

మార్గదర్శి సస్యముభట్టు

అంతర్జాతీయ తెలుగు సంస్థ

ప్రొఫెసర్, ఆంధ్రప్రదేశ్

ఇం.డి.యూ.

శ్రీ రస్తు

శ్రీపుణ్యానందమునీంద్రవిరచితంబగు

కామ కలావిలాసము

బ్రహ్మవిషయమూర్ధాభిషిక్తులగు సాధకజనోపయోగార్థమై

బ్రహ్మశ్రీ, సింహంభట్ల రామమూర్తిశాస్త్రిగారిచే రచింపబడిన

సహస్యార్థబోధిని యనే ఆంధ్రభాషావ్యాఖ్యానసహితము

అద్వైతసిద్ధాంతము

చెన్నపురి :

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

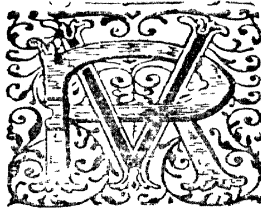
వారిచే బ్రకటితము.

శ్రీ వేదము

శ్రీ పుణ్యనందమునీంజ్ర విరచితంబగు

కామ కలావిలాసము

బ్రహ్మవిద్యామూర్ధాభిషిక్తులగు సాధకజనోపయోగార్థమై
బ్రహ్మశ్రీ, సింహంభట్ల రామమూర్తిశాస్త్రిగారిచే రచింపబడిన
రహస్యార్థబోధిని యనే ఆంధ్రభాషావ్యాఖ్యానసహితము
అద్వైతసిద్ధాంతము

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

వారిచే బ్రకటితము

1959

All Rights Reserved

PRINTED AT
THE 'CHANDRIKA' PRESS
Madras—1959.

Copyrights of the publication belong to:—

Messrs. Vavilla Ramaswamy Sastrulu & Sons, Madras,

ఉ పో ధ్యో త ము

౧. సుఖేచ్ఛ:—సుఖమును గోరుట. ఇదియే సుఖేచ్ఛ యనఁ బడును. చరాచరాత్మకమయిన సకలజీవులును సర్వదా సుఖమును కోరుచున్నారు కాని సుఖేతరమయిన దుఃఖము నెవ్వరును కోరుటలేదు. అయినను సంసారమునందు సుఖము స్వల్పముగను దుఃఖము అధికము గను లభించుచున్నది. ఇందువలన చూడఁగా నీసుఖదుఃఖములను సంపాదించుటకును త్యజించుటకును, జనులకు స్వతంత్రము లేనట్లును, జను లందఱు అవిద్యా పశువులయి యున్నట్లును స్పష్ట మగుచున్నది. కాన నా యవిద్యాస్వరూపమును, తననిజస్వరూపమును విచారించుట అత్యావశ్యకముగా నున్నది. ఈవిచారణవలన స్వస్వరూపము తెలిసినందున అవిద్య స్వయముగనే తొలఁగును.

సుఖ మనునది సర్వానుభవగోచరమయి యున్నది. తాను గోరు సుఖమునకు ప్రతిబంధకము కలుగుటయు, తాననుభవించుచున్న సుఖము అంతమగుటయు దుఃఖమనిపించుకొనును. ఈసుఖమనునది రెండువిధములుగా నున్నది. ఒకటి విషయసుఖము. రెండవది బ్రహ్మానందము. ఇందు విషయ సుఖమనునది సర్వప్రాణుల యనుభవములో నున్నది. బాహ్యపరికరమువలన లభించునది. ఇంద్రియములచే గ్రహింపఁబడునది. స్వల్పకాలమును, అంతమును గలదిగానున్నది.

తనకు నిష్టమయిన వార్తలను, కథలను, గానమును వినుటవలన శీతోష్ణ, ఇష్టవస్తు స్పర్శవలనను, మనోహరమయిన వస్తువులను చూచుట వలన, నిష్టమయిన రుచిగలపదార్థ భక్షణవలన, పరిమళ ద్రవ్యాదుల వలన, స్రక్చందనవనితాదులవలనఁ గలిగెడు సుఖము విషయసుఖ మనఁ బడుచున్నది. ఈసుఖము అంతమందు అనుభవోత్తరక్షణమందే దుఃఖ ప్రదముగా నున్నది. ఈసుఖసంపాదనకు ధనవ్రతము, దేహయాసము, కాలవిలంబము నివి ఆవశ్యకములుగా నున్నవి.

ఇక చెండవసుఖము:—బ్రహ్మనందస్వరూపము స్వరూప జ్ఞానము వలన కలుగుచున్నది. ఆస్వరూపజ్ఞానము విచారణవలన లభించుచున్నది. ఆసుఖముకు బాహ్యపరికర మక్కరలేదు. ఆసుఖము లభించిన పిమ్మట అంతము లేనిది. ధనవ్యయము, దేహాయాసము మున్నగు నేప్రమాదములును లేనిది. ఇది నిత్యసుఖ మని యనఁబడును. స్వరూపవేత్తలగు పుణ్యపురుషుల అనుభవములో నున్నది.

వెనుక చెప్పిన విషయసుఖములు నీ బ్రహ్మనంద సుఖముయొక్క వాసనలుగాను ప్రతిబింబములును అయియున్నవి. ఇట్టి నిజసుఖమును గోరువారు సుఖేచ్ఛ జనించిన వైని స్వస్వరూపవిచారణ చేయవలెను. ఆస్వరూపజ్ఞానము కలుగుటకును, నావిచారణకు నీ కామకలావిలాసమనే గ్రంథము సులభసాధనముగా నున్నది.

౨. సద్గ్రంథలక్షణము:—స్వరూపవిచారణకు సాధనములయిన గ్రంథములు సద్గ్రంథము లనఁబడుచున్నవి. 'సత్' అనఁగా నిత్యవస్తువు, ఇదే బ్రహ్మవస్తువు. ఈవిచారణ పర్యవసానమందు నిదియే స్వస్వరూపముగా తెలియుచున్నది.

ఉపనిషత్తులు, తదర్థానుసారము లగు గ్రంథములును నీఆత్మ విచారణకు సాధనములుగా నున్నవి. అట్టి గ్రంథములందు అధికారి, విషయము, సాధనము, ప్రయోజనము నీనాలుగంశములును ముఖ్యములుగా నున్నవి. ఈగ్రంథమందు బ్రాహ్మణులు విచారణాధికారులుగా నున్నారు. ఎందువలననఁగా.

శ్రుతి:—

“పరోక్షంచా పరోక్షేతి విద్యా ద్వేధా విచారజా,
తత్రాపరోక్షవిద్యాప్తా విచారోఽయం సమాప్యత.” ఇతి.

తా. విచారణవలన పరోక్షజ్ఞానము, ఆపరోక్షజ్ఞానము కలుగుననియు, అం దపరోక్షజ్ఞానము సిద్ధించుటయే నీవిచారణకు సమాప్తియని నీశ్రుతి తాత్పర్యము. ఆజ్ఞానద్వయము మహావాక్యాధీనముగా నున్నది. ఆమహావాక్యప్రాప్తి అనేకజన్మపుణ్యపుంజపరిపాకముచే ఈశ్వరానుగ్రహమువలన బ్రాహ్మణు లగు పుణ్యపురుషులకు చిద్విద్యాపూర్ణదీక్ష లభించుచున్నది. అం దంతర్భూతమయిన మహావాక్యప్రాప్తి కలుగు

చున్నది. వీరలకు ఉపనయనసంస్కారము చేతను, ద్విజత్వ సాధనభూత మైన గాయత్రీ ప్రాప్తివలనను ద్విజత్వసిద్ధి కలిగినది. ఈచిద్విద్యాదీక్షాంత మందు తృతీయ జన్మయనియు, ఇదియే వీరికి చరమజన్మయనియు తెలియు చున్నది గాన, వీరలు నీవిచారణాధి కారులుగా నున్నారు.

ఈమహావాక్యప్రాప్తి రెండువిధములుగా నున్నది. ఒకటి ఈచిద్విద్యాపూర్ణదీక్షయందును, రెండవది తురీయాశ్రమమందును లభించుచున్నది. ఈవిచారణకు శిఖి, ముండీ, జటీ వీరలు సమానులని ఉపనిషత్ప్రమాణము. శిఖి=బ్రహ్మచారి గృహస్థులు; ముండీ=సన్న్యాసులు; జటీ = వానప్రస్థులు. ఈనాలుగూ శ్రమములవారును బ్రాహ్మణులుగా నున్నారు గాన నీవిచారణకు వీర లధికారులుగా నున్నారని తెలియు చున్నది.

ఇకవిషయము:—స్వవిచారణకు సాధనములు, చిద్విద్యాదులు, ప్రయోజనము, ఆపరోక్షజ్ఞానసిద్ధి, స్వరూపావాప్తి, నిజసుఖావాప్తి, జీవన్ముక్తి ఇవిఫలములు. దుఃఖాభావము, అభయము, సర్వకామావాప్తి, నిరంకుశతృప్తి ఇవి అవాంతరఫలములుగా నున్నవి.

3. గ్రంథోత్పత్తి. సకలనిగమాగమావధారితాత్మ యాథార్థ్య వేత్తలును, కులసమయ సర్వసంకేతాభిజ్ఞులును, సమయాచారపరులును, శ్రీ పరాభట్టారికాసాక్షాత్కారులగు పుణ్యానందమునీంద్రులు సాధక జనమునం దనుగ్రహబుద్ధితో నీగ్రంథమును రచించినట్లు నీగ్రంథ మందుఁ గల గీత-వ సూత్రమువలన తెలియుచున్నది. ఈగ్రంథాంత మందు ఇది శ్రీపరాభట్టారికాముఖపంకజాయత్ననిస్సారితమని యున్నది. ఇందుకు కారణము:—

ఈమునీంద్రులవా రొకసమయమున స్వరూపనిష్ఠులయి యుం డఁగా, ఆకాశమధ్యమందు నొకహంసద్వంద్వము జ్ఞానగోచర మాయెను. ఆద్వంద్వము అనోన్యత్య ప్రేమాతిశయముచే సామరస్యముకలిగియున్నది. అందాడుపక్షి పురుషపక్షిని ఇటుల ప్రార్థించుచున్నది:—“హే స్వామిన్! యద్విజ్ఞానేన సర్వం విజ్ఞాతం భవతి తదాచక్ష్యేతి”-“ఓస్వామీ! ఏవస్తువ తెలియుటచేత సకలమును తెలియుచున్నదో దానిని నాకొఱ కను దేశించుము” అని ప్రార్థించెను.

పిదప సర్వజ్ఞత్వాదిధర్మములుగల ఆభర్త ఇట్లుపదేశించెను:—
ఏకమృత్పిండజ్ఞానేన సర్వం మృణ్మయం విజ్ఞాయతేతి.

తా. కులాలుఁడు అనేకవిధములయిన నామరూపభేదములు గల ఘటములను నిర్మించుటకొఱకు ప్రథమమందు మృత్తకను జలముతో మేళనచేసి శోధించి ఒకగోళము నేర్పరచును. ఆగోళమువలన ననేక విధములగు ఘటముల నిర్మించును. ఆదియందున్న మృద్ధోళమే ఈసకల ఘటములకు నాస్పదముగా నున్నందున అట్టి కారణవస్తువయిన మృద్ధోళ జ్ఞానము కలిగినచో సకల ఘటములును మృణ్మయములని తెలియునుగాన సర్వకారణవస్తువును తెలుసుకొమ్మని యుపదేశించెను. పిమ్మట నాయాడు పక్షి తనభర్త ఉపదేశించిన సంకేతార్థములను గ్రహించి సంశయవిపర్యయరహితమయిన స్వరూపజ్ఞానముకలదై బ్రహ్మానందసుఖము ననుభవించుచుండెను.

ఈస్థితిని ఈమునీంద్రులు గ్రహించి గురుముఖైకవేద్యము లగు సకలసంకేతార్థవేత్తలు గావున నాహంసద్వంద్వము కామేశ్వరి కామేశ్వరులుగాను, వారి ప్రశ్నోత్తరములు కామకలా తద్విలాసములు గాను తెలుసుకొని నాపరమేశ్వరుఁడు పరాశక్తి కుపదేశించిన ఆత్మవిద్యావికాసములను నీగ్రంథముగా రచియించెను. అందువలన నాపరాభట్టారికవలన క్రమముగా జగత్తునందు విస్తరించినందున పరాభట్టారికాముఖపంకజాయత్ననిస్సారిత మని తెలియుచున్నది.

ఇందువలన తెలిసే ఫలితాంశము ఆదిని ఈశ్వరుఁడు స్వశక్తికి ఉపదేశించిన ఆత్మయాథార్థ్యమును ఆత్మవలన ఉత్పన్నమయిన బ్రహ్మాండాది కార్యవర్గమును, నీగ్రంథమందు వివరించినట్లు తెలియుచున్నది. సకల మునిగణముచే ప్రార్థింపబడుచున్నదిగాన కామకలయనియు, కారణవస్తువయిన ఆకామకలవలన ఉత్పన్నమయిన బ్రహ్మాండ పిండాండ మాతృకా చిద్విద్యా శ్రీచక్రములు కార్యములుగా నున్నందున తద్విలాసములనియు, నీకార్యకారణములు గలదిగాన 'కామకలావిలాస మని నీగ్రంథనామము సార్థకముగా నున్నది.

ఆత్మవస్తువునకు 'కామకల' యని నిరూపించినందున కలాశబ్దము 'కలాతుషోడశోభాగః' అనే అర్థమువలన షోడశకలాయుక్త చంద్ర

మండలము గ్రహించబడుచున్నది. అందు పదియాఱుకలలున్నందున నవి నాలుగుభాగములుగా విభజించి, నాలుగుపాదములుగా నేర్పరిచి నొక్కొకపాదమందు, నాలుగుకలలు భావించి ౧. ఆవిద్యాపాదమనియు, ౨. విద్యాపాదమనియు, ౩. ఆనందపాదమనియు, ౪. తురీయపాదమనియు వివరించి నాలుగు పాదములుగల సీగ్రంథమును రచించినారు.

ఇందువలన తురీయ. తురీయమయిన షోడశీకల వృద్ధిక్షయరహితమయినది. ఇది ద్రుచకలగాను, అదియే ఆత్మస్వరూపముగాను ఉన్నది. తక్కిన పంచదశకలలూ సీ కలవలన ఉత్పన్నములయి తిరిగి దీనియందే లయమగుచున్నవి గాన సీధ్రువకలగలగి తురీయపాదమనియు, తక్కిన పాదత్రయము బ్రహ్మాండాదికార్యవర్గ రూపముగాను ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఈ ఆత్మస్వరూపమును చంద్రకలలద్వారా బోధచేసినందున సీ చిద్విద్యకు చంద్రకలావిద్యయనియు, ఆత్మవిద్యయనియు, బ్రహ్మవిద్యయనియు సంకేతములు కలిగినవి. ఈయంశము లీగ్రంథమందు వివరింపబడినవి.

౪. వ్యాఖ్యానకారణము.

ఈగ్రంథము సకలోపనిషత్సారభూతమయిన ఆత్మవస్తువును తెలియజేయుచున్నది. వేదమందు, మంత్రములందు, శబ్దములందు, అర్థము గుప్తముగా ఇమిడియున్నది. ఒకశబ్దమునకు నిగమార్థము, ఆగమార్థము, రహస్యార్థము, సంకేతార్థము, రూఢి, యశాగికము, తత్వార్థము, ఇట్లనేకవిధములుగా అర్థభేదములున్నందున సీచిద్విద్యాప్రకరణమందు మంత్రము మంత్రార్థము, అర్థానుసంధానము, స్వానుభవము ఇవి ఆవశ్యకములుగా నున్నవి. అట్టి అనుసంధానరహస్యములు, మంత్రవీర్యముల నుపదేశించుట గురువులధర్మము. అట్టిగురువులు లభించుట ఈకాలమందు దుర్లభము. ఈమంత్ర వీర్యాదులు విద్వాంసులకును అగోచరములు. స్వస్వరూపజ్ఞానాపేక్షయు సుఖాపేక్షయు సర్వజనసామాన్యధర్మముగా నున్నందున బ్రహ్మవిద్యా మూర్ధాభిషిక్తులగు సాధకజనసుఖబోధార్థమై మంత్రవీర్యాది అనుసంధానరహస్యములను

వెల్లడిగా నాంధ్రభాషతో వ్రాయడమయినది. ఈవ్యాఖ్యానము నిగమాగమ సామరస్యమును తెలుపుచు శ్రుతిస్త్రుతిపురాణేతిహాసాది ప్రమాణయుక్తముగను అనుమానశాస్త్ర ప్రత్యక్షప్రమాణత్రయ సిద్ధముగను, శ్రుతి యుక్తి స్వానుభవములను తెలుపుచున్నది. ఇందు గల ఆదినున్న తురీయపాదమందు నాలుగుచిట్టిందువులను, అవిద్యా పాదమందు అశ్వత్థవృక్షమును, విద్యాపాదమందు నిత్యాచక్రాదులును, ఆనందపాదమందు శ్రీచక్రమును, మూలాధారాది సహస్రారాంత కమలములును పరిలేఖనతో (పటములతో) చూపింపబడినవి.

ఈ గ్రంథముద్రణాధికారము శ్రీవావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్, చెన్నపురి వారి కివ్వబడెను.

ఇట్లు,

సింహంభట్ల రామమూర్తిశాస్త్రి.

విషయ సూచిక

సూత్రము.	విషయములు.	పుట.
౧	వ్యాఖ్యానపీఠిక	1
	ప్రకాశబిందునిరూపణము	2
౨	విమర్శబిందునిరూపణము	9
3	మిశ్రబిందునిరూపణము	14
౪	మహాబింద్వావిర్భావము	16
౫	కామకలానిరూపణము	21
౬	బిందుత్రయనిరూపణము	22
౭	కామకలాంగ నాస్వరూపము	24
	ఆత్మవివరము	30
	ఆత్మాప్తవిధభేదములు	31
	బ్రహ్మాదిశబ్దముల కర్థవివరము	,,
౮	కామకలాజ్ఞానఫలము	33
	త్యాగలక్షణము	34
	తురీయపాదపూర్తి	36
	ఆవిద్యాపాదప్రారంభము	37
	సృష్టిక్రమము	,,
౯, ౧౦	పంచభూతోత్పత్తి	,,
	అశ్వద్ధన్వృక్షపగిలేఖనము	39
	అవ్యక్తస్వరూపము	44
	భూతపంచీకరణము	45
	పంచకోశవిచారణము	47
	శరీరత్రయము-తత్త్వదధిపతులు	49
	తత్త్వవికల్పములు	50
	తత్త్వస్త్రయము	51
	చతుర్వింశతితత్త్వములు	,,
	అవ్యక్తవివరము	54
	వక్షింశతత్త్వములు	55
	వికపంచాశతత్త్వములు	,,

సూత్రము.	విషయములు.	పుట.
	వజ్రవలెకత్తములు	55
	బంధమోక్షస్వరూపము ,	
	పాశవివరము	56
	పంచకథకేకములు	57
	పాశప్రభేదములు	58
	సర్వపాశపరిహారము	61
	త్రివిధమలకోధచార్థం తత్త్వాచ	
	మనఃధి	,,
	ఆవిద్యాపాదపూర్తి	62
	విద్యాపాదప్రారంభము	63
౧౧	మంత్రసంకేతము	,,
	విద్యాద్యలవివరణము	64
	ఆవిద్యలక్షణము	66
	ఉపదేశవిషయము	,,
	గురులక్షణము	68
౧౨	బీజత్రయోత్పత్తి	69
	నామరూపములనుగుఱించి	71
	షడధ్వలవివరణము	72
౧౩	శ్రీవిద్యాకూటత్రయనిరూపణము	,,
	గుణత్రయనిరూపణము	74
౧౪	త్రిపుటీ ఆవిర్భావము	77
౧౫	సూక్ష్మభూతనిరూపణము	79
౧౬	శ్రీవిద్యాపంచదశి ఆవిర్భావము	80
	శ్రీవిద్యాపంచదశి ఉద్ధారము	82
	గాయత్రీచిద్విద్యలకథేదము	,,
	చతుర్దశవిద్యలవివరణము	83
	గాయత్రీచే పంచదశి ఉద్ధారము	,,
	పంచదశివిద్యాద్వాదకథేదములు	86

సూత్రము.	విషయములు.	పుట.
మంత్రవిద్యాభేదము		86
౧౭ నిత్యాప్రకరణము		87
నిత్యాప్రతిపాదకశ్రుతులు		89
శుక్లపక్షగిననామములు		„
„ రాత్రినామములు		„
కృష్ణపక్షదిననామములు		„
„ రాత్రినామములు		„
నిత్యాచకము		90
కాలజ్ఞానఫలము		91
జీవస్వరూపము		95
త్రివిధాహంకారవివరణము		98
చరుర్విధనిశ్చయము		99
ఆత్మబ్రహ్మవివరణము		„
నిత్యాపరివర్తనచక్రము		103
నిత్యాపరివర్తనచక్రము		104
నిత్యామాతృకానామపారాయణవిషయము, 20736 నామములవివరం		105
౧౮ విద్యకుసుతత్వాత్కత్వము		106
౧౯ దేవతకుసుతత్వాత్కత్వము		108
శ్రీవిద్యాపోడకాక్షరీఉద్ధారము		109
శ్రీవిద్యామహాపాదుకా		
మంత్రోద్ధరణము		110
కామకలా ఏకాక్షరీ విద్యా		
స్వరూపము		„
ద్వాదశలక్షణపాత్పిఠి		111
పోడశికలనుప్రతిపాదించెడిశ్రుతులు,		
మంత్రార్థవిచారణము		115
త్రిపదాగాయత్రీవర్ణాధిదేవతలు		„
గాయత్రీపరమార్థము, యోగ		
యాజ్ఞవల్క్యకృతము		„
విద్యారణ్యమునికృతము		116
ఖండరాజకృతము		117
సాయణకృతము		„

సూత్రము	విషయములు.	పుట.
గాయత్రీతురీయపాదమున		
శర్ధవివరణము		117
విశ్వామిత్రకల్పముందు యాజ్ఞ		
వల్క్యముషిస్తోత్రము		118
వసిష్ఠకలాపీకృతము		119
సప్తవ్యాహృతుల ఆర్థము		120
గాయత్రీశిరోమంత్రార్థము		„
సంపూర్ణగాయత్రీమంత్రార్థము		121
బాలాత్రిపురసుందరీమంత్రార్థము		123
పంచదశీమంత్రార్థము		124
శ్రీవిద్యాపోడకాక్షరీమంత్రార్థము		125
కామకలా ఏకాక్షరీమంత్రార్థము		127
మహావాక్యచతుష్టయార్థ		
విచారణము		129
శ్రీపాదుకాపంజరస్తోత్రము		134
ద్వాదశాంకకమలము		„
ద్వాదశాంకవివరణము		135
శక్తిచక్రము		„
మణిపీఠము		136
హంసద్వంద్వము		137
శ్రీవిద్యాఆదిగరుపాదద్వంద్వము		138
మంత్రసారాంశములు		139
గాయత్రీమంత్రసారాంశము		„
బాలామంత్రతాత్పర్యము		140
శ్రీవిద్యాపంచదశీతాత్పర్యము		141
పోడకాక్షరీతాత్పర్యము		„
కామకలా ఏకాక్షరీసారాంశము		„
అమ్మయస్తవము, లఘుమూర్తము		142
పూర్వామ్నాయము		„
దక్షిణామ్నాయము		„
పశ్చిమామ్నాయము		143
ఉత్తరామ్నాయము		„
ఉద్ధామ్నాయము		144

సూత్రము.	విషయములు.	పుట.	సూత్రము.	విషయములు.	పుట.
అనుత్తరామృతము		144	౨౯ అప్తకోణచక్రము		193
ఋగ్వంశాంత్రాంత్రము		145	౩౦ దశాక్షరము		199
మడంగారజ్ఞానం		146	౩౧ చతుర్దశాక్షరము		"
చిద్విద్యాతంత్రస్వరూపము		148	౩౨ స్వప్త్యైశ్వరీస్వరూపము		200
సమయముతనిరూపణము		149	౩౩ అష్టదశపద్ధము, పోడశపద్ధము		201
కాలముతనిరూపణము		150	౩౪ వృత్తభూమిములు		202
చతుష్టయిత్రానామములు		151	శ్రీచక్రమందుబీజస్వాసక్రమము		203
సహాయాస్వరూపము		154	శ్రీచక్రమునకు కమలములకు		
విద్యాపాదపూర్తి		156	పైకృతభావము		205
ఆనందపాదపూర్తి		157	వికృతనిరూపణము		207
చక్రసంకేతము		"	నామరూపవిచారణ		210
౨౦ పరాస్వరూపము		"	శ్రీచక్రబ్రహ్మాండసింహాండముల		
అవ్యక్తమాతృకాచక్రము		164	తైక్యము		213
మట్కము, విభాగము		166	ప్రకారాంతరైక్యము		214
విశుద్ధకమలము		"	మూలమాతృక సూక్ష్మతరచక్ర		
అనాహతకమలము		167	మేళనము		"
మణిపూరకమలము		168	సూక్ష్మచక్రభావన		"
స్వాధిష్ఠానకమలము		169	సూక్ష్మచక్రస్వరూపము		215
మూలాధారకమలము		170	శ్రీచక్రప్రతిపాదకశ్రుతులు		"
ఆజ్ఞాకమలము		171	శ్రీదేవీపాదారవిందమహిమ		220
సహస్రదళకమలము		172	౩60 షష్ఠ్యక్షర త్రిశతికలా		
గ్రంథిత్రయవివరణంసాధారణం		175	వివరము		221
౨౧ శ్రీచక్రనిరూపణము		177	గ్రంథిత్రయవిభాగము స్పష్టము		223
శ్రీచక్రస్థానము		178	తదవవాదము		224
౨౨ బిందుమండలనిరూపణము		180	పరానాడీస్వరూపము		225
౨౩ యోనిచక్రనిరూపణము		182	సర్వరూపసాధారణము		"
౨౪ పశ్యంతీస్వరూపము		183	శ్రీదేవ్యాః పంచబ్రహ్మసన		
౨౫ కూడత్రయవిభాగము		186	వివరణము		226
అవ్యక్తమాతృకాచక్రప్రళేఖనము		"	సుధాసింధుస్వరూపము		"
ఉపాదానకారణస్వరూపము		190	౩౫ శ్రీదేవీపాదద్వంద్వమహిమ		228
౨౬ పశ్యంత్యాదిభేదములు		193	౩౬ ఆవరణదేవతాస్వరూపము		"
౨౭ మధ్యమాస్వరూపము		195	౩౭, ౩౮ కామేశ్వరీద్వంద్వస్వరూ		
౨౮ కార్యకారణ భేదాభావము		197	పము ప్రథమావరణము		229

సూత్రము.	విషయములు.	పుట.
౩౯	ద్వితీయావరణము	234
౪౦	తృతీయావరణము	235
౪౧	చతుర్థావరణము	236
౪౨	పంచమావరణము	237
౪౩	షష్ఠమావరణము	"
౪౪	సప్తమావరణము	238
౪౫	ఆష్టమావరణము	239
౪౬	౪౭ నవమావరణ భూపురము	
	ప్రథమం ఆరోహణ క్రమేణ	
	ప్రథమావరణము	240
౪౮	ద్వితీయభూపురము	241
౪౯	ప్రథమభూపురము	"
	శ్రీచక్రమందుగల సంకేత సమిప్తి	
	చక్రపటము	242
	అంతర్యాగక్రమము	244
	మేరుమంత్రస్వరూపము	245
	శ్రీదేవీమానసికపూజావిధి	"
	పరాపూజాస్వరూపము	246
	పరావళోమము	247
	పరానిష్ఠాస్వరూపము	248
౫౦	శ్రీవిద్యాగురుపరంపర	"
౫౧	శ్రీవిద్యాగురుక్రమము	249
౫౨, ౫౩	ఆదిగురుత్రయం గురు	
	త్రయనామములు	"
౫౪	గ్రంథోత్పత్తికథనము	251
	ఉపనిషద్వాక్యములు, మహా	
	మాయాస్వరూపము	252
	మాయాపరిహారము	254

సూత్రము.	విషయములు.	పుట.
	అజ్ఞానావరణాది సప్తావస్థల	
	వివరణము	254
	సప్తావస్థలవివరము	256
	మోహభూమి కానప్తకము	261
	అజ్ఞానభూమి కానప్తకము	264
	జ్ఞానభూమి కానప్తకము	"
	భూమాస్వరూపము	268
	స్వస్వరూపలక్షణము	269
	చిత్స్వరూపం	270
	సాక్షిస్వరూపం	271
	సాక్షిస్థానవివరము	272
	తురీయ పాదస్వరూపము	"
	జాగ్రదాద్విగతాచతుష్టయవివరం	273
	తుర్యాతీతావస్థలక్షణం	275
	సుషుప్తానందస్వరూపము	276
	బ్రహ్మానందకథనం	277
	అతివర్ణాశ్రమలక్షణం	279
	మానలక్షణం	280
	భక్తిలక్షణం	"
	వైరాగ్యలక్షణం, బోధలక్షణం,	
	ఉపరమలక్షణం	282
	తురీయాభ్యోసాపాయము	286
	అపరోక్షస్వరణఫలము	290
౫౫	గ్రంథపూర్తిమంగళం	"
	జీవన్ముక్తి విషయే శుకవామదేవ	
	మార్గద్వయవివరణము	292
	జ్ఞానయోగినాంవిలయస్వరూపం	294
	గ్రంథపూర్తిగద్య	"
	కామకలావిలాసమూలసూత్రములు	296

కామకలావిలాసము

కూలసూత్రాణి.

- శ్లో. సకలభువనోదయస్థితిలయమయలీలావినోదనోద్యుక్తః,
అంతర్లీనవిమర్శః సాతు మహేశః ప్రకాశమాత్రతనుః. ౧
- సా జయతి శక్తిరాద్యా నిజసుఖమయనిత్యనిరుపమాకారా,
భావిచరాచరబీజం శివరూపవిమర్శనిర్మలాదర్శః. ౨
- స్ఫుటశివశక్తిసమాగమబీజాంకురదూషణీ పరాశక్తిః,
అణుతరదూపాను త్రరవిమర్శలిఖిలక్ష్యవిగ్రహా భాతి. ౩
- పరశివరవికరనికరే ప్రతిఫలతి విమర్శదర్పణే విశదే,
ప్రతిరుచిరుచిరే కుడ్యే చిత్తమయే నివిశతే మహాబిందుః. ౪
- చిత్తమయోఽహంకార స్సవ్యక్తాహర్ణ సమరసాకారః,
శివశక్తిమిథునపిండః కబళీకృతభువనమండలో జయతి. ౫
- సితశోణబిందుయుగళం వివిక్తశివశక్తిసంకుచప్రసరం,
వాగర్థసృష్టిహేతుః పరస్పరానుప్రవిష్టవిస్పష్టః. ౬
- బిందురహంకారాత్తా రవిరేతన్నిధునసమరసాకారః,
కామః కమనీయతయా కలా చ దహనేందువిగ్రహశా బిందూ. ౭
- ఇతి కామకలా విద్యా దేవీచక్రక్రమాత్మికా సేయం,
విదితా యేన సముక్తో భవతి మహాత్రిపురసుందరీరూపః. ౮
- స్ఫుటితాదరుణాద్బిందోర్దాదబ్రహ్మాంకురో రవో వ్యక్తః,
తస్మాద్దగనసమీరణదహనోదకభూమివర్ణసంభూతిః. ౯
- అథ విశదాదపి బిందోర్దగనానిలవహ్ని వారిభూమిజనిః.
ఏతత్పంచకవికృతిర్జగదిద మణ్వాద్యజాండవర్ణంతం. ౧౦
- బిందుద్వితయం యద్వద్భేదవిహీనం పరస్పరం తద్వత్,
విద్యాదేవతయోరపి న భేదలేశోఽస్తి వేద్యవేదకయోః. ౧౧
- వాగర్థా నిత్యయుతో పరస్పరం శక్తిశివమయావేతో,
సృష్టిస్థితిలయభేదా త్రిధా విభక్తా త్రిబీజరూపేణ. ౧౨
- మాతామానం మేయం బిస్తుత్రయబీజభిన్నరూపాణి,
థామత్రయశీతత్రయశక్తిత్రయ భేదభావితాన్యపి చ. ౧౩
- తేషా క్రమేణ లింగత్రితయం తద్వచ్ఛ మాతృకాత్రితయం,
ఇత్యం త్రితయపురీయా తురీయశీతా చ భేదినీ విద్యా. ౧౪

శబ్దస్పర్శా యోవం రసగంధౌ చేతి భూతసూక్ష్మాణి,
 వ్యాపకమాద్యం వ్యాప్యం తూత్తరమేవం క్రమేణ పంచదశ,
 పంచదశాక్షరయాపా నిత్యా చైవ హి భౌతికాభిమతా,
 నిత్యాశ్శబ్దాదిగుణప్రభేదభిన్నాస్తథానయా వ్యాప్తాః. ౧౬
 నిత్యాస్తిథ్యాకారాస్తిథయశ్శివశక్తిసమరసాకారాః,
 దివసనిశామయస్తాస్త్రివర్ణాస్తేఽపి తద్వ్యయిరూపాః. ౧౭
 అజ్యంజనబిందుత్రయసమష్టిభేదైర్విభావితాకారా,
 షట్త్రింశత్తత్వాత్తా తత్త్వాతీతా చ కేవలా విద్యా. ౧౮
 విద్యాపి తాదృగాత్తా సూక్ష్మా సా త్రిపురసుందరీ దేవి,
 విద్యావేద్యాత్తకయోరత్యంతాభేదమామనంత్యాః. ౧౯
 యాసాంతరోహరూపా పరా మహేశీ త్రిభావితా సైవ,
 స్పష్టా పశ్యంత్యాదిత్రిమాతృకాత్తా చ చక్రతాం యాతా. ౨౦
 చక్రస్యాపి మహేశ్యా న భేదలేశోఽపి భావ్యతే విబుధైః,
 అనయోస్సుత్తాకారా పరైవ సా స్థూలయోశ్చ కాపి భిదా.
 మధ్యం చక్రస్య స్యాత్పరామయం బిందుతత్త్వ మేవేదం,
 ఉచ్ఛూనం తచ్చ యదా త్రికోణరూపేణ పరిణతం స్పష్టం. ౨౧
 ఏతత్పశ్యంత్యాదిత్రితయనిదానం త్రిబీజరూపం చ,
 వామా జ్యేష్ఠా రోద్రీ చాంబికయానుత్తరాంశభూతాః స్యుః.
 ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశాంతాశ్చైతాశ్చోత్తరావయవాః,
 వ్యస్తావ్యస్తతదన్తద్వయమిదమేకాదశాత్ పశ్యన్తి. ౨౨
 ఏసం కామకలాత్తా త్రిబిందుతత్త్వస్వరూపవర్ణమయీ,
 సేయం త్రికోణరూపం యాతా త్రిగుణస్వరూపిణీ మాతా. ౨౩
 ఏకా పరా తదన్యా వామాదివ్యష్టిమాతృస్పష్ట్యాత్తా,
 తేన నవాత్తా జాతా మాతా సా మధ్యమాభిధానాభ్యాం. ౨౪
 ద్వివిధా హి మధ్యమా సా సూక్ష్మా స్థూలాకృతిస్తథా సూక్ష్మా,
 నవనాదమయీ స్థూలా నవనర్గాత్తా చ భూతలిప్తాభ్యాం. ౨౫
 ఆద్యా కారణమన్యా కార్యం త్వనయోర్యతస్తతో హేతోః,
 సైవేయం న హి భేదస్తాదాత్మ్యం హేతుహేతుమతోరిష్టం. ౨౬
 శవసపవర్గమయం తద్వసుకోణం మధ్యకోణవిసారః,
 నవకోణం మధ్యం చేత్యన్తిః చిద్దిపదిపితే దశకే. ౨౭

- తేజాఞ్చయాద్వితయమిదం దశారచక్రద్వయాత్త నా వితతం,
తటచకవర్ణచతుష్టయవిలసనవిస్ఫుష్టకోణవిస్తారమ్. 30
- ఏతచ్ఛక్రచతుష్కు ప్రభాసమేతం దశారపరిణామః,
ఆదిస్వరగణగతచతుర్దశవర్ణమయం చతుర్దశారమిదం. 31
- వరయా పశ్యంత్యాపి చ మధ్యమయా స్థూలవర్ణదూషిణ్యా,
ఏతాభిరేకపంచాశదక్షరాత్తి కా వై ఖరీ జాతా. 32
- కాదిభిరప్టభిరుపచిత మప్టదళాబ్జం చ వై ఖరీవరైః.
- స్వరగణసముదిత మేతద్వ్యష్టదశాంభోరుహం చ సంచింత్యం. 33
- బిందుత్రయమయతేజస్త్రితయవికారస్థితాని వృత్తాని,
భూబింబత్రయమేతత్పశ్యంత్యాదిత్రీమాత్పరిశ్రాంతిః. 34
- క్రమణం పదవిక్షేపః క్రమోదయస్తేన కథ్యతే ద్వేధా,
ఆవరణం గురుపజ్జీర్ణ్యయమిదమంబాపదాంబుజప్రసరం. 35
- సేయం పరా మహేశీ చక్రాకారేణ పరిణమేత యదా,
తద్దేహవయవాన్యా పరిణతిరావరణదేవతాస్సర్వాః. 36
- ఆసీనా బిందుమయే చక్రే సా త్రిపురసుందరీ దేవీ,
కామేశ్వరాంకనిలయా కలయా చంద్రస్య కల్పితోత్తంసా. 37
- పాశాంకుశేతుచాపప్రసూనశరపంకజాంచితస్వకరా,
బాలారుణారుణాంగీ శశిభానుకృశానులోచనత్రితయా. 38
- తన్త్రిభునం గుణభేదా దాస్తే బిందుత్రయాత్త కే త్ర్యక్షే,
కామేశీ మిత్రేశప్రముఖద్వంద్వత్రయాత్త నా వితతం. 39
- వసుకోణనివాసినోఽయాస్తాస్సంధ్యాదుణావశిన్యాద్యాః,
పుర్యష్టకమేవేదం చక్రతనోస్సంవిదాత్తనో దేవాన్యః. 40
- తద్విషయవృత్తయస్తాస్సర్వజ్ఞాదిస్వరూపమాపన్నాః,
అంతర్దశారనిలయా లసంతి శరదిందుసుందరాకారాః. 41
- తద్బాహ్యపజ్జీకోణే యోగిన్యస్సర్వసిద్ధిదాః పూర్వాః,
దేవీధీకర్తేంద్రియవిషయమయా విశదవేషభూషాఢ్యాః. 42
- భువనారచక్రభవనా దేవీమనుకరణవివరణస్ఫురణాః,
సంధ్యాసవర్ణవసనాస్సంచింత్యాస్సంప్రదాయయోగిన్యః. 43
- అవ్యక్తమహదహంకృతి తన్మాత్రాస్సీక్వృతాంగనాకారాః,

ద్వీరదచ్చదనసరోజే జయంతి గు ప్తతరయోగిన్యః. ౪౪
 భూతానీంద్రియదశకం మనశ్చ దేవ్యా వికారఘోడశకం,
 కామాకర్షిణ్యాదిస్వరూపతఘోడశారమథ్యాస్తే. ౪౫
 ముద్రాస్త్రీఖండయా సహ సంవిన్యయ్యస్సముచ్చితాస్సర్వాః,
 ఆదిమహీగృహవాసా భాసా బాలార్కకాంతిభిస్సదృశాః. ౪౬
 ఆధారనవకమస్యా నవచక్రత్వేన పరిణతం యేన,
 నవనాథశక్తయోఽపి చ ముద్రాకారేణ పరిణతం తేన. ౪౭
 అస్యాస్త్యగాదిస్త్యక నూకారశ్చైవమప్యకం స్పష్టం,
 బ్రాహ్మ్యదిమాతృరూపం మధ్యమభూబింబమేతదథ్యాస్తే. ౪౮
 అణిమాదిస్థియోఽస్యాస్త్వికృతకమనీయకామినీరూపాః,
 విద్యాంతరఫలభూతాగుణభావేనాంత్యభూనికేతనగాః. ౪౯
 పరమానందానుభవః పరమగురుర్నిర్విశేషబింద్వాత్తా,
 స పునః క్రమేణ భిన్నః కామే శత్ర్వం యయా విమర్శాంశాత్.
 ఆసీనశ్రీపీఠే కృతయుగకాలే గురుశ్శివో విద్యాం,
 తస్యై దదౌ స్వశక్త్యై కామేశ్వరై విమర్శయాపిణ్యై. ౫౦
 సేయాయమిత్రసంజ్ఞాం స్థానేశాన్ జ్యేష్ఠమధ్యబాలాఖ్యాన్,
 చిత్రావిషయభూతాన్ త్రేతాయుగాదికారణత్రిగురూన్.
 బీజత్రితయాధిపతీన్పురీక్ష్య విద్యాం ప్రకాశయామాస,
 వీతైరోఘత్రితయం సమనుగృహీతం గురుక్రమో విదితః. ౫౧
 ఉదితః పుణ్యానందాదితి కామకలాంగనావిలాసోఽయం,
 పరశివభుజంగభావాకర్షణహర్షాయ కల్పితాం నిత్యం. ౫౨
 చింతితరంగతరళ స్తృప్తాసలిలః ప్రపంచవారాశిః,
 యదనుగ్రహేణ తీర్ణస్తస్తే శ్రీనాథనావికాయ నమః. ౫౩
 ఇది శ్రీమత్పరాభట్టారికాముఖపంకజాయత్ననిస్సారి
 తంబును, పుణ్యానందమునీంద్రవిరచితంబునగు
 కామకలాసూత్రపంచపంచాశతి.

సంపూర్ణము.

శ్రీమహాత్రిపురసుందరీపరదేవతార్పణమస్తు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీ గణేశాయ నమః.
శ్రీ సచ్చిదానందగురవే నమః.

కామకలావిలాసము

౧. మూలసూత్రము.

మూ. సకలభువనోదయస్థితిలయమయలీలావినోదనోద్యుక్తః,
అంతర్లీనవిమర్శః పాతు మహేశః ప్రకాశమాత్రతనుః.

వ్యాఖ్యానపీఠిక.

శ్లో. శ్రీవిద్యాంచితమస్తకశ్చి త్రజనానందైకకృత్తాధురీ,
వాక్పూరస్సకలాగమాంతరరసజ్ఞాతా సదాంతర్దుఖః,
సింహాంభట్లసువంశజః ప్రకురుతే శ్రీరామమూర్తిస్త్వయం
శ్రీమత్కామకలావిలాసవిలసత్సూత్రార్థమానందదమ్.
గజాననం గణాధీశం గంభీరహృదయాంబుజమ్,
వందే కామేశ్వరీపుత్రం కామితార్థఫలప్రదమ్.
విశుద్ధచక్రనిలయాం శుక్లమాల్యాంబరాన్వితామ్,
వందే కుందేందుశంఖాభాం శారదాం శ్రీకలాత్మికామ్.
వందే కామకలాం దివ్యాం కరుణామయవిగ్రహామ్.
మహాకామేశమహిషీం మహాత్రిపురసుందరీమ్.
శ్రీమత్సత్యానందనాథమంత్రదీప్తాభిధాధరమ్,
ఆస్తద్గురువరం సర్వపురుషార్థద మాశ్రయే.
సాధకానాం సుబోధాయ కామరాజకలాస్తుతేః,
శ్రీజ్ఞానానందనాథేన భాషాతీకా విరచ్యతే.

సూత్రలక్షణమ్:—

ఆల్పాక్షరమసందిగ్ధం సారవద్విశ్వతోముఖమ్,
అస్తోభమనవద్యం చ సూత్రం సూత్రవిదో విదుః.

వ్యాఖ్యానతత్వము:—

పదచ్ఛేదః పదార్థశ్చ విగ్రహో వాక్యయోజనా,
ఆత్మేషస్య సమాధానం వ్యాఖ్యానం పంచలక్షణమ్.
శబ్దకాస్త్రమశేషం తు ధత్తే శర్వస్య వల్లభా,
అర్థస్వరూపమఖిలం ధత్తే ముగ్ధేందుశేఖరః.

మూలసూత్రమునకు ప్రతిపదార్థము.

టీక. సకలభువనోదయస్థితిలయమయలీలావినోదనోద్యుక్తః-సకల = సమస్తమయిన, భువన = లోకములయొక్క, ఉదయస్థితిలయమయ = సృష్టి - స్థితి - సంహారములనెడి, లీలా = పంచకృత్యరూపమయిన, వినోదన=క్రీడయందు, ఉద్యుక్తః = జాగరూకుడైనట్టియు, అంతర్లీనవిమర్శః= అంతర్గతమైనవిమర్శశక్తిగలిగి, ప్రకాశమాత్రతనః = ప్రకాశశక్తి మాత్రమే శరీరముగాగల, మహేశః = సర్వజ్ఞత్వాది శక్తులుగల కామేశ్వరరూపపరమాత్మ, పుణ్యపురుషాః = పుణ్యపురుషులను, పాతు= రక్షించుచుండువాడు.

రహస్యార్థము.

సకల నిగమాగమావధారిత ఆత్మయాథార్థ్యవేత్తలును, స్వరూప నిష్ఠులును, పరమదయాళువులు నగు పుణ్యానందమునీంద్రులు స్వరూప జ్ఞానసాధనములయిన చిద్విద్యాశ్రీచక్రాదులను వివరించ దలంచి, వానికి అధిష్ఠానదేవతయు సర్వకారణవస్తువునగు కామకలాస్వరూపము నీసూత్రమునుంచి ఎనిమిది సూత్రములచే నిరూపించుచున్నారు. ఈ

యొనిమిది సూత్రములు తురీయకూటము. ఇదియే తురీయపాద మనుబడును. సర్వకారణవస్తుజ్ఞానము తెలియనిది కార్యవస్తువులు తెలియనేరవుగావున తురీయ - తురీయమయిన - ధ్రువకలాదూపపరమాత్మను ఈ ప్రకాశబిందువుగా నిర్దేశించినారుగాన సృష్ట్యాదిగా గ్రంథారంభమని తెలియుచున్నందున ఇచట నామదూపములు లేనందున సీపాదమందు నాలుగుచిట్టిబిందువులు నిరూపించబడుచున్నవి. అందీ ప్రకాశబిందువు ప్రథమబిందువుగా నున్నది.

ఉపోద్ఘాతమందు చూపించిన నిజసుఖమును గోరువారు నిజసుఖమనగా జగత్తునందు సర్వజనానుభవములోనున్న విషయసుఖములు బ్రహ్మానందసుఖముయొక్క వాసనలును ప్రతిబింబములును నయియున్నవి. కాన నాబింబభూతానందము నిజసుఖమని తెలియుచున్నది. అట్టిసుఖమును గోరువారు స్వరూపవిచారణను చేయవలెను. తన నిజమయిన రూపమును తెలిసికొనుటకు రెండువిధములగు సాధనములు గలవు. ఒకటి బాహ్యము-బ్రహ్మాండస్వరూపము. రెండవది ఆంతర్యము. తనశరీరమందుగల షడార్థశోధన. ఇది సూక్ష్మమనియు ప్రపంచవిచారణ సూలమనియు చెప్పబడును. సూలసూక్ష్మములకు భేదము లేదుగాన స్వరూపజ్ఞానమువలన నిత్యసుఖప్రాప్తి కలుగును. ఆస్వరూపజ్ఞానము అంతర్ముఖునకు లభించును. ఆ యంతర్ముఖత్వ మిగ్రంథాభ్యాసమువలన సహజముగా సిద్ధించును. జనులు అవిద్యావశు లయినందున సర్వానర్థములు గలుగుచున్నవి. విద్యాభ్యాసమువలన అవిద్య స్వయముగనే తొలగి నిజసుఖము లభించును.

“మహేశః పాతు=పరమాత్మ రక్షించుఁగాక”—యని గ్రంథకర్త గ్రంథారంభలక్షణముగా ఆశీర్వాదనిరూపణచేసినారు. మహేశః - ఈపదమందు మహా=అపరిచ్ఛేద్యుఁడు. శః=సర్వనియంతృత్వాదిధర్మములు గలవాఁడు. మహేశః అనిపించుకొనును.

శ్రు. యో వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తో వేదాంతే చ ప్రతిష్ఠితః,

తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పర స్స మహేశ్వరః.

తా. వేదారంభమందు సమాప్తయందు “ఓం” అనే ప్రణామోచ్ఛారణ విహితముగా నున్నది. ఆ ప్రణామము వైఖరీరూపముగాన

ప్రకృతిరూపమయిన పరానాదమందు లీన మగుచున్నది. ఆ ప్రకృతికంటె
వై నున్న తత్త్వము పురుషుడు. అతడు మహేశుడు అనిపించుకొనును.
ఇదే పరమాత్మ వస్తువని తాత్పర్యము. ఈయంశము ముందు వివర
ముగా తెలియును,

కించ.—

శ్లో. సర్వజ్ఞతాశక్తిరనాదిబోధస్వతంత్రతా నిత్య మలుప్తశక్తిః,
అనంతతా చేతి విభోర్విధిజ్ఞాష్టాహురంగాని మహేశ్వరస్య. ఇతి.

తా. సర్వజ్ఞత్వశక్తి, అనాదిబోధ, స్వతంత్రము, నిత్యత్వము,
సంపూర్ణశక్తి, అనంతత్వము, ఈ ఆరును మహేశ్వరునికి అవయవ
ములుగా నున్నవని, యిందువలనను పరమాత్మయని సూచనయగు
చున్నది.

ఉపోద్ఘాతమందు నిత్యసుఖప్రాప్తికొఱకు స్వరూపవిచారణచేయ
వలెనని యున్నది. అందు ఆత్మవస్తునిర్దేశముగా ఈశ్వరుని నిర్దేశించి
నట్లు లిచటచెప్పిరి. ఆత్మవస్తువు నామరూపరహిత మయినదని శ్రుతులు
చెప్పుచున్నవిగాన, ఆత్మబోధకొఱకు 'మహేశః' అని ఈశ్వరనిర్దేశము
నకు ఏమిసంబంధమనిన,

శ్రు. అవాఙ్మనసగమ్యం తం శ్రుతిరోబ్ధయితుం సదా,
జీవమీశం జగద్వాపి సమాశ్రిత్య ప్రబోధయేత్.

తా. ఈ శ్రుతి ప్రమాణమువలన సర్వోపనిషత్ప్రసిద్ధమయిన బ్రహ్మ
వస్తువు వాక్కుచే నిట్టిదని చెప్పటకును మనస్సుచే గ్రహించుటకును
శక్యముకానిది గాన, నట్టివస్తువును బోధించుటకు జీవునిగాని ఈశ్వరుని
గాని జగత్తునుగాని పురస్కరించుకొని శ్రుతి బోధించుచున్నది. కాన
నీయీశ్వరనిర్దేశము స్వరూపజ్ఞానసాధనముగా నున్నది.

స్వరూపజ్ఞానబోధకు ముందుగా అవాఙ్మనసగోచరమయిన
బ్రహ్మవస్తువును నిర్దేశించుటకు కారణమేమనిన,

శ్రు. అనంతశాస్త్రం బహు వేదితవ్య
మల్పశ్చ కాలో బహవశ్చ విఘ్నః,

హంసో యథా క్షీరమివాంబుమథ్యా
ద్యత్సాగభూతం తదుపాసితవ్యమ్.

ఈవచనము ననుసరించి చతుర్దశభువనాత్మకమయిన బ్రహ్మాండము దేవస్తువు సారభూతముగా నున్నదో అది ఉపాసించతగినదని తెలియుచున్నది.

ఈ ప్రపంచమందుగల సకలవస్తువులును, జీవసముదాయమును సత్యము, అసత్యము అనే రెండుపదార్థముల మేళనము కలిగి యున్నవి. అందు అసత్యమనునది నామరూపములు గలది. రెండవదగు సత్యమనునది ఆ నామరూపములకు చైతన్యమును, వృద్ధిత్యయములను కలుగఁ జేయునది. అదియే జీవుడను అగోచరపరమార్థము. అది సత్తామాత్రముచే తెలియునది. ఈరెండును ప్రతివస్తువందును గలవు. ఈరెంటిలో నామరూపములు గలది అసత్యభాగము. ఈరెండును కలసి జగత్తుగా నున్నది. ఆరెంటిలో సత్యభాగము సారమనిపించుకొనును. తిలలందు తైలము సత్యము. అదియే సారము. రెండవది విప్లవము. అది అసత్యభాగము. మనుష్యునందు జీవుడను సత్యము. దేహము అసత్యభాగము. ఈరెండును కలసి యున్నపుడు ప్రవృత్తి కలుగుచున్నదిగాన ప్రపంచమందు సత్యవస్తువు సారభూతముగా నున్నది. సారమనఁగా రసము.

శ్రు. రసోవై సః, రసగ్ం హ్యేవావాయం లభ్యాఽనందీ భవతి.

తా. జగత్తునం దేవస్తువు సారభూతముగా నున్నదో అది రసమనిపించుకొనును. అదియే బ్రహ్మవస్తువుగాన నారసరూపమున ఆత్మను పొందినవారు, తెలుసుకొన్నవారు బ్రహ్మానందమును పొందుచున్నారని యీశ్రుత్యర్థము. ఆనందము సుఖస్వరూపముగాన గ్రంథాదిని ఆత్మవస్తునిర్దేశముగా “మహేశః” అని నిరూపించిరి. దీనినే మాయయందురు. చైతన్యము సత్యభాగము.

ఇతఁ డెట్టివాఁ డనిన—“సకలభువనోదయస్థితిలయమయలీలావినోదనోద్యుక్తః.” చతుర్దశభువనాత్మకమయిన బ్రహ్మాండముయొక్క సృష్టిస్థితి సంహారములను అనాయాసముగా కల్పించుటయనే క్రీడయం దాసక్తి గలవాఁడు. ఇందువలన త్రిమూర్తులగు బ్రహ్మ-విష్ణు-రుద్రులు సృష్టి-స్థితి-

సంహారకర్తలుగాని, వారికిని, వారికృత్యములకును నితఁడే నియామకుఁడనియు, నీకృత్యమువలన నాపరమాత్మకు ఫలమేమియు లేదనియు, సృష్ట్యాది సున్నవస్తువనియు తెలియుచున్నది.

ఈసృష్టిని గురించి అనేకు లనేకవిధములుగా నూహించిరి. మాండుక్యమందు గౌడపాదకారికః—

శ్రు. విభూతిం ప్రసవం త్యన్యే మన్యంతే సృష్టిచింతకాః,
స్వస్వమాయాస్వరూప్యేతి సృష్టిరన్యైవ్యకల్పితా,
ఇచ్ఛామాత్రం ప్రభోసృష్టిరితి సృష్టౌ వినిశ్చితాః,
కాలాత్ప్రసూతిర్భూతానాం మన్యంతే కాలచింతకాః,
భోగార్థం సృష్టిరిత్యన్యే క్రిడార్థమితి చావరే,
దేవస్త్వేష స్వభావోఽయమాప్తకామస్య కా స్పృహః. ఇతి.

ఇట్లనేకవిధములుగా నూహించిరి. సృష్టిచింతకులకే సృష్టివికల్పములుగాని స్వస్వమాయాసదృశమును నిష్ప్రయోజనమయిన నీసృష్టియందు ముముక్షువులు అనాదరణగా నుందురు.

సృష్ట్యాదిని బ్రహ్మవస్తువు మాత్రమే ఉన్నట్లు ప్రమాణములు.

శ్రు. ఆత్మే వేదమగ్ర ఆసీత్ సదేవ సౌమ్యేదమగ్ర ఆసీత్,
నాసదాసీన్నో సదాసీత్ ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ.

ఈ మొదలగు శ్రుతులవలన సృష్టికి పూర్వము బ్రహ్మవస్తువు మాత్రమున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఈసృష్టికి బ్రహ్మవస్తువే కారణమని ప్రమాణము.

శ్రు. మాయాం తు ప్రకృతిం వింద్యాన్తాయినం తు మహేశ్వరం,
అస్మా అవయవభూతేస్తు వ్యాప్తం సర్వమిదం జగత్.

అస్తాన్తాయీ సృజతే విశ్వమేతత్. ఇతి శ్వేతాశ్వతరోఽనిషత్.

స తపోఽతవ్యత సతవస్తస్త్వా ఇదగ్ంసర్వమసృజత. ఇతి తైత్తిరీయే.
యథానుదీప్తాత్పవ కాద్విస్ఫులింగాస్సహస్రశః ప్రభవంతేసరూపాః,
తథాఽక్షరాద్వివిధాస్సోమ్యథావాః ప్రజాయంతే తత్రచైవాపి
యంతి. ఇతీముండకోఽనిషత్.

సృష్ట్యాదిశ్రుతులు బ్రహ్మవస్తువే జగత్సృష్టృత్వకారణమని తెలుపుచున్నవి.

“అంతర్లీనవిమర్శః—విమృశ్యత ఇతి విమర్శః. ప్రపంచః - అంతర్లీనః అంతర్గతోయస్య సః” తనయం దిమిడియున్న సకలప్రపంచము గలవాడని స్వాంతర్గతవిమర్శనశక్తిగలవాడనియు, “ప్రకాశమాత్రతనుః—ప్రకృష్టేన కాశ్యతే ద్యోతత ఇతి ప్రకాశః తదేవ తనుః శరీరం యస్య సః” ప్రకాశమాత్రమే శరీరముగా గలవాడు. ఇట్టి కామేశ్వరుడు సాధకభుంగవులను రక్షించుచుండుగాక!

ఈ ప్రకాశవిమర్శబద్ధములు రెండును శివశక్తిపర్యాయములుగా నీ ప్రకరణమందు సంకేతములుగా నున్నవి. ‘ప్రకాశమాత్రతనుః’ అని చెప్పినందున సృష్ట్యాదిని వేటొకవస్తువు లేనందున, నామరూపములుగా లేనందున నిదియే ప్రకాశబిందువని నిర్దేశించినారు. ఈ ప్రకాశత స్వతస్సిద్ధము. జ్ఞానము ప్రకాశరూపముగాన నిదియే సంవిద్బిందువుగా నున్నది. నామరూపములు రెండును ఏకవస్తుధర్మములు గావున నీరెంటికి నాశ్రయము ఒకటిగానున్నది. ఈ ప్రకాశబిందువునందు విమర్శశక్తి అంతర్భూతముగా నున్నదని తెలియుచున్నది.

ఈ బిందువు ముందు కలుగఁబోయే వర్ణింపఁబడే బ్రహ్మాండ పిండాండ శ్రీవిద్యా మాతృకా శ్రీచక్రాదులకు కారణబిందువుగా నున్నది. ముందు ఆవివరము స్పష్టమగును. సాధకుల బోధకొఱకు కామకలాస్వరూపమును నీతురీయపాదమందు నిరూపింపఁ దలంచి యీ బిందువును నిర్దేశించినారు.

ఈ ప్రకాశబిందువు అనుసంధానమందు సాధకులసహస్రాంత ర్గతపరాకాశమందున్న చంద్రమండలముగా నున్నది. స్వరూపజ్ఞానమనఁగా, తన నిజమయినరూపమును తాను తెలిసికొనుట. ఇందుకు తన యందుఁగల పదార్థములను తాను విమర్శించుట ముఖ్యాంశము. ఇందుకు సాధకునిశరీరము నాలుగుభాగములుగా నున్నది. అందు కటి ప్రదేశమునుంచి భూమధ్యపర్యంతము మూడుభాగములు. ఆ భూమధ్యమునుంచి బ్రహ్మరంధ్రపర్యంతము ఒకభాగము. ఇది అవరోహణ క్రమములో ప్రథమభాగము. ఆరోహణమందు తురీయభాగము గాన తురీయకూటమని సంకేతముగలది. ఇచటనున్న ప్రధానవస్తువునకు ‘ఆత్మ’ యనిన అదే బ్రహ్మకల - ధ్రువకల యని సకలాగమసిద్ధము.

ని. ఆత్మా బ్రహ్మమనోజీవశరీరధృతిబుద్ధిః. ఇతి విశ్వః.

ఇందువలన ఆత్మశబ్ద మీవస్తువులందు వర్తించుచున్నది.

శ్రు. ఖం బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్.

ఈ శ్రుతివలనను ఆకాశము బ్రహ్మస్వరూపమని తెలియుచున్నది. ఆకాశము శూన్యమును, పూర్ణమును సూచించుచున్నది. వృత్తము ఆకాశమును తెలియజేయుచున్నదిగాన నీబింద పు పరాకాశముగాను, సర్వకలాపూర్ణమైన చంద్రమండలాకార బ్రహ్మవస్తువుగానున్నది.

ఇందువల్ల, స్వవిచారణకేమి సార్థకమనిన, స్వరూపజ్ఞానసాధనముగా గ్రంథకర్త కామకలానిర్దేశము చేయఁగోరి నీప్రకాశబిందువును ముందు నిరూపించినాఁడు. ఈకామకలాస్వరూపమును, తన నిజరూపమును పర్యవసానమునకు ఒకటిగానున్నది గాననే, యిది విచారించిన రెండవది స్థిరపడుచున్నది. ఈవిచారణకు ప్రపంచానుభవము వలన నామరూపములు రెండును రెండుశాఖలుగా నున్నవి. రూపము వస్తువు. ఆకారము నామము. ఆకృతికిఁగల సంజ్ఞ కామకలకున్న స్వస్వరూపమునకును గూడ నీరెండుశాఖలును గలవుగాన నీరెంటిని అనుసరించి విచారించవలెను. అందు రూపమును స్థిరపరుచుటకే ప్రకాశబిందువు నిర్దేశింపఁబడినది. ఇక నామమును గురించి ఆత్మ పరము. కామకల స్వరూపపక్షమందు నేను, నాది, అనునది యిందుకు సంస్కృత భాషలో “అహమహమ్” అని ప్రతిశరీరమందు అభిమానము గలశబ్దము. ఈ అహమనే సంజ్ఞ, ఈశబ్దము ఎట్లు కలిగినదని, దీని నిజమేమి అని విచారించెదము:—ఇందుకు, ని. “అకారం బ్రహ్మదైవత్వం సర్వదైవతమాత్మకం, బీజం స్వాయంభువం మృత్యోః క్షోభణంభవశంకరమ్.” ఇతి బీజ నైఋతిక వచనము. ఈప్రకాశబిందువు బ్రహ్మవస్తువుగా నున్నందున పంచాశద్వర్ణములకును ఆదియైన నీప్రకాశబిందువువలన ఆకారము గ్రహింపఁబడుచున్నది. వినియోగము ముందు విశదమగును. ఈబిందుస్థానము పరాకాశమని ప్రమాణము.

చిదగనచంద్రికాయాః—

శ్లో. ద్వాదశాంతం లలాటోర్ధ్వం కపాలోద్ధ్వావసానకమ్,
ద్వ్యంగులోర్ధ్వం శిరోదేశాత్పరం వ్యోమ ప్రకీర్తితమ్.
హృత్ప్రియాత్తశశిభానువిగ్రహః భేచరత్వనలదృష్టిథామయః,
యత్తదూర్ధ్వశిఖరం పరం నభస్తత్ర దర్శయశివం తమంబికే. ఇతి.

ఈ వచనముల తాత్పర్యము ముందు వెల్లడింపబడును. ఇందు వలన బ్రహ్మరంధ్రాధోభాగము ద్వాదశాంతమని, పరాకాశమని, యచట నున్న చంద్రమండలము ప్రకాశబిందువుగా నేర్పడినది.

ఈవిచారణకేమి యవసరమనిన; లోకమందు నొకవస్తువు మరి కొన్నివస్తువులతో కలిసియున్నప్పుడు తనవస్తువును నిరూపించుటకు నాయుభయవస్తుధర్మములను విచారించనిది తనవస్తువును నిశ్చయించుటకు అవకాశము లేదు. ఇచట ప్రపంచము అవిద్యచే ఆవరింపబడి యున్నది. ఇందువలన ప్రపంచముమాత్రమే నిజమని కొందఱున్ను, ఇంతకన్న నిజమైన ఆత్మ వేతే యున్నదని కొందఱున్ను ఉద్దేశములు కలవారై యున్నందున నిందు సత్యము సంశయగ్రస్తమైనది. మఱియు నిజమైన ఆత్మ లేనే లేదనియు, ప్రపంచమే నిజమనియు, విపరీతబుద్ధి కూడ కలిగినది. ఇది రజ్జువందు సర్పభ్రమవలె నున్నదిగాన నీనిజమును తెలిసికొనుటకు విచారణావసరము కలిగినది.

ఇందువలన సర్వానర్థమూలమైన అవిద్యానివృత్తి ఫలముగా నున్నది.

అ నూ త్ర ము.

మూ. సా జయతి శక్తిరాద్యా నిజసుఖమయనిత్యనిరుపమాకారా,
భావిచరాచరబీజం శివరూపవిమర్శనిర్తలాదర్శః.

అర్థము. భావిచరాచరబీజం-భావి=ముందు పుట్టవలసిన, చరాచర బీజం = పిండాండబ్రహ్మాండములకును, సకలతత్త్వసముదాయమునకును, సకలవర్ణకదంబమునకును బీజమువంటిది కార్యకారణరూపమైనట్టియు, శివరూపవిమర్శనిర్మలాదర్శః - శివరూప = శివస్వరూపాహమాత్మికమైన, విమర్శ=పరామర్శకు, జ్ఞానమునకు, నిర్మలాదర్శః=నిర్మలమైన అద్వమువంటిదైన, నిజసుఖమయనిత్యనిరుపమాకారా - నిజ = స్వాభావికమైన, సుఖమయ=ఆనందస్వరూపమైన, నిత్య = సార్వకాలికమైన, నిరుపమాకారా = ఉపమానరహితమయిన స్వరూపముగల, సా=పూర్వోక్తవిమర్శరూపపరాభట్టారిక, జయతి = సర్వోపనిషత్ప్రతిపాదికయగుచు సర్వోత్కర్షగా నున్నది.

రహస్యార్థము 'సా జయతి' అని చెప్పటవలన ప్రథమసూత్రమందు 'అంతర్లీన విమర్శః' అని స్వాంతర్గతముగానున్న విమర్శశక్తిగల ప్రకాశబిందువును కామేశ్వరస్వరూపముగా వర్ణించినారుగాన నాప్రకాశబిందువునందు లీనమైయున్న విమర్శశక్తిని నీసూత్రమందు మైనచూపించిన విమర్శబిందువులుగా విభజించి నిరూపించిరి.

ఇది యెట్టిదనిన; భావిచరాచరబీజం - వెనుకటి సూత్రమందు ప్రకాశబిందువు సృష్ట్యాదివస్తువుగాను సర్వకారణముగాను చెప్పబడినది. ఈవిమర్శబిందువు అటులనే భావిసృష్టికి కారణముగా నున్నదనియు, నిదే కార్యకారణరూపముగా నున్నదనియు చెప్పుచున్నారు. ఈ ప్రకాశవిమర్శ బిందువులు శివశక్తిస్వరూపములుగాన నీబిందుద్వయము కామేశ్వరకామేశ్వరీస్వరూపములని వెనుక చెప్పబడినది.

ఈ ప్రకాశబిందువు సర్వకారణబిందువని చెప్పినందున పరాశక్తి సంబంధము లేనిది కేవల పరశివునకు జగత్కర్తృత్వమును చెప్పుట అయత్తమని ఆక్షేపణ కలుగుచున్నది. ఇచట పరాశక్తికిని కార్యకారణరూపముగా నున్నదని చెప్పిరి. ఇందువలనను సంశయము కలుగుచున్నది. ఎట్లనిన; పరశివసంబంధము లేనిది కేవలపరాశక్తికిని జగత్సర్జనసామర్థ్యము కలుగనేరదు.

ఈ శివశక్తులిద్దరికిని జగత్కారణత్వము చెప్పినయెడల నొక కార్యమునకు రెండు కారణములుండుట అప్రసిద్ధము. ఒకవృత్తమునకు రెండు

బీజము లుండవు. ఇదిగాక అద్వైత ప్రతిపాదక శ్రుతులకు విరోధము కలుగును గాన, నీశివశక్తుల అనోన్యస్యసామరస్యము - మేళనతత్త్వ మొకటిగానున్నందున నాతత్త్వమునకు జగత్కారణత్వము సిద్ధించుచున్నదని అభిప్రాయము.

కొందఱిమతము పరశివుఁడు ఉపాదానకారణముగాను, పరాశక్తినిమిత్తకారణముగాను నున్నారని గలదుగాని యది సమంజసము గాలేదు. ఉభయమేళనతత్త్వమే నివర్తీపాదానకారణముగా నున్నది. ఈ అంశము ముందు వివరింపఁబడును. 'భావిచరాచరబీజం' అని చెప్పినందున బీజమందు వృక్షము సూక్ష్మరూపముగా ఇమిడి యున్నది. అట్లే యీవిమర్శశక్తియందు భావిజగత్తు సైతము ఇమిడి యున్నది. బీజము కారణము, వృక్షము కార్యముగా నున్నందున నీపరాశక్తి కార్యకారణరూపముగా నున్నదని చెప్పిరి.

శ్లో. న శివేన వినా దేవీ దేవ్యా చ న వినాశివః,

నైతయోరంతరం నాస్తి చంద్రచంద్రికయోరివ.

ఇతి ఆగమసిద్ధాంతవచనమువలన శివశక్తులకు అనోన్యస్యభేదము లేదని తెలియుచున్నది.

'శివరూప విమర్శ నిర్వలాదర్శః' అని చెప్పుటవలన నెట్లు పరాశక్తిసంబంధము వినాగా పరశివునకు జగత్సృష్టిసామర్థ్యము లేదో, అటు లనే పరాశక్తిని పరశివసంబంధము వినాగా అట్టి సామర్థ్యము లేదని చెప్పుచున్నారు. ఈవిమర్శశక్తి అహమాత్మికమైన శివస్వరూపజ్ఞానమునకు ఆదర్శము. స్వచ్ఛమయిన అద్వమువంటిది. వెనుక చెప్పిన ప్రకాశ బిందువు బ్రహ్మస్వరూపమని, అందువలన మాతృకయొక్క ప్రథమమందున్న అకారస్వరూపమని, చంద్రమండలమని వివరింపఁబడినది. ఈవిమర్శ బిందువు బ్రహ్మాత్మికమైన శక్తిస్వరూపము. అగ్నిమండలము మాతృకయొక్క అంత్యవర్ణమైన హకారము ప్రకారాంతరముగా నగ్నిబీజముగా నున్నది. ఈశివశక్తి రూపములయిన ప్రకాశ విమర్శాంశలగు 'అ, హం' అనే నీరెండువర్ణములు ఏకమైనపుడు అహమనే శబ్ద ముత్పన్నమగును. ఇదియే శివస్వరూపము. అయమహమనే జ్ఞానమునకు నీపరాశక్తి నిర్మలమయిన అద్వమువంటిది. అనఁగా :

లోకమునందు అతిసుందరమైన ఒక మహారాజు అలంకరించు కొని సింహాసనాసీనుడై తనయెదుట నొకస్వచ్ఛమైన అద్దము నుంచుకొని, అందు తన ప్రతిబింబమును చూచి 'అయమహం' ఈ ప్రతిబింబము నేను అని తెలుసుకొనుచున్నాడు. అటులనే పరమేశ్వరుడును తన అంశ భూతమైన ఆత్మశక్తిని చూచి నేను సర్వపరిపూర్ణుడనని తెలిసికొనుచున్నాడు. మరియు అద్దమునకును తనసాన్నిధ్యముం దేవస్తువున్నా లేనపుడు స్వాంతంత్ర ప్రతిబింబ ప్రకాశతకు సామర్థ్యము లేదు. అటులనే పరాశక్తికిని పరశివసాన్నిధ్యము లేనపుడు తనయం దిమిడియున్న ప్రపంచోల్లసనసామర్థ్యము సంభవింపనేరదు. అట్లే పరశివునకును పరాశక్తిసంయోగము లేనిది స్వరూపజ్ఞానము కలుగనేరదుగాన కామేశ్వరి కామేశ్వరద్వంద్వమువలన సకల జగజ్జాలము ఉత్పన్నమగుచున్నదని తాత్పర్యము.

'నిజసుఖమయనిత్యనిరుపమాకారా' ఇట్లు చెప్పినందున నిజసుఖము బ్రహ్మనందస్వరూపము. ప్రపంచమందు సర్వానుభవములొ నున్న సుఖములు విషయసుఖములు. ఇవి మరియుక వస్తుసంబంధము వలన కలుగునవియును అనిత్యములు. ఇవి బ్రహ్మనందముయొక్క ప్రతిబింబములుగా నున్నందున బిబభూతమైన సుఖము నిజసుఖమనియు, ప్రతిబింబములు మిథ్యలనియు, ప్రతిబింబకారణములు నిజమైన వస్తువులనియు సర్వానుభవముగా నున్నది. అట్టి బ్రహ్మనందమే స్వరూపముగాగలది, సృష్ట్యాదిని అంతమందును గలదిగాన 'నిత్య' అనబడుచున్నది. తనకు సమానముగాని అధికముగాని మరియుక వస్తువు లేనిది యిందువలన ఏకాకి అని తెలియుచున్నది.

'ఆద్యా' అనినందున సృష్ట్యాదియందున్న వస్తువనియు, ప్రకాశ బిందువునుంచి విభాగమును పొందినదిగాన సృష్టికి నిదే ప్రారంభమనియు తెలియుచున్నది. అందువలన మూలశక్తియని గ్రహింపబడుచున్నది.

శ్రు. ఆదిత్యవర్ణం సువర్ణజ్యోతిః.

ఈశ్రుతులవలన నీపరాశక్తిస్వరూపము తేజోమయముగాని అంధకారరూపము కాదని తెలియుచున్నది.

వైశచిప్పిన అంశములకు ప్రమాణములు:—

శ్రు. సోఽకామయత, బహు స్యాం ప్రజాయేయేతి. తైత్తిరీయే.

తదైక్షత బహు స్యాం ప్రజాయేయేతి. ఛాందోగ్యే.

సం ఈక్షతలోకా న్ను సృజత ఇత్యైతరేయే.

స తస్మిన్నాకాశే స్త్రీయ మాజగామేతి. బృహదారణ్యకే. తత్రైవ.

శ్రు. సోభితే తస్మా దేకాకి విభేతి, సహాయ మిహంచక్రే
యన్తదన్యం నాస్తి కస్మా న్ను విభేమితి, తత ఏవాస్య భయం వీయా
య. కస్మాద్భిభేష్యతు ద్వితీయాద్వై భయంభవతి.

తా. సర్వశక్తి పరంబ్రహ్మ యని శ్రుతివలన విమర్శాత్మకమైన
బ్రహ్మవస్తువునందు సకలశక్తులు నిమిడియున్నవి. బ్రహ్మాండావిర్భావ
కాలము సమీపించినపుడు నిస్తరంగసముద్రమందు తరంగముల
వలెను, రజ్జువందు సర్పభ్రమవలెను, శుక్తియందు రజతభ్రాంతివలెను,
స్థాణువందు పురుషారోహణవలెను ఆత్మయందు స్పందశక్తి ఉద్రేకించి
నది. అదియే ఈక్షణకాలములని వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఆస్పందమే
ఇచ్ఛాశక్తి యనబడును. అట్టిసంకల్పము కలిగినవెంటనే ప్రతిబింబ
కారణమగు జ్ఞానశక్తి పురోభాగమందు ఆవిర్భవించినది. అదియే విమర్శ
బిందువుగా నున్నది. మొదట చూపించిన ప్రకాశబిందువునందు
లీనముగా నున్న విమర్శశక్తి భావిబ్రహ్మాండాదిని కార్యనిర్మాణము
కొఱకు నాప్రకాశబిందుప్రభయే. ప్రతిబింబముగా నీవిమర్శబిందువు
స్పష్టమైన భేదము - అభేదమును కలదై ఆవిర్భవించినది. ఈప్రతిబింబ
మునకు ప్రకాశబిందువే కారణము. నిజమైనవస్తువుకాన ప్రథమ
బిందువునకు కారణములేదు. ఈవిమర్శబిందువు తనయం దుదయించే
ప్రతిబింబమునకు ఆదర్శమువలె కారణమును, కార్యరూపమైన ప్రతి
బింబమును తానే యగుచున్నందున భావిబ్రహ్మాండమునకు కార్య
కారణరూపముగా నున్నదని తెలియుచున్నది.

మూలమందున్న 'ఆద్యా, నిత్యా' పదములవలన ఆత్మరూపమైన
కామకలను గ్రహించుటకు నామరూపము లనే రెండుశాఖలలో
రూపము ననుసరించి తురీయ తురీయమైన షోడశీకలగా నున్నది. ఆకల
నాశరహితిము గాన నిత్యానామము. తక్కిన పంచదశకలలు నీకల

వలన జనించి, యందు లయమగుచున్నందున 'ఆద్యా' అని చెప్పబడినది. లోకమునందు ద్వితీయకల ప్రజలకు దృగ్గోచరమగును. ప్రతిపత్కల యోగులకు దృగ్గోచరమగును. ఈనిత్యకల బ్రహ్మవేత్తలకు శిరోమధ్యమందు సంవిన్దయముగా జ్ఞానదృష్టికి గోచరముగానున్నది. ఇట్లు రూపాత్మకము. సాధకులకు పరాకాశమందున్నట్లు నిరూపింపబడినది.

ఇక నామాత్మకళాఖ ననుసరించి అకారము బ్రహ్మద్యోతనముగాన, చంద్రమండలాత్మకముగా ప్రకాశబిందువుచే అకారమును నిర్దేశించినారు. ఇందు విమర్శబిందువు అగ్నిబీజమైన హకారమును తెలుపుచున్నది. పర్యవసానము ఈరెండు బిందువులవలన షోడశీకల 'అహం' అనే వస్త్వద్వయము, శివశక్తులు, బింబప్రతిబింబములు ఏర్పడినవి.

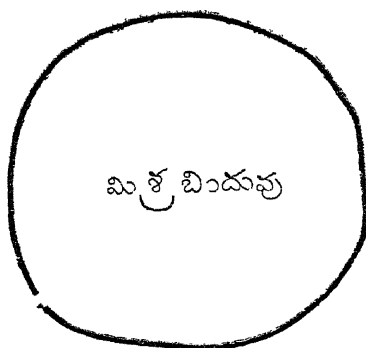
బృహదారణ్యకశ్రుతిః. స వై నైవ రేమే తస్మా దేకాకీ న రమతే స ద్వితీయ మైచ్ఛత్, స సైవానానాన యథాస్త్రీ పుమాగ్ంసౌ సంపరివ్వక్తౌ స ఇద మేవాత్మానం ద్వేధా పాతయత, పతిశ్చ పత్నీ చాభవతా మితి.

ఈశ్రుతివలన ప్రాణ్యదృష్టకాలము సంభవించినపుడు పరమాత్మతనను రెండు భాగములుగా విభజించి స్త్రీ, పుం రూపములను ధరించి భార్యాభర్తలుగా నున్నారని తెలియుచున్నది.

శ్రు. ఏకో రుద్రస్సర్వభూతేషు గూఢో
మాయారుద్రోసకలో నిష్కలశ్చ,
స ఏవ దేవీ న చ తద్విభిన్నా
హ్యేతి జ్ఞాత్వాహ్యమృతత్వం న్రజంతి. ఇతి శ్వేతాశ్వతరీయం.
ఇందువలన కార్యకారణములకును, శివశక్తులకును భేదము లేదని తెలియుచున్నది.

3. నూత్రము.

మూ. స్ఫుటశివశక్తిసమాగమబీజాంకురరూపిణీ పరాశక్తిః,
ఆణతరరూపానుత్తరవిమర్శలిపిలక్ష్యవిగ్రహా భాతి.

అర్థము. స్ఫుటశివశక్తిసమాగమబీజాంకురరూపిణీ - స్ఫుట = వ్యక్తమయిన, శివశక్తి = ఇచ్ఛాజ్ఞానశక్తులయొక్క, సమాగమ = సమేళనముచేత, బీజాంకురరూపిణీ = బీజాంకురరూపమయినట్టియు, అణుతరరూపానుత్తర...లిపిలక్ష్యవిగ్రహ - అణుతర = అత్యంతసూక్ష్మమయిన, రూప = స్వరూపముగల, అనుత్తర = సర్వనర్తాగ్ర్యమయిన అకారమును, విమర్శ = పంచాశద్వర్ణముల అంత్యమయిన హకారములనెడి లిపివర్ణములచేత, లక్ష్య = చూడదగిన, విగ్రహ = శరీరముగల, పరాశక్తి = పరాభృతారిక, భాతి = ప్రకాశించుచున్నది.

రహస్యార్థము. వెనుక చూపించిన ప్రకాశవిమర్శ బిందువులు కామకలాస్వరూప సాధనములుగా నున్నట్టిచ్చట స్ఫుటపరచుచున్నారు. భావిప్రపంచమునకు బీజాంకురరూపమయిన ప్రకాశవిమర్శాత్మక శివశక్తిస్వరూపతేజోమయమయిన అహమనే బీజద్వయము శరీరముగా గలిగి పరాశక్తి ప్రకాశించుచున్నదని చెప్పిరి.

‘స్ఫుటశివశక్తిసమాగమబీజాంకురరూపిణీ’ ఈవిశేషణమువలన వెనుక చెప్పిన ప్రకాశాంశవిమర్శాంశలును, ఇచ్ఛాజ్ఞానశక్తిరూపములును గలది. ఈశివశక్తులయొక్క మేళనము వినాగా భావి శివాది ఊత్యంతపదార్థము లుత్పన్నము కానేరవు గాన, నీమిశ్ర బిందువు భావి జగత్తునకు బీజాంకురరూపముగా నున్నదని చెప్పిరి. బీజమందంకుర మిమిడియుండును. బీజము వికసనమును పొంది యాబీజమే అంకుర రూపముగా పరిణమించును. కాన నీబీజాంకురములు పరస్పరాపేక్షయు, అనోన్యమేళనమును గలవి.

‘అణుతరదూపాను త్తరలిపిలక్ష్యవిగ్రహం’ అను నీవిశేషణముచే అనుత్తరలిపి పంచాశద్వర్ణములలో నింతకుముందు ఏవర్ణము లేనందున అకారముగా తెలియుచున్నది. విమర్శలిపి విమర్శశబ్దముచే కలారూపశక్తి దోతన మగుచున్నది. అది అగ్నికలాత్మకము. ఇందువలన సర్వవర్ణాంత్యమయిన హకారముగానున్నది. ఈవర్ణద్వయసంయోగము అహం. ఇందు నీరెండు బీజములమధ్యను పంచాశద్వర్ణములు గర్భికప్రతములుగా నున్నవనియు, వర్ణపదమంత్రరూపమయిన సకల శబ్దజాలమును, కలాతత్త్వ భువనాత్మకమైన సకలతత్త్వములును, వస్తువులు నీ అహమనెడి పదమం దిమిడియున్నవి. అందువలన నామరూపాత్మకమైన జగత్తునకు నిదియే కార్యకారణ రూపముగా నున్నది. ఇదే ఆత్మస్వరూపమైనందున ఆత్మమాత్రమని సకలోపనిపత్తులందును, అహమహమని సర్వజనులందును నున్నందున ఇదే బ్రహ్మవస్తువని సకలాగమసిద్ధము. ఇందుకు యోగవాసిష్ఠమందు:—

శ్లో. అకారస్సర్వవర్ణాగ్ర్యః ప్రకాశః పరమశ్శివః,
హకారోఽంత్యః కలారూపో విమర్శాఖ్యః ప్రకీర్తితః,
అనయోస్సామరస్యం యత్తస్తిన్నహమితీర్యతే.
అశిరస్కం హకారాంతమశేషాకారసంస్థితమ్,
అజస్రముచ్చరంతం స్వం తమాత్మానముపాస్తపే.

బ్రహ్మోపనిషత్:—

శ్రుతి. ఏష సర్వేషు భూతేషు గూఢాత్మా న ప్రకాశతే,
దృశ్యతే త్వగ్ర్యయా బుధ్యా సూక్ష్మయా సూక్ష్మదర్శిభిః.
తా. ఈ పరమాత్మ సకలభూతములందును అహమని వ్యవహరించుచున్నను అతిగోప్యముగా నున్నది. అతిసూక్ష్మమైనందున జ్ఞానదృష్టిగల మహనీయులు సూక్ష్మదృష్టిచే దీనిని తెలుసుకొనుచున్నారు; చూచుచున్నారని శ్రుతి తాత్పర్యము.

౪. సూత్రము, మహాబింద్యావిర్భావము.

మూ. పరశివరవికరనికరే ప్రతిఫలతి విమర్శదర్పణే విశదే,
ప్రతిరుచిరుచిరే కుడ్యే చిత్తమయే నివిశతే మహాబిందుః.

అర్థము. పరశివరవికరనికరే. పరశివ = ప్రకాశైకస్వరూపుడగు శివుడనెడి, రవి = సూర్యునియొక్క, కరనికరే = కిరణసముదాయము, విశదేనిర్మలమయిన, విమర్శదర్పణే = స్ఫురణశక్తియనెడి అద్దమందు, ప్రతిఫలతి సతి = ప్రతిఫలించుచుండగా, చిత్తమయే = జ్ఞానైకస్వరూపమయిన, ప్రతిబింబించుచున్నది = ప్రతిప్రకాశరమ్యమయిన, కుడ్యే = భిత్తియందు (గోడయందు) ప్రకాశవిమర్శాత్మమైన అహమనేమహాబిందువు, నివిశతే = ప్రవేశించుచున్నది.

రహస్యార్థము. ఈ ప్రకరణము ననుసరించి గ్రంథకర్త కామకలాస్వరూపమును నిరూపింపఁదలంచి అందుకు సాధనముగానున్న కామకలాక్షరద్వయమును స్పష్టపరచుచున్నారు. వెనుక చెప్పిన ప్రకాశబిందువు శివస్వరూపము చంద్రమండలము అకారముగా గ్రహింపఁదగినది. రెండవ సూత్రమందు వర్ణించిన విమర్శబిందువు శక్తిస్వరూపము. అగ్నిమండలము హకారముగా నున్నదని యిదివరకే చూపింపఁబడినది. పరబ్రహ్మవస్తువు స్వాత్మశక్తిక్షణాభిముఖమయినపుడు జగత్కారణత్వము ఆ బ్రహ్మవస్తువునకు గలుగుచున్నదని సకలనిగమాగమసిద్ధముగా నున్నది. ఆయర్థమునే ఇచట సంక్షేపముగా చెప్పుచున్నారు.

ప్రకాశవిమర్శశక్తులు రెండును ఆదిని ఏకవస్తువుగానుండి కార్యార్థముయి విభాగమును పొందినవి. విభాగకాలమందు చంద్రాగ్నిరూపములు కలిగియున్నవి. ఈ రెంటియొక్క సంయోగమువలన మూడవదగు సూర్యబిందువు జనించుచున్నది. ఇందుకు దృష్టాంతముచే బోధించుచున్నారు. అకారస్వరూపుడగు పరశివుడు హకారస్వరూపపరాశక్తి నీక్షించినపుడు వెనుక పరాశక్తి అద్దముచంటిదని చెప్పినందున నీఈశ్వరతేజస్సువలన ఆశక్తియందు ఈశ్వరప్రతిబింబము ప్రకాశించుచున్నది. అపుడు శివశక్తులు రెండు, ఈ రెంటి సంయోగమువలన జనించిన ప్రతిబింబము ఒకటి, ఇటుల మూడు బింబములు పదార్థము లేర్పడినవి. అనగా అ, హం, అహం. ఇట్లు ఈశ్వరునికి తన జ్ఞానశక్తి రూపాదర్శనవీక్షణమువలన అందు ప్రతిఫలించిన ప్రతిబింబమును చూచి అయమహమని (ఈ ప్రతిబింబము నేను సర్వకరిష్ణుడనని) తన చిత్తమందు తలంచెను. అహమనేది ఈశ్వరచిత్తమందు కలిగినది ఈమూడవ బిందువగు అహమనునది ఉత్పత్తికి లోకదృష్టాంతము.

పగలు యామాదూర్ధ్వమందు సూర్యాభిముఖముగా అద్దము నుంచినపుడు ఆ సూర్యకిరణములు అద్దముచే ప్రతిహత్యమానములై సమీపమందున్న గోడయందు ప్రతిఫలించి ఆ ప్రతిబింబకాంతి మండలాకారముగా తేజోబిందువు ప్రకాశించును. ప్రధాన సూర్యమండలము ఒకటి. అద్దమందు ప్రతిబింబము రెండవది. గోడయందున్న తేజోబిందువు మూడవది. ఈమూడవ బిందువుయొక్క ఉత్పత్తికి సూర్యబింబమును అద్దమును సమానకారణములుగా నున్నవి. ఏది లోపించినను ఈమూడవ బిందువు కలుగనేరదు. అటలనే జగదుత్పత్తికి నీశివశక్తు లిద్దఱును సమానకారణములుగా నున్నారని చెప్పిరి.

‘చిత్తమయే నివిశతే మహాబిందుః’ అనినందున తెలియుచున్న అంశము. ఈ గ్రంథమంతయు స్వరూపజ్ఞానసాధనముగా నున్నది. ఇందారంభమందు తురియకూటమును వర్ణించినందున సృష్టితో సంబంధించిన దృష్టాంతములు చూపించుటకు వీలులేదు. ముందు రాఘోవు అవిద్యాపాదమందు శ్రీచక్రాదివర్ణనయందను శరీరకవిచారణ సృష్టమగును. ఇచట చెప్పినను దురవగాహము. అయినను సూక్ష్మముగా వివరింపబడును. ఏకాగ్రచిత్తులయి గ్రహింపదగినది.

సకలజనశరీరములందును చిత్కల, జీవము, సాక్షి, కూటస్థుడు, సూత్రాత్మ, చిత్తము, చైతన్యము, మనస్సు, బుద్ధి మొదలగు వస్తువులున్నట్లును, లోకాంతర గమనాగమనములు, బంధమోక్షములు కలవనియు పండితపామరులకు గూడ తెలిసిన యంశము గాని; పైన చెప్పబడిన వస్తువులు ఎచ్చటెచ్చట నున్నవి? ఎట్టివి? వీనియత్పత్తిక్రమ మెట్టిది? ఎంతవరకు నిజము? అని మాత్రము విచారించలేదు. విచారించినను అగోచరముగా నున్నది. అది కొంత ఇచట వివరింపబడెను.

ఈ గ్రంథకర్తయును అహమనే శబ్దమును వివరించుటకే ఆరంభించినాడు. ప్రథమసూత్రమందున్న ప్రకాశబిందువు సర్వకారణ వస్తువనియు, అదియే పరమాత్మయనియు, అది సాధకజనశిరోమధ్యనున్న చంద్రమండలాకారముగా నున్నపుడు ప్రత్యేగాత్మయనియు, బ్రహ్మాండ సింహాండములకభేదమనియు ఇదివరకే చెప్పబడినది. ఆ ప్రకాశబిందువే సాక్షిస్వరూపము. ప్రకాశమనగా చిత్కల. ఆసాక్షినే కూటస్థుడు

డని యీ ప్రకరణమందు వాడుచున్నారు. ఇందువలన చిత్కల, సాక్షి, కూటస్థుడును నీపదములు ఏకవస్తుపర్యాయములు. ఈసాక్షియనే కల జ్ఞానస్వరూపమయిన విమర్శశక్తియందు సర్వవ్యాపక బ్రహ్మవస్తు ప్రతిబింబముగా నున్నది. ఈశక్తి బ్రహ్మప్రతిబింబమునకు అద్దము వంటిది. ఇందువల్ల ఆత్మ బింబముగాను, శక్తి ఉపాధిగాను, అందుగల ప్రతిబింబము సాక్షిగాను తెలియుచున్నవి. ఆసాక్షియే కూటస్థుడని, చిత్కలయని, అంతర్యామియని వ్యవహరింపబడుచున్నది.

అద్దమందున్న సూర్యప్రతిబింబమునకును తేజస్సు ఉన్నట్లు నీసాక్షికిని ప్రకాశత కలదుగాన, నిందువలన ఆవిద్యయనే కుడ్డసదృశ చిత్తమందు మరియొక ప్రతిబింబము ప్రతిఫలించుచున్నది. ఇందువలన సూర్యుడు, అద్దమందుగల ప్రతిబింబము, దానివల్ల కలిగిన కుడ్డమందున్న తేజోబిందువు-ఇట్లు ఒక సూర్యుడే ఉపాధులభేదముచే మూడు విధములుగా నగుపడుచున్నాడు. అటులనే సర్వవ్యాపకమయిన పరమాత్మ, అతని ప్రతిబింబము సాక్షి, దాని ప్రతిబింబము జీవుడు. ఇటుల మూడు వస్తువులు ఇచటను కలిగినవి. రెండవ ప్రతిబింబమయిన జీవుడు అహమహమని ప్రతిశరీరమందును వ్యవహరించుచున్నాడు. ఈ అహమనేవాడుక జీవునియందు కూడదనియు, సాక్షియందు వర్తించుననియు తెలుపుటకయియే యీ గ్రంథోత్పత్తి అయినది.

పర్యవసానము. శుద్ధసత్త్వమనే మాయోపాధియందుగల బ్రహ్మ ప్రతిబింబము, సాక్షి కూటస్థుడు, ఈశ్వరుడు అని చెప్పబడుచు. కలుష సత్త్వమనే అవిద్యోపాధియందుగల సాక్షి ప్రతిబింబము జీవసంజ్ఞ కలది. ఆత్మరూప ప్రకాశవస్తువు సాక్షికి కారణముగాను, ఆసాక్షి జీవుడనే ప్రతిబింబమునకు కారణముగాను ఇట్లు కార్యకారణము కలిగియున్నది.

ఈయంశమును గురించి విద్యారణ్యులవారు పంచదశిలో కూటస్థ విచారణలో నిటుల వివరించిరి:

శ్లో. ద్విగుణీకృతతనైః జన్మనాశానుభూతితః,
అకూటస్థం త దన్యత్తు కూటస్థ మవికారతః.

తా. చిదాభాసుడగు జీవరూపప్రతిబింబమును, సాక్షీరూపమయిన శుద్ధసత్వోపాధియందుగల ప్రతిబింబమును చిత్కలవలననే కలిగినవికదా! ఇందులో ఒకటి కూటస్థుడనియు, రెండవది కాదనియు చెప్పటకు కారణమేమనిన, చిదాభాసుడగు జీవుడు అనే రెండవప్రతిబింబము జననమరణధర్మములు కలుగుటచే కూటస్థుడు కాడనియు, పరమాత్మయొక్క ప్రథమ ప్రతిబింబమయిన సాక్షీయందు చిదాభాసుని కన్న ప్రకాశత ద్విగుణముగా నున్నందున, వికారములు లేక ఏకరీతిగా నున్నందున చిత్సంబంధము సమానముగా నున్నను సాక్షికి కూటస్థ సంజ్ఞకలదని చెప్పిరి.

మరియు.—

శ్లో. అంతఃకరణ తద్వృత్తిసాక్షీత్యాదావనేకథా,
కూటస్థ ఏవ సర్వత్ర పూర్వాచార్యై ర్వినిశ్చితః.

తా. మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారములు అంతఃకరణయని, ఆచిత్తమందుగల ప్రతిబింబము చిదాభాసుడని, వికారములుగల జీవుడని అంతఃకరణ వృత్తులను తెలుసుకునేవాడు సాక్షి, కూటస్థుడనియు నితడు అవికారిగా పూర్వాచార్యులు అనేక స్థలములలో చెప్పిరి. స్వకల్పితముకాదని ఇందుకు ప్రమాణములు.

శ్లో. అంతఃకరణ తద్వృత్తిసాక్షిచైతన్యవిగ్రహః,
ఆనందరూప స్వత్య స్స నిమిత్తాత్మానం ప్రపద్య సః.
ఆత్మాభాసాశ్రయాశ్చైవం ముఖాభాసాశ్రయా యథా,
గమ్యతే శాస్త్రయుక్తిభ్యా మిత్యాభాసశ్చ వర్ణితః.

తా. వెనుక అంతఃకరణ వృత్తులకు సాక్షిగానున్న చైతన్యమును ఆనందస్వరూపుడగు కూటస్థునిగా నిశ్చయించి ఇచట చిదాభాస స్వరూపమును వివరించుచున్నారు.

ఆత్మ, ఆభాస, ఆశ్రయము అని మూడువస్తువులు. ఆత్మయే సాక్షి. అదియే చిత్కల. ఆభాసప్రతిబింబము అదియే జీవసంజ్ఞ కలది. ఆశ్రయము ప్రతిబింబకారణమగు చిత్తము. అదియే అంతఃకరణచతుష్టయ సముదాయము. ఇందుకు దృష్టాంతము. స్వముఖము, ముఖప్రతిబింబము, ఇందులకాశ్రయమగు అద్దము, ఇటులనే సాక్షి, చిదాభాస,

చిత్తము. ఈమూడు వస్తువులు దృష్టాంతదాష్టాంతికములయందు సమానముగా నున్నవని చెప్పిరి గాన, మూలమందుచెప్పిన పరశివుడు ఆత్మ స్వరూపుడు, మాయ యందుగల తన ప్రతిబింబము సాక్షి; కుడ్డ్య సదృశ చిత్తమందుగల సాక్షి ప్రతిబింబము చిదాభాసుడనే జీవుడు. ఇదియే అహమహమనే మహాబిందువు చిత్తమందు ప్రవేశించినదని చెప్పిరి. ఈయంశము పదియవసూత్రవ్యాఖ్యయందు విస్తరింపబడును.

౫. సూత్రము, కామకలానిరూపణము.

మూ. చిత్తమయోఽహంకార స్సువ్యక్తాహార్ల సమర సాకారః, శివశక్తిమిధునపిండః కబళీకృతభువనమండలో జయతి.

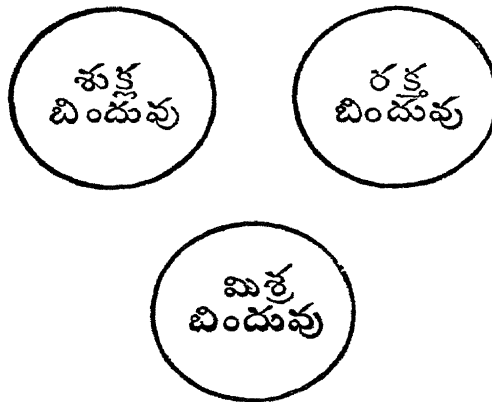
అ. చిత్తమయః = జ్ఞానైకస్వరూపముగల, అహంకారః = స్వప్రకాశస్వాత్మవిశ్రాంతిరూపమయిన అహంకారము, సువ్యక్తాహార్ల సమరసాకారః—సువ్యక్త=అత్యంతము స్పష్టమైన, అహార్ల=అకారహకారముల యొక్క, సమరస = లోలీభావమనెడి, ఆకారః = స్వరూపముగల, శివశక్తి మిధునపిండః = ప్రకాశవిమర్శాత్మకదివ్యగంఠతీంపుటము, కబళీకృతభువనమండలః = అంతస్థాపితమైన షట్త్రింశత్తత్త్వకదంబమును, సకలశబ్దజాలమును కలదై, జయతి=శ్రోత్వత్కాగా ప్రకాశించుచున్నది.

తా. పూర్వసూత్రమందు పరబ్రహ్మ ఇచ్ఛాశక్తిని స్వసాన్నిధ్యమందు చూచుటవలన విమర్శశక్తియుక్తుడైనపుడు నందు ప్రతిఫలించిన రూపము అహమని (తానే యని) గ్రహించి తాను సర్వపరిపూర్ణుడనని తన ఆత్మయందు తాను విశ్రాంతిని పొందుటయే అహమనే జ్ఞానోదయమైనదని చెప్పినారు. ఆ అహమనే వస్తువునే దృఢపరచుచున్నారు. అహమనుపదము చిత్తస్వరూపము. చిత్తమనగా జ్ఞానరూపము. ఆ జ్ఞానము విమర్శయుక్తమైనపుడు (విమర్శ అనగా వస్తువివేచనయు ఆద్యంతపరిశీలనయు) అహమేవ పూర్ణః మదన్యో నాస్తీతి (నేను పూర్ణుడను నాకన్న అన్యము లేదనియే) తనయందు తాను విశ్రాంతిని పొందును. ఈవిచారణవలన అహమనేపదము ఆత్మస్వరూపముగాను, శివశక్త్యాత్మకముగాను యుక్తిచేతను శాస్త్రముచేతనుకూడ నగుపడుచున్నది. ఈ అహమనునదియు చిత్తమని తెలియుచున్నది.

“కబళీకృతభువనమండలః” అంతస్థాపితమైన చతుర్దశభువనాత్మక బ్రహ్మాండము కలదని యెట్లునన, సకలభువనములును నామము రూపము అను నీరెండువస్తువులు కలవి. ఇంతకు వేరులేదు. ఈనామము శబ్దమయము. ఆశబ్దము పంచాశద్వర్ణాత్మకము. ఆపంచాశద్వర్ణములకు ఆదివర్ణము అకారము. అంత్యవర్ణము హకారము ఈరెండువర్ణముల మధ్యను సకలవర్ణకదంబమున్ను ఇమిడియన్నదని గ్రహింపఁబడుచున్నందున సకలభువనములందుగల నామాంశము నీవర్ణద్వయమందిమిడియున్నది. ఇక రూపము. రూపమునకు బ్రహ్మాండమందు, చంద్రసూర్య అగ్నులు కారణవస్తువులు, ఇచట అకారము చంద్రమండలమని యిదివరకే చెప్పఁబడినది. ఈఅకారగ్రహణముచే పదియారు స్వరములు చంద్రకలలుగా గ్రహింపఁబడుచున్నవి. హకారము అగ్నిమండలము. ఇందు వరస యకారాది అగ్నికలలుపదియు గ్రహింపఁబడినవి. ఈచంద్రాగ్నుల మేళనసామరస్యము అహమని యిందువలన మధ్యనున్న అర యిరువదినాలుగుకలలు కకారము మొదలు భాంతముకలవి. సౌరమండలము సౌరకలలుగా గ్రహింపఁబడినవి. ఇందు నాసౌరకలలలో (౧౨) కలలు చంద్రసంబంధములు. ౧౨ కలలు అగ్నిసంబంధములు. కలసి అర సూర్యమండలముగా నున్నందున నిది మిశ్రమండలము. అహమనిపించుకొనును. ఆ మండలత్రయమందు (౩౬) షట్త్రింశత్తత్త్వములు ఇమిడియున్నందున, నీమండలత్రయము అహమనే వర్ణద్వయమునం దిమిడియున్నందున, చతుర్దశభువనములందుగల సకలవేదశాస్త్ర మంత్రభాషారూపమైన శబ్దబ్రహ్మము ఇమిడియున్నందున కబళీకృతభువనమండలమని చెప్పిరి. ఈ అహంకారస్వరూపశివశక్తిసంపుటమువలననే నామరూపాత్మక సకలజగదావిర్భావము కాఁగలదని అభిప్రాయము.

౬. నూత్రము, బిందుత్రయము.

మూ. సీతశోణబిందు యుగళం వివిక్తశివశక్తిసంకుచప్రసరమ్,
వాగర్థసృష్టిహేతుః పరస్పరానుప్రవిష్టవిష్టప్టః.

అ. వివిక్తశివశక్తిసంకుచప్రసరం—వివిక్త = అనోన్యవిహారస్వభావముగల, శివశక్తి = కామేశ్వరీకామేశ్వరస్వరూపమగు, సంకుచప్రసరం=ముకుళీభూతమైన అంకురముగలదియు, వాగర్థస్పృష్టిహేతుః= నామరూపములస్పృష్టి హేతువైనదియు, పరస్పరానుప్రవిప్తవిస్పృష్టః= పరస్పర=అనోన్యమమును, అనుప్రవిప్త = సమ్మేళనముచే, విస్పృష్టః = పృథగ్భూతమయిన, సితశోణబిందుయుగళం = రక్తశుక్లసమ్మేళనసంపుటము, జయతి = సర్వోత్కర్షణగా వర్తించుచున్నది.

తా. ఇటుపైని రెండుసూత్రములచే బిందుమయకామకలాస్వరూపమును నిరూపించుచున్నారు. వెనుక ప్రకాశవిమర్శ మిశ్రబిందువులు అహమనే వర్ణద్వయ సమష్టి వర్ణప్తిరూపముగా నున్నట్లు చెప్పిరి. ఆ అర్థమునే ప్రకారాంతరముగా నిచట వర్ణించుచున్నారు.

శ్రు. యః పరస్స మహేశ్వర ఇతి.

ఈ శ్రుతిచే నిరూపింపబడిన పరమేశ్వరుడు వేదాదిశబ్దజాలమున కాస్పదమయిన సర్వవర్ణాగ్ర్యమైన అకారస్వరూపుడై తనవలన ఉత్పన్నమైన సకలప్రపంచమునకు స్థానముగా నున్న ఆత్మశక్తియందుఁ బ్రవేశించి శుక్లబిందురూపమును పొందినాడు. అటులనే విమర్శశక్తియు స్వాంతర్గతశుక్లబిందువునందుఁ బ్రవేశించి రక్తబిందుభావమును పొందుచున్నది. పిమ్మట నామిశ్రబిందువు వికసనమును పొందినపుడు ఆ బిందువువలన నాద ముత్పన్నమగుచున్నది. ఆ నాదమందు కలలు ఉత్పన్నమగుచున్నవి. ఆ కలలు కలాతత్వభువనాత్మకములు. వర్ణపద

మంత్రాత్మకములుగా నున్నవి. ఇట్లు రహస్యాత్మకమున్నందున ముకుళీ భూతమైన అంకురమాగలదని చెప్పిరి. ఇటుల నాబిందువువలన నుత్పన్నమైన సకలతత్త్వాత్మకపరానాద ముత్పన్నమై తేజోమయమై నీవారాగ్రమువంటి సూక్ష్మరూపముతో శృంగాటమును పొందుచున్నది. ఈబిందునాదములు అహమనే వర్ణద్వయసంపుటము శరీరముగా నున్నవని రహస్యాత్మకము.

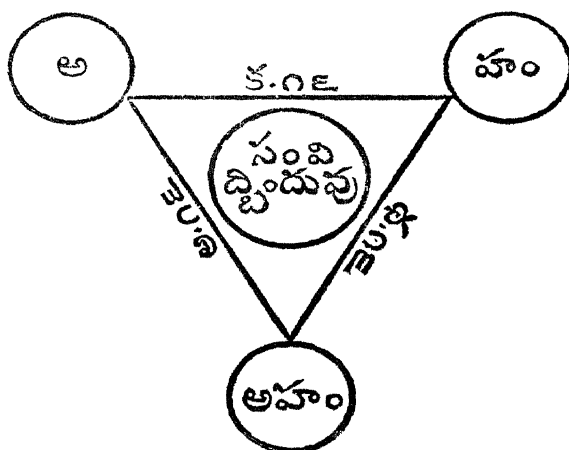
2 సూత్రము.

మూ. బిందురహంకారాత్తా రవిచేతన్విభునసమరసాకారః,

కామః కషసీయతయా కలా చ దహనేందువిగ్రహా భాతి.

శుక్లబిందువు

రక్తబిందువు

మిశ్రబిందువు.

కామకలాంగనాస్వరూపము.

అ. బిందుః = పూర్వోక్తమిశ్రబిందువు, అహంకారాత్తా = 'అహమనే వర్ణద్వయమాత్మయందుగలది, ఏతన్విభునసమరసాకారః = అకారహకారములనే ప్రకాశవిమర్శాంశలగు శివశక్తిరూప రక్తశుక్లబిందుద్వయముయొక్క, సమరసాకారః = అన్యోన్యమేళనస్వరూపము (చంద్రాగ్నిమేళనవస్తువు), రవిః = సూర్యబింబము, కషసీయతయా = మనోహరమైనందున, కామః = మహాయోగులచే కోరదగినది, దహనేందు'

విగ్రహః = చంద్రాగ్ను లేశరీరముగానున్న, కలాచ = ప్రకాశాత్మక విమర్శశక్తి స్వరూపమున్న అగుచున్నది.

తా. వెనుక ఆటుసూత్రములచే ప్రతిపాదించిన ప్రకాశబిందు, విమర్శబిందు, మిశ్రబిందువులను ఇచట కామకలారూప మహాత్రిపుర సుందరీ స్వరూపముగా నిరూపించుచున్నారు. ప్రకాశవిమర్శాంశలగు కామేశ్వరీకామేశ్వరస్వరూప దివ్యదండదీప్తద్వయము. అహమనే వర్ణ ద్వయ సంయోగరూపమయిన మిశ్రబిందువు రవిమండలముగానున్నది. రక్తశుక్లబిందువులు చంద్రాగ్నులుగా నున్నారు. లోకమందును తేజో ప్రవేశనిర్గమముల ననుసరించి సూర్యబింబము మిశ్రబింబముగానున్నది. పరిలేఖనలో యోనిచక్రమధ్యబిందు వగు సంవిద్బిందువు సర్వకారణ బిందువు. ఈమధ్యబిందుప్రభయే సూర్యచంద్రపరివేషములభంగి నీయోనిచక్రా కారముగా పరిణమించినది. ఈబిందుచతుష్టయము పరా శక్తియొక్క అవయవములుగా నేర్పడినది.

ఈచక్రసమిష్టి కామకలాస్వరూపమును తెలియజేయుచున్నది. శ్లో. మిహిరబిందుముఖం తదధోలసచ్ఛశిహుతాశనబిందుయుగస్తనీం, సహపరార్థకలారశనాస్పదాం భజతే సత్య మిమాం పరదేవతాం. ఇతి మాతృకావివేకే.

తా. మిశ్రబిందువనే రవిబింబము ముఖముగాను, చంద్రాగ్ను లనే రక్తశుక్లబిందువులు స్తనద్వయముగాను, నాదబిందువు కటిప్రదేశము గాను నున్న సత్యస్వరూపమయిన కామకలయనే పరదేవతను పుణ్య పురుషులు భజింతురు కాక.

కల్పనూతే:—

అగ్రబిందుపరికల్పితాననా మన్యబిందురచిత స్తనద్వయాం,

నాదబిందురశనాగుణాస్పదాం నామి తే పరశివాం పరాం కళాం. వెనుకటి యర్థమే యీశ్లోకమునకును వర్తించుచున్నది. ఈబిందు చతుష్టయవివరము రహస్యామ్నాయమందు చెప్పబడినది.

నిత్యసుఖప్రాప్తికి స్వరూపవిచారణ చేయవలెనని చెప్పి యిచట బిందుమయకామకలానిర్దేశమువలన నేమి సార్థకమనిన నిదంతయు స్వరూపవిచారణగానే యున్నది. ఎట్లునన; తనయొక్క నిజమైనరూప

మును తాను తెలిసికొనుటకు సాధనము స్వరూపవిచారణ యనఁబడును. ఈస్వరూపమును స్థిరపరచుటకు “శ్రుతిశ్చ భిన్నాస్త్యైతయశ్చ భిన్నాః మహాఃఋషీణాం మతయశ్చ భిన్నాః” అను వచనరీత్యా స్వరూపనిశ్చయమునకు ప్రమాణములు. శ్రుతిస్త్రుతులును బ్రహ్మవేత్తల సమ్మతియు భిన్నాభిప్రాయములుగా నున్నవి. ఇందువలన స్వరూపము ప్రతిజను నందును అహమహమని (నేను, నాది అని) వ్యవహరించఁబడువస్తువు ప్రపంచవ్యవహారదశలో స్థూలశరీరమందు వర్తించుచున్నది. ఇది సర్వానుభవసిద్ధముగా నున్నది. ఇందునకును ప్రమాణములుగా శ్రుతులున్నవి.

కర్తృకాండ పరోక్షజ్ఞానమును, స్వరూదులను, ఇంద్రాదులను, లోకాంతరగమనమును తెలుపుచున్నది. అందువలన సూక్ష్మశరీరాభిమానియగు జీవునియందు నీ అహమనేది వర్తించుచున్నట్లును శ్రుతిసిద్ధముగా నున్నది. ఇక బ్రహ్మకాండమగు ఉపనిషత్తులందు పరమాత్మ బ్రహ్మవస్తువుగా నున్నట్లును, సాక్షి చిత్కలారూపముగా నున్నట్లు నది సత్యవస్తువై నందన అహమనేది యాసాక్షియందు వర్తించునని సర్వోపనిషత్సిద్ధముగా నున్నది.

ఇందులో నీమూడు తరగతులలో ఏది నిజమని యీవిచారణావసరము కలిగినది.

లోకమం దొక వస్తువునుగూర్చి నెఱ నిజములు సందిగ్ధములుగా నున్నపుడు నిజమును స్థిరపఱచుటకు విచారణ అవశ్యకమగుచున్నది. అందు లిఖితము, భుక్తము, సాక్ష్యము, సాధనములుగా నున్నవని ప్రకృతమందు లిఖితములు వేదశిరస్సులనే శ్రుతివాక్యములు, బ్రహ్మవేత్తలు సాక్షులు. అనుభవమునుగురించి సృష్టియొక్క ఆద్యంతములు. స్థూల శరీరాద్యంతములవలన దేనికి చిరకాలానుభవము కలదో దానివలన తెలియుచున్నది. శాస్త్రమందును అనుమానము, శాబ్దము, ప్రత్యక్షము, ఈమూడు ప్రమాణములు మాత్రము సర్వసమ్మతములుగా గ్రహింపఁబడుచున్నవి.

శ్రు. శ్రుతితాత్పర్యమఖిల మబుధ్వా భ్రామ్యతే జడః,
విచేకి త్వఖిలం బుధ్వా తిష్ఠత్యానందవారిధౌ.

శ్రుతులు అనేక భేదములుగా నుండుట. అధికారు లనేకవిధములుగా నున్నందున నాయాఫలాభిలాషగలవారి కొఱకు నాయా శ్రుతులు ఉత్పన్నమయినవి. ఉపనిషదర్థమందు సర్వశ్రుతులును లయమగుచున్నవి గాన, ఉపనిషత్తులకన్న వేరు ప్రమాణము లేదు గాన, నీవిచారణ సర్వోపనిషత్సమ్మతముగా నున్నది.

శ్రు. ప్రమాణోత్పాదితా విద్యాప్రమాణం ప్రబలం వినా,
ననశ్శక్తి నవేదాంతా త్ప్రబలం మాన మిష్యత.
ఇత్యభియుక్తవచనం.

ఈతురీయపాదమందు సృష్ట్యాది నున్నస్థితిని తెలుపుచున్నందున, నాకాలమందు నామరూపములు లేనందున, నిర్గుణపరమాత్మను బోధించుటకై వైన చూపించిన ప్రకాశాది నాలుగు చిద్బిందువులుగా నిర్దేశించినారు. ఆకాలస్థితికి ప్రమాణములు. శ్రు. “ఏక మేవాద్వితీయం బ్రహ్మ-సదేవ సౌమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, నాసదాసీన్నో సదాసీత్.” ఇత్యాది ప్రమాణములచే, సృష్ట్యాదిని పరమాత్మరూపమయిన ప్రకాశబిందువు మాత్ర మున్నట్లు తెలియుచున్నది.

శ్రు. “సోఽకామయత = స ఈక్షత” ఇత్యాదిశ్రుతులవలనను, నాపరమాత్మకు ఇచ్ఛాశక్తి నిస్తరంగసముద్రమం దలలవలె స్ఫురణ శక్తి కలిగినందున, స్వాంతర్గతవిమర్శశక్తి అద్దమువలె పురోభాగమం దావిర్భవించినది. అం దీశ్వరప్రతిబింబము ప్రతిఫలించినది. అప్పు “డాత్త, శక్తి, ప్రతిబింబము” అను నీమూడువస్తువులు సిద్ధమయినవి. అం దాత్త వస్తువు సత్యముగా నున్నది. ప్రతిబింబమును దీని కాధారమయిన దర్పణసదృశశక్తియు, నీరెండును మిథ్యలుగా నున్నవి. అందువలన నీమూడుబిందువులసమష్టి సత్యాసత్య మేళన వస్తువు. ఇదియే సృష్టి కారంభవస్తువు.

శ్రు. “సత్యచ్చచ్చాభవత్.” తైత్తిరీయము.

తా. బ్రహ్మవస్తువు సృష్టియందు సత్యాసత్య మేళనగా నున్నదని యీశ్రుతి తెలుపుచున్నది.

ఈ అహమనే వర్ణద్వయము శివశక్తిస్వరూపముగాన నీ ఆది దంపతులసామరస్యము (మేళనము) అహమను శబ్దమయినట్లును, చెనుక

చెప్పిన బింబ ప్రతిబింబాశ్రయములలో, ప్రతిబింబము సాక్షి యనియు, నదియే కూటస్థుడని శ్రుతులచే చెప్పబడుచున్నది.

ఆ ప్రతిబింబ మిశ్రబిందువు, ఆమిశ్రబిందువు 'అహ'మను వర్ణ ద్వయ మేళనవస్తువుగాన-ప్రతిమానవునందు "అహమహ" మని వ్యవహరించుచున్న శబ్దము శరీర-జీవపరము కాదనియు, సాక్షిపరముగా నున్నట్లు స్పష్టమయినది. ఇందువలన 'నేను' 'నాది'యను తన నిజరూపము సాక్షియందుగాని స్థూలశరీరవాదులు కావని తెలియుచున్నది. ఈ సాక్షిస్థానము, బ్రహ్మరంధ్రాభోభాగమందున్న పరాకాశము. ఈయంశము ముందు బాగుగ తెలియును.

ఈ ప్రకాశబిందువు విమర్శబిందువునకుఁ గారణము. ఈరెండు బిందువులును, ప్రతిబింబకారణములుగా నున్నందున కార్యకారణముల కభేదము. శివశక్తులకు నట్లే యభేదము. పరమాత్మ సంగనారూపముగా వర్ణించుటకుఁ గారణ మేమనిన, సకలతత్వసముదాయమును, సకలవర్ణకదంబమును గర్భమం దిమిడియున్నందున; ప్రసవధర్మాదులు స్త్రీవ్యక్తియందున్నందున; నటులు చెప్పిరిగాని పరమాత్మకు స్త్రీపుంభేదము లేదు.

శ్రు. నైవ స్త్రీ న పుమా నేష, నైవ చాయం నపుంసకః,
యద్యచ్ఛరీర మాదత్తే తేన తేన స యుజ్యతే. ఇతి.

ఈ అహంకారస్వరూప మిట్లున్నందున నిదియే ఆత్మమంత్రమని ఆగమరహస్యము. ఈ ఆత్మమంత్రహంసమంత్రములు రెండును సమానార్థములు. (సమానధర్మమును కలవి) అహంసమంత్రమును శివశక్తి సామరస్యమునే తెలుపుచున్నది. అందువలన నాత్మవేత్తలు సీమంత్రద్వయమునకును సామరస్యము ననుసంధానమందు భావించుచున్నారు.

ఉక్తం చ మాతృకావిశేషః—

శ్లో. శాంతాంతం శక్తి రసోక్తా తదంతం బీజ ముచ్యతే,
విద్యాశక్తి ర్భవే ద్బీజం శివ ఏవ న చాన్యథా.

శ్లో. తేనాయం పరమో మంత్రశ్శివశక్త్యాత్మక స్సమతః.

తా. 'శ, ష, స, హ' అను నీవర్ణక్రమమందు శవర్ణాంతమందు షకారమున్నది. షకారాంత మందున్న సకారము సారస్వతబీజము గాన శక్తిస్వరూపము. ఆ సకారాంతమందుగల హకారము అగ్నిబీజమనియు, ఆబీజము శివస్వరూపముగా నున్నందున హంసమంత్రము శివశక్తుల పరముగానున్నదనియు, నందువలన నీమంత్రముత్కృష్టమయినదని యీ వచనతాత్పర్యము.

శ్లో. "త్రికోణరూపిణీ శక్తిర్బిందురూపశ్శివస్త్వంతః. ఇతి.

ఇందువలనను హకారము శివస్వరూపమనియు, సకారము శక్తిస్వరూపమనియు నీవర్ణద్వయసంయోగము 'హంసః' అను మంత్రము శివశక్తిమేళన సంపుటముగా నున్నది గాన హంసమంత్రాత్మమంత్రములకు సామరస్యము కలదని తెలియుచున్నది.

ఈబిందుత్రయరూపమయిన 'అహ' మను నాత్మమంత్రమును, పైన చూపించిన కామకలాస్వరూపమందుగల బిందుత్రయమును, జనిష్యమాణములయిన చంద్రాగ్నిసూర్యులకు బీజభూతములుగా నున్నందునను కామకలాంగనాయవయవములుగా నున్నవని యిదివరకే చెప్పబడినది. "కలా చ దహనేందువిగ్రహః" అని యున్నందున నీకామకల శివశక్తిసంపుటముగాను, సకలతత్త్వసముదాయమునకును, సకలవర్ణకదంబమునకును, శబ్దజాలమునకును జన్మస్థాన మయినందున సర్వకారణముగా నున్నది.

ఇంకను కలాశబ్దగ్రహణముచేత నీకలాశబ్దము చంద్రకలలందును, అకారాది హకారాంతవర్ణసముదాయమందును వర్తించుచున్నందున, చంద్రకలలు తత్త్వమయములు; ఐంచాశద్వర్ణములు శబ్దమయములు గాన నీకామకలనామరూపములకు కారణముగా నున్నది. ఈకల చంద్రునియందుగల ఐదియారవకళగా నున్నది. ఆకల నిత్యముగాన భ్రువకల యని సంకేతనము. ఈకల తురీయముగాన నీతురీయపాదమందుగల నాలుగుకలలు నాలుగు చిద్బిందువులుగా నున్నవని తెలియుచున్నవి.

ఈతురీయకూటము దిన, రాత్రిభేదము లేక జ్యోతిష్కాంతాంతముగా నున్నందున నిచట వస్తుభేదకాలభేదములు లేవు. ఈకల షోడశకలాపూర్ణముగా నున్నది. సాధకజనులమూలాధారాది ఆజ్ఞాకమలాం

తము కటిప్రభృతి భూమధ్యపర్యంతము పాదత్రయము, కూట త్రయము, లోకత్రయముగా నున్నందున, సూర్యచంద్రగతిభేద మింత వరకే కలిగినందున నహోరాత్రిభేద మింతవరకే గలదు. తదపి భూమధ్యమునుంచి బ్రహ్మరంధ్రపర్యంతము తురియకూటము, బోయిత్తాన్నిలోక మని ఆగమరహస్యము. ఇదియే సాక్షిస్థానము.

ఆత్మ వివరము.

శివశక్త్యాత్మక మగు నీకల ఆత్మస్వరూపమైనందున, ఆత్మకాము లగు స్వరూపవేత్తలు సర్వదా యీకల ననుసంధానమందు కోరు చున్నారు గాన కామకల యనఁబడును. మరియు వితరేయమందు కోరు దేవాదియులు లాత్మజిజ్ఞాసఁజేయుచు ననోన్మనస్య మిట్లు ప్రశ్నించుకొనిరి:-

శ్రు. “కోఁడయమాత్మేతి వయ ముపాస్తహే కతర స్స ఆత్మా?” ఇతి.

తా. “ఈ యాత్మయనునది యేది? యెచట నున్నది? యెట్టిది? మే మెట్లుపాసించుట?” యని యనోన్మనస్యము ప్రశ్నించుకొనినపిమ్మట సర్వసమష్టిని నిట్లు నిశ్చయించిరి.

“ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ” ప్రజ్ఞానమే బ్రహ్మస్వరూపమని, ఆత్మను ప్రజ్ఞానరూపముగా నుపాసించమనఁపదిదప నాప్రజ్ఞాన మెట్టిదనిన :

శ్రు. “యేన వా రూపం పశ్యతి; యేన వా శబ్దం శృణోతి” ఇత్యాదినా ప్రజ్ఞానలక్షణముక్తం.

తా. నేత్రశ్రోతాదీంద్రియములచేత, శబ్దరూపరసాదుల నేది గ్రహించుచున్నదో అది ప్రజ్ఞానమని నిర్ణయించిరి.

శ్రు. “యదేతద్ధృవయం మనశ్చైతత్ సంజ్ఞానమాజ్ఞానం విజ్ఞానం ప్రజ్ఞానం మేధాదృష్టిస్థితిర్ననీషా జాతిస్త్వస్థిస్సంకల్పః క్రతురసుః కామోవశ ఇతి సర్వాణి నైతాని ప్రజ్ఞానస్య నామధేయానిభవంతి.” ఇతి.

ఈశ్రుతియందున్న “కామః” అను ప్రజ్ఞానపర్యాయమువలన, కామకల యనఁగా నాత్మస్వరూపమైన ప్రజ్ఞానకల యని తెలియుచున్నది గాన, సంవిద్రూపమగు నాత్మయని నిష్కర్షార్థము.

ని. “ఆత్మా బ్రహ్మమనోజీవ దేహబుద్ధీంద్రియాదిషు” ఇతి విశ్వః.

ఆత్మశబ్దము బ్రహ్మబుద్ధ్యాదులందు వర్తించుచున్నందున నీ కామ కల యాత్మగాను, బ్రహ్మవస్తువుగాను నున్నది.

అత్తాప్రవిధభేదము.

శ్లో. “గుణభేదా దాత్తమూర్తి రష్టథా పరిక్షీర్తితః,
జీవాత్తా చాంతరాత్తా చ పరమాత్తా చ నిర్మలః.
శుద్ధాత్తా జ్ఞానరూపాత్తా మహాత్తా సత్తమస్మృతః,
అష్టమస్తేషు భూతాత్తైత్యప్తాత్తానః ప్రక్షీర్తితః.”

ఈ తురీయకూటమందు నామరూపములు లేవు గదా! నిర్గుణ బ్రహ్మవస్తువున కాత్తయని, బ్రహ్మయని పర్యాయము లెట్లు గలిగినవనిన,

శ్రు. ఋతమాత్తా పరంబ్రహ్మ సత్యమిత్యాదికా బుద్ధైః,
కల్పితా వ్యవహారార్థం యస్య సంజ్ఞా మహాత్తనః.

తా. వెనుకఁ జెప్పిన యేనిమిదివిధములగు నాత్మస్వరూపములలో నుత్తమమయిన మహాత్మకు ఋతమనియు, నాత్మయనియు, బ్రహ్మయనియు, సత్యమనియు, పర్యాయములు సాధకజనబోధకొఱకు వ్యవహారార్థమై బ్రహ్మవేత్త లీసంజ్ఞలను కల్పించిరి.

పరమాత్మకు “ఋతము, సత్యము, బ్రహ్మ, ఈశ్వరుఁడు, సాక్షి, కూటస్థుఁడు, చిత్, చైతన్యము, చిదాభాసుఁడు, జీవుఁడు, మాయ” అను నీ నామము లెట్లు కలిగినవి? ఇందువలన నేమి సార్థకమనిన;

బ్రహ్మాదిశబ్దముల కర్థవివరము.

స్వస్వసారనిరాలంబోపనిషదుక్తము : ఋతమనఁగాః—జలము నందు, నిత్యవస్తువునందు, సత్యమందు, యజ్ఞమందు, నుంఛవృత్తి యందు, సూర్యునియందు వర్తించుచున్నది. బ్రహ్మః—బ్రహ్మాత్వా ద్బ్రహ్మహణత్వాద్బ్రహ్మ=గొప్ప దగుటను, వికసనస్వభావము గలదగు టను బ్రహ్మయనియు “బ్రహ్మైవాత్మా, ఆనమంతా త్తప్తతీత్యాత్మేతివా” సర్వవ్యాపకమయినది గాన నాత్మయనియు, సాక్షిః—జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయ ములకన్న పూర్వవస్తువయినందున వానిని తెలుసుకొనుచు, ఆవిర్భావ తిరోభావములను తెలుసుకొనుచు తాను వికారశూన్యుఁడయి, స్వప్ర కాశమయిన తేజోమయచిత్ప్రతిబింబచైతన్యము - చిత్కలా ప్రథమ ప్రతిబింబము సాక్షి యనఁబడును. కూటస్థుఁడుః—శరీరమందుఁగలప్రాణ బుద్ధ్యాదిసకలసంకేతములకు నెయ్యది యధిష్ఠానముగా నున్నదో అది

కూటస్థుఁ డనఁబడును. సాక్షియే కూటస్థుఁడని. అంతర్యామి:—సర్వ ప్రాణులయందును బుద్ధిరూపముగా నుండి యేది ప్రేరణచేయుచున్నదో అది అంతర్యామి. ప్రత్యేగాత్మ:—సర్వోపాధిరహితము, కటకమకుటాది రహితసువర్ణభువమువలె నున్న శుద్ధచైతన్యము, సాక్షియే ప్రత్యేగాత్మ యనఁబడును. బింబభూతము పరమాత్మ. ఆపరమాత్మయొక్క ప్రథమ ప్రతిబింబము ప్రత్యేగాత్మ, సాక్షియు, దీని ప్రతిబింబమగు చిదాభాస జీవుఁ డనఁబడును. సత్యమనఁగా నామరూపాత్మక ప్రపంచముకన్న వేరైన నాశరహితమగు నొకానొకవస్తువున్నదని ఏది శ్రుతులచే జెప్పఁబడు చున్నదో అది సత్యము. సృష్ట్యాదియందును, సంతమందు, వర్తమాన మందు గలది. జ్ఞానమనఁగా:—

శ్రు. స్వప్రకాశం జ్ఞానం సర్వప్రకాశకం జ్ఞానం, నిరావరణచిన్తా త్రం జ్ఞానం, అనాద్యంతం నిరంతరవృత్తి వృత్తిసాక్షిచైతన్యమేవ జ్ఞానం. కిమనంతమితి? అవ్యక్తాది సృష్టిప్రపంచేషు వ్యాప్త వృత్తి మవినాశి చైతన్య మనంతం. ఉత్పత్తి వినాశరహిత మనంతం. ఆనందం నామ. అంభసా మర్ణవ ఇవ - సుఖచేతనానా మధిష్ఠాననిత్యశుద్ధాఖండాదైవ్వితచిదానం దైకరస మానందం. కిం బ్రహ్మజ్ఞానం? సమూలనాత్మనివర్తకం సతు - బ్రహ్మణి విలీయతే. కిమనాత్మత్వం? స్థూలశరీరజీవాద్యభిమానిత్వం, ఆకాశాదిప్రపంచే సత్యత్వజ్ఞాన మనాత్మత్వం. అనాత్మమూలం మాయా. సాచ బ్రహ్మణ్యాకాశే మేఘాదిరివ దృశ్యతే. మాయా నామ - అనాది రంతవతీ యా న విద్యతే సా మాయా మాయాస్వరూప మజ్ఞానం తదేవ మూలప్రకృతిః. గుణసామ్య మవిద్యేత్యాద్యనేకాకారా-జగదాకారేణ పరిణతా, తదేత జ్ఞానాత్మనభవతి చ. క ఈశ్వరః? బ్రహ్మైవ స్వశక్తి ప్రకృత్యభిధేయ మాశ్రిత్య లోకాకా సృష్ట్యా అంతర్యామిత్యేన బ్రహ్మో దీనాం బుద్ధింద్రియనియంతృత్వా దీశ్వరః. కో జీవః? అంతఃకరణోపాధాయత్సాక్షిచైతన్య ప్రతిబింబం స్థూలోఽహ మిత్యధ్యాస ఏవ జీవః.

ఇటుల నున్న బ్రహ్మదిశబ్దముల కర్థవివరణమును తెలుసుకొని పూర్వోక్త కామకలాస్వరూపహంసద్వంద్వమును తన సహస్రారాంతర్గత పరాకాశమందున్న సాక్షిగా భావించి, యది తన నిజరూపమని నిశ్చయముగలవారు జీవస్తుక్తులనియు, కృతార్థులు స్వరూపవేత్తలనియు చెప్పఁబడుదురు.

౧ నూత్రము, కామకలాక్షానఫలము.

మూ. ఇతి కామకలా విద్యాదేవీచక్రక్రమాత్తి కా సేయం,
విదితా యేన స ముక్తో భవతి మహాత్రిపురసుందరీరూపః.

అ. విద్యాదేవీచక్రక్రమాత్తి కా—విద్యా-గాయత్రి, పంచదశి,
షోడశి, కామకలా, ఏకాక్షరీ మొదలగుమంత్రములు, దేవీ-ఆమంత్రాధి
దేవతయగు త్రిపురసుందరీదేవి, చక్ర = శ్రీచక్రము, గురుమండలము
ఆత్మయందుగల, సా ఇయం, కామకలా = పూర్వోక్తరూపముగా
కామేశ్వరావినాభూత నాదాఖ్యకలాస్వరూపకామేశ్వరీదేవి, యేన=ఏ
భాగ్యవంతునిచే, ఇతి విదితా = పూర్వోక్తప్రకారముగా తెలియఁబడు
చున్నదో, సః=అట్టిమనుజుఁడు, మహాత్రిపురసుందరీరూపః = కామేశ్వరీ
సాయుజ్యమును పొందినవాఁడై, ముక్తో భవతి = జీవన్ముక్తుఁ డగు
చున్నాఁడు.

రహస్యాంశము. ఆరంభమునుంచియు ప్రకాశ, విమర్శ, మిశ్ర
బిందువులను నిరూపించి, వానినే బింబప్రతిబింబ ఆశ్రయములుగా
సూచించి, వానినే ఆహమనే వర్ణద్వయవిభజనసమ్మేళనగానున్న సాక్షి
స్వరూప ఆత్మను నిరూపించి, ఇదియే ముందు కలుగఁబోవుసృష్టియందు
గల బ్రహ్మాండ, పిండాండ, చిద్విద్యా, శ్రీచక్రాదులకు కారణవస్తు
వుగా నున్నదని చెప్పిరి. ఈ కారణమే కార్యరూపముగా పరిణమించుట
గాని, మిథ్యా రూపమైన కార్యములకు అధిష్ఠానముగా నున్నందునగాని
కార్యకారణముల కభేదమని తెలియుచున్నది.

ఇటుల తెలిసికొనిన పుణ్యపురుషులు కామేశ్వరీసాయుజ్యమును
పొందుచున్నారని చెప్పిరి. త్రిపురసుందరీ అనఁగా: త్రిభిః - థ్యాత్మ
థ్యాన ధ్యేయైః పురా త్రిపురా, త్రిభిః-బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రైః పురావా,
త్రిభిః-సత్త్వరజస్తమోగుణైర్వా పురా; ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాభిః పురా -
త్రిపురా; థ్యాత్మథ్యానధ్యేయములకంటెను పూర్వమున్నదనినందున
బ్రహ్మస్వరూపమని స్పష్టమగుచున్నది. ఆ బ్రహ్మవస్తువును తెలుసుకొనిన
మనుజుఁడు తత్స్వరూపుఁడగుచున్నాడని స్థూలశరీరజీవాదులు తాననే

భ్రమను వదిలి, సాక్షిస్వరూపము తన నిజస్వరూపమని నిశ్చయమును పొందుచున్నాడు. అందువలన వారే జీవన్ముక్తులని చెప్పబడుదురు. ఇందుకు ప్రమాణములు:—

శ్రు. బ్రహ్మవిద్యగ్జ్ఞాన భవతి. బ్రహ్మవిదాహ్నితి పరం.

సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ, యో వేద నిహితం గుహాయాం
పరమే వ్యోమక, సోఽశ్నుతే, సర్వాన్కామాన్సహ.

ఇతి తైత్తిరీయే.

ఇత్యాదిశ్రుతులవలన బ్రహ్మవేత్త బ్రహ్మస్వరూపుడగుచున్నాడని తెలియుచున్నది. సకలజీవులందును 'అహ మహ' మని వ్యవహరించుచున్న ఆత్మను శరీర జీవాదులందు భావించక నిత్యుడును, ప్రత్యేకాత్మ స్వరూపుడు నగు సాక్షియందు భావించినవారు జీవన్ముక్తులగుదురు. ఉపాధివిలయమైనపుడు ప్రతిబింబము బింబమందు లయమగు రీతిని బ్రహ్మవస్తువునందు లయమగుదురు. బ్రహ్మకు జననాదులు లేనందునను, జీవత్వార్తోపణ క్రియించినందునను అట్టివారు జననమరణ రహితులని తాత్పర్యము.

శ్రు. దేహాత్మజ్ఞానవజ్ఞానం దేహాత్మజ్ఞానబాధకం,

ఆత్మనేష్ట భవేత్యస్య స నేచ్ఛన్నపి ముచ్యతే.

తా. ప్రతిజనుడు తనశరీరమందు 'నేను, నాది' అను నభిమానము (తాదాత్మ్యము) కలవాడగుచున్నాడు. అటులనే దేహాదులు మిథ్యలుగానెంచి యేపురుషుడు సాక్షిస్వరూపము తన నిజస్వరూపమని, దేహాదులు తనవి కావని సాక్షియందు తాదాత్మ్యము కలవాడగునో, వాడు ముక్తిని కోరకపోయినను స్వయముగనే ముక్తుడగుననియు, అవిద్యవలన విముక్తుడగుచున్నాడని శ్రుతి చెప్పుచున్నది.

త్యాగలక్షణము.

శ్రు. న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానః.

తా. మర్త్యుడు; జననమరణధర్మము గలవాడు. అమృతత్వమును బొందుటకు (జననమరణధర్మరహితుడగుటకు) యాగాది కర్మలుగాని, పుత్రాది ప్రజాసంపత్తిగాని, ధనముగాని, సహాయములు

కానేరవనియు, కేవలత్యాగము మాత్రము సాధనముగా నున్నదనియు నీశ్రుతివలనఁ దెలియుచున్నది.

త్యాగమనఁగా:—మిథ్యారూపములు గల ద్వైతవస్తురూపములుగానున్న తన స్థూలశరీర బ్రహ్మాండాదులందు సత్యత్వబుద్ధిని విడుచుట త్యాగమనఁబడును. ఈత్యాగమువలన వీనియందు మిథ్యలనే బుద్ధికలిగినపుడు సత్యమైన సాక్షి తానని జ్ఞానము కలుగును. సాక్షికి జననాదులు లేనందున అట్టిజ్ఞానము కలవాఁడు మరణధర్మరహితమైన అమృతత్వమును పొందుచున్నాఁడు గాన, అవిద్యాత్యాగము ఇచట త్యాగమని తెలియుచున్నది. ఇది వాస్తవార్థము. కేవల కర్మత్యాగాదులనే తాత్పర్యము భ్రమగానున్నది. ఇందుకు ప్రమాణము.

శ్రు. పంచరూపపరిత్యాగా దస్వరూపప్రహేణతః,
అధిష్ఠానం పరం తత్త్వ మేకం స చ్ఛిష్యతే మహత్.

తా. పంచభూతములను వానివలన కలిగినశరీరాదులను మిథ్యా రూపములని తెలిసికొని వానిని పరిత్యజించి వానియందుగల సచ్ఛిదానందస్వరూపమును గ్రహించుటయును, అస్వరూపప్రహేణతః=నిజమైన ఆత్మవస్తువుకాని దేహజీవాదులయందుగల తాననే భ్రమను కొట్టి వేయుటవలన సకల బ్రహ్మాండమునకును, దేహజీవాదులకును, అధిష్ఠానమగు బ్రహ్మవస్తువుమాత్రము మిగులును గాన, అట్టి మనుజుఁడు బ్రహ్మ స్వరూపుఁ డగును.

ఇది త్యాగలక్షణము.

శ్రు. ద్వైతావజ్ఞా సుస్థితా చే దద్వైతే ధీ స్థిరా భవేత్,
స్థైర్యే తస్యాః పునా నేష జీవన్ముక్తో భవిష్యతి. ఇతి.

శ్రు. అవిచారకృతో బంధః విచారా న్తోక్షో భవతి.

నిజానిజములు విచారించనందున రజ్జువందు సర్పభ్రాంతి కలిగినందున భయకంపాదులు కలిగినట్లు తనకు బంధత్వము కలదని నిశ్చయ బుద్ధితో నున్నాఁడు. నిజమును కార్యకారణములను విచారించిన జగజ్జీవభావములు ఆత్మయం దారోపితములని తెలియును. అపుడు విచారణ

వలన సర్వభ్రమ వదలి నిజమైన రజ్జుజ్ఞానము కలిగినపుడు భయకంపాదులు వదలి తిరిగి కలుగనేరవని తాత్పర్యము.

శ్రు. న నిరోధో న చోత్పత్తి ర్న బంధో న చ సాధనం,
న ముముక్షు ర్న వై ముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా.

తా. సత్యస్వరూప బ్రహ్మవస్తువునకు బంధమోక్షములు లేవని యీశ్రుతి తెలుపుచున్నది.

ఇది శ్రీమత్త్రిపురసుందరీ పరాభట్టారికాముఖపంకజాయత్న నిస్సారితంబును, కామేశ్వరీ అపరావతారులును, స్వరూపజ్ఞాననిష్ఠులును, నిగమాగమ రహస్య సకల సంకేతాభిజ్ఞులును, సమయాచారపరులు నగు పుణ్యానందముసింద్ర విరచితంబగు 'కామకలావిలాస సూత్రపంచ పంచాశత్' అనేడి ఆత్మవిద్యాప్రతిపాదకమైన ఈమూలగ్రంథమందలి ప్రకాశాది చిద్బిందుమయ కామకలానిరూపణరూప తురీయపాదమునకు శ్రీమత్పదవాక్యప్రమాణోభయభాషాప్రవీణ సమయాచారతత్పరుండును, శ్రీమత్త్రిపురసుందరీప్రసాదలబ్ధ ప్రతిభాసమేతుండును, కృష్ణయజుర్వేదపడశీతిశాఖాంతర్గత తైత్తిరీయశాఖాఽన్వితాపస్తంబసూత్రకాశిక సగోత్రుండును, వేగినాడీపముద్భవుండును, జగత్ప్రసిద్ధ ప్రయాగక్షేత్ర నివాసియు, సింహంభట్ల భాగీరథిరాయేశ్వరద్వితీయపుత్రుండును, జ్ఞానానందనాథేతి దీక్షానామాంకితరామమూర్తివిద్యద్విరచితంబగు రహస్యాగ్ర బోధినియను నాంధ్రభాషాటీక తురీయపాదము.

సంపూర్ణము.

ఆవిద్యాపాదప్రారంభము

సృష్టి క్రమము.

౯ సూత్రము, పంచభూతోత్పత్తి.

మూ. స్ఫుటితాదరుణాద్భిందోర్నాదబ్రహ్మాంకురో రవో వ్యక్తః,
తస్మాద్గగనసమీరణదహనోదకభూమివర్ణ సంభూతిః.

అన్వ. స్ఫుటితాత్ = వికసనమును పొందిన, అరుణాత్ బిందోః = రక్త బిందువువలన, నాదబ్రహ్మాంకురః = నాదమనెడి బ్రహ్మమే అంకురముగా గల, రవః = శబ్దబ్రహ్మము, వ్యక్తః = ఆవిర్భూతమయినది. తస్మాత్ = ఆ నాదమువలన, గగనసమీరణదహనోదకభూమివర్ణ సంభూతిః = ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, భూమి యనే పంచభూత ప్రకృతికమయిన అకారాదిహ కారాంతముగల పంచాశద్వర్ణములుగల మాతృకయుత్పన్నమయినది.

౧౦ సూత్రము.

మూ. అథ విశదాదపి బిందోర్గగనానిలవహ్నివారిభూమిజనిః,
ఏతత్పంచకవికృతృగదిదక్షణాద్యజాండపర్యంతమ్.

అన్వ. అథ = శబ్దబ్రహ్మాదయానంతరమందు, విశదాదపి బిందోః = శుక్ల బిందువికసనమువల్లనున్న, గగనానిలవహ్నివారిభూమిజనిః = ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, భూమియను పంచభూతములు నుత్పన్నమయినవి. అణ్వాద్యజాండపర్యంతం = అణువు మొదలుకొని బ్రహ్మాండ పర్యంతముగల, జగత్ = జగత్తు, ఏతత్ = వెనుక చెప్పిన, పంచకవికృతిః = ఈ పంచభూతమువలన కలిగిన కార్యసముదాయముగా నున్నది.

విశేషార్థము:—గ్రంథకర్త వెనుక తురీయపాదమందు అకార హకారము లను రెండుకలలచే నాదిశక్తియగు త్రిపురసుందరీరూపమును బిందుమయముగా నిరూపించి, ఆవర్ణద్వయసంపుటము మహా బిందువుగా చెప్పి, యీ ఆవిద్యాపాదమందు నాబిందువికసనమువలన నామరూపాత్మక జగదుత్పత్తిని, శ్రీచక్రాదిజ్ఞానసాధనములను చెప్పుట

కారంభించినారు. కామప్రకృతి కీమహాబిందువువలననే సకలజగదుత్పత్తియుగాన నిట్లు నిరూపించుచున్నారు.

చెనుక ప్రకాశవిమర్శబిందువులను శుక్ల రక్త బిందువులుగా చెప్పి, ఆ బిందుద్వయమేళనము మిశ్రబిందువుగా చెప్పినందున నీమిశ్రబిందువునం దాభయబిందువు లున్నందున, నీబిందువికసనమువలన నిందుగల రక్తబిందువువలన నాదబ్రహ్మ మంకురమయి, యందువలన పంచభూత ప్రకృతికములయిన అకారాది హకారాంత పంచాశత్కలలు, వర్ణ పద మంత్రములు నుత్పన్నమయి, వానివలన నామాత్మకమయిన శాఖ ప్రపంచకమందు విస్తరిల్లినది.

అటులనే మిశ్ర బిందువునందుగల శుక్ల బిందూద్రేకముచే అకారాది పంచభూతోత్పత్తి గలిగి వానివలన కలాతత్త్వభువనాత్మకమయిన రూపాత్మకశాఖ విస్తరిల్లినది. ఈ నామరూపములే ప్రపంచమందు ప్రత్యక్షములుగా నున్నవని పామరజన నిశ్చయము.

ఇందువలన నవమసూత్రము శబ్దబ్రహ్మాత్పత్తిని గురించియు, దశమసూత్రము పంచభూతాత్మకమయి కలాతత్త్వభువనాత్మకరూప శాఖను గురించియు చెప్పబడినవి.

ఇందుకు లోకదృష్టాంతము. ఒక మానుషద్వంద్వమునకు ఒక గర్భమందు స్త్రీపురుష యమలము జననమగును. అందు రక్తబిందూధికమయి స్త్రీశిశువును, శుక్ల బిందుభాగాధికమయి పురుషశిశువును జనించినది యూహింపఁదగినది. అటులనే రక్తశుక్ల బిందుభాగముల న్యూనాధికముల ననుసరించి బిందునాదకలలుగల నామాత్మకశాఖయు, కలాతత్త్వభువనాత్మకమయిన రూపాత్మకశాఖయు నుత్పన్నమయినవి. ఈయంశము ముందు పరిలేఖనమందు విస్పష్టమగును.

ఈ పంచభూతవికారమే నామరూపాత్మకమయిన జగత్తని యీ గ్రంథకర్త యీరెండు సూత్రములచే నీప్రకరణమును ముగించెను గాని; సాధకజనులకు స్వరూపజ్ఞానబోధకొఱకు ఈ నామరూపశాఖల యుత్పత్తిక్రమము, శారీరవిచారణ, అంతరంగవస్తువిభాగము, సృష్టిక్రమము, జీవేశ్వరవిభాగము, అవిద్యాస్వరూపము తెలియుట యావశ్యకముగాన నీయంశము లుపనిషత్తులనుంచి సంగ్రహించి యిచట చెప్పబడుచున్నవి.

అ శ్వత్థ వృక్ష ము

శ్రు. ఊర్ధ్వమూలా హృద్
వాక్యాఖి ఏషోఽశ్వత్థః
స్సనాతనః, తదేవశ్రు
క్రంతద్భ్రహ్మ...తదు
నాత్యేతికశ్చన. (కఠ.)
శ్రు. చత్వారి వాక్పరిమి
తాపదాని=వదంతి.
వర్ష-పద-మంత్రములు.
నామాత్రకాఖి, ఆగమం

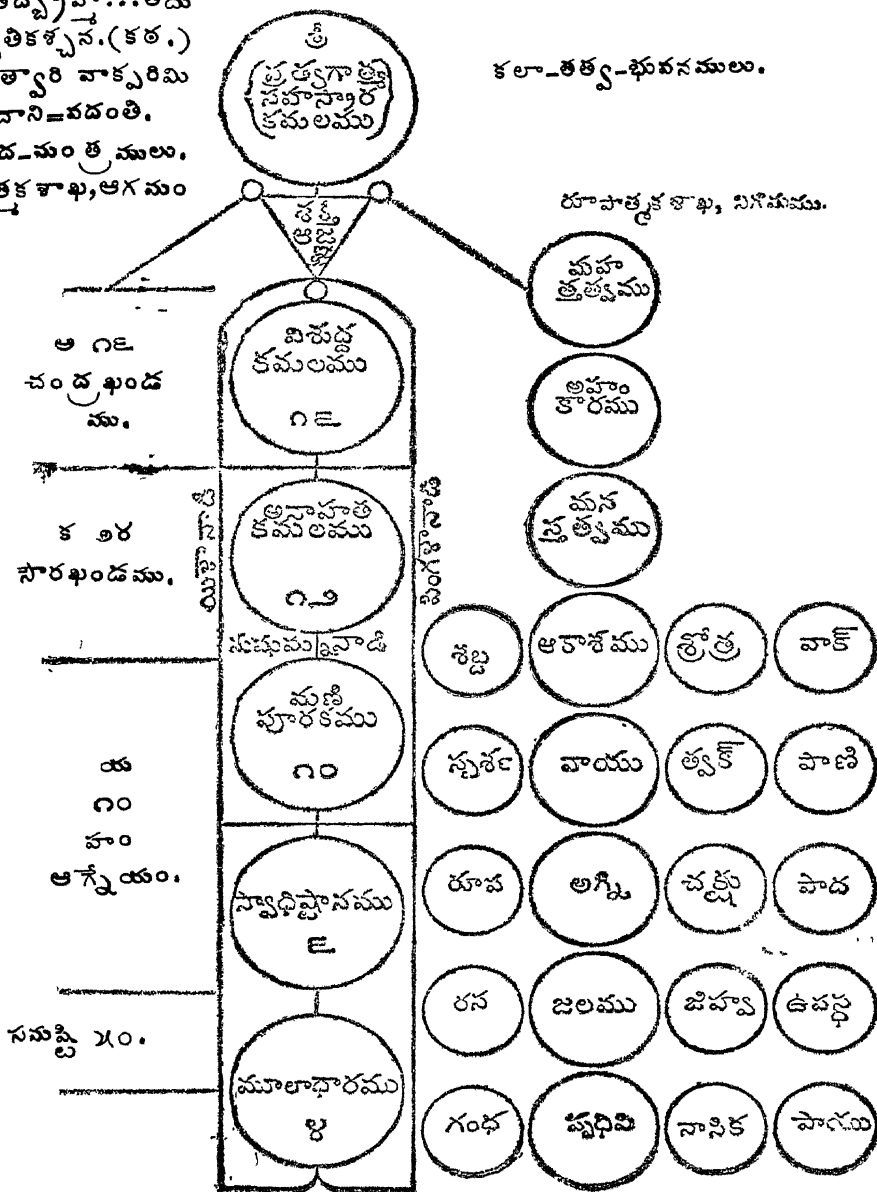
శ్రీ
(పరమాత్మ)

శ్రు. ఇంద్రియేభ్యః పరావ్యాఘాః=
[సాపరాగ్ధితిః.

శ్రు. ఆత్మన ఆకాశస్సంభూతః.

కలా-తత్వ-భువనములు.

రూపాత్మక శాఖ, నిగోహము.

ఇందు 39-వ పుటలో చూపించిన అశ్వత్థవృక్షరూపమయిన పరి
లేఖనమునకు ప్రమాణములు:—

కఠోపనిషత్:—

శ్రు. ఊర్ధ్వమూలో హ్యవాక్సాఖి ఏషోఽశ్వత్థస్సనాతనః,
తదేవ శుక్రం తద్భ్రహ్మ తదేవామృత ముచ్యతే,
తస్మిన్ లోకా స్థితా స్సర్వే తదు నాల్వ్యేతి కశ్చన.

ఏత దై వ తదితి.

తా. పైన చూపించిన పరిలేఖనము అనాదియయిన అశ్వత్థ
వృక్షము. ఈవృక్షము మూలము ఊర్ధ్వముగను, శాఖలు క్రిందుగను
గలది. ఇదియే బ్రహ్మస్వరూపము. సనాతనమయినది. శుక్రమని, అమృత
మని చెప్పబడుచున్నవి. దీనియందు సకలలోకములును ఇమిడియున్నవి.
దీనితో సంబంధించని వస్తువేదియు లేదు గాన నిది అశ్వత్థమని, పరదేవతా
శారీరవృక్షమని యీ ప్రకరణమునందు వాడబడును. ఇది నామరూపా
న్యక మయిన ప్రపంచసృష్టిక్రమమును, తన నిజరూపమును బోధించు
చున్నది.

జగత్తు నామరూపాత్మకముగాన నీ వృక్షమును నామరూ
పము లనురెండుశాఖలను కలిగియున్నది. అందు ప్రత్యగాత్మయనే
సర్వోర్ధ్వబిందువు మూలము. అది సృష్ట్యాదివస్తువు. ఆబిందుప్రభవలన
కోణత్రయచక్ర ముత్పన్నమయినది. ఇది యవ్యక్తమనియు, మూల
ప్రకృతి యనియుఁ జెప్పబడును. ఈయుభయబిందువులవలనను నామ
రూపము లను రెండుశాఖ లుత్పన్నమయినవి.

అందు చూపరుల వామభాగమందున్నది నామాత్మకశాఖ. దీని
సృష్టిక్రమముయొక్క ఆదినున్నది బిందువు. ఆబిందువికసనము కోణ
త్రయరూపమును పొందినపు డందు నాద ముత్పన్నమయినది. ఆనాదము
వలన క్రమముగా అకారాదిస్వరములును, వానివలన వ్యంజనములు
సుత్పన్నమయి క్రమముగా వల్ల, షద, మంత్ర రూపములను పొంది
చతుర్దశభువనములయందుఁగల సకల నిగమాగమభాషారూపముగా
విజ్ఞాంభించి యీనామాత్మకశాఖ ప్రకాశించుచున్నది.

ఇక చూపరులకు దక్షిణభాగమందున్న రూపాత్మకశాఖయొక్క యుత్పత్తిక్రమము సర్వోర్ధ్వబిందువు సృష్ట్యాదినున్న బ్రహ్మవస్తువు. సృష్ట్యాదివిర్భావకాలము సమీపించినపుడు “సర్వశక్తి పరం బ్రహ్మ” యను శ్రుతివలన బ్రహ్మమందు సకలశక్తులు ఇమిడియున్నందున శ్రు. సోఽకామయతే బహు స్యాం ప్రజాయేయేతి. స ఈక్షత.

ఆ బ్రహ్మవస్తువునకు ప్రపంచస్తరణ కలిగినది. ఆకాలమందే ఇచ్ఛాశక్తి పురోభాగమం దావిర్భవించినది. అదియ కోణచక్రాకృతి గలిగి మూలప్రకృతి యనియు, అవ్యక్తమనియు చెప్పబడుచున్నది. ఇది త్రిగుణాత్మకము. ఈయుభయబిందురూప శివశక్తిసామరస్యమువలన మూడవదగు మహత్తత్వ ముత్పన్నమయినది. అందువలన అహంకార బిందువు, దానివలన మనస్తత్వము, దానిచే ఆకాశము, అందు వాయువు, దానియం దగ్ని, అం దుదకము, అచట భూమి యిటుల క్రమక్రమముగా నుత్పన్నమయినవి. ఈ ఆకాశాదిపంచభూతములధర్మములు శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములు, త్వక్ష్ణక్షుశ్ణోత్తజిహ్వఘ్రాణము లనే జ్ఞానేంద్రియపంచకమును, వాక్పాణిపాదపాయూపస్థలనే కర్మేంద్రియ పంచకమును, ఈపంచభూతములవలననే కలిగినవి. ఇవి ఆరోహణ క్రమమందు పృథ్వీనుంచి అవ్యక్తమువఱకు లిఖంపంగా అవ్యక్తము ఇరువదినాలుగవ దగునుగాన నివి చతుర్ద్వితీతత్వములని నిగమ సిద్ధము.

శ్రు. పంచవిగ్ంశ ఆత్మా భవతి.

అనేశ్రుతివలన ఆదిబిందువు శివశక్తిమేళనవస్తువుగా నున్నది. అదియే సర్వతత్త్వాతీతము. ఈచతుర్ద్వితీతత్వములు క్రమముగా వ్యాపించి కలా, తత్త్వ, భువనాకారములను పొందియున్నవి. ఇది అశ్వత్థవృక్షమందు రూపాత్మకమయిన శాఖ.

ఈబిందువులలో దిగువదానికి పై బిందువు కారణము. దిగువది కార్యము. అటులనే పైది బింబము, దిగువది ప్రతిబింబములుగా నున్నవి. అటులనే క్రమముగా శక్తియును తగ్గుచున్నది.

ఇక నీవృక్షమందున్న కమలవిభాగము. మూలాధారాది సహస్ర్రాంతకమలములకు సహస్ర్రామ ఆదిది. అందువల్ల ఆజ్ఞాకమలము,

దానివలన విశుద్ధము, దానిప్రభ అనాహతము, దానిచే మణిపూరము, అందు స్వాధిష్ఠానము, నాక్రింద మూలాధారము నుత్పన్నమయినవి. ఈకమలములయందు నామరూపములగు రెండుశాఖలును ఇమిడియున్నవి. ఎట్లనిన విశుద్ధాది మూలాధారాంత కమలము లయిదును ఆకాశాది పంచభూతముల కాశరములు. ఇందువలన రూపశాఖ ఇమిడియున్నది. ఆజ్ఞాదిమూలాధారాంత షట్కమలముల దళములు ఏబది. ఈదళములయందు పంచాశద్వర్ణమయమాతృక, దళముకొక వర్ణము చొప్పున నీవర్ణములే యోగినీరూపములను ధరించియున్నవి. అందు వలన నామాత్మకశాఖయు కలదని చెప్పిరి. సహస్రారమునుంచి మూలాధారమువరకును వ్యాపించి సుషుమ్నానాడి కలదు. ఆనాడియం దీకమలములు పద్మమాలవలె నున్నవి. ఇదియే బ్రహ్మనాడియని ఆగమ రహస్యము. దాని యిరుప్రక్కలను ఇడాపింగళలనే రెండునాడులున్నవి. ఇంక నీవృక్షోత్పత్తిని గురించిన ప్రమాణములు.

శ్రు. ఆత్మన ఆకాశస్సంభూతః, ఆకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, ఆదృఢ్యః పృథివీ, పృథివ్యా ఓషధయః, ఓషధీభ్యోఽఽన్నం, అన్నా త్పురుషః. ఇతి తైత్తిరీయే.

తా. ఆత్మవలన ఆకాశాదిపంచభూతములు క్రమముగా ఒక దానివలన ఒకటి కలిగినట్లు అగుపడుచున్నది. పరిలేఖనమందుచూపించిన అవ్యక్తమహత్తత్వాహంకారమనస్సులు నీశ్రుతియం దేల చెప్పలేదనిన ఈనాలుగును తురీయకూటమందుగల వస్తుప్రభేదములుగాన ఆత్మస్వరూపముగానే యీశ్రుతియందు గ్రహించదగినది.

కఠోపనిషత్. శ్రు. ఇంద్రియేభ్యః పరా హ్యర్థాః అర్థేభ్యశ్చ పరం మనః, మనసశ్చ పరా బుద్ధిః బుద్ధేః పరంతరం మహాః, మహతః పర మవ్యక్తం అవ్యక్తా త్పురుషః పరః, పురుషా న్న పరం కించి త్సా కాష్ఠా సా పరా గతిః.

తా. ఇందువలన ఇంద్రియములు మొదలుకొని ఆత్మవరకు ఒక దానికన్న ఒకటి పైగానున్నట్లును, శ్రేష్ఠమయినట్లును తెలియచున్నది.

శ్రు. పంచవింగ్శ ఆత్మా భవతి.

తా. ఇందువల్ల ఆత్మవలననే సకలమును ఉత్పన్నమయినట్లు తెలియుచున్నది. ప్రత్యేగాత్మ పరమాత్మలభేదము ఉపాధినిష్ఠ మయినంతవఱకు ప్రత్యేగాత్మ యనబడును. పిండాండబ్రహ్మాండములయొక్క బాహ్యమందు వ్యాపించియున్నది పరమాత్మ. మఱియు దేహేంద్రియాదులయందు వాని సంస్కరములేక వేరుగా నున్నందునను ప్రత్యేగాత్మ యనబడును.

మఱియు నీవృక్షమందు అంతటను సత్త్వరజస్తమస్సులనే గుణత్రయమును, చంద్రాగ్నిసూర్యులనే మండలత్రయమును, బ్రహ్మాండ పిండాండ శ్రీచక్ర శ్రీవిద్యా మాతృకాదులును, సకలనిగమాగమములును సామరస్యమును పొందుచున్నవి. ఈగ్రంథబోధకంతకు నీవృక్షము సాధకముగానున్నది.

ఈబ్రహ్మాండాది సృష్టిక్రమమును గురించి పైంగలోపనిషత్తులలో నుంచి కొన్నివాక్యము లుదాహరణార్థమై యిచట నిరూపింపబడుచున్నవి:—

శ్రు. అథ హ పైంగలో యాజ్ఞవల్క్య ముపసమేత్య ద్వాదశ వర్షశుశ్రూషార్వాకం పరమరహస్య కైవల్య మనుబ్రూహీతి పప్రచ్ఛ. సహోవాచ యాజ్ఞవల్క్యః. సదేవ సౌమ్యైకమగ్ర ఆసీత్, తం నిత్యముక్త మవిక్రియం సత్యజ్ఞానానందం పరిపూర్ణాం సనాతన మేకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ.

శుక్ల యజుర్వేదీయా పైంగలోపనిషత్.

తా. పైంగలుడనే మహాఋషి ద్వాదశవర్ష శుశ్రూషార్వాకముగా యాజ్ఞవల్క్యఋషి నాశ్రయించి పరమరహస్యమైన కైవల్యమునా కుపదేశింపుమని ప్రార్థించగా నత డామోదించి చెప్పుచున్నాడు. సృష్టికి పూర్వము సద్వస్తువు మాత్ర మున్నది. అది ఏవస్తుసంబంధము లేనిది, వికారరహితము, సత్యము, ప్రకాశము, ఆనందము స్వరూపముగా గలది; సనాతనము ఏకవస్తువు సర్వవ్యాపకము ద్వితీయవస్తురహితము. ఇదియే బ్రహ్మ, ఆత్మ యనబడును అని చెప్పిరి. ఇది వెనుక చెప్పిన అశ్వత్థవృక్షమందు గల ప్రథమభిందువుగా నున్నదని గ్రహించవలెను.

అవ్యక్తస్వరూపము.

శ్రు. తస్మిన్ స్వరూపుక్తికా స్థాణుస్ఫుటికాదౌ జలరౌప్య పురుష రేఖాదివల్లోహిత శుక్లకృష్ణగుణమయీ గుణసామ్యాఽనిర్వాచ్యా మూలప్రకృతి రాసీత్. తత్ప్రతిబింబితం, యత్తత్సాక్షిచైతన్య మాసీత్. సా పునర్వికృతిం ప్రాప్యసతోద్విద్రక్తా వ్యక్తాఖ్యావరణశక్తి రాసీత్. తత్ప్రతిబింబితం యత్తదీశ్వరచైతన్య మాసీత్, ససాన్నిధీనమాయః. సర్వజ్ఞ సృష్టిస్థితిలయానా మాదికర్తా జగదంకురూపా భవతి. తస్మిన్ విలీనం సకలం జగదావిర్భావయతి. ప్రాణికర్తవశా దేషః షటో యద్వత్ప్రసారితః. ప్రాణికర్తృత్వయా త్పున స్తిరోభావయతి. తస్మిన్నేవాఖిలం విశ్వం సంకోచితవటవ ద్వర్తతే.

తా. పరిలేఖనమందుఁ గల ప్రథమబిందుస్వరూపమయిన పరమాత్మయందు ద్వితీయబిందువగు శక్తిస్వరూపము సముద్రమందు తరంగాదులవలె మాయాజృంభణమువలన “సోఽకామయత, స ఈక్షత” అనే స్పందశక్తి కలిగినందున మరుభూమియందు జలభ్రమవలెను, శుక్తియందు రజతభ్రమవలెను, స్ఫుటికమందు పురుష రేఖవలెను, స్థాణువునందు చోరభ్రాంతివలెను, రజ్జువందు సర్పభ్రమవలెను, దర్పణమందు ప్రతిబింబము వలెను, రక్తశుక్లకృష్ణచర్లములుగల సత్త్వరజస్తమోగుణమిత్రమయిన మూలప్రకృతి అంగనారూపముగా పరమేశ్వరపురోభాగమందద్దమువలె ఆవిర్భవించినది. అందు ప్రతీబింబించిన ఆత్మప్రతీబింబము సాక్షి యనఁబడుచున్నది.

ఆ ప్రకృతి రూపాంతరమును పొంది సతోద్విద్రక్తమయి అవ్యక్తమనే ఆవరణశక్తి యయినది. ఇందు ప్రతిఫలించిన ప్రతిబింబము ఈశ్వరచైతన్య మయినది. ఈ ప్రతిబింబోపాధియే మాయ యనఁబడును. ఈ యీశ్వరునకు మాయ స్వాధీనముగా నున్నది. ఇతఁడు భావిబ్రహ్మాండముయొక్క సృష్టి స్థితి లయములకు నాదికర్తగా నున్నాఁడు. జగత్తున కంకురరూపముగా నున్నాఁడు. చిత్రపటమందుండిన చిత్రములవలె భావిసకలజగత్తును ఇతనియం దిమిడియున్నది. సంకోచ వికోచము లితని స్వాధీనమం దున్నవి. సృష్టి స్థితి లయములని తాత్పర్యము.

శ్రు. ఈశాధిష్ఠితావరణశక్తితో రజోద్రిక్తా, మహదాఖ్యా,

విక్షేపశక్తి రాసీత్. తత్ప్రతిబింబితం యత్తద్విరణ్యగర్భచైతన్య మాసీత్, సమహత్తత్వాభిమానీ స్పష్టాస్పష్టవపు ర్భవతి.

తా. తృతీయబిందు వగు మహత్తత్వస్వరూపమును చెప్పుచున్నారు. వెనుక చెప్పిన యీశ్వరప్రతిబింబకారణశక్తి రజోద్రిక్తమయి మహదాఖ్యగల విక్షేపశక్తి యావిర్భవించినది. అందుగల ప్రతిబింబము హిరణ్యగర్భుడు. ఇతఁడు దృశ్యాదృశ్యమయిన రూపము కలిగి మహత్తత్వాభిమానిగా నున్నాఁడు.

శ్రు. హిరణ్యగర్భాధిష్ఠిత విక్షేపశక్తితస్యమోద్రిక్తాహంకారాభిధాన్యులశక్తి రాసీత్. తత్ప్రతిబింబితం యత్తద్విరాటైచైతన్య మాసీత్. స తదభిమానీ స్పష్టవపు స్వర్వస్థూలపాలకో విష్ణుః ప్రధానపురుషభవత్.

తా. చతుర్థబిందువగు అహంకారస్వరూపమును చెప్పుచున్నారు. హిరణ్యగర్భునితోఁ గూడిన విక్షేపశక్తి తస్యమోద్రిక్తమయి అహంకారమనే స్థూలశక్తి యావిర్భవించినది. అందుగల ప్రతిబింబము స్వర్వస్థూలపాలకుడయిన విష్ణువను ప్రధానపురుషుడయినాఁడు.

భూతపంచీకరణము.

శ్రు. తస్మాదాత్మన ఆకాశ స్సంభూతః, ఆకాశా ద్వాయుః, వాయో రగ్నిః, అగ్నే రావః, అద్భ్యః పృథివీ, తాని పంచతన్మాత్రాణి గుణా భవంతి. స్రష్టుకామో జగద్యోని స్తమోగుణ మధిష్ఠాయ, సూక్ష్మతన్మాత్రాణి భూతాని స్థూలీకర్తుం సోఽకామయత్. సృష్టేః పరిమితాని భూతాన్యేకమేకం ద్విధా విధాయ తయో రేకం పున శ్చతుర్థా కృత్వా న్వేన్వేతరద్వితీయాంశైః పంచపంచథా సంయోజ్య పంచీకృత భూతై రనంతకోటి బ్రహ్మాండాని తత్తదండోచితచతుర్దశభువనాని తత్తద్భువనోచిత గోళకస్థూలశరీరాణ్యసృజత్.

తా. ఆ విష్ణుఁడనే ప్రధానపురుషుడగు ఆత్మవలన ఆకాశాదిపంచ భూతములును క్రమముగా నొకదానివలన నొకటి సూక్ష్మతన్మాత్రలుగా కలిగినవి. జగత్సృష్టికాముడయిన జగత్కారణుడగు నావిష్ణువు తమోగుణము నధిష్ఠించి సూక్ష్మతన్మాత్రలను స్థూలములుగా చేయఁదలంచెను.

అపరిమితములగు నాసూక్ష్మతన్మాత్రలలో తాను చేయఁగోరు సృష్టికి కావలసినంత మాత్రము వేరుగా నేర్పరిచి, ఒక్కొక్కభూతమును రెండేసి భాగములుగా విభజించి యందొకభాగమును నాలుగుభాగములుగా నేర్పరిచి, మైనన్న ప్రథమభాగములలో తనభూతమును విడిచి తక్కిన నాలుగుభూతములకును నీనాలుగు భాగములను చేర్చవలెను. ఇటులనే ప్రతిభూతమును సంస్కరించినపుడు ప్రతిభూతమునందును అర్థము స్వాంశమును ద్వితీయాంశము తక్కిన భూతచతుష్టయాంశములుగలవయి స్థూలములగును. ఆ పంచీకృతభూతములచేత ననంతకోటి బ్రహ్మాండములను, ఆయాఅండములయందుచితమయిన చతుర్దశభువనములను, ఆయా భువనోచితములయిన గోళకస్థూలశరీరములను సృజించినారు.

శ్రు. అథాపంచీకృత మహాభూతరజోంశ భాగత్రయ సమష్టితః, ప్రాణమసృజత్, ప్రాణాపానవ్యానోదానాః ప్రాణవృత్తయః, వచనాదానాగమన విసర్గానందాస్తద్విషయాః, నాగకూర్మకృకర దేవదత్త ధనంజయా ఉపప్రాణాః, హృదయాసననాభికంఠసర్వాంగాని స్థానాని.

శ్రు. ఆకాశాది రజోగుణాంశ తుర్యభాగేన కర్తేంద్రియాణ్యసృజత్, వాక్పాణి పాద పాయూపస్థాస్తద్వృత్తయః. వచనాదానాగమనానంద విసర్గాస్తద్విషయాః. ఏవం భూతసత్త్వాంశభాగత్రయసమష్టితోఽంతఃకరణమసృజత్, అంతఃకరణమనోబుద్ధిచిత్తాహంకారాస్తద్వృత్తయః, సంకల్పనిశ్చయ స్మరణాభిమానానుసంధానాస్తద్విషయాః గళివదననాభి హృదయ భూమిథ్యాని స్థానాని.

శ్రు. భూతసత్త్వతుర్యభాగేన జ్ఞానేంద్రియాణ్యసృజత్, శ్రోత్ర త్వక్చక్షు ర్జిహ్వఘ్రాణాని తద్వృత్తయః, శబ్దస్పర్శరూపరసగంధాస్తద్విషయాః, సత్త్వసమష్టిత ఇంద్రియపాలకా నసృజత్. దిగ్వాతార్క ప్రచేతోఽశ్వివహ్నింద్రో వేంద్రమృత్యుకాః, చంద్రో విష్ణు శ్చతుర్వక్త్ర శ్శంభుశ్చ కరణాధిపాః.

* * * * *

శ్రు. ఈశః పంచీకృతమహాభూతలేఖా నాదాయ, వ్యప్తిసమష్ట్యాత్తక స్థూలశరీరాణి యథాక్రమ మకరోత్. కపాలచర్తాంత్రాస్థిమాంస నఖాని పృథివ్యంశాః, రక్తమాత్రలాలాన్వేదా అబంశాః, తుత్తప్రణ్ణోష్ణ

మోహమైకునా అగ్న్యంతాః, ప్రచారోణోత్తారణ శ్వాసాదికావా
య్యంతాః, కామక్రోధాదయో వ్యోమాంతాః. ఏతత్సంఘాతం కర్తవ్య
సంచితం తద్వాదియుక్తం బాల్యాద్యవస్థాభిమాని బహుదోషాశ్రయం
సూలశరీరం భవతి.

శ్రు. తాని సృష్టాన్యండే ప్రాక్షిపత్, తదాజ్ఞయా సమప్త్యండం
వ్యాప్య తాన్యతిష్ఠన్. తదాజ్ఞయాఽహంకారసమన్వితో విరాటస్వస్థా
లాన్యసృజత్. హిరణ్యగర్భస్తదాజ్ఞయా సూక్ష్మాణ్యపాలయత్. అండ
స్థాని తాని తేన వినా స్పందితుం చేష్టితుం వాన శేకుః. తాని చేతనీ
కర్తుం సోఽకామయత్. బ్రహ్మాండం బ్రహ్మరంధ్రాణి సమస్తవ్యష్టి మస్త
కాని విదార్య తదేవానుప్రవిశత్. తదా జడాన్యపి తాని చేతనవత్
స్వస్వకర్తాణి చక్రరే.

శ్రు. సర్వజ్ఞేశో మాయాలేశసమన్వితో వ్యష్టిదేహం ప్రవిశ్య
తయా మోహితో జీవత్వ మగమత్. శరీర త్రయతాదాత్మ్యాత్మకర్తృ
త్వభోక్తృత్వ మగమత్. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తిమూర్ఛమరణ ధర్మ
యక్తో ఘటీయంత్రవ దుద్విగ్నో జాతో మృత ఇవ కులాలచక్ర
న్యాయేన పరిభ్రమతీతి.

ఆథ పంచకోశవిచారః.

శ్రు. అథాన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయా
నందమయాః పంచకోశాః. అన్నరసేనైవ భూత్వాన్నరసేనాభివృద్ధిం
ప్రాప్య అన్నమయపృథివ్యాం యద్విలీయతే సోఽన్నమయకోశః. తదేవ
సూలశరీరం కర్తేంద్రియై స్సహ ప్రాణాదిపంచకం ప్రాణమయకోశః.
జ్ఞానేంద్రియైస్సహ మనోమయకోశః. జ్ఞానేంద్రియైస్సహ బుద్ధి ర్విజ్ఞాన
మయకోశః. ఏతత్కోశత్రయం లింగశరీరం. స్వరూపాజ్ఞానమానంద
మయకోశః. తత్కారణశరీరం.

విద్యారణ్యవిరచితపంచదశ్యాం.

శ్రు. యథా ముంజాదిషీకైవమాత్మా యుక్త్యా సముద్భృతః,
పంచకోశవివేకేన లభతే నిర్వృత్తిం పరాం.

గుహాహితం బ్రహ్మ యత్తత్పంచకోశవివేకతః,
బోధ్యం శక్యం తతః కోశపంచకం ప్రవిచిన్యతే.

దేహః దభ్యంతరః ప్రాణః ప్రాణా దభ్యంతరం మనః,
 తతః కర్తా తతో భోక్తా గుహః సేయం పరంపరా. 3
 షిత్పభుక్తాన్నజా ద్వీర్యాజ్ఞాతోఽన్నా దేవ వృత్తే,
 దేహతోఽన్నమయో నాత్మా ప్రాకోచ్ఛిర్ధ్వం తదభావతః, 4
 పూర్వజన్మస్యసన్నేత జన్మ సంపాదయే త్కథం,
 భావి జన్మస్యచన్మర్త న భుంజితేహ సంచితం. 5
 పూర్ణో దేహో బలం యచ్ఛన్నతౌణాం యత్ప్రవర్తకః,
 వాయుః ప్రాణమయో నాసావాత్మా చైతన్యవజ్జనాత్. 6
 అహంతాం మమతాం దేహే గేహాదౌ చ కరోతి యః,
 కామాద్యవస్థయా భాంతో నాసావాత్మా మనోమయః. 7
 లీనా సుప్తా వపుర్భౌధే వ్యాఘ్నయా దానఖాగ్రగా,
 చిచ్ఛాయాపేతధీ ర్నాత్మా విజ్ఞానమయశబ్దభాక్, 8
 కర్తృత్వకరణత్వాభ్యాం విక్రియేతాంతరింద్రియం,
 విజ్ఞానమనసీ అంతర్బహిశ్చైతే పరస్పరం. 9
 కాచి దంతర్ముఖా వృత్తి రానందప్రతిబింబభాక్,
 పుణ్యాభోగే భోగశాంతౌ నిద్రాయాపేణ లీయతే. 10
 కదాచిత్కుత్స్వతోనాత్మాస్యాదానందమయోఽప్యయం,
 బింబభూతో య ఆనందః ఆత్మాఽసౌ సర్వదా స్థితేః. 11
 నను దేహ ముపక్రమ్య నిద్రానందాంతవస్తుషు,
 మాధూదాత్మత్వ మన్యత్తు న కశ్చి దనుభూయతే. 12
 బాధం నిద్రాదయస్సర్వేఽనుభూయంతే న చేతరః,
 తథాఽప్యేతేఽనుభూయంతే యేన తం కో నివారయేత్. 13
 స్వయంజ్యోతి ర్భవత్వేష పురోఽస్తాద్భాసతేఽఖిలాత్,
 తమేవ భాంత మన్వేతి తద్భాసా భాస్యతే జగత్. 14
 యేనేదం జానతే సర్వం తత్కేనాన్వేన జానతాం,
 విజ్ఞాతారం కేన వింద్యా చ్చుక్తం వేద్యేతు సాధనం. 15
 పంచకోశపరిత్యాగే సాక్షిబోధావశేషతః,
 స్వస్వరూపం స ఏవ స్యాచ్ఛాన్యత్వం తస్య దుర్లుటమ్. 16
 ఇతి పంచకోశవిచారః.

శరీరత్రయము—తత్త్వధిపతులు.

తురీయము.	తురీయాభిమాని సాక్షి.
సమష్టి - బ్రహ్మాండము. కారణశరీరము. అధిపతి ఈశః.	వ్యష్టి - జీవుడు. కారణశరీరాభిమాని ప్రాజ్ఞుడు.
సూక్ష్మశరీరము. హిరణ్యగర్భుడు.	సూక్ష్మశరీరాభిమాని తైజసుడు.
సూలము విరాట్ వైశ్వానరుడు.	సూలశరీరాభిమాని విశ్వుడు.
అన్నమయకోశము. సూలశరీరము. ౧. ప్రాణమయం మనః.	విజ్ఞానకోశత్రయము సూక్ష్మదేహము. ౨. ఆనంద మయము, కారణము. ౩.

శ్రు. అథ జ్ఞానేంద్రియపంచకం కర్తేంద్రియపంచకం ప్రాణాది పంచకం వియదాదిపంచకం అంతఃకరణచతుష్టయం అవిద్యాకామకర్మ తమాంసి చ పురం, ఈశాజ్ఞాయా విరాట్ వ్యష్టిదేహం ప్రవిశ్య బుద్ధిమధి స్థాయ ష్టిశ్చత్వ మగమత్. విజ్ఞానాత్తా చిదాభాసో - విశ్వో - వ్యావ హారికో, జాగ్రస్థూల దేహాభిమానీ కర్మభూరితి చ విశ్వస్య నామ భవతి.

శ్రు. ఈశాజ్ఞాయా సూత్రాత్తా వ్యష్టిసూక్ష్మశరీరం ప్రవిశ్య మన అధిష్ఠాయ, తైజసత్వ మగమత్. తైజసః ప్రాతిభాసికఃస్వప్నః త్వితి ఇతి తైజసస్య నామాని భవంతి.

శ్రు. ఈశాజ్ఞాయా మాయోపాధి రవ్యక్తసమన్వితో వ్యష్టి కారణ శరీరం ప్రవిశ్య ప్రాజ్ఞత్వ మగమత్. ప్రాజ్ఞః అవిచ్ఛిన్నః - పార మార్థిక స్సుషుప్త్యభిమానీతి ప్రాజ్ఞస్య నామ భవతి.

శ్రు. అవ్యక్తలేశాజ్ఞానాచ్ఛాదిత పారమార్థిక జీవస్య - తత్త్వ మస్యాదివాక్యాని బ్రహ్మైకతాం జగుః. నేతరయోర్వావహారికప్రాతి

భాసికయోః. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తిమూర్ఛానామన్య బ్రహ్మాదిస్తంభ
వ్యంతం సర్వజీవభయప్రదా స్థూలదేహానిసర్జనీ మరణావస్థా భవతి.
కామకర్మాన్వితావిద్యాభూతవేష్టితో జీవో దేహాంతరం ప్రాప్య -
లోకాంతరం గచ్ఛతి. ప్రాకర్తపరిపాకేనావర్తాంతర కీటవద్విశ్రాంతిం
నైవ గచ్ఛతి. సత్కర్తపరిపాకతో బహునాం జన్మనా మంతే నృణాం
మోక్షేచ్ఛా జాయతే. తదా సద్గురు మాశ్రిత్య, చిరకాలనేవయా
బంధాన్తోక్షం కశ్చి త్ప్రియాలి.

శ్రు. అవిచారకృతో బంధః, విచారాన్తోక్షో భవతి. తస్మా
త్సదా విచారయేత్. అథ్యారోపాపవాదతస్త్వయాపం నిశ్చయితవ్యం
శక్యతే. తస్మా త్సదా విచారయే జగజ్జీవపరమాత్మనః. జీవభావజగద్భావ
బోధే ప్రత్యగభిన్నం బ్రహ్మైవ శిష్యతేత్యపనిషత్.

సహోవాచ యాజ్ఞవల్క్యః అమానిత్వాది సంపన్నో ముముక్షు
రేకవింశతికులం తారయతి. బ్రహ్మవిన్తాత్రేణ కుల మేకోత్తరశతం తార
యతీతి పైంగలోపనిషత్. తత్సత్.

అథ తత్త్వవికల్పాని.

తత్త్వం నామ:—

శ్లో. ఆప్రలయం యస్తిష్ఠతి సర్వేషాం భోగదాయ భూతానాం,
తత్తత్త్వ మితి ప్రోక్తం న శరీరఘటాది తత్త్వ మతః.

తా. బ్రహ్మాండప్రలయమువరకును, సకలప్రాణులకు వారివారి
పుణ్యపాపకర్మల ననుసరించి ఆయాఫలముల నిచ్చుచునుండే యీశ్వర
శక్తి తత్త్వమనిపించుకొనును. ఇదియే అనేకరూపములను పొందినది.

ఈతత్త్వములను ప్రాచీనులు అనేకవిధములుగా నిర్ణయించిరి.
ఆగమవేత్తలు తత్త్వత్రయమనియు, శ్రేతమతము చతుర్వింశతి తత్త్వము
లనియు, మతాంతరము షట్త్రింశ త్తత్త్వములనియు, శైవపురాణములందు
ఏకపంచాశ త్తత్త్వములనియు, మరికొందఱు షణ్ణవతితత్త్వములనియుఁ
జెప్పిరి.

ఈవ్యాఖ్యానము నిగమాగమసామరస్యముగా రచింపఁబడినది.
చతుర్వింశతితత్త్వములు సర్వసమృతములు. తక్కిన తత్త్వభేదములు ఈ

చతుర్వింశతితత్త్వములతో నంతర్భూతములుగా నున్నవి. అయినను భ్రమనిరసనార్థము వివరింపబడును.

తత్త్వత్రయము

తత్త్వత్రయము:—ఆత్మ తత్త్వము, విద్యాతత్త్వము, శివ తత్త్వము. ఈతత్త్వత్రయవివరము ముందు విద్యాపాదమందు కామ కలా ఏ కాక్షరీ మంత్రార్థవిచారణావసరమందు స్పష్టపరచబడును. గంభీరముగానున్నందున ఇచ్చట విస్తరించలేదు.

చతుర్వింశతి తత్త్వములు

ఆకాశాదిభూతపంచకము, తన్మాత్రపంచకము, జ్ఞానేంద్రియపంచకము, కర్తేంద్రియపంచకము, మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములనే అంతఃకరణ చతుష్టయ సహితమని కొందఱును, మనస్తత్త్వము, అహంకారము, మహత్తత్త్వము, అవ్యక్తము నీచతుష్టయము కలసి ౨౪ - చతుర్వింశతి తత్త్వములని కొందఱిమతము. అంతఃకరణచతుష్టయము వృత్తి భేదముగాని మనస్సు ఏకతత్త్వముగాన అవ్యక్తాంతమే సామరస్యముగా నున్నది. ఇవియే తత్త్వవృక్షమందు చూపింపబడినవి - శ్రుతిసిద్ధములుగా నున్నవి.

తంత్రములం దివి రూపాంతరములుగా నిరూపింపబడినవి.

శ్లో. పంచభూతాని శాక్తాని మాయాదీని శివస్య తు,
మాయా చ శుద్ధవిద్యా చ మహేశ్వరసదాశివౌ.
పంచవింశతితత్త్వాని తత్రైవాంతర్భవంతి తే,
శివశక్త్యాత్మకం విద్ధి జగదేతచ్ఛరాచరమ్.

ఇతి కామికాయాం.

తా. వీరిమఃము పృథివ్యాది మనస్తత్త్వాంతము ఏకవింశతి తత్త్వములు శక్త్యంశములనియు, మాయా-శుద్ధవిద్యా-ఈశ్వర-సదాశివతత్త్వములు నాలుగును శివతత్త్వములనియు, జగత్తు శివశక్త్యాత్మకము గాన పంచవింశతి తత్త్వములనియు, సర్వతత్త్వాతీతము షడ్వింశమని తెలియుచున్నదిగాని ఈమతము బహుశ్రుతివిరోధము. శ్రుతి ప్రమాణరహితముగానున్నది. ఇక వెనుక వ్రాసిన తత్త్వవృక్షమందు అవ్యక్తాది పృథివ్యంతము ౨౪ చతుర్వింశతి తత్త్వములుగాను ౨౫ వది ఆత్మగాను చూపింపబడినవి.

బడినది. ఇందు మాయాది శివతత్త్వములు అంతర్భూతములుగానున్నవి. ఎట్లనిన: మాయా-ఈశ్వరతత్త్వములు అవ్యక్తమనే రెండవబిందువునందును, శుద్ధవిద్యాసదాశివతత్త్వములు సరోవర్ధ్వబిందువగు ప్రథమ బిందువునందును, ఇట్లు మాయా-శుద్ధవిద్యా-ఈశ్వర సదాశివతత్త్వములు ఆత్మా-అవ్యక్తములనే బిందుద్వయమునం దంతర్భూతములుగా నున్నవిగాన, పైన చూపించిన అశ్వత్థవృక్షము నిగమాగమ సంప్రదాయ సిద్ధముగా నున్నది.

ఆధునికులగు కొందఱు ఇతరగ్రంథ వ్యాఖ్యాతలు ఈమాయా శుద్ధవిద్యా - ఈశ్వర - సదాశివతత్త్వములను వేటువేటుగా భావించి మనస్తత్త్వము అని వదిగాను, మాయాది తత్త్వచతుష్టయము కలసి పంచవింశతితత్త్వములనియు, శివశక్తిమేళనవస్తువు షడ్వింశమనియు అదియే భాగవతతత్త్వమని అభిప్రాయముతో తమవ్యాఖ్యానములందుఁ బ్రచురించిరి గాని అది సమంజసముగా నుండదు. ఎందువలననఁగా శుద్ధవిద్యయనఁగా శుద్ధసత్త్వము. అది అద్దమువంటి ఉపాధిగా నున్నపుడు అందుఁ బ్రతిబింబించిన నిర్గుణబ్రహ్మప్రతిబింబము సదాశివనామమును పొందెను. ఉపాధియు ప్రతిబింబమును ఏకమేగాని తత్త్వద్వయముగానేరవు. ఇది ప్రథమబిందువు. అటులనే మాఘోపాధియందుఁ గల సదాశివప్రతిబింబము ఈశ్వరనామమును పొందును. ఇచటను ప్రతిబింబకారణమయిన మాయారూపమయిన ఉపాధికిని, దానియందుఁగల ప్రతిబింబమునకును భేదమున్నట్లగుపడును గాని భేదములేదు. అపుడు శుద్ధవిద్యా సదాశివులు అశ్వత్థవృక్షపరిలేఖనమందుఁగల సరోవర్ధ్వముగా నున్న ప్రథమ బిందువుగాను, మాయా - ఈశ్వరులు ప్రథమబిందువు క్రిందనున్న కోణత్రయ చక్రాకారమును పొందిన మూలప్రకృతియనే ద్వితీయబిందువుగానున్నవి. అందువలన మాయా-శుద్ధవిద్యా-ఈశ్వర-సదాశివతత్త్వములు నాలుగును ద్వంద్వములుగా ప్రథమద్వితీయబిందువులుగా నున్నవి. అపుడు పృథివ్యాది అవ్యక్తాంతము అర తత్త్వములుగాను, సరోవర్ధ్వబిందు శివశక్తి మేళనమగు (అగ్ని) పంచవింశతివస్తువుగా నున్నది. ఇదియే భాగవతతత్త్వమనిపించుకొనును. కాని షడ్వింశమనేది మరియొకటి కలదన్నమాట యప్రసిద్ధముగా నున్నది. పైనఁ దెలిసిన అంశము నిగమాగమసిద్ధము. సకల శ్రుతి సమ్యతముగా నున్నది.

శ్రు. పంచవింశ ఆత్మా భవతి. ఈ శ్రుతివలన తత్త్వములు ౨౪ అనియు, ౨౫వది ఆత్మగాను, అదియే తత్త్వాతీతమని తెలియుచున్నది.

శ్రు. కఠోపనిషత్:—“ఇంద్రియేభ్యః పరా వ్యాధ్ధాః” అని ప్రారంభించి, “అవ్యక్తా త్పురుషః పరః పురుషాన్న పరం కించిత్సా కాష్టా సా పరా గతిః” ఇందువలనను, ఇంద్రియము లారంభించి ఉత్తరోత్తరతత్త్వములు శ్రేష్ఠములనియు క్రిందితత్త్వమునకు వైతత్త్వము ప్రకృతిగానున్నట్లును, ఇట్లురాగా దిగువతత్త్వములన్నిటికి అవ్యక్తము ప్రకృతిగాను దానికి పురుషుడు ప్రకృతిగాను, ఆపురుషునికిపైన ఏమియు లేనందున ఈఅవ్యక్తమే మూలప్రకృతిగా నున్నట్లు ఈశ్రుతి చెప్పుచున్నది. ఆపురుషుడేదీ ౨౫ వ దగు సర్వోర్ధ్వబిందువు. ఇతడే ఉత్తమ పురుషుడుగా నున్నాడు.

శ్రు. వేదాహమేతం పురుషం మహాంతం, ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్, తమేవం విద్వానమృత ఇహ భవతి, నాన్యః పంథా అయ నాయ విద్యతే.

భా. తమసః పరస్తాత్ స్థితం ఆదిత్యవర్ణం మహాంత మేతం పురుషం యో విద్వాన్ తమసః పరస్తాదితి వేద సః ఇహైవ అస్మిన్నేవ జన్మని అమృతః అవిద్యావిముక్తస్సన్ జననమరణరహితః జీవన్ముక్తో భవతీతి. అయనాయ మోక్షాయ అన్యః పంథా మార్గాంతరం న నాస్తితి.

ఇందువలనను ‘తమసః పరస్తాత్’ అని చెప్పుటవలన, తమశ్శబ్దము అవ్యక్తస్వరూప కోణచక్రరూప ద్వితీయబిందు పరముగాను, ఆపై బిందువు పురుషస్వరూపమనియు, అదియే ౨౫ వదిగా నున్నదని తెలియుచున్నది. ఇదిగాక గాయత్రీ తురీయపాదమునందు

శ్రు. పరోరజసిసావదోమ్. రజసః అవ్యక్తాత్పరః, పరోరజః, సదా శివః యా చిచ్ఛక్తిః, తస్మిన్నదాశివే స్థితా సా పూర్వోక్త గాయత్రీ రూపకామేశ్వరిశక్తి నః అవతు రక్షతు. బ్రహ్మ పరోక్షజ్ఞాన స్ఫురణం దదాత్స్వితి ప్రార్థనాయం.

తా. ఇచటను రజస్సుకన్న పరమయిన పురుషుడని యున్నది. రజశ్శబ్ద తమశ్శబ్దములు, అశ్వత్థవృక్షమందున్న ద్వితీయబిందువగు అవ్యక్తపరములు. ఇందువలనను, “ఆత్మా వా ఇద మగ్ర ఆసీత్ - సదేవ సౌమ్యే ద మగ్ర ఆసీత్.” ఇత్యాది శ్రుతులచే చెప్పబడిన ఆత్మ వస్తువే ప్రథమవస్తువుగా నున్నదనియు, “సోఽకామయత-సఈక్షత” అనే శ్రుతులవలన నాఆత్మయొక్క స్ఫురణరూప చిచ్ఛక్తి పురోభాగ మందావిర్భవించినది. అదియే అవ్యక్తమని, రజస్సని, తమస్సని శ్రుతు లందు వాడుకగానున్నది.

అవ్యక్తవివరము.

స+వ్యక్తం=అవ్యక్తం బీజమందు వృక్షమువలె సకలతత్త్వ సముదాయమును, సకల వర్ణకదంబమును గర్భమందుఁ గలది. అస్పష్ట పదార్థములు గలదిగాన అవ్యక్తమనియు, మహత్తత్త్వము అంకురము వంటిదిగాన మూఁడవ బిందువు వ్యక్తమని మహత్తత్త్వమనియు సంజ్ఞ కలది.

సాంఖ్యసప్తశతీయందు:—

శ్లో. సూక్ష్మ మలింగ మచేతన మనాదినిధనం తథా ప్రసవధర్మి చ,
నిరవయవ మేక మేవ హి సాధారణ మేత దవ్యక్తం.

తైంగ్యై:—

ప్రథాసమవ్యక్తం, యోనిరవ్యక్తిం, ప్రకృతిస్తమః,
విష్ణో రేతాని నామాని, నిత్యం ప్రసవధర్మిణ ఇతి.

ప్రయోవింశతితత్త్వాని వ్యక్తశబ్దేన సూరయః,
పదంత్యవ్యక్తశబ్దేన ప్రకృతిం చ పరాం తథేతి.

ఈతత్త్వవిచారణ కాకదంతపరీక్షవలె నిష్పప్రయోజనమనినటుల కాదు. వల్లీకగర్భమందు మహాసర్పము నివసించియుండఁగా, వల్లీక తాడనమువలె అవిద్యయనేది తత్త్వగర్భమందుండఁగా కాయశోషణ ధనప్రయాదులచే ప్రయోజనములేదు. తత్త్వవిచారణవలన స్వరూప నిశ్చయము కలుగుచున్నదిగాన నీతత్త్వవిచారణ సార్థకముగా నున్నది.

ఈఅవ్యక్తము సత్త్వరజస్తమస్సులనే గుణత్రయసమ్మేళన వస్తువుగానున్నందున నిందువల్ల కలిగిన సకలతత్త్వములు ఆ గుణత్రయ

భాగల న్యూనాధికముగా గుణత్రయముచే నిండియున్నవి. దిగువచెప్పఁబడెడు తత్త్వవికల్పములు నీచతుర్వింశతి తత్త్వములం దిమిడి యున్నవిగాన, సకల పిండాండ బ్రహ్మాండములును ఈ ౨౪ తత్త్వములచే భరితమయియున్నవి. ౨౫ వదే పరమాత్మగాని ౨౬ వది అప్రసిద్ధము.

శ్రు. మాయాం తు ప్రకృతిం వింద్యాన్తాయినంతు మహేశ్వరం,
అస్యా అవయవభూతాస్తు వ్యాప్తం సర్వమిదం జగత్.

షట్త్రింశత్ (3౬) తత్త్వస్వరూపము.

తత్త్వచూడామణౌ:—

శ్లో. సృధివ్యాదీని భూతాని తన్మాత్రాపంచకం తథా,
దక్షేంద్రియాణి మనసా ఏకవింశతీసమ్మితాః.
త్వగాదిధాతవ స్సప్త తథా వాయోశ్చ పంచకం,
మాయా చ శుద్ధవిద్యా చ మహేశ్వరసదాశివా,
షట్త్రింశత్తత్త్వరూపాణి తత్త్వాతీతా చ శాంభవీ.

ఇతి కామికాయాం.

సృధివ్యాదీని షట్త్రింశత్తత్త్వాన్యాగమవేదిభిః,
ఉక్తాన్యముష్య తత్త్వాధ్వా శుక్లమజ్జాస్థితత్త్వధృత్.

ఏకపంచాశత్తత్త్వములు. (౫౧)

వాయవ్యసంహితాద్విశైవాగమేషు ప్రసిద్ధాని:—

శ్లో. పంచభూతాని తన్మాత్రా పంచకం చేంద్రియాణి చ,
జ్ఞానేంద్రియాణి పంచైవ తథా కర్మేంద్రియాణి చ.
త్వగాదిధాతవస్సప్త పంచప్రాణాదివాయవః,
మనశ్చాహంకృతిః ఖ్యాతిః గుణాః ప్రకృతిపూరుషౌ.
రాగో విద్యాకళా చైవ నియతిః కాల ఏవ చ,
మాయా చ శుద్ధవిద్యా చ మహేశ్వరసదాశివా.
శక్తిశ్చ శివతత్త్వం చ తత్త్వాని క్రమశో విదుః.

ఇత్యేకపంచాశత్తత్త్వాని.

షట్టవతితత్త్వములు. (౯౬)

వెనుక చూపించిన ఏకపంచాశత్తత్త్వములలో (౫౧ లో) మరి ౪౫ తత్త్వములు కలిసి ౯౬ తత్త్వము లగుచున్నవి. ఆ ౪౫ ను వివరింపఁ

బడుచున్నవి. నాగ, కూర్మ, కృకర, దేవదత్త, ధనంజయములను ఉపప్రాణములు గా.

కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్య, పుణ్య, పాపములను కామాదిశక్తులు ౮.

వచనాదానాగమనానంద విసర్గహాసోపాదానోపేక్షలను వచనాదిశక్తులు ౮.

అలంబుసా, కుహూ, విశోద్ధరీ, వరుణా, హస్థిజిహ్వ, యశస్వీ, అశ్వినీ, గాంధారి, పూషా, శంఖినీ, సరస్వతీ, ఓడా, పింగలా, సుఖమ్నాయని అలంబుసాది నాడీశక్తులు ౧౪.

రేచక, పూరక, శోషక, దాహక, పావక, అమృతములను రేచకాదిశక్తులు గా.

శీతోష్ణసుఖదుఃఖేచ్ఛలను శీతోష్ణాదిశక్తులు గా. సమష్టి ౪గా

వెనుకటి (౫౧) ఏకపంచాశత్తత్త్వములు కలసి (౯౬) మణ్ణవతి తత్త్వము లగుచున్నవి.

ఇది తత్త్వవివేకము.

బంధమోక్షస్వరూపము, పాశవివరము.

తదుక్తం లైంగ్యే:—

శ్లో. బ్రహ్మద్యా స్థావరాంతాశ్చ దేవదేవస్య శూలినః,

పశవః పరికీర్త్యంతే సమస్తాః పశువృత్తయః.

శ్రు. తథేతరేషాం పశూనా మశనా పిపాసే ఏవాభిజ్ఞానం, న విజ్ఞాతం వదంతి, న విజ్ఞాతం పశ్యంతి, న విదు శ్వస్తనం, న లోకాలోకానితి.

తా. పామరజనులు పశువృత్తిగలవారై పిపాసాశనజ్ఞానము మాత్రము కలవారై ఆత్మ నుచ్చరించరు. చూడలేరు. తెలుసుకొనరు గాన పాశబద్ధులయి యున్నందున పశువులనే చెప్పబడుదురు.

శ్రు. సమశ్శృంగాయచ పశుపతయేచ. ఈశ్రుతివలన నట్టి పాశబద్ధులయిన పశువులకు పాశవిముక్తి చేయువాడు గాన పశుపతి యని ఈశ్వరనామము గలదు.

శ్లో. చతుర్వింశతి తత్త్వాని మాయాకర్తృగుణా ఇతి,
విషయా అపి కీర్త్యంతే పాశా జీవనిబంధనాత్.

తైర్బద్ధాశ్చివభక్త్యైవ ముచ్యంతే సర్వదేహిన ఇతి.

తా. చతుర్వింశతి తత్త్వములు, మాయ, కర్తృ, గుణత్రయము జీవులను బంధించుచున్నవిగాన నివే పాశము లనఁబడును. వీరు శివభక్తి చేతనే ఈ పాశవిమోచనమును పొందుచున్నారు.

పంచవిధక్షేపములు.

పంచవిధక్షేపము లనుపాశములు. లైంగ్యే:—

శ్లో. అవిద్యా అస్తితా రాగం ద్వేషశ్చ ద్విపదాంవర,
వదంత్యభినివేశశ్చ క్షేశాన్పంచత్వమాగతాన్.

తమోమోహో మహామోహ స్తామిస్రమథ పండితాః.

అంధతామిస్రమిత్యాహుః క్షేశాన్వై పంచథా స్థితాన్.

అవిద్యా తమ ఇత్యాహు రస్తితా మోహ ఇత్యపి,

రాగం చైవ మహామోహం ద్వేషం తామిస్ర ఇత్యపి,

అంధతామిస్రకం మిథ్యాభినివేశం ప్రచక్షత ఇతి.

తా. అవిద్య, అస్తిత, రాగము, ద్వేషము, అభినివేశము ఈ యయిదును పంచవిధ క్షేపము లనఁబడును. వీనిచే బద్ధులయి యున్నందున నివియు పాశము లనఁబడును.

అవిద్యయనఁగా: ఆత్మానాత్మ వివేకాభావము గాన నిది తమస్సనఁ బడును. అస్తిత యనఁగా: అనాత్మలగు దేహదులందు ఆత్మత్వవివర్యయ భావన అస్తిత యనఁబడును. దీనిని మోహమని చెప్పిరి. రాగ మనఁగా: దేహోపభోగ సాధనములయిన స్రక్చందనాదులందుఁ గల అభిలాష. ఇది మహామోహము. ద్వేషమనఁగా నా యభిలషితమునకు విరోధము కలిగినందున జనించిన క్రోధము. దీనిని తామిస్రమని చెప్పిరి. అభినివేశమనఁగా: వెనుకటి వన్నియు అయుక్తములని తెలిసిన్ని యజ్ఞులవలెనే వానిని విడువకపోవుట. ఇది అంధతామిస్రము. ఇవియే పాశములుగా నున్నవి.

యత్తు-దేవీభాగవతే:—

శ్లో. తమోవివేకో మోహస్సాన్యదంతః కరణవిభ్రమః,
మహామోహస్తు విజ్ఞేయో గ్రామ్యభోగసుఖైషణా,
మరణం త్వంధతామిస్రం తామిస్రం క్రోధ ఉచ్యతే,
అవిద్యా పంచపల్వైషా ప్రాదుర్భూతా మహాత్మన ఇతి.

అత్ర తమఃప్రభృతీ న్యవిద్యాదీనామేవ నామాంతరాణి; మరణ శబ్దోఽభినివేశపరః.

పాశప్రభేదములు.

శ్లో. తమసోఽప్తవిధో భేదో మోహశ్చాప్తవిధస్సృతః,
మహామోహప్రభేదాస్తు బుద్ధైర్దశ విచింతితాః,
అప్టౌ విధాస్తథా ప్రాహుస్తామిస్రశ్చ విచక్షణాః,
అంధతామిస్రభేదాశ్చ తథాఽప్టాదశ కీర్తితాః.

సర్వసమిప్త్యా ద్విపంచాశత్పాశాః తామిస్రస్యాప్యప్టాదశత్వమా శ్రిత్య ద్విషష్టిపాశా ఇతి కేచిత్. ప్రకారాంతరం యత్తు కులార్ణవే:—

శ్లో. ఘృణా శంకా భయం లజ్జా జుగుప్సా చేతి పంచమీ,
కులం శీలం చ జాతి శ్చేత్యప్టౌ పాశాః ప్రకీర్తితాః.

అధికారిభేదేన పాశానాం విలక్షణత్వం. దేవీభాగవతే:—

శ్లో. ప్రసుప్తాస్తత్వవేత్తాణాం దగ్ధదేహాస్తు యోగినామ్,
అవిచ్ఛిన్నోదార రూపాః క్లేశావిషయసంగినా మితి.

తా. ఈపంచవిధ క్లేశములు గ్రామ్యభోగేచ్ఛగలవారికి సంపూర్ణ శరీరములు కలిగియున్నవనియు, తత్త్వవేత్తలకు నిద్రించుచున్నవనియు, యోగులకు స్వరూపనిష్ఠులకు దగ్ధదేహములు కలవని చెప్పబడినది.

శరహశ్యే:—

శ్లో. పంచక్లేశైః ద్విపంచాశ త్పాశైర్భూతి యః పశూన్,
స ఏవ మోచకస్తేషాం భక్త్యా సమ్య గుపాసిత ఇతి.

పౌరాణికరీత్యా నిష్కర్షః.

అగమరీత్యా:—

అణవమలం, మాయికమలం, కార్తికమలమితి మలత్రయరూపా
స్త్రయఃపాశా ఇతి. స్థూలశరీరాభిమానిత్వ మణవమలం, సూక్ష్మశరీరాభి
మానిత్వం మాయికమలం, కారణశరీరాభిమానిత్వం కార్తికమలం. తత్తు
ప్రత్యభిజ్ఞాశాస్త్రే.

శ్లో. స్వాతంత్ర్యహానిరోబ్ధస్య స్వతంత్రస్యాప్యబోధతా,

ద్విధాఽఽణవం మలమిదం స్వస్వరూపాపహారతః.

భిన్నవేద్య ప్రధాఽఽత్తైవ మాయాయం జన్మభోగదం,

కర్తవ్యబోధే కార్మస్తు మాయాశక్త్యైవ తత్త్రయ మితి.

శ్రవాగమే సుష్టముక్తం:—

శ్లో. నన్వేపంవిధవిశ్వస్య చైతన్యం చేద్యపుస్తదా,

కథం బంధస్య సంబంధ ఇతి శంకా వ్యపోహితుం,

అన్తేషాన్తేషపాశాభ్యాం సూత్రమాహ మహేశ్వరః.

అజ్ఞానం బంధః:—

అజ్ఞానమితి తత్రాద్యం చైతన్యస్పృహరూపిణీ,

ఆత్మన్యనాత్మతాఽజ్ఞానం జ్ఞానం పునరనాత్మని.

దేహాదా వాత్మమానిత్వం ద్వయ మప్యేత దాణవం,

మలం స్వకల్పితం స్వస్తిక బంధస్వేచ్ఛావిభావితః.

కిమాణవమలాత్తైవ బంధోఽయం నేత్యుదీర్యతే.

తా. చైతన్యస్వరూపమయిన ఆత్మయం దనాత్మభావనయు,
అనాత్మలయిన దేహాదులం దాత్మభావనయు నీరెండు కలసి అణవమల
మని చెప్పబడినది. శ్లో. ఆత్మనోఽణుత్వహేతుత్వా దణుర్దాలిన్యతో
మలమితి, సౌరసంహితావచనం. ఇది అణవమలస్వరూపము.

మాయికమలస్వరూపము:—

శ్లో. యోనిర్భేదః ప్రధాహేతు ర్థాయా వర్గస్తదుత్థతః,

కాలాదిక్షితివర్ణంతం తత్త్వరాశిస్తదాత్మకః,

మాయాయాఖ్యం మలం తత్తద్భిన్నవేద్యప్రధామయం,

కలేతి కాయ మావిశ్య పరిచ్ఛేదకరీ న్మణాం.

తా. ఏకరూపముగానున్న ఆత్మను అనేకరూపములుగా భిన్న భావన చేయుట, శివాదిక్షిత్యంతమయిన షష్ట్రీంశత్తత్వభేదము మాయచే కల్పింపఁబడినదన మాంయిక మలమని చెప్పఁబడినది.

కార్తికమలస్వరూపము:—

శ్లో. వ్యావృత్తిః పుణ్యాపాపాత్తా శరీరం యస్య తత్పునః,
కార్తణం మలమేతస్మిన్ ద్వయే బంధోఽనువర్తత ఇతి.

తా. విహిత నిషిద్ధక్రియలవలన కలిగి శరీరోత్పత్తికి హేతు వయిన (అదృష్టరూపమయిన) పుణ్యాపాపరూపద్వివిధకర్తృయు కార్తిక మల మనిపించుకొనును.

పశుత్వం త్రివిధం:—

శ్లో. పశవస్త్రిప్రకారా స్సుప్తిస్తేష్వేకే సకలా మతాః,
ప్రలయాకలనామాన స్తేషాం కేచిన్తహేశ్వరి.
విజ్ఞానకేవలా స్త్వన్యే తేషాం రూపం క్రమాచ్ఛృణు.

తా. ఈపాశబద్ధులు మూడువిధములుగా నున్నారు. సకలాః, ప్రలయకలాః, విజ్ఞానకేవలాః. ఈలాగు నని.

అందు సకలుల నేవారిలక్షణము:—

శ్లో. అనాదిమలసంచ్ఛన్నో మాయాకర్తానృతోశుచిః,
శరీరశివతత్త్వజ్ఞో భేదైకరసికో లఘుః.
సర్వదా కర్తృకర్తా చ స్వకర్తృఫలభోజకః,
నిత్యం విషయసంరక్తః సకలః పశురుచ్యత ఇతి.

తా. వీరు పాశత్రయబద్ధులు, పూర్ణమాయాగ్రస్తులుగా నున్నారని చెప్పిరి.

ప్రలయకలాపశులక్షణము:—

శ్లో. మిత్రాప్రమాతృరూపాస్యః ప్రలయాకలసంజ్ఞికాః,
పుర్యష్టకశరీరాశ్చ పృథక్కర్తృవశాత్ప్రియే.
సర్వయానిషు సంపాద్య భోగాద్యం స్వస్వకర్తృణాం,
భుక్త్వా భోగాని శేషాన్ తు కర్తృసామ్యే శివస్వయం.
సుపక్వమలకర్తాణాం స్తాన్ కించిదనుగృహ్య చ,
జలతత్త్వాది తత్త్వానాం మధ్యేలోకేశ్వరాస్త్రిధేవి.

విజ్ఞానకేవలః అణవమలమాత్రబాహుః—

శ్లో. మలమాత్రేణ సంబద్ధః పశుర్విజ్ఞానకేవలః,

సుపక్వమలవిజ్ఞానకేవల స్స స్వయం ప్రియేతి.

తేపి. సమాప్తకలుషాః, అపమాప్తకలుషా ఇతి. సమాప్తకలుషాః
చిద్విద్యారతాః. అసమాప్తకలుషాః చిద్విద్యేతరసప్తకోటిమంత్రరతాః.

సర్వపాశపరిహారః.

శ్లో. అథానాదిమలావేత స్సర్వకృతస్సర్వదృక్పిహః,

పూర్వం వ్యత్యాసితస్యాణోః పాశజాలం వ్యపోహతితి.

ఆగమికా ఆపిః—

శ్లో. భుక్తిం ముక్తిమథాణూనాం స్వవ్యాపారే సమర్థానాం,

జడవ్యస్య విధత్తే సర్వానుగ్రహకశ్చంభుః.

శ్రు. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాది ప్రపంచం యత్ప్రకాశతే,

తద్భ్రష్టహమితి జ్ఞాత్వా సర్వబంధైః ప్రముచ్యతే.

శ్రుత్యంతరః—

భిద్యతే హృదయగ్రంథి శ్చిద్యంతే సర్వసంశయాః,

క్షీయంతే చాస్య కర్తాణి తస్మిన్ దృష్టే పరావరే.

న నిరోధో న చోత్పత్తిర్న బంధో న చ సాధనం,

న ముముక్షుర్న వై ముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా.

దేహాత్మజ్ఞానవజ్ఞానం దేహాత్మజ్ఞానబాధకం,

ఆత్మ న్యేవ భవేద్యస్య స నేచ్ఛన్నపి ముచ్యత ఇతి.

త్రివిధమలశోధనార్థం తత్త్వాచమనవిధిః.

౧. ఐం. ఆత్మతత్త్వం-అణవమలశోధనార్థం-స్థూలదేహం పరిశోధ
యామి స్వాహా.

౨. క్లీం. విద్యాతత్త్వం - మాయికమలశోధనార్థం సూక్ష్మదేహం
పరిశోధయామి స్వాహా.

౩. సాః. శివతత్త్వం - కార్మికమలశోధనార్థం కారణదేహం పరి
శోధయామి స్వాహా. ఇతి తత్త్వాచమనం.

శ్రు. పాదోఽస్య విశ్వాభూతాని - త్రిపాదస్యామృతం దివీతి,
ఈశ్రుతివలన నీ అవిద్యాపాదము మాత్రము మాయాశ బలితమనియు,
తక్కిన పాదత్రయమును శుద్ధబ్రహ్మస్వరూపమనియు తెలియుచున్నది.

శ్లో. భూమా స్థలితపాదానాం భూమిరేవావలంబనం,
త్వయి జాతాపరాధానాం త్వమేవ శరణం శివే.

ఇది శ్రీమత్త్రిపురసుందరీ పరాభట్టారికాముఖ పంకజాయత్న
నిసస్పరితంబును, కామేశ్వరీ అపరావతారులును, స్వరూపజ్ఞాననిష్ఠులును,
నిగమాగమరహస్య సకలసంకేతాభిజ్ఞులును, సమయాచారపరులునగు
పుణ్యానందమునీంద్రవిరచితంబగు కామకలావిలాస సూత్రపంచ
పంచాశతి యనెడి ఆత్మవిద్యాప్రతిపాదకమైన యీమూలగ్రంథమందలి
బ్రహ్మాండ పిండాండ శ్రీవిద్యా శ్రీచక్రాదిసృష్టిక్రమంబును, తత్త్వవిచార
ణయు, అప్రవిధపాశస్వరూపముగల అవిద్యాపాదమను ప్రథమ పాద
మునకు శ్రీమత్పదవాక్యప్రమాణోభయభాషాప్రవీణ సమయాచార
తత్పరుండును, శ్రీమత్త్రిపురసుందరీ ప్రసాదలబ్ధప్రతిభాసమేతుండును,
కృష్ణయజుర్వేద షడశీతిశాఖాంతగత తైత్తిరీయశాఖాన్వితాపస్తంబ
సూత్ర కాశికసగోత్రుండును, వేగినాడిసముద్భవుండును, జగత్ప్రసిద్ధ
ప్రయాగక్షేత్రనివాసియు, సింహంభట్ల భాగీరథీరాయేశ్వర ద్వితీయ
పుత్రుండును, జ్ఞానానందనాథేతి దీక్షానామాంత రామమూర్తివిద్వా
ద్విరచితంబగు రహస్యార్థబోధినియను నాంధ్రభాషా టీక యనే అవిద్యా
పాదము.

సంపూర్ణము.

ఓం విద్యాపాదప్రారంభము

మం త్ర సం కే త ము

—
౧౧ మాత్రము.

మూ. బిందు ద్వితయం యద్వద్భేదవిహీనం పరస్పరం తద్వత్,
విద్యాదేవతయోరపి న భేదలేశో ఽస్తి వేద్యవేదకయోః.

అ. యద్వత్ = ఏలాగున, బిందుద్వితయం = రక్త, శుక్లస్వరూప మయిన రెండుబిందువులును, పరస్పరం = అన్యోన్యమును, భేదవిహీనం = భేదములేనిదో, తద్వత్ = అటులనే, విద్యాదేవతయోరపి = మంత్ర దేవత లకును, వేద్యవేదకయోః = దేవతోపాసకులకును, భేదలేశో ఽపి = ఈషద్భేదమయినను, నాస్తి = లేదు.

విశేషార్థము:—ఇదివఱకు ప్రకాశవిమర్శాత్మక రక్తశుక్లబిందు స్వరూపబ్రహ్మవస్తువుచేతనే సర్వమును సృజింపఁబడినదని చెప్పఁబడెను. అందువలన నా బిందుద్వయమునకు భేదములేదని తెలియుచున్నది. ఆ బిందుద్వయదృష్టాంతముచే మంత్ర దేవతలకును, దేవతోపాసకులకును భేదములేదని యిచట నిష్పాడు చెప్పఁబడుచున్నది.

వేద్యము త్రిపురసుందరిదేవి, వేదకము పంచదశీమంత్రము. ఇవే విద్యాదేవతలు, వాచ్యవాచకములుగా నున్నవి గాన మంత్ర దేవత లకు భేదములేదు.

శ్లో. సర్వే వక్ష్యాత్తకా మంత్రాస్తే చ శక్త్యాత్తకాః ప్రియే,

శక్తిస్తు మాతృకా జ్ఞేయా మాతృకాతు శివాత్తికేతి.

ఈమొదలగు వచనములచేత సకలవిద్యలకును, సకలవేదాది శబ్ద ముల యుత్పత్తికిని, మూలకారణమయిన అహమనే వర్ణద్వయమధ్య గత పంచాశద్వర్ణాత్మక మాతృకయేగాన నా అహమనునదయే శక్తి స్వరూపము గాన మంత్ర దేవతలకు భేదములేదని చెప్పిరి.

విద్యావిద్యుతవికరము.

శ్రు. విద్యాం చావిద్యాం చ యస్తద్వేదోభయగ్ం సహ,
అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయాఽమృత మశ్నుత ఇతి.

ఈశానాస్య.

తా. విద్యావిద్యలను రెంటిని తెలుసుకొని, అవిద్యవలన మృత్యువును దాటి, విద్యవలన అమృతత్వమును పొందుచున్నాఁడు. అవిద్యవలన మృత్యుతరణ మెట్టిదనిన; ఆశ్రమధర్మ విహితములయిన అగ్నిహోత్రాది కర్మలను, కామ్యముతో చేసినపుడు అవిద్యాపాశబద్ధుఁడగుచున్నాఁడు. ఈస్వరూపమును తెలుసుకొని నిష్కాముఁడయి విహితకర్మల నాచరించువాఁడు అవిద్యయనే మృత్యువు నతిక్రమించినవాఁడగును. ఇక విద్యచేతను (దేవతాత్మక్య జ్ఞానముచేతను) అమృతం = జననమరణధర్మరహితమయిన దేవతాత్మభావమును పొందుచున్నాఁడని తాత్పర్యము.

శ్రు. ద్వే విద్యే వేదితవ్య ఇతి హస్తయద్భిష్టావిదో వదంతి-పరాచై వాపరాచ, తత్రాపరా ఋగ్వేదాదివిద్యారూపిణీ, పరా, యయా తదక్షర మధిగమ్యతే ఇతి.

మండకోపనిషత్.

విద్యాస్వాత్తరూపం జ్ఞానం, అవిద్యా-భేదభ్రాంతిరూపం జ్ఞానం:—

శ్లో. తస్య శక్తి పరా విష్ణో ర్జగత్కార్యపరిక్షమా,
భావాభావస్వరూపా సా విద్యావిద్యేతి గీయతే.

బ్రహ్మైవ సాఽతిదుష్పరిపా విద్యావిద్యాస్వరూపిణీతి.
విద్యావిద్యేతి దేవ్యా ద్వే రూపే జానీహి పార్థివ,
ఏకయా ముచ్యతే జంతు రన్యయా బధ్యతే పునరితి.

బృహన్నారదీయే.

తంశ్చ:—

భ్రాంతి ర్విద్యా పరం చేతి శివరూపమిదం త్రయం,
అర్థేషు భిన్నరూపేషు విజ్ఞానం భ్రాంతి రుచ్యతే.
ఆత్మాకారేణ సంవిత్తి ర్బుద్ధే ర్విద్యేతి కథ్యతే,
వికల్పరహితం తత్త్వం పర మిత్యభిధీయత ఇతి.

మోక్ష ప్రదజ్ఞానరూపత్వాద్విద్యాః ఉక్తం చ శైవశాస్త్రే:—

శ్లో. మాయాకార్యవివేకేన వేత్తి విద్యాపదం యదా,
సా కలా పరమా జ్ఞేయా విద్యాజ్ఞానక్రియాత్మికేతి.

విద్యా నామ శ్రీవిద్యైవ. ఉక్తం చ బ్రహ్మాండపురాణే:—

శ్లో. స శిల్పాదిజ్ఞానయుక్తే విద్యచ్ఛబ్దోఽభియుజ్యతే,
మోక్షైకహేతుర్విద్యావాక్ యస్య విద్యానితీర్యతే.
మోక్షైకహేతుర్విద్యాతు శ్రీవిద్యా నాత్ర సంశయః.
విద్యాఽహీనః పశురితి. సర్వే జీవాః పశవ ఏవ. త్రింగేత్ర:—
బ్రహ్మాద్యా స్థావరాంతాశ్చ దేవదేవస్య శూలినః,
పశవః పరికీర్త్యంతే సమస్తాః పశువృత్తయః. తత్రైవ.
చతుర్వింశతి తత్త్వాని మాయాకర్మగుణా ఇతి,
విషయా అపి కీర్త్యంతే పాశా జీవనిబంధనాత్.
తైర్బద్ధా శివభక్త్యైవ ముచ్యంతే సర్వదేహిన ఇతి.

విష్ణుపురాణే:—

యజ్ఞవిద్యా మహావిద్యా గుహ్యవిద్యా చ శోభనే,
ఆత్మవిద్యా చ దేవి త్వం విముక్తిఫలదాయినీతి.

రహస్యాగ్రహే:—

ధ్యానైకదృక్ స్యాద్ జ్ఞానాంగీ విద్యాత్తా హృదయాస్పదా,
ఆత్మైక్యానుక్తిమాయాతి చిరానుష్ఠానగౌరవాత్. ఆపస్తంబః.
స శబ్దశాస్త్రాభిరతస్య మోక్షో స చైవ రమ్యావసథప్రియస్య,
ఏకాంతశీలస్య దృఢనైతస్య మోక్షో భవే త్ప్రియిన ర్తకస్య.
యః ప్రాప్తః పృశ్నిభావం వా యది చా శంకరస్వయం,
తేనైవ లభతే విద్యా శ్రీమత్పంచదశాక్షరితి.
తంత్రేషు బహుధా శ్రీవిద్యాయాః మహిమోచ్యతే.

తా. పైన చెప్పిన శ్రుతిస్మృతులవలన ప్రథమసూత్రమందు
చెప్పిన ప్రకాశాంతర్గత నిమగ్నశక్తియే సంవిద్రావ విద్యాపదవాచ్యము

గాను, అందు ప్రతిబింబించినదియు, నాప్రతిబింబకారణభూతాశ్రయమును, మాయారూపములయినందున సకలజగత్కార్యనిర్మాణశక్తిగల మూలప్రకృతియే అవిద్యయనియు, విద్య ఆత్మస్వరూపముగను, దేహేంద్రియజగదాదులు అవిద్యాస్వరూపములుగను తెలియుచున్నది.

అవిద్యలక్షణము..

ముండకోపనిషత్:—

శ్రు. అవిద్యాయామంతరే వర్తమానాః, స్వయంధీరాః పండితం మన్యమానాః, పర్యంతి మూఢా అంధేనైవ నీయమానా యథాంథాః.

ఈశావాస్య:—

శ్రు. అంధంతమః ప్రవిశంతి యేఽవిద్యాముపాసతే,
తతో భూయ ఇవ తమో య ఉ విద్యాయాగ్ రతాః.

శ్రు. ఇంద్ర మగ్నిం చ యే విదుః సికతా ఇవ సంయంతి రశ్మిభి
స్సముదీరితాః, అన్తాల్లోకా దముష్టాచ్ఛ.

ఉపదేశవిషయము.

ఛాందోగ్య:—

శ్రు. ఆచార్యవాన్ పురుషో వేద తస్య తావదేవ చిరం యావన్న
విమోక్ష్యేదసంపతస్యత ఇతి.

తా. ఏపురుషుఁడు సద్గురువువలన తత్త్వోపదేశమును, (పరోక్షా
పరోక్షజ్ఞానజనకములయిన మహావాక్యములను తదర్థమును) ఉపదేశ
మును పొందుచున్నాఁడో ఆపురుషుఁడు ఆకాలమందే అవిద్యాముక్తుఁ
డగుచున్నాఁడనియు, అట్టి ఉపదేశరహితుఁడు అవిద్యాముక్తిని పొంద
లేడని తాత్పర్యము.

బృహదారణ్యకే:—

శ్రు. ఇహైవా సంతోభ విద్వ స్తద్వయం న చేదవేదీ న్నహతీ వినష్టిః,
యవత ద్విదు రమృతా స్తే భవంత్యధేతరే దుఃఖమేవాపి యాంతీతి.

తా. దుర్లభమయిన యీ బ్రాహ్మణజన్మ కలిగినపుడే పరోక్షజ్ఞానములను తెలుసుకొనవలెను. లేనియెడల గొప్పనష్టము కలదు. కాన నెవరు ఈపరోక్షపరోక్షజ్ఞానములను గురువులవలన తెలుసుకొనుచున్నారో, వారు బ్రహ్మతత్త్వమును పొందుచున్నారు. లేనివారు దుఃఖపరంపరను పొందుచున్నారు.

తలవకారము:—

శ్రు. ఇహచే దవేదీ దధ సత్య మస్తి నచేదిహవేదీ న్నహతీ వినష్టి, భూతేషు భూతేషు విచింత్య ధీరాఃప్రేత్యా స్థాల్లోకా దమృతా భవంతితి.

కేనోపనిషత్.

తా. జననమరణములతోఁ గూడిన దేహదులును, ప్రపంచమును, మాయాస్వరూపములనియు; బ్రహ్మవస్తువు, త్రికాలాబాధ్యము, సత్య స్వరూపము, పరమాత్మ యని యీశరీరమందుండఁగ నే గురుముఖతః తెలుసుకొని సకలభూతములందును పరమాత్మను చూచువాఁడు జీవన్ముక్తుడగునని యీశ్రుతితాత్పర్యము.

శ్రు. పరీక్ష్య లోకాన్పుణ్యచితాన్ బ్రాహ్మణో నిర్వేద మాయా న్నాస్త్యశృతః కృతేన, తద్విజ్ఞానార్థం సగురు మేవాభిగచ్ఛేత్సమిత్యాణి శ్లోక్రియం బ్రహ్మనిష్ఠమ్.

ముండకోపనిషత్.

తా. బ్రాహ్మణుఁడు దుష్కర్మఫలములచేత క్లేశములను పొందు చున్న జనులను చూచి పశ్చాత్తాపముగలవాఁడై లోకమందు విరక్తి కలిగి జనుఁడు కర్మలచేత తరించలేడనియు, జ్ఞానముచే ముక్తుఁడు కావలెననియు తెలుసుకొని, అట్టి జ్ఞానము నుపదేశమును పొందు టకై సమిధను మాత్రము హస్తమందు ధరించి, శ్లోక్రియుఁడును బ్రహ్మనిష్ఠుఁడునగు సద్గురువును గురించి వెళ్లవలెనని యీశ్రుతి చెప్పు చున్నది.

గురులక్షణము.

బోధనాశ్లోకము: —

తత్తద్వివేకవైరాగ్యయు క్లవేదాంతయు క్తిభిః,
 శ్రీగురుః ప్రాపయత్యేవ నపద్మ మపి పద్మతాం.
 ప్రాపయ్య పద్మతా మేనం ప్రబోధయతి తత్త్వణాత్,
 తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన సేవ్యశ్రీగురుభాస్కరః.
 గురుదేవపరాశక్తిరీశ్వరానుగ్రహాత్తి కా,
 అవకాశ ప్రదానేన సైవ యాయా దుపాయతాం.

తా. బ్రహ్మస్వరూపపరదేవత తనకు మార్గమును (అంతర్ముఖత్వాది జ్ఞానసాధనములను) గలుగఁజేయుటకై గురురూపమును పొంది తనకు ప్రాప్తించినదని తలంచవలెను.

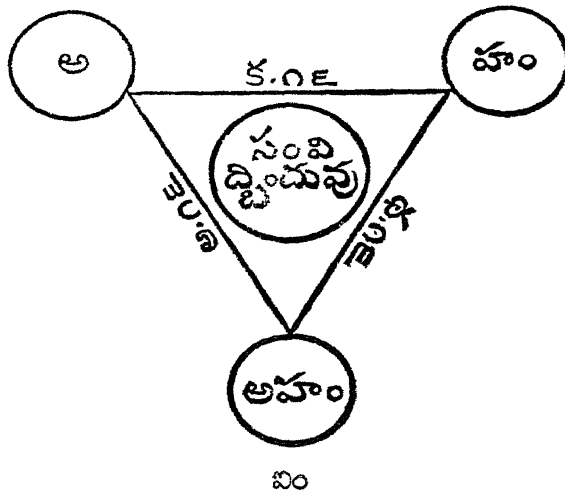
శ్లో. అకృత్రిమాహమామర్శ స్వరూపాద్యంతవేదనాత్,
 పరమేష్టిసమత్వేన పరమోపాయతా గురోః.

తా. లోకమందు వేదశాస్త్రాదివిద్యలను, చిద్విద్యేతరమంత్రముల నుపదేశించువారును గురువులని చెప్పఁబడుదురు గాని నిజమగు గురువులు కారు. ఎవరు అహమనే ప్రకాశవిమర్శాత్మకమయిన వర్ణద్వయమనే ఈయాత్మమంత్రముయొక్క మంత్రవీర్యమును, ఈవర్ణద్వయముయొక్క ఉత్పత్తిని, లయమును, పరోక్షాపరోక్షజ్ఞానద్వయమును ఉపదేశింతురో వారు ఈశ్వరతుల్యులనియు, అట్టివారే యథార్థముగ గురువులనియు, మోక్షప్రదులనియు తాత్పర్యము.

శ్లో. గురోర్లక్షణ మేతావ దాదిమాంత్యం నివేదయేత్,
 సగురు ర్భ్రత్యమః ప్రోక్తో మంత్రవీర్యప్రకాశకః.
 ఆదిమథ్యాంతహీనాస్తు మంత్రా స్సుస్య శ్శరదభ్రతే.

తా. తా ముపదేశించిన మంత్రార్థమును, ఆమంత్రోత్పత్తి లయములను చెప్పినవారు తనతో సమానులని ఈశ్వరవాక్యము. ఆదిమథ్యాంతములు తెలియని మంత్రములు శరత్కాలమేఘమువంటివి. ఫలముల నీయఁజాలవు.

౧౨ వ సూత్రము, త్రిపుట్యావిర్భావము. బీజత్రయోత్పత్తి.
సాః యోః

మూ. వాగర్థా నిత్యయుతౌ పరస్పరం శక్తిశివమయావేతౌ,
సృష్టిస్థితిలయభేదౌ త్రిధా విభక్తౌ త్రిబీజరూపేణ.

అర్థము. ఏతౌ=పూర్వోక్తరక్తశుక్లబిందువులు, త్రిధా విభక్తౌ= మూడుభాగములుగా విభజింపబడినవయి, త్రిబీజరూపేణ = వాగ్భవ కామ రాజశక్తిబీజరూపముచేతను, సృష్టిస్థితిలయభేదౌ = సృష్టిస్థితిలయములనే భేదముకలవై, వాగర్థా=వాగర్థరూపములయి, పరస్పరం= ఆన్యోన్యమును, నిత్యయుతౌ = సర్వదా మేళనస్వరూపముగలవై, స్యాతాం = అగుచున్నవి.

రహస్యార్థము:—ప్రకాశ విమర్శాత్మకమయిన ఆన్యోన్యమేళన రూపమగు వేదాదిద్వంద్వము స్వేచ్ఛచేతనే మూడువిధములుగా భేదముచు పొందెనని వివరించుచున్నారు.

ఆప్రకాశవిమర్శబిందువులు ప్రపంచావిర్భావచరిపాలనలయములు గలవి. నిత్యయుతములు. వాగర్థరూపములని చెప్పినందున పైని చూపించిన పరిలేఖనమందుగల మధ్యబిందువు ప్రకాశవిమర్శాత్మకముగా నున్నది. అదియే ఆత్మ (సృష్ట్యాదివస్తువు) అందు శివశక్తులనే

వస్తుద్వయమేళనము గలదు. అది భావిసృష్టికి కారణము. సృష్టికొఱకు స్వేచ్ఛచే సత్వరజస్తవస్సులనే గుణత్రయరూపములను పొందినది. అవియే కోణబిందువులుగా నున్నవి. ఆకోణబిందువులు త్రిగుణమయ రూపములుగాను, వాగ్భవకామరాజశక్తిబీజములుగాను, అందు ప్రతి బిందువునందును ప్రకాశవిమర్శశక్తు లిమిడియున్నందున వాణి హిరణ్య గర్భ ద్వంద్వమును, లక్ష్మీనారాయణద్వంద్వమును, ఉమామహేశ్వర ద్వంద్వమును అయియున్నవి. ఇక ఈ కోణ బిందుత్రయమే సృష్టిలో ప్రధానవస్తువులగు చంద్రాగ్ని సూర్యమండలముల కాస్పదమైనది. వీని వలన ఆకాశాదిపంచభూతములును, వాటివలన శాఖోపశాఖలుగా సృష్టి అంతయు వెరిగినది.

ఈ యోనిచక్రము అవ్యక్తస్వరూపము. అనగా మధ్యనున్న సంవిద్బిందుప్రభ సృష్ట్యావిర్భావకాలమందు ఈ త్రిరేఖాకారమును పొందినది. మధ్యబిందువందు లీనమయియున్న శబ్దబ్రహ్మస్వరూప మయిన పంచాశద్వర్ణాత్మక మాతృక ఒక్కొక్కరేఖయందు ౧౬ వర్ణములుగా మూడు రేఖాకారములును పొంది అస్ఫుటవర్ణములు కలిగియున్నది. కోణబిందువులయందు హ-ళ-క్ష అను ఈవర్ణములు కలదిగాన అవ్యక్తనామము కలవి. క్రమముగా విశుద్ధాదికమలరూపమును పొందినపుడు వ్యక్తసూతృకయగును.

శ్రుతి. అజా మేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం బహ్విం హ్రజాం జనయంతీం సురూపాం.

శ్రుత్యంతరం. నృసింహోత్తరతాపిన్యామ్:—

ఏషా మాయా స్వావ్యతిరిక్తాని పూర్ణానిక్షేత్రాణి దర్శయిత్వా జీవేశావాభాసేన కరోతి. మాయా చావిద్యా చ స్వయమేవ భవతి పైషాచిత్రా సుదృఢా బహ్వాంకురా అంశరేష్వపి గుణభిన్నా సర్వత్ర బ్రహ్మ విష్ణు శివరూపిణీ చైతన్యదీప్తా తస్మా దాత్మన ఏవ త్రైవిధ్యం సర్వత్ర యోనిత్వమితి.

తదుక్తం దేవీపురాణే:—

శ్లో. త్రికోణం మండలం చాస్యాః భూపురం చ త్రిరేఖగమ్,
మంత్రోఽపి త్ర్యక్షరః ప్రోక్తః తథా రూపత్రయం ఘనః.

త్రివిధా కుండలీశక్తిః త్రిదేవానాం చ సృష్టయే,
సర్వత్రాపి త్రయం యస్తా తస్మాత్తు త్రిపురా మతేతి.
త్రీణి పురాణి-త్రిబిందురూపాణి యస్యా స్స త్రిపురా.

విష్ణుపురాణే: —

యోగేశ్వరీ శరీరాణి కరోతి వికరోతి చ,
నానాకృతిక్రియారూపానామవృత్తిస్సవీలయా.
త్రిధా యద్వర్తతే లోకే తస్మాత్సా త్రిగుణోచ్యతే.

వాయుపురాణే: —

సర్వభూతేషు సర్వాత్మన్యా శక్తి రపరా తవ,
గుణాశ్రయా నమస్తస్యై శాశ్వతాయై సురేశ్వరీతి.

కాళికాపురాణే: —

శ్లో. ప్రథానేచ్ఛానశాచ్ఛంభోశ్శరీరమభవత్త్రిధా,
తత్త్రోర్ధ్వభాగస్సంజాతః పంచవక్త్రాచ్ఛతుర్ముఖః,
పద్మకేసరగౌరాంగః కాయో బ్రహ్మో మహేశ్వరీ.
తన్మధ్యభాగో నీలాంగః ఏకవక్త్ర శ్చతుర్ముఖః,
శంఖచక్రగదాపద్మపాణిః కాయ స్స వైష్ణవః.
అభవత్తదధోభాగే పంచవక్త్ర శ్చతుర్ముఖః,
స్ఫుటికాభమయశ్శుక్లః సకాయ శ్చంద్రశేఖరః.

నామరూపములను గురించి.

“వాగర్థా నిత్యయుతౌ పరస్పరం శక్తిశివమయా వేతౌ” అని మూలమునం దున్నందున వాగర్థములు ప్రకాశవిమర్శాంశములుగా నున్నవి. ఆరెండును నామరూపములుగా నున్నవి. ఇందు రూపము చతుర్వింశతత్త్వాత్మకము. నామము పంచాశద్వర్ణాత్మకము. ఈరెంటి కిని కారణము మధ్యబిందువు. ఆబిందువికసనమువలన నాదము, నందు వలన కలలు నుత్పన్నమయినందున సర్వదా యీనామరూపములు నిత్యయుతములుగా నున్నవి.

మాతృకావిశేషకే: —

స్వాభావికీ స్ఫురత్తా విమర్శరూపాఽస్య విద్యతే శక్తిః,
నైవ చరాచరమఖిలం జనయతి జగదేతదపి చ సంహరతే.

వాచకేన విమర్శేన వినా కింవా ప్రకాశశ్చతే,
 వాచ్యేనాపి ప్రకాశేన వినా కిం వా విమృశశ్చతే,
 తస్మాద్విమర్శే విస్ఫూర్తో ప్రకాశం సమపేక్షతే,
 ప్రకాశశ్చాత్మనో జ్ఞానే విమర్శం సమపేక్షత ఇతి.

శ్రు. అస్తి భాతి ప్రియం రూపం నామ ఇత్యంశపంచకం,
 ఆద్యత్రయం బ్రహ్మభాగం నామరూపాత్మకం జగదితి.

పదధ్వలవివరము.

తదుక్తం ప్రపంచసారే:—

శ్లో. అస్య విమర్శస్య గుణాః పదమంత్రార్థాత్కస్తిథా భవతి,
 పురతత్త్వ కలాధోవృద్ధి ధర్మణ ఇత్థం ప్రకాశస్యేతి.

తా. కలాతత్త్వభవనాధ్వలు ప్రకాశాంశములుగాను వర్ణపద
 మంత్రాధ్వలు విమర్శాంశములుగాను ఉన్నవి. ఇందు ప్రకాశాంశ
 ములును రూపమును తెలుపుచున్నవి. విమర్శాంశములు నామమును
 తెలుపుచున్నవి గాన జగత్తు నామరూపాత్మకము. ఇవి శివశక్త్యాత్మక
 మిని త్పాతర్యము. సమష్టిని ఏకపదార్థముగా నున్నవని తెలియుచున్నది.

౧౩-వ సూత్రము విద్యాకూటత్రయనిరూపణము.

మూ. మాతా మానం మేయం బిందుత్రయబీజభిన్నరూపాణి,
 ధామత్రయ పీతత్రయ శక్తిత్రయ భేదభావితాన్యపిచ.

అ. మాతా=జ్ఞాతయగు పరమేశ్వరుడును, మానం=జ్ఞానసాధన
 భూతమగు పంచదశీవిద్యయును, మేయం = జ్ఞేయభూతమయిన మహా
 త్రిపురసుందరియును, బిందుత్రయబీజభిన్నరూపాణి = రక్త శుక్లమిత్ర
 బిందువులనే వాగ్భవకామరాజశక్తిబీజములు మాడును వేరువేరు
 రూపములు గలవి, అపిచ=మరియు, ధామత్రయ పీతత్రయ శక్తిత్రయ
 భేదభావితాన్యపిచ = సోమసూర్యాగ్ని మండలత్రయమును, కామగిరి
 పూర్ణగిరి, జాలంధరాఖ్యపీతత్రయమును, ఇచ్ఛా జ్ఞాన క్రియలనే
 శక్తిత్రయమును, పృథగ్భావమును పొందినవై, స్యుః=అగుచున్నవి.

తా. వెనుకటిసూత్రమందు వర్ణించిన త్రిపురసుందరీరూపమునే
 యిచటను ప్రచురించుచున్నారు. గ్రంథాదిని సత్యజ్ఞానానందలక్షణ

ములుగల పరమాత్మను ప్రకాశబిందురూపముగా నిర్దేశించి, యందు సంవిద్రూపిణియగు విమర్శశక్తి అంతర్గతముగా నున్నట్లు చూపించిరి. ఆబిందువికసనమున రక్తశుక్లమిశ్రబిందువు లుత్పన్నములయి కామ కలాంగనావయవములుగా నున్నట్లు చెప్పిరి. తరువాత అవిద్యాపాదమందు రక్తశుక్ల బిందువులవలన పంచభూతోత్పత్తియయి వాటికార్యవర్గముచే సకలజగన్నిర్మాణమయినట్లు చెప్పిరి.

శ్రు. అథారోపాపవాదాభ్యాం ప్రపంచం నిష్ప్రపంచ్యతేతి. శ్రుత్యంతరం.

అథారోపాపవాదాభ్యాం స్వరూపం నిశ్చయీకర్తం శక్యతేతి.

తా. ప్రత్యక్షముగానున్న ప్రపంచముయొక్క ఉత్పత్తిని దాని యథార్థమును తెలుసుకొనిన బ్రహ్మవస్తువునందు జగత్తు మాయచే నారోపింపబడినట్లును, తదపవాదచే జగత్తు మిథ్యయని తెలుపుటయు ప్రథమశ్రుత్యర్థము.

అథారోపాపవాదములచేత స్వరూపమును నిశ్చయించవచ్చునని రెండవ శ్రుతివలన తెలియుచున్నది గనుక, అవిద్యాపాదమందు జగద్భావజీవభావము లాత్మయం దారోపితములయినవి. వాని యపవాదకొఱకు నీవిద్యాపాద మారంభించినారు. ఇందు జ్ఞానసాధనమైన చిద్విద్యను నిరూపింపఁదలంచి చిన్తయములయిన రక్త శుక్ల మిశ్రబిందువులను భావి పంచదశీవిద్యయొక్క భాగత్రయముగా నున్నవనియు, వాగ్భవకామరాజశక్తిబీజములుగాను, ఇవి పరంజ్యోతిస్వరూపములేయనియు, సత్త్వరజస్తమోగుణములుగాను, మాతృమానమేయములుగాను, చంద్రాగ్నిసూర్యమండలములుగాను, బ్రహ్మవిష్ణురుద్రద్వంద్వములుగాను, పీతత్రయముగాను, ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియలనే శక్తిత్రయముగ నున్నవని చెప్పిరి.

ఈచరాచరాత్మకమయిన జగత్తు సత్త్వరజస్తమోగుణములచే వ్యాప్తమయినట్లు శ్రుతి స్మృతులు చెప్పుచున్నవి. పరమాత్మ గుణాతీతుఁడనియు చెప్పుచున్నవి. అందువలన నీగుణముల యపవాదము తెలియుట స్వరూపజ్ఞానమునకు ఆవశ్యకముగా నున్నది. ఈగుణత్రయముయొక్క ఆరోపణ తెలియనిది అపవాదకు శక్యముకాదు గనుక నీగుణము

లెచటనుంచి యుత్పన్నమయినవి? ఎట్టి స్వభావముకలవి? ఎచట లయ మగునని విచారించుట ఆవశ్యకముగా నున్నది.

గుణత్రయనిరూపణము.

శ్రు. అట్లా వా ఇద మగ్ర ఆసీత్. శ్రు. సదేవ సౌమ్యేద మగ్ర ఆసీత్, ఏక మేవాద్వితీయం బ్రహ్మ.

ఇత్యాది శ్రుతులవలన ఆదిని ఆత్మయనే బ్రహ్మవస్తువు మాత్ర మున్నది.

శ్రు. సత్య జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ; సచ్చిదానందం బ్రహ్మ. అదియే ప్రకాశబిందువు. దాని స్వరూపము సత్యము, జ్ఞానము, ఆనందము అను ధర్మములు గలది. బ్రహ్మాండావిర్భావకాలము తటస్థించినపుడు “సోఽకామయత స ఈక్షత” అనే శ్రుతులవలన జగత్సృష్టికి ఇచ్చకలిగిన తత్త్వణము ఆకాశమందు మేఘోదయమువలెనే ప్రకాశబిందు ప్రతి ఛాయా బింబమనే యొకానొక తమోబింబ మావిర్భవించినది.

శ్రు. నాసదాసీన్నో సదాసీత్తమ ఆసీత్.

తా. అది యెట్టిదనిన : అసత్ న = ప్రథమబిందువుకన్న వేరుగా ప్రత్యక్షముగా మరియుక బిందువగుపడుచున్నందున లేనిదికాదు. సత్ న=సద్వస్తువును కాదు. ఎందువలననఁగా సద్వస్తువు ప్రకాశస్వరూపము నిత్యము. ఇది తమోరూపము. పిచారించినపుడు ఛాయాబింబ మయి నందున శూన్యముగా నున్నది గాన సద్వస్తువు కాదు. అందువలన తమస్సుని తెలియఁచున్నది. దీని స్వరూపస్వభావము లెట్టివన.

శ్రు. తదేతజ్జడం మోహోత్తకం. ఈతమస్సు జడం - లోప్తశిలా దివత్ జడస్వభావము గలది. మోహమే ఆత్మగాఁ గలది. మోహ మనఁగా అజ్ఞానము. వస్తుయథార్థము తెలియకపోవుట విపరీతజ్ఞానము. ఒకవస్తువును మరియుకవస్తువుగా తెలుసుకొనుట అను రెండు ధర్మ ములు గలది.

ఇటుల ఆత్మ ప్రకాశబిందువుగాను, ప్రతిచ్ఛాయ తమోబిందువు గాను రెండుబిందువు లేర్పడినవి. ఈ తమోబిందువునందు ప్రకాశబిందు తేజస్సంయోగమువలన (ఉభయబిందు మేళనము) మిశ్ర బిందువనే

రక్తబిందువు మూడవది ఏర్పడినది. హరిద్రాచూర్ణము, శిలాచూర్ణము, కలిసినపుడు రక్తధాతువు కలుగును. నాగవల్లిదళము, ముక్తాచూర్ణము కలిసినపుడు రక్తవర్ణము కలుగును. అటువలెనే శుక్ల, తమోబిందు మేళనమువలన రజోబిందు వుత్పన్నమయినది. ప్రకాశబిందు ప్రథ శుక్లబిందువు. అది సత్వగుణమని, తమోబిందువు తమోగుణమని, యుభయమేళనబిందువు రజోగుణమని తెలియుచున్నది. ప్రకాశబిందువునందు విమర్శబిందువు అంతర్భూతముగా నున్నందున నీ గుణత్రయమందును, ప్రత్యేకముగా ప్రతిగుణమందును, ప్రకాశవిమర్శశక్తి లిమిడియున్నవి.

ఈ గుణత్రయము సంకలితమై (అన్యోన్యమేళనమయి) ఆశ్వత్థవృక్షమందు చూపించిన అవ్యక్తమనేకోణచక్ర ముత్పన్నమయినది.

ఇందు ప్రతిఫలించిన ప్రతిబింబము సాక్షి యనఁబడును. ఇదియే తమస్సర్గమను ప్రథమస్థముగా నున్నది. ఈ అవ్యక్తము గుణత్రయమేళనవస్తువు. సృష్టికి ప్రథమసాధనము. ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియలనే శక్తిత్రయము ఏకమయిన వస్తువుగాన నిది ప్రకృతియని, మాయయని, అవిద్యయని, ప్రధానమని నామములుగలదిగా నున్నది.

ఇందుగల శుద్ధసత్వోపాధి ప్రతిబింబము ఈశ్వరుఁడని,

మూయోపాధి ఆవరణశక్తి యనియు,

రజోగుణోద్రిక్తమయిన మహత్తత్వమనే ఉపాధి ప్రతిబింబము హిరణ్యగర్భ చైతన్యమనియు,

తమోద్రిక్తమైన అహంకారోపాధియందుఁగల ప్రతిబింబము విరాట్టనియు, విష్ణువనియుఁ జెప్పఁబడును.

ఇట్లు బింబము, ఉపాధి, ప్రతిబింబము అను మూడును ఒకదానివలన నొకటి కలుగుచున్నవి. ఆత్మయొక్క ప్రథమ ప్రతిబింబము ఈశ్వరుఁడు. అతని ప్రతిబింబము హిరణ్యగర్భుఁడు. అతని ప్రతిబింబము విరాట్టు (విష్ణు). ఇటులనే ఉపాధులును. అవ్యక్తము (అస్పష్టరూపము) వృక్షమునకు బీజమువంటిది. మహత్తత్వము స్పష్టాస్పష్టరూపము కలది. ఇది సూర్యబింబాచ్ఛాదనకు సూక్ష్మమేఘము వంటిది. అహంకారము

సాంద్రనీలమేఘము వంటిది. స్పష్టమయిన రూపముగలది. ఈ వివరమంతయు వైంగలోపనిషత్తు నుంచి వెనుక అవ్యక్తపాదమం దుదహరింపఁబడినది.

ఈ అహంకారమందు త్రిపుటి ఆవిర్భావమయినది గాన నిచట నీ గుణములు భేదమును పొందినవి. ప్రతిగుణమందును ఆటుభాగములు కలవు. అందు మూఁడుభాగములు స్వంతము, రెండుభాగములు రెండవగుణము, ఒకభాగము మూఁడవగుణము గలది. ఇట్లు త్రివృత్తాత్మకముగా ప్రతిగుణమందును స్వగుణము అధికముగను, తక్కిన రెండుగుణములు తక్కువగను కలిగియున్నవి. ఈగుణత్రయముచే బ్రహ్మాండమంతయు నిండియున్నది. ఈ గుణములభాగముల కూర్పునేర్పాపరాశక్తికి తెలియును. కించిద్జ్ఞానమగు మనము కనుగొనఁజాలము.

లోకమందుగల సకలప్రాణులలో నొకరూపముతో సరియగు రూపము లేదు. ఒకస్వరమును పోలినస్వరము మఱొకటి లేదు. వృక్షజాతిలో కరవీరము, మల్లిక, గులాబీ, మందారు, కమలమూ, నీలోత్పలము అను నీజాతులపత్రములు ఇంచుమించుగా నైల్యము కలిగియేయున్నవి. పుష్పములు పరిమళము వేరువేరుగా నున్నవి. అరణ్యమందు పలురంగులుగల పక్షులున్నవి. ఆంగులచిత్రమునుపోలి మనుష్యులు నిర్మించలేరు. ఇదంతయు నీగుణత్రయ మేళనభేదమువలన కలుగుచున్నది.

త్రిమూర్తులు, వారివారిశక్తులు ఈ గుణములు ప్రధానముగా నున్నారు. రుద్రుఁడు బహిస్సత్త్వము, అంతస్తమము కలిగియున్నాఁడు. విష్ణువు బహిస్స్తమము, అంతస్సత్త్వముగలవాఁడు. బ్రహ్మ ఉభయత్ర రజోగుణప్రధానుఁడుగా నున్నాఁడు. ఇటులనే పంచభూతములును, వానివలనకలిగిన ఇంద్రియాదులును, ఆయా అధిదేవతలును, గుణమయములుగా నున్నట్లు శ్రుతులచే తెలియుచున్నది.

కాన నీగుణములు మాయాశక్తిస్వరూపములుగా నున్నవి.

శ్రు. తే ధ్యానయోగానుగతా అవశ్యక దేవాత్మశక్తిం స్వగుణైర్నిగూఢామితి.

తా. పరమాత్మయందు స్వశక్తి తనగుణములతోఁగూడ ఇమిడి యున్నదని, బ్రహ్మవేత్తలు ధ్యానయోగముచే చూచిరని యీ శ్రుతి వలన తెలియుచున్నది. ఇది బ్రహ్మశక్తిగా నున్నది.

శ్రు. అజా మేకాఁ లోహితశుక్లకృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయంతీగ్ సురూపామితి.

“నైషా చిత్రా సుదృఢా బహ్వాంకురా స్వయం గుణభిన్నా అంకు రేష్వపి గుణభిన్నా.”

ఈ మొదలగు శ్రుతులచే ప్రతిపాదింపబడుచున్నది.

శ్రు. మాయాం తు ప్రకృతిం వింద్యా న్నాయినం తు మహేశ్వరం, అస్యా అనయవభూతే స్తు తాభ్యాం సర్వం ప్రకల్పితమితి.

మాయానిష్ఠమయిన సత్త్వగుణోపాధియందు గలబ్రహ్మ ప్రతి బింబము ఈశ్వరుఁడు. ఇతఁడు బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర, ఈశ్వర, సదాశివు లనే పంచబ్రహ్మలలో నాలుగవవాఁడు. ఇతనిపైవాఁడు సదాశివుఁడు. ఇతఁడే ఆత్మతత్త్వము. శివశక్తి మేళనవస్తువుగా నున్నాఁడు. ఈ నాలవ వాఁడైన ఈశ్వరుఁడు బ్రహ్మాదులకు నియామకుఁడు. ఇతని ఆజ్ఞాను సారము బ్రహ్మ లోకములను సృజించుచున్నాఁడు. విష్ణువు పరిపాలించు చున్నాఁడు. రుద్రుఁడు సంహరించుచున్నాఁడు. పంచభూతములు, సకల తత్త్వములు, చంద్రాగ్ని సూర్యులు ఇతని ఆజ్ఞానువర్తులు.

శ్రు. భీమా ౭స్తా ద్వాతః పవతే భీషోదేతి సూర్యః,

తమేవ భాంత మనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వ మిదం విభాతీతి.

పైనిచెప్పిన శ్రుతులవలన నీశ్వరాదులందఱును త్రిగుణాత్మకు లుగా నున్నారు. ఆగుణత్రయమే వెనుకటిసూత్రమందున్న యోని చక్రమందుగల కోణబిందువులు. ఇదియే శుక్ల, రక్త, మింశ్ర బిందువులు. ఇవే విద్యాబీజత్రయముగా నున్నవి. ఇక పంచదశీవిద్యాకూటత్రయ మును వివరించుచున్నారు.

౧౪-వ సూత్రము, త్రిపుటీ ఆవిర్భావము.

మూ. తేషు క్రమేణ లింగత్రితయం తద్వచ్చ మాతృకా త్రితయం, ఇతథం త్రితయపురీయా తురీయపీఠా చ భేదినీ విద్యా.

అ. తేషు = ఆథామూదులందు, క్రమేణ = ఆనుభూర్వికగా, లింగ
 త్రితయం = మూర్తిత్రయమున్ను, తద్వచ్ఛ = అటులనే, మాతృకా
 త్రితయం = అ, క, థాది మాతృకా త్రితయమున్ను, ఇత్థం = ఈలాగున,
 యా = ఏపరాశక్తి, త్రితయపురీ = త్రితయమే స్థానముగాఁగలదియై,
 తురీయపీఠా చ = సర్వకారణవస్తువై, భేదినీ = నానాప్రకారోల్లాసము
 కలదై, విద్యా = అఖండసంవిదాత్తకత్రిపురసుందరీదేవి, స్వాత్ = అగు
 చున్నది.

తా. ౧౨-వ సూత్రమందున్న పరిలేఖనరూపకోణచక్రమందున్న
 కోణబిందుత్రయము బీజత్రయమే. ఇచట లింగత్రయము వెనుక చెప్పిన
 సత్వరజస్తమోగుణత్రయమే మూర్తిత్రయముగా నున్నది. ఇది
 అవ్యక్తమాతృక. ౨౦-వ సూత్రమం దిది స్ఫుటమగును. ఇట్లు లోక
 మందుఁగల త్రిపుటియే అవయవములుగాఁగలదై మధ్యబిందువగు సంవి
 ద్రూపపరమాత్మయే ప్రపంచావిర్భావతిరోభావ భూమియయి నానా
 ప్రకారోల్లాసము గలదై స్వాత్మయందు ప్రకాశించుచున్న సకలతత్త్వ
 కదంబముగల త్రిపురసుందరీదేవి ప్రకాశించుచున్నదని తాత్పర్యము.
 ఇట్లు త్రివిధముగానున్న సర్వవస్తువులకును పూర్వముగా నున్నందున
 పరాశక్తికి త్రిపురానామము ప్రసిద్ధమయినది.

అఖండాకారమయిన పరాశక్తికి నీ త్రివిధభేద మెందుకు కలిగె
 ననిన:

శ్రు. చరాచరాత్మకజగ దధిష్ఠానాత్మకం బ్రహ్మైకమేవ. చరా
 చరభేదేన ద్వివిధం చరం పిండాండం. అచరం బ్రహ్మాండం. అనేకం చ.
 దేవీభాగవతే:—

శ్లో. యతీనాం మంత్రిణాం చైవ జ్ఞానినాం యోగినాం తథా,
 ధ్యానపూజానిమిత్తం హి తనూ స్సృష్టోతి మాయయేతి.

కాళికాపురాణే:—

మాయైకా భిన్నరూపేణ కమలాఖ్యా సరస్వతీ,
 సావిత్రి సా చ సంధ్యా చ భూతకార్యస్య భేదతః.

బృహన్నారకీయే:—

శ్లో. ఉమేతి కేచి దాహు స్తాం శక్తిం లక్ష్మీం తథా పరే,
భారతీత్యవరే చైనాం గిరిజేత్యంబికేతి చ.
దుర్గేతి భద్రకాలీతి చండీ మాహేశ్వరీతి చ,
కౌమారీ వైష్ణవీ చేతి వారాహీ చ తథాపరే.
బ్రాహ్మీతి విద్యావిద్యేతి మాయేతి చ తథా పరే,
ప్రకృతిశ్చ పరాచేతి వదంతి పరమర్షయః.

స్మృతిశ్చ:—

ఏకథా బహుథా చైవ దృశ్యతే జలచంద్రవదితి.

౧౫-వ సూత్రము, సూక్ష్మభూతనిరూపణము.

మూ. శబ్దస్పర్శా రూపం రసగంధాచేతి భూతసూక్ష్మాణి,
వ్యాపకమాద్యం వ్యాప్తం తూత్తరమేవం చ పంచదశ.

అ. శబ్దస్పర్శా = శబ్దస్పర్శములు, రూపం = రూపము, రసగంధా = రసగంధములు, ఇతి = ఈలాగున, భూతసూక్ష్మాణి = పంచభూతసూక్ష్మాంశములు, ఆద్యం = మొదటిది, వ్యాపకం = వ్యాపకమనియు, ఉత్తరం = తరువాతది, వ్యాప్తం = వ్యాప్తమనియు, క్రమేణ = ఈ క్రమముగా, పంచదశ = పదిహేనుగుణము లగుచున్నవి.

తా. ఈసూత్రముమొదలు మూడుసూత్రములచేత వెనుక చెప్పిన ఆకాశాదిపంచభూతములందుగల గుణవర్ణనద్వారా అక్షర సంఖ్యావిశిష్టమయిన మహామూత్రరాజమయిన శ్రీవిద్యాపంచదశీస్వరూపమును నిరూపించుచున్నారు.

ఆకాశాదిపంచభూతములందుగల శబ్ద-స్పర్శ-రూప-రస-గంధములు భూతసూక్ష్మాంశములు. ఆవినున్న ఆకాశము వ్యాప్యము. స్పర్శాదులు వ్యాపకములు. ఈ క్రమమున వ్యాప్యవ్యాపకభావమును పొంది పదియైదు సంఖ్యగలవిగా నున్నవి. ఎట్లనిన; ఆకాశమందు శబ్దము, వాయువందు శబ్దస్పర్శములు, అగ్నియందు శబ్దస్పర్శరూపములు, జలమందు శబ్దస్పర్శరూపరసములు, పృథివియందు శబ్ద-స్పర్శ-రూప-రస-గంధములు నున్నవి. సమష్టిని అయిదుభూతములందుగల సూక్ష్మాంశములు పదియై

దుగానున్నవి. ఈపంఖ్య ననుసరించి భూతసూక్ష్మములే మంత్రవర్ణములుగా పరిణమించినవి.

౧౬-వ సూత్రము, శ్రీవిద్యాపంచదశి ఆవిర్భావము.

మూ. పంచదశాక్షరరూపా నిత్యా చైషాహి భౌతికాభిమతా,
నిత్యాశ్శబ్దాది గుణప్రభేదభిన్నా స్థధానయా వ్యాప్తాః.

అ. ఏషా=ఈ త్రిపురసుందరిపరాశక్తి ఏహేతువుచేత, భౌతికాభిమతా = భూతసంబంధమయినదిగా ఇష్టమయినదో (అంగీకరింపబడినదో) అందువలన, పంచదశాక్షరరూపా = పదునైదుబీజములుకలదై, నిత్యా = కూటస్థమహానిత్యయనే కామకలాస్వరూపమగుచున్నది. నిత్యాః = కామేశ్వర్యాదిచిత్రాంతములగు పంచదశనిత్యములు, శబ్దాదిగుణప్రభేదభిన్నాః = శబ్దాదిగుణభేదముచేత అత్యంతభేదముకలవై, తథా = అదే ప్రకారము, అనయా = కూటస్థమయిన షోడశీకలారూపమహానిత్యతో, వ్యాప్తాః = తాదాత్మ్యమును పొందుచున్నవి.

తా. పంచదశీవిద్యకును, ఈవిద్యాధిదేవతయగు త్రిపురసుందరికిని అభేదమును చెప్పుచున్నారు. 'ఏషా భౌతికాభిమతా' అని చెప్పినందున వెనుకసూత్రమందు భూతసూక్ష్మములు అయిదును మంత్రబీజములుగా పరిణమించినవని చెప్పిరిగాన, అందువలన నీమంత్రబీజములు పదియయిదును కామేశ్వర్యాదిచిత్రాంతములగు పంచదశనిత్యాదేవతలుగా నున్నవనియు, ఇవి ధ్రువకలయయిన షోడశీకలవలన ఉత్పన్నములయినందున, తిరిగి నాకలయందు తాదాత్మ్యమును పొందుచున్నవనియు తాత్పర్యము.

రహస్యార్థము:—

శ్రు. తస్మాద్వా ఏతస్మాద్దాత్తన ఆకాశస్సంభూత ఇతి.

తైత్తిరీయే.

ఇందు 'తస్మాద్వా ఏతస్మాద్' దనినందున ఆత్మవలన అవ్యక్తము, దానివలన మహత్త్వము, అందువలన అహంకారము నీమూడును క్రమక్రమముగా ఒకదానివలన నొకటి బింబప్రతిబింబములుగా జనించినవి. ఇందు ఆత్మ నిర్గుణము, నిరంశము, నిత్యము. అందువలన కలిగిన అవ్యక్తము గుణత్రయసంవలితము. (మిశ్రరూపము) అందువలన కలిగినమహా

శ్లోత్వము స్పష్టాస్పష్టశరీరము కలది. అందువలన గలిగిన అహంకారము స్పష్టమయిన దూపముగలది. ఇది గుణత్రయవిభాగమును పొందినది గాన నిచట త్రిపుటి ఉత్పన్నమయినది. సర్వకారణమయిన ఆత్మవలననే యీ అవ్యక్త, మహత్తత్వాహంకారములు కలిగినందున నీ నాలుగు బిందువులకు ఆత్మయని సంకేతము. ఇదియే తురీయకూటముగా నున్నది. ప్రథమమందున్న ఆత్మవలనను, స్పష్టశరీరముగల అహంకారమువలనను ఆకాశ ముత్పన్నమయినది. అందు వాయువు, ఆం దగ్ని, అందు జలము, అందు పృథవి యిట్లు క్రమముగా నుత్పన్నమయినవి. ఇవి శబ్దస్పర్శాది పంచదశగుణములుగలవి. వీనివలన క్రమక్రమముగా అనేకవస్తువు లుత్పన్నములయి, తిరిగి యథాక్రమముగా వికసించిన చిత్రపటము సంకోచమును పొందినభంగి అవ్యక్తమందు లీనమగును. అది ఆత్మయందు లీనమగునని వైశ్రుతివలనఁ దెలియుచున్నది.

ఇందువలన ప్రథమకారణమయిన ఆత్మయే మహానిత్య. అదియే ద్రువకలగాను షోడశీకలగా నున్నది. దానివలన కలిగిన పంచభూత సూక్ష్మాంశములు పంచదశమంత్రవర్ణములు. అవియే కామేశ్వర్యాదిపంచదశనిత్యాదేవతలు. ఆత్మయందు గలిగినగుణములు, భూతములు ఆత్మయందు లీనమగుచున్నవి గాన, నీ నిత్యులును వానికి స్థానమయిన మహానిత్యయందు లీనమగుచున్నవి. “షోడశకలః పురుషః” పురుషుండు పది యాటుకలలు గలవాఁడని యీశ్రుతివలనఁ దెలియుచున్నది. ఉపనిషత్తులందు ఆత్మావ్యక్తములకు పురుషప్రకృతులని వాడుక. “పూర్వ=స్థూల-సూక్ష్మ-కారణ కారణశరీరేషు తిష్ఠతీతి పురుషః” శరీర త్రయమందుండియు, అస్పర్శముగల సాక్షిస్వరూపియగునాత్మ పురుషుఁ డనిపించుకొనును.

శ్రు. వేదాహమేతం పురుషం మహాంతం, ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాదితి. అసంగో హ్యాయం పురుషః. అసంగో నహి సజ్యత ఇతి, అసంగో హ్యాయమాత్మేతి. బృహదారణ్యకే.

ఇందువలన సహస్రారాంతర్గత షోడశకలాత్మక చంద్రమండలము ఆత్మయని తెలియవచ్చుచున్నది. అందున్న ద్రువకల సాక్షిగాను వృద్ధిక్షయరహితమయిన పదియారవకల సాదాఖ్యకల (ధ్రువకల) యనియు,

అందువలన పంచదశకలలు ఉత్పన్నమయి వృద్ధిక్షయములు గలిగి పంచదశనిత్యలుగా నున్నవనియు, నవియే పంచదశీమంత్రవర్ణములుగాను, ఆవర్ణములు భూతపంచకము, జ్ఞానేంద్రియపంచకము, అవ్యక్తమహత్తత్వాహంకారములును, జీవేశ్వరులు, నీపదియయిదవస్తువులుగానుండి షోడశీకలయగు ఆత్మరూపమహాత్రిపురసుందరియందు తిరిగి తాదాత్మ్యమును పొందుచున్నవని ఆగమరహస్యము. ఇందువలన మంత్రదేవతలకును, నిత్యాదేవతలకును, త్రిపురసుందరికిని, జీవేశ్వరసాక్షులకును, బింబప్రతిబింబకారణధర్మము కలుగుటవలన భేదము లేదు.

శ్రీవిద్యాపంచదశీ ఉద్ఘాటము.

ముగ్ధజే త్రిపురోపనిషది:—

శ్రు. కామో యోనిః కమలా వజ్రపాణిర్ద్వహాహసామాతరిశ్వాభ్రమింద్రః, పునర్ద్వహాకమలామాయయా చ పురూచ్ఛేషా విశ్వమాతా ౭౭దివిద్యా.

తా. గాయత్రీపాదచతుష్టయమువలన శ్రీవిద్యాపంచదశీ బీజములు ఉత్పన్నమగుచున్నవి గాన ముందు తెలియుచున్నది. అందువలన నీశ్రుతివలనను అవియే గ్రహించదగినవి గాన నిచట నీశ్రుతిసంకేతము వివరించలేదు.

గాయత్రీచిద్విద్యల కభేదము.

శ్లో. తద్జ్ఞానార్థ ముపాయా విద్యా లోకే చతుర్దశ ప్రోక్తాః, తేష్వపి చ సారభూతా వేదా స్తత్రాపి గాయత్రీ.

తస్యా రూపద్వితయం తత్రైకం యత్ప్రసత్యతే స్పష్టం, వేదేషు చతుర్ద్వపి పరమత్యంతం గోపనీయతర మితి.

తా. ఆత్మజ్ఞానమును తెలుసుకొనుటకు లోకమందు చతుర్దశవిద్యలు ఉత్పన్నమయినవి. వానిలో వేదములు సారభూతములు. అందుగాయత్రీ, సారము. అది రెండు రూపములు గలది. అందు ఒకటి సకలబ్రాహ్మణోపాసనలోనున్న ద్వాత్రింశదక్షరరూపమయినది. రెండవది వేదములందు బహుగుప్తముగా నున్నది. అదియే శ్రీవిద్యాపంచదశిగా నున్నది గాన గాయత్రీపంచదశీవిద్యలకు భేదములేదు. గాయత్రీపంచదశీవిద్యలు రెండును పరాశక్తిశరీరములుగా నున్నవి.

చతుర్దశవిద్యలవివరము.

శ్లో. పురాణస్యామమీమాంసా ధర్మశాస్త్రాంగమిశ్రితాః,
వేదా స్థానాని విద్యానాం ధర్మస్య చ చతుర్దశేతి.

యాజ్ఞవల్క్యః.

శ్లో. అంగాని వేదాశ్చల్వారః మీమాంసా న్యాయవిస్తరః,
ధర్మశాస్త్రం పురాణం చ విద్యా హ్యేతాశ్చతుర్దశేతి.

మనుః.

పూర్ణ గాయత్ర్యపంచదశీఉద్ధారః.

త్రిపురాశాసన్యాః—

శ్రు. అథైతస్య పరం గహ్వరం వ్యాఖ్యాన్యమో మహా
మనుసంభవః. తదితి బ్రహ్మశాస్త్రతం, పరో భగవాన్ నిర్లక్షణో
నిరంజనో నిరుపాధి రాధిరహితో దేవః ఉస్థిలతే పశ్యతి వికా
సతే చైతన్యభావం కామయత ఇతి స ఏకో దేవశ్శివరూపే దృశ్య
త్వేన వికాసతే యతిషు యజ్ఞేషు యోగిషు కామయతే, కామం
జాయతే నిరంజనోఽకామత్వేనోజ్జృంభతే, అ క చ ట త ప
య శ వర్గా సృజతే, తస్మాదీశ్వరః కామోఽభిధీయతే. తత్పురి
భాషయా కామః కకారం వేద్యం వ్యాప్నోతి, కామ ఏ వేదం
(క) తత్తదితి కకారో గృహ్యతే. తస్మాత్తత్పదార్థ ఇతి య ఏవం వేద.

* సవితు ర్వరేణ్య మితి షూక్ ప్రాణిప్రసవే, సవితా ప్రాణిన
స్సూతే, ప్రసూతే, శక్తి స్సూతే, త్రిపురాశక్తి రాద్యేయం,
త్రిపురా పరమేశ్వరీ త్రికోణశక్తి రేకారేణ మహాభాగేన
(ఏ) ప్రసూతే, తస్మాదేకార ఏవ గృహ్యతే.

వరేణ్యం శ్రేష్ఠం భజనీయ మక్షరం నమస్కార్యం తస్మా
ద్వరేణ్య మేకాక్షరం గృహ్యతే. భర్గో దేవస్య ధీమహీతి ధకారో
ధారణాధిమైవ ధార్యతే, భగవాన్ పరమేశ్వరో భర్గో దేవో
మధ్యవర్తి తురీయ మక్షరం సాక్షాత్తురీయగ్ సర్వగ్ సర్వాం
తరభూతం తురీయాక్షర మీకారం పదానాం మధ్యవర్తిత్వేనం
వ్యాఖ్యాతం. భర్గో రూపం వ్యాచక్షతే తస్మాద్భర్గో దేవస్య
(ఈ) ధీమహీత్యేవ మీకారాక్షరం గృహ్యతే.

- (ల) మహిత్యస్య వ్యాఖ్యానం మహత్వం జడత్వం కాతన్యం విద్యతే యస్మిన్నక్షరే తస్మాదేవ లకారః, పరం ధామ కాతన్యార్థం ససాగరం సప్రవృత్తం సప్రకృద్విపకం సకానన ముజ్జ్వల ద్రూపం మండల మేవోక్తం లకారేణ పృథ్వి దేవీ మహిత్యనేన వ్యాచక్షతే.

ధియో యో నః ప్రచోదయాత్ పరమాత్మా సదాశివ ఆదిభూతః పరః, స్థాణుభూతేన లకారేణ జ్యోతిర్లింగ మాత్మానం ధియః బుద్ధయః, పరే వస్తుని జ్ఞానేచ్ఛారహితే నిర్వికల్పకే ప్రచోదయాత్ ప్రేరయే దిత్వ్యుచ్చస్వరహితం చేతనైవ చింతయిత్వా భావయే దితి.

- ‘పరోరజసిసావదో’మితి తదవసానే పరం జ్యోతి రమలం హృది దైవతం చైతన్యం చ లింగం హృదయాగారవాసినీ హృల్లే (ప్రీం) ఖేత్యాదినా స్పృష్టం వాగ్భవకూటం పంచాక్షరం పంచభూతజనకం ౧. పంచకలామయం వా ఐత్యత ఇతి వాగ్భవకూటం నిష్పన్నం.

అథ తు పరం, కామకలాభూతం, కామకూట మాహ తత్స వితుర్వరేణ్య మిత్యాదిద్వాత్రింశదక్షరీం ఐతిత్వా, తదితి పర మాత్మా సదాశివాక్షరం.

- విమలం నిరుపాధి తాదాత్మ్యప్రతిపాదనేన హకారాక్షరం (హ) శివరూపం నిరక్షర మక్షరం వ్యాలిఖ్యత ఇతి.

తత్పరాగవ్యావృత్తి మాదాయ శక్తిం దర్శయతి, తత్సవితు

- (స) రితి పూర్వేణాధ్వనా సూర్యాధశ్చంద్రికాం వ్యాలిఖ్య.

మూలాది బ్రహ్మరంధ్రగం సాక్షర మద్వితీయ మాచక్షత ఇత్యాహ భగవంతం దేవం శివశక్త్యాత్మక మేవోదితం.

శ్లో. శివోఽయం పరమం దేవం శక్తిరేఖాతు జీవజా,

సూర్యాచంద్రమసో ర్యోగా ధ్వంస స్తత్పద ఉచ్యతే.

తస్మా దుజ్జృంభతే కామః కామా త్కామః పరశ్శివః,

- (క) కార్ణోయం కామదేవోఽయం వరేణ్యం భగ్న ఉచ్యతే.

తత్సవితు ర్వరేణ్యం భర్గో దేవః క్షీరగ్ నేచనీయ మక్షరం
సమధుఘ్ను మక్షరం పరమాత్మ జీవాత్మనో ర్యోగా త్తదితి స్ఫుట
మక్షరం తృతీయగ్ం హ ఇతి తదేవ సదాశివ ఏవ నిష్కల్తప

(హ) ఆద్యో దేవోఽంత్యమక్షరం వ్యాక్రియతే పరమం పదం.

ధీధారణం విజ్యతే జడత్వధారణం మహతి, లకార శ్చివాధ
స్తాత్తు, లకారార్థ స్పష్ట మంత్యమక్షరం, పరమం, చైతన్యం,

(ల) ధియో యో నః ప్రచోదయాత్.

పరోరజసి సావదోమిత్యేవం కూటం కామకలాలయం పడధ్వ

(ప్రీం) పరివర్తకో వైష్ణవం పరం ధామేతి, కామరాజకూటం

౨. నిష్పన్నం.

అచైతన్య దపరం శక్తికూటం ప్రతిపద్యతే:—ద్వాత్రింశ
దక్షరాగాయత్ర్య తత్సవితు ర్వరేణ్యం. తస్మా దాత్మన ఆకాశ
ఆకాశాద్వాయు స్ఫురతే, తదధీనం వరేణ్యం సముదీర్యమాణం
సవితుర్వాయో ర్యో జీవాత్మ పరమాత్మ సముదభవ స్తం ప్రకాశ

(స) శక్తిరూపం జీవాక్షరం స్పష్ట మాపద్యతే.

(క) భర్గో దేవస్య ధీమహీత్యనేనాధారరూప శివాత్మాక్షరం.

(ల) మహిత్యాదినాశేషం.

ధియో యో నః ప్రచోదయాత్, పరోరజసి సావదోమితి

(ప్రీం) హృల్లేఖా గృహ్యతేతి. కామ్యం రమణీయం దృశ్యం కామ్యగ్ం

3. రమణీయగ్ం శక్తికూటం స్పష్టీకృతమ్.

ఇత్యేవం పంచదశాక్షరం త్రైపురం యోఽధీతే, స సర్వా
న్మామా నవాప్నోతి, స సర్వా నోభిగా నవాప్నోతి, స సర్వా
ల్లోకాన్ జయతి, స వైష్ణవం ధామం భిత్వా పరం బ్రహ్మ
ప్రాప్నోతి, యఏవం వేదేత్యుపనిషత్.

సమష్టి మనుబీజాని.

క ఏ ఈ ల ప్రీం, హాసకహల ప్రీం, సకలప్రీం.

ఏవం ద్వాత్రింశద్వర్ణాత్తక గాయత్రుధృతా పంచదశాక్షరీ
మనుః. వాగ్భవ-కామరాజ-శక్తిరితి. కూటత్రయాత్మకం.

శ్రీ. కర్ణా త్కర్ణాంతరం ప్రాప్తం పుస్తకా ద్గ్రహణం నసదితి
ప్రమాణం.

శ్లో. కత్రయం హద్వయం చైవ శైవోభాగః ప్రకీర్తితః,

శేషాణి శక్తిబీజాని హ్రీంకార ఉభయ త్తకః.

ఏవం విభాగ మజ్ఞాత్వా శ్రీవిద్యాజపశాలినః,

న తేషాం సిద్ధిదా విద్యా కల్పకోటిశతై రపీతి.

పంచదశీవిద్యాద్వాదశభేదాః.

శ్లో. మను శ్చంద్రః కుబేరశ్చ లోపాముద్రా చ మన్తభః,

అగస్త్యిరగ్ని సూర్యశ్చ ఇంద్ర స్సూంద శ్శివ స్తథా,

క్రోధభట్టారకో దేవ్యాద్వాదశామీ ఉపాసకాః.

తా. మనువు, చంద్రుడు, కుబేరుడు, లోపాముద్ర, మన్తభుడు,
అగస్త్యుడు, అగ్ని, సూర్యుడు, ఇంద్రుడు, కుమారస్వామి, ఈశ్వ
రుడు, దూర్వాసముని ఈపండ్రెండుగురును దేవీ ఉపాసకులు. వీరు
స్వయముగా నీ పంచదశీమంత్రమును వేదమునుంచి వేరువేరుగా
నేర్పరిచి వారువారు ఉపాసనచేసిరి, గాన నీవిద్య పండ్రెండువిధములుగా
కూటత్రయమందు భేదము కలిగియున్నది. ఇందులో పైన ఘాపించిన
“కామో యోనిః” అనేశ్రుతియు, గాయత్రీనుంచి ఏర్పడినవిద్యయు,
శివవిద్యయనియు, కాదివిద్యయనియు తెలియుచున్నది. పైన చెప్పిన
ద్వాదశవిద్యలలో హాదివిద్యా సాదివిద్యలు అనునవి రెండును అనేకవిధ
సంపుటి భేదములు కలిగియున్నవి. ఈ కాదివిద్యయే సమయమతపరంపరగా
వచ్చుచున్నది. ఈ కాదివిద్యోపాసకులకు నా ద్వాదశవిధ విద్యలు
లభించినపుడు పారాయణవతుగా గ్రహించవలెనని సంప్రదాయము.

మంత్రవిద్యాభేదః.

శ్లో. స్త్రీదైవత్యాస్తు విద్యాస్యః మంత్రాః పుండేనతా స్మృతాః,

దేవతాధ్యానే విచ్ఛికో వికల్పః.

ఘంటాపం వా స్తరేద్దేవీం స్త్రీరూపం వా విచింతయేత్,

అథవా నిష్కళం ధ్యాయేత్సచ్చిదానందలక్షణమితి.

మంత్రాణాం పిండకర్తార్యాదిభేదః. నిత్యాతంత్రే:—

శ్లో. మంత్రా ఏకాక్షరాః పిండాః కర్తర్య స్త్ర్యక్షరా మతాః.

వర్ణత్రయం సమారభ్య నవార్ణావధిబీజకాః.

తతో దశార్ణ మారభ్య యావద్వింశతి మంత్రకాః,

అత ఊర్ధ్వం గతా మాలా స్తాసు భేదో న విద్యతేతి.

౧౭-వ సూత్రము, నిత్యాప్రకరణము.

మూ. నిత్యా స్తిథ్యా కారా స్తిథయశ్శివశక్తిసమరసాకారాః,

దివసనిశామయ్యస్తాశ్శ్రీవర్ణాస్తేఽపి తద్వయీరూపాః.

అ. తాః నిత్యాః = వెనుక చెప్పిన కామేశ్వరీ మొదలగు పంచదశనిత్యములు, తిథ్యాకారాః = ప్రతిపదాదిపంచదశతిథిరూపములుగా నున్నవి. తాస్తిథయః = ఆతిథులున్న, దివసనిశామయ్యః = దినరాత్రి రూపములయి, శివశక్తిసమరసాకారాః = ప్రకాశవిమర్శ శబలములుగా నున్నవి. తేశ్రీవర్ణా అపి = పూర్వోక్త పంచదశీవిద్యావర్ణములును, తద్వయీరూపాః = శివశక్తిస్వరూపములు గలవి.

తా. ఇంతవరకు శివాదిక్షీత్యంతమయిన చరాచరములనే బ్రహ్మాండ పిండాండములు చతుర్వింశతి తత్త్వమయములనియు, నా తత్త్వములు శివశక్తిస్వరూపము లనియు నిరూపింపఁబడినవి.

ఇచట కాలమును గూడ బ్రహ్మస్వరూపమనియు, నిత్యమనియు చెప్పుచున్నారు. వెనుకటి సూత్రమందు చిద్విద్యాపంచదశ బీజములును, కామేశ్వరీమొదలగు పంచదశనిత్యములుగా నున్నవని చెప్పిరి ఆవర్ణములు పరంజ్యోతిస్వరూపమయిన కామకల యనే ద్రువకల వలన కలిగినవని చెప్పిరి. ఆమంత్రవర్ణస్వరూపమయిన పంచదశనిత్యము ప్రతిపదాది పంచదశతిథిరూపములుగా నున్నవి. ఆతిథులును దినరాత్రి

రూపమయిన శివశక్తిస్వరూపములు గలవి. మంత్రవర్ణములును శివశక్తి రూపములు గలిగియున్నవి. అట్టి శివశక్తిస్వరూపము లగు తిథులవలన కాలజ్ఞానము కలుగుచున్నది గాన, కాలమును శివశక్త్యాత్మకబ్రహ్మ స్వరూపముగా నున్నది. జ్యోతిశ్శాస్త్రే:—

శ్లో. ప్రతిపన్నామ సా జ్ఞేయా చంద్రస్య ప్రథమా కలా,
ద్వితీయా వా ద్వితీయా స్యాత్పక్షయోశ్శుక్లకృష్ణయోః.

ఈ ప్రమాణమువలన చంద్రుని ప్రథమకల ప్రతిపత్తనియు, రెండవకల ద్వితీయయనియు, కాలాత్మకమైన సూర్యమండలమునుంచి శుక్లపక్షమందు నాసంఖ్యగలకల నిర్గమించినదనియు, కృష్ణపక్షమందు నాసంఖ్యగలకల సూర్యమండలమందుఁ బ్రవేశించినదనియు, నిటుల పౌర్ణమి అమావాస్యల పర్యంతము పంచదశకలలును, పంచదశ తిథులుగా నున్నవని గ్రహింపవలెను. సూర్యచంద్రులకు సమసత్తకము స్థితిగలతిథి పౌర్ణమి యనఁబడును. నాఁడు చంద్రుఁడు పోడశకలాయుక్తుఁడుగా నుండును. సూర్యచంద్రసమాగమమునాఁడు ఆతిథి అమావాస్య యనఁబడును. అపుడు చంద్రుని పంచదశకలలును సూర్యునియందుఁ బ్రవేశించి ధృవకలమాత్రము చంద్రునియందుండును.

ఈవృద్ధిక్షయములు చంద్రసూర్యగతిభేదమువలన గలిగినవి. అందువలననే అహోరాత్రభేదము జనించినది. ఈ కాలభేదము కూటత్రయ లోకత్రయమందు మాత్రము గలదు. తురీయకూటమునందు అహోరాత్రవిభాగము, కాలభేదము లేనందున నచటనున్న సహస్రారాంతర్గత చంద్రమండలము సదాపోడశకలాయుక్తమని ఆగమసిద్ధము.

ఈ కలాశబ్దము అకారాది పంచాశద్వర్ణములందును, వస్తురూపములయిన తత్త్వములందును, సంఖ్యావాచకముగను నున్నది. “కలాతు పోడశో భాగః” అనే నిర్ణయముచే చంద్రకలయందు వర్తించుచున్నది.

విద్యావర్ణములు ఖండత్రయముగా నున్నందున, ప్రతిపక్షమందు నీతిథులును ప్రతిపదాది పౌర్ణిమాంతము మూడుఖండములుగా నున్నవి. అవి నందా, భద్రా, జయా, రిక్తా, పూర్ణాశ్చ, తిథయః. మాదితి—పర్యవసానము. ప్రతిపదాదితీథులకు కామేశ్వర్యాది పంచదశీనిత్యులును ఆయాతిథ్యధిదేవతలుగా నున్నారు. కృష్ణపక్షమందు చిత్రాదికామేశ్వరాంతము అధిదేవతలుగా నున్నారు. ఈవివరము ముందు తెలియును. ఈయభయపక్షములందుగల దినరాత్రులకు వేరువేరుగా శ్రుతులందు నామాంతరములు చెప్పబడినవి. ఆశ్రుతులును తిథినిత్యులను తెలిపేచక్రములును చూపింపబడును.

తైత్తిరీయే కారకేషు, శుక్లపక్షదినసామాని:—

శ్రు. సంజ్ఞానం విజ్ఞానం ప్రజ్ఞానం జాన దభిజానత్,
సంకల్పమానం ప్రకల్పమాన ముపకల్పమాన ముపక్లప్తం క్లప్తమ్,
శ్రేయో వశీయ ఆయ స్సంభూతం భూతమితి. తై. బ్రాహ్మణ.

శుక్లపక్షరాత్రిసామాని:—

శ్రు. దర్శా దృష్టా దర్శితా విశ్వరూపా సుదర్శనా,
అప్యాయమానా ప్యాయమానా ప్యాయా సూన్యతా ఇరా,
ఆపూర్యమాణా పూరయంతీ పూర్ణా పౌర్ణమాసీతి,

కృష్ణపక్షదినసామాని:—

శ్రు. ప్రప్టుతం విప్టుతగ్ం సగ్స్తతం కల్భ్యాణం విశ్వరూపం
శుక్రమమృతం తేజస్వి తేజ స్సమిద్ధం, ఆరుణం భానుమ న్తరీచీమ
దభితపస్తపస్విదితి.

కృష్ణపక్షరాత్రిసామాని:—

శ్రు. సుతా సున్వతీ ప్రసుతా సూయమానా విషూయమానా,
ప్రీతి ప్రపా సంపా తృప్తి స్థర్పయంతీ, కాంతా కామ్యా కామ
జాతాఽఽయుష్కతీ కామదుఘా ఇతి.

నిత్య చక్రము

శ్రీ రు ద్ర లి లి లి ర ము		కృష్ణ పక్షము.	
లి.కి.	నిత్యనామాని.	దివసనామాని.	రాత్రినామాని.
౧	కామేశ్వరీ	సంజానం	దర్శా
౨	భగవతీ	విజానం	దృష్టి
౩	నిత్యకీర్తి	ప్రజానం	దర్శితా
౪	భేరుండ	జానం	విశ్వరూప
౫	వహ్నినాథి	అభిజానం	సుదర్శన
౬	మహావైశ్ణవీ	సంకల్పమానం	అపార్యమాన
౭	శివదూత	ప్రకల్పమానం	అపార్యమాన
౮	తర్కత	ఉపకల్పమానం	అపార్యమాన
౯	కులసుందరీ	ఉపకల్పం	మానవత
౧౦	నిత్య	కల్పం	ఇరా
౧౧	నీలపతాక	కైయః	అపార్యమాన
౧౨	విజయా	వశియః	పూర్వమాన
౧౩	సర్వమంగళ	ఆయత్	పూర్వమాన
౧౪	జ్యోతిర్మాత	సంభూతం	పూర్వమాన
౧౫	చిత్ర	భూతం	పూర్వమాన
౧౬	కామేశ్వరీ	సంజానం	దర్శా
౧౭	భగవతీ	విజానం	దృష్టి
౧౮	నిత్యకీర్తి	ప్రజానం	దర్శితా
౧౯	భేరుండ	జానం	విశ్వరూప
౨౦	వహ్నినాథి	అభిజానం	సుదర్శన
౨౧	మహావైశ్ణవీ	సంకల్పమానం	అపార్యమాన
౨౨	శివదూత	ప్రకల్పమానం	అపార్యమాన
౨౩	తర్కత	ఉపకల్పమానం	అపార్యమాన
౨౪	కులసుందరీ	ఉపకల్పం	మానవత
౨౫	నిత్య	కల్పం	ఇరా
౨౬	నీలపతాక	కైయః	అపార్యమాన
౨౭	విజయా	వశియః	పూర్వమాన
౨౮	సర్వమంగళ	ఆయత్	పూర్వమాన
౨౯	జ్యోతిర్మాత	సంభూతం	పూర్వమాన
౩౦	చిత్ర	భూతం	పూర్వమాన

కాలజ్ఞానఫలము.

ఏతేషా ముభయేషాం శుక్లకృష్ణపక్షాహారాత్రాణాం నామధే
యాని యో వేద తస్య ఫలమాహః—

శ్రు. స యోహవా మధుకృతశ్చ మధువృషాగ్శ్చ వేద కుర్వతి
హస్యైతా అగ్నౌ మధునాన్యేష్టాపూర్తం ధయంతీతి.

తా. ఈరాత్రులు మధువును సంపాదించునవి. దినములు మధు
వును వర్షించేవి. ఈసంకేతము నెవరు తెలుసుకొనుచున్నారో యట్టి
జ్ఞాతలకు నీకాలజ్ఞానము బైందవస్థానమందు సుధాసింధువులు కలుగఁ
జేయుచున్నది. వారియొక్కవాంఛితార్థములను సఫలముగాఁ జేయును.
ఎవరు తెలుసుకొనరో వారిబైందవస్థానమందు మధుశూన్యమయి ఇష్టా
పూర్తి కానేరదు.

తదుక్తం చంద్రకలాజ్ఞానేః—

శ్లో. అంతరగ్నౌ మధుస్రావం కుర్వతాం శిశిరాత్మనాం,

ఇష్టాపూర్తాదికర్తాణి ఫలంతి కిల కాలతః.

౧

అంతస్రావవిహీనానాం సదా సంతప్తచేతసాం,

కర్తాణి క్రియమాణాని కాలో గ్రసతి తత్తణాత్.

౨

కాలకర్షిణీకై వాంతః కరోతి మధు వర్షతి,

ఇతి యో వేద తస్య స్యాద్భిష్కారంధ్రాత్సుధాస్మతిః.

౩

వైదేహీ జనయామాస సరఘా కాలకర్షిణీ,

అహోరాత్రై రిమాం విద్యాం దశపంచభిరక్షరైః.

౪

తృతీయచతుర్థశ్లోకయోరయమర్థః—కాలకర్షిణ్యాఖ్యా దేవీమధు

కరోతీతి మధుకృత్, రాత్రిరూపా మధు వర్షతీతి మధువృషా,

అహోరూపా, ఇతి ప్రకారేణభిన్నాం దేవీం యో వేదేత్యాది విగతో

దేహో యస్య స విదేహః, అనంగః కామేశ్వరః, తత్సంబంధినీ వైదేహీ

కామేశ్వరీ, అహోరాత్రాభిన్నైః పంచదశవర్ణై రిమాం పంచదశీ

విద్యాం జనయామాస, తథా చ శ్రుతిః—

జనకోహి వైదేహః అహోరాత్రై స్సమాజగామేతి.

ఏషైవ చ మధుకర్తృత్వా త్సరఘా

ని. సరఘా మధుమక్షికేత్యమరః.

శ్రు. ఇయంవానరసఖా తస్యాగ్నిరేవ సారఖం. మధ్విత్వలం.

సుధావృష్టినిగుఱించి:—“అంతరగ్నో మధుస్రావ” మని ప్రథమ శ్లోకమందు చెప్పబడినది. ఈ అంతరగ్నిమధువర్షములను గుఱించి అంతరంగవస్తువివరము తెలియనిది ప్రయోజనములేదు గాన నిందును గుఱించి కొంత వివరింపబడుచున్నది. సావధానముగా గ్రహింపఁ దగినది.

శ్రు. “ఏకమేవాద్వితీయం”, “ఏకం ఏవ అద్వితీయం.” ఈ శ్రుతి యందుఁగలపద త్రయము ఐక్యమును, అవధారణను, ద్వైతపరిహారమును తెలుపుచున్నది. ఏకమనేపదమువలన “నాన్యత్క్రించన మిషత్” ఆత్మకన్న వేరు ఏదియు లేదనియు జీవాత్మ పరమాత్మల కైక్యమును తెలుపుచున్నది. ఏవకారముచే పూర్వార్థమును నిశ్చయపరచుచున్నది. అద్వితీయమనినందున ద్వితీయవస్తురహితమును తెలుపుచున్నది. ఈవాక్యము వలన స్వరూపజ్ఞానానంతరవస్తువుగాను నీవిచారణాత్పూర్వము ద్వైతవస్తువు ఉన్నట్లు స్పష్టమగుచున్నదిగాన, నాద్వైతవస్తువు ఏది యని నిరూపింపవలసియున్నది. “బ్రహ్మరంధ్రాత్సుధాసృతిః” అనినందున శరీరమందుఁగల అమృతవృష్టి కారణవస్తువని తెలియవలసియున్నది గనుక నీవిషయములు నిచట వివరింపబడుచున్నవి.

శ్రు. “తత్సప్తస్త్వా తదేవానుప్రావిశత్.”

ఇతి రైతిరీయే.

ఈశ్వరుఁడు పంచభూతములను, ఇంద్రియపాలకులను, చతుర్వింశతితత్త్వాత్మకశరీరమును సృజించి, దానియందు తాను ప్రవేశించెనని తెలియుచున్నది.

శ్రు. స ఈక్షత కథన్విదం మద్భుతే స్యాదితి స ఈక్షత కతరేణ ప్రపద్యా ఇతి. సవతమేవ మూర్ధ్ని సీమానం విదారైతయా ద్వారా ప్రాపద్య తస్యైహ విధృతిర్నామద్వాస్త దేతన్నాందనమితి.

ఐతరేయే.

తా. పూర్వశ్రుతివలెనే ఆత్మ గర్భస్థజంతుశరీరమును సృజించి నేనులేనిది యీ ఇంద్రియాదులకు నేమిప్రయోజనము? వానికి చేతనత్వ మెట్లు కలుగునని యోచించెను. తాను శరీరమందుఁ బ్రవేశించ

నిశ్చయించి ప్రవేశించుటకు ద్వారమును చూడఁగా ఇంద్రియమాన్యము లందు నింద్రియపాలకు లగుదేవత లున్నందున వారికి బాధ కలుగునని యొచ్చించి, మూర్ఖసీమాంతమును (శిరోమధ్యభాగమును) భేదించి తద్వారా ప్రవేశించి యచటనే నివసించెను. అందువలన నాస్థానము నాందనమని బ్రహ్మరంధ్రమని చెప్పబడుచున్నది. నందతీతి నాందన మితి.

“సప్తమే మాసి జీవప్రవేశ ఇతి” ఏడవమాసమందు జీవప్రవేశ మని గర్భోపనిషత్తునందుఁ గలదు. పైంగలోపనిషత్.

శ్రు. అండస్థాని తాని తేన వినా స్పందితుం చేష్టితుం వా న శేకుః. తాని చేతనీకర్తుం నోకామయత. బ్రహ్మాండం బ్రహ్మరంధ్రాణి సమస్తవస్త్రిమస్తకాని విదార్య తదేవానుప్రవిశత్. తదా జడాన్యపి తానిచేతన త్వస్వకర్తాణి చక్రీరేతి.

పైన చెప్పిన శ్రుతులవలన గర్భస్థజంతుశరీరమందు బ్రహ్మరంధ్రముద్వారా ఆత్మ ప్రవేశించి సకలతత్త్వములకును చేతనత్వము గలుగఁజేసి, తాను రాజుగాను, ఇంద్రియాదులు ప్రజలుగాను ఉన్నదని తెలియుచున్నది. ఈ ప్రవేశించిన కలయే చిత్కలగా నున్నది. దీని తేజఃప్రసారముచే సకలశరీరమునకును చైతన్యము కలిగినది. ఇది ఇంద్రియాదులకు వేరైనదిగాన ప్రత్యేకాత్మ యనియు, అసంగముగా నున్నందున సాక్షి యనియుఁ జెప్పబడుచున్నది. ఇది బ్రహ్మరంధ్రాథో భాగమందు శుక్లవర్ణముగల ఒకానొక మృదుపదార్థము నాశ్రయించి ప్రకాశించుచున్న తేజోరూపము. ఇది సుఖాస్థానముగా నున్నందున చంద్రమండలమని యాగమవేత్తలు చెప్పుచున్నారు.

“నిరాలంబోపనిషది కతిపదార్థా ఇతి ప్రశ్నే. సదసన్నిధ్యా చేతి త్రయ ఇతి.”

తా. పిండాండబ్రహ్మాండములందు ఎన్ని పదార్థములని ప్రశ్న పైని ‘సత్ అసత్ మిథ్యా’ అను నీమూటికన్న పేరు లేదని ఉత్తరువు. “సదేవాత్ర బ్రహ్మ; అసత్తుచ్చం, జగత్కల్పితం బ్రహ్మాణ్యతత్యం;” సత్పదార్థమే బ్రహ్మ, ఏమియు లేదనేది తుచ్చము. బ్రహ్మమందు జగత్తు కల్పితముగాన అసత్యమని యీమాడువస్తువులకన్న పేరులేదని చెప్పిరి.

ఇందువలన 'సత్యము కల్పితము' అని రెండువస్తువులున్నట్లు తోచుచున్నది. శారీరపక్షమందు బ్రహ్మరంధ్రమందున్న సాక్షి యనే చంద్రమండలము ప్రథమవస్తువు స్థిరపడినది. ఇక రెండవది నిష్క్లయించవలెను.

శ్రు. ఏష హి దేవః ప్రదిశోను సర్వాః పూర్వోహి జాత స్స ఉగర్భే అంతః, స విజాయమాన స్స జనిష్యమాణః సత్యజ్ఞుఖా స్తిష్ఠతి విశ్వతోముఖ ఇతి.

తా. వెనుక చెప్పిన ఆత్మప్రవేశాంతోత్తరక్షణమందు ప్రకాశరూపమయిన ఆత్మయందుఁగల విమర్శశక్తి అనఁగా నాచిన్నండలతేజః పుంజము బ్రహ్మరంధ్రమునుంచి ఆధోముఖముగా విద్యుల్లతవలె బయలుదేరి మూలాధారమును పొంది స్వాధిష్ఠానము స్థానముగా నున్నది. దీనిని సుషుమ్నానాడి యనియు, జీవనాడి బ్రహ్మనాడి యని ఆగమవేత్తలు చెప్పుదురు. ఇది అగ్నిస్వరూపము. ఇదియే చిత్కలయొక్క ప్రథమవికసనముగాన అన్నిటికన్న పూర్వము జనించినదని శ్రుతి చెప్పుచున్నది. ఇదియే పరాశక్తిగానున్నది.

శ్రు. అగ్నిషోమాత్తకం చక్ర మగ్నిషోమాత్తకం జగదితి.

ఇచట చక్రమన చతుర్ద్వింశతీతత్త్వసమూహము చక్ర మనిపించుకొనును. జగత్తును శరీరమును చంద్రాగ్నులమేళనమని (శివశక్త్యాత్మకముగా నున్నవని) తాత్పర్యము.

ఇట్లు చంద్రాగ్ను లేర్పడినవి. ఈ బ్రహ్మనాడీమార్గమందున్న సంకేతములు మూలాధార, స్వాధిష్ఠాన, మణిపూర, అనాహత, విశుద్ధ, ఆజ్ఞా, సహస్రారములని సప్తకమలములు గలవు. వీనిస్థానములు పాయు, ఉపస్థ, నాభి, హృదయ, భ్రూమధ్య, బ్రహ్మరంధ్రములు. ఈ వెనుక చెప్పిన సుషుమ్న యనే విద్యుల్లత యీకమలములను స్పృశించుచు, పుష్పమాలయందు సూత్రమువలెనుండి స్వాధిష్ఠానాగ్నిదీప్తిని సహస్రారమునకు వేధించుచు, అందువలన కలిగిన అమృతధారాప్రవాహమువలన (2.౨) ద్విసప్తతిసహస్రసంఖ్యానాడీసముదాయమునకు తృప్తిని కలుగఁజేయుచు నుండును. ఈ అగ్నియొక్క ఉష్ణాధిక్యము అమృతవృష్టివలన శమించును. ఈవృష్టివలన కలిగిన శీతాధిక్య మియగ్నివలన శాంతించునుగాన, సమశీతోష్ణమయి ప్రాణులకు సుఖము గలుగుచుండును.

సంతకృతేతస్కులకు సుఖాస్రావము లేదని వెనుక చెప్పిరి. అది యెట్టిదనిన, శరీరమందు మూడుస్థానములు శ్రేష్ఠమయినవి. హృదయము, భ్రూమధ్యము, సహస్రారము. ఇందు సహస్రారము సాక్షియగు చిత్తలాస్థానము. భ్రూమధ్యము పంచబ్రహ్మలలో తురీయుడగు ఈశ్వరునియొక్కస్థానము. హృత్కమలము జీవస్థానముగా నున్నది. ఉష్ణమోహములు అగ్నిగుణములు. కామక్రోధములు న్యోమాంశములు. భయదుఃఖమోహములు తమోరూపములు. ఇవియన్నియు జీవధర్మములుగాన నీగుణములు ఉద్రేకించియున్నపు డుష్టాధిక్యమువలన సహస్రారమునుంచి సుఖావృష్టి కలుగ నేరదనియు, నదివరకున్నదియును హరించుననియు, పైనచెప్పినగుణము లుద్రేకించక యంతఃకరణశాంతిగా నున్నపుడు సహస్రారమునుంచి అమృతస్రావమగుననియుఁ దాత్పర్యము. అట్టివారు చేసిన సకలకర్మలును సఫలమగునని చెప్పిరి. ఇది సుఖావృష్టి వివరము.

జీవస్వరూపము.

అమృతవృష్టికిని అంతఃకరణశీతలత్వమునకు కామ, క్రోధ, భయ, మోహదులు ప్రతిబంధకములని చెప్పిరి గదా! ఆకామాదులకు పరిహారము లేదా యనిన, జీవస్వరూపమును తెలిసికొనుటయే పరిహారము గాన జీవస్వరూపవివర మావశ్యకముగా నున్నది.

జీవునకు ముఖ్యస్థానము హృదయము.

శ్రు. పద్మకోశప్రతీకాశగ్ హృదయం చావ్యధోముఖం,
ఆధోనిష్ఠ్యా వితస్త్యాంతే నాభ్యా ముపరి తిష్ఠతి,
సంతతగ్ం శిరాభిస్తు లంబత్యాకోశసన్నిభం,
తస్యాంతే సుషిరగ్ం సూక్ష్మం తస్మిన్సర్వం ప్రతిష్ఠితమ్.

తా. నాభికి వితస్తిమాత్రముమీదుగా పద్మముకుళమువలె ఆధోముఖముగా హృదయ మనే మాంసపిండము గలదు. అది అనేక సిరలచే (సూక్ష్మానాడులచే) పరివేష్టితమయి యుండును. దాని అగ్రమందు సూక్ష్మరంధ్రము గలదు. దానియందు ముందు వివరింపఁబోవు సకలపదార్థములును కలవు.

శ్రు. తస్య మధ్యే మహానగ్నిర్విశ్వాచ్చిర్విశ్వతోముఖః,
సోఽగ్రభుగ్విభజ్ తిష్ఠ న్నాహార మజరః కవిః,

తిర్వగూర్వమధశ్శాయీ రశ్మయస్తస్య సంతతా,
సంతాపయతి స్వం దేహ మాపాదతలమస్తకమ్.

తా. ఆపద్దకోశమందుఁ చిదగ్నికణము దీప్యమానజ్వాలాసము దాయము కలిగియున్నది. అది ఆహారమును పచనము చేసి రసపిష్ట జలములను విభజించి యారసమును బ్రహ్మరంధ్రమును పొందించును. అచటనుంచి సుషుమ్నా ద్వారా నాభిగతమయి సకలనాడులకు యథాభాగములుగా పంచబడును. అచటనున్న అగ్నికలలు ఊర్ధ్వాఘోతిర్వక్వ సారములయి శరీరము పాదము మొదలు శిరస్సువరకు వ్యాపించి తపింపఁజేయుచుండును.

శ్రు. తస్య మధ్యే వహ్నిశిఖా అణీయోర్ధ్వా వ్యవస్థితః,
నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా,
నీవారశూకవత్తన్వీ పీతా భాస్వత్యణూపమా,
తస్యాశ్శిఖాయా మధ్యే పరమాత్మా వ్యవస్థితః,
స బ్రహ్మ స శివస్స హరిస్సేంద్రస్సోఽక్షరః పరమస్స్వరాట్.

తా. ఆపద్దకోశమధ్యమందు వహ్నిశిఖ అణుమాత్రప్రమాణము గలది. ఊర్ధ్వజ్వాల కలిగియున్నది. అది నీలమేఘమధ్యనున్న విద్యుల్లేఖ వలె బ్రకాశించుచు, నివరిథాన్యపు సూక్ష్మాగ్రమువలె నతిసూక్ష్మమయి అణుమాత్రము పచ్చనికాంతితోఁ బ్రకాశించుచుండును. ఆ అగ్నిశిఖ మధ్యను పరమాత్మ యుండును. అతఁడే బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర ఇంద్రాది దేవతారూపుఁడు. అతఁడే నాశరహితుఁడనినందున ఈహృదయమందు అగ్ని యున్నట్లును, అది ఆత్మస్థానమనియు నీశ్రుతివలనఁ దెలియుచున్నది. ఈహృదయము జీవస్థానము. ఆకల జీవుఁడు.

దేహమందు అగ్ని మూడుస్థానములయందున్నది. జ్ఞానాగ్ని, దర్శనాగ్ని, కోష్ఠాగ్ని యని. జ్ఞానాగ్నిస్థానము మనస్సు. దర్శనాగ్నిస్థానము ఇంద్రియములు. కోష్ఠాగ్నిస్థానము దహరాకాశము. ఇదియే ప్రైశ్రుతి యందు వర్ణింపఁబడినది. హృదయము దక్షిణాగ్ని. ఉదరమందు గార్హ పత్యము. ముఖమం దాహవనీయము. ఇట్లు దేహమం దగ్నిత్రయమున్నది.

శ్రు. పంచప్రాణమనోబుద్ధి దశేంద్రియసమన్వితం,
అపంచీకృతభూతోత్థం లింగాంగం భోగపాదనం.

తా. పంచప్రాణములు, మనస్సు, బుద్ధి, దశేంద్రియములు ఈ పదిహేడు తత్త్వములుగల తేజశ్శరీరము లింగ మనిపించుకొనును.

శ్రు. చైతన్యం యదధిష్ఠానం లింగదేహశ్చ యః పునః,
చిచ్ఛాయలింగదేహస్థా తత్సంఘో జీవ ఉచ్యతే.

తా. లింగదేహకల్పనాధారభూతమయిన చైతన్యమును, నా చైతన్యమందు కల్పితమయిన లింగదేహమును, దానియందుఁ బ్రతిబింబించిన చిదాభాసయు, (ప్రతిబింబమును) వీనియొక్క సంఘము (సముదాయము) జీవుడని చెప్పబడుచున్నది.

మొక సహస్రారకమలమధ్యను బ్రహ్మరంధ్రద్వారా చిత్కల ప్రవేశించి యున్నదనియు నాతేజగళుంజము పరానాడిరూపముగా మూలాధారమువరకు వ్యాపించినదని చెప్పబడినది. ఈమధ్యభాగమందు జీవేశ్వరస్థానము లున్నవి. భూమధ్యము ఈశ్వరస్థానము. ఇతఁడు (ఈశ్వరుఁడు) మాయోపాధియనే శుద్ధసత్త్వోపాధియందుఁ బ్రతిబింబించిన సహస్రారమధ్యవర్తియయిన చిత్కలాప్రతిబింబముగా నున్నాఁడు. ఇతఁడు బ్రహ్మాదులకు నియామకుఁడుగానుండి ఈశ్వరుఁడనిపించుకొనును. ఇతఁ జీవస్వరూపము:—రజస్తమోగుణములచే కలుషమయిన అవిద్యోపాధి యందుఁగల చిత్కలాప్రతిబింబము జీవుఁడుగా నున్నాఁడు. లింగదేహము చైతన్యమందు కల్పితము. ఆలింగమే అవిద్య. అది త్రిగుణాత్మకము. ప్రతిబింబమునకు అన్ధమువంటిది గాన నీప్రతిబింబము ఉపాధియయిన అవిద్యకు స్వాధీనము. ఈశ్వరుఁడనే ప్రతిబింబమునకు మాయ స్వాధీనముగా నున్నదిగాన అతఁడు స్వతంత్రుఁడు. ఈజీవుఁడు అస్వతంత్రుఁడు. 'జీవత్వం ప్రాణధారణాత్' ప్రాణధారణచే నీ అపద్యాప్రతిబింబము జీవుఁడనిపించుకొనును.

అంతకును అధిష్ఠానము (ప్రతిబింబకారణము) పైనున్న చిత్కలయే ప్రధానముగా నున్నది. పరమాత్మకలను జీవునిగా నేశక్తి కల్పించినదో, అదియే ఆజీవునకు మోహమునుగూడ కలుగఁజేసినది. అందువలన నాజీవుఁడు మోహితుఁడయి స్వరూపవిస్మృతిగలవాఁడయి అహ

మహామని స్వపరభేదములు కలిగి కామక్రోధాదులు, సుఖదుఃఖములు, భయాదులు కలిగి సంసారమందు అవిద్యాబద్ధుడయి యున్నాడు. ఇటుల జీవస్వరూపము నిశ్చితమయినది.

కాన ఇందువలన జీవుడ చిత్కలయనే సహస్రాంతర్గతసాక్షి యొక్క ప్రతిబింబమనియు, నాప్రతిబింబమున కాశ్రయమయిన అవిద్యాలింగదేహాదులు చిచ్ఛాయయందు కల్పితములనియుఁ దెలియుచున్నది. ఇదంతయు వెనుకచెప్పిన హృదయమందున్నది. ఇందువలన రజ్జువునందు కల్పితమయిన సర్పమువలెనే యున్నది. ఆసర్పభ్రమ అజ్ఞానముచే గలిగినది. విచారణవలన జ్ఞానము కలిగి నిజము తెలియును గాన జీవస్వరూపము ప్రతిబింబసదృశము గాన నిజముకాదనియు, 'అహ'మనేది సాక్షియయిన చిత్కలయందుఁగాని జీవునియందు కాదనియు గ్రహింపఁదగినది.

అంతఃకరణయందు చిదాభాసుడయిన జీవునకు అవిద్యవలన భయశోకమోహాదులు కలిగినవి. ఆచిదాభాసుడను, అందులకు కారణమయిన అంతఃకరణము మిథ్యలుగా తెలిసినపు డచట మనస్సు లేదు. అందువలన భయాదులు లేక సంతోషము కలిగినపుడు అమృతవృష్టి కలిగి యంతయు చల్లనగును.

త్రివిధాహంకారము.

శ్రు. అహం సర్వమిదం విశ్వం పరమాత్మాహమచ్యుతః,
నాన్యదస్తీతి సంవిద్యాత్పరమా సాహ్యహంకృతిః.
సర్వస్త్వాద్వ్యతిరిక్తోహం వాలాగ్రాదప్యహం తనుః,
ఇతి సంవిచ్ఛయా బ్రహ్మ ద్వితీయాహంకృతిశ్శుభా.
మోక్షోద్దైహా న బంధాయ జీవన్ముక్తస్య విద్యతే.
పాణిపాదాదిమాత్రోహమితి యస్యైష నిశ్చయః,
అహంకార స్మృతీయోసౌ లౌకిక స్తుచ్ఛ ఏవ సః.
వర్జ్య ఏవ దురాత్మాసౌ కందస్సంసారదుస్తరోః.
ప్రథమౌ ద్వావహంకారావంగీకృత్య త్వలౌకికౌ,
తృతీయాహంకృతిస్త్యాజ్యా లౌకికీ దుఃఖదాయినీతి.

వికల్పకలికాకారం దేశకాలక్రియాస్పదం,
చితోదూపమిదం బ్రహ్మకేత్రజ్ఞ ఇతి కథ్యతే.
వాసనాః కల్పయన్సృపి యాత్యహంకారతాం పునః,
అహంకారో వినిర్జితః కలంకీ బుద్ధిరుచ్యతే. మహానామత్.
చతుర్విధనిశ్చయము.

శత్రైవ.

శ్రు. జాయతే నిశ్చయస్సాధో పురుషస్య చతుర్విధః,
ఆపాదమస్తకమహం మాతాపితృవినిర్జితః,
ఇత్యేకా నిశ్చయో బ్రహ్మక బంధాయ సవిలోకనాత్.
అతీతస్సర్వభావేభ్యో వాలాగ్రా దప్యహం తనుః,
ఇతి ద్వితియో మోక్షాయ నిశ్చయో జాయతే సతాం.
జగజ్జాలపదార్థాత్తా సర్వ ఏవాహ మక్షయః,
తృతీయో నిశ్చయశ్చోక్తో మోక్షాయైవ ద్విజోత్తమ.
అహం జగద్వా సకలం శూన్యం వ్యోమసమం సదా,
ఏవమేష చతుర్థోఽపి నిశ్చయో మోక్షసిద్ధిదః.
ఏతేషాం ప్రథమః ప్రోక్షస్తృష్టయా బంధయోగ్యయా,
శుద్ధతృష్ణాత్రయస్వచ్ఛా జీవన్ముక్తా విలాసినః.
సర్వం చాప్యహమేవేతి నిశ్చయో యో మహామతే,
తమాదాయ విషాదాయ న భూయో జాయతే మతిః.
ఇతి చతుర్విధనిశ్చయః.

ఆత్మబ్రహ్మలవివరము.

బృహదారణ్యకే:—

శ్రు. ఆత్మానం చేద్విజానీయాదయమస్తీతి పూరుషః,
కిమిచ్ఛన్కస్య కామాయ శరీరమనుసంజ్వరేదితి.
అయమాత్మా బ్రహ్మేతి శ్రుతిః. అసంగం బ్రహ్మ ఆత్మత్వే నోప
దిశతి. అహం మనుష్య ఇత్యాద్యహంబుద్ధిః, దేహాది తాదాత్మ్యే
నాత్మానం గృహ్యేతితి సందిగ్ధం వస్తు. తన్నిశ్చయేన ముక్తిలక్షణం ప్రయో
జనం. శ్రుత్వా విద్వదనుభవేన చ ప్రసిద్ధం. తస్మా ద్వేదాంతవాక్య

విచారముభేద విచారణీయం, విచారితే సతి అయ మాత్మా బ్రహ్మైవేతి అద్వైత్యం సిద్ధతీతి.

తా. 'అయమాత్మా బ్రహ్మ' అని శ్రుతి. ఈ శ్రుతి అసంగబ్రహ్మ వస్తువే ఆత్మస్వరూపమని చెప్పుచున్నది. ఆత్మ దేహేంద్రియాదులందు వాడుకగా నున్నది. అట్టి ఆత్మ బ్రహ్మవస్తువు ఏలాగు కాంగలదని సందిగ్ధము. పైన చెప్పిన జీవేశ్వర ఆత్మలవిచారణవలన జీవభావజగ ద్భావములు ప్రతిబింబసదృశములు గాన, అహ మనేది సాక్షియందు నిజముగా వర్తించుచున్నందున, అట్టి సాక్షియే ప్రత్యేకాత్మగా నున్నందున ఆత్మ బ్రహ్మ కావచ్చునని సమాధానము.

వెనుక చెప్పిన జీవనిరూపణము, అహంకార త్రయము, చతుర్విధ నిశ్చయము, "అయమాత్మా బ్రహ్మ" యనుమహావాక్యము వీనివలన తెలిసినఫలిత మేమనిన, జీవస్వరూపజ్ఞానమువలన కులరూపవయోవిశిష్టమైన దేహేంద్రియాదులు అహ మనే వ్యవహారజ్ఞానము తుచ్ఛముగాను, అంతరికరణయందుగల చిదాభాసుడగు జీవునియందు అహమహ మనే వ్యవహారము నెంతవరకు నుండునో అంతవరకు ఆజీవునికి లోకాంతర గమనాదులు, జననమరణాదులు, పుణ్యపాపఫలానుభవము గలదనియు నెపుడు నీజీవత్వము ఆభాసయనియు, నిందు కాధారమయిన అంతరికరణ యనేది చైతన్యమందు కల్పితమని తెలియునో, అపుడు నీ ఆశ్రయప్రతి బింబములకు హేతువయిన సాక్షియగు చిత్తులయందు అహ మనేది నిశ్చయమగుచున్నది. అపుడు జీవునియందుగల అధ్యాస (అభిమానము) (నిశ్చయము)తప్పి యంతకుముందున్న విశ్వాసము మిథ్య యగుచున్నది. అపుడు అవిద్యాబంధము జననమరణాదిజీవధర్మములు జీవత్వముతో బాటు మిథ్యలగుచున్నవి. "ద్వితీయాద్వై భయం భవతీతి." ఈ శ్రుతి వలన రెండవవస్తువువలన భయము కలుగుచున్నదని, ఆత్మవలననే సకలము కలిగినందున, నంతయు ఆత్మ యనే యూహింపవలెను గాన నపుడు ద్వితీయమే లేదుగాన అద్వితీయము సత్యముగా నున్నది. ఇందు వలన జగత్తు, 'సత్ అసత్ మిథ్య' యని మూడువస్తువులు గలదని ముందు చెప్పబడినది. శరీరమందును నీమూడువస్తువులే యున్నవి. సత్ చిత్తుల (సాక్షి). అసత్ దేహేంద్రియాదులు. మిథ్యలు జీవాదులు.

ఇందువలన సహస్రారాంతర్గతచంద్రమండలరూపమయిన సాక్షి యనే చిత్కల అహమహ మనే వ్యవహారయోగ్యమని నిశ్చయమయినది. ఇదియే ఆత్మస్వరూపముగా నున్నది.

ఈహృదయస్థానము సంవిత్కమలమనియు, సౌరమండలమనియు సకలాగమసిద్ధము. మూలాధారస్వాధిష్ఠానములు అగ్నిమండలముగాను, విశుద్ధ ఆజ్ఞాకమలములు చంద్రమండలముగాను, ఈచంద్రాగ్ని మేళనము మణిపూరానాహతములు సౌరమండలమని యీకమలములు ముందు వివరింపబడుచున్నవి.

మూలాధారాదిషట్కమలములు కూటత్రయాత్మకము. ఆజ్ఞా పరిసహస్రారాంతము తురీయకూటము. సమిష్టి సీకూటత్రయము శ్రీ భాగము. తురీయకూటము శివభాగము. బిందుస్థానము ఉభయాత్మకముగా నున్నది.

ఇచట బిందుస్థానము చంద్రమండలముగా చెప్పుచు విశుద్ధాజ్ఞా కమలములు సోమఖండ మనినందున చంద్రద్వయ మప్రసిద్ధము కదా యనిన, బిందుమండలమే వాస్తవచంద్రమండలము. అదియే సుధా సింధువు. నాచంద్రబింబకలలచే దిగువ ఆజ్ఞోపరిచంద్రుడు జ్ఞాపితమగును. ఇది ప్రతిబింబముగానున్నది.

శ్రీ. అపాగ్ రసముదయగోసక్ సూర్యే శుక్రం సమాభృతం,
అపాగ్ రసస్య యో రసః, తం వో గృహ్ణామ్యుత్తమమితి.

తా. ఉదకములను వర్ణించుచు అపాగ్ రసం = చంద్రుడు ఉదయించినవాడై యుండగా, సూర్యునియందు అమృతము పూరింపబడుచున్నది. సహస్రారస్థితచంద్రమండలగళిత్పియూషధారలవలననే హృదయస్థితసూర్యమండలలోజ్జీవనమని తాత్పర్యము. ఉదకముల సారభూతమయిన ఉత్తమచంద్రుని అనగా సహస్రారగతచంద్రుడు ఉత్తమచంద్రుడనియు, నాచంద్రకలలవలన ఆజ్ఞోపరిచంద్రుడు, సూర్యుడు, అగ్నియు ఇవి ఉజ్జీవితములనియు, ఉత్తమచంద్రుడు ఉదకములవలననే కలిగినవాడని యీశ్రుతి ఉదకములను స్తుతించుచున్నది గాన ఉత్తమచంద్రుడు, చంద్రుడు ఇట్లున్నారని తెలియుచున్నది.

వాసుకేశ్వరతంత్రే:—

శ్లో. బిందుస్థానం సుధాసింధుః పంచయోన్యస్సురద్రుమాః,
తత్రైవ నీపశ్రేణీ చ తన్మధ్యే మణిమండపం.
తత్ర చింతామణికృతం దేవ్యా మందిరము త్తమం,
శివాత్మకే మహామంచే మహేశానోపబ్ధజ్ఞే.
అతిరమ్యతరే తత్ర కశిపుశ్చ సదాశివః,
భృతకాశ్చ చతుష్పదా మహేంద్రశ్చ పతద్గ్రహః.
తత్రాస్తే పరమేశానీ మహాత్రిపురసుందరీ,
శివార్కమండలం భిత్వా ద్రావయంతీందుమండలం.
తదుద్భూతామృతసన్ధిం పరమానందనందితా,
కులయోషిత్కులం త్యక్త్వా పరం వర్షణమేతి సా.
కులాంగనైషాప్యథ రాజవీధీం ప్రవిశ్య సంకేతగృహాంతరేషు,
విశ్రమ్య విశ్రమ్య పరేణపుంసాసంగమ్యసంగమ్యరసం ప్రసూతా.

తా. ఈచనములవలన సహస్రారాంతర్గతచంద్రమండలము, బిందుస్థానమనియు నదియే సుధాసింధువనియు, కులాంగన = “ఈః పృథివీ తత్త్వం యత్ర లీయతే తత్కులం మూలాధారం తత్రస్థితా కులాంగనా సజాతీయానాం మూలాధారాది ఆజ్ఞాంతానాం కమలానాం సమూహోవా కులం, తత్ర స్థితావా, కుండలినీస్వరూప పరాశక్తి” యని తాత్పర్యము. సర్పాకారముగా నీసుఖమ్నానాడి యున్నందునకుండలినీ నామారోపణ కలిగినది. ఈకులాంగన సంకేతగృహములైన అనాహతాది కమలములందు విశ్రమించుచు సహస్రారమును పొందినందున, చంద్రాన్ని మేళనమున సుధావృష్టికలిగి ద్విసప్తతిసహస్రనాడీసముదాయమును తృప్తిని పొందించును.

యోగశిఖయై:—

తస్యా మధ్యగతాస్సుర్యసిమాన్ని పరమేశ్వరాః,
భూతా లోకాదిక్షేత్రాణి సముద్రాః పర్వతాశ్శిలాః.
దీప్తిపాశ్చ నిమ్నగా వేదాశ్శాస్త్ర విద్యా కలాక్షరాః,
సర్వమంత్రపురాణాని గుణాస్తత్త్వాదయోఽపి చ.
బీజం జీవాత్మకాస్తేషాం క్షేత్రజ్ఞో ప్రాణవాయవః,
సుఖమ్నాంతర్గతం విశ్వం తస్మిన్ తస్మిన్ ప్రతిష్ఠితమితి.

అథ నిత్యాపరివర్తనచక్రము

తిథి కు	స్వరము	వీణము	నిత్యానామ ములు	సానము	సప్తద్వీప-సప్త సముద్రములు	తిథి బ
౧౬	ఆం	క్రీం	లలిత	ద్వాదశాంతము-మహా కూన్యము.	సుధానింధువు	౧౬
౧౫	ఆః	హ్రీం	చిత్ర	కర్ణిక-చంద్రమండ లిము.	మేరువు	౧
౧౪	జౌం	ల	జ్వాలామాలిని	కూన్యం	జలార్ణవము	౨
౧౩	ఓం	క	సర్వమంగళా	సహస్రారము	పుష్కరద్వీపము	౩
౧౨	ఐం	స	విజయ	కూన్యం	క్షీరసముద్రము	౪
౧౧	ఏం	హ్రీం	నీలపతాకా	ఆజ్ఞా-భ్రూమధ్యం	కాల్పీద్వీపము	౫
౧౦	ఐం	ల	నిత్య	కూన్యం	దధిసముద్రము	౬
౯	ఐం	హ	వలసుందరీ	విశుద్ధము-కంతము	కాకద్వీపము	౭
౮	ఋం	క	త్వరితా	కూన్యం	సర్పిసముద్రము	౮
౭	ఋం	స	శివదూతీ	అనాహతము - హృద యము	క్రాంతద్వీపము	౯
౬	ఊం	హ	మహావక్త్రేశ్వరి	కూన్యం	సురాసముద్రము	౧౦
౫	ఊం	హ్రీం	వహ్నివాసిని	మణిపూరం-నాభి	కుశద్వీపము	౧౧
౪	ఈం	ల	భేరుండా	కూన్యం	ఇథుసముద్రము	౧౨
౩	ఇం	ఈ	నిత్యక్లిష్ణా	స్వాధిష్ఠానము - లింగము	ప్రక్షుద్వీపము	౧౩
౨	ఆః	ఏ	భగమాలినీ	కూన్యం	అవణసముద్రము	౧౪
౧	ఆం	క	కామేశ్వరి	మూలాధారము- పాయువు	జంబూద్వీపము	౧౫

నిత్యావరణ క్రమము.

నిత్యావరణం:—

శ్లో. కృతాదివర్షాదారభ్య ప్రతివర్షమితి స్థితాః,
ద్వితీయాదిషు వర్షేషు క్రమాత్ పరివృత్తిభిః.
షోడశాబ్దే పరే వ్యోమ్ని లలితా సలిలాంబుధౌ,
చిత్రాది భవతీత్యం హి భజంతే పరివర్తనమితి.

తా. పైనచూపించిన నిత్యావరణక్రమందుగల ప్రథమకక్షలో నంకములు, శుక్లపక్షమందుగల ప్రతిపదాదితిథులు. రెండవకక్షలో నివి షోడశస్వరములు. మూడవకక్షలోనివి పంచదశీమంత్రవర్ణములు. నాలుగవ కక్షలోనివి పంచదశనిత్యలు. ఈపంచదశిషోడశీయగు మహా నిత్యాకలవలన కలిగి తిరిగి అందు లయమగుచున్నవని వెనుక చెప్పబడి నది మంత్రవర్ణములు. ఈపంచదశనిత్యలు షోడశనిత్యాస్వరూపములు. షోడశస్వరములును నిత్యరూపములు. ఈనిత్యలు పంచదశతిథ్యధిదేవ తలు. మహానిత్యకామేశ్వరీత్రపురసుందరీ. ఇదియే ద్రువకలగా నున్నది. అయిదవకక్ష మూలాధారాదిద్వాదశాంతమువరకును పదియాలుస్థానములు. ఆఠవకక్ష సప్తద్వీప, సప్తసముద్ర మేరు, సుధాసింధువు లనుపదియాలు. ఏడవకక్ష కృష్ణపక్షతిథులు. లలితాంబతో పదియాలు నిత్యలును సీపదియాలుస్థానములయందును నొక్కొకస్థానమం దొక్కొక నిత్యచోప్పున పరివర్తన చేయుచున్నారు.

పరివర్తనక్రమము:—కృతాదియుగములు నాలుగు. ప్రతియుగ మందును వర్ణములు నాలుగు. ఇట్లు చతుర్వ్యగసమిష్టివర్ణములు పదియాలు. ఈ పదియాలులో పది యైదువర్ణములు కాలభేదమును తెలుపుచు తిథిరూపములతో నున్నవి. పదియాఠవది వృద్ధిక్షయరహితము, దేశకాలవస్తువిభాగము లేనిది గాన, నిచట వర్ణము లనగా తఘలని గ్రహింపవలెను. ప్రతితిథియందును ఈ షోడశనిత్యలు ఒక్క స్థానమందొందును. ప్రతివారును (౧౫) పదిహేను రోజులకు ఒక వారు సుధాసింధువును పొందుచుందురు. మరుసటిదినమున వెనుక వారు ముందుకు నడచుచుందురు. సుధాసింధువునందున్న వారు కృష్ణపక్షతిథులందు నవతరింతురు. శుక్లపక్షమునం దారోహణక్రమము, బహుళ

పక్షమం దవరోహణక్రమము. ఇట్లు పంచదశనిత్యలు సప్తద్విష, సప్త సముద్ర, మేరు, సుధాసింధువులను నిత్యము పరివర్తనము చేయుచున్నారు. బ్రహ్మాండ, పిండాండములు సమానధర్మములు గలవిగాన మూలాధారాది పరాకాశముపర్యంతము నాయాస్థానము లందున్న ఆయా ద్వీపసముద్రములందు నాయాతిథులందు నాయా నిత్యాదేవతలు పరివర్తనము చేయుచున్నారని తాత్పర్యము.

నిత్యామాతృకానామపారాయణవిషయము. ౨౦౭౩౬ నామాలు.

మాతృకావివేకః—

శ్లో. ఆఈషల్లవితైః పరస్పరయుతైర్దివిప్రక్రమాద్యత్తురైః

కాదితౌంతగతైస్సర్వరాదిభిరభ తౌంతైశ్చ తైస్సైస్సర్వైః,

నామాని త్రిపురే భవంతి ఖలు యాన్యత్యంతగోప్యాని తే,

తేభ్యో బైరవపత్ని వింశతీసహస్రేభ్యః పరేభ్యో నమః.

అర్థస్తు. అఆ ఇఈ ఇత్యాద్యభ్య తౌంతాని భగవత్యా నామాని భవంతి. అకార ఏకః. కకారాదయః పంచత్రింశదిత్యేవం షట్త్రింశదక్షరాణి షట్త్రింశద్వర్షరూపాణి. తేష్వేకైకస్య షాడశభిస్సర్వైర్యోగై క్రమేణ తావంతో మాసాః. తేన షట్సప్తత్యుత్తరాణి పంచశతాని వర్షాణి భవంతి. ఏతాని ప్రథమాక్షరాణి. ఏష్వేకైకం ప్రథమం క్రత్వా ద్వితీయవర్ణస్థానేషు షట్త్రింశత్క్రమేణ నిక్షిపేత్. అంతే చ ఆం ఈ మితి పల్లవం తతో నమ ఇతి యోజయేత్. తతశ్చ వింశతీసహస్రాణి సప్తశతాని షట్త్రింశచ్చ నామాని భవంతి. తేషాం చ పారాయణం పంచధోక్తం.

దినతో వారతః పక్షతో మాసా త్షట్త్రింశతా దివసై ర్వా ఇత్యాదినా తదిదం నామపారాయణక్రమం.

జేషీభాగవతే ద్వితీయస్కంధః—

అకారాదిక్షకారాంతై స్సర్వై ర్వర్షైస్తు యోజితైః,

అసంఖ్యేయాని నామాని భవంతి రఘునందనేతి.

ప్రథమశ్లోకతాత్పర్యము:—నామోద్ధారము. అకారాది స్వరములు ౧౬, ఇవి నిత్యాక్షరములు. కాదితౌంతవ్యంజనములు ౩౫.

ఇందులో అకారము చేర్చేది. అప్పుడు 3౬ అగును. ఇవి వర్ణములు. స్వరసంఖ్యచే వర్ణ సంఖ్యను గుణింపఁగా స్వరగుణితవర్ణములు ౫౭౬. ఇవి మాసములు. వర్ణ సంఖ్యచే మాసములను గుణింపఁగా ౨౦౭౩౬. ఇది నామసంఖ్యయగుచున్నది. ప్రతినామమును సప్తాక్షరములు గలది. అందు ఆం ఈం నమః ఈనాలుగు అక్షరములు పల్లవములు. నామాదినున్న బీజత్రయము నిత్యాక్షర, యుగాక్షర, మాసాక్షరములు. ఇవి మారుచుండును. ఇందు స్వరములు విమర్శాంశములు, వర్ణములు ప్రకాశాంశములుగాన, నీ యుభయసంయోగము బ్రహ్మస్వరూపముగా నున్నది. ఉదాహరణము. ౧ అం కం అం ఆం ఈం నమః. ౨ అం కం కం ఆం ఈం నమః. ౩ అం కం ఖం ఆం ఈం నమః. ౪ అం కం గం ఆం ఈం నమః. ౫ అం కం ఘం ఆం ఈం నమః. ఈరీతిని ౨౦౭౩౬ ఇరవై వేల ఏడువందల ముప్పదియారు నామములను ఉద్ధారముచేసి పారాయణ చేయవలెను. పారాయణక్రమము ఒకరోజునగాని, ఒకవారముగాని, ఒకపక్షముగాని, మాసముగాని, ౩౬ దినములకుగాని ఒకపారాయణను ఈ అయిదువిధములుగా చేయవలెనని తాత్పర్యము.

౧౮-వ సూత్రము, విద్యాయాః తత్త్వాత్తకత్వం.

మూ. అజ్వ్యంజనబిందుత్రయసమష్టిభేదైర్విభావితాకారా,

షట్త్రింశ తత్త్వాత్తా తత్త్వాతీతా చ కేవలా విద్యా.

అ. అచః స్వరాః, వ్యంజనాని హలః, బిందుత్రయం అనుస్వారత్రయం. అజ్వ్యంజనబిందుత్రయసమష్టిభేదైః = స్వరములు వ్యంజనములు అనుస్వారత్రయము అను మాడువిధములయిన, సమష్టి-వ్యష్టి భేదముచేత, విభావితాకారా=విభజింపఁబడినస్వరూపముగలదై, షట్త్రింశ తత్త్వాత్తా = ముప్పదియాటుతత్త్వములు శరీరముగాఁగలదియు, కేవలా = ఏకాకిగానున్నందున, తత్త్వాతీతా చ=సకలతత్త్వములకన్న వేఱుగానున్నది అయిన, విద్యా = పంచదశీవిద్య, జయతి = సర్వోత్కర్షణగా ప్రకాశించుచున్నది.

తా. ప్రకృతమందు వర్ణించుచున్న పంచదశీవిద్యకు విశ్వాత్తకత్వమును, విశ్వాతీతత్వమును చెప్పుచున్నారు:— ఈ పంచదశీవిద్య, సమష్టి వ్యష్టి భేదముచేత శివాది క్షీత్యంతమందున్న షట్త్రింశ తత్త్వము

లును తన శరీరములుగాగలదిగాన, విశ్వాత్మకత్వము సీతత్వములకన్న పేరుగనున్నందున విశ్వాతీతత్వమును గలదని తెలియుచున్నది. షట్త్రింశత్తత్త్వవిభాగము:—ఈపంచదశీవిద్య వాగ్భవకామరాజశక్తికూటములని మూడుకూటములు గలది. అందు ప్రథమకూటమందు ౫ బీజములును, ద్వితీయకూటమందు ౬ బీజములును, తృతీయకూటమందు ౮ బీజములును గలిగియున్నది. అందు స్వరములు, వ్యంజనములు, బిందువులు ఆను నీ మూడువిధముల భేదముచేత ౩౬ విధములు రూపములుగల వర్ణములు కలిగియున్నందున సీవర్ణములు షట్త్రింశత్తత్త్వములుగా సూచనమగుచున్నది గనుక, సీమంత్రాధిదేవతకు తత్త్వాత్మకత్వమును, సకలతత్త్వాతీతముగాన ఏకాకియు గావున తత్త్వాతీతత్వమును, విశ్వోత్తీర్ణత్వమును గలది.

ఇందుగల షట్త్రింశద్వర్ణవిభజనక్రమము సీవిద్య కాదిహాది భేదము కలిగి సకలనిగమాగమప్రసిద్ధముగా నున్నది. అందు కాదివిద్యయందు

ప్రథమఖండమందు సప్తస్వరాః; పంచవ్యంజనాని; ౭ ఏడు స్వరములు, ౫ అయిదు వ్యంజనములు సమష్టి ద్వాదశసంఖ్యగలది.

ద్వితీయఖండమందు ౬ షట్స్వరములు, ౮ అష్టవ్యంజనములు, సమష్టి ౧౪ చతుర్దశవర్ణములు.

తృతీయఖండమందు ౮ నాలుగు స్వరములు, ౬ ఆరు వ్యంజనములు, సమష్టి ౧౦ దశవర్ణములుగలది. ఇది కాదివిద్యాక్రమము.

హాదివిద్యలో ప్రథమకూటమందు మాత్రము పంచస్వరములు, సప్తవ్యంజనములు, తక్కినది సమానము. సర్వసమష్టి ౩౬ షట్త్రింశత్తత్త్వములు గలది. ఈతత్త్వములు శివాదిక్షిత్యంతము వ్యాపించియున్నందున సీవిద్యయు తత్త్వాత్మకత్వము గలదని చెప్పిరి. 'కేవలా'యనినందున కామకలాస్వరూపిణిగ నున్నదని చెప్పిరి.

ఈ విశ్వాత్మకత్వనిస్సోత్తీర్ణములు ఆగమరహస్యము. సాధకజనశరీరములు చతుష్కూటాత్మకములు. మూలాధారాది ఆజ్ఞాంతమునకు కూటత్రయము. ఆజ్ఞాపరితూరియకూటము. ఈ తూరియకూటమందు

మహానిత్యాకల, ధ్రువకల సాక్షిగానున్నది. ఆ కలవలన నీపంచదశ కలలు ఉత్పన్నమగుచున్నవి. ఈ పత్రింశ తత్త్వములును నాబిందువు వలననే ఉత్పన్నమగుచున్నవిగాన విశ్వమనఁగా శరీరము. తిరిగి యా ధ్రువకలయందే యీ పంచదశకలలు నేకీభవించుచున్నందున విశ్వాతీ తత్త్వమని చెప్పిరి.

చంద్రకలాజ్ఞానే:—

శ్లో. “ఆధారే తరుణార్కబింబరుచిరం హేమప్రభం వాగ్భవం,
బీజం మన్తథమింద్రగోపసదృశం హృత్పంకజే సంస్థితం,
రంధ్రే బ్రహ్మపదే చ శాక్తమపరం సోమప్రభాభాసురం,
యే ధ్యాయంతి పదత్రయం తవ శివే తే మాంతి సౌఖ్యంపదం” ఇతి.

౧౯-వ సూత్రము, జేన్యాపి తత్త్వాత్తకత్వం.

మూ. విద్యాపి తాదృగాత్తా సూక్ష్మా సా త్రిపురసుందరీ దేవీ,
విద్యావేద్యాత్తకయోరత్యంతాభేదమామనంత్యాః.

అ. విద్యా = చిదానందస్వరూపిణీయు, సూక్ష్మా = అపరిచ్ఛేద్య మయిన, దేవీ = స్వచ్ఛప్రకాశ రూపమయిన, లేక విశ్వస్వనాదికీడాపరాయణ యగు, సా = ప్రసిద్ధమయిన, త్రిపురసుందరీ = త్రిమూర్తివర్గా త్రిలోకాపురాణా, త్రయీమయిత్వా త్తేజోభిన్నాత్తకప్రకృతిత్రయా త్ప్రగపి సత్వాచ్చ త్రిపురా, సర్వయోగిభి రుపాస్యత్వేన శ్చుప్తహణీ యత్వా త్సుందరీ ఏవంభూతా దేవతాఽపి = త్రిపురసుందరీదేవియు, తాదృగాత్తా = సకలతత్త్వాత్తకత్వము, తత్త్వాతీతత్త్వము గలది. విశ్వాత్త కత్వము విశ్వోత్తీర్ణత్వమును గలదని తాత్పర్యము. అతః = అందువలన, విద్యావేద్యాత్తకయోః = మంత్రమంత్రాధిదేవతలయిన పంచదశీవిద్యా త్రిపురసుందరీలకు, అత్యంతాభేదం = సార్వకాలికైక్యమును, ఆఠ్యాః = పరమేశ్వరప్రముఖులు (బ్రహ్మవేత్తలు), ఆమనంతి = చెప్పుచున్నారు.

శ్లో. అహం పంచాక్షరీ సాక్షాత్త్వం తు పంచదశాక్షరీ.

తా. వెనుకటి సూత్రమందు పంచదశీవిద్యకు తత్త్వాత్తకత్వ మును, తత్త్వాతీతత్వమును చెప్పబడినది. ఇందు నామంత్రాధిదేవత యగు త్రిపురసుందరీ దేవియును నటులనే, తత్త్వాత్తకత్వమును తత్త్వా

తీతత్వమును కలదనియు; మంత్రదేవతల కభేదమని చెప్పిరి. మూర్తి
త్రయ, బీజత్రయ, శక్తిత్రయ, ధామత్రయ, తేజస్త్రయములకు ముందు
న్నదిగాన త్రిపురాయనియు, సర్వయోగులును ఉపాస్యమానత్వేన
కోరుచున్నందున, లోకోత్తరసౌందర్యము కలిగినందున, త్రిపురసుందరీ
యనియు నామము కలిగినదని చెప్పిరి.

ఆత్మవలన ఆకాశాది పంచభూతములును, వానివలన సకల
తత్త్వములు కలిగి తిరిగి ఆయాత్మయందు లయమగుచున్నందున, నీపరా
శక్తి ఆత్మస్వరూపిణియని రహస్యాప్థము. ఈ ప్రకరణమందు బాలా,
పంచదశి, షోడశీవిద్యలును, బాలా, లలితా, రాజరాజేశ్వరీ, మహా
త్రిపురసుందరు లాయామత్రాధిదేవతలుగా నున్నారు. ౧౨-వ సూత్ర
మందు బాలాబీజత్రయము వ్యక్తమయినది. ౧౬-వ సూత్రమందు
పంచదశీవిద్య నిరూపింపబడినది. అవశిష్టమయిన షోడశీవిద్యయు మం
త్రార్థములును నిచట సూచన మగుచున్నందున నిరూపింపఁబడుచున్నవి.

శ్రీవిద్యాషోడశాక్షరీస్వరూపము.

విద్యా ఉద్ధారకశ్రుతిః, వామకేశ్వరతంత్రే:—

మామాయా స్తరవాగ్భవాశ్చ సపరాః వేదాదిబీజం తతో
హృల్లేఖాస్తరమాతృబీజసహితా కూటత్రయం తద్వత్,
శక్తిర్వాగ్భవమారమాయరమయా యుక్తం త్వదీయం మను
రాభవ్యం షోడశబీజరాజసహితం శ్రీరాజరాజేశ్వరీ ఇతి.

ఈమంత్రబీజములు ముందు మంత్రార్థమందు స్పష్టమగుచున్నవి.
ఇందు కూటత్రయమనగా, పంచదశీవిద్యాకూటత్రయము మూడు
బీజములుగా గ్రహింపఁబడినది. ఈకూటత్రయము విభజనమయినపుడు
అష్టావింశతి వర్ణములగును.

“విద్యా హ్యష్టావింశతివర్ణమయి” అని గౌడపాదసూత్రము.
నిత్యాతంత్రే:—

శ్లో. కోటిభిర్వాజపేయానాం యథా షోడశకోటిభిః,
ప్రియతేఽంబా తథై కేన షోడశ్యుచ్చారణేన చేతి.
శివేచ్ఛయా పరాశక్తిః శివతత్త్వైక్యతాం గతా,

తతః పరిస్ఫురత్యాదౌ సర్వే తైలం తిలాదివ.
 బ్రహ్మణోఽభిన్న శక్తిస్తు బ్రహ్మైవ ఖలు నాపరా,
 తథా సతి వృథా ప్రోక్తం శక్తి రిత్యవివేకిభిః,
 శక్తిశక్తిమతో విద్యకా భేదాభేదస్తు దుర్ఘటః.
 అథ శ్రీవిద్యామహాపాదుకామంత్రోద్ధారః.

హంసరహస్యే:—

శ్రు. హంసశ్శివస్సోహముక్త్వా తారత్రయమతఃపరం,
 కుమారిమోంఢేచరిం చ శ్రీవిద్యాహాడశాక్షరీ.
 హాదిపంచదశీం తుర్యాం శ్రీప్రాసాదమతఃపరం,
 ఆనందభైరవద్వంద్వం పరాప్రాసాదమేవ చ.
 పఠేద్వాక్యాని చత్వారి స్వప్రకాశపదం తతః,
 పరిపూర్ణమహాప్రకాశవిమర్శాత్తకమేవ చ.
 శ్రీశివానందనాథశ్రీ గురుశ్రీపాదుకాం వదేత్,
 పూజయామి నమోఽంతం చ పఠేన్నంత్రం సుధీః క్రమాత్.
 ఇతి శ్రీవిద్యామహాపాదుకామంత్రోద్ధారః. మంత్రస్తు గురు
 ముఖైకవేద్యం. అత్రస్థహాదివిద్యాయాః లోహముద్రావిద్యేతి ప్రసిద్ధిః.
 అథ కామకలాపికాక్షరీవిద్యా.

అస్య శ్రీసాభాగ్యలక్ష్మీ కామకలా పికాక్షరీమహామంత్రస్య,
 దక్షిణామూర్తి ఋషిః, నృచంద్రాయత్రీ ఛందః, సాభాగ్యలక్ష్మీ దేవతా,
 శం బీజం, ఈం శక్తిః, రం కీలకం, చతుర్వర్గ పురుషార్థసిద్ధ్యర్థే విని
 యోగః. శ్రాం-అం, శ్రీం-త, శ్రాం-మ, శ్రైం-అనా, శ్రౌం-కని, శ్రః-
 కర. ఏవం హృదయాదిన్యాసః. భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః.

ధ్యానమ్.

శ్లో. అగ్రబిందుపరికల్పితాననా మన్యబిందురచిత స్తనద్వయీం,
 నాదబిందురశనాగుణాస్పదాం నౌమి తే పరశివాం పరాం కలాం.
 ఈకారోర్ధ్వగతో బిందు ర్ముఖం భాసు రధో ముఖౌ,
 స్తనౌ దహనసీతాంశూ యోని ర్హూర్ధ్వకలా భవేత్.

చతుర్భుజే చంద్రకలావతంసే కుచోన్నతే కుంకుమరాగశోణే,
పుండ్రేక్షుపాశాంకుశపుష్పబాణమాస్తే నమస్తే జగదేకమాతః.

ఇతి స్వశిరసి సహస్రకమలాంతర్గతచంద్ర మండలమధ్యస్థాం పరా
దేవతాం స్వాత్మాభిన్నాం ధ్యాత్వా, లమిత్యాదికంచోపచారై స్సం
పూజ్య, మనుః. శ్రీం ఇత్యేకాక్షరీమనుంజపేత్.

ద్వాదశలక్షజపాత్సిద్ధిః.

తర్పణహోమశాంత్యాదికం తత్తద్దశాంశం కార్యం. సదా అంతే
శ్రీసూక్తం జపేత్. స సర్వా న్కామా నవాప్నోతి, ఆత్మానం చ
విందతి, స జీవన్ముక్తో భవతి, ఇతి ఋగ్వేదీయా సౌభాగ్యలక్ష్యపనిష
తోప్రీక్షం.

శ్లో. సచ్చిష్యాయోపదేష్టవ్యా గురుభక్తాయ సా కలేతి.

ఈ ప్రకరణమందు షోడశకలలు వర్ణింపబడుచున్నవి. అందు పంచ
దశకలలు వృద్ధిక్షయములు గలవనియు, షోడశీకల వృద్ధిక్షయరహిత
మనియు, నది ధృవకలగాను, ప్రకాశవిమర్శాత్త కమనియు నిరూపింపఁ
బడుచున్నది. ఇట్లు వివరించుటకు ఆగమమందు మాత్రమా, నిగమము
లందుఁగూడ నీధృవకలను గురించి ప్రసంగము గలదాయనిన, నిగమ
విరుద్ధమయిన ఆగమము లేదు. ఆగమవిరుద్ధనిగమము నుండదు. కాన
కొన్నివిషయములు నిగమములందు బీజములుగానుండి ఆగమమందు
విస్తరింపబడుచున్నవి. అట్లే ఆగమమందు బీజములుగానుండి నిగమము
లందు స్పష్టమగుచున్నవి. కాన నీసమయమతము నిగమాగమసమ్మత
ముగా నున్నది. ఈవ్యాఖ్యానము నిగమాగమవిద్వదనుభవముల సామ
రస్యముగా రచింపబడినది.

షోడశీకలన ప్రతిపాదించునట్టి శ్రుతులు.

ప్రశ్నోపనిషత్:—

శ్రు. ఇమా నద్య స్యందమానా స్సముద్రాయణా స్సముద్రం
ప్రాప్త్యాస్తం గచ్ఛంతి, భిద్యేతే తాసాం నామరూపే సముద్ర ఇత్యేవం
ప్రోచ్యతే.

ఏవమేవాస్య కరిద్రష్టు రిమా షోడశకలాః పురుషాయణాః
పురుషం ప్రాప్త్యాస్తంగచ్ఛంతి, భిద్యేతే తాసాం నామరూపే పురుష
ఇత్యేవం ప్రోచ్యతే, సవీషోకలోఽమృతో భవతి తదేష శ్లోకః.

అరాధవ రథనాభౌ కలాయస్తిక్ ప్రతిష్ఠితాః,

తం వేద్యం పురుషం వేద యథా మావో మృత్యుః పరివ్యథాఇతి.

తా. జగత్తునందుఁగల గంగా, గోదావరీ మొదలగు నదులు
వేరు వేరు నామరూపములు గలిగి యున్నవి. ఇవి సముద్రోదకము
సూర్యకిరణములద్వారా గ్రహింపఁబడి మేఘరూపమున వర్షించిన జల
ప్రవాహములు కలవై, నామరూపములు గలిగి తిరిగి ఆసముద్ర
మందు నామరూపములతోఁ గూడ లయమగుచున్నవి. అటులనే షోడశీ
కలాస్వరూపమయిన పరమాత్మయనే పురుషునివలన అవ్యక్తమహత్త
త్వాహంకారమనగ ప్రాణములనే పంచకమును, శబ్దస్పర్శాదిసూక్ష్మభూత
పంచకమును, జ్ఞానేంద్రియ పంచకమును, నీపంచదశకలలును ఉత్పన్నము
లయి వేరువేరునామరూపములు గలిగి తిరిగి ఆయాత్మయందు యథా
క్రమముగా లయమగుచున్నవి.

రథనాభియందు చక్ర ఖండము లున్నట్లు, పరమాత్మయం దీకలలు
పదియైదును ఆధారము కలవయి యున్నవి. ఇట్లు తెలుసుకొనఁదగిన షోడ
శీకలాస్వరూపమయిన బిందుమండల మధ్యవర్తియగు ప్రత్యేగాత్మను
తెలుసుకొనినవారు అవిద్యారూపమృత్యువిముక్తు లగుచున్నారని యీ
శ్రుతితాత్పర్యము.

మండకోపనిషత్ :—

శ్రు. గతాః కలాః పంచదశ ప్రతిష్ఠాః దేవాశ్చ సర్వే ప్రతిదేవతాసు,
కర్తాణి విజ్ఞానమయశ్చ ఆత్మ పరేఽవ్యయే సర్వ ఏకీభవంతి.

యథా నద్యస్త్వందమానాస్సముద్రే ఽస్తం గచ్ఛంతి నామ
రూపే విహాయేతి.

తా. పిండాండమందుఁగల ఇంద్రియపాలకులయిన మిత్ర, వరుణ,
అర్యమ, ఇంద్ర, బృహస్పతులును; చంద్ర, విష్ణు, చతుర్వక్త్ర, శంభు
లనెడి అంతఃకరణాధిదేవతలును, వీరియందు ప్రతిష్ఠింపఁబడిన ఇంద్రి

యాదిచంచదశకలలును, ఈదేవతలును, వీరివలన జరిగే శబ్దస్వరూపకల్ప
లును, నీభేదమును తెలుసుకొనే జ్ఞానశక్తియు, సర్వసమష్టి రూపమయిన
అహమనే ఆత్మయును, సచ్చిదానంద స్వరూపమయిన పరమాత్మయనే
పోడశీకలయందు సముద్రమందు నదులువలెనే నీకీభవించు చున్నవని
తాత్పర్యము.

శ్రు. పోడశకలః పురుషః పంచదశాహనిమాశీః. కామ మః పిభా
పోమయః ప్రాణో న పిబతో విచ్ఛేత్స్యత ఇతి.

యథా సోమ్య మహతో లభ్యాహితం తస్యైకోఽంగారః
ఖద్యోతమాత్రం పరిశిష్టం తం తృణై రుపసమాథాయ ప్రజ్వాలయే
త్తతోఽపి బహు దహేత్. ఏవగ్ం సోమ్య తే పోడశానాం కలానా
మేకా కలాఽతి శిష్టా భూత్సన్నేన సోపసమాహితా ప్రజ్వాలీ త్తయై
తర్హి వేదాననుభవత్యన్నమయగ్ం హి సోమ్య మన, ఆపోమయః
ప్రాణ స్తేజోమయో వాగితి తద్ధాస్య విజజ్ఞావితి విజజ్ఞావితి.

ఛాందోగ్యోపనిషత్. ప్రపా. ౬. ఖం. ౩.

తా. పురుషుడు పోడశకలలు గలవాడు. ప్రాణము జల
మయము. మనస్సు అన్నమయము. వాక్కు తేజోమయము. పది
యయిదు దినములు జలపానముచేయుచుండిన ప్రాణము నిలుచును.
అన్నము లేనందున మనస్సు క్షీణించును. ఖద్యోతమాత్రము అగ్నికణ
మును శుష్కతృణములచే వృద్ధి నొందింపవచ్చును. ఆవృద్ధియైన అగ్ని
వలన అనేకము దహింపవచ్చును. అటులనే అణుమాత్రమయిన జ్ఞాన
మును వృద్ధి నొందించినయెడల సర్వజ్ఞుడు కాంగలడు గాన, పురుషుని
యందుగల పదియాలుకలలలో నొకకల జ్ఞానమనేది ఉత్కృష్టమయి
నది. అది అన్నముచే వృద్ధి నొందునుగాన నాకలవలన అవిద్యా విముక్తు
డయి, స్వస్వరూపమును పొందగలడని అరుణపుత్రుడయిన ఉద్దాలక
మహర్షి శ్వేతకేతువనే తనశిష్యున కిట్లుపదేశించెను.

శ్రు. స ఏష సంవత్సరః ప్రజాపతిఃపోడశకల స్తస్యరాత్రయ ఏవపంచ
దశకలాద్రువైవాస్య పోడశీ కలా సరాత్రిభి రేవాచపూర్యతేఽచపక్షి.

యతే తస్మా దేతాగ్ం రాత్రిం ప్రాణభృతః ప్రాణం న విచ్ఛింద్యాదపి
కృకలాసస్యైతస్యా ఏవ దేవతాయా అపచిత్యై.

బృహదారణ్య. ౧. ఆధ్య. ౩. బ్రా. ౧౪.

యోవైస సంవత్సరః ప్రజాపతిః షోడశకలోఽయమేవ సయోఽయ
మేవం విత్పురుష స్తస్య విత్తమేవ పంచదశకలా ఆత్మైవాస్య షోడశీ
కలా సవిత్రేనైవ పూర్యతేఽచక్షీయతే.

బృహదారణ్యకోపనిషత్. ౧. ఆధ్య. ౯. బ్రా. ౧౫

తా. షోడశకలలకు సంవత్సరమనేది కాలస్వరూపప్రజాపతి యనే
నామము గలదిగా నున్నది. ఆ సంవత్సరమునకు నీ షోడశకలలు అవ
యవములుగానున్నవి. అందు షోడశీకల ధృవకలగానున్నది. ఈ ప్రజా
పతిశబ్దము సృష్టికర్తయందును 3౬౦ దినరూపకలలకు అధిపతి
యైన సంవత్సరమందును వర్తించుచున్నది. ఇందు రాత్రులు ముఖ్య
ములు. షోడశీకల రాత్రులచేతనే వృద్ధిక్షయములను పొందుచున్నది.
శుక్లపక్షరాత్రులచే వృద్ధినిపొంది పౌర్ణమాసి యనిపించుకొనును.
కృష్ణపక్షరాత్రులచే క్షయమునుపొంది అమావాస్య యనిపించు
కొనును. ఆదినమందు ధృవకలమాత్రము నిలిచియుండును. ఆ కల
అమావాస్యయందు ప్రాణులందును లీనమయియుండును గాన, నాదిన
మందు నేప్రాణికిని హింసకలుగఁజేయఁగూడదు. కృకలాసమన ఊసరవెల్లి
యనే ఒకపాపజంతువు. దానిని చూచిన అమంగళమని జనులు హింసిం
తురు. అట్లే అమావాస్య కలారహితముగాన నాదినమున నెంత
మాత్రము ప్రాణిహింస కూడదని అభిప్రాయము. రాత్రిరూపమైన
కాలకర్షణియనే సరళు, (మధుమక్షిక) శుక్ల, కృష్ణపక్షభేదముచే పంచ
దశకలలనే ధనమును పూరించుచు హరించుచు నుండును. కాన నీ
పంచదశకలలు నీ షోడశీకలయొక్క ధనముగా నున్నవి. ఆధునికలయే
పరమాత్మ యని యాజ్ఞవల్క్య మహాబుషి తమ శిష్యుల కుపదేశించినట్లు
తెలియుచున్నది.

కనుక నీషోడశీకల సకలనిగమాగమములందును శ్రుతిస్మృతిపురా
ణేతిహాసములచేతను ప్రతిపాదితమయి, జగద్విశ్రాంతమయి యున్నది.

ఇతి ధృవకలానిరూపణం.

అథ మంత్రార్థవిచారః.

అదౌ ద్విజత్వసాధనీభూతగాయత్రీమన్వర్థవిచారః.

- శ్లో. తద్జ్ఞానార్థ ముపాయా విద్యా లోకే చతుర్దశ ప్రోక్తాః,
తేష్వపి చ సారభూతా వేదా స్తత్రాపి గాయత్రీ.
తస్యా రూపద్వితయం తత్రైకం యత్ప్రకృత్యతే స్పష్టం,
వేదేషు చత్రష్వపి పరమత్యంతం గోచరీయతరమితి.

విశ్వామిత్రకల్పే.

త్రిపాదగాయత్రీవర్ణాధిదేవతాః.

- శ్లో. అక్షరాణాం తు దైవత్వం సంప్రవక్ష్యామ్యతఃపరం,
ఆగ్నేయంప్రథమం జ్ఞేయం వాయవ్యం చ ద్వితీయకం.
తృతీయం సూర్యదైవత్వం ఈశాన్యం తు చతుర్థకం,
ఆదిత్యం పంచమం జ్ఞేయం షష్టమాంగీరసం స్పృతం.
సైత్రకం స్యాత్సప్తమం తు భర్తాఖ్యం చాష్టమం విదుః,
అర్యష్టం నవమం జ్ఞేయం గాంధర్వం దశమం తథా.
పౌష్టమేకాదశం ప్రోక్తం మైత్రావరుణ మతఃపరం,
త్యాష్ట్రం త్రయోదశం జ్ఞేయం వాసవం తు చతుర్దశం.
వామదేవ్యం పంచదశం మిత్రావరుణహేడశం,
జ్ఞేయం సప్తదశం ధాత్రం వైశ్వదేవ మతఃపరం.
వైష్ణవం చైకోనవింశం ప్రాజాపత్యం తు వింశకం,
సర్వదేవమయం ప్రోక్త మేకవింశ మతఃపరం.
కాబేరం తు తతః ప్రోక్తం త్రయోవింశం తథాఽఽశ్వినం,
బ్రాహ్మం చతుర్వింశతిక మేతా హ్యక్షరదేవతాః.
జపకాలే తు సంస్కృత్య తాసాం సాయుజ్యమాపున్నయాత్.

క్రిగాయత్రీపరమార్థః, యోగయాజ్ఞవల్క్యః.

- శ్లో. తచ్ఛబ్దేన తు యచ్ఛబ్దో బోధవ్య స్సతతం బుధైః,
ఉదాహృతే తు యచ్ఛబ్దే తచ్ఛబ్దస్యాదుదాహృతః.
సవితా సర్వభూతానాం సర్వభావాన్ ప్రసూయతే,
సవనా త్వేగ్రిరణాచ్చైవ సవితా తేన చోచ్యతే.

దీప్యతే త్రిడతే యస్తా ద్రోచతే ద్యోతతే దివి,
 తస్మా ద్దేవ ఇతి ప్రోక్తః స్థూయతే సర్వదేవతైః.
 చింతయామో యం భర్తంధియో యో నః ప్రచోదయాత్,
 భర్తార్థకామమోక్షేషు బుధైవృత్తిః పునఃపునః.
 భృజః పాకే భవే ధ్వాతు ర్యస్తా త్పాచయతే హ్యసౌ,
 బ్రాజతే దీప్యతే యస్తాత్ జగదంత్యే హరత్యపి.
 కాలాగ్నిరూప మాస్థాయ సప్తార్చి స్సక్షరశ్శిభిః,
 బ్రాజతే తత్స్వరూపేణ తస్మా ద్భగ్న స్స ఉచ్యతే.
 భేతి భాసయతే లోకాః రేతి రంజయతే ప్రజాః,
 గ ఇత్యాగచ్ఛతేఽజస్రం భరగో భగ్న ఉచ్యతే.
 ఆదిత్యాంతర్గతం యచ్ఛ బోధ్యతిహం బోధ్యతిరు త్తమం,
 హృదయే సర్వభూతానాం జీవభూతస్స తిష్ఠతి.
 హృద్యోమ్ని తపతి హ్యేష బాహ్యో సూర్యస్య చాంతరే,
 అగ్నో వా ధూమకేతౌ చ బోధ్యతి శ్చిత్రకరం చ యత్.
 హృద్యాకాశే చ యో దేవస్సాధకై రుపవర్ణ్యతే,
 స ఏవాదిత్యరూపేణ బహి ర్నభసి రాజతే.
 వరేణ్యం వరణీయం చ జన్మసంసారభీరుభిః,
 ఆదిత్యాంతర్గతం యచ్ఛ భర్తాఖ్యం వై ముముక్షుభిః.
 జన్మమృత్యువినాశాయ దుఃఖస్య త్రివిధస్య చ,
 ధ్యానేన పురుషో యస్తు ద్రష్టవ్యసూర్యమండలే.
 ఈశ్వరం పురుషాఖ్యం తు సత్యధర్మాణ మచ్యుతం,
 భర్తాఖ్యం రుద్రసంజ్ఞం తు జ్ఞాత్వా త్యమృతమిచ్ఛతి.
 రవిమధ్యే స్థిత స్సోమ స్సోమమధ్యే హుతాశనః,
 తేజోమధ్యే స్థితం సత్యం సత్యమధ్యే స్థితోఽచ్యుతః.
 అంగుష్ఠమాత్రః పురుషః పూర్వమేవ మయేరితః,
 శంకరేణ తథా దృష్టః ప్రభవ స్సర్వతేజసాం,
 స విష్ణు ర్భువనాధారో యస్యేదం సకలం జగత్.

విద్వారణ్యకృతమ్.

తదిత్యవాజ్ఞనోగమ్యం ధ్యేయం యత్సూర్యమండలే,
 సవితు స్సకలోత్పత్తిస్థితిసంహారకారిణః.

(న) వరేణ్య మాశ్రయణీయం యదాధారమిదం జగత్,
భర్తః స్వసాక్షాత్కారేణావిద్యాతత్కార్యదాహకం.
దేవస్య ద్యోతమానస్య హ్యనందాత్క్రిడతోఽపివా,
ధీమహ్యహం స ఏవేతి తేనైవాభేదసిద్ధయే.

(స్త్రీ) ధియోఽంతఃకరణృత్తేషు ప్రత్యక్షవివణచారిణీః,

(పుం) య ఇత్యలింగధర్తం యత్సత్యాజ్ఞానాదిలక్షణం.
నోఽస్థాకం బహుధా ఽభ్యస్తభిన్న భేదదృశాం తథా,
ప్రచోదయాత్ప్రేరయతు ప్రార్థనేయం విచార్యతే.

అత్ర ఖండరాజః.

యస్సూర్యః ప్రేరయతి నో బుద్ధిర్దీప్తస్య తస్య నై,

ఖ్యాతం స్వరూపం ధ్యాయేమ నేవ్యం పాపాదిభర్జకం.

అర్థః.—యస్సవితా, నః = అస్థాకం, ధియః = బుద్ధివృత్తిః, ప్రచోదయాత్ = ప్రేరయతి, సవితః = జగత్ప్రసవితః, దేవస్య = దీప్తస్య, వరేణ్యం = నేవ్యం, భర్తః = అవిద్యాపాపాదిభర్జకం, తత్ = ప్రసిద్ధ స్వరూపం, ధీమహి = ధ్యాయేమ, యః = పుం, ధియః = స్త్రీ, భర్తః = నపుంసక లింగం.

అత్ర సాయణః.

శ్లో. బుద్ధిః కర్తాణి వా స్తాఽకం యః ప్రేరయతి తస్య తత్,

దేవస్య సవితః ఖ్యాతం వరేణ్యం చింతయే మహాః.

అర్థః.—యస్సవితా, నః = అస్థాకం, ధియః = ప్రజ్ఞాః, కర్తాణివా, ప్రచోదయాత్ = ప్రేరయతి, తస్య = సవితః, ప్రేరకస్య, అంతర్యామిణః, దేవస్య = ప్రకాశమానస్య (సరమాత్తనః) వరేణ్యం = వరణీయం (ప్రార్థనీయం) (సుఖైకతానరూపం) సర్వై స్సుఖనైవ్యవ ప్రార్థనీయత్వాత్, భర్తః = సంసారదాహకం, తత్ = సర్వేషు వేదేషు లోకేషు చ ప్రసిద్ధం బ్రహ్మస్వరూపం, ధీమహి = ధ్యాయామః.

గాయత్రీతురీయపాదస్య ఆర్థవిచారః.

పరోరజసిసావదోం. పరో రజసి సా అవతు ఏవం పదవిభాగః.

రజసః పరః పరోరజః తస్మిన్ పరోరజసి రజసః మూలప్రకృతేః పరః

అగ్రేస్థితం యత్రేజః సంవిద్రూపం వా మూలప్రకృతేః పరః పురుషః తస్మిన్సంవిద్రూపేణ యాస్థితా సా సర్వోపనిషత్ప్రతిపాదితబ్రహ్మశక్తిర్వా, రజసః శబలప్రహ్లాత్కపూర్వోక్తపాదత్రయం త్వరం శుద్ధబ్రహ్మమయ అసంగచిద్రూపా ద్రువకలా నామ త్రిపురసుందరీ వా నః సాధకపుంగ వాన్ అవతు రక్షత్వితి అత్ర జ్ఞానయోగ ప్రకరణే రజశ్శబ్దతమశ్శబ్దా మూలప్రకృతివాచకా.

శ్రు. వేదాహమేతం పురుషం మహాంతం ఆదిత్యవర్ణం తమసఃపరస్తాత్, తమేవం విద్వా నమృత ఇహ భవతి.

అత్రాపి తమసః పరస్తాత్. మూలప్రకృతే ర్యః పరస్తాత్. అసంగత్వేన అన్యథా స్థితః తం పురుషం యస్సాధకః వేద సః ఇహ అస్మిన్నేవ జన్మని అమృతః మరణధర్మరహితో భవతి; బ్రహ్మభూతో భవతీతి యావత్. అన్యచ్ఛ.

శ్రు. ఇంద్రియేభ్యః పరాహ్యర్థాః అర్థేభ్యశ్చ పరం మనః, మనసశ్చ పరా బుద్ధిః బుద్ధేః పరతరం మహాః. మహతః పర మవ్యక్తం అవ్యక్తా త్పురుషః పరః, పురుషా న్న పరం కించిత్సాకాష్టా సా పరా గతిః. అత్ర తు అవ్యక్తనామకగుణత్రయసంవళితమూలప్రకృతిరేవేతి.

శ్రుతి ప్రమాణసిద్ధః సకలభావాతీతసచ్చిదానందస్వరూపిణీ పరా శక్తిః అనేకజన్మవాసనావాసితభిన్న భేదయుక్తా న్నః అపరోక్షజ్ఞానరూప స్వసాయుజ్యం దత్వా అవతు రక్షత్వితి స్వస్వరూపజ్ఞానం దేహీతి ప్రాథ నారూపోఽయం తురీయపాదార్థః.

విశ్వామిత్రకల్పే, యథాహ యజ్ఞవల్క్యః.

శ్లో. జ్ఞాత్వా పదాని శ్రుత్వాఽథ తురీయపద మవ్యయం, బ్రహ్మణా యాతి తత్సామ్యం పదం జ్ఞాత్వా తురీయకం. ౧
యాగాయత్రీత్రచరణా సాత్రిమూర్తిస్వరూపిణీ,
ఉపాస్యానంతరం విప్రైస్త్రీసంధ్యాసు త్రిమూర్తిషు. ౨
తురీయపాదమేతస్యాః జ్ఞాత్వా చోపాస్తి మాచరేత్,
స రత్నపూర్ణాం పృథివీం గృహ్లానో దోషభాగ్భవేత్. ౩

బ్రహ్మ కేశవ రుద్రాది దేవతాభి రుపాసితాం,
 సంధ్యాంతాం కో నవేదేత విప్రస్సాన్యదభిలాషుకః. ౪
 ఇయం సమస్తశ్రుతిభిర్గాయత్రీ చేత్యుదాహృతా,
 విధినై వాభ్యసేద్యాచత్తురీయం పరమం పదం. ౫
 భూరిత్యాదిత్రీభిస్తంత్రైర్జప్య గాయత్ర్యనారతం,
 తస్య ప్రథమపాదేన భూర్భువ స్వర్జగత్రయం. ౬
 వ్యాప్త్యం ద్వితీయపాదేన వేదానాం త్రితయం తథా,
 తృతీయేన తు పాదేన స్రాణం వ్యాన మపానకం. ౭
 వ్యాప్తం చతుర్థపాదేన పరమం రవిమండలం,
 క్రమేణానేన సంక్రాంతం యథావ్యాప్త మిదం జగత్. ౮
 గాయత్రీ సర్వదేవానాం మాతా సాక్షా ద్ద్విజాశ్రయా,
 తామేవ ప్రజపే ద్భక్త్యా ధ్యాయేచ్ఛ సతతం ద్విజః. ౯
 అథాహమర్థం గాయత్ర్యః ప్రవక్ష్యామి యథాతథా,
 ద్విజోత్తమానాం సద్భక్త్యా జపాదీని ప్రకర్వతాం. ౧౦
 విశ్వాస భక్తిజనక మంత్రై ర్యజ్ఞాన ముత్తమం,
 తస్మా దర్థం విజానీయా ద్యత్నేన జపకృద్ద్విజః. ౧౧
 ద్వాభ్యాం విశ్వాసభక్తిభ్యాం జపాదీనాం మహత్తరం,
 ఫలం లభేజ్జపకృతా మితి వేదేషు భాషితమ్. ౧౨
 పదాని దశ మంత్రస్య తదాదీని యథాక్రమాత్,
 పదం ప్రత్యర్థనిష్పత్తిః స్పష్టం తు క్రియతే ౭త్రహి. ౧౩
 ఏషా వ్యాఖ్యాతు గాయత్ర్యాస్సర్వపాపప్రణాశినీ,
 విజ్ఞాతవ్యాప్రయత్నేన ద్విజైస్సర్వశుభేచ్ఛుభిః. ౧౪
 జపస్యాభ్యంతరే వ్యాఖ్యా స్తర్తవ్యా మనసా ద్విజైః,
 స్మరణా త్సర్వపాపాని ప్రణశ్యంతి న సంశయః. ఇతి శివం.

సప్తకోటిమహామంత్రేషు గాయత్ర్యాస్సర్వోత్తమత్వం ద్విజానా
 మావశ్యకతాపరాణ్యనేక ఋషిప్రొక్తాని వచనాని శతశః సహస్రశః
 సంతి. గ్రంథవిస్తరభయా దత్ర న లిఖితం.

చిహ్నకల్పే:—

అథ చిహ్నకల్పే గాయత్ర్యర్థో నిర్దిశ్యతే.

తత్ర గాయత్రీప్రణవాదిక సప్తవ్యాహృత్యుపేతా శిరస్సుమీతా
సర్వదేవతాస్వరూపేతి, ఏవంవిశిష్టగాయత్రీ ప్రణవవ్యాహృతి త్రయ
యుక్తా సర్వదేవతాత్మికా జపాదికస్య తత్సవితురిత్యాదిపదైః నిర్దిశ్యతే.

ఓం. తదితినిర్దేశో బ్రహ్మణస్త్రీవిధః. తచ్చబ్జేన వరబ్రహ్మోఽచ్యతే.
సవిత్సతి సృష్టిస్థితిలయోఽపటణం. సర్వప్రపంచాధికత్వలక్షణం. వరే
ణ్యం ఇతి నిరతిశయానందస్వరూపం, భర్త ఇతి ఆధ్యాదిదోషవర్జనం,
దేవస్యేతి సర్వాధిపానభూతం, ధీమహీతి జడప్రపంచనిరసనాత్ బ్రహ్మణి
ఏకత్వం భవతి. ధియోయోనః ప్రచోదయాదితి. నిర్దిష్టస్యాత్మనః వర
బ్రహ్మ భవతి, సర్వాత్మికేయం గాయత్రీ బ్రహ్మబోధకస్సంపద్యతేతి.

సప్తవ్యాహృతీనామయమర్థః.

భూరితి-సంతాత్ర ఉచ్యతే, భువఇతి-సర్వంభావయతి, ప్రకాశయతి.
సువరితి-సర్వం ప్రియమాణం సుఖస్వరూపం, మహ ఇతి-మహీయతే,
సర్వాతిశయత్వం, జనఇతి-జనయతీతి సర్వకారణత్వముచ్యతే, తపఇతి-
లోకేశస్వరూపముచ్యతే, సత్యమితి బ్రహ్మైవ, ఆత్మనశ్చిద్రూపాత్త
భావాదితి, యద్వా-భూరాదిసప్తలోకాః, తద్వ్యతిరిక్తం కించిన్నాస్తి.
వ్యాహృతయోఽపి సర్వాత్మబ్రహ్మబోధకాః.

గాయత్రీశిరసోఽప్యయమర్థః.

ఓమాపో జ్యోతి రసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరో మితి
గాయత్రీశిరోమంత్రః. ఆపఇత్యాహ్నోఽతీతి వ్యాపిత్వ ముచ్యతే, జ్యోతి
రితి ప్రకాశరూపం, రసఇతి సర్వాతిశాయిత్వం, అమృతమితి మరణాది
సంసారనిర్ముక్తత్వం, బ్రహ్మోఽచ్యతే, భూర్భువస్సువరోమితి సచ్చిదానంద
ముచ్యతే. ఏవం సర్వవ్యాపి స్వప్రకాశంసర్వాతిశయం బ్రహ్మగాయత్రీ
శిర ఇత్యర్థః ప్రదర్శితః. ఏవం సప్రణవ సప్తవ్యాహృతిపూర్వకపాద
చతుష్టయవిశిష్టగాయత్రీ జపకర్తృః గాయత్ర్యర్థానుసంధానం వినా
గాయత్రీ స్వరూపప్రాప్తిర్న సిద్ధ్యతి. ఇతి బ్రహ్మగాయత్ర్యాః వసిష్ఠ
కలోఽక్షప్రకారేణ విశిష్టగాయత్ర్యర్థోనిరూపితః.

శ్లో. అష్టోత్తరసహస్రం వా అష్టోత్తరశతం తు వా,
అష్టావింశతిరేవాథ గాయత్రీం దశకం జపేత్.

ఓంకారః పురుషశ్చైవ గాయత్రీ సుందరీ తథా,
తయోస్సంయోగకాలే తు వస్త్రమాచ్ఛాద్య గణ్యతే.
వరేణ్యం విరలం ప్రోక్తం జపకాలే విశేషతః,
పారాయణే తు యుక్తం స్యాదన్యథా విఫలం భవేత్.
గాయత్రీరహితో విప్రశ్శూద్రాదప్యతిరిచ్యతే,
గాయత్రీబ్రహ్మతత్త్వజ్ఞాస్పృహజ్యంతే జనైర్ద్విజాః.

౧

క్రియాహీనస్య మూర్ఖస్య మహారోగిణ ఏవ చ,
యథేష్టాచరణస్యాహుః మరణాంత మశౌచకం.

౨

గాయత్రీ నామ పూర్వాహ్నా సావిత్రీ మధ్యమే దినే,
సరస్వతీ చ సాయాహ్నౌ నైవ సంధ్యా త్రిషు స్మృతా.

౩

ప్రతిగ్రహాన్న దోషాచ్చ పాతకా దుపపాతకాత్,
గాయత్రీ ప్రోచ్యతే తస్మాద్దాయంతం త్రాయతే యతః.

౪

సవితు ర్ద్యోతనాతైస్స సావిత్రీ పరికిరితా,
జగతః ప్రసవితృత్వాద్వాస్రూపత్వాత్సరస్వతీ.

౫

సర్వాత్త నా హి యా దేవీ సర్వభూతేషు సంస్థితా,
గాయత్రీ మోక్షహేతురైవ మోక్షస్థానకలక్షణం.

౬

సంపూర్ణ గాయత్రీమంత్రార్థము. పదవిభాగము.

ఓం భూః. భువః. సువః. తత్. సవితుః. వరేణ్యం. భర్గః. దేవస్య.
ధీమహి. ధియః. యః. నః. ప్రచోదయాత్. పరోరజసి. సా. అవతు.

పుంః—యః = లింగధర్త రహితమయిన సత్యజ్ఞానాది లక్షణములు
గల ఏకరమాత్మ, నః = చిరకాలమునుంచి అభ్యాసమయిన భిన్న భేద
భావముగల మాయొక్క,

స్త్రీః—ధియః = అంతఃకరణవృత్తులను, ప్రచోదయాత్ = ప్రేరణ
చేయుచున్నదో, తస్య సవితుః = సకలజగదుత్పత్తి స్థితిసంహారకారకుఁ
డయిన, అంతర్యామిరూపుఁడగు ప్రేరకస్వరూపముగల, దేవస్య = ప్రకాశ
మానమయిన పరమాత్మ యొక్క, వరేణ్యం = ఏది సకలజగత్తుకును నాథా
రముగా నున్నదో అట్టి ఆశ్రయించదగిన సుఖస్వరూపమయిన,

నః—భర్గః = స్వసాక్షాత్కారముచేత అవిద్యను దానికార్యవర్గ
మైన ఆవరణమును విక్షేపమును సంసారమును పాపాదులను దహించెడి,

తత్ = వాఙ్మనస్సులకు అగోచరమయిన సూర్యమండలమందు ధ్యానించ
తగిన సకల వేదములందును సకలలోకములందును ప్రసిద్ధముగానున్న
ఆ బ్రహ్మస్వరూపమును, ధీమహి = నేను ఆ బ్రహ్మస్వరూపుడనని అట్టి
బ్రహ్మతోతనకు అభేదము సిద్ధించుటకొఱకు ధ్యానించుచున్నాను. షరో
రజసి = రజస్వః పరం షరోరజః తస్మిన్ షరోరజసి మూలప్రకృతికంటె వేరుగా
నున్న ఏవరమాత్మగలదో, సా = సకల శ్రుతులయందు ప్రసిద్ధముగా
నున్న ఆ బ్రహ్మశక్తి, నః = మమ్ములను సాధకపుంగవులను గురుశిష్యులను,
అవత్ = తన సాయుజ్యమును నిచ్చి రక్షించుఁగాక. అవిద్యానివృత్తి
పూర్వకస్వస్వరూపజ్ఞానము కలుగఁజేయుఁగాక.

ఇందువలన తెలియవలసిన ముఖ్యాంశము.

ఈ గాయత్రీమంత్రమును గుఱించి కొంత వెల్లడించుచున్నాను.
ఈమంత్రమునకు ద్విజత్వసాధనీవిద్యయని గ్రంథములందు వాడుక
గలదు. ఇందుకు కారణము నాలోచింపఁగా మనపూర్వులు అయిదు
మొదలుకొని ఎనిమిదిసంవత్సరములకు లోపుగా నుపనయనదీక్షనిచ్చి
అందు బ్రహ్మోపదేశమును గాయత్రీ ఉపదేశమును నిచ్చుచున్నారు.

శ్లో. “జన్తనా జాయతే శూద్రః కర్తనా జాయతే ద్విజః” అనే
వచనమువలన ప్రపంచజ్ఞానము కలుగకపూర్వమే బ్రహ్మజ్ఞానసాధనమగు
నీవిద్య నుపదేశించిరి. ఈ గాయత్రీకి స్థూలమని, సూక్ష్మమని రెండు రూప
ములు కలవు. అందు వెల్లడిగానున్న చతుర్వింశతివణ్ణాత్మకమయీ పాద
త్రయముగా నున్నది. అది స్థూలరూపమనియు, నీవిద్యయొక్క తురీయ
పాదమును, శ్రీవిద్యాప్రకరణమును సూక్ష్మరూపములుగా నున్నవి.
అందువలన ఉపనయనము లఘుదీక్షగాను, శ్రీవిద్యామంత్రదీక్ష పూర్ణ
దీక్షగాను వాడుక గలదు. అందువలననే నీ గాయత్రీ ఉపాసన ఆరంభ
ములో సగుణోపాసనగా, పాదత్రయము మాత్రము పాసించుచు అధి
కారము కలిగినకొలది నిర్గుణబ్రహ్మప్రతిపాదకమయిన తురీయపాదసహిత
ముగా నుపాసించుట శిష్టజనాచరణలో నున్నది.

వసిష్ఠ విశ్వామిత్రాది కల్పములలో గాయత్రీ ఉపాసనను గుఱించి
వివరించినపు డారంభములో నొకలక్షజపమునకు సంకల్పించి అదిని
త్రిపదాగాయత్రీని ఇరువదివేలు జపముచేసి, పిమ్మట తురీయపాద సహిత

ముగా నొకలక్షజపము చేయవలెననియు, అంతటనుంచి ఆమరణాంతమును తురియపాదసహితముగనే కాలత్రయమందును ఉపాసించవలెనని చెప్పిరి. పూర్వము ప్రణవవ్యాహృతిత్రయము, తరువాత త్రీపదాగాయత్రీ, పిమ్మట తురియపాదము గలది పూర్ణగాయత్రీయని సంకేతముగాన, గాయత్రీజపపరులు ప్రణవవ్యాహృతిత్రయసహితమయిన పాదచతుష్టయమును ఉపాసించుట సంపూర్ణ ఫలప్రదము. “ఓంభూర్భువస్సువః” ఇది వ్యాహృతిత్రయము. “భూః భువః సువః మహాః జనో తపో ఓగ్ం సత్యం” ఇవి సప్తవ్యాహృతులు.

“ఓమాపో జ్యోతి రసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువ స్సువరోం” ఇది గాయత్రీశిరోమంత్రము.

బ్రహ్మచారి గృహస్థులు ప్రణవత్రయసహితగాయత్రీయు, వానప్రస్థులు పంచప్రణవసహితముగాను, సన్యాసులు ఏకప్రణవమాత్రమును ఉపాసించవలెనని వసిష్ఠాది ఋషిమతము. ప్రణవత్రయమనఁగా వ్యాహృతిత్రయపూర్వమందును, ప్రథమపాదాదియందును, తురియపాదాదియందునుగలది ప్రణవత్రయముతము. ఆద్యంతప్రణవములు రెండు. గాయత్రీమంత్రపాదత్రయాది నున్న ప్రణవములు మూడును కలిసి పంచప్రణవయుతగాయత్రీయనఁబడును. గాయత్రీపాదత్రయము వ్యాహృతిత్రయములో లయమయి యావ్యాహృతిత్రయము ప్రణవమందుఁ గల అకార, ఉకార, మకారములందు లయమయినందున యేతులకు ఏకప్రణవముమాత్రము ఉపాసింపదగినదని తెలియుచున్నది.

అథ బాలాత్రిపురసుందరీ మన్వర్థః.

వి మితీబీజం వాగ్భవం క్షీం కామరాజాఖ్యం సాః పరాబీజం అ ఇతి స్థితే. సూ. అకస్సవల్లే దీప్తిః. ఆ ఇతి స్థితే. సూ. వృద్ధిరాదైచ్ ఇతి వృద్ధిః, వి ఇతి భవతి, అ. అగ్నిమిడే పురోహితం, ఇ. ఇషేత్వోజ్జ్వలేత్వా, అ. అగ్నాయాహివీతయే, బిందోశ్శుంనో దేవీరితి, వాగ్భవబీజమితి సంజ్ఞా. తదుక్తం:—

వాగ్భవం ప్రథమం బీజం ద్వితీయం కామరాజకం,
తృతీయం శక్తిబీజాఖ్యం నిగమత్రితయోద్భృతమితి.
■ తృతీయసు పరాబీజమితి పాఠాంతరం.

అస్యార్థః. ఐం వేదచతుష్టయస్వరూపం, బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర తురీయస్వరూపం పరావశ్యంతీమధ్యమా వై ఖరీస్వరూప శబ్దబ్రహ్మత్వకం.

క్లిం క్లింకారాంతర్గతక కారస్య బ్రహ్మార్థః, ఈ కారస్య తేజః పుంజా త్తక చిచ్ఛక్తిరిత్యర్థః, లకారస్య లాతి=గృహ్యతీతి పుష్కలత్యా తద్విశిష్ట మిత్యర్థః, ప్రసిద్ధత్వాదకర్తృకః, అంతర్యామిరూపేణ ప్రతిపాదితో బిందుః, శివస్వరూప ఇత్యర్థః.

సాః. సః ఔతిభేదః, సోచిలోపి ఛేత్ పాదపూరణమితిసంధిః, తచ్ఛబ్దస్య పూర్వోక్తస్వరూపాభిన్న బ్రహ్మవస్తు, విసర్గవాచ్యోఽహం చతుర్దశస్వరవాచ్యః, అభిన్నోఽస్తీత్యర్థః. అహం బ్రహ్మస్మి. బ్రహ్మై వాహమస్మీతి.

ఐం క్లిం సాః అహం బ్రహ్మస్మి. సాః క్లిం ఐం. బ్రహ్మై వాహమస్మి. ఇతి బాలామంత్రార్థః. శివం.

ఆథ పంచదశాక్షరీవిద్యావ్యాఖ్యానప్రారంభః.

అత్రాయం పదవిభాగః, క. ఏ. ఈల. ప్రీం. హస కహల. ప్రీం. సకల ప్రీం. అర్థస్తు. ఇణోగణా విత్యస్తాద్ధాతోరిచ్. ఏమా యాత్తికే (పరదేవతే) కే. బ్రహ్మవిషయే, ప్రాయం చ్ఛాందసత్వా చ్ఛాందసీతి పూర్వరూపం లజ్జాం లజ్జోపలక్షితాప్తపాశాత్తికామ విద్యాం ఈల=నివర్తయ. ఈల ప్రేరణ ఇతి ధాతోః కాశ్చిదిత్వా ల్లత్వం పరస్తేపదం చ్ఛాందసం. హేర్లుక్ బ్రహ్మవిషయకాజ్ఞానం నివర్తయేత్యర్థః. కహల ప్రీం కన దీప్తావిత్యస్తాద్ధాతోః, హలగ్రహణ ఇతి ధాతోరపి, కస్య=బ్రహ్మణః హలప్రీం=గ్రాహకశక్తిం, హస=ప్రకాశ యహసిహస ఇతి ధాతోః లోఽన్త్యధ్యమః. బ్రహ్మపరోక్షవృత్తిం ప్రకాశ యేత్యర్థః. సకలప్రీం = సర్వాంతఃకరణవృత్తిం ఈలేత్యనువృత్త్యావ్యాఖ్యేయం. ఈల=నివర్తయ. సకలవృత్త్యుపశాంత్యాఽఖండ ప్రకాశ చిదా నందరూపాపత్తిం సంపాదయేత్యర్థః.

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య గోవింద భగవత్పాద శిష్య శ్రీశంకర భగవత్పాదస్య కృతిః. పంచదశీవ్యాఖ్యా బ్రహ్మవిద్యా విలాసః. ఇతి శివం.

అథ శ్రీవిద్యాబోధకాక్షరీ మన్వక్తః.

నామకేశ్వరతంత్రే శ్రీవిద్యార్థవిచారణే ప్రపంచితం:—

౧. శ్రీమితి బిందువిశిష్ట శపణైన సుఖశబ్దవాచ్య మానంద ముచ్యతే. మహామాయాత్మకేశ్వరస్య బిందుద్వయాత్మకత్వేన రేఫ వైకబిందురూపత్వేన సమష్ట్యా బిందుత్రయేణ గుణత్రయముచ్యతే. తథా చ శ్రీమితి ప్రథమబీజేన, కాంస్యపాత్రస్థ జలమధ్యవిలీనకాచవ ద్దృశ్యమానగుణత్రయవిశిష్టావిద్యాశబలపర్యాయాంతర్లీన విమర్శలోలీ భావాపన్నం ప్రకాశాత్మకం బ్రహ్మ ప్రతిపాద్యతే.

౨. శ్రీమితి ద్వితీయబీజేనావ్యక్త ముచ్యతే. అవ్యక్తం నామ జగత్కారణీభూతా మాయా బ్రహ్మణ్యచూఢ్నితా దశాయాం గుణ త్రయస్య పరస్పరం మేళనానంతరం సంస్పృష్టగుణత్రయసంవలితం బ్రహ్మ శ్రీమితి బీజేన ప్రతిపాద్యతే. మాయాబీజస్యావ్యక్తవాచకత్వం దధీచి సంహితాయాం విష్ణునా భువనేశ్వరీకల్పే ప్రతిపాదితం.

శ్లో. జగదేతత్పూర్వ మాసీదవ్యక్తం ప్రకృతం ప్రియే,
జగతోవ్యక్తరూపాయా సాఽవస్థా సముదాహృతా.
ప్రకృత్యవస్థాదేవేశి సాచ శక్తిశ్చివస్య తు,
శివాత్తి కాఽఽదిజననీ చిద్రూపా భువనేశ్వరీతి.

౩. శ్రీమితి తృతీయబీజఘటకబిందుయుక్త కకారేణ బ్రహ్మ ప్రతి పాద్యతే కం బ్రహ్మేతి శ్రుతే. లకారస్యేంద్రబీజత్వేన లమితి పర మైశ్వర్యేతి థాతునా లకారేణ పరమైశ్వర్య ముచ్యతే. శ్రు. ఇంద్రో మాయాభిః పురురూప ఈయత ఇతి శ్రుత్యాచ, మహామాయాబీజ విశిష్ట కకార లకారాత్మక తృతీయబీజేన ప్రపంచసృజనేచ్ఛయా పరిచ్ఛిత్తి రూపేణాంకురిత మహత్తత్వాపరపర్యాయ మాయావిచ్ఛిన్న బ్రహ్మ ప్రతిపాద్యతే.

౪. ఐమితి చతుర్థబీజేన షట్త్రింశ త్తత్వపరమాద్యర్థగర్భిణీ.

శ్లో. సోఽహం భావాత్పరం బిందుం ప్రవిశ్య ధ్వనితాం గతః,
సోఽపి నాదాత్తి కాం యోని మేత్య యాతి స్వశక్తితామితి.

శంభుచండికావచనా న్నాదాత్తక మహంభావాపన్న మహంకా రాత్మకం బ్రహ్మ ప్రతిపాద్యతే.

౧. సౌ: ఇతి సకారేణ బ్రహ్మ ప్రతిపాద్యతే. విసర్గవిశిష్టచతుర్థశ్చ స్వరేణ శక్తిః ప్రతిపాద్యతే. తథాచ సముదాయేన స్త్రీపుంభావాత్క మర్థనారీశ్వరాత్కం బ్రహ్మ ప్రతిపాద్యతే.

౬. ఓమితి బీజేన పార్వతీపరమేశ్వరద్వంద్వ ముచ్యతే. శ్రు. సప్రపంచోఽయ మోంకారః సప్రపంచస్య శూలిన ఇతి శ్రుతేః.

౭. ప్రీమితి బిందువిశిష్ట హకారస్యాహమిత్యంతఃకరణవృత్తి రూపత్వేన చ ఆదిజీవస్వరూపస్య చతుర్ముఖహిరణ్యగర్భరూపబ్రహ్మణః తద్బీజరూపత్వం. కిం చ హకారస్య బ్రహ్మరూపత్వం కామకలాబీజేన సరస్వతీ ఏవంచ ప్రీమితి సప్తవీజేన వాణీహిరణ్యగర్భాత్కద్వంద్వం ప్రతిపాద్యతే.

౮. శ్రీమిత్యష్టమవీజేన లక్ష్మీనారాయణాత్కద్వంద్వం ప్రతిపాద్యతే. బిందుయుక్తశబ్దేన పుంరూపత్వం రేఫతురీయస్వరాభ్యాం లక్ష్మీరూపత్వం ద్యోత్యతే. శివస్య దారుకావనవిహారకాలే క్షీరాబ్ధి మథన ప్రకరణేఽపి విష్ణోః స్త్రీరూపత్వ ముక్తం, తేన కామకలాబీజేన లక్ష్మీ నారాయణద్వంద్వం ప్రతిపాద్యతే.

౯. ౧౦. ౧౧. పంచదశీ కూటత్రయం నవమ దశమ ఏకాదశ రూప బీజత్రయత్వేన గృహీతం.

౧౨. ౧౩. ౧౪. ౧౫. ౧౬. పునః వ్యత్యస్త బీజపంచకవిశిష్టసౌ: ఐమితీశక్తి వాగ్భవ బీజద్వయేన అగ్నిషోమాత్కద్వంద్వం ప్రతిపాద్యతే. సకారస్య చంద్రబీజత్వా ద్వాగ్భవబీజసోఽన్యకారప్రవృత్తి కత్వేన మతాంతరాగ్ని బీజత్వేన చ బీజద్వయస్యాగ్ని షోమాత్కద్వంద్వం ప్రతిపాద్యతే. క్లిం ప్రీ మితి మదనమాయాబీజద్వయేన భూతపంచకం, కంశిరోంబునోరితి ణోశాత్. కకారస్య జలవాచకత్వం, లకారస్య భూ వాచకత్వం, మాయాబీజ ఘటక హకారేణవియత్యృతిపాద్యతే. రేఫేణ తేజః ప్రతిపాద్యతే. తథాచ బీజసముదాయేన సందంశినీన్యాయేన పృథి వ్యప్తేజోవాయురాకాశాః ప్రతిపాద్యంతే. శ్రీమితి బీజఘటకశబ్దేన సుఖం ప్రతిపాద్యతే. తథాచ శం సుఖం రాతి గృహ్యతీతి వ్యుత్పత్త్యా శ్రీబీజేన ప్రతిబింబరూపేణ బ్రహ్మగ్రహిణీ పరాశక్తిః ప్రతిపాద్యతే.

నవమదశమపకాదశబీజైః హే పరబ్రహ్మత్వే హే మాయే
హ్రీం = లజ్జాం (అవిద్యాం) ఈల=నివర్తయ, కహలహ్రీం = బ్రహ్మహరోక్ష
వృత్తిం, హస=ప్రకాశయ, సకలహ్రీం=సకలవిషయకాజ్ఞానం, ఈల(నివర్త
య) ఇత్యనుషంగః.

తథా చ యావన్నంత్రేణ కాంస్యవాత్రస్థ జలమధ్యవిలీనకాచవ
ద్దృశ్యమాన గుణత్రయవిశిష్టా విద్యాశబల పర్యాయ విమగ్నలోలీ
భావాపన్నప్రకాశాత్తకోచ్ఛాగ్నిగుణత్రయాత్యంతసంవలిత ప్రపంచ
సృజనేచ్ఛయాంకురితమహత్తత్వాపరపర్యాయ షట్త్రింశద్గ్రాభ్య నా
దాత్త కాహంభావాపన్నాహంకారాత్తక స్త్రీ. ఘం. భావాపన్న పార్వతీ
పరమేశ్వరాత్తక వాణీ హిరణ్యగర్భాత్తక లక్ష్మీనారాయణాత్తక
అగ్నిషోమాత్తక పృథివ్యస్తేజోవాయ్వాకాశాత్తక ప్రతిబింబరూపేణ
బ్రహ్మగ్రాహక బ్రహ్మస్వరూపమాయే మదీయాజ్ఞాననివృత్తిపూర్వక
బ్రహ్మహరోక్షవృత్తిం ప్రకాశయే త్యఖండార్థః.

ఇత్యేవం రాజరాజేశ్వరీశ్రీవిద్యామహాపాదశాక్షరీమంత్రార్థః స్పష్టః.

అథ కామకలా ఏకాక్షరీమన్వర్ణః, వామకేశ్వరతంత్రే.

శ్రీమితి కామకలావిద్యా వ్యాఖ్యానయతేః—కామకలావిద్యా
స్థూలసూక్ష్మ పరాభేదేన అహమితి, శ్రీమితి, ఈమితి, త్రీథా వ్యవహీ
యతే. ప్రథమ తృతీయయాః శ్రీమితి ద్వితీయవిద్యాయామంతర్భావః
కథమితిచేత్. శవర్ణ, రేఫ, ఈకార బిందురూపవర్ణ చతుష్టయసంపుటం
శ్రీమితుచ్ఛతే. తత్ర శవర్ణం సుఖబీజత్వాత్సుఖ మానందరూపత్వా
త్ప్రకాశాంశత్వేన అకారో గృహ్యతే. రేఫస్త్యగ్ని బీజత్వేన విమర్శాం
శతయా హకారో గృహ్యతే. ఏవంచ ప్రకాశవిమర్శాంశగ్రహణే
నాహ మిత్యాత్మమంత్రాత్తకత్వముక్తం. పరారూపతురీయకలాతుసాక్షా
త్పిథ మేవ. తస్మాత్త్రివిధవిద్యారూపత్వం శ్రీమిత్యేతత్కామకలాబీజే
త్రివిధవిద్యాత్తకత్వం సిద్ధం.

అస్య ప్రకాశాదిబిందుచతుష్టయాత్తకత్వం. అత్రస్థశవర్ణం ప్రకాశ
బిందురూపం. రేఫస్తు విమర్శబిందుః. తురీయస్వరం మిశ్ర బిందురూపం.
సర్వాంత్య బిందు ర్నాదబిందుః. ఏవం బిందుచతుష్టయాత్తకత్వమనేన

ఆత్మా, అవ్యక్త, మహత్తత్త్వహంకారాః, మాయా, శుద్ధవిద్యా, ఈశ్వర, సదాశివాత్మకచతుష్కలాయుక్తం తురీయకూటత్వం చ సిద్ధం.

అస్య కామకలాంగనా స్వరూపత్వం మాతృకావివేకే:—

శ్లో. ఈకారోద్ధ్వగతో బిందుర్దుఖం భాను రథోముఖౌ,
స్తనౌ దహనశీతాంశూ యోని హ్యూర్ధ్వకలా భవేత్.

అస్యార్థ:—

ఏతత్కామకలాబీజస్థ సర్వాంత్యబిందుర్దుఖస్థానీయం భానుమండలత్వేన; శవర్ణరేఖౌ శుక్లరక్తబిందుత్వేన; చంద్రాగ్నిస్వరూపావితితావేష స్తనద్వయం; తురీయస్వరం కటిస్థానీయ; మేవం సర్వసమష్టిబీజేన కామకలాంగనాస్వరూపసిద్ధిః.

అస్య బీజరాజస్య షోడశకలాత్మకత్వ ముచ్యతే. అత్రస్థశవర్ణం ఆకచటాద్యష్టవర్గేషు, అష్టమవర్గే సంభవాత్. ప్రథమాద్యష్టకలా గృహ్యంతే. రేఖస్తు యవర్గే ద్వితీయవర్ణత్వా త్కలాద్వితయగ్రహణం తురీయస్వరేణ, కలాచతుష్టయం బిందునా ఏకకలాగ్రహ్యతే, ఏవంచ తస్మి స్పంచదశకలానా మంతర్భావత్వం సూచితం, సర్వసమష్ట్యా పంచదశకలాత్మకత్వం స్వయం షోడశకలాస్వరూపేణ స్థితా ఇతి. షోడశకలాత్మకత్వముక్తం.

అస్య తత్త్వత్రయాత్మకత్వ ముక్తం. యథా ఆత్మతత్త్వం విద్యాతత్త్వం శివతత్త్వం చేతి తత్త్వత్రయ మేవాగమవేదిభి రంగీకృతం. ఆగమరహస్యే తత్త్వప్రకరణే.

శ్లో. మాయాంత మాత్మతత్త్వం విద్యాతత్త్వం సదాశివాంతస్యాత్,
శక్తిశివా శివతత్త్వం తురీయతత్త్వం సమష్టి రేతేషామితి.

అస్మిన్నీజరాజే శవర్ణ రేఖతురీయస్వర బిందవ స్తిష్ఠంతి. పృథివ్యాది మనస్తత్త్వాంతాని ఏకవింశతితత్త్వాని మిళిత్యా ఆత్మతత్త్వమితి. అత్రస్థ తురీయస్వరం ప్రకృతిరూపత్వా న్నాయాతత్త్వం. తేన తురీయస్వరేణ ఆత్మతత్త్వం న సిద్ధం. మాయాశుద్ధవిద్యాఈశ్వరసదాశివాః, అహంకార మహాతత్త్వఅవ్యక్త ఆత్మ బిందవః విద్యాతత్త్వరూపాః. విద్యానామసంవిద్రూపిణీ జ్ఞానైకస్వభావః పరంబోధిః అత్రస్థరేఖః ప్రకాశస్వరూపత్వాత్తేన విద్యాతత్త్వసిద్ధిః.

శక్తిశివో శివతత్త్వమితి అత్రస్థబిందుశబ్దయోః, ప్రకాశాంశ త్వం రేఫతురీయస్వరయో ర్విమర్శాంశకత్వ మేవం చ శివశక్త్యాత్మక త్వం, తేన శివతత్త్వం సిద్ధం సర్వసమప్తిబీజేన తురీయతత్త్వ ముక్తం.

ప్రకాశాంశభూత బిందుశబ్దభావ్యం, పృథివ్యాద్యవ్యక్తాం సకల తత్త్వాత్మకత్వం విమర్శాంశభూతరేఫతురీయస్వరాభావ్యం, పరా వశ్యంతీ మధ్యమా వైఖరీమాపశబ్దబ్రహ్మాత్మకత్వ మనేన ప్రకాశవిమర్శాంశభూత నామరూపాత్మకత్వం సిద్ధమ్.

అత్రస్థచర్లచతుష్టయేన క్రమేణ స్థూలసూక్ష్మ కారణవిచ్ఛరీరత్యం విశ్వతైజసప్రాజ్ఞసాక్షిస్వరూపత్వం చ జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తితురీయావస్థా చతుష్టయత్వం చోక్తం.

ప్రకాశాంశ విమర్శాంశ భూతచర్ల చతుష్టయమేళనేన జీవాత్మ పరమాత్మనోరైక్యమనుభూయతేతి.

అస్య సచ్చిదానందరూపత్వం అత్రస్థతురీయస్వరం సదంశమితి రేఫస్తు చిదంశః, బిందువిశిష్టశబ్దస్సుఖబీజత్వాదానందాంశః. సర్వ సమప్తిబీజేన సచ్చిదానందస్వరూపం వాచ్యం భవతి. వాచకం తు శ్రీ మితి బీజరాజం. బ్రహ్మస్వరూపమితి. శ్రు. సచ్చిదానందం బ్రహ్మైత్యల మతివిస్తరేణ. ఇతి వామకేశ్వరతంత్రోక్తకామకలా ఏకాక్షరిమన్వయః.

తురీయస్వరం సాక్షాత్తురీయరూపమేవ. శ్రు. య ఈగ్ం శృణో త్యలకగ్ం శృణోతి నహి ప్రవేద సుకృతస్య పంథామితి శ్రుతేః.

తా. బిందుయుక్త ఈకారమాత్రశ్రవణస్తు లకార కకార రాహిత్యేన శ్రవణం, అతస్త్వద్వాక్-సుకృతస్య = సత్కర్తృణః, పంథాం = ఉత్తమలోకాః, న యాతి; కింతు నిర్గుణజ్ఞానస్వైయ లోకం ప్రాప్నో తీతి ఫలితం. కామబీజమాత్రేణ త్రివర్గసిద్ధిః, కామకలామాత్రేణ తు మోక్షఇతి పర్యవసితోఽర్థః.

అథ మహావాక్యార్థః.

యాజుషీ శుకరహస్యోపనిషత్ప్రొక్తచతుర్వాక్యానాం విభాగ శోఽర్థనిర్ణయకమంత్రాః.—

౧

అథ ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మేతి ఋక్సాం తర్గత వితరేయబ్రాహ్మణ
గతస్య వాక్యస్యార్థమాహ:—

శ్రు. యేనేక్షతే శృణోతీదం జిఘ్రతి వ్యాకరోతి చ,
స్వాద్వస్వాదు విజానాతి తత్ప్రజ్ఞాన ముదీరితం.

శుకరహస్యోపనిషత్. మ. ౧.

తా. ప్రజ్ఞానమే బ్రహ్మస్వరూపమని వాక్యార్థము. అవాక్య
మందుగల ప్రజ్ఞానబ్రహ్మశబ్దములకు అర్థవిభజన చేయుచున్నారు.
ఏవస్తువుచేత సకలమును చూడఁబడుచున్నదో, దేనిచే వినఁబడు
చున్నదో, దేనిచే ఆఘ్రాణింపఁబడుచున్నదో, దేనిచే వాక్కు ఉచ్చరింపఁ
బడుచున్నదో, దేనిచే స్వాద్వస్వాదులు తెలియుచున్నవో, యావస్తువు
ప్రజ్ఞానమని చెప్పఁబడుచున్నది.

శ్రు. చతుర్థభేద దేవేషు మనుష్యాశ్వగజాదిషు,
చైతన్యమేకం బ్రహ్మతః ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ మయ్యపి.

శుకరహస్యోపనిషత్. మం. ౨.

తా. బ్రహ్మేంద్రాది దేవతలందును, మనుష్యాశ్వ గజాదులందును
చైతన్యస్వరూపమైన బ్రహ్మవస్తువు ఏకస్వరూపముగా నున్నదీ. అందు
వలన నాయందును ఈచైతన్యస్వరూపబ్రహ్మవస్తువు కలదనియు; ఉత్తమ
స్వరూపులగు దేవతలందును, మధ్యములకు మనుష్యాదులందును, అధమ
ములగు గజాశ్వాది దేహధారులందును, ఆకాశాదిభూతములందును
గల యేచైతన్యము జగజ్జన్మాదిహేతుభూతమయినదో యదియే
బ్రహ్మస్వరూపమనియు తనయందు నాచైతన్యమే గలదు గాన నీశరీర
మందున్నచైతన్యము బ్రహ్మస్వరూపమని ఈవాక్యార్థము.

౨

అహం బ్రహ్మసీతి యజుశ్శాఖామధ్యే బృహదారణ్యకోపనిష
ద్దత్తవాక్యార్థమాహ:—

శ్రు. పరిపూర్ణః పరాత్మాఽస్మిన్ దేహే విద్యాధికారిణి,
బుద్ధేస్సాక్షితయా స్థిత్యా స్ఫురన్నహ మితీర్యతే.

శుకరహస్యోపనిషత్. మం. 3.

తా. వెనుక బుక్కుఖాంతర్గతవాక్యార్థమును చెప్పి యజ్ఞాత్మ
ఖాంతర్గతబృహదారణ్యకవాక్యార్థమును చెప్పుచున్నారు. ఈవాక్య
మందున్న అహమనే పదమునకు అర్థము. పరిపూర్ణః=స్వభావతః దేశకాల
నస్తుభేదరహితమయిన పరమాత్మ, అస్మిన్విద్యాధికారిణి దేహే =
మాయా కల్పితమయిన జగత్తునందు విద్యాసంపాదనయోగ్యమయిన
శ్రవణాదియోగ్యమయిన ఈమానుష దేహమందు, బుద్ధేస్సాక్షితయా
స్థిత్యా=బుద్ధియనే సూక్ష్మశరీరమునకు సాక్షిగానుండి, (అవికారిగానుండి)
స్ఫురన్ = ప్రకాశించుచు, (నాబుద్ధికి స్ఫురణశక్తిని గలుగఁజేయుచు)
అహమితీర్యతే=అహమని చెప్పఁబడుచున్నది. జ్ఞానమును సంపాదించుటకు
యోగ్యతగల యీశరీరమందు బుద్ధికి ప్రకాశతను (స్ఫురణశక్తిని)
గలుగఁజేసే పరిపూర్ణుడయిన సాక్షియనే పరమాత్మయే అహమని
చెప్పఁబడుచున్నది.

శ్రు. స్వతః పూర్ణః పరాత్మాఽత్ర బ్రహ్మశబ్దేన వర్ణితః,
అస్మిన్తైక్యకర్మపరామర్శ స్తేన బ్రహ్మ భవామ్యహమ్.

శుకరహస్యోపనిషత్. మం. 4.

తా. బ్రహ్మశబ్దార్థమును చెప్పుచున్నారు. స్వతః పూర్ణః పరాత్మా
స్వభావతః = దేశకాలాది భేదరహితమయిన పూర్వోక్త పరమాత్మయే,
అత్ర=ఈమహావాక్యమందు బ్రహ్మయని చెప్పఁబడుచున్నది. “అస్మి” అనే
పదమువలన, “అహం బ్రహ్మ” అను నీరెండుపదములకు భేదములేదని
తెలియుచున్నది. ఆత్మబ్రహ్మలకును, జీవబ్రహ్మలకును భేదము లేదని
తాత్పర్యము.

తత్త్వమసీతి సామవేదాంతర్గత ఛాందోగ్యోపనిషద్వాక్యార్థ
మాహా:—

శ్రు. ఏక మేవాద్వితీయం సన్నామరూపవివర్జితం,
సృష్టేః పురా ఽధునాప్యస్య తాదృక్త్వం తదుదీర్యతే.

శుకరహస్యోపనిషత్. మం. ౫.

శ్రీ. ఛాంతోగ్యగతమయిన నీవాక్యమందుంగల “తత్” అనే ముసక అన్విరూపణ చేయుచున్నారు. శ్రీ. “సదేవ సామ్యేదమగ్ర తే” ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” అను నీవాక్యములచేత సృష్టికి స్థూలమందు స్వగతాది భేదరహితమయిన, నామరూప రహితమయిన ఏ సద్వస్తువుగలదో, ఆసద్వస్తువున కిపుడున్ను, నీసృష్ట్యనంతరకాల మందును విచారదృష్టిచేత ఏకాకారముగనే యున్నది. ఆసద్వస్తువు తత్ అనిపించుకొనును.

శ్రీ. శ్రోతుర్దేహేంద్రియాతీతం వస్త్రత్త్వంపదేరితం,
ఏకాగ్రాహ్యతేఽసీతి తదైక్య మనుభూయతా మితి.

శుకరహస్యోపనిషత్. మం. ౬.

తా. ఈవాక్యమందున్న త్వమనే పదమునకర్థము శ్రవణాద్యను స్థానముచేతను, ఈవాక్యార్థము ననుసంధానముకొఱకు దేహేంద్రి యాదులచే తెలియబడుచున్న స్థూలాది శరీరత్రయమునకు సాక్షిగాను, నాశరీరత్రయమునకు విలక్షణముగానున్న వస్తువు త్వం పదార్థముగా నున్నది. (సాక్షిస్వరూపమయిన ప్రత్యగాత్మయని భావము) అసీ యనే పదముచేత వెనుకచెప్పిన సద్వస్తురూపపరమాత్మకును, దేహేంద్రియా దులకు సాక్షిగానున్న ప్రత్యగాత్మకును ఐక్యమును తెలుపుచున్నది. భేదములేదని తాత్పర్యము. తదైక్య మనుభూయతాం = ముముక్షువుల చేత నా ప్రత్యగాత్మ పరమాత్మల ఏకత్వము ఏకభావనవలన కలిగెడి సుఖ మనుభవింబడుచున్నది.

౪

అయమాత్మా బ్రహ్మేతి క్రమప్రాప్తాధర్వణవేదగతవాక్యార్థ
మాహ:—

శ్రీ. స్వప్రకాశాఽరోక్షత్వ మయ మిత్యుక్తితో మతం,
అహంకారాదిదేహంతా త్యగ్రత్యగాత్మేతి గీయతే.

శుకరహస్యోపనిషత్. మం. ౭.

తా. ఈ వాక్యమందున్న అయమాత్మా అనే పదద్వయమునకు అర్థమును క్రమముగా చూపించుచున్నారు. అయమనే శబ్దముచేత స్వప్రకాశముగా నున్నందున అఽరోక్షత్వము సిద్ధమగుచుచున్నది. అయ

మాత్తాయనే విశేషణద్వయమునకు కారణము. అదృష్టము స్వర్గాదుల వలె నిత్యఋరోక్షత్వమును ఘటాదిఋత్ దృశ్యత్వమును, పరిహరించుట కొఱకు నీవిశేషణద్వయ ప్రయోగము. ఆత్మశబ్దమునకు ని. “అత్తా బ్రహ్మనోజీవశరీరభృతిబుద్ధి”స్వీతి విశ్వః. ఈనైఘంటికవచనమువలన దేహేంద్రియాదులయందును ఆత్మశబ్దము వర్తించుచున్నందున వివక్షగా చెప్పుచున్నారు. అహంకారాది దేహాంతాత్ ప్రత్యేక-అహంకారము ప్రభృతి ప్రాణమనోదేహేంద్రియాదిసంఘాతముకన్న వేరుగానున్న సాక్షీస్వరూపమును నిచట గ్రహించవలెనని వివక్షగా చెప్పిరి. ఇందువలన అయమనినందున స్వర్గాదులవలె నిత్యఋరోక్షముకాదనియు, ఘటాదుల వలె దృక్స్పృశ్యముకాదని.

శ్రు. దృశ్యమానస్య సర్వస్య జగతస్తత్త్వమిర్యతే,
బ్రహ్మశబ్దేన తద్బ్రహ్మ స్వప్రకాశాత్తరూపకమ్.

శుకరహస్యోపనిషత్. మం. ౮.

తా. బ్రహ్మశబ్దార్థమును నిరూపించుచున్నారు. బ్రాహ్మణాదు లందును బ్రహ్మశబ్దప్రయోగమున్నందున అట్టి భ్రమనివారణార్థమయి స్పష్టపరచుచున్నారు. అగుపడుచున్న సకలజగత్తునకును ఏది ఆధిష్ఠాన కారణముగా నున్నదో, మిథ్యాభూతమయిన జగత్తునకు ఆకాశాది భూతములకు పూర్వపరములయందు కలిగి, పారమార్థికమయిన స్వప్రకాశాత్మస్వరూపమును సచ్చిదానందలక్షణములుకలది యేమో అవస్తువు బ్రహ్మయని అర్థము.

ఇతి చతుర్థాం మహావాక్యానా మర్థ స్పృష్టః.

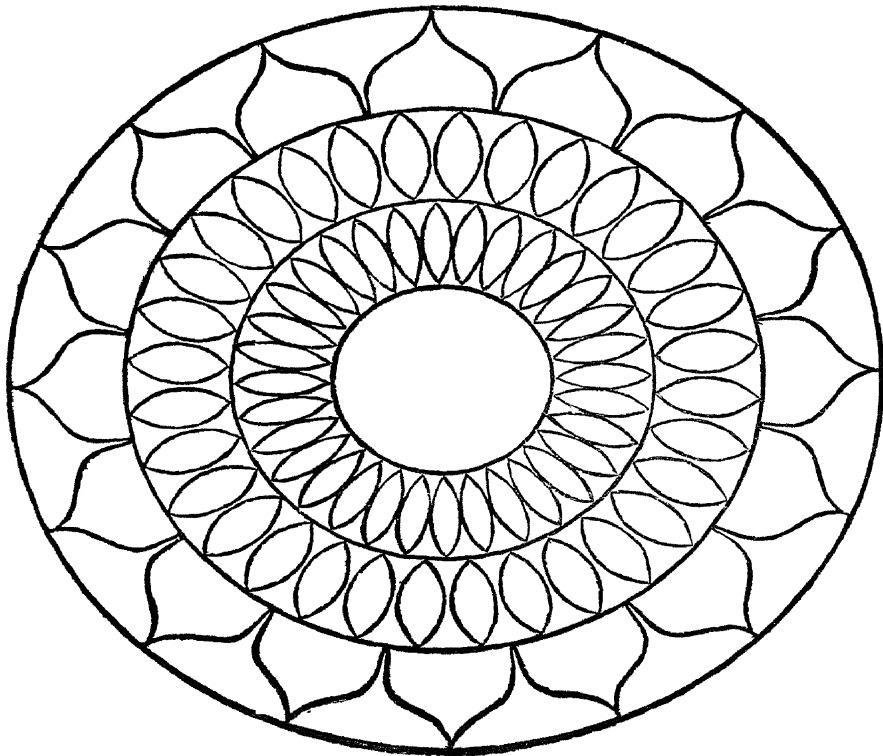
బ్రహ్మైక్యప్రతిపత్తయే సర్వేషాం దేదాంతానా మారంభః.
బ్రహ్మత్వనోర్భేదః బ్రహ్మనిందాతు, ఉపనిషత్సు యద్రక్తుత్రాసి న లక్ష్యతే. ఇతి శివం.

బృహదారణ్యకే:—

శ్రు. ఆత్మానం చేద్విజానీయా దయమస్తీతి పూరుషః,
కిమిచ్ఛన్మస్య కామాయ శరీరమనుసంజ్వరేత్.

ఈ శ్రుతియును అపరోక్షజ్ఞానమునే తెలుపుచున్నది. ఈపరోక్షాపరోక్షజ్ఞానస్వయస్వరూపము ముందు అజ్ఞానాదిసప్తావస్థల వివరమందు స్పష్టమగును.

శ్రీపాదుకాపంజరస్తోత్రము.

(౧) ద్వాదశాంతకమలము.

వామకేశ్వరతంత్రే:—

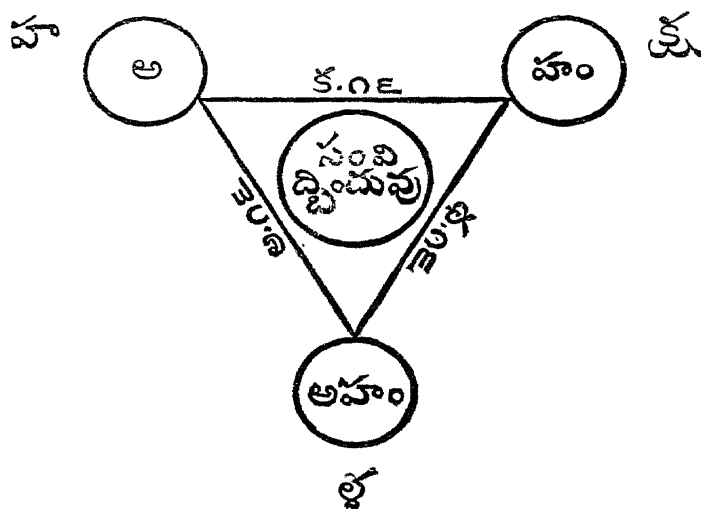
శ్లో. బ్రహ్మరంధ్రసరసీరుహోదరే నిత్యలగ్నమవదాతమద్భుతం,
కుండలీకనకకాండమండితం ద్వాదశాంతసరసీరుహం భజే. ౧

అర్థః. గురుపాదుకాస్థానమును వర్ణించుచున్నారు. బ్రహ్మరంధ్రసరసీరుహోదరే = బ్రహ్మరంధ్రాధోభాగమందున్న సహస్రదళకమలకర్ణికామధ్యమందు, నిత్యలగ్నం = సంతతమున్నదియును, అవదాతం = తెల్లనివర్ణముకలదియు, అద్భుతం = ఆశ్చర్యకరమయినదియు, కుండలీకనక

కాండమండితం = పరాస్వరూపసుఖమ్నాడియనే సువర్ణసమానమయిన నాళముచే ప్రకాశించుచున్నదియు, ఈసుఖమ్నాడికి కుండలినీ సంజ్ఞ కుండలీరూపముగా నున్నందున యోగశాస్త్రమునందారోపితము మూలాధారమునుంచి సహస్రారమును వ్యాపించియున్నది. ఈనాడి యందు హంసలు గమనాగమనములను చేయుచుండును. ద్వాదశాంత సరసీరుహం=ద్వాదశాంత మనే పద్మమును, అహం భజే=నేను నేవించుచున్నాను.

ద్వాదశాంతవివరం.

౧. కులపద్మము అనగా మూలాధారము క్రిందనున్న రక్తసహస్రదళకమలము. ౨. తదుపరి అష్టదళపద్మము. ౩. తదుపరి షడ్దళము. ౪. మూలాధారము. ౫. స్వాధిష్ఠానము. ౬. మణిపూరము. ౭. అనాహతము. ౮. విశుద్ధము. ౯. తత్కర్మకలంబికాగ్రము అష్టదళము. ౧౦. ఆజ్ఞాకమలము. ౧౧. శుక్లసహస్రకమలము. ౧౨. తత్కర్మక. (అకులపద్మము.) ఇదియే బిందుస్థానము చంద్రమండలము. ఈద్వాదశకమలాంతమందున్నందున ద్వాదశాంతమని సంజ్ఞకలది.

శక్తిచక్రము (అవ్యక్తము.)

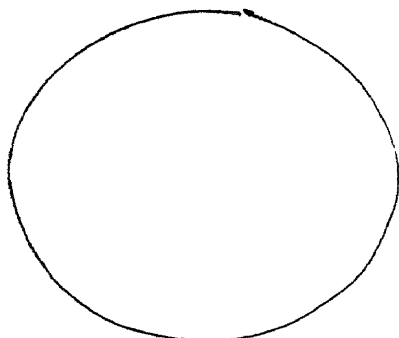
స్లో. తస్య కందళితకర్ణికాపుటే క్లృప్తవర్ణ మకథాదిరేఖయా, శోణలక్ష్మితహళక్షమండలం భావలక్ష్మ్య మనలాలయం భజే. ౨

అర్థః. తస్య = పూర్వోక్తసహస్రదశకమలముయొక్క, కందళిత కర్ణికాపుటే=వికసనమునుపొంది ప్రకాశించుచున్న కర్ణికామధ్యమందు, అకథాదిరేఖయా = అకారాది పదియాటు స్వరములు ఒక రేఖగాను, కాది పదియాటువర్ణములు రెండవ రేఖగాను, థాది పదియాటు వర్ణములు మూడవ రేఖగాను, నీమూడు రేఖలచేతను; క్షప్త వర్ణం=రచింపఁబడిన త్రికోణాకారముగలదియు, అస్పష్ట తేజోబిందుమయ అకథాదివర్ణములు గలదని, కోణలక్షిత హాశ్చమండలం = హ-శ్చ-క్ష-అను వర్ణత్రయము కోణత్రయమందుఁగల, అనలాలయం = పరాశక్తికి స్థానమయిన యోనిచక్రమును, అహం భజే=నేను సేవించుచున్నాను.

శ్లో. త్రికోణరూపిణీ శక్తిర్బిందురూపః పరశ్శివ ఇతి.

అగ్నిహోమాత్మకం చక్ర మగ్నిహోమాత్మకం జగ దితి.

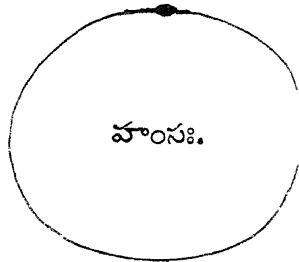
ఈ వచనములవలన అనలాలయమనఁగా శక్తిస్థానమయిన త్రికోణచక్రమని తాత్పర్యము. అది అవ్యక్తమాతృకారూపముగలదని బిందువును పరివేష్టించి బిందుప్రభయే యోనిచక్రాకారముగా నున్నది.

మణిపీఠము.

శ్లో. తత్పుటే పటుతటిత్కడాదిమస్పర్ధమానపరిపాటలప్రభం, చింతయామి హృది చిన్తయం సదా బిందునాదమణిపీఠమండలం. 3. తత్పుటే = ఆయోనిచక్రమధ్యమందు, పటుతటిత్కడాదిమస్పర్ధమాన పరిపాటలప్రభం=స్థిరమయిన మెరుపుతోను, సువర్ణముతోను సామ్య

మును పొందుచున్న, ఆత్యంతపాటలవర్ణ కాంతిగల, చిన్నయంపపుః = చిత్స్వరూపశరీరముగల, బిందునాద మణిపీఠమండలం = బిందునాదము లనెడు మాణిక్యవికారమందు పీఠమండలమును, హృది సదా చింత యామి=హృదయమందు సర్వదా ధ్యానించుచున్నాను.

హంసద్వంద్వము.

శ్లో. ఊర్ధ్వమూలహుతభుక్తిఖారణం చిద్విలాసపరిబృంహణాస్పదం,
విశ్వేషుస్తరమహచ్చటాకులం భావయామి యుగమాదిహంసయోః.

అర్థము ఊర్ధ్వమూలహుతభుక్తిఖారణం=ఆద్యంతములం దగ్ని జ్వాలలతో తుల్యమయిన ఎరుపుకాంతిగలదియు, చిద్విలాసపరిబృంహణాస్పదం=చిత్కలయొక్క విలాసరూపమైన ఆత్యంతవ్యాపకత్వమునకు స్థానమయినదియు, విశ్వేషుస్తరమహచ్చటాకులం = ప్రపంచలయమందు సమర్థముగల అధికతేజస్సుతో వ్యాప్తమయిన, ఆదిహంసయోః = ఆది హంసలయొక్క, యుగం = ద్వంద్వమును, పురాణదంపతులగు శివశక్తి ద్వంద్వమును, భావయామి = విచారించుచున్నాను. (ధ్యానించు చున్నాను.)

హంసమాహేశ్వరః—

శ్లో. వియద్బిందుసమాయుక్తం తదాదిస్సర్గసంయుతః,
అజపాఖ్యో మనుః ప్రోక్తో ద్వ్యక్షరస్సురపాదపః.

అర్థము:—వియత్ = హాకారము, బిందుసంయుక్తం=బిందువుతో కూడినదై, తదాదిః=దానికిముందున్న సకారము, సర్గసంయుతః=విస్కలతోఁ గూడినదై, ద్వ్యక్షరః=ఈ రెండువర్ణములుగల, అజపాఖ్యః=అజపాఅనే, మనుః=మంత్రము, సురపాదపః=కల్పవృక్షమువంటిది, చతుర్వర్గఫలముల నిచ్చునదియని తాత్పర్యము.

తంత్రరాజే అజపా నామ:—

శ్లో. వినా జపేన దేవేశి జపో భవతి మంత్రిణః,
ఆజపేతి సమాఖ్యాతా జ్ఞానమోక్షప్రదాయినీతి.

చతుశ్శత్యాం:—

శాంతాంతం శక్తిరసోక్తా తదంతం బీజముచ్యతే,
విద్యాశక్తిర్భవేద్బీజం శివ ఏవ న చాన్యథా.
తేనాయం పరమో మంత్రః శివశక్త్యాత్మకః స్మృతః,
ఆత్మమంత్రస్య హంసస్య పరస్పరసమన్వయాత్.
యోగేన గతపాపానాం భావనా బ్రహ్మ చక్షుతేతి.

తంత్రరాజే:—

శరీరిణామజప్యాంతం హంసత్వం పారదర్శనం,
హంసో హంసాక్షరం ప్రాప్య జీయాన్త రణజన్త నీతి.

మహావాక్యోపనిషది:—

శ్రు. అసావాదిత్యో బ్రహ్మేత్యజపయోపహితగ్ం హగ్ంస
సోఽహం ప్రాణాపానాభ్యాం ప్రతిలోమానులోమాభ్యాగ్ం సముప
లభ్యైవగ్ం సా చిరం లభ్యా త్రివృదాత్తని బ్రహ్మణ్యభిధ్యాయమానే
సచ్చిదానందః పరమాత్మాఽవిర్భవతీతి.

రక్తచరణము, శుక్లచరణము.

శ్రీవిద్యా ఆదిగురుపాదద్వంద్వము.

శ్లో. తత్ర నాథచరణారవిందయోస్సంవిదామృతఝరీమరందయోః,
ద్వంద్వమిందుమకరందశీతలం మానసం స్థరతు మంగళాస్పదం.

అర్థము. తత్ర = ఆసహస్రారకమలకర్ణికయందు, ఇందుమకరంద శీతలం=చంద్రునియొక్క అమృతకరణములచేత చల్లనైనదియు, మంగళా స్పదం = కళ్యాణముల కాస్పదమయినదియు, సంవిదామృతర్షరీమరం దయోః=జ్ఞానస్వరూపమయిన అమృతప్రవాహములనే మకరందముగల, నాథచరణారవిందయోః = శ్రీగురుచరణారవిందములయొక్క, ద్వంద్వం= యుగ్మమును, మానసం=మనస్సు, స్మరతు=స్మరించుఁగాక.

శ్లో. పాదుకాపంజరస్తోత్రం పంచవక్త్రా ద్వినిర్గతం,
షడామ్నాయఫలం ప్రోక్తం ప్రపంచే చాతిదుర్లభం.

శ్లో. అప్రమేయమహావిద్యాశేఖరాంచితమస్తకామ్,
రక్తాంచతుర్భుజాం వందే శ్రీవిద్యాగురుపాదుకామ్.

ఇచట నాథచరణారవిందద్వంద్వమనియు, తత్ర అనినందున శ్రీ విద్యాత్పత్తి కాదిగురువులగు ఊర్ధ్వనందనాథులనే పరశివపాద ద్వంద్వము గ్రహింపఁబడుచున్నది. అదియే వెనుకటిశ్లోకమందు హంస ద్వంద్వముగా వర్ణింపఁబడినది. స్వస్వగురువరంపరను తద్రూపముగా భావింపవలెనని తాత్పర్యము.

ఇతి వామకేశ్వరతంత్రోక్తపాదుకాపంజరస్తోత్రం సంపూర్ణం.

మంత్రసారాంశము.

గాయత్రీ-బాలా-శ్రీవిద్యాపంచదశీ-శోడశాక్షరీ -

కామకలాపికాక్షరీమంత్రముల అర్థవివరము.

గాయత్రీమంత్రమందుఁ గల తాత్పర్యము.

లోకమందు ప్రసిద్ధముగానున్న లింగధర్మరహితమయిన సచ్చిదా నందలక్షణములుగల సూర్యమండలాంతర్గతమయిన ఏ బ్రహ్మతేజస్సు మాయొక్క బుద్ధివృత్తులను ప్రేరణచేయుచున్నదో,

జగత్తుయొక్క సృష్ట్యాదిధర్మములుగల ప్రకాశమానమయిన సేవింపఁదగిన పాపములను (అవిద్యాదులను) హరించే సకలనిగమాగమ ప్రసిద్ధమయిన యా బ్రహ్మతేజస్సును ధ్యానించుచున్నాను.

సర్వజగత్కారణమైన ప్రకృతికన్న వేఱుగానున్న ఆ పరాశక్తి తనసాయుజ్యమును (బ్రహ్మపరోక్షకృతికన్న మమ్మును రక్షించుఁ

గాకయని గాయత్రీ నాలుగుపాదములందుఁ గల ముఖ్యాంశము. ఈ గాయత్రీయొక్క అర్థమును సూర్యపరముగా కొందఱును, విష్ణుపరముగా కొందఱును, రుద్రపరముగా కొందఱును, శక్తిపరముగా కొందఱును, ఇటుల పలువిధములుగ విశ్వామిత్ర వసిష్ఠాది ఋషులు వర్ణించినారు. ఎవరు ఏలాగు చెప్పినను ఈమంత్రమందుఁగల పాదత్రయము సగుణము, శబలబ్రహ్మస్వరూపము. నాలుగవపాదము నిర్గుణము, శుద్ధబ్రహ్మస్వరూపముగా నున్నదిగాన పర్యవసానము అద్వైతవస్తురూపమయినబ్రహ్మ తేజస్సుపరముగా నున్నది. అందఱును వ్యాహృతులు తురీయపాదసహితముగా నుపాసనచేయవలెను.

బాలామంత్ర తాత్పర్యము.

ఈమంత్రము “ఐం - క్లీం - సాః” అనే మూడుబీజములు గలది. బీజమనఁగా: వట - చూత-ఆశ్వత్థాదిబీజములందు ముందు కలుగఁజోవు వృక్షమంతయునిమిడి సూక్ష్మాకారముగా నున్నటుల ఈమంత్ర బీజములందనేకశక్తు లొక్కొక బీజమందు సూక్ష్మాకారముగా నిమిడియున్నవి. “ఐం” అనే ప్రథమబీజమందు “అ. ఈ. ఇ. ం.” అనే నాలుగు బీజములున్నవి. ఇవి క్రమముగా ఋగ్యజుస్సామములనే వేదత్రయమును తెలుపుచున్నవి. సమష్టిబీజము - వేదత్రయరూపము - వాణీహిరణ్యగర్భ శివశక్తిస్వరూపముగా నున్నది.

“క్లీ”మనే రెండవబీజమందు క-ల-ఈ-బిందువులున్నవి. కకార బిందువులు రెండును పుంరూపములుగాన విష్ణుస్వరూపములు. లకార ఈకారములు స్త్రీరూపములుగాన లక్ష్మీస్వరూపములు. సర్వసమష్టి బీజము లక్ష్మీనారాయణాత్మకము.

“సాః” అనే మూడవబీజమునందు స-శౌ-విసర్గలున్నవి గాన శివశక్త్యాత్మకముగా నున్నది. ఈమంత్రము ఉత్పత్తి మూడుబీజములైనను అనులోమవిలోమములుగా ఆటబీజములుగా నుపాసన చేయుట శిష్టాచారము. నేను బ్రహ్మస్వరూపము అయితిని. బ్రహ్మ సే నేను అయితిని సమష్టి మంత్ర తాత్పర్యము.

శ్రీవిద్యాపంచదశితాత్పర్యము.

ఈమంత్రమందు మూడుకూటము లున్నవి. అందు—

ప్రథమకూటార్థము:—

మాయాస్వరూపమయిన హే పరదేవతే, బ్రహ్మవిషయకమయిన అష్టపాశాత్మకమయిన (స్వపరభేదమనే లజ్జారూపమయిన ఆవిద్యను) నివర్తింపఁజేయుము. (బ్రహ్మజ్ఞానమును గుఱించి నాకుఁగల అజ్ఞానమును నివర్తింపఁజేయుము.)

ద్వితీయకూటార్థము:—

బ్రహ్మయొక్క గ్రాహకత్వీని (బ్రహ్మఁరోక్షవృత్తీని) ప్రకాశింపఁ జేయుము.

తృతీయకూటార్థము:—

బ్రహ్మజ్ఞానమును గుఱించి నాకుఁగల సకలవిధమైన అజ్ఞానమును పోగొట్టుము. ఇది పంచదశీమంత్రతాత్పర్యము.

శ్రీవిద్యాపంచదశితాత్పర్యము.

శ్రీం - హ్రీం - క్లిం - విం - సోః=ఆత్మా - అవ్యక్త - మహత్తత్త్వ - అహంకార - అర్థనారీశ్వరాత్మకమైన, ఓం - హ్రీం - శ్రీం=పార్వతీపరమేశ్వర - వాణీహరణ్యగర్భ - లక్ష్మీనారాయణాత్మకమయిన, సోః - విం - క్లిం - హ్రీం - శ్రీం=అగ్నిఘోమాత్మక - పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మక - ప్రతిబింబరూపముచేత బ్రహ్మగ్రాహకమయిన, హే పరదేవతే, (శబల బ్రహ్మస్వరూపమాయాశక్తే) బ్రహ్మజ్ఞానమునుగుఱించి నాకుఁగల అజ్ఞానమును పోగొట్టుము (నా నిజరూపమును నాకుఁ దెలియఁజేయుము).

నాకు బ్రహ్మఁరోక్షవృత్తీని కలుగఁజేసి (నీసాయుజ్యము నిచ్చి) రక్షించుమని ప్రార్థన.

కామకలాసారాంశము.

“శ్రీం” అనే కామకలా ఏకాక్షరీమంత్రతాత్పర్యము.

ఈమంత్రమందు (బీజమందు), శ - ర - ఈ - ం-నాలుగు బీజము లున్నవి. వీనివలన ఆగమశాస్త్రసంకేతములచే అనేకార్థము లున్నవి. ఈబీజమందుఁగల నాలుగుబీజములును,

౧. ప్రకాశ-విమర్శ-మిశ్ర-సంవిద్భిందుమయమనియు,

౨. కామకలాంగనయొక్క ముఖ - స్తన - కటి ప్రదేశములనే
అవయవములుగాను,

౩. షోడశకలాత్మకముగాను,

౪. ఆత్మతత్త్వవిద్యాతత్త్వ-శివతత్త్వ-బ్రహ్మస్వరూపముగాను,

౫. ప్రకాశాంశలగు అవ్యక్తాదితత్త్వసముదాయమును విమర్శాంశలగు వస్థకదంబముగాను,

౬. జాగ్రదాద్యవస్థాచతుష్టయ, విశ్వ-తైజస-ప్రాజ్ఞ సాక్షులుగాను, పరః-పశ్యంతి మధ్యమవైఖరిలుగాను,

౭. సచ్చిదానందస్వరూపముగాను,

౮. జీవాత్మ - షరమాత్మల కైక్యమును దెలుపుచున్నవిగాన
నీబీజరాజము సర్వోత్తమముగా నున్నది. ఇదియే కామకలా
బీజము. ఇదియే ధ్రువకల షోడశీకలగా నున్నది.

అథ ఆమ్నాయస్తవప్రారంభః.

అఘమార్గః. పూర్వామ్నాయః.

శ్లో. శుద్ధవిద్యా చ బాలా చ ద్వాదశార్థా మతంగినీ,

ద్విజత్వసాధనీ విద్యా గాయత్రీ వేదమాతృకా.

౧

గాణాపత్యం కార్తికేయం మృత్యుజి న్నీలకంఠకం,

త్ర్యంబకం జాతవేదాశ్చ తథా ప్రత్యంగిరాదయః.

౨

సద్యోజాతముఖోద్భూతా వైదికాస్తు ద్వికోటయః,

ఏతాః కామగిరింద్రస్థాః పూర్వామ్నాయస్య దేవతాః.

౩

గురు త్రయాదిపీఠాంతం చతుర్వింశత్సహస్రకం,

ఏతదావరణోపేతం పూర్వామ్నాయం భజామ్యహం.

౪

మూలాధారే భజేన్తంత్రి పూర్వామ్నాయమనూక ప్రియే.

ఇతి పూర్వామ్నాయః.

అథ దక్షిణామ్నాయః.

సౌఖ్యాగ్యవిద్యా బగళా వారాహీ వటుకస్తథా.

౫

శ్రీతిరస్కరిణీ ప్రోక్తా మహామాయా ప్రకీర్తితా,

అఘోరం శరభం ఖడ్గరావణం వీరభద్రకం. ౬
 రౌద్రం శాక్తం పాశుపతాద్యస్త్రశస్త్రాదిభైరవం,
 దక్షిణామూర్తిమంత్రాద్యాశ్చైవ గమ సముద్భవాః. ౭
 వామదేవముఖోద్భూతాః కోటిమంత్రా వరాననే,
 పూర్వపీఠస్థితా దేవి దక్షిణామ్నాయదేవతాః. ౮
 ద్విసహస్రం తు దేవ్యస్తాః పరివారసమన్వితాః,
 భైరవాదిపదద్వంద్వం భజే దక్షిణ ముత్తమం. ౯
 స్వాధిష్ఠానే స్త రేద్దేవి దక్షిణామ్నాయ ముత్తమం.
 ఇతి దక్షిణామ్నాయః.

అథ పశ్చిమామ్నాయః.

లోహముద్రా మహాదేవీ అంబా చ భువనేశ్వరీ. ౧౦
 అన్నపూర్ణా కామకలా సర్వసిద్ధిప్రదాయినీ,
 సుదర్శనం వైనతేయం కార్తవీర్యం నృసింహకం. ౧౧
 నామత్రయం రామమంత్రం గోపాలం సౌరమేవ చ,
 ధన్వంతరం చంద్రజాల మింద్రాది సురమంత్రకం. ౧౨
 దత్తాత్రేయం ద్వాదశాష్టా వైష్ణవాగమచోదితాః,
 అఘోరముఖసంభూతాః మదంశాః కోటిసంఖ్యకాః. ౧౩
 ఏతా జాలంధ్రపీఠస్థాః పశ్చిమామ్నాయదేవతాః,
 దూత్యాది చ చతుష్షష్టిః సిద్ధాంతం త్రిసహస్రకం. ౧౪
 ఆమ్నాయం పశ్చిమం వందే సర్వదా సర్వకామదం,
 మణిపూరేస్త రేద్దేవి పశ్చిమామ్నాయజం మనుం. ౧౫
 ఇతి పశ్చిమామ్నాయః.

అథోత్తరామ్నాయః.

తురీయాంబా మహాగ్ధా చ అశ్వారూఢా తదైవ చ. ౧౬
 మిశ్రాంబా చ మహాదేవీ శ్రీమద్వాగ్వాదినీ అపి.
 దుర్గా కాలీ దహచ్ఛండి నకులీ చ పుళిందినీ,
 రేణుకాలక్ష్మీవాగీశౌ మాతృకాద్యాస్త్వయంవరా. ౧౭
 పంచామ్నాయసమోపేతం శ్రీవిద్యాఖ్యం మదంశజం,
 ముఖాత్తత్పురుషాజ్ఞాతా ద్వికోటిమంత్రనాయకాః. ౧౮

ఏతాశ్చోచ్చద్యానపీఠస్థాశ్చాక్తాగమసముద్భవాః,
 ద్విసహస్రస్తు దేవ్యస్తాః పరివారయుతాః ప్రియే. ౧౯
 ముద్రాదినవకం చైవ సిద్ధానాం నవకం తథా,
 వీరావళీ చ నవకం భజేదామ్నాయ ముత్తమం. ౨౦
 అనాహతాబ్జే స్ఫుర్తివ్య ముత్తరామ్నాయముత్తమం.
 ఇత్యుత్తరామ్నాయః.

అథ ఊర్ధ్వార్థామ్నాయః.

పరాపరా చ సా దేవీ పరా శాంభవమేవ చ. ౨౧
 ప్రాసాదం దహరం హంసం మహావాక్యాదికం పరం,
 పంచాక్షరం మహామంత్రం తారకం జన్మతారకం. ౨౨
 ఈశానముఖసంభూతాస్సోత్తానంద ప్రదాయకాః,
 కోటిసంఖ్యా మహాదేవి మద్రూపాస్సర్వసిద్ధిదాః. ౨౩
 ఏతాశ్చాంభవపీఠస్థాస్సహస్రపరివారితాః,
 ఆరాధ్య మాల్సీపూర్వం మండలాంతం తథైవ చ. ౨౪
 సాయుజ్యహేతుకం నిత్యం నందే చోర్ధ్వకలాత్తకం,
 ఊర్ధ్వార్థామ్నాయస్య చ మనూనాజ్ఞాంతే తు విభావయేత్. ౨౫
 ఇత్యుర్ధ్వార్థామ్నాయః.

అథ అనుత్తరామ్నాయః.

స్ఫుర్తివ్యా పాదుకా పూర్వం చరణం తదనంతరం,
 పంచాంబు నవనాథాంబు మూలవిద్యా తతఃపరం. ౨౬
 ఆధారవిద్యాపట్నం చ పునరంఘ్రిద్వయం క్రమాత్,
 శాంభవీ చాథ హృక్లేఖా సమయాంబరబోధినీ. ౨౭
 కౌశంపంచాక్షరీ పంచ దశార్ణా నుత్తరాత్తి కా,
 షోడశీ పూర్తివిద్యా చ మహాత్రీపురసుందరీ. ౨౮
 ఊర్ధ్వశ్రీపాదుకా పూర్వం చరణాంతం గురోః క్రమాత్,
 పశ్చాదనుత్తరం వందే షరబ్రహ్మస్వరూపిణీం. ౨౯
 అనుత్తరామ్నాయమనూన్మండలాంతం యథాక్రమం,
 సప్తకోటిమహామంత్రా ద్వాదశాంతే సదా స్మరేత్. ౩౦

శుచిర్వాప్యశుచిర్వాఽపి గచ్ఛన్ తిష్ఠన్ స్వపన్నపి,
మంత్రైకశరణో విద్వాన్మనసాఽపి సదా స్తురేత్.
తత్తత్సద్భ్యై చ సాహస్రం జపేత్సాధకపుంగవః.

30

ఇతి శ్రీమద్రాయామలతంత్రే ఊమామహేశ్వరసంవాదే విరచిత మామ్నాయస్తోత్రం సంపూర్ణం. శ్రీపదేవతార్పణమస్తు.

అథ సర్వమంత్రాణాం ఋష్యాదిపడంగానామర్కజ్ఞానం.

ఋషిర్గురుత్వాచ్ఛిరసైవ ధారోఽస్య
చ్ఛందోఽక్షరత్వాద్ద్రసనాగతం స్యాత్.
ఋషిచర్ణాదికాథాతూ స్తోగత్యాం ప్రాపణేఽపి చ,
తాభ్యాం యద్యత్స్వరూపం స ఋషిః స్యాద్గురువాచకః.

ఇచ్ఛాదానార్థకా థాతూ స్తచ్ఛబ్దాద్యశ్చదాదికః,
తయోరిచ్ఛా దదాతీతి చ్ఛందో మంత్రార్థవాచకః.

ఆత్మనో దేవతాభావప్రదానా ర్థేవతేతి చ,
పదం సమస్తమంత్రేషు విద్యద్భిస్సముదీరితమితి.

హృదయం బుద్ధిగమ్యత్వా త్ప్రణామస్యాన్నమఃపదం,
క్రియతే హృదయే నాతో బుద్ధిగమ్యా నమస్కృతిః.
తుంగార్థ సిరసే ఛేతి విషయాహారణే ద్విరతః,
శిరోమంత్రేణ చోత్తుంగవిషయాహృతిలక్షణా.

శిఖాతేజస్సముద్భిష్టా వషడిత్యంగ ముచ్యతే,
తత్తేజోఽస్య తనుః ప్రోక్తా శిఖామంత్రేణ మంత్రభిః.

కచగ్రహణ ఇత్యస్తాధాతోః కవచసంభవః,
హుం తేజస్తేజసా దేహే గృహ్యతే కవచం తతః.

అనుత్రాసాదికా థాతూ సంక్షేపచలనాదికా,
తేనారిష్టం సమాక్షిప్య చాలయే త్తట్పదాగ్నినా.

నేత్రం దృష్టి స్సమాదిష్టా వౌషడ్ధర్మనముచ్యతే,
దర్శనం దృగ్విషయే న స్యాత్ తత్తేజో నేత్ర వాచక మితి.

ఏవం పడంగవిన్యాసం కృత్వా పునర్భిజశక్త్యాదికం స్తురేత్.

సర్వమంత్రాణామపి ప్రకృతిద్వేవతా-అధిష్ఠాత్రీ దేవతా-అభిమానీ
 దేవతా చేతి దేవతాత్రైవిధ్యమస్తి సర్వతంత్రేషు. బ్రహ్మ బీజం -
 మాయాశక్తిః, శివోబీజం-బుద్ధిశక్తిః. ఉదానోబీజం - సుషుమ్నా
 శక్తిః. తత్ర బ్రహ్మ - మాయాశబ్దాభ్యాం ప్రణవహృల్లేఖాన్
 భూతే పరబ్రహ్మ - మూలప్రకృతీ ఉచ్యతే. జీవబుద్ధిశబ్దాభ్యాం
 సర్వకారణభూతబ్రహ్మమాయయో ర్జ్ఞానభాగా ఉచ్యతే. ఉదాన
 సుషుమ్నాశబ్దాభ్యాం బ్రహ్మమాయయోః ప్రవర్తకా ప్రపంచకార
 ణత్వం ప్రణవహృల్లేఖయోః సమస్త మంత్రబీజశక్తికారణత్వం
 చోక్తం భవతి. తస్మా త్సమస్తమంత్రానుసూయితబ్రహ్మత్తకమాత్మకా
 మంత్రావగాహి ప్రణవహృల్లేఖాహచ్య మాయాశబ్దలిత బ్రహ్మస్వరూప
 ప్రత్యగ్భూతాఖండసుఖచిత్ప్రకాశాత్, సమస్తాంగసహిత సర్వ
 దేవతామంత్రమూర్తయః, సాధకస్య భాగ్యవశా త్ప్రిజ్ఞులితాగ్నే
 ర్విస్ఫులింగా ఇవ ప్రాదుర్భూతా ఇతి భావయేత్. ఏవం సకలమహా
 మంత్రాణాం ఋషి, చ్ఛందో, దేవతా, బీజశక్తి, కీలకా ఇతి షడంగ
 జ్ఞానమావశ్యకం.

తతః ప్రకాశవిమర్శాంశభూతహస్తస్వయాంగులీషు - పంచ
 భూతాత్మకేషు - మూలమంత్రపదైర్వర్ణైర్వా న్యసం కుర్యాత్తేన
 తత్రద్వేవతామంత్రసాధకానాం తాదాత్మ్యసిద్ధిః. అనంతరం తథావిధేష్ట
 దేవతామయం తేజస్వ్యశరీరే అంతర్బహిర్వాప్నోతీతి భావయేత్.
 ఇతి సర్వమంత్రాణాం ఋష్యాదిజ్ఞానం సంపూర్ణం.

చిద్విద్యాతంత్రస్వరూపము.

చతుశ్చత్యం. వసిష్ఠసంహితాంతర్గతం చ:—

శ్లో. భగవత్ సర్వతంత్రాణి భవతోక్తాని వైపురా,

తేషామనోన్యసాపేక్షాజ్ఞాయతే మలివిభ్రమః.

తస్మాత్తు నిరపేక్షమే తంత్రం తాసాం వద ప్రభో.

ఇతి దేవ్యాప్రార్థిత ఉవాచ శంకరః.

శ్రుణు కాదిమతం తంత్రం పూర్ణమన్యాయనపేక్షయా,

గోప్యం సర్వప్రయత్నేన గోపన స్తంత్రచోదితః.

లలితావిద్యయా విద్యామన్యాం యంత్రేణ వాఽమునా,
యంత్రమన్యత్సమం వేత్తీ యో ఽసా స్యాచ్ఛాఢచేతనః.

గురుశిష్యపదే స్థిత్యా స్వయమేవ సదాశివః,

ప్రశ్నోత్తరపరైర్వాక్యైస్తంత్రం సమవతారయత్.

స్వయమేవేత్యనేన ప్రకాశవిమర్శభేదేనేతి.

ఇతి శ్రీవిద్యాతంత్రం స్వతంత్రతంత్రమితి, శ్రీచక్రం సిద్ధవజ్రఖ్య
మితి బహవో వచనాని సంతి. శ్రుతిస్మృతిసిద్ధం.

గౌడపాదాచార్యవిరచితసుభగోదయే:—

శ్లో. చతుష్షష్టిస్తంత్రాణ్యపి కులమతం నిందితమిదం

తదేతన్నిశ్శాఖ్యం మతమపి భవేన్నిందితమిహ,

శుభాఖ్యాః పంచైతే శ్రుతిసరణిసిద్ధాః ప్రకృతయో

మహావిద్యా స్తాసాం భవతి పరమార్థా భగవతీతి.

శ్రీజగద్గురు శంకరాచార్యవిరచిత సౌందర్యలహర్యాం:—

శ్లో. చతుష్షష్ట్యా తంత్రైస్సకలమతिसంధాయ భవనం

స్థితస్తత్తత్త్విద్ధిప్రసవపరతంత్రైః పశుపతిః,

పునస్తస్త్విన్విర్భంధాదఖిలపురుషార్థైకఘటనా

స్వతంత్రం తే తంత్రం క్షీతితలమవాతీతరదిదం.

కర్మాత్కర్ణోపదేశేన సంప్రాప్తమవనీతలమితి.

తా. పరమేశ్వరుఁడు జగత్తునందుఁగలప్రాణుల కామ్యసిద్ధుల
కొఱకు ౬౪ చతుష్షష్టితంత్రములను సృజించి, ఆయాతంత్రములయం
దాసక్తులగుప్రాణులను చూచి వినోదించుచుండఁగా కామేశ్వరీదేవి
పరమేశ్వరుని ప్రార్థించినది. హేస్వామీ! తమరు తంత్రములను సృజించి
నారు. నాతంత్రములందు నొక్కొకదానియందు నొక్కొక కామ్యసిద్ధి
మాత్రము గలిగియున్నది గాని నా తంత్రములందు చతుర్విధపురు
షార్థసిద్ధి నొకతంత్రమువలన కలుగనేరదు. అవి అనోన్యన్యాపేక్ష గలిగి
యున్నవి గాన చతుర్విధపురుషార్థములు నొకతంత్రమువలనఁ గలుగు
నట్టిదానిని, నిరపేక్షగలదానిని నాకొఱ కానతిష్టుని ప్రార్థించిన పైని
నీ శ్రీవిద్యాతంత్రమును శ్రీచక్రమనుయంత్రమును నాపరమేశ్వరునిచే

నిర్తింపఁబడినవి. ఈతంత్రమునకు స్వతంత్రతంత్రమనియు, శ్రీచక్రమునకు సిద్ధవజ్రమనియు, సంకేతములను నిరూపించిరి. ఈ లలితా త్రిపురసుందరివిద్యకు సమానవిద్యయు, నీ శ్రీచక్రమునకు సమానయంత్రమును లేవని ఇది సమయమతమని నిర్దేశించిరి.

సమయమతనిరూపణము

ఇట్లు పరమేశ్వరునిచే అగ్రవర్ణలకొఱకు సమయవిద్యా తంత్రమును, మిగతా త్రైవర్ణికులకొఱకు చతుష్పత్తితంత్రములును నిర్తింపఁబడిన పైని, సనకాదిఋషులు పైనిచెప్పిన తంత్రచోదిత వచనములను ఆచారములను చూచి బ్రాహ్మణులును భ్రమను పొందుదురని నీ కాదివిద్యా తంత్రమును విరివిగా నుపపాదించి, సంహితలను రచించిరి. అవి సనకసంహిత, సనందనసంహిత, సనత్కుమారసంహిత, వసిష్ఠసంహిత, శుకసంహిత యని నీపంచసంహితలను నేర్పరిచి వీని ననుసరించిన అంతరంగబహిరంగ పూజానుసంధానాదులు అగ్రవర్ణోచితములనియు, ధర్మార్థకామమోక్షము లనెడు పురుషార్థచతుష్టయము అనాయాసముగా సిద్ధించుననియు, నీ శుభాగమపంచకమందు ప్రతిపాదించిన యాచారము సమయాచారమనియు, శ్రుతిస్మృతి సమ్మతమనియు నిర్ణయించిరి. అందువలన నీ సమయాచారము శిష్టజనాదరణీయముగా పరశివాదిస్వగురుపర్యంతమును పరంపరగా వచ్చుచున్నది.

శ్లో. నారాయణం పద్మభువం వసిష్ఠం శక్తిం చ తత్పుత్రపరాశరం చ,
వ్యాసంశుకం గౌడపదం మహాంతంగోవిందయోగీంద్రమథాస్యశిష్యం,
శ్రీశంకరాచార్యమథాస్య పద్మపాదం చ హస్తామలకం చ శిష్యం,
తంత్రోటకం వార్తికకార మన్యో నస్తద్గురూకసంతతమానతోఽస్తి తి.

ఇది సమయవిద్యాగురు పరంపరగా నున్నది. ఇదియే దివ్యాఘ, సిద్ధాఘ, మానవౌఘములుగా నస్తద్గురుపర్యంతము శాఖోపశాఖలుగా వికసనమును పొందియున్నది.

ఈ గ్రంథాంతమందు నీ బ్రహ్మవిద్యావతార క్రమమును నిరూపించినారు. అందూర్ధ్వానందనామక పరశివునిచే కామేశ్వరిదేవికొఱకు ఉపదేశింపఁబడినట్లును, నా పరాశక్తివలన త్రిమూర్తిపరంపరగా నీ విద్య అవతరించినట్లు తెలియుచున్నది.

ఈ శుభాగమపంచకము (నాయా సంహితలు) సకలజనులకు లభించకపోయినను నందు చెప్పిన యాచారము శ్రుతిస్మృతి సమ్మతము గాను శిష్టజనానుష్ఠానములో నున్నది. అదియే సమయాచారము. ఈ సమయాచార, కాలమతముల రెంటియందును అంతరంగ అను సంధానాదికమును, బహిరంగపూజాకలాపమును, పరస్పరభేదమును కలిగి యున్నవి. అందు కొన్ని యిచట చూపింపబడుచున్నవి.

సమయమతము.

శివవిద్య, కాదివిద్య, దక్షిణామూర్తి ఋషి, కామేశ్వరీ కామేశ్వరు లధిదేవతలు, అంతరంగకృత్యము, శ్రీచక్రమందు గలశక్తిచక్ర శివచక్రముల కైక్యమును సంపాదించి, నా చక్రాష్టకమునకు మూలాధారాదికమలముల కైక్యమును భావించి భావనోపనిషత్ప్రకారము నంతర్యాగము సలుపుటయు, శివతత్త్వప్రధానముగా సహస్రారమందాత్మలయభావన సమయమత మనబడును.

సమయైకదేశపక్షము:—

శ్లో. “విస్తాః ఊణిభుజో విశస్తదితరే క్షీరాజ్యమధ్వాసవైః”
అను నభియుక్తవచనప్రకారము బ్రాహ్మపూజాకలాపమందు క్షీరద్రవ్యముచే బ్రాహ్మణులు కల్పసూత్రప్రకారము చక్రాల్పనాదులు సలుపుటయు చతుర్విధైక్య షడ్విధైక్య మహానవమియందు మహావేధాదులగు అనుసంధానరహస్యములు గలది సమయమతము. ఇందుకు గొడపాదకారిక:—

శ్లో. తవాజ్ఞాయాం విద్యున్నయతి నియుతాభాక్షరమయీ
స్థితా విద్యున్లేఖా భగవతి విధిగ్రంధి మభినత్,
తతో గత్వా జ్యోత్స్నమయ సమయలోకం సమయయా
పరాఖ్యా సాదాఖ్యా జయతి శివతత్త్వైవ మిళితా.

ఇది సమయమతరహస్యము.

కాలమతనిరూపణము.

వామాచారము, బైరవఋషి, బైరవీభైరవు లధిదేవతలు, శివతత్త్వము శక్తితత్త్వమందంతర్భావము, శక్తితత్త్వప్రధానము.

అంతర్యాగమందు మూలాధార స్వాధిష్ఠాన కమలములయందు పూజా ఆత్మలయాదికలాఽము, కుండలినీడపాసన, కుండలినీప్రబోధాదికము, బాహ్యచక్రార్చనలో వామహస్తముతో తర్పణాదికలాఽము, పరశురామ సూత్రప్రకారము సురామాంసాదులతో పూజకలాఽము నీ సంకేతములు గలది వామాచారప్రధానమయిన కౌలమతమని ఋషు లేర్పరిచిరి. ఇందుకు గౌడపాదాచార్యువరచిత సుభగోదయమందు:—

శ్లో. భవేన్మూలాధారం తదపరితనం చక్రమపి త
ద్వయం తామిస్తాఖ్యం శశికిరణసమ్మేళనవశాత్,
తదేతత్కౌళానాం ప్రతిదినమనుష్ఠేయముదితం
భవత్యా వామాఖ్యం మతమపి పరిత్యాజ్యముభయమ్. ౪౩
అమీషాం కౌళానాం భగవతి భవేత్పూజనవిధి
స్తవ స్వాధిష్ఠానే తదను చ భవేన్మూలసదనం.
అతో బాహ్య పూజా భవతి భగరూపేణ చ తతో
నిషిద్ధాచారోఽయం నిగమవిరహో నింద్యచరితమ్. ౪౪
సహస్రారం బిందుర్భవతి చ తతో బైందవగృహం
తదేతస్త్వాద్జ్ఞాతం జగదిద మశేషం సకరణం,
తతో మూలాధారద్వితయ మభవ త్తద్దశదళం.
సహస్రారాజ్ఞాతం తదితి దశధా బిందురభవత్. ౪౫
తదేతద్బిందో ర్యద్దశకమభవ త్తత్ప్రకృతికం
దశారం సూర్యారం నృపదళమభూన్నేత్రకమలం,
రహస్యం కౌళానాం ద్వితయమభవన్మూలసదనం
తథాధిష్ఠానం చ ప్రకృతిమథ సేవంత ఇహ తే. ౪౬
అతస్తే కౌలాస్సుర్భగవతి దృఢప్రాకృతజనా
ఇతి ప్రాహుః ప్రాజ్ఞాః కులసమయమార్దవ్యయవిదః,
మహాంతస్సేవంతే సకలజననీం బైందవగృహే
శీవాకారాం నిత్యామమృతఝరికాం బైందవకళామ్. ౪౭

తదుక్తం సనత్కుమారసంహితాయాః—

శ్లో. బాహ్యపూజా న కర్తవ్యా కర్తవ్యా బాహ్యజాతిభిః,
సా తుద్రఫలదా నృణాం విహితాన్తకసాధనాత్,
బాహ్యపూజారతాః కాలాః క్షపణాశ్చ కపాలికాః,
దిగంబరా వితిహాసాః కామికా స్తంత్రవాదినః,
అంతరారాధనసరా వైదికా బ్రహ్మవాదినః,
జీవన్ముక్తాశ్చరంత్యేతే త్రిషు లోకేషు వర్తత ఇతి.

తా. కాలాః = ఆధారపూజారతాః, క్షపణకాః = యోనిపూజారతాః, కాపాలికాః = దిగంబరాశ్చిభయత్రరతాః, బ్రహ్మవాదినః = శుభాగమపంచకోక్తాచారనిరతాః ఇతి.

కించ కాలమతే, చంద్రకలాత్త కానాం షోడశనిత్యానాం ప్రతిదిన మేకైకనైవ తిథినిత్యానాం పూజనం విహితం, సమయమతేతు షోడశకలాయాః. పంచదశకలాస్వంతర్భావాత్, బైందవస్థానే పంచదశకలానాం మహానిత్యాకలాయా మంతర్భావసంభవాచ్చ ప్రత్యహం పంచదశనిత్యానా మారాధనం విహితం సనత్కుమారసంహితాయాం. నిత్యానామాని పూర్వం నిత్యాప్రకరణే లిఖితాని. ఇతి సంక్షేపేణ కాలమతనిరూపణం.

అనేన బ్రాహ్మణానాం కాలమతేధికారో యత్రకుత్రాపి న దృశ్యతే ఇతి నిశ్చితం.

అథ చతుష్షష్టితంత్రనామాని.

చతుశ్శత్యాః—

శ్లో. చతుష్షష్టిశ్చ తంత్రాణి మాతృగాణా ముత్తమాని చ,
మహామాయా శంబరం చ యోగినీ జాలశంబరం.
తత్త్వశంబరకం చైవ బైరవాప్తకమేవ చ,
బహురూపాప్తకం చైవ యమశాప్తకమేవ చ.
చంద్రజ్ఞానం మాలినీ చ మహాసమ్మోహనం తథా,
వామజుష్టం మహాదేవం వాతులం వాతులోత్తరం.
హృద్భేదతంత్రభేదం చ గుహ్యతంత్రం చ కామికం,

కళావాదం కళాసారం తథాన్యత్కుండికామతం.
 మతోత్తరం చ వీణాఖ్యం త్రాతలం త్రాతలోత్తరం,
 పంచామృతం రూపభేదం భూతోద్ధామరమేవ చ,
 కులాసారం కులోద్దేశం కులచూడామణిస్తథా,
 సర్వజ్ఞానోత్తమం చైవ మహాకాలీమతం తథా.
 అరుణేశం మోదినీశం వికుంఠేశ్వరమేవ చ,
 పూర్వపశ్చిమదక్షిణం చ ఉత్తరం చ నిరుత్తరం,
 విమలం విమలోద్దేశం దేవీమత మతఃపరం.

ఇతి చతుష్షష్టితంత్రాణి.

తా. మాయాశంబరతంత్రము - మాయా ప్రపంచనిర్మాణము ఫలముగాఁగలది. శంభుము - యోగులకుఁగూడమాయను గలుగఁజేసెడిది. ఇది శ్చ శాసనవాసాదికుమార్గసాధ్యము నింద్యము. తత్త్వశంబరము-పృథివ్యాది భూతములను చూపించుట. ఇదియే మహేంద్రజాలవిద్య. భైరవాష్టక మనఁగా సిద్ధ, వటుక, కాలభైరవాది ఎనిమిది విధములగు తంత్రములు. నిత్యేపాదులను చూచుట ఫలము. ఈఎనిమిదియు కాపాలికములగుటచే వైదికమార్గదూరములు. బహురూపాష్టకము. బ్రాహ్మీమాహేశ్వర్యాది అష్టమాతృకలప్పేర్లతో నెనిమిది తంత్రములు. ఈఅష్టకమును వేదమార్గ దూరముగాన హేయము. ఇందు శ్రీవిద్యాప్రసంగము కలదు గాని కాలము వామాచారము. యమలాష్టకము దేవీమత ప్రతిపాదకములగు నెనిమిదివంత్రములు. ఇవియు వామాచార ప్రధానములు, వేదమార్గ దూరములు. లోకమునందు శ్రీవిద్యామంత్రముల కన్నిటికిని యమలములనే సంజ్ఞకలదు. చంద్రజ్ఞాన మీతంత్రమందు షోడశనిత్యాప్రతిపాదనకలిగినను కాపాలికమయినందున నింద్యము. మాలినీతంత్రము సముప్రయాససాధనము, అవైదికము, నింద్యము. మహాసమ్మోహిని జాగ్రదవస్థలోనున్నవానిని నిద్రఁజేందించుట, బాలజిహ్వోచ్ఛేదనాది కుమార్గసాధ్యము నింద్యము. వామజుష్టతంత్రము కేవల వామాచార ప్రధానము. వాతులం, వాతులోత్తరం, కామికం అసునీమూడుతంత్రములును ఏకదేశమందు వైదికమార్గప్రవృత్తి కలిగి అధికభాగము వామాచారప్రవృత్తి కలిగియున్నందున నిషిద్ధము. హృద్భేదతంత్రము-పట్టుములభేదనముచేసి సహస్రారప్రవేశము. వామాచారప్రవృత్తి, కాపా

లికమతము, నింద్యము. తంత్ర భేదమనఁగా మూడుతంత్రములు. వీనియందనేక ప్రాణిహింసలు కలుగుటచే వేదమార్గదూరము, నింద్యము.

కలావాదము-దీనియందు చంద్రకలాక్షణ మోచకశక్తి కలుగుటచే కేవలకామపురుషార్థప్రదమయినందున, పరదారగమనాదినిషిద్ధాచారము కలిగినందున కాపాలికములో చేరినది. కుండికామతము-ఘుటికాది సిద్ధిప్రదము, వామాచారము. మతోత్తరము - రససిద్ధి, నింద్యము. వీణాతంత్రము - సంభోగయక్షిణి స్వాధీనము నింద్యము. త్రాతలము, త్రాతలోత్తరము ఈరెండును వామాచారప్రధానములు. పంచామృతము - పృథివ్యాదిభూతములను స్వాధీనపరచుకొని మరణములేకుండుట - కేవలకాపాలికము, నింద్యము. రూపభేదము, భూతోద్దామరము, కులాసారము, కులోద్దేశము, కులచూడామణి అను నీ అయిదు తంత్రములును దిగంబరమతములు, నింద్యములు. సర్వజ్ఞానోత్తమము, మహాకాలీమతము అను నీ రెండును దిగంబర క్షుపణకమతములగుటచే అతిదూరములు.

ఇవి చతుష్షష్టితంత్రములు. వీనియందు ప్రవృత్తిగలజనులు దైవ వంచితులని చెప్పబడుదురు. శూద్రాదులనుగుఱించి వామాచారప్రధానమయిన నీతంత్రములు ఈశ్వరనిర్మితములయినవి.

వీనిలో చంద్రకళాష్టకము అనఁగా, చంద్రకలా-జ్యోతిత్సాన్నివతి-కలానిధి - కుల్లావము - కులేశ్వరము-భువనేశ్వరము - బౌద్ధాస్పత్యము-దూర్వాసమతము అనునీవినిమిదితంత్రములు మిశ్రమములు. వీనియందు శూద్రుల కధికారము లేదు. బ్రహ్మ తత్త్రియ వైశ్యులకు మాత్రమధికారమున్నను మిశ్రమములగుటచే వామాచారము వేదబాహ్యముగాన, బ్రాహ్మణనింద్యములని బ్రాహ్మణులకొరకు సమయాతంత్రము తిరిగి ఈశ్వరునిచే నీకాదివిద్యాతంత్రము నిర్మింపబడినది. ఇది సమయమతమవిస్తరము.

శుభాగమపంచకము. వసిష్ఠసంహిత, సనకసంహిత, సనందన సంహిత, సనత్కుమారసంహిత, శుకసంహితలను నీపంచసంహితలందు సమయాచారము శ్రుతిస్మృతిసమ్మతముగా విస్తరింపబడినది. ఇదియే శిష్టజనాచరణలో నున్నది.

ఏవంసతిబహవో ఈశ్వరమాయయాముహ్యంతే. తత్తుమాయాకార్యం.
మహామాయాస్వరూపం.

ఉ క్తం చ కూర్మ పురాణే శివేన:—

శ్లో. జ్ఞానినామపి చేతాంసి దేవీ భగవతీ హి సా,
బలాదాకృష్య మోహాయ మహామాయా ప్రయచ్ఛతి.
ఇయం సా పరమా శక్తిర్నన్తయా బ్రహ్మరూపిణీ,
మాయా మమప్రియా ఓనంతా యయేదం మోహితం జగత్.
ఆనయైతజ్జగత్సర్వం సదేవాసురమానుషం,
మోహయామి ద్విజశ్రేష్ఠాస్సృజామి విసృజామి చేతి.

తత్త్వ హిమవంతం ప్రతి దేవీవచనం:—

యాని శాస్త్రాణి దృశ్యంతే లోకే ఓస్త్రిన్ద్వివిధాని తు,
శ్రుతిస్త్వతివిరుద్ధాని ద్వైతవాదరతాని చ.
కాపాలం భైరవం చైవ శాకలం గౌతమం మతం,
ఏవంవిధాని చాన్యాని మోహనార్థాని తాని తు,
యే కుశాస్త్రాభియోగేన మోహయంతీవ మానవాః,
మయా సృష్టాని శాస్త్రాణి మోహయైషాం భవాంతరాత్

సూతసంహితాయం:—

ప్రసాదహీనాః పాపిష్ఠాః మోహితా మాయయా జనాః,
నైవ జానంతి దేవేశం జన్మనాశాదిపీడితా. ఇతి.

దేవీభాగవతే:—

గర్భాంతజ్ఞానసంపన్నం ప్రేరితం సూతిమూరుతైః,
ఉత్పన్నం జ్ఞానరహితం కురుతే యా నిరంతరం.
పూర్వాఽతిపూర్వసంఘాతసంస్కారేణ నియోజ్య చ,
ఆహారాదా తతో మోహ్యా మమత్వం జ్ఞానసంశయం.
క్రోధాపరోధలోభేషు క్షిప్త్వా క్షిప్త్వా పునః పునః,
పశ్చాత్కామే నియోజ్యాశు చింతాయుక్తమహర్నిశం.
ఆమోదయుక్తం వ్యసనాసక్తం జంతుం కరోతి యా,
మహామాయేతి సా ప్రోక్తా తేన సా జగదీశ్వరీతి.

స్వరూపజ్ఞానేన వినా మాయా న శామ్యతి. స్వరూపజ్ఞానే సతి తస్మిన్విలీనా భవతీతి సర్వవేదాంతనిశ్చయః.

త్రిపుకోపనిషది:—

శ్రు. కామీ కలాం కామరూపాం చికిత్వా నరో జాయతే కామరూపశ్చ కామః; పరిసృతం ఝష మాజంపలం చ భక్తాని యోని స్సుపరిష్క్రుతాశ్చ, నివేదయన్ దేవతాయై మహాత్మ్యే స్వాత్మీకృతే సుకృతీ సిద్ధి మేతీతి.

తా. ఈ శ్రుతియందుఁగల పరిసృతం, ఝషం, ఆజంపలం అను నీశబ్దములకు సమయమత పరముగానున్న సంకేతార్థమును తెలిసికొనక అనేకులు మాయామోహితులయి యీపదములకు వామమార్గాను గుణముగా సుర, మత్స్య, ఛాగమాంసములకు అన్వయించుచు కౌలమున్న వేదచోదితమని భ్రమను పొందుచున్నారు. వామాచారము గల కౌలమతమునకును, వేదమునకు నెచటను సంబంధముండదు.

పై నుదహరించిన పదములకు సంకేతార్థము. పరిసృతం=సంవిన్తయ మృతము.

శ్రు. అమృతస్య ధారా బహుధా దోహమానం చరణం నో లోకే సుధితాం కరోత్స్వతి.

సహస్రారాంతర్గతచంద్రమండలమునుంచి అమృతస్రావము సర్వదా కలుగుచున్నదని సమయమతరహస్యము.

శ్లో. సంవిదాసవయోర్హ ధ్యే సంవిదేవ గరియసీతి వచనాచ్చ.

ఝషం మహామత్స్యే దృష్టాంతమువలన జీవపరము. బృహదారణ్యక.

శ్రు. షష్ఠాధ్యాయము, తృతీయ బ్రాహ్మణము, ౧౮ మంత్రము:—

తదన్యథా మహామత్స్యే ఉభే కూలే అనుసంచరంతి పూర్వం చాపరం చైవ మేవాయం పురుష ఏతా వృభావంతా వనుసంచరతి స్వాపంచ బుద్ధాంతం చ.

తా. నదియందు మహామత్స్యము పూర్వకూలమునుంచి పరకూలము, పరకూలమునుంచి పూర్వకూలమునకును సర్వదా సంచరించుచుండును. అట్లే జీవుఁడును నిద్రనుంచి జాగ్రదవస్థను, జాగ్రదవస్థనుంచి నిద్రావస్థను, ఈజన్తనుంచి మఱొకజన్తను, ఇట్లు యాతాయాతము

కలిగియున్నందున జీవునికి మహామత్స్యదృష్టాంతమును చెప్పిరి గాన నిచట యుషశబ్దము జీవపరముగా గ్రహింపఁబడుచున్నది.

ఆజం పలం. అజాయా ఇదం ఆజం, పలం - ఇంద్రియసమూహం, అజా = ప్రకృతిః. (అవిద్యా) దాని అవయవములు (ఇంద్రియాదులు) యుషశబ్దముచే గ్రహింపఁబడుచున్నవి.

శ్రు. అజా మేకాం లోహిత శుక్ల కృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయంతీగ్ సురూపామితి.

సహస్రారాంతర్గత స్రవదమృతధారను, జీవభావమును, అవిద్యను, అవిద్యవలన కలిగిన ఇంద్రియాదులను, ఈసమష్టికి కారణవస్తువును, సుపరిష్కృతాశ్చ=వేరువేరుగా స్పష్టముగా తెలుసుకొని, మహత్వైదేవతానై నివేదయత్ = త్రిమూర్తులకన్న పూర్వమున్న షరదేవతకు సమర్పించుచు, స్వాత్మీకృతే = ఈసకలముచు, తాను వరమాత్మస్వరూపముగా భావించిన పుణ్యపురుషులు బ్రహ్మభావమును పొందుచున్నారని యీ శ్రుతితాత్పర్యము.

ఇది శ్రీమత్త్రిపురసుందరీ పరాభట్టారికాముఖ పంకజాయత్న నిసృతితంబును, కామేశ్వరీ అపరావతారులును, స్వరూపజ్ఞాననిష్ఠులును, నిగమాగమరహస్య సకలసంకేతాభిజ్ఞులును, సమయాచారపరులునగు పుణ్యానందమునీంద్రవిరచితంబగు కామకలావిలాస సూత్రపంచ పంచాశతి యనెడి ఆత్మవిద్యాప్రతిపాదకమైన యీమూలగ్రంథమందలి శ్రీవిద్యాపంచదశీమంత్రోద్ధారమంత్రాధములు మొదలగు మంత్రసంకేతములుగల విద్యాపాదమునకు శ్రీమత్పదవాక్యప్రమాణోభయభాషా ప్రవీణ సమయాచారతత్పరుండును, శ్రీమత్త్రిపురసుందరీ ప్రసాదలబ్ధ ప్రతిభాసమేతుండును, కృష్ణయజుర్వేద షడశీతిశాఖాంతర్గత తైత్తిరీయ శాఖాన్వితాపస్తంబసూత్ర కాశికసగోత్రుండును, వేగినాడీసముద్భవుండును, జగత్ప్రసిద్ధ ప్రయాగక్షేత్రనివాసియు, సింహంభట్ల భాగీరథి రాయేశ్వర ద్వితీయపుత్రుండును, జ్ఞానానందనాథేతి దీక్షానామాంకిత రామమూర్తివిద్యద్విరచితంబగు రహస్యార్థబోధినియను నాంధ్రభాషా టీకగల విద్యాపాదము.

సంపూర్ణము.

ఓం ఆనందపాదప్రారంభము

చక్ర సంకేతము

—•—
౨౦-వ సూత్రము, పరాస్వరూపము.

మూ. యా సాంతరోహరూపా పరా మహేశీ త్రిభావితా సైవ,
స్పష్టా పశ్యంత్యాది త్రిమాతృకాత్తాచ చక్రతాం యాతా.

శ్లో. శ్రీశివానందనాథాంతం పరాపరగురుం పరం,
ప్రణమ్యానందపాదస్య వ్యాఖ్యానం క్రియతే మయా.

మూలసూత్రార్థము. యా=ఏళక్తి, సాంతరోహరూపా=అవాక్ష్యా
ననగోచరమైనందున సంకల్పరూపేచ్ఛామాత్రస్వరూపముగల, మహేశీ
=సర్వవ్యాపి కానియామికాస్వరూపిణీయయిన, పరా = సర్వోత్కృష్టమైన
పరాశక్తి, సై వ=అదియే, త్రిభావితా=మూడు ప్రకారములుగా నావిర్భ
వించినదై, స్పష్టా=స్పష్టమయిన, పశ్యంత్యాది త్రిమాతృకాత్తా=పశ్యంతి,
మధ్యమకా, వైఖరీలను మాతృకాస్వరూపముగా, చక్రతాం యాతా =
శ్రీచక్రాకారమును పొందినది.

తా. ఇదివరకు మంత్ర దేవతలకు అభేదమును నిరూపించినారు.
ఈసూత్రమందు ముందు వివరించెడి శ్రీచక్రము పరాస్వరూపమయిన
పంచాశద్వర్ణాత్మక మాతృకవలన కలుగుచున్నందున, నా మాతృకయే
శ్రీచక్రాకారమును పొందుచున్నందున నా పరాశక్తిస్వరూపమును
వివరించుచున్నారు. ప్రథమసూత్రమందు “పాతు మహేశ. ప్రకాశ
మాత్రతనుః” అని ప్రకాశాంశయగు కామేశ్వరుని నిర్దేశించి యా పర
మేశ్వరుని సంకల్పము ఇచ్చయే విమర్శాంశయగు పరాశక్తి ఆవిర్భ
వించినదని రెండవ సూత్రమందు చెప్పిరి. ఆ విమర్శ ప్రకాశాంశలతో
సకలజగత్తును నిండియున్నది.

శ్రు అస్తి భాతి ప్రియం రూపం నామభివ్యంశపంచకం,
ఆద్యత్రయం బ్రహ్మభావం నామరూపాత్మకం జగత్.

ఈ పరిదృశ్యమానమయిన జగత్తు రెండుభాగములు కలదిగా నున్నది. సదఃత్వః; సత్ = బ్రహ్మవస్తువు, అసత్ = మాయాస్వరూపము, అందు అస్తి, భాతి, ప్రియం అను నీ మూడును బ్రహ్మంశములు, నామము రూపము అను నీ రెండును మాయాంశములుగా నున్నవి. ఈ రూపనామములను పునః శివశక్తిభాగములుగా నున్నవి. అందు రూపము శివభాగము. ఇందుకు అవిద్యాపాదమంతయు తత్త్వవివరము నిదివరకు నిరూపించబడినది. ఇక శక్త్యంశమయిన నామమును గుఱించి యిచట వివరింపబడును. ఆనామమనఁగా శబ్దబ్రహ్మము. ఆశబ్దము పరాస్వరూపము. ఆ పరాశక్తి, సాంతరోహరూపా సదాశివాది సాధక జనపర్యంతము అంతఃకరణయందుఁగల సంకల్పమే స్వరూపముగాఁగలది.

సైవ, త్రిభావితా, మాతృకాత్మాచ=ఆ పరాశక్తి పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరులని మూడు విధములగు సంజ్ఞలనుపొంది మాతృకా స్వరూపమును పొందినదని తెలియుచున్నది. మాతృక, పరా స్వరూప, శబ్ద-బ్రహ్మకారమనియు పరా, పశ్యంతీ, మధ్యమ, వైఖరులని నాల్గు సంజ్ఞలుకలిగి నామాత్మకమయిన జగత్తునకు, శ్రీచక్రమునకు కారణముగా నున్నదని పర్యవసానము. ఈ అర్థమందు ప్రమాణములు.

ఋగ్వేదీయా సరస్వతీరహస్యోపనిషత్ :—

శ్రు. దేవీంవాచ మజనయన్త దేవాస్తాం విశ్వరూపాః పశవోవదంతి,
సా నో మంద్రేషు మూర్జం దుహానా ధేనుర్వాగస్తానుషసుష్టుతైతు.

అర్థస్తు. దేవాః=మిత్రవరుణాది ఇంద్రియపాలకాః, (చంద్రవిష్ణ్వాద్యంతఃకరణాధిపాశ్చ) యాం=సర్వోపనిషత్ప్రసిద్ధాం, వాచందేవీం=శబ్ద బ్రహ్మస్వరూపిణీం, వాగ్దేవతాం=సరస్వతీం, పరారూపామిత్యర్థః. అజనయంతః=జనయామాసుః. సృష్ట్యాదౌ ఇంద్రియాదీని మన ఆదీని తత్త్వ త్పాలకాస్సృష్ట్యాండమధ్యే విసృష్టవా స్పరమేశః. అనంతరం వ్యవహారార్థం తత్తద్దేవైః ప్రార్థితః, పరారూపాం వాగ్దేవతా మస్పృశదితి భావః. తాం=పూర్వోక్తాం వాగ్దేవతాం, విశ్వరూపాః=స్థూలదేహాభిమానినో జీవాః, పశవః=పాశైర్బద్ధంత ఇతి పశవః, ఇంద్రియరూపపాశబద్ధా

నరాః. వదంతి = వాచా ఉచ్చరంతి, సా = పూర్వోక్తా వాగ్దేనుః = వా గ్రూపదేనుః, నఃమంద్రేషు = పశ్యంతీరూపమంద్రస్వరేషు, మూర్జం = స్రేరణశక్తిం, దుహానా = స్రావమానా, అస్తాన్ = సాధకజనాన్, ఉపసుష్టుత ఏతు = సుష్టు యథాతథా రక్షత్వితీ.

తా. ఇంద్రియపాలకులును అంతఃకరణపాలకులగు మిత్ర, వరుణ, చంద్ర, విష్ణు మొదలగు దేవతలు ఏ వాగ్దేవతను ఉత్పాదించిరో, ఆ పరాశక్తియొక్క వైఖరిని, స్థూలదేహభిమానులగు విశ్వ లనుసంజ్ఞ గల మనుష్యులు జాగ్రదవస్థలో జిహ్వాచే నుచ్చరించుచున్నారు. అట్టి వాగ్దేవతయను ధేనువు మాయొక్క మంద్రస్వరమందు స్ఫురణశక్తిని స్రవించుచు సాధకజనులను రక్షించుచుండుగాక. ఈ వాగ్దేవతకును చతుష్పాద త్వము, వాగ్ధారారూపదోహత్రయయు నున్నందున సకలకోరికలను నిచ్చేదిగాన సరస్వతికి ధేనుత్వారోపణ కల్గినది.

తత్రైవ శ్రుత్యంతరం:—

చత్వారి వాక్పరిమితా పదాని తాని విదుర్బ్రాహ్మణాయేమనీషిణః,

త్రీణి గుహానిహితా నేంగయంతితురీయం వాచో మనుష్యా వదంతి.

అర్థః. యే, బ్రాహ్మణాః = సాధకజనాః, తాని = ప్రసిద్ధాని, చత్వారి వాక్పరిమితాపదాని = పరా, పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరీరూపాణి చతుర్విధవాక్ స్థానాని, విదుః = వేద్యంతే, తేషవమనీషిణః = విద్వాంస ఇత్యుచ్యంతే. తత్ర = పూర్వోక్తపరాదిచత్రృషు వాక్పదేషు, త్రీణి = పరా పశ్యంతీ మధ్యమాః, ఏతాని త్రీణి గుహాయాం నిహితం, పరానాడీగుహాయాం స్థితిసంభవాత్, నేంగయంతి = కేఁపి న జానంతి, మనుష్యాః, తురీయం = వైఖరీరూపం, వాచా = జిహ్వాయా, వదంతి = ఉచ్చరంతీతి.

తా. వాగ్దేవతకు పరా, పశ్యంతి, మధ్యమా, వైఖరీలని నాలుగు స్థానములు. ఈనాలుగుస్థానములను ఏ సాధకజనులు తెలుసుకొనుచున్నారో, వారు విద్వాంసులని చెప్పబడుదురు. ఆనాలుగు స్థానాదులలో మూడు గుర్తుముగా నున్నందున మనుష్యులు తెలుసుకొనఁజాలరు. నాలుగవదియగు వైఖరిమాత్రము వాక్కుచే నుచ్చరింపఁబడుచున్నదని తాత్పర్యము.

రహస్యాధ్యక్షము—బ్రహ్మాండ పిండాండ మాతృకలు శివశక్త్యాత్మకములు. సాధనజనశరీరములందు బ్రహ్మరంధ్రాధోభాగమందున్న సహస్రకమలాంతర్గతచంద్రమండలము, సర్వకారణబిందువు, శివస్వరూపముగను నున్నది. అది తేజోమయము. పరమాత్మయని తెలియుచున్నది. కటిప్రదేశమందున్న మూలాధారకమలకర్ణికనుంచి సహస్రారకర్ణికపర్యంతమును సుషుమ్నయనే పరానాడి వ్యాపించియున్నది. ఈనాడి శక్తిస్వరూపము, జీవనాడి యచు సంజ్ఞకలది. పైనున్న చంద్రమండలతేజస్సు ఈనాడీమార్గముగా మూలాధారమువరకు వ్యాపించి మధ్యనున్న కమలములకు ప్రకాశత గలుగఁజేయుచుండును గాన నీనాడి మెరుపుతీగవలె కాంతగలిగి సూక్ష్మాకారము గలిగి స్వాధిష్ఠానమందున్న ఉష్ణత్వము నీనాడీమార్గముగా సహస్రారమునకు వ్యాపింపఁజేయుచుండును. అందువలన నచటనున్న చంద్రమండలము ఘనీభవించిన అమృతమయము గాన నీలగ్ని వేధచే ప్రవింశుచుండును. ఈనాడి మధ్యమధ్యను కమలములందు మాతృకారూపముగా ప్రదక్షిణక్రమముగా పైకి వ్యాపించినందున, కాళులు, కుండలినయొక్క ఆకారముగా నున్నందున దీనిని కుండలినీశక్తియని వాడుదురు.

ఈనాడియందు పరమాత్మతేజస్సు జీవసంజ్ఞను పొందియున్నందున బ్రహ్మనాడియనియు, సరస్వతీరూపమయిన అకారాది - హకారాంతమయిన పంచాశద్వర్ణమయమగు మాతృక యీనాడీరూపముగా విశుద్ధాది ఆజ్ఞాంతకమలరూపమునుపొంది ఆయాదశములందున్నందున పరానాడియనియు, వేదాది సకలవిద్యలు, సకలమంత్రములు సకలవాగ్రూపవ్యవహారమునకు నిది కారణముగా నున్నందున బ్రహ్మనాడియనియు, వేదమందు వాడఁబడుచున్నది.

ఈపరావాగ్దేవతకు నాలుగుస్థానములు. పరావశ్యంతి, మధ్యమా, వైఖరీ అని సంజ్ఞలు కలవి. సకలవ్యవహారమును ప్రథమమందు సహస్రారమధ్యవర్తియగు సాక్షిస్థానమందు స్ఫురణశక్తి కలుగుచున్నది. పిదప నాక్రియ యేయింద్రియసంబంధమైనదో, యాయింద్రియము ప్రేరేపింపఁబడి యాయింద్రియముచే నాక్రియ జరుగును గాన నొకశబ్దముచ్చరించ దలచినపుడు ముందు సహస్రారమందు, ఇచ్చ జనించును.

గాన నది పరావాక్కు స్థానము. పిదప వాక్కునకు వాయువాధా ము
గాన నాశబ్దోచ్ఛారణ యిచ్చ జనించినవెంటనే అచటనుండి వ్యాపించి
యున్న పరానాడీద్వారా ప్రేరణమయి మూలాధారమందు వాయువు
ఉత్పన్న మగుచు. అది పశ్యంతీస్థానము. ఆవాయువు పరానాడీద్వారా
స్వాధిష్ఠాన-మణిపూరములు దాటి అనాహతమను సంవిత్కమలమును
పొందినపుడు మధ్యమ యనఁబడును. అంతటనుండి విశుద్ధకమలమును
పొందినపుడు, వైఖరియని తేజోమయమయి స్పష్టాక్షరములు గల్గి
యాశబ్ద ముచ్చరింపఁబడుచున్నది. ఈనాలుగు స్థానములలో ౧ సహ
స్రారగతమయిన పరాస్థానమును, ౨ మూలాధారగతమయిన వాయూ
త్పత్తిరూప పశ్యంతీస్థానమును, ౩ సంవిత్కమలమును పొందిన మధ్యమ
యనునదియు, నీమూఁడుస్థానములు తేజోమయములుగాన మనుష్యులు
తెలుసుకొనఁజాలరు.

నాలుగవదియగు వైఖరీమాత్రము సకలజనుల వ్యవహారములో
నున్నది.

శ్లో. అపదం పదమాపన్నం పదం చాప్యపదం భవేత్,
పదాపదవిభాగం చ యః పశ్యతి స పశ్యతి.

మాతృకావివేకః—

శ్లో. మూలాధారాత్సముత్పన్నః పరాఖ్యా నామ సంభవః,
స ఏవోఽధ్యతయా నీతః స్వాధిష్ఠానే విజృంభితః.
పశ్యంత్యాఖ్యామవాప్నోతి తయోర్యాధ్యం శనైశ్శనైః,
అనాహతే బుద్ధితత్త్వసమేతో మధ్యమాభిధః.
తథా తయోఽధ్యం నున్నస్సక్ విశుద్ధౌ కంఠదేశతః,
వైఖర్యాఖ్య ఇత్యాది శ్రుతిస్త్పతి సిద్ధాపరావాగ్దేవీతి.

తా. ఈమాతృకావివేకవచనమందు పరావాక్ స్థానము
మూలాధారమని యున్నది. ఇది కౌశమతమము. సమయమతముచలన
శివశక్తిరూప హంసద్వంద్వము, సహస్రారగతము వాక్కునకు ప్రథమ
మందు ఇచ్చ గలుగును. అది సహస్రారగతముగాన పరాస్థానము సహ
స్రారమని సమయమతము.

శ్రు. యత్కుమారీ మంద్రయతే యద్యోషి ద్యత్పతివ్రతా,

అరిష్టం యత్కించ క్రియతే అగ్ని స్తదనువేధతే.

అస్యాధ్యక్షః శబ్దబ్రహ్మస్వరూప పరాశక్తికి పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరీ నామములు కలుగుటకు కారణము నీశ్రుతిచే చెప్పుచున్నారు. యత్ మంద్రయతే తస్మాత్కుమారీతిపరావాగ్దేవత యెందువల్ల మూలాధారమందు మంద్రస్వరము గలదియో అందువల్ల కుమారీ అనిపించుకొనును. పరాకాశమందు స్ఫురణ కలుగఁగానే మూలాధార మందు వాయూత్పత్తి కలుగును. ఆకాలమందు సద్యోజాత శిశువు వలెనే మంద్రస్వరముతో నుండును గాన కుమారీనామము, పశ్యంతీ అవస్థయు కలిగినది. పిదప యద్యోషిత్ = సంవిత్కమలమును ఆ వాయువు పొందినపుడు పూర్వముకన్న స్పష్టమయిన స్వరముకలిగి నందున యోషిత్సంజ్ఞ కలిగినది. ఇది మధ్యమావస్థ. యత్పతివ్రతా = విశుద్ధకమలమును ఆవాయువు పొందినపుడు వాక్కుస్పష్టాక్షరములు గలదై ప్రాథమీవలెనే యుండి వైఖరీనామమును పొందుచున్నది. ఇది గాక యత్ అరిష్టం క్రియతే అగ్ని స్తదనువేధతే.

పరానాడి రిప్టం = ఆశుభం, అరిష్టం = శుభం, సహస్రారగత మయి చంద్రమండలముచుంచి అమృతస్రావమును కలుగఁజేయుచు 21 వేల నాడీసముదాయమునకును తృప్తిని గలుగఁజేయుచుండును. అమృతవృష్టికి స్వాధిష్ఠానాగ్ని యీనాడీవ్వారా సర్వదా సహాయ ముగా నున్నదని యీశ్రుత్యర్థము.

ఈశ్రుతియందుఁగల కుమారీ, యోషిత్, పతివ్రతానామములు సరాస్వరూపులగు బాలాత్రిపురసుందరి, నవవర్షాత్తికగానుండి, కుమారీ సంజ్ఞ కలదిగాను, లలితాత్రిపురసుందరి, పంచదశవర్షవయోవిశిష్టగా నున్నందున యోషిత్సంజ్ఞ గలదిగాను, రాజరాజేశ్వరీమహాత్రిపుర సుందరి, షోడశవర్షవయోవిశిష్టగాన పతివ్రతయని సర్వదా సదాశివాం కోపరిభాగమందుండి ప్రాధాంగనాకృతిగా నున్నదనియుఁ దెలియు చున్నది.

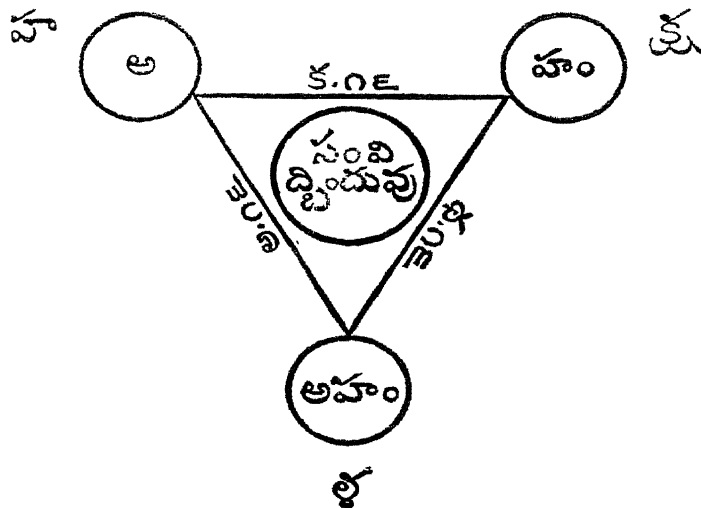
ఈశ్రుతికి కౌళులు, హతయోగులును, ఈసుషుమ్నానాడి సర్పాకారముగా నున్నందున కుండలినీశక్తియని వాడుచు వాయుధారణ, సూర్యచంద్రనాడులగు ఇడాపింగలులను బంధించినపుడు వాయు వహ్నిఘాతముచే సర్వదా నిద్రాస్వభావముగల మూలాధార

మందున్న కుండలిని మేలుకొని మంద్రస్వరము చేయుననియు, ఆనాడీ ద్వారా అగ్నిసంయుక్తవాయువు హృత్కమలగత మయినపుడు యోషితృంజ్ఞ యనియు, సహస్రారగతమయి అగ్నివేధ కలిగినపుడు ఐతివ్రతాసంజ్ఞ కలదనియు, ఆవేధవలన నా చంద్రమండలమునుంచి అమృతస్రావము కలిగినంతకాలము నాయోగికి సుఖప్రాప్తియనియు, ఆధారణాంతమందు యథాప్రకారము కుండలినీశక్తి మూలాధార గతమయి నిద్రించునని వారిమతము. అందువలననే గౌడపాదాచార్యుల వారు కౌళులు ఊణముక్తులని చెప్పిరి.

ఈవాయుధారణారూపమయిన హతయోగము ప్రకృతకాల మందు అనుభవసిద్ధమయిన గురుపరంపర లేకయే లోపించినది. ఉన్నను అణిమాదిసిద్ధిప్రదము; కాని సహజముగా మోక్షము నీయఁజాలదు. మోక్షోపేక్ష కలిగినపుడు తిరిగి జ్ఞానసాధనమగు స్వవిచారణయే చేయ వలెను. హతయోగికి ముక్త్యపేక్షకలిగినపుడు జ్ఞానము నభ్యసించవలెను. కాని జ్ఞానయోగికి హతయోగాపేక్ష యెన్నఁడును కలుగదు. ఈహత యోగమువలన శరీరపాటవాది యిహసుఖములు మాత్రము కలుగును. జ్ఞానయోగికి మాయామోహనివృత్తి కలిగి, మనశ్చాంచల్యము వదలి, అఖండానందముతో జీవన్ముక్తుడయి ఉపాధివిలయఁపర్యంతము విహరించును. లోకమందు అనేకపామరజనులు ఈవాయుసాధనమే మోక్ష సాధనమని, యిందువలన మనస్సు స్వాధీనమగునను భ్రమలో మునిగి యున్నారు గాని అది నిజముకాదు. ఈహతయోగము వేదబాహ్యులగు ఊపణక, కాపాలిక, దిగంబరాది శూద్రవిరాగులకొఱకు ఈశ్వర కల్పితము. మరియు నీహతయోగము పూర్వమిహమాంసలో వర్ణించిన అర్చిరాసి, ధూమాది మృగములవంటిది. పైనచెప్పిన జ్ఞానయోగము రాజయోగ మనిపించుకొనును. హతయోగము కామదేవమార్గము వంటిది. జ్ఞానయోగము శుకమార్గమువంటిది. ఈ శుకవామదేవమార్గ సంకేతము ముందు తెలియును.

ఇక నీసుషుమ్నాడి పంచాశద్వర్ణాత్మకమాతృకారూపముగా నున్నందున పరాస్వరూపమనియు, నీమాతృకావర్ణములే అజ్ఞాది మూలాధారాంత షట్కమలాకారములను పొందినవనియు, ఇదే శ్రీ చక్రాకారమును పొందుననియుఁ దెలియుచున్నది.

ప్రథమసూత్రమందు చెప్పిన ప్రకాశబిందువే మాత్రకోత్పత్తికి కారణబిందువని చెప్పబడియున్నది. ఆబిందువు సహస్రారకమలగత చంద్రమండలాకారముగా ఘరాకాశమందున్నది. మాత్రకోత్పత్తికి ఈబిందువు ప్రథమావస్థగా నున్నది. ఆబిందువకసనము త్రికోణ చక్రాకారపరిణామమువలన నాద ముత్పన్నమగుచున్నది. ఆనాదమందు స్వరములు అకారాది ౧౬ కలుగుచున్నవి. ఆస్వరసంయోగముచే వ్యంజనములగు కకారాదివర్ణోత్పత్తి యగుచున్నది. కాన బిందునాద కలలు పరస్పరసంబంధము, అభేదమును కలవిగా నున్నవి. కోణబిందు వులు విస్మరలుగానున్నవి. కాన ౧ బిందువు, ౨ విస్మరలు, ౩ స్వరములు, ౪ వర్ణములు. ఇట్లు పంచాశద్వర్ణాత్మకమయిన మాతృక యీనాలుగు సంజ్ఞలు కలిగి అందు అకారాదిస్వరములు ౧౬ ను విమర్శాంశముగను, కకారాదివర్ణములు ౩౬ ను ప్రకాశాంశముగను ఇటుల సమష్టి మాతృక శివశక్త్యాత్మకముగా నున్నది.

అవ్యక్తమాతృకాచక్రము.

చతుశ్చక్రము:—

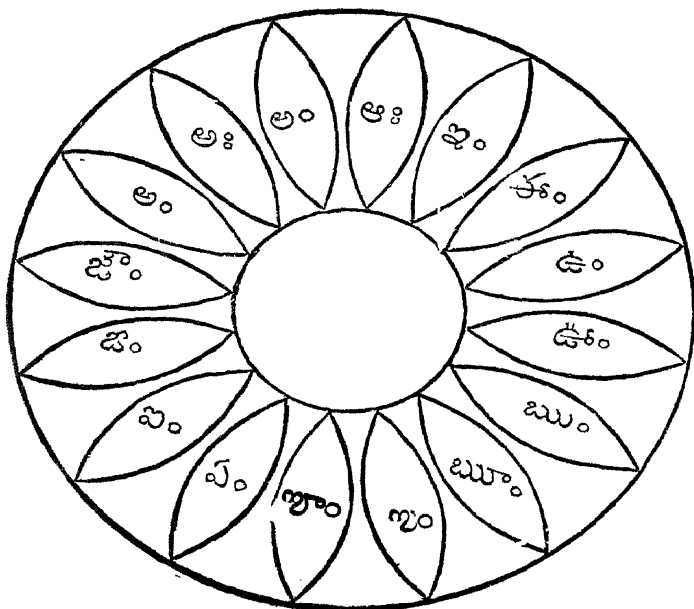
శ్లో. మధ్యబిందువిస్మరంతః సమా స్థానమయే పరే,
కుటిలారూపకే తస్యాః ప్రతిరూపం వియత్కలేతి.

అర్థస్తు. మధ్యబిందు విసర్గాంతః పరే స్థానమయే సమా = ఈ మాతృకాకారమును గుప్తమయిన సంకేతములచే వర్ణించుచున్నారు. మాతృకోత్పత్తికి కారణమయిన బిందువు వికసించినపుడు ఆకోణము లందు మూడుబిందువులు కలుగును. ఆధోభాగమందు గలది కారణ బిందువు. ఉపరిభాగమందున్న రెండుబిందువులు విసర్గలు. ఈమధ్యనున్న రేఖాత్రితయమందును, బిందువులందును సమగతి ఋజుమార్గముగా, అవ్యక్త మాతృక తేజోమయముగా సహస్రారమందు గలిగి పిమ్మట విశుద్ధాది కమలములందు, తస్యాః కుటిలారూపకే ప్రతిరూపం వియ త్కలా=ఆ పరామాతృకయొక్క వక్రగతియందుగల ప్రతివర్ణమును మహానిత్యాకలాస్వరూపములని అవ్యక్త మాతృకావస్థయందు ఋజు మార్గముగలదియు (స్పష్టగతి) కమలదళములందు కుటిలగతి కలిగిన మాతృకయొక్క ప్రతివర్ణమును పరాస్వరూపమని తాత్పర్యము.

ఇటుపైన శ్రీచక్రోపన్యాసమందు చక్రగత నవచక్రములకును, సహస్రారాదిమూలాధారాంతకమలములకును విశ్వము పడివైదైక్య చతుర్విధైక్యములకొఱకు ప్రతిపాదించబడును. కాన నీకమలజ్ఞానము సాధకులకు అవశ్యకముగా నున్నందున యోగశిఖా, యోగచూడా మణి, సోభాగ్యలక్ష్మీ మొదలగు ఉపనిషత్తులందు ప్రసిద్ధములగు మూలా ధారాది కమలములు ఇచట వివరింపబడుచున్నవి. అవి మాతృ కోత్పత్తి ననుసరించి అవరోహణక్రమముగా విశుద్ధాదిగా నిరూపింపబడును.

షట్కమలవిభాగము

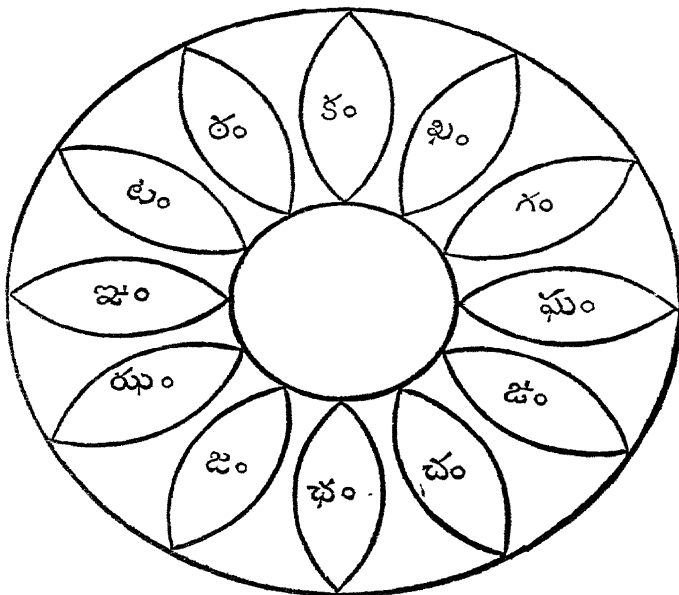
విశుద్ధకమలము.

యోగినీహృదయే:—

శ్లో. గ్రీవాకూపే విశుద్ధా నృపదళకమలే శ్వేతవర్ణాం త్రినేత్రాం
హస్తైః ఖట్వాంగఖడ్గౌ త్రిశిఖమపి మహాచర్త సంధారయంతీం,
పశ్చిష్టైః కేన యుక్తాం పశుజనభయదాం పాయసాన్నైకసక్తాం
త్వత్కాసం వందేఽమృతాదైత్యైః పరివృతవపుషాం డాకినీం వీరవంద్యాం.
తా. కంఠస్థానమందు ఆకాశతత్త్వ ప్రకృతికమయి షోడశదళ
పద్మమందు కమలము శ్వేతవర్ణము, యోగిని రక్తవర్ణమును, త్రినేత్ర
ములు, ఏకముఖము, హస్తములందు ఖట్వాంగాద్యాయుధములుగలిగి
పాయసాన్నమందు ప్రితిగలిగి త్వద్గతువున కధిదేవతయయి అకా
రాది పదియాటు స్వరములను అమృతాదియోగినీగణపరివేష్టితయయి
వీరాగ్రేసరులచే నుచాసించబడే డాకినియను యోగినిని గుఱించి నమస్క
రించుచున్నానని తాత్పర్యము.

సాంపర్యలహర్యాం:—

శ్లో. విశుద్ధా తే శుద్ధస్ఫటికవిశదం వ్యోమజనకం
శివం నేవే దేవీ మపి శశుచూన వ్యవసితాం,
యయోః కాంత్యా యాంత్యా శశికిరణసారాప్యసరణే
ర్విభూతాంతర్ధ్వంతా విలసతి చకోరీవ జగతి. ఇతి.

అనాహతకమలము.

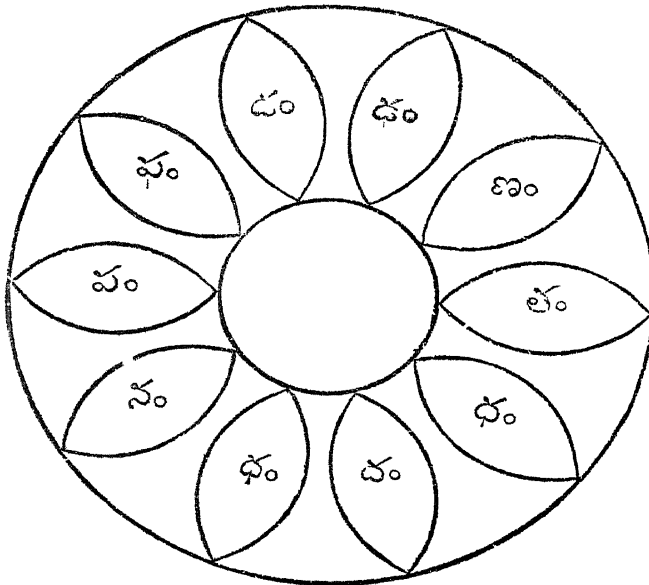
శ్లో. హృత్పద్మే భాసుపత్రే ద్వివదనలసీతాం దంష్ట్రినీం శ్యామవర్ణాం
చక్రం శూలం కపాలం డమరుమపి భుజైర్ధారయంతీ త్రినేత్రాం.
రక్తస్థాం కాళరాత్రిప్రభృతిపరివృతాం స్నిగ్ధభుక్తైకసక్తాం
శ్రీమద్వీరేంద్రవంద్యామభిమతఫలదాం రాకినీం భ వయామః.

తా. పదిరెండుదళములుగల హృత్పద్మమందు వాయుతత్త్వ ప్రధానమయి కమలము హేమవర్ణము, యోగిని శ్యామవర్ణము, రెండుముఖములు, త్రినేత్రములు, భుజములందు చక్ర శూలాద్యా యుధములు కలిగి స్నిగ్ధాన్నప్రీతయయి, క కారాది త కారాంతద్వాదశ

వక్తరూపయోగినీగణసేవితయయి సకలాభీష్టముల నిచ్చే రాకినియను
యోగినిని ధ్యానించుచున్నానని తాత్పర్యము.

శంకరవిరచితం:—

శ్లో. సముస్త్రీలత్సవిత్కమలమకరందైకరసికం,
భజే హంసద్వంద్వం కిమపి మహాసాం మానసచరం,
యదాలాపాదప్టాదశగుణితవిద్యాపరిణతి
ర్యదా ధత్తే దోషాద్గుణమఖిలమద్భుతః పయ ఇవ.

మణిపూరకమలము.

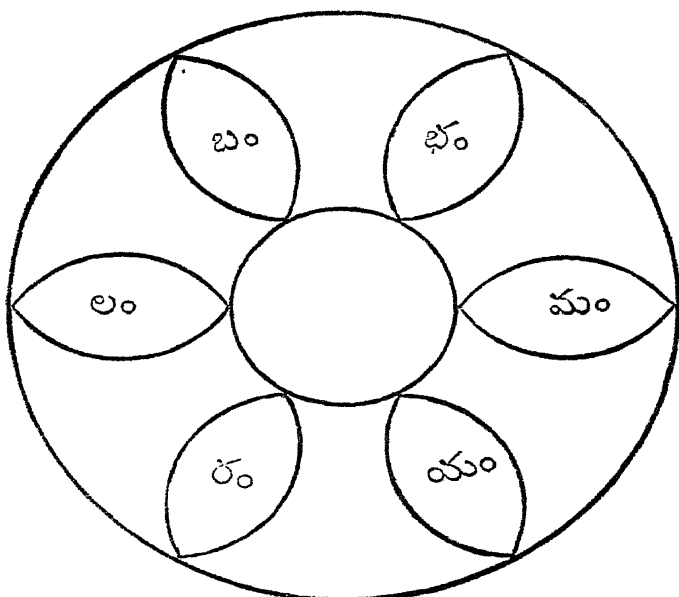
శ్లో. దిక్పత్రే నాభిపద్మే త్రివదనవిలసద్దంష్ట్రినీం రక్తవర్ణాం
శక్తిందంభోళిదండామభయమపి భుజైర్ధారయంతీం మహాగ్రాం,
డామర్యాదైక్యః పరితాం పశుజనభయదాం మాంసథాతైర్వికనిష్ఠాం
గౌడాన్నాసక్తచిత్తాం సకలసుఖకరీం లాకినీం భావయామః.

తా. మణిపూరమందు జలతత్త్వప్రకృతికము, కమలము నీల
వర్ణము, యోగిని రక్తవర్ణము, వదనత్రయము, శక్తిదంభోళ్యాదులు

ధరించి మాంసధాతువు కధిష్ఠాతయయి బాది పాంతమయిన వర్ణరూప
యోగినీయు క్తయునగు లాకినీని భావించుచున్నానని అభిప్రాయము.

సాందర్యలహరీ:—

శ్లో. తటిత్వంతం శక్త్యా తిమిరపరిపంథిస్సురణయా
స్సురన్నానారత్నాభరణపరిణధేన్ద్రధనుషం,
తమశ్శ్యామంమేఘం కమపి మణిపూర్తైకశరణం
నిషేవే వర్షంతం హరమిహితస్తం త్రిభువనం.

స్వాధిష్ఠానకమలము.

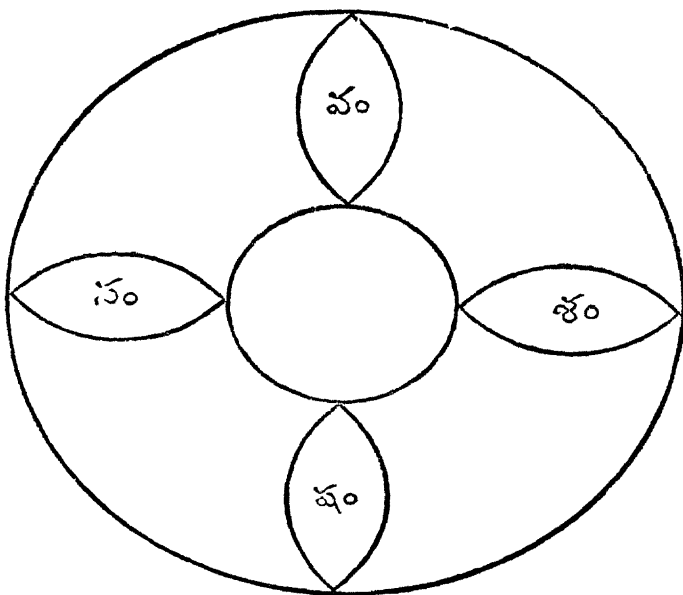
శ్లో. స్వాధిష్ఠానాఖ్యపద్దే రసదళలసితే వేదవక్త్రం త్రినేత్రం
హస్తాభ్యాం ధారయంతీం త్రిశిఖగుణకలాపాభయాన్యాత్తగర్వాం,
మేదోధాతుప్రవిష్టామళిమదముదితాం బందినీముఖ్యయుక్తాం
పీతాం దధ్యోదనేష్టా మభిమతఫలదాం కాకినీం భావయామః.

తా. పద్మళయ క్తమయిన స్వాధిష్ఠానకమలమందు పీతవర్ణము,
నాలుగుముఖములు, త్రినేత్రములు, హస్తములందు త్రిశిఖాద్యా
యుధములు ధరించి మేదోధాత్వధిష్ఠాతయయి బాది లాంతవర్ణములను

యోగినీలతోఁగూడి దధోఽదనప్రీతయగు కాకినీయనే యోగిని
భావించుచున్నానని తాత్పర్యము.

ఆచార్యవాక్యము:—

శ్లో. తవ స్వాధిష్ఠానే హుతవహ మధిష్ఠాయ నిరతం,
తమిళే సంవర్తం జనని మహతీం తాం చ సమయాం,
యదా లోకే లోకాన్ దహతి మహతి క్రోధకలితే
దయార్ద్రాయా దృష్టిః శిశిర ముపచారం రచయతి.
ఇది స్వాధిష్ఠానస్వరూపము.

మూలాధారకమలము.

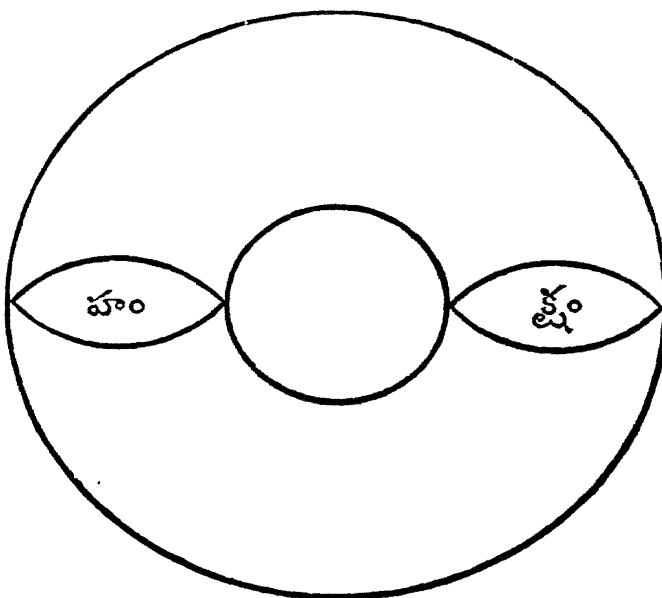
శ్లో. మూలాధారస్థపద్మే శ్రుతిదళలసితే పంచవక్త్రాం త్రినేత్రాం
ధూమ్రాభామస్థిసంస్థాం సృణిమపి కమలం పుస్తకం జ్ఞానముద్రాం,
బిభ్రాణాం బాహుదండై స్సులలితవరదాం పూర్వశక్త్యా వృతాంతాం
ముద్గాన్నాసక్తచిత్తాం మధుమదముదితాం సాకినీం భావయామః.

తా. చతుర్దళయుక్తమయిన మూలాధారకమలము పృథివీ
తత్త్వప్రకృతికము, కమలము రక్తవర్ణము, యోగిని ధూమ్రవర్ణము, పంచ

వక్తములు, త్రినేత్రములు, సృణి, కమలము, పుస్తకము, జ్ఞానముద్రా
వీనిని ధరించినది. అస్థిభాతువున కధిపతియయి ముద్గాన్నప్రీతి గలిగి
వ. శ. ష. స. అను నీశక్తులతోఁ గూడియున్న సాకినిని ధ్యానించు
చున్నానని తాత్పర్యము.

సాందర్యలహర్యాం:—

శ్లో. తవాధారే మూలే సహ సమయయా లాస్యపరయా
నవాత్మానం మనో నవరసమహితాండవనటం,
ఉభాభ్యామేతాభ్యాముదయవిధిముద్దిశ్య దయయా
సనాథాభ్యాం జజ్ఞే సకలజననీమజ్జగదిదమ్.

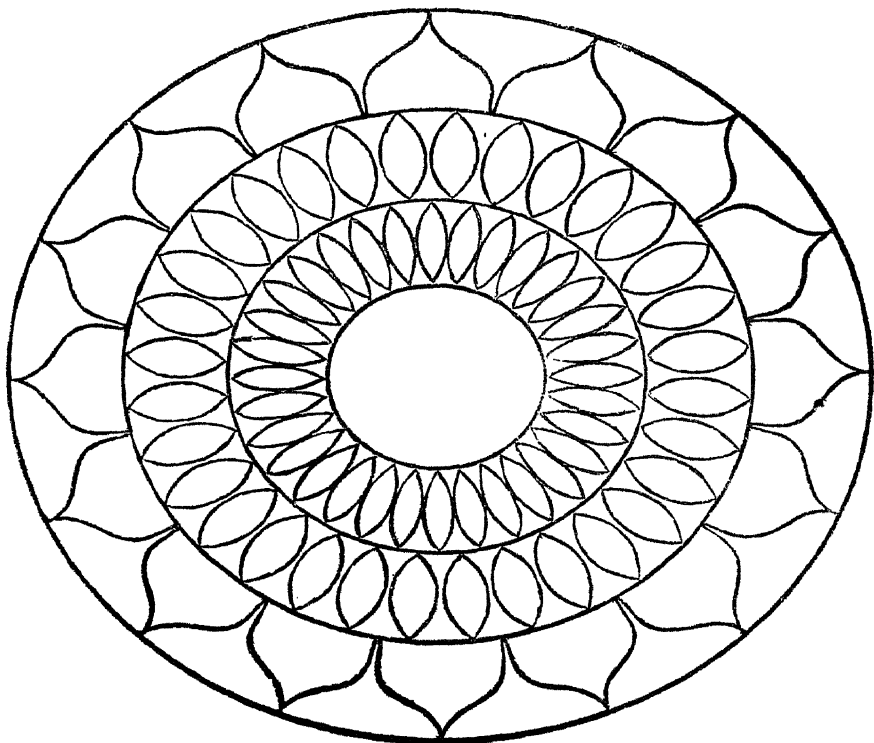

ఆజ్ఞాకమలము.

శ్లో. భ్రూమధ్యే బిందుపద్మే దళయుగకలితే శుక్లవర్ణాం కరాబై
ర్బిభ్రాణాం జ్ఞానముద్రాం డమరుకకమలామక్షమాలాం కపాలం,
షడ్వక్త్రాధారమధ్యాం త్రినయనలసితాం హంసపత్యాదియుక్తాం
హరిద్రానైకసక్తాం సకలశుభకరీం హాకినీం భావయామః.

తా. భూమిమధ్యమందున్న రెండుదళములుగల ఆజ్ఞాకవలమందు శుక్లవర్ణము, ఆటముఖములు, త్రినేత్రములు కలిగి జ్ఞానముద్రాదికమును ధరించి, మజ్జాధాతువున కధిపతియయి హరిద్రాన్నాసక్తయై హం. ఊం. అనే యోగినీలతోఁ గూడియున్న హాకినీయను యోగినిని భావించుచున్నానని తాత్పర్యము.

శ్లో. తవాజ్ఞాచక్రస్థం తపనశశికోటిద్యుతిధరం
పరం శంభుం వందే పరిమళితపార్శ్వం పరచితా,
యమారాధ్యన్ భక్త్యా రవిశశిరుచీనామవిషయే
నిరాలోకే లోకే నివసతి హి భాలోకభవనే.

సహస్రదళకమలము.

శ్లో. ముండవ్యోమస్థపద్మే దశశతదళకే కర్ణికాచంద్రసంస్థాం
రేతోన్మితాం సమస్తాయుధకలితకరాం సర్వతోవక్త్రపద్మాం,

అదియంతాన్వశక్తిప్రకరణవృత్తాం సర్వవర్ణాం భవానీం
సర్వాన్నాసక్తచిత్తాం పరశివరసికాం యాకినీం భావయామః.

తా. బ్రహ్మరంధ్రాధోభాగమందున్న పరాకాశమందుఁగల సహస్ర
దశకమల కర్ణికాకారమగు చంద్రమండలము స్థానముగాఁ గలదియు,
శుక్లధాతువున కధిదేవతయు, దశదిక్కులయందు ముఖములు గలిగి
త్రినేత్రములును సర్వాయుధములును ధరించి, సర్వాన్నస్త్రీతిగలిగి
తేజోమయమయిన అవ్యక్తరూపములగు ఆకారాదిక్షకారాంత పంచాశ
ద్వర్ణమయయోగిసీగణపరివేష్టితమయిన పరశివపత్నియగు యాకినీయనే
మహాయోగినిని ధ్యానించుచున్నానని తాత్పర్యము.

సౌందర్యలహరి:—

శ్లో. మహీం మూలాధారే కమపి మణిపూరే హుతవహం
స్థితం స్వాధిష్ఠానే హృది మరుత మాకాశ ముపరి,
మనోఽపి భూమధ్యే సకలమపి భిత్వా కులపథం
సహస్రారే పద్మే సహ రహసి పత్యా విహరసే.

పైన చూపించిన పరిలేఖనము సహస్రారకమలముయొక్క
ఆకృతినిమాత్రము తెలుపుచున్నది. దశములు సంపూర్ణముగా లిఖించు
టకు అసాధ్యమయినందున దశములు తక్కువగా నున్నవి.

గౌడపాదాచార్యులవారు కమలసమష్టిని వర్ణించిరి.
శ్లో. త్రికోణం తే కాళాః కులగృహమితి ప్రాహురపరే

చతుష్కాణం ప్రాహుస్సమయిన ఇమే బైందవమితి,
 సుధాసింధౌ తస్మిన్సురమణిగృహే సూర్యశశినో
 రగమ్యే రక్షీనాం సమయసహితే త్వం విహరసి.

తా. కాళులు పూర్వకాళులనియు, ఉత్తరకాళులనియు రెండు విధములుగా నున్నారు. ఈయిరువురును వామాచారపరులుగానే యున్నారు. వీరిలో ఉత్తరకాళులు స్వాధిష్ఠానకమలము (యోని చక్రము స్థానమని) అది కులగృహమని చెప్పుచున్నారు. యోనిచక్ర సంకేతముచే పరాశక్తిస్థానమని శ్లో. “త్రికోణరూపిణీ శక్తిః బిందు రూపః పరశ్శివః.” ఈవచనమువలన ఉత్తరకాళులు స్వాధిష్ఠానమందు సర్వకారణబిందువున్నదనియు, నచటనే జగదుత్పత్తి యనియు, నచట పరాపూజాదికలాపమును, లయభావనయు, ప్రత్యక్షయోనిపూజయుఁ గలవారనియు, ఆపరే = పూర్వకాళులు చతుష్కాణమయిన మూలాధారము కులగృహమనియు, కుః పృథ్వీతత్త్వం యత్ర లీయతే తత్కులమితి, ఆధారకమలమందు పూజాదికము సర్వకారణబిందుభావన మనోలయ భావనాదులు గలవారనియు,

సమయమతస్థులకు, తాముమొదలగు సమయాచార పరులకు బైందవగృహం = పరాకాశమందుఁగల బిందుమండలము పరమాత్మ స్వరూపమనియు, శ్రు. “ఆత్మన ఆకాశ స్సంభూత ఇతి.” ఈశ్రుతివలన నీబిందువువలన నీకమలము లుత్పన్నమయినవనియు, నిదియే సర్వకారణ బిందువనియు, నిదియే సుధాసింధువు, ఇచట మణిద్వీపము, అందు చింతామణి రచిత దేవీమందిరము, నందు పంచబ్రహ్మలనే ఆసనముపైన సదాశివ అంకోపరిభాగమందు నీవు విహరించుచున్నావని పరదేవతను స్తుతించిరి. ఈలోకమునకు సూర్యచంద్రకిరణప్రసారము కలుగనందున జ్యోత్స్నాలోకమనియు, నిచట ఆహారాత్రకాలవిభాగము లేదని తాత్పర్యము.

గ్రంథిత్రయవివరము, సాధారణము,

వాయవ్యసంహితాయాం:—

శ్లో. మూలాధారాదికం చక్రపట్కం కులమితి స్మృతం,
గ్రంథిత్రయం తత్ర దేవీచక్రత్రితయగర్భితం.
పుణ్యావ్యవృత్తచక్రద్వితయం బ్రహ్మగ్రంథిపదోదితం,
వహ్నిసూర్యమయం చక్రద్వయం తేజోమయం మహత్.
విష్ణుగ్రంథిపదేనోక్తం తైజసం సర్వసిద్ధిదం,
ఆకాశజ్ఞాద్వయీయాపం చక్రద్వితయముత్తమం.
రుద్రగ్రంథిపదేనోక్తం మంగళాయతనం మహత్. ఇతి.

తా. మూలాధార, స్వాధిష్ఠాన, మణిపూర, అనాహత, విశుద్ధ, ఆజ్ఞాలను నీయాలుకమలములకును కులమని సంకేతము. ఇంతవరకే సూర్యచంద్రగతియు, వారిరీతనిప్రసారము కాలభేదమును కలిగి యున్నది లలాటోర్ధ్వము పరాకాశము, బ్రహ్మరంధ్రమువరకు తురీయ స్థానము, జ్యోతిస్సలోకము మూలాధార, స్వాధిష్ఠానోపరిభాగమందు బ్రహ్మగ్రంథిస్థానము. మణిపూర, అనాహత, కమలోపరిభాగము విష్ణుగ్రంథిస్థానము. విశుద్ధ, ఆజ్ఞాకమలోపరి రుద్రగ్రంథిస్థానము. ఇటుల రెండేసి కమలములపైన నొక్కొక గ్రంథిచొప్పున నున్నవి. బ్రహ్మగ్రంథి అగ్నిమండలము. విష్ణుగ్రంథి సౌరమండలము. రుద్రగ్రంథి సోమమండలము. ఇట్లు రెండేసి కమలములు ఒక్కొకమండలముగా నున్నవి. ఆజ్ఞాకమలము మనస్తత్త్వస్థానము. తదుపరి తురీయ కూటము. సమయలోకము.

సమయానామ:—శివేన పంచవిధసామ్యం యాతీతి సమయా. సామ్యమనగా అధిష్ఠానసామ్యము, అవస్థానసామ్యము, అనుష్ఠాన

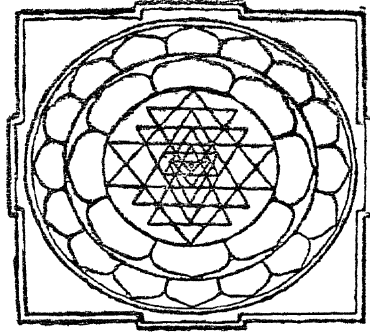
సామ్యము, రూపసామ్యము, నామసామ్యము అని పంచవిధసామ్యములు
త్రిపురోపనిషది.

శ్రు. సమప్రధానో సమసత్వో సమాజౌతయోశ్చక్తి రజరా విశ్వయోనిః,
శర్వస్వర్వస్య జగతో విధాతా ధాతా హర్తా విశ్వరూపత్వ మేతీతి.

అధిష్ఠానసామ్యం - బిందుమండలాధిష్ఠానం, అవస్థా - పరానందాను
భవరూపా, క్రియాసామ్యంతు - బ్రహ్మాండోత్పాదనాదికం, రూపమారు
ణ్యాదికం, నామసామ్యం - కామేశ్వర కామేశ్వరీతి శివేన పంచవిధసామ్య
త్వాత్సమయా, తయోః లోకం - సమయలోకమితి.

ఈ కమలవిభాగమువలన మాతృక కమలస్వరూపమును పొంది
యున్నందున, నామాతృకయు మండలత్రయాత్మకముగా నున్నదని
తెలియుచున్నది. అకారాది స్వరములు పదియాలును చంద్రఖండము.
కాదిభాంతము ఇరువదినాలుగును సౌరఖండము. మాదితౌంతము పది
యును అగ్నిఖండము. ఇట్లు మండలత్రయ, ఖండత్రయ, కూటత్రయా
త్మకముగా పంచాశద్వర్ణరూపమాతృక యున్నది. మాతృకయొక్క ఆది
వర్ణము అకారము. అంత్యవర్ణము క్షకారము గాన సీమధ్యనున్న
వర్ణములన్నియు నక్షరములని వ్యవహారము. క్షరం=నాశం న భవతీత్య
క్షరం బ్రహ్మస్వరూపమితి.

శ్లో. ఆధారే తరుణార్కబింబరుచిరం హేమప్రభం వాగ్భవం
బీజం మన్తథ మింద్రగోపసదృశం హృత్పంకజే సంస్థితం,
రంధ్రే బ్రహ్మపథేతు శాక్తమపరం సోమప్రభాభాసురం
యే ధ్యాయంతి పదత్రయం తవ శివే తేయాంతి సౌఖ్యం పదం.

శ్రీ చక్రము

౨౧-వ సూత్రము, శ్రీచక్రనిరూపణ.

మూ. చక్రస్యాపి మహేశాన భేదలేశోఽపి భావ్యతే విబుధైః,
అనయోస్సూక్ష్మాకారా పరైవ సా స్థూలయోశ్చ కాపి భిదా.

అర్థము. చక్రస్య = శ్రీచక్రమునకును, మహేశాన = త్రిపుర
సుందరీదేవతకున్న, భేదలేశోఽపి = లేశమాత్ర భేదమును, విబుధైః =
విద్వాంసులచేత, న భావ్యతే = తెలియబడదు. అనయోః = ఈ చక్రదేవ
తలయొక్క, సూక్ష్మాకారా = అపరిచ్ఛేద్యస్వరూపమైన, సా పరా ఏవ =
పూర్వోక్తపరాశక్తియే, స్థూలయోః = త్రికోణాదిచక్రములకును, త్రిపు
రాది చక్రేశ్వరీలకును, న కాపి భిదా = ఇంచుకంతయు భేదములేదు.

తా. పందొమ్మిదవ సూత్రమందు విద్యాదేవతల కభేదమును
చూపించి యిరువదియవసూత్రమందు నా మంత్రదేవతయే పరా
స్వరూపముగా నున్నదనియు, నాపరాశక్తి స్థూలసూక్ష్మములనెడి రెండు
రూపములుగా నుండి, యారెండురూపములు శ్రీచక్రాకారమును

పొందినట్టు చెప్పబడినది. సూక్ష్మము సహస్రారాంతర్గత తేజోమయ బిందుస్వరూపము. స్థూలము వైఖరీరూపపంచాశద్వర్ణాత్మక మాతృక. ఈ రెండును పరాస్వరూపములుగా నున్నవి. ఈ సూత్రమందు శ్రీ చక్రమునకును పరాశక్తికిని కించితై నను భేదములేదని చెప్పుచున్నారు.

ఈ చక్రదేవతలు రెండును సూక్ష్మస్థూలములనెడి రెండు ఆకృతులు గలిగియున్నవి. అందు సూక్ష్మరూపమయిన తేజోమయబిందువు బీజాంకురవృక్షన్యాయముగా పరిణమించినదై స్థూలాకారములైన త్రికోణాది స్థూలచక్రాకృతిని పొందుచున్నది. మరియు సూక్ష్మాకారపరాశక్తియే స్థూలాకార శ్రీచక్రాంతర్గత బిందురూపమును పొందుచున్నదిగాన, స్థూలసూక్ష్మములగు శ్రీచక్రమధ్యగతబిందువునకును పరాశక్తికిని భేదము లేదనియు, స్థూలాకారమాతృకయే శ్రీచక్రాకారము బిందుత్రికోణాది చక్రరూపమును పొందినదనియు, సూక్ష్మాకారపరాశక్తియే త్రిపురాదిచక్రేశ్వరులరూపమును పొందినదనియు, అందు వలన స్థూలసూక్ష్మములగు మాతృకాశ్రీచక్రములకును, పరాచక్రేశ్వరీలకును కించితై నను భేదములేదని తాత్పర్యము.

ఇట్లు విద్యావిద్యలను, పరా అపరాస్వరూపములను, అత్తా నాత్మలను తెలుసుకొనినవిద్వాంసు లీస్థూలసూక్ష్మములకు అభేదమును చెప్పిరి.

శ్రీచక్రోద్ధారము.

త్రిపురాతాపిన్యాం:—

శ్రు. బిందుత్రికోణవసుకోణదశాకరయుగ్మ
మన్వస్రనాగదశపాడశపత్రయుక్తం,
వృత్తత్రయం చ ధరణీసదనత్రయం చ
శ్రీచక్రరాజ ఉదితః పరదేవతాయాః.

గౌడపాదాచార్యస్సుభగోదయే:—

త్రికోణైరష్టారం త్రిభిరపి దశారం సముదభూ
ద్దశారం భూవేశ్వాదపి చ భువనాశ్రం సమభవత్,
తతోఽభూన్నాగారం నృపతిదళమస్తాత్రివలయం
చతుర్ద్వైప్రాకారత్రితయమిదమేవాంబ శరణమ్. ఇతి.

శ్రీశంకరభగవత్పాదాచార్యై:—

శ్లో. చతుర్భిః శ్రీకంఠైశ్చివయువతిభిః పంచభిరపి
ప్రభిన్నాభిశ్శంభోర్నవభిరపి మూలప్రకృతిభిః,
చతుశ్చత్వారింశద్వసుదళకళాశ్రతివలయ
ప్రచేఖాభిస్సార్థం తవ శరణకోణాః పరిణతాః. ఇతి.

పైన చూపించిన ఉపనిషత్ప్రతిపాదితమయిన శ్రుతియందు వివరించిన శ్రీచక్రస్వరూపమును ఈ గ్రంథకర్త ౨౨ వ సూత్రము నారంభించి 3౪ వరకు ౧౨ సూత్రములచే నిరూపించుచున్నారు.

ఈ గ్రంథస్థమయిన ముఖ్యాంశముల కన్నిటికిని శ్రుతులు ప్రమాణములుగా నున్నవి. ఆశ్రుతులను, ఈసూత్రములను ప్రమాణములుగా గ్రహించి యీ ప్రకరణమం దితరగ్రంథము లుత్పన్నములయినవి. ఇందు గురుమండలవివరములో దివ్యౌఘ, సిద్ధౌఘ, మానవౌఘములని సంకేతము గలదు. అందు బ్రహ్మదులు దివ్యౌఘముగను, సనక వసిష్ఠాదులు సిద్ధౌఘముగను, గౌడపాదాచార్య శంకరాచార్య విద్యారణ్యాచార్యాదులు మానవౌఘముగను నున్నారు. ఈ గ్రంథకర్త సిద్ధౌఘములోనివారుగ నీగ్రంథమువలనఁ దెలియుచున్నది. అందుచే నీ గ్రంథమునకు శ్రుతులే ప్రమాణములుగా నున్నవి. ఇందు నితరగ్రంథగతవచనము లచటచట ఉపయోగించుటకు కారణమేమనిన, మూలసూత్రములకు వ్యాఖ్యగానున్న యీయుపన్యాస

దార్శన్యముకొఱకును వర్తమాన వర్తిష్యమాణసాధకపుంగవులకు జీవన్ముక్తులగు నాచార్యసిద్ధాంతములు మానసియములును గాన, నచ్చటచ్చట పూర్వాచార్యకృతవచనములు గ్రహింపఁబడినవి.

౨౨-వ సూత్రము, బిందుమండలనిరూపణము.

మూ. మధ్యం చక్రస్య స్యాత్పరామయం బిందుతత్త్వమేవేదం,

ఉచ్ఛ్వానం తచ్చ యదా త్రికోణరూపేణ పరిణతం స్పష్టం.

అర్థము. చక్రస్య = నవయోగ్యాత్మక శ్రీచక్రముయొక్క, మధ్యం = మధ్యమందున్న, ఇదం=స్వసాత్కృతమయిన, బిందుతత్త్వం = బిందువుయొక్కయథార్థము, పరామయమేవ = పరాశక్తిస్వరూపముగనే యున్నది. తచ్చ=ఆబైందవమున్ను, యదా = ఏకాలమందు, ఉచ్ఛ్వానం భవతి = వికసనమును బొందుచున్నదో, తదా = ఆకాలమందు, స్పష్టం యథాతథా=స్పష్టమగునటులగా, పరిణతం=పరిణమించినది, భవతి = అగుచున్నది.

తా. నవయోగ్యాత్మకము నవచక్రాత్మకమగు శ్రీచక్రమును నిరూపింపఁదలంచి, అవరోహణక్రమము, (సృష్టిక్రమముగా) సీసూత్రమందు నవయోగి మధ్యగత బిందుమండలమును వర్ణించుచున్నారు.

ఈ శ్రీచక్రమధ్యమందున్న బిందువుయొక్క యథార్థము పరాస్వరూపము. ఈబిందువు శ్రీచక్రమందున్న నవచక్రములకును, పశ్యంతీ మధ్యమవై ఖరీరూపములుగల మాతృకకును కారణస్వరూపముగా నున్నది. “త్రిమాతృకాత్తా చ చక్రతాం యాతా” అని వెనుక చెప్పినందున పశ్యంత్యాది మాతృకాత్మతయమే యీనవచక్రాకారముగా పరిణమించినదని చెప్పినందున, మాతృకోత్పత్తిని, తద్వారా చక్రోత్పత్తిని వివరించుట ఆవశ్యకము. కాన సీబిందువు మాతృకకు ప్రథమవస్తువు. అట్లే చక్రోత్పత్తికిని ప్రథమకారణముగా నున్నది.

సకలప్రపంచమును నామరూపాత్మకముగా నున్నందున నీనామ రూపములచే స్వరూపజ్ఞానము విస్తృతమైనది. తిరిగి యాస్వరూపమును

చెలిసికొనుటకు, నీనామరూపముల యథార్థము కనుగొనుట ఆపశ్య కముగాన, నామము శబ్దబ్రహ్మస్వరూపము, ఆశబ్దము మాతృకాస్వరూ పము, ఆమాతృక పరా, పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరీలు అని నాలుగు స్వరూపములుగలది. అందు సీబిందువు పరాస్వరూపము. ఇది పశ్యంతీ మధ్యమా వైఖరీల కాస్పదముగా నున్నది.

ఇక చక్రము నవచక్రాత్మకము. ఇది రూపమును తెలియజేయు చున్నది. నవచక్రములకు సీబిందువు కారణముగా నున్నది. ఈనామ రూపములు రెండును శబ్దార్థములవలెనే యొకవస్తువుయొక్క సంకేత ములుగా నున్నవిగాన సీబిందువు పరాస్వరూపము. ఈపరాశబ్దముచే ఉత్కృష్టమందును నామరూపాత్మకమయిన జగత్తుకన్న పరమనియుఁ దెలియుచున్నది. ఈబిందువే పరమాత్మస్వరూపము. సచ్చిదానందలక్షణ ములుగల బ్రహ్మతేజోబిందువని తెలియుచున్నది.

శ్రు. ఋతమాత్మా పరం బ్రహ్మ సత్యమిత్యాదికా బుధైః,
కల్పితా వ్యవహారార్థం యస్య సంజ్ఞా మహాత్మనః ఇతి.

ఈబిందువును ఋతమని, ఆత్మయని, పరబ్రహ్మమని, సచ్చిదా నందస్వరూపమని బ్రహ్మవేత్తలు వాడుచున్నారు. ఈబిందువునకు నామరూపములు లేవు. వ్యవహారము కొఱకు నిర్గుణవస్తువును బోధిం చుటకు సీసంజ్ఞలు కలిగినవని యీ శ్రుతితాత్పర్యము. ఇది తేజోమయ ముగా నున్నది.

శబ్దబ్రహ్మస్వరూపమైన మాతృకోత్పత్తిక్రమములో ప్రథమ వస్తు పీబిందువు. ఈబిందువికసనమువలన విసర్గలు (నాదము) కలుగు చున్నవి. ఆనాదమువలన కలలు అనఁగా స్వరస్థంజనములు కలుగు చున్నవి.

చక్రమునకును ఈబిందువే కారణము. ప్రథమము బిందువు. ఈబిందువికసనమువలన చంద్రసూర్యపరివేషములభంగి తేజోమయ

మయిన త్రికోణమండల ముత్పన్న మగుచున్నది. పిదప క్రమక్రమముగా నవచక్రము లుత్పన్నమగుచున్నవిగాన నీమాతృకాచక్రములకు నీపరాస్వరూపబిందువు కారణముగా నున్నదని చెప్పిరి. తచ్చ యదా ఉచ్ఛ్వాసం భవతి అనినందునః—

శ్లో. అనుత్తరానందశక్తి రిచ్ఛాశక్త్యా నియోజితా,

త్రికోణమితి తత్త్వాహురిత్యాదివచనములచే జనిష్యమాణ ప్రాణ్యదృష్టకాలముగాని, బ్రహ్మాండోత్పత్తి కాలముగాని సంభవించినపుడు, నిస్తరంగసముద్రమువలెను, పూర్ణానందస్వరూపముగానున్న పరమాత్మయందు మాయావృత్తిచే ఘూర్ణాయమానమైన స్వరణశక్తి కలిగినందున, స్వాంతర్గతవిమర్శశక్తి త్రికోణరూపముగా పరిణమించినది. ఈవివరము ప్రారంభమందు తురియకూటమందు వివరింపబడినది. కామకలారూపమందున్న, పరిలేఖనము నిచటను గ్రహించేది. ఇక నీబిందువు సుధాసింధువనియు, చంద్రమండలమనియు, మహాహ్రదమనియు వాడబడుచున్నది.

శ్లో. పరాభట్టారికా సంవిదిచ్ఛాశక్తిపురస్సరం,
స్థూలప్రమేయపర్యంతం వమంతి విశ్వమాతరం.
ప్రమాత్రస్తర్బహిరూపహృషీకవిషయాత్కనాం,
ప్రవర్తకత్వస్వచ్ఛత్వగంభీరత్వాదిధర్మతః,
మహాహ్రదో జగద్వాప్యపీ దేశకాలాద్యగోచర ఇతి.

ఈమొదలగు లక్షణములుగల పరాబిందులేజస్సు వికసనరూపముగా త్రికోణచక్రము ఉత్పన్న మగుచున్నదని తాత్పర్యము.

౨౩-వ సూత్రము, యోనిచక్రనిరూపణము.

మూ. ఏతత్పశ్యంత్యాదిత్రితయనిదానం త్రి బీజరూపం చ,
వామా జ్యేష్ఠా రాద్రీ చాంబికయానుత్తరాంశభూతాః స్యుః.

అథము. ఏతత్ = ఈ త్రికోణచక్రము, పశ్యంత్యాది త్రితయ నిదానం = పశ్యంత్యాదిశక్తుల కావిర్భావకారణము, త్రిబీజరూపంచ = వాగ్భవ, కామరాజ, శక్తిబీజ స్వరూపమున్ను, వామా జ్యేష్ఠా రాద్రీ చ=వామా, జ్యేష్ఠా, రాద్రీ, చకారమువలన పరావిలసనరూప పశ్యంతిని, అంబికయా = అంబికతోసహా, అనుత్తరాంశభూతాః స్వః = శ్రీచక్రాంతర్గతాధోముఖ పంచయోన్యధిదేవతలు అగుచున్నారు.

తా. ఈ ప్రకరణమందు బ్రహ్మాండ పిండాండ మాతృకా శ్రీ చక్రములకు ఐక్యము సంభవించుచున్నందున, వెనుక ౨౦ వ సూత్రోపన్యాసమందు పశ్యంత్యాది రూపములుగల మాతృకవలన విశుద్ధాదికమలముల ఉత్పత్తి వివరింపబడినది. ఆ చతుర్విధమాతృకయే యచట శ్రీ చక్రమందుగల నవచక్రాకారమును పొందుచున్నది.

పరామయబిందు వికసనరూప తేజోమయ త్రికోణచక్రమందు మధ్యను పరాబిందువు, కోణత్రయమందు మూడుబిందువులును, అన్యోన్య న్యసంబంధముగల మూడురేఖలును గలిగియున్నవి. ఈ కోణచక్రము పశ్యంతీమధ్యమాలైఖరీలనే శక్తిత్రయమునకు ఆవిర్భావకారణముగా నున్నది. కోణబిందువులు వాగ్భవ, కామరాజ, శక్తిబీజస్వరూపములు. ఏబిందుతోత్త్వరూప పరాశక్తి తేజస్సువలన నీ యోనిచక్ర ముత్పన్నమయినదో ఆ తేజస్సువలననే శ్రీచక్ర ముత్పన్నమయినది. ఆ శ్రీచక్రమందు అధోముఖములుగా నయిదుయోనులును, ఊర్ధ్వముఖములుగా నాలుగుయోనులును, మధ్యను బిందువు గలవు. అందు అధోముఖములగు పంచయోనుల కధిదేవతలగు వామా, జ్యేష్ఠా, రాద్రీ, అంబికా, పశ్యంతీలనే దేవతలకును నీయోనిచక్రమే ఆస్పదమని తాత్పర్యము.

౨౪-వ సూత్రము, పశ్యంతీస్వరూపము.

మూ. ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశాంతాశ్చైత్యతాశోత్తరావయవాః,
వ్యస్తావ్యస్తతదర్శద్వయమిదమేకాదశత్య పశ్యంతీ.

అర్థము. ఇచ్చాజ్ఞానక్రియాశాంతాః=ఇచ్చా, జ్ఞాన, క్రియా, శాంతా అనే, ఏతాః=ఈనాలుగు శక్తులు, ఉత్తరావయవాః=శ్రీచక్ర మందున్న ఊర్ధ్వముఖయోనిచతుష్కరూపమును పొందియున్నవి. వ్యస్తావ్యస్తతదన్యదన్యయః=వ్యష్టి సమష్టిరూపమయిన సకలాగమ సిద్ధ మయిన, కామకలాక్షరద్వయము ప్రకాశ విమర్శాంశలగు అహమనే ఆత్మమంత్రరూప వర్ణద్వయమును, ఇదం=పూర్వోక్త నవశక్తులు పరా శక్తితో సహా ౧౧. ఏకాదశాత్త = సమష్టిరూపమగు పరమాత్మస్వరూప కామకలతో ౧౧. ఈపదనొకొండు రూపములును కలసి బిందువు నాచ్ఛాదించుకున్న త్రికోణాధిదేవతయగు పశ్యంతీస్వరూపము కారణ ముగా నున్నది.

తా. ఇచట నవశక్తుల వివరము కొంచెము చూపింపబడును. పరా, పశ్యంతీ, వైఖరీల స్వరూపము వెనుక చెప్పబడినది గాన సూక్ష్మముగా సూచింపబడును. యాసాంతరోహరూపాసాపరా అంతర్గతేచ్ఛారూపము. అవాఙ్మనసగోచరమయినందున అపరిచ్ఛేద్యము; వ్యాపికా నియామికయు, సర్వోత్కృష్టయు నయినందున పరాశక్తి యనియు, నీ పరాశక్తియే పశ్యంతీ మధ్యమా వైఖరీ స్వరూపములను పొందినదని చెప్పిరి.

ఈపరాపశ్యంతులు బిందు త్రికోణములుగా నున్నవి. “త్రికోణ రూపిణీశక్తిః బిందురూపః పరశ్శివః” అను వచనమువలన నీరెండును ప్రకాశవిమర్శాంశలుగా నున్నవి. ఈ శివశక్తిసామరస్యము సకల జగదుత్పత్తికి కారణముగానున్నదిగాన నీపరాపశ్యంతుల మధ్యవస్తు సామరస్యరూపము మధ్యమ యనబడును. ఈమధ్యమ, ఉభయకారణ వస్తుమధ్యము గాన, మధ్యమయనియు, కారణ ద్వయమనగా, ప్రకా శాంశ ఉపాదానకారణము. విమర్శాంశ నిమిత్తకారణము. ఉభయ మధ్యము మిశ్ర బిందు భూతము. ప్రకృతమాతృకా పక్షమందు బిందు మయః పరమాత్మ తేజోగర్భితమయి త్రికోణ చక్రరూప పశ్యంతి మూడురేఖలయందును అవ్యక్తరూపతేజోమయమాతృకావర్ణయుక్త మయి యున్నది. ఆ వర్ణములు స్పష్టమయినపుడు వైఖరీ శక్తియగును.

మఱియు నీ పరావశ్యంత్యాదులు బీజాంకురవృక్షఫలరూపములుగా నున్నవి. పరాబిండువగు పరమాత్మయందు, బీజమందు వృక్షశాఖాపత్రఫలము లిమిడియున్నట్లు, సకలజగత్తు నిమిడియున్నది. పశ్యంతి అంకురము వంటిది. అంకురమునకును ఫలానా వృక్షమని తెలివేశక్తి లేదు. అటులనే పశ్యంతియందున్న అవ్యక్తమాతృకకు వల్లవిభజన తెలియదు. ఈపశ్యంతికి అవ్యక్తమనికూడ సంకేతము. అత్యంతం+వ్యక్తం = అవ్యక్తం; అవ్యక్తం బింద్యపేక్షయా త్రికోణరూపము స్పష్టమయినది. బీజాపేక్షయా అంకురమును స్పష్టమయినది గాన అవ్యక్తము ఇక రెండవది. స+వ్యక్తం = అవ్యక్తం; వల్లవిభజనలేనిది గాన అవ్యక్తము. అంకురమును ఫలానాజాతి వృక్షమని తెలిసికొనుటకు శక్యముకానిది గాన అవ్యక్తము.

ఇక గోప్రసవసమయమున వత్సశీర్షోదయానంతర ఉభయతోముఖి సమయము అవ్యక్తస్వరూపము. గోవు కన్నవత్స యున్నట్లు స్పష్టమయినదిగాని అవత్స గోరూపమా? వృషభమా? యని తెలియజాలదు. శ్వేత రక్త సీలాదివర్ణములును తెలుసుకొనజాలము గాన నాయవస్థ అవ్యక్తము. ఇదియే పశ్యంతిరూపము. అంతస్థవస్తు ప్రసవాభిముఖావస్థ పశ్యంతి యనబడును.

ఇక నవశక్తులస్వరూపము:—

వామా, జ్యేష్ఠా, రాత్రీ, అంబికా, పశ్యంతి, ఇచ్ఛా, జ్ఞాన, క్రియా, శాంతా వీరు నవశక్తులు.

వామా నామ స్వాంతస్థితప్రపంచవమనా ద్విశ్వజనయిత్రీ శక్తిః.

జ్యేష్ఠా నామ సర్వమంగళకారిణీ శక్తిః,

రాత్రీ నామ సర్వరోగవిద్రావిణీ సమస్తైష్ట్యఫలదాయినీ శక్తిః,

అంబికా నామ సర్వాతిశాయి పరిపూర్ణరూపస్వాత్మస్ఫురణావలోకనచతురా శక్తిః.

ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశక్తయస్తు ప్రాగుక్త పశ్యంతీ మధ్యమా వైఖరీరూపా ఏవ.

శాంతా నామ నిరంశచిద్రూపేతి మంతవ్యం.

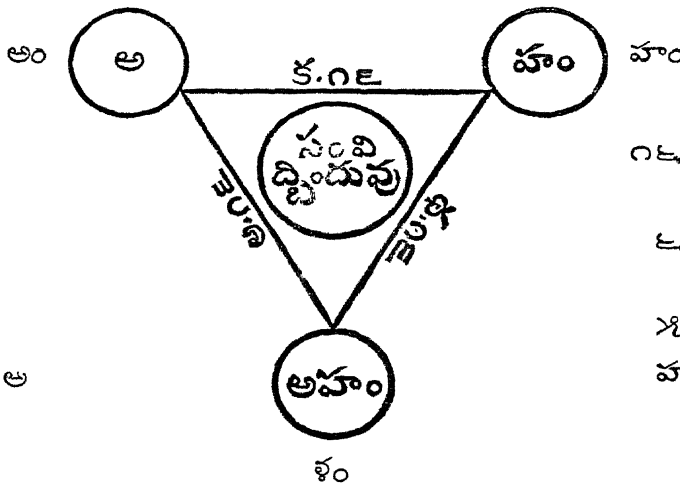
వ్యష్టిరూపముచే నవశక్తులు. పరాశక్తితో దశకం. సర్వసమష్టి కామకల ఒకటి కలసి ౧౧ పనునొకండు శక్తుల రూపము. పశ్యంతి బిందుతత్త్వము పరాశక్తిస్వరూపమయినందున, పశ్యంతీశక్తి కారణముగానున్నందున కార్యకారణముల కభేదమని సూచింపబడుచున్నది.

౨౧-వ సూత్రము, కూటత్రయవిభాగము.

మూ. ఏవం కామకలాత్తా త్రిబిందుతత్త్వస్వరూపవర్ణమయీ,
సేయం త్రికోణరూపం యాతాత్రిగుణస్వరూపిణీ మాతా.

అర్థం. ఏవం = పూర్వోక్తమయిన కామకలాత్తా = ప్రకాశవిమర్శ వర్ణద్వయమేళన స్వరూపమయిన, త్రిబిందుతత్త్వస్వరూపవర్ణమయీ = రక్త - శుక్ల మిశ్రరూపము లైన బిందుత్రయముయొక్క తత్త్వ స్వరూపమయిన మూలకూటత్రయవర్ణరూపమయిన, త్రిగుణస్వరూపిణీ = ఇచ్ఛా-జ్ఞాన-క్రియామయ సత్వరజస్తమోగుణాత్మకమయిన, సేయం మాతా = ఆ ఈశకలజగన్నిర్జాత యగు త్రిపురాశక్తి, త్రికోణరూపం = యోనిచక్రాకారమును, యాతా = పొందినది.

హం ౧౬-మార్గ-శ-గి-ని క్షం

౧౬. అవ్యక్తమాతృకా బీజములు.

౬ మూలమంత్ర కామ రాజకూటము.

౫ నిత్యాబీజము.

హం

అవ్యక్తమాతృకాచక్రపరిలేఖనము.

తా. ఈ సూత్రమందు ప్రకృతము వర్ణించుచున్న త్రికోణ చక్రమును స్పష్టపఱచుచున్నారు. ఈమధ్య బిందు, యోనిచక్రములు

రెండును శ్రీచక్రాంతర్గత మధ్యమందున్న ప్రథావస్తవపులు. అందు మధ్యబిందువు ప్రథమము సర్వకారణము. పరమాత్మయగు పంచ వింశతి తత్త్వస్వరూపముగా నున్నది. ఈ పరిలేఖనము నీగ్రంథాదిని తురీయకూటవర్ణనలో కామకలాస్వరూపనిరూపణగా చూపించబడినది. అదియే ఈ చక్రమధ్యకోణచక్రము. ఇందుగల బిందుచతుష్టయము ప్రకాశవిమర్శమిశ్ర బిందువులు, మధ్యది సంవిచ్ఛిందువు. అవిద్యాపాదమందు పరదేవతాశరీరవృక్షమందు ‘పంచనిగ్ంశ ఆత్మా’యనే శ్రుత్యనుసారముగా చూపించి ౨౫ వ స్థానమయిన ప్రథమ బిందువే ఈ శ్రీచక్రాంతర్గతమధ్యబిందువుగా నున్నది. ఈయోని చక్రాకారముగానున్న రేఖాత్రితయము అవ్యక్తస్వరూపములు గల తేజోమయములయిన పంచాశద్వర్ణాత్మకమాతృకయు, పంచదశవర్ణమయ మూలమంత్రమందుగల వాగ్భవ, కామరాజ, శక్తికూటములును, షోడశనిత్యాస్వరూపములగు అకారాదిషోడశస్వరములును, తేజోమయరేఖాకారమును పొందియున్నవి. ఈకోణబిందువులు, చంద్రాగ్నిసౌరములగు మండలత్రయము, సత్త్వరజస్తమస్సులనే గుణత్రయము, వాగ్భవకామరాజశక్తి సుజ్జలుగల బీజత్రయము, ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియలనే శక్తిత్రయము, బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులనే మూర్తిత్రయము, జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయములనే త్రపుటియు, నీబిందుత్రయరూపములుగో తేజోమయములుగా నున్నవి. ఈ బిందురేఖలసమష్టి కామకలాస్వరూపము.

“కామః కమనీయతయా కలా చ దహనేందువిగ్రహా భాతి” యని వెనుక చెప్పబడినది; మహాఋషులచే కోరబడుచున్నది; మనోహరమయినదియగు నీవస్తువును మనస్సున ధ్యానించి, అందు ప్రవేశించి, అందే నామనస్సు తనధర్మమయిన, వృత్తశూన్యమయిన లయమును పొందును గాన మనోహరము, అకారము, ప్రకాశాంశ, బ్రహ్మబీజము, అనుత్తరలిపి అని ఈబీజమునకు వాడుక. అనుత్తరవస్తువు అద్వైతస్వరూపప్రకార మాత్మగాన తద్రూపము చంద్రమండలము. హకారము విమర్శాంశము అగ్నిమండలము. ఈ వర్ణద్వయసంయోగము అహమనే ఆత్మమంత్రము. ఈవర్ణద్వయసామరస్యము కామకలా

స్వరూపము మధ్యనున్న హంసద్వంద్వము శివశక్తిమేళనరూప పరమాత్మ వస్తువుగా నున్నది. ఈయోనిచక్రమధ్యబిందువు ప్రకాశరూప అకారస్థానము. యోనిచక్రము విమర్శాంశ, సాకారము రెండు బీజముల మేళనము. శివశక్తి మేళనవస్తువు సర్వకారణమనియు, నిదియే యీ శ్రీచక్రాంతర్గతబిందువని సకలాగమసిద్ధము. కాన నీబిందువు పరాస్వరూపమని కామకలా, పరమాత్మ, పరబ్రహ్మము, సచ్చిదానందస్వరూపమని శ్రుతులచే ప్రతిపాదింపఁబడుచున్నది.

ఈగ్రంథము స్వరూపజ్ఞానసాధనముగా నున్నది. ఆస్వరూపజ్ఞానము విచారణాధీనము. ఆవిచారణ ఆత్మానాత్మలను గుఱించి సత్యాసత్యములను గుఱించి; ఇందులకు చతుర్దశభువనాత్మక బ్రహ్మాండస్వరూప విచారణ మావశ్యకము, మందాధికారులగు స్రాకృతులకు దుర్లభము గాన, చరాచరములగు పిండాండ బ్రహ్మాండములు సమానధర్మములు గలవిగాన శారీరకవిచారణవలన నిజము తెత్వము తెలుసును. ఈశారీర విచారణయు అంతరంగవస్తుభేదము లనేకములున్నందున నివి ప్రత్యక్షములుగానందున నా అంతరంగ విచారణము దుర్లభమని పరమేశ్వరుఁడు శ్రీచక్రమును స్వస్వరూపజ్ఞానసాధనముగా నిర్మించినాఁడు. బ్రహ్మాండ, పిండాండ, శ్రీచక్రములు, సమానధర్మములు గలవి. కాన నీప్రత్యక్షముగా గ్రహింపఁదగిన చక్రతత్త్వమును తెలుసుకొనిన వారు స్వరూపజ్ఞానముకలిగి జీవన్ముక్తులు కాఁగలరు.

శ్రు. సదేవ సౌమ్యేద మగ్ర అసీత్; ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ; సచ్చిదానందం బ్రహ్మ; అయమాత్మా బ్రహ్మ.

ఇత్యాదిశ్రుతులచే నీమధ్యబిందువు అద్వితీయమయిన ఏకాకారముకలిగి సృష్ట్యాదిని సచ్చిదానంద లక్షణములుగలిగిన బ్రహ్మవస్తువుగా నున్నది. ఈబిందుతత్త్వమును గ్రహించుటకు మనోవాక్కుల కగోచరమయినను శ్రుతులు కొన్ని లోకానుభవదృష్టాంతములచే బోధించుచున్నవి.

శ్రు. సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ ఇతి తైత్తిరీయశ్రుతిః

ఇందువలన బ్రహ్మవస్తువు, సత్యం = త్రికాలాబాధ్యమనియు, జ్ఞానం = ప్రకాశధర్మము కలదనియు, ఆనంతం = దేశభేదకాలభేద వస్తుభేదములు లేనిదనియు తెలియుచున్నది.

శ్రు. ఆనందో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్.

ఆనందమే బ్రహ్మస్వరూపమని ఇందువలన తెలియుచున్నది. ఆనందమనఁగా : నిత్యనిరవధికసుఖము.

ఛాందోగ్యము శ్రు. భూమైవ తత్సుఖం, భూమాత్వేన విజిజ్ఞాసితవ్యం. యత్ర నాన్య తృప్త్యేతి నాన్యచ్ఛ్రుణోతి నాన్యద్విజ్ఞాయతే తద్భూమా ఆన్య దార్తం తన్నర్త్యం, యద్భూమా తదమృతమితి.

ఈ శ్రుతులవలన ఆనందమే బ్రహ్మకు స్వరూపమని, ఆయానం దము నిత్యసుఖరూపమని, యాసుఖమనునది భూమాస్వరూపమని, ఆభూమాయనునది యెచట నేస్థలమునఁగాని యేవస్థయందుఁగాని, చక్షు ర్గోచరమైనయేవస్తువుగాక, శ్రవణగోచరమైనయే శబ్దమునుగాక, మనో గోచరమైనయే చదార్థమును గాక అఖండాకారసంవిన్దయమయిన వస్తువు నిత్యనిరవధికసుఖస్వరూపమని, యది యాత్మయని, పరబ్రహ్మయని తెలియుచున్నది. అదియే యీబిందువుగా నున్నది.

శ్రు. తస్మి న్నరు శక్తికాస్థాణుస్ఫటికాదౌ జలరోష్ణపురుష రేఖాదివ లోహిత శుక్ల కృష్ణగుణమయ గుణసామ్యానిర్వాచ్యా మూలప్రకృతి రాసీత్. తత్ప్రతిబింబితం యత్సాక్షిచైతన్య మాసీ దితి. వైంగలోపనిషది.

తా. పూర్వోక్త సత్యజ్ఞానానందాది లక్షణములుగల పరమాత్మ యందు మరుభూమియందు జలభ్రమయు, శుక్తికాయందు రజతభ్రమయు, స్థాణువందు చోరపురుషభ్రమయు, స్ఫటికయందు రేఖాభ్రాంతియు, రజ్జువందు సర్పభ్రాంతియు కలిగినట్లు, రజస్వత్వతమోగుణమయమయిన మూలప్రకృతి ఆవిర్భవించినదనియు, నందు ప్రతిబింబించినది సాక్షి చైతన్యమనియు నీశ్రుతివలన తెలియుచున్నది.

ఈ శ్రుతులవలన శ్రీచక్రమధ్యబిందువు శివశక్తిసామరస్య రూప పరమాత్మగాను, సర్వశక్తి పరబ్రహ్మ యనే శ్రుతివలన కామేశ్వరీకామేశ్వరద్వంద్వ సామరస్యరూపమయిన నీ మధ్యబిందు ప్రభా

పుంజము ఈ బిందువును పరివేష్టించి, చంద్ర సూర్య పరివేషములభంగి త్రికోణాకారముగా ఇంద్రధనుస్సువంటి శ్వేతరక్త నీలవర్ణములు గలిగి సత్వరజస్తమోగుణాత్మిక యగుచు, వామాదినవశక్తుల కాస్పదమయిన మూలప్రకృతి యనే షశ్యంతీశక్తి ఆవిర్భవించినదనియు, నీకోణ చక్రము కార్యముగను బిందుప్రభవలన ఉత్పన్నమయినందున బిందువు కారణమనియు, నీ కారణకార్యముల కభేదమనియు తెలియుచున్నది.

“పరామయ బిందుతత్త్వమేవేదం” అనినందున నీ బిందురూప పరాశక్తియే షశ్యంత్యాదులకు కారణము. ఈ కారణము ఘటనిర్మాణమునకు మృదాదివత్ ఉపాదానకారణమనియు, కులాలవత్ నిమిత్త కారణమనియు ద్వివిధముగా నున్నది. ఇందు ఘటముయొక్క వర్తమానకాలమందును, అంతమందును కులాలసంబంధము లేనందున నిమిత్తకారణము సామాన్యముగాను, ఘటముయొక్క ఆదిమథ్యాంతములయందు అనపాయిగా నున్నందున ఘటమునకు మృత్తిక ఉపాదానకారణము. నిమిత్తకారణముకన్న శ్రేష్ఠముగా నున్నది గాన నీ పరమాత్మస్వరూప పరాబిందువు భావిబ్రహ్మాండమునకును, నవచక్రములకును ఉపాదానకారణముగా నున్నది. ప్రకాశవిమర్శలు శివశక్తులుగా నున్నందున నిందు ఒకటి ఉపాదానమును, రెండవది నిమిత్తముగను ఉండునా యని భ్రమ కలుగును గాని అట్లుండదు. ఈ బిందువు ప్రకాశవిమర్శాంశల మేళనతత్త్వము ఒకటిగా నున్నందున,

శ్రు. ఆత్మానం ద్వేధా విభజ్య స్త్రీపుంభావ మాపన్నః.

అని బృహదారణ్యకశ్రుతి చెప్పుచున్నందున, శివశక్తిసామరస్యమే బిందుతత్త్వమయినందున ప్రకాశవిమర్శాంశలు రెండును ఉపాదానకారణములుగానే యున్నవని నిశ్చయము.

ఉపాదానకారణస్వరూపము.

శ్రు. ఉపాదానం త్రిధా భిన్నం వివర్తిపరిణామి చ,
ఆరంభకం చ తత్రాద్యా న నిరంశే ప్రకాశినా.

౧

ఆరంభవాదినోఽన్యస్తా నన్యసోఽన్యత్పత్తి మూచిరే,

తంతోః పటస్య నిష్పత్తే ర్భిన్నో తంతుపటౌ ఖలు.

౨

అవస్థాంతరితాపత్తి రేకస్య పరిణామితా,

స్వాత్మీయం దధిమృత్కుంభస్సువర్ణం కుండలం యథా.

3

తా. ఈ ఆనందస్వరూప ఆత్మ నామరూపాత్మక జగత్తునకు ఘటమునకు మృత్తికవలెనే, ఉపాదానకారణముగా నున్నదిగాని కులాలవత్ నిమిత్తకారణము కాదని తెలియుచున్నది. ఆ ఉపాదానకారణమును వివర్తమని, పరిణామమని, ఆరంభకమని మూడు విధములుగా నున్నది. అందు పరిణామ, ఆరంభకములు సాంశములుగాన నిరంశమయిన ఆత్మయందు వర్తించవు. ఆరంభకమనగా తంతువు పటమునకు కారణము. ఆ తంతుపటములు భిన్నరూపములు గలవిగాన ఆకారణరూపతంతువు కార్యమందు పూర్వరూపమును పెడిచి పటరూపమును బొందినది; గాన నిది ఆరంభవాదులమతము.

ఇక పరిణామలక్షణము. ఒక వస్తువే అవస్థాంతరమును పొందుట పరిణామము. ఉదాహరణము. క్షీరము, దధి, మృత్కుంభములు, సువర్ణ కుండలములు. క్షీరము అవస్థాంతరమును పొందినపుడు క్షీరమనే వ్యవహారముపోయి దధి అనేవ్యవహారము సిద్ధించుచున్నది; సువర్ణమునకు అవస్థాంతరమందు కుండలమనే వ్యవహారమును, మృత్తుకు కుంభమనియు వ్యవహారము సిద్ధించినది. కాన నీ ఆరంభపరిణామములు సాంశములయినందున నిరంశమయిన బ్రహ్మవస్తువందు వర్తించవు.

ఇక వివర్తలక్షణము. రజ్జు సర్పములవలెనే ఒకవస్తువు మఱియొక వస్తువుగా ప్రకాశించుట వివర్త మనఁబడును. రజ్జురూపమయిన వస్తువు అటులనే యుండఁగా, దానియందు సర్పాకారముగా నగుపడుట, తోచుట. ఇట్లే శుక్తి రజతములు, మరుమరీచికలు, స్థాణుపురుషులు. ఇట్లే ఆత్మయందు నామరూపాత్మకజగత్తు వివర్తోపాదనకారణ కార్యములుగానున్నదని చెప్పిరి. రజ్జు, సర్ప, శుక్తి, రజతాది దృష్టాంతమందును సాంశములుగా నున్నందున నిరంశమయిన బ్రహ్మమందు వర్తించవనిన గగనతలమాలిన్యవత్, ఆకాశమందు నీలత్వకల్పనము వలె నిరంశమయిన ఆత్మయందు జగత్కల్పన యని యీ దృష్టాంతము నిర్దోషమని చెప్పిరి.

శ్లో. అవస్థాంతరభానం తు నివర్తః రజ్జుసర్పవత్,

నిరంశేఽవ్యస్త్యసౌ వోఽమీ తలమాలిన్యకల్పనాత్.

చేతో నిరంకుశ ఆనందో వివర్తో జగ దిష్టతాం,
మాయాశక్తిః కల్పితా స్యాదైంద్రజాలికశక్తివదితి. ౫

ఈ గగనతలమాలిన్యమువలెనే దృష్టాంతమువలన గగనమువలె ఆత్మవస్తువు శూన్యమా? అనిన అటుల శూన్యము కాదు.

శ్రు. యదస్తి సన్తాత్రం యద్విభాతి చిన్తాత్రం యత్ప్రియమానందం.

తా. ప్రత్యక్షముగా సర్వజనానుభవములో నున్నది. ఎట్లనిన, అహమహమని సకలజనుల వాడుకలోనున్నది. సద్వస్తువనే ప్రకాశ తచే ఆహారాత్తజ్ఞానము, వస్తుజ్ఞానము కలుగుచున్నదో అది చిద్వస్తువు. ఏది ప్రేమరూపముగా నున్నదో అది ఆనందాంశము. ఇట్లు సదంశ, చిదంశ, ఆనందాంశములు సర్వజనానుభవములో నున్నవి. ఈమూడు లక్షణములు బ్రహ్మభాగములు; ఇవి నాశరహితములు. నామరూప ములు, ఆద్యంతములు కలవి. మాయాంశములు.

శ్రు. సచ్చ త్యచ్ఛాభవత్.

పరమాత్మ సద్వస్తువుగాను, అసత్యముగాను కూడ నున్నదని యాసత్యాసత్య మేళనము జగద్రూపము సత్యము. అస్తిభాతిప్రియ ములు అసత్యము నామరూపములు కలసి జగత్తు సత్యాసత్యస్వరూప మని తెలియుచున్నది.

ప్రకృతమనుసరామః. శ్రీచక్రాంతర్గతబిందువు ఆత్మరూప ఆనందస్వరూపమని తెలియుచున్నది. ఈనామరూపములు ప్రకాశ విమర్శాంశములు గాన వీనిని బోధించుటకు విమర్శాంశమయిన రూప మును బోధించుటకు ఆవిద్యాపాదమందు పరదేవత శారీరవృక్షరూప ముగా నున్నది. అందుగల ఊర్ధ్వబిందువయు, శ్రీచక్ర మధ్యబిందు వయు నొకటిగానున్నవి. అట్లే విమర్శాంశముగా నామాత్మక శబ్ద బ్రహ్మమును బోధించుటకు మాతృకా శ్రీచక్రములు కల్పింపబడినవి. ప్రకాశాంశము గాన శారీరవృక్షమందు బిందుమండలములుగా పంచ భూతాదులు చూపింపబడినవి. చక్రము విమర్శాంశము గాన యోని చక్రములుగా నిందు సంకేతములు చూపింపబడినవి. అందున్న ఊర్ధ్వ బిందుచతుష్టయము పరమాత్మ, అవ్యక్తము, మహత్తత్వము అహం కారములుగాను, ఈయోనిచక్రమందున్న బిందుచతుష్టయము పరా,

పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరులుగాను నున్నవి. కాన శారీరవృక్ష శ్రీ చక్రములు, రూపనామములు, ప్రకాశ విమర్శాంశములుగాను నున్నవి. ఈ రెంటియందును ప్రకాశవిమర్శాంశములు గలిగియున్నవి.

కాన శ్రీచక్రాంతర్గతబిందుత్వము సచ్చిదానందస్వరూప మనియు, ఆబిందుమండలప్రభాపుంజమువలన కలిగిన యోనిచక్రము పశ్యంతీస్వరూపమనియు, నీబిందుయోనులు భావిచక్రములకును, బ్రహ్మాండ పిండాండములకును ఆస్పదములుగానున్నవని పర్యవసానము.

౨౬-వ సూత్రము, పశ్యంత్యాదిభేదములు.

మూ. ఏకా పరా తదన్య వామాదివ్యష్టిమాతృసృష్ట్యాత్తా,
తేన నవాత్తాజాతా మాతా సా మధ్యమాభిధానాభ్యాం.

అర్థము. పరా=సర్వకారణ బిందుభూత పరాశక్తి, ఏకా = ఏకా కారముగా నుంటున్నది. తదన్యా = పరావిలాసన రూపముగా, మాతా= పశ్యంతి అనే రెండవకారణ భూతజనని, యేన = ఏకారణముచేత, వామాది వ్యష్టి మాతృసృష్ట్యాత్తా = వామాది శాంతాంత వ్యష్టిరూప నవశక్తిఃముదాయ స్వరూపమయినదో, తేన = ఆకారణముచేత, సా = ఆపశ్యంతీశక్తి, నవాత్తాజాతా=నవయోన్యాత్తక మయినది. మధ్యమా= మధ్యమాఅనే పేరుగల శక్తిన్ని, అభిధానాభ్యాం = నామములచేత, ద్వివిధా=రెండువిధములుగా నున్నది.

తా. వెనుక ౧౮-వ సూత్రమందు కామకలాశక్తికి తత్త్వాత్మక త్వము, తత్త్వాతీతత్వమును చెప్పబడినది. తత్త్వవివరము - శారీర వృక్షము రూపాత్మకమని వెనుకటి సూత్రార్థోపన్యాసమందు వివరింపఁ బడినది. ఇచట శ్రీచక్రము నామాత్మక విమర్శాంశవిచారణలోను ఏకరూప బహురూపత్వమును, శివశక్తులకు సమానకారణత్వమును వివరించుచున్నారు.

ఈ శ్రీచక్రమధ్యగతమయిన బిందుయోనిచక్రములు రెండును శివశక్తులుగా నున్నవి. బింద్యధిష్ఠాత్రి పరానామము గలది. ఈ పరా స్వరూపము శివశక్తిసామరస్యమండలము. ఇచట స్త్రీ, పు ణ్ణభేదము లేదు. “పరశ్చ - పరా చ-పరా” యని యున్నందున, ఏకాకి తేజోమయ

మయినందున సర్వవ్యాపిగాను, ఇందు సకలము కల్పిత మయినందున సర్వకారణముగా నున్నది. గ్రంథాద్విత్వీయసూత్రమందు, “శివరూప విమర్శనిర్వలాదర్యః, సా జయతి” అని చెప్పినందున పరమాత్మయొక్క ఇచ్ఛాశక్తి ఆవిర్భవించి ఆదర్శమువలె నున్నందున, నందు ప్రతిబింబ మునుచూచి పరిపూర్ణోఽహమనే ఆహమాత్మికస్ఫురణశక్తి ఆత్మయందు కలిగినదని చెప్పిరి. ఇచట మధ్యబిందుకీరణసముదాయమువలన త్రికోణ ముత్పన్న మయినదని, అది షష్ఠ్యంతి శక్తియని చెప్పిరి ఈ ఉభయార్థ సామరస్యమున బిందువు శివరూపము. త్రికోణము శక్తిరూపము. జగన్నిర్మాణమునకు మాతాపితరు లుభయులును సమానకారణములు గాన నీ బిందుయోనులు రెండును సమానకారణములుగా నున్న వనుట-నీబిందుయోనులు బింబప్రతిబింబములుగా నున్నవి. బిందువు శుద్ధబ్రహ్మము. ఈషష్ఠ్యంతీచక్రము శబలబ్రహ్మస్వరూపముగాను నున్నది.

శ్రీచక్ర లేఖనమందు బింద్వాదిచతుర్దశారపర్యంతము లిఖించి నపుడు, అథోముఖములుగా నయిదుయోనులును, ఊర్ధ్వముఖములుగా నాలుగుయోనులును నేర్పడును. అందు మధ్యబిందువునకు నేసంబంధ మును గలుగదు గాన ఏకాకియనియు, నవయోనులకును నీబిందు ప్రభవలన కలిగిన షష్ఠ్యంతీయనే ప్రథమయోని సంబంధముచే తక్కిన యోనులు ఉత్పన్నమగుచున్నందున నా నవయోనులకును, తదధిష్ఠా తలగు వామాది నవశక్తులకును ఈషష్ఠ్యంతి కారణముగా నున్నందున ఏది రెండవకారణముగా నున్నదని చెప్పట.

వైఖరీరూపశబ్దబ్రహ్మాత్పత్తికి బిందురూపపరావస్థ ప్రథమా వస్థ. ఆ బిందువికసనమువలన త్రికోణచక్రాకృతియు, నందు నాదమును ఉత్పన్నమగును, ఆ నాదము ఈషష్ఠ్యంతీచక్రము ద్వితీయావస్థ. ఈ షష్ఠ్యంతీయం దుత్పన్నమయిన నాదమువలన నవనాదములు ఉత్పన్న మగుచున్నందున నానవనాదములకును, వామాది నవశక్తులకును, నవ యోనులకును, నీ షష్ఠ్యంతీచక్రము కారణముగాను, జనయిత్రి గాను ఉన్నదని చెప్పిరి. భావిజగద్వృక్షమునకు మాతృకకు ఈబిందునాద ములు బీజాంకురముల వంటివి.

ఇట్లు పరమాత్మరూప పరాబిందుస్వరూపము పశ్యంతీరూప శోణచక్రస్వరూపమును స్పష్టపరచి యిక మధ్యమాస్వరూపమును వివరించుచున్నారు. ఆ మధ్యమయును ద్వివిధముగా రెండు నామములు కలిగియున్నది.

౨౩-వ సూత్రము, మధ్యమాస్వరూపము.

మూ. ద్వివిధాహి మధ్యమా సా సూక్ష్మాసూలాకృతి స్తథాసూక్ష్మో. నవనామయీ స్థూలా నవవర్గాత్తా చ భూతలిప్యఖ్యా.

అర్థము. సామధ్యమా=ఆమధ్యమావస్థయు, ద్వివిధాహి=రెండు రూపములుకలది, సూక్ష్మో=సూక్ష్మ కారముగలదియు, తథా=అట్లే, స్థూలా కృతిః=స్థూలాకారముగలదియు అని, ద్వివిధాహి=రెండురూపములుగలది గదా (వానిలో), సూక్ష్మో=సూక్ష్మమధ్యమ, నవనాదమయీ = నవనాదములు గలిగినది, స్థూలా=స్థూలమధ్యమ, నవవర్గా చ=నవవర్గములుగలది, భూతలిప్యఖ్యా=కల్పితమైన లిపి అనే పేరుగలది.

తా. మధ్యమావస్థ సూక్ష్మమధ్యమయనియు, స్థూలమధ్యమయనియు రెండు విధములుగా నున్నది. ఈ సూక్ష్మస్థూలరూపములు రెండను విభజింపబడును. సూక్ష్మమధ్యమయనగా పరాపశ్యంతుల మధ్యమావస్థ సూక్ష్మమధ్యమ పశ్యంతీవైఖరీల మధ్యమావస్థను బహు సూక్ష్మమీయిన జ్ఞానద్రష్టిచే గ్రహించవలెను. ఇది పరాపశ్యంతుల మధ్యావస్థయనగా పరాశబ్దముచే,

శ్రు. ఆత్మైవేద మగ్ర ఆసీత్; సదేవ సౌమ్యేద మగ్ర ఆసీత్; ఏక మేవాద్వితీయం బ్రహ్మ.

ఈ శ్రుతులచే సిద్ధమయిన పరమాత్మస్వరూపము ప్రథమావస్థ.

అనంతరమందు స్వాంతర్గతమయిన చిచ్ఛక్తి ఆవిర్భవించినదిగాన నిది పశ్యంతీ అవస్థ. ఈరెంటి మధ్యావస్థ.

శ్రు. సోఽకామయత సఈక్షతేత్యాది శ్రుతిసిద్ధమయిన శివశక్తి సామరస్యరూపము, శక్త్యావిర్భావాత్పూర్వము ఈశ్వర కామనాస్వరూపము, ఇదియే బ్రహ్మానందస్వరూపము. ఇది ఒకవిధమయిన సూక్ష్మ

మధ్యమ. ఇక మరియొకవిధము - సాధకజనసహస్రాకాంతర్గత చంద్ర
మండలము, పరాస్వరూప సాక్షియనే యగమాత్మస్వరూపము, పశ్యంతి
మాషకోణపక్రము, ప్రకృతి స్వరూప జీవభావము, గురూపదిష్టమహా
చాక్యాధానుసంధానముచే ఆరోహణక్రమముగా జీవత్వారోప
సంక్షయమును భావించి 'అహం బ్రహ్మాస్మి' వాక్యమందుఁగల బ్రహ్మత్వై
శ్వానుసంధానమును తెలియఁజేసె. 'అస్మి' అనే పదార్థభావనయు శివశక్తి
మేళనవస్తువు నగు సాక్షిస్వరూపము తన నిజరూపమనే జ్ఞానము
కలుగుట సూక్ష్మమధ్యమ. శివశక్తులనే సూక్ష్మవస్తుమధ్యమ; అహమనే
పదార్థభావన సూక్ష్మమధ్యమ. ఇది రెండవరీతి. ఇక మూడవది. అట్లే
సహస్రాంతర్గత చంద్రమండలమందు మనోబుద్ధ్యాదులను లయింపఁజేసి,
స్వాంతర్గత అనాహతకమలమం దుత్పన్నమయి, సుషుమ్నానాడీమార్గ
ముగా సహస్రారమును పొందుచున్ననాదానుసంధానమును నాద
లింగాపనిషత్తునందు చెప్పిన ప్రకారము నాదమును వినినపుడు ఆరంభ
మందు నవవిధనాదములు వినఁబడును. క్రమక్రమముగా నన్నియు నణగి,
యానాదము పరాకాశమందు లయమగును. ఆ నాదభేదములు వినఁబడి
నంతవఱకు మనస్సుకలదనియు, ఆ నాదలయమే మనోలయమనియు, నా
మనస్సు వృత్తిశూన్యమయి యచట లయించుటయే బ్రహ్మనందాను
భవము, జీవన్ముక్తావస్థయని సర్వాగమసిద్ధము. ఆ నాదానుసంధానము
నొక పక్షమునకు ౧౫ దినము లభ్యసించిన నాదము దొరకుననియు,
పదునయిదుదినము లభ్యసించిన ఒక మాసమునకు సాధనలేకను సర్వదా
నాదము కలుగుననియు ఉపనిషత్సిద్ధము.

నవనాదములవివరము:—

చిణినాదము, చిణిచిణినాదము, ఘంటానాదము, శంఖనాద,
తంత్రీనాద, వేణునాద, భేరినాద, మృదంగనాద, మేఘనాదములు. ఇవి
శ్రుతిసిద్ధములు. ఆ భ్యాసదశలో స్వాంతర్గతప్రాణఘోష వినఁబడును.
క్రమముగా నీ భేదములు పరానాదమందు లయించును. ఈమార్గముచు
శ్రద్ధానుసారముగా మనోలయమునకు సులభోపాయముగా నున్నది.

ఇది యొక సూక్ష్మమధ్యమ. ఇది ఈ గ్రంథకర్తమతము. ఇక
స్థూలమధ్యమ పశ్యంతివై ఖరీల మధ్యమావస్థగా నున్నది. పశ్యంతి

అవ్యక్తమాతృకగా నున్నది. వైఖరి పంచాశద్వర్ణ విభాగమయినది. ఈ ఉభయావస్థలమధ్యము నవవర్ణమాత్రవిభాగము పశ్యంతికిన్న స్పష్టము, వైఖరికిన్న అస్పష్టము గాన మధ్యమ. ఇది స్థూలమధ్యమ. ఆ, క, చ, ట, త, ప, య, శ వర్ణలు ఎనిమిది. అకారాదిస్వరములు ౧౬ లో ప్రాస్వరములు ౮ ప్రకాశాంశలు ఒక వర్ణముగాను, దీర్ఘస్వరములు ౮ రెండవ వర్ణముగాను ఇట్లు నవవర్ణ లగును. స్వరములు రెండు వర్ణలుగానున్నవి.

ఈ స్థూలమధ్యమ కల్పింపబడిన లిపియనే సంజ్ఞకలది. వాస్తవము, మాతృక తేజోమయము, ఉచ్చారణా మంత్రరూపమని తాత్పర్యము. కనుకనే జలమయము ప్రాణమనియు, అన్నమయము మనస్సనియు, తేజోమయము వాక్కునియు, ఛాందోగ్యమందు ఉద్దాలక ఋషి చెప్పినారు.

కార్యకారణభేదాభావము.

౨౮-వ సూత్రము.

మూ. ఆద్యా కారణమన్యా కార్యంత్యనయోక్యతస్తతో హేతోః, నైవేయం నహి భేదస్తాదాత్మ్యం హేతుహేతుమతోరిష్టం.

అర్థము. యతః = ఏ హేతువుచేత, ఆనయోః = ఈ స్థూల సూక్ష్మములమధ్యను, ఆద్యా = సూక్ష్మానవనాదాత్మక సూక్ష్మమే, కారణం = కారణముగాను, అన్యా = నవవర్ణాత్మక స్థూలమధ్యమ, కార్యం = కార్యముగా నగుచున్నదో, తతో హేతోః = ఆ హేతువుచేత, నైవేయం = నవనాదాత్మక సూక్ష్మమే నవవర్ణాత్మక స్థూలరూప మగుచున్నది. భేదోన = ఈ సూక్ష్మస్థూలములకు భేదములేదు. హేతు హేతుమతోః = కారణకార్యములకు, తాదాత్మ్యం = అనోన్యతాదాత్మ్యము, ఇష్టం = కూడుకున్నది.

తా. యెవకసూత్రమందు సూక్ష్మమధ్యమ, స్థూలమధ్యమయని మధ్యమాస్వరూపమును చెప్పినందున, సూక్ష్మము స్థూలాకృతిని పొందుచున్నందున, నీ సూక్ష్మస్థూలములు కారణకార్యములుగా నున్నందున, కారణరూప సూక్ష్మమధ్యమా రూపనామే స్థూలాకృతిని పొంది నవవర్ణాత్మక మగుచున్నది గాన కారణకార్యములకు భేదములేదు. అట్లే పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరిలకు గ్రహస్వరూపము కారణము

గాన నీ పశ్యంత్యాదులు పరాస్వరూపములే గాని భేదములేదు. ఆపరావాక్కు ఆత్మస్వరూపబిందువుగానున్నందున నా ఆత్మకును, వైఖరీ బీజములకును భేదములేదని తాత్పర్యము.

౨౯-వ సూత్రము, అష్టకోణచక్రము.

మూ. శషసపవర్ణమయం తద్వసుకోణం మధ్యకోణవిస్తారః,
నవకోణం మధ్యం చే త్రస్తిక్తి చిద్దీపదీపితే దశకే.

అర్థము. శ,ష,స,ప వర్ణమయం = శ,ష,స, నీమూడు వర్ణములు ప,ఫ,బ,భ,మ, యీ ఎనిమిదివర్ణములు స్వరూపముగాగల, వసుకోణం = అష్టకోణచక్రము, మధ్యకోణవిస్తారః = నవయోనుల మధ్యమందున్న యోనిచక్రకిరణ సముదాయముచే నుత్పన్నమయినది. తత్ = ఆమధ్య కోణసహితముగా నవకోణమధ్యనున్న బైందవస్థానము, అస్తిక్తిదశకే = ఈబిందు త్రికోణ వసుకోణాత్మకమయిన యీదశకమందు, చిద్దీపదీపితే సతి=పరంజ్యోతి ప్రకాశించుచుండగా నీవసుకోణము విలసిల్లుచున్నది.

తా. ఇట్లుపైన మధ్య శృంగాట తేజఃప్రసవణరూపమయిన అష్టకోణచక్ర నిరూపణద్వారా వైఖరీశక్తిని నిరూపించుచున్నారు. శ్రీచక్ర మధ్యగత ఆత్మరూప బిందుమండల తేజస్సువలన నవయోనుల కాస్పదమయిన యోనిచక్రము ఉత్పన్నమయినది. పిదప నా బిందు యోనుల కిరణసముదాయముచే అష్టకోణచక్రము కలిగినది. బిందు రూపమయిన పరంజ్యోతితేజస్సు అవ్యక్తమాతృకారూపమయిన మూడు రేఖలుగాను, కోణములందు మూడుబిందువులుగాను, మధ్యబిందువు నాక్రమించి త్రికోణచక్రము పరిణమించినది. ఆ బిందు యోనుల తేజస్సు అనగా అవ్యక్తమాతృకారూపతేజస్సులో నెనిమిది కలలు. (శ-ష-స-ప-ఫ-బ-భ-మ) ఇవి ఎనిమిదిన్నీ స్ఫుటములయి ఎనిమిది కోణములుగా వికసించినవనియు, నీ ఎనిమిది కోణములు, బిందుయోనిచక్రములు రెండును కలసి యీపది వస్తువులును, మధ్యనున్న పరమాత్మ రూపచిత్కలయనే దీపముచే ప్రకాశించుచున్నవని తాత్పర్యము. ఒక దీపమువలన దీపాంతరమువలెనే, మధ్యబిందుతేజస్సువలన వస్తుజాల ముత్పన్నమగుచున్నది. ఇట్లు దీపము లధికమయిన కొలది తేజస్సును అధిక మగుచున్నది.

30-వ సూత్రము, దశారణ్యము.

మూ. తచ్ఛాయాద్వితయమిదం దశారచక్రద్వయాత్తనా వితతల,
తటదకవర్గచతుష్టయఃపిలసనపిస్పష్టకోణవిస్తారః.

అర్థము. తచ్ఛాయాద్వితయం = పూర్వోక్త తేజోరాశిమయ
చక్రత్రయ. ప్రకాశ విమర్శాత్మక తేజోద్వితయము, దశారద్వయాత్తనా
వితతమాసీత్ = దశారద్వయాత్మకముగా విలసిల్లుచున్నది. ఇదం =
ఈచక్రద్వయము, త-ట-చ-క వర్గ చతుష్టయ విలసన పిస్పష్టకోణ
విస్తారః=తటవర్గలు అంతర్దశారముగను, చ-క-వర్గలు బహిర్దశారముగను,
స్పష్టమయిన కోణాకారములుగా నగుచున్నవి.

తా. వైఖరీమాతృకను అవరోహణక్రమముగా నిరూపించు
చున్నారు. ఇంతవరకు బిందుత్రీకోణవసుకోణములు ఉత్పన్నమయినవి.
అందు బిందువు ప్రకాశాంశము. త్రీకోణ వసుకోణములు విమర్శాంశ
ములు. ఈమూడువస్తువులందున్న ప్రకాశ విమర్శ ద్వితయమయ
తేజస్సువల్ల దశారద్వయము ఉత్పన్నమయినది. ప్రకాశాంశ తేజస్సు
అంతర్దశారముగను, విమర్శాంశ తేజస్సు బహిర్దశారముగను ఈదశార
ద్వితయము కలిగినదనియు, నందు అవ్యక్తమాతృకయం దంకురములు
గానున్న త-థ-ద-ధ-న-ట-త-డ-థ-ణ. యీపదిబీజములు అంతర్దశార
కోణములుగాను, చ-ఛ-జ-ఝ-ఞ-క-ఖ-గ-ఘ-జ యీపదిబీజములు బహిర్ద
శార కోణములుగాను పరిణమించినవని తాత్పర్యము.

31-వ సూత్రము, చతుర్దశారము.

మూ. ఏతచ్ఛక్రచతుష్కప్రభాసమేతం దశారపరిణామః,
ఆదిస్వరగణగతచతుర్దశవర్ణమయం చతుర్దశారమిదం.

అర్థము. చక్రచతుష్కప్రభాసమేతం = వెనుక చెప్పిన చాలుగు
చక్రముల కాంతితో కూడుకొన్న దశారచక్ర పరిణామము, ఆది
స్వరగణగత చతుర్దశవర్ణమయం = అకారాది స్వరములతో ౧౪ అక్షర
ముల స్వరూపమయిన, ఇదం చతుర్దశారం స్యాత్ = ఈచతుర్దశార
చక్రము అగుచున్నది.

తా. వెనుక చెప్పిన దశారయుగము, వసుకోణము, త్రికోణము, బిందువు ఈనాలుగు చక్రముల కాంతిపుంజము దశారచక్ర పరిణామరూపమయిన చతుర్దశారచక్రాకారము ఉత్పన్నమయినది. త్రికోణచక్రమందున్న అంకురరూపముగల అకారాది ౧౪ స్వరములు స్ఫుటరూపములయి యీచక్రమందు ౧౪ కోణములుగా వికసించినవి. ఇటుల ప్రతి చక్రకాంతియు, చంద్రసూర్య పరివేషాకృతిగా నాచక్రము నాక్రమించి రెండవ చక్రాకృతిని పొందుచున్నదని తాత్పర్యము.

౩౨-వ సూత్రము, స్పష్టవైఖరీస్వరూపము.

మూ. పరయా పశ్యంత్యాపి చ మధ్యమయా స్థూలవర్ణ రూపిణ్యా, ఏతాభి రేకపంచాశ దక్షరాత్తి కా వైఖరీ జాతా.

అ. పరయా=పరాస్వరూపముచేతను, పశ్యంతా అపిచ = పశ్యంతి చేతను, మధ్యమయా స్థూలవర్ణరూపిణ్యా = నవవర్ణాత్తకస్థూలమధ్యమ చేతను, ఏతాభిః=ఈ మూడు శక్తులచేతను, ఏకపంచాశదక్షరాత్తి కా= ఏకపంచాశదక్షరములు స్వరూపముగాగల, వైఖరీ జాతా = వైఖరీశక్తి కలిగినది.

తా. బింద్వాదిచతుర్దశారవర్ణంతము ఉత్పన్నమయిన అయిదు చక్రములు ప్రథమచక్రము కారణము, రెండవది కార్యముగా క్రమముగా నుత్పన్నమయినవి. పరా, పశ్యంతీ, స్థూల, మధ్యమలీనే శక్తి త్రయమువలన వైఖరీశక్తి ప్రాదుర్భవించినదని, తద్వారా అకారాది ఊకారాంతమయిన ఏకపంచాశదక్షరశిష్యుల సకలవ్యవహారయోగ్యమయిన వైఖరీయనే స్ఫుటాక్షరపజ్ఞీ ఉత్పన్నమయి యీపంచచక్రాకారముగా వైఖరీశక్తి ప్రకాశించుచున్నదని తాత్పర్యము.

పైనచెప్పిన ఏకపంచాశదక్షరమయి వైఖరీ ఉత్పత్తిలో షోడశ స్వరగత బిందు విసర్గలును, య - ర - ల - వ - ళ - ఊ. యీ ఎనిమిది వర్ణములకు పరిణామము వికసనము అవశిష్టముగా తోచుచున్నది. ఇందుకు సమాధానము. బిందునాదకలలు క్రమోదయములు. మాతృకోత్పత్తికి ప్రథమకారణము బిందువు. ఆ బిందువికసనము ంః—విసర్గలు. పిదప అకారాది స్వరము. తరువాత కకారాది వర్ణములు. ఇది వైఖరీ ఉత్పత్తి

క్రమము. అకారాదిస్వరోదయమునకు పూర్వమందున్న బిందు విస్ర్గలు ఉచ్చరించుటకు వాక్కున కగమ్యములుగాన గల స్వరముల ఆఖరున అం అః. అని అకారము పురస్కరించుకుని ఈ బిందువిస్ర్గలు స్వరముల అంతమందు ఉచ్చరింపబడుచున్నవి. కాని ఆవి షోడశస్వరముల కాదిద్వంద్వముగా నున్నవి. ఈ స్వరములు గల నూ, ప్రకాశవిమర్శాంశలుగా నున్నవి. ఇందు హ్రస్వములు ఎనిమిదియు ప్రకాశాంశములు; దీర్ఘస్వరములు ఎనిమిదియు విమర్శాంశములుగా నున్నవి. కాన షోడశస్వరములలో ప్రథమమయిన బిందువు శ్రీచక్రవధ్యగల బిందు రూపము; విస్ర్గలు మధ్యయోని చక్రాంతర్గము. ఇట్లు షోడశస్వరములయినవి.

ఇక య-ర-ల-వ; ఇందు యకారము వైఖరీమాతృకయందు వాయురూపముగను, రకారము తేజోమయముగను, ఈ తేజోవాయువులు వైఖరీరూపమందు పరిణమించినవి. లకారము శ్రీచక్రమందు ధరణీసదనత్రయముగా పరిణమించినది. వకారము అమృతమయము, షోడశదళకమలముగా పరిణమించినది. శకారము. ల, శ, కభేదము. క్షకారము క-ష, అను వర్ణద్వయసంయోగము. ఈ వర్ణద్వయమునకు పరిణామము చెప్పబడినది గాన నిట్లు ఏకపంచాశద్వర్ణాత్మక వైఖరీమాతృకాశక్తిని, గ్రంథకర్త చూపించినాడని సమాధానము.

33-వ సూత్రము, అష్టదశపద్ధము-షోడశదశపద్ధములు.

మూ. కాదిభిరప్తైర్నిరుపచిత మష్టదళాబ్జం చ వైఖరీవర్తైః,

స్వరగణసముపితమేతద్వ్యష్టదళాంభోరుహంచసంచిత్యమ్.

అ. కాదిభిః=కకారము మొదలయిన, అష్టభిః=ఎనిమిదైన వైఖరీవర్తైః=వైఖరీవర్తులచేతను, అష్టదళాబ్జం=అష్టదశపద్ధము, ఉపచితం=కూడుకున్నది. ద్వ్యష్టదళాంభోరుహం చ = షోడశదశపద్ధమున్ను, స్వరగణసముపితం=షోడశస్వరములచేత పుట్టినదిగా, సంచిత్యం=భావింపఁదగినది.

తా. ఇట్లు శ్రీచక్రమందుగల బింద్వాది చతుర్దశారపర్యంతమయిన ఆరు చక్రములను పశ్యంతీ మద్యమా వైఖరీ శక్తి స్వరూపముగా చెప్పినారు. ఇందునల్ల శ్రీచక్రము ప్రకాశవిమర్శాత్మక

మయినందున అందుఁగల కోణచక్రములు విమర్శాత్మకములు, పద
దళములు ప్రకాశాత్మకములుగాన నీ కమలచక్రములు బీజశక్తి స్వరూ
పములు. విమర్శాత్మకమయిన కోణములు పశ్యంత్యాదిస్వరూపములుగా
చెప్పిరి గాన అవశిష్టమయిన ప్రకాశాత్మక అష్టదళ, షోడశదళ, కమల
ద్వయము పశ్యంతీ మధ్యమా, వైఖరీశక్తి మయమని యిచట
చెప్పుచున్నారు. అష్టదళపద్మము - అ-క-చ-ట-త-ప-య-శ - ఈవినిమిది
వర్గములు కాంతిమయమనియు, అకారాదిషోడశస్వరములును షోడశదళ
కమలాకారమును పొందియున్నవనియు చెప్పిరి.

౩౪-వ సూత్రము, వృత్తభూపురములు.

మూ. బిందుత్రయమయతేజస్త్రితయవికారస్థితాని వృత్తాని,
భూబింబత్రయమేతత్పశ్యంత్యాది త్రిమాతృవిశ్రాంతిః.

అ. వృత్తాని = చక్రమందున్న మూడువృత్తములు, బిందుత్రయ
మయతేజస్త్రితయ వికారస్థితాని = రక్త-శుక్ల-మిశ్ర బిందుమయ మయిన
చంద్ర సూర్యాగ్ని మండలముల తేజస్సుయొక్క పరిణామము ఈ వృత్త
త్రయముగా నున్నది. ఏతత్ = ఈపరిదృశ్యమానమయిన, భూబింబ
త్రయం=భూపుర త్రయము, పశ్యంత్యాది త్రిమాతృవిశ్రాంతిః=పశ్యంతీ.
మధ్యమా-వైఖరీ శక్తులకు విశ్రమస్థానముగా నున్నది.

తా. శ్రీచక్రోద్ధారక శ్రుతియందు “వృత్తత్రయం చ ధర్మణీనదన
త్రయం చ” అని యున్నది. శ్రీచక్ర లేఖనలో షోడశదళకమలోపరివృత్త
త్రయమును, తదుపరి భూపుర త్రయమును లిఖించుట శిష్టపరంపరగా
నున్నది.

కొందఱీవృత్తత్రయమును మన్వస్తోపరి, అష్టదళోపరి షోడశ
దళోపరినున్న వృత్తత్రయమని, వృత్తములేనిది కమల ముత్పన్నము
కానేరదని తలంచుచున్నారుగాని యిది సమంజసము కాదు. ఈగ్రంథ
కర్తమతమును అదికాదు. కాన షోడశదళోపరి వృత్తత్రయలేఖనమునే
ఇచట ‘వృత్తాని’ అని వ్యక్తపఱచినారు. ఈవృత్తత్రయము పశ్యంతీ
రూప యోనిచక్రస్థ కోణబిందువగు రక్త శుక్ల మిశ్ర బిందువుల తేజస్సు,
చంద్రాగ్ని సూర్యమండలములు ఈవృత్తత్రయముగా నున్నవి. భూపుర

త్రయమందు పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరిశక్తులు, త్రికోణాది షోడశ దళాంతచక్రములందు విజృంభించి ఈ భూపురత్రయమందు విశ్రమించి నవి గాన, నా శక్తిత్రయమునకు ఈ భూపురత్రయము విశ్రాంతిస్థాన మని తాత్పర్యము.

వెనుక పంచదశీవిద్య కూటత్రయాత్మకమని యా కూటత్రయము చంద్రాగ్ని-సౌరమండలత్రయాత్మకమని నిరూపింపబడినది. తరువాత పరాశక్తి శరీరమందుగల మూలాధారాది ఆజ్ఞాంత కమలషట్కము రెండేసి కమలము లొక్కొక మండలము చొప్పున సోమసూర్యాగ్ని మండలములుగా నున్నవని చెప్పబడినది. అందువలన మంత్రదేవతలు రెండును ఈమండలత్రయాత్మకములుగా నున్నవి. ఈశ్రీచక్రము సైతము మండలత్రయాత్మకమని తెలియుచున్నది.

ఈశ్రీచక్రము నవచక్రాత్మకము. కోణములుగలది చక్రమని, దళములు కలది కమలమని సంకేతము. అందు కోణములు విమర్శాంశములు, దళములు ప్రకాశాంశములుగా ఉన్నవి. త్రికోణ - అష్టకోణ- అంతర్దశార-బహిర్దశార-మన్వస్రములు అయిదున్నా విమర్శాంశములు. సమిష్టిని-౧౫-కోణములుగలవి. బిందు-అష్టదళ-షోడశదళ-భూపురములు నాలుగును కమలములు. ప్రకాశాంశములు ౨౯ దళములు కలవి.

శ్లో. ద్వైరేఖాసంగమస్థానం సంధిరిత్యభిధీయతే,

త్వైరేఖాసంగమస్థానం మర్త ఇత్యుచ్యతే బుద్ధైః.

ఈవచనమువలన ఇందు ౨౪ సంధిస్థానములు, ౨౨ మర్తస్థానములు కలిగి, పరా, పశ్యంతీ, మధ్యమా, వైఖరి, నామకశక్తిచతుష్టయ యుక్తమయి ప్రకాశ విమర్శాంశలగు కామేశ్వరి కామేశ్వరులకు ఈ శ్రీచక్రము స్థానముగానున్నది.

శ్రీచక్రమందు బీజన్యాసక్రమము.

శ్రీవిద్యామహాదధౌః—

శ్లో. కమలం పరిలుంఘ్య మధ్యమాన
స్వరమీశాదియుతం సబిందునాదమ్,
నిగమాది నమోఽంతరే విరాజ
ద్భువి దేవీహృదయ ప్రతిష్ఠితం తత్.

అర్థము. కమలం పరిలుంప్య=ఈ శ్రీవిద్యకు ఆదిని బాలామంత్ర బీజత్రయ ముత్పన్నమయినందున, అందున్న ద్వితీయబీజమందు కామ కల యున్నందున, ఈబీజము లక్ష్మీనారాయణాత్మకమయినందున, కమల మనఁగా క్లింకారమని తెలియుచున్నది. పరిలుంప్య=అందు క కార-ల కార-మ కారములు తీసివేయగా ఈ అనే తురీయస్వరము మిగిలినది. అది సబిందుకం=బిందుయు క్త, ఈశాదియుతిం=‘ఈశాన స్వర్వవిద్యానా’ మనే మంత్రాదివర్ణమయిన ప్రణవయు క్తముగాను, నమోఽంతం=నమః అనేది అంతమందుఁగలది, తత్=ఆమంత్రము, దేవీహృదయప్రతిష్ఠితం=శ్రీచక్ర మధ్యబిందువునందు వ్రాయవలెనని (ఓం ఈం ఈం నమః ఈ అయిదు బీజములు బిందువునందు వ్రాయవలెనని) తెలియుచున్నది.

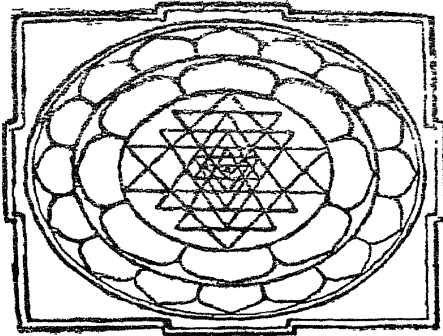
అత్ర సమయమతానుసారేణ అగస్త్యకారికాః—

శ్లో. వృత్తే దృగ్బీజతారాన్న తిమనలపురే మూలమంత్రం ద్విపారే,
బీజాన్యంతర్దశారాదిషు వసుదళమధ్యే చ యాదీశ్చ కాదీక,
టాదీక కాద్యష్టవర్గానథ నృపసదనేషు స్వరాకా బిందుయిక్తా
స్తుద్రావర్గాష్టవర్గాస్తదుచితనిచయం విన్యసే ద్భూపురేషు.

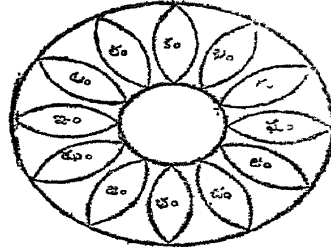
దృగ్బీజం = ఓం, అనలపురేమూలమంత్రం = త్రికోణమునందు పంచదశిమంత్రకూటత్రయము, మిగతది స్పష్టముగా నున్నది.

ఈ శ్రీచక్రమందు బీజన్యాసమును గుఱించి ఈ గ్రంథకర్తలును శ్రీచక్రార్థారమందు అకారాది ఊకారాంతవర్ణమయమయిన మాతృకయే ఆయా చక్రాకారమును పొందియున్నదని వెనుక వివరించినారు. ఇందువల్లను, ఇతర గ్రంథములవల్లను పరిశీలింపఁగా, పరస్పరభేదము అగుపడుచున్నది. బిందువునందు-(ఓం-ఈం-ఈం-నమః) ఈబీజపంచకము నిర్వివాదాంశము. కోణత్రయమందు బాలాబీజత్రయమని కొందఱు, పంచదశికూటత్రయమని కొందఱు, అష్టకోణమందు యాది అష్టబీజము లని కొందఱు, అకారాద్యష్టవర్ణ ప్రథమాక్షరములని కొందఱు, స్వరములు పదియారును ద్వంద్వములుగా నుంచవలెనని కొందఱును ఇటుల అంతటను పరస్పరభేదములుగా చెప్పిరి. వీరి అందఱిమతమును సమ్మేళనముచేసి నిర్ణయించినది యీ దిగువ వ్రాయఁబడుచున్నది.

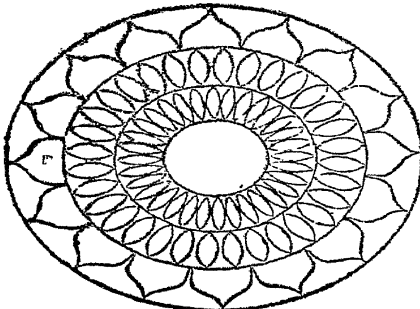
శ్రీచక్రమునకు కమలములకు నైక్యభావనము.

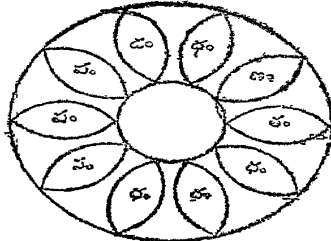
మ ౧. శ్రీచక్రము

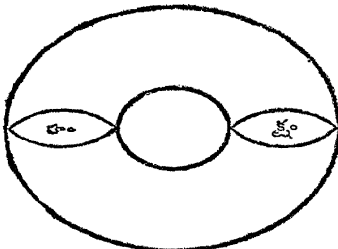
మ ౨. అక్షరాలకమలము

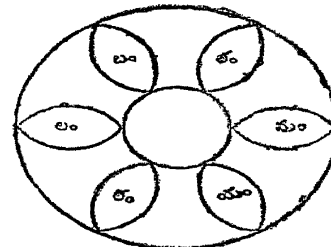
మ ౩. అక్షరాలకమలము

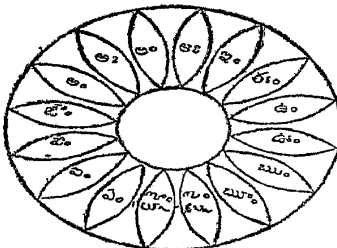
మ ౪. అక్షరాలకమలము

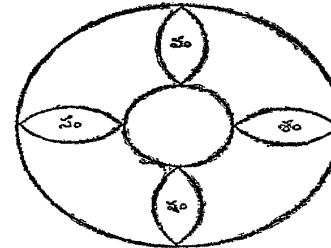
మ ౫. అక్షరాలకమలము

మ ౬. అక్షరాలకమలము

మ ౭. అక్షరాలకమలము

మ ౮. అక్షరాలకమలము

బిందువ్రసనందు:—ఓం ఈం ఈం నమః,

కోణత్రయమునందు:—వామావర్తముగా వింశతి స్థానములు,

అష్టకోణములందు:—సర్వత్ర స్వాగ్రకోణ మారభ్య లేఖన క్రమము ప్రదక్షిణముగా అం.కం-చం-టం-తం-పం-యం-శం, ఈ అష్ట వర్గాదివర్ణములను వ్రాయవలయును.

అంతర్దేశారమందు:—వామావస్తముగా కం-ఖం-గం-ఘం-జం-చం-ఛం-జం-ఝం-ఞం ఇవి వ్రాయవలయును.

బహిర్దేశారమందు:—స్వాగ్రకోణమునుంచి ప్రదక్షిణ క్రమముగా టం-తం-డం-ఘం-ణం-తం-ధం-దం-ధం-సం ఈ పదియు వ్రాయవలయును.

చతుర్థశారమందు:—స్వాగ్రకోణమునుంచి వామావర్తముగా పం ఫం బం భం మం యం రం లం వం శం మం సం హం క్షం ఈ పదు నాలుగు బీజములను వ్రాయవలయును.

అష్టదశమందు:— ప్రదక్షిణ క్రమముగా అం - ఇం - ఊం-ఋం-ౠం-
ఏం-ఓం-ఁం ఈ ఎనిమిది హ్రస్వస్వరములను వ్రాయవలయును.

పోడశేదళములందు:—ప్రదక్షిణక్రమముగా అం-అం-ఇం-ఈం-ఉం-ఊం-ఋం-ౠం-ఌం-ౡం-ఎం-ఒం-ఓం-ఔం-అం-అః, ఈ పదియారు స్వరములను వ్రాసువలయును.

వృక్షత్రయమునకు పైని బాలాబీజత్రయము వింశతి-సౌః.
అను నీమాడు బీజములచే ప్రదక్షిణక్రమముగా చుట్టును వ్రాయ
వలయును.

అవరోహణ క్రమములో:— ప్రథమభూపురమందు—స్వార్గము నుంచి దిక్కులందు విదిక్కులందును ముద్రాబీజత్రయము ద్రాం - ద్రిం - క్షిం ఋం-సః-హ్స్వస్పృ-ప్రా-విం-ఈ బీజములను వ్రాయునది.

ద్వితీయ భూపురమందు:—బ్రాహ్మ్యదులు, బ్రాహ్మీ మాతృ
కాదై నమః, ఏవం సర్వత్ర. తృతీయభూపురమందు—ప్రదక్షిణముగా
అణిమాసిద్ధ్యై నమః, మహిమాసిద్ధ్యై నమః, ఏవం సర్వత్ర. ఈ క్రమ
మున శ్రీచక్రమునందుఁగల నవావరణాలయందును బీజన్యాసముచేసిన

చక్రమును పూజించవలెను. ఈ లేఖనక్రమము నిర్వివాదము, అనేక సంప్రదాయములు కలదియు గాన నిస్సంశయము.

శ్లో. బీజాక్షరయుతం చక్రం యతీనాముత్తమోత్తమమ్,
బీజాక్షరవిహీనం తు గృహస్థానాం ప్రశస్యతే.

ఈ వచనమువలన గృహస్థులు శ్రీచక్రమం దాయా ఆవరణచక్రములం దాయాబీజములను భావించవలెనని అభిప్రాయము. కావున ఈ బీజ న్యాయక్రమము మాత్రము నాలుగశ్రమములవారికిని తెలియవలసి యున్నది.

అథ ఐక్యనిరూపణము.

ముందు శ్రీచక్రమందుగల కమలచక్రములకై క్యము—బైందవ యామలే పార్వతీం ప్రతి శివేనోక్తమ్.—

శ్లో. చతుర్భుజ్జీవచక్రైశ్చ శక్తిచక్రైశ్చ పంచభిః,
నవచక్రైస్తు సంసిద్ధం శ్రీచక్రం శివయోర్వపుః.
త్రికోణమష్టకోణం చ దశకోణద్వయం తథా,
చతుర్దశారం చైతాని శక్తిచక్రాణి పంచ సై.
బిందురష్టదశం పద్మం పద్మం షోడశపత్రకమ్,
చతురస్రం చ చత్వారి శివచక్రాణ్యనుక్రమాత్.

మేళనక్రమము:—

త్రికోణే బైందవం శ్లిష్టం అష్టారేఽష్టదశాంబుజమ్,
దశారయోష్టోడశారం భూపురం భువనాశ్రకే.
శైవానామపి శాక్తానాం చక్రాణాం చ పరస్పరమ్,
అవినాభానసంబంధం యోజానాతి స చక్రవిత్.
త్రికోణరూపిణీ శక్తిః బిందురూపశ్చివస్మృతః,
అవినాభానసంబంధస్తస్మాద్బిందుత్రికోణయోః.
ఏవంవిభాగమజ్ఞాత్వా శ్రీచక్రం యస్సమర్చయేత్,
న తత్ఫలమవాప్నోతి లలితాంబా న తుష్యతి.

ఈ ఐక్యమనునది ప్రధానైక్యము. ఏకవిధముగానున్నను సమ యాచారమునందు—చతుర్విధైక్య పంచవిధైక్య షడ్విధైక్యనుసంధా

నమే అంతర్యాగక్రమమనియు, బౌద్ధావృజాకలాపము ద్వైతప్రతిపాదకమనియు, అద్వైతసిద్ధాంతవిరోధముగాన అనుసంధానార్థమయి ఈచతుర్థైక్యాదులను సమయమతవేత్తలు వివరించిరి.

ఈవ్యాఖ్యానారంభమందుగల తురీయపాదమందు ప్రకాశ, విమర్శ, మిశ్ర, సంవిద్బిందువులనే నాలుగు చిద్బిందువులు పరిలేఖనమందు చూపింపబడినవి. ౯-౧౦ సూత్రముల ఉపన్యాసమునందు అవిద్యాపాదమందు పరదేవతా శరీరవృక్షము బిందుమయముగా పరిలేఖనము నిరూపింపబడినది. విద్యాపాదమందు పరదేవత శరీరమందుగల మూలాధారాది సహస్రారాంత కమలములు పరిలేఖనలతో చూపింపబడినవి. ఈ ఆనందపాదమందు సర్వానందమయబిందు ప్రధానమగు శ్రీచక్ర నిరూపణమయినది. ఇటుల బహుముఖములుగా చెప్పిన అంశములను ఏకముఖము చేయుటకొరకు ఐక్యవివరము తెలియుట ఆవశ్యకమైనది.

ఇక విరాడ్రూపమగు పరదేవతాశరీరవృక్షమందుగల మూలాధారాదికమలములకును, శ్రీచక్రమందుగల కోణచక్రములకును ఐక్యము చూపింపబడుచున్నది. ఇదియును ప్రకాశాంశ విమర్శాంశలమేళనముగానే యున్నది. తత్త్వవృక్షమందు నామరూపములనే రెండుశాఖలేర్పడియున్నవి. అందు రూపము తత్త్వాత్మకము ప్రకాశాంశము; నామము పంచాశద్వర్ణాత్మక మాతృకామయము, శబ్దబ్రహ్మము, విమర్శాంశము గాన నీనామరూపములగు ప్రకాశవిమర్శాంశలకును నామరూపములకును అవినాభావసంబంధము నిత్యయుతము.

మఱియు నీవృక్షమందున్న మూలాధారాదికమలములు పృథివ్యాది తత్త్వాత్మకములుగాన, ఆతత్త్వములు ప్రకాశాంశలుగాన, నీ మూలాధారాదికమలములకును శ్రీచక్రగత త్రికోణాదిచక్రములు పశ్యంత్యాది మాతృకాశక్తిస్వరూపములుగాన, నీచక్రములు విమర్శాంశములుగా నున్నందున, మూలాధారాదికమలములకును శ్రీచక్రగత త్రికోణాదిచక్రములకునుగల ఐక్యము ప్రకాశ విమర్శాంశల కైక్యముగానే యున్నది.

శ్లో. త్రికోణమష్టకోణం చ దశకోణద్వయం తథా,
మనుకోణం చతుష్కోణం కోణచక్రాణి షట్కమాన్.
మూలాధారం తథా స్వాధిష్ఠానం చ మణిపూరకం,
అనాహతం విశుద్ధాఖ్య మాజ్ఞాపద్మం విదుర్భుధాః.
తవాధారస్వరూపాణి కోణచక్రాణి పార్శ్వలి!,
త్రికోణరూపిణీ శక్తిః బిందురూపశ్శివః స్పృతః.
అవినాభావసంబంధః తస్మాద్బిందుత్రికోణయోః.

తా. ఇదివఱకు శ్రీచక్రమందున్న ప్రకాశాంశలగు బింద్వాది కమలములకు విమర్శాంశలగు త్రికోణాదిచక్రములతో సామరస్యము చెప్పబడినది. ఇచట ప్రకాశాంశలగు మూలాధారాదికమలములను శ్రీచక్రగతత్రికోణాదిచక్రములతో సామరస్యమును వివరించుచున్నారు.

శ్రీచక్రమధ్యగతబిందువు పరదేవతాసహస్రారాంతర్గత చంద్రమండలమం దంతర్భావము కలది. ఆజ్ఞాకమలమందు త్రికోణచక్రము కర్ణికగా నున్నది. విశుద్ధకమలమందు అప్యకోణము కర్ణికగా నున్నది. అనాహతకమలమందు అంతర్దశారము కర్ణికగా నున్నది. మణిపూరకమలమందు బహిర్దశారము కర్ణికగా నున్నది. స్వాధిష్ఠానకమలమందు చతుర్దశారము కర్ణికగా నున్నది. మూలాధారకమలమందు భూపురము కర్ణికగా నున్నది.

ఇటులనే గ్రంథాదినున్న ప్రకాశ-విమర్శ-మిశ్రబిందువులు శారీరవృక్షమందు ఆత్మా - అవ్యక్త-మహత్తత్త్వములుగా నున్నవి. ఆశారీరవృక్షము మూలాధారాదిసహస్రారాంతకమలములం దంతర్భావము. శ్రీచక్రగత బింద్వాదికమలములు త్రికోణాదిచక్రములందంతర్భావము. శ్రీచక్రగత త్రికోణాదికోణచక్రములు మూలాధారాదికమలములం దంతర్భావము. సకలకోణచక్రములును త్రికోణచక్రమం దంతర్భావము. సకల కమలములును బిందువునం దంతర్భావము. ఆబిందువు త్రికోణచక్రమం దంతర్భావమని భావింపవలయును.

౧. పరదేవతాశ్రీచక్రయో రైక్యం. ౨. శ్రీచక్రబ్రహ్మాండయో రైక్యం. ౩. బ్రహ్మాండపిండాండయో రైక్యం. ౪. మాతృకాదేవతయో రైక్యం. ఇది చతుర్విధైక్యము.

౧ శ్రీచక్రము ౨ మాతృక ౩ పంచదశీవిద్య ౪ లలితాదేవత
 ౫ బ్రహ్మాండము ౬ పిండాండము. ఈ ఆటను కార్యకారణధర్మమును,
 పరస్పర సంబంధమును, సమానధర్మములును కలిగియున్నవి గాన సాధ
 కులు ఇందు దేనిని ఆద్యంతములుగా విచారించినను తక్కినవి అవే ధర్మ
 ములు గలవని తెలియుచున్నది గాన, నీ ఆరువస్తువులకు సామరస్యమును,
 ఏకత్వమును సంపాదించుటయే సమయమతమందు పరదేవతారాధన
 యనియు, నిదియే అంతర్యాగమనియు, షడ్విధైక్యమని స్వరూపవేత్తలు
 నిశ్చయించిరి.

ఈషడ్విధైక్యమును గౌడపాదాచార్యులవారు మరియొక విధ
 ముగా నిర్దేశించిరి. సుభగోదయే:—

శ్లో. కలాయాం బిందై వ్యక్యం తదను చ తయోర్నాదవిభవే
 తయోర్నాదేవై క్యం తదను చ కళాయామపి తయోః,
 తయోర్బిందావై క్యం త్రితయవిభవై క్యం పరశివే
 తదైవం షోడై క్యం భవతి హి సపర్యా సమయినామ్.

ఈచతుర్విధైక్యషడ్విధైక్యముల పర్యవసాన మేమనిన; జగత్తును
 సాధకునిశరీరమును నామరూపములనే రెండు ధర్మములు కలవి. ఈ
 రెంటిచే నిండియున్నవి. ఈనామరూపములు బహువిధములుగానున్నం
 దున ఇందు కార్యకారణభేదమును, జ్యేష్ఠ కనిష్ఠభావమును తెలుసు
 కొనుటకు శక్యముగాక, తన నిజరూపమును కూడ తెలుసుకొనుటకు
 శక్యము గాకపోవుటయే గాక తనయందును, జగత్తునందును ఈనామ
 రూపములకన్న వేరొక వస్తువే లేనట్లు కూడ జనులకు భ్రాంతిని, నాస్తిక
 బుద్ధిని కలుగఁజేయుచున్నవి గాన నీనామరూపముల యథార్థమును
 విచారించవలసియున్నది.

నామరూపములవిచారణ.

ఈ నామరూపములు రెండును వెనుకటి తత్త్వవృక్షమందు
 అవ్యక్తమనే మాయాశక్తియందు జనించిన రెండు శాఖలుగానుండి,
 పిండాండ బ్రహ్మాండముల వ్యాపించి నిండియున్నవి.

అందు రూపమును ముందు విచారితము. ఈరూపము నేత్రేంద్రియముచే గ్రహింపబడుచున్నది. ఇది ఆదిని సూక్ష్మాకారము క్రమముగా స్థూలమయినది; కలాత తత్త్వభువనాత్మకముగా నున్నది. కలయన పరమాణువు. తత్త్వమన ౨౪ తత్త్వములు. భువన ౧౪ భువనములు. రూపము నిండియున్నది. దీని ఉత్పత్తి ఎట్టిదనిన:—తత్త్వవృక్షమండ వృక్ష సరోవర్ధిబిందువు శివశక్తి మేళనమయిన నిర్గుణబ్రహ్మవస్తువు చంద్రావృక్షమననున్నది. బ్రహ్మాండావిర్భావకాలమందు నిర్వరంగసముద్రము దలలు వలెను, ఆకాశమందు మేఘమువలెను, ఆ బ్రహ్మవస్తువునందు ఇచ్చాశక్తి క్షుద్రయంబయినపుడు ఆ పరమాత్మయొక్క పురోభాగమందు గ్రహణాత్మకమయిన మాయాశక్తి అవ్యక్తనామము కలిగి త్రికోణాకారమగు రెండవబిందువుగా నావిర్భవించినది. అందు వ్యక్తమనే నామము గల మహాత్తత్త్వము కలిగినది అం దహంకారము, అందు ఆకాశాది భూతములు క్రమక్రమముగా కలిగినవి. అందు వాయువువఱకు సూక్ష్మము; అగ్ని నుంచి రూపము స్థూలమయినది. వానియం దనేక శాఖలు. వీని సమష్టి పరమాణువు; వానివలన ౨౪ తత్త్వములు భువనములు కలిగినవి.

తిరిగి లయకాలమందు క్రమముగా కార్యము కారణమందు లయమగుచున్నది. దిగువనున్న పరికరము అవ్యక్తమందును, అది బ్రహ్మమందును అడఁగును. ఇది రూపముయొక్క ఆద్యంతములు.

ఇక నామోత్పత్తి. వెనుకటి వృక్షమందుగల మాయాస్వరూపా వ్యక్తము నాదస్వరూపము. ఈనాదము తత్త్వవృక్షమందున్న సరోవర్ధిబిందు వికసనమువలన కలిగినది. శ్రోత్రేంద్రియముచే గ్రహణమగుచున్నది. ఈ నాదోత్పత్తికాలమందు మంద్రమధ్యమాది భేదమును, అకారాదిభేదమును లేనందున అవ్యక్త మనఁబడుచున్నది. అంతపర్యంతము సూక్ష్మము. అందువలన క్రమక్రమముగా అకారాది ఎనిమిది హ్రస్వస్వరములు కలిగినవి. ఆదిబిందువు శివశక్త్యాత్మకముగాన, అకారాది ప్రతిస్వరమును స్త్రీ పుం భావమును పొందినవి. అందువలన ప్రతి స్వరమును హ్రస్వము, దీర్ఘము అని రెండు రూపములను పొందినవి. హ్రస్వములు పుంభాగము. దీర్ఘములు స్త్రీ భాగములు. ఇట్లు

౧౪ స్వరములు కలిగినవి. ఆదిబిందువు నాదము విసర్గలుగాన నీ బిందు విసర్గలు కలసి ౧౬ స్వరము లయినవి. వానివలన కకారాది వ్యంజనములు కలిగి ౫౦ వర్ణమయ మాతృక ఉత్పన్నమయినది. ఈ నామము వర్ణ, పద మంత్రములుగా వికసించి బ్రహ్మాండము పిండాండము నిండియున్నది.

శ్రు. సచ్చిత్సుఖాత్మకం బ్రహ్మ నామరూపాత్మకం జగత్ .

ఈశ్రుతివలన పిండాండబ్రహ్మాండములందు సత్త్వాసత్యములనే బ్రహ్మవస్తువు మాయాభాగమును కలసియున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఎట్లనిన: “సత్తామాత్రమగోచరః.” ఈశ్రుతివలన బ్రహ్మవస్తువు సత్తామాత్రముగా నామరూపములను ఉపాధియందిమిడి ఉన్నదని తెలియుచున్నది గాన, నామరూపాత్మకమయిన జగత్తునందు చల నాదులు వృద్ధిక్షయములకు కారణవస్తువు బ్రహ్మభాగముగాను, అది సచ్చిదానందస్వరూపమనియు, అందులకుపాధి నామరూపములనియు, ఆ బ్రహ్మవస్తువు ఈయుపాధియందు లేనపుడు నామరూపములు మాయా స్వరూపములుగాన వ్యర్థములనియు, ఇట్లు సత్త్వాసత్యమేళన జగత్తుని వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. ఇందువలన ప్రత్యక్షముగా నున్న నామరూపములు అసత్యభాగముగాను, సత్తారూపము అప్రత్యక్షము సత్యముగాను నున్నది.

ఈనామరూపములు మాయాస్వరూపమయిన అవ్యక్తమువలన కలిగినవి గాన, మాయాస్వరూపములుగానే యున్నవి. మాయాబీజము వలన కలిగిన వృక్షము మాయామయముగనే యుండును. అందు కలిగిన బీజములును మాయాబీజములుగనే యుండును గాని నిజములు కానేరవు.

సకలోపనిషత్తులందును పరాశక్తిని సచ్చిదానందస్వరూపిణిగా వర్ణించుచుండఁగా, ఇచట అవ్యక్తరూపమూలప్రకృతిని మాయా స్వరూపమని చెప్పుట యుక్తమా యనిన;

శ్రు. ద్వే విద్వే వేదితవ్య ఇతి హస్త యద్భ్రహ్మవిదో వదంతి,
పరా చైవాపరా చ.

తత్త్వవృక్షమందుఁ గల ప్రథమబిందువునందు సదాశివతత్త్వముతో మేళనముగా బ్రహ్మశక్తిస్వరూపిణి యగు పరాశక్తి సచ్చిదానందస్వరూపిణియై సర్వతత్త్వైకైకాంతగా నున్నది. ఇది శక్తియొక్క ఆదిరూపము.

ఇక రెండవది. జగత్ప్రవృత్తికొఱకు ఆవిర్భవించిన త్రికోణాకారమయిన మాయాస్వరూప అవ్యక్తమనే మూలప్రకృతిగా నున్నది గాన పరా అనియు, అపరా అనియు, బ్రహ్మశక్తి అనియు, మాయాశక్తి అనియు, రెండు నామములు కలిగియున్నారు.

శ్రు. ఏకథా బహుథా చైవ దృశ్యతే జలచంద్రివదితి,
మామైషా తస్య దేవస్య యయా సమ్మోహితః స్వయం.

శ్లో. యథా మాయామయాద్భిజాజ్ఞాయతే తన్నయోఽంకురః,
నాసౌ నిత్యో న చోచ్ఛేదీ తద్వద్ధర్మేషు యోజనా.

తా. జగత్తునందున్న నామరూపము లిట్టివని తెలుసుకుని, నామ రూపాత్మకమయిన జగత్తును మిథ్యగాఁ దలంచుచు, అందుఁగల సచ్చిదానంద వస్తువును బ్రహ్మస్వరూపముగా భావించవలెను. ఇదియే సకల నిగమాగమములచేతను, బ్రహ్మవేత్తలచేతను, ప్రతిపాదితమయిన రహస్యముగా నున్నది. ఇదియే నీవిచారణ మ్యవసానము.

శ్రీచక్ర బ్రహ్మాండ సింహాండముల కైక్యము.

కారీరకమిమాంసే:—

శ్లో. త్వగస్పృహంసమేదోఽస్థితాతవశ్శక్తిమూలకాః,
మజ్జాశుక్లప్రాణ జీవాధాతవశ్శివమూలకాః.
నవధాతుమయో దేహో నవయోనిసముద్భవః,
దశమిథాధాతురేకైవ పరాశక్తిస్తదీశ్వరీ.
ఏవం సింహాండముత్పన్నం తద్వద్భ్రహ్మాండముద్భవౌ,
పంచభూతాని శాక్తాని మాయాదీని శివస్య తు.
మాయా చ శుద్ధవిద్యా చ మహేశ్వరసదాశివౌ,
పంచవింశతితత్త్వాని తత్రైవాంతర్భవంతి వా,
శివశక్త్యాత్మకం విద్ధి జగదేతచ్ఛరాచర మితి.

ప్రకారాంతరైక్యము.

శ్లో. పిండబ్రహ్మాండయోరైక్యం లింగసూత్రాత్తనోరపి,
స్వాపావ్యాకృతయోరైక్యం తేత్రజ్ఞపరమాత్మనోః.

ఆయుమర్థః.—పిండబ్రహ్మాండయోరైక్యం జ్ఞాతవ్యం. తతః
లింగాత్తసూత్రాత్తనోరైక్యం, లింగం నామ శరీరం:—మన ఆది ఏకా
దశేంద్రియగణః, సూక్ష్మభూతపంచకం తన్నాత్మాణి, ఏవం షోడశకం
లింగశరీరమితి. సూత్రాత్తా నామ పిండాండావచ్ఛిన్నో వాయుః లింగ
శరీరస్య ఆర్చిరాదిమార్గస్థాపకః తయోరైక్య పరమంతవ్యం. స్వాపా
వ్యాకృతయోః, స్వాపః సుషుప్త్యవస్థాఃన్న సాక్షీ ప్రాజ్ఞ ఇత్యుచ్యతే,
అవ్యాకృతః, అవిద్యాశబలితం బ్రహ్మతయోరైక్యం భావ్యం. తేత్రజ్ఞ
పరమాత్మనోః, తేత్రజ్ఞో జీవః, పరమాత్మా బ్రహ్మస్వరూపం, తయో
రైక్యం భావ్యం. ఏతశ్చ మహావాక్యార్థే విస్తరితమ్.

స్థూల సూక్ష్మ సూక్ష్మతరచక్రమేళనమ్.

తత్రాదౌ స్థూలచక్రనిరూపణం. యోగినీహృదయే:—

ఆకులే విషుసంజ్ఞే చ శక్తౌ ఽహ్ని తథా పునః,
నాభావనాహతే శుద్ధౌ లంబికాగ్రే భ్రువోఽంతరేతి.

తా. మూలాధారాదిసహస్రారాంతకమలములందు శ్రీచక్ర
మండలముల ఆష్టచక్రమేళనము స్థూలచక్రమేళన మనబడును. విశుద్ధ
కర్ణికలంబికయును దశారద్వయము ఏకచక్రముగను భావించినపుడు
“ఆష్టచక్రా నవద్వారా” అనేశ్లోత శరీరచక్రములకు సమానముగా
వర్తించుచున్నది. ఇది స్థూలచక్రభావన యనబడును.

సూక్ష్మచక్రభావన.

శ్లో. ఇందౌ తదర్థే రోధిన్యాం నాదనాదాంత ఏవ చ,
శక్తౌ పునర్వాప్యపికాయాం సమనోస్తనగోచరే,
మహాబిందౌ పునశ్చైవత్రీధా చక్రం విభావయేత్.

తా. సాధకుని భూమిభ్యమునుంచి సహస్రారమధ్యవఱకును
ఈ సంజ్ఞలుగల చక్రము లున్నవి. ఆరోహణ క్రమమున ౧ చంద్ర
మండలము, ౨ ఆర్ధచంద్రాకారము, ౩ రోధిని, ౪ నాదము, ౫ నాదాం

తము, ౬ శక్తి, ౭ వ్యాపిక, ౮ సమనా, ౯ ఉన్ననా ఈ తొమ్మిదియు శరీరమందు సూక్ష్మకమలములుగా చున్నవి. వీనియందు శ్రీచక్రగత భూపురాదిగా బిందువ్యంతముగలనచక్రముల కైక్యము భావించవలెను. ఇది సూక్ష్మచక్రభావన. సహస్రారాంతర్గతచంద్రమండలమునందు, నవ చక్రసహిత శ్రీచక్రభావన సూక్ష్మతరచక్రభావన యనబడును. ఇటుల శ్రీచక్రమును శరీరమందు ఈమూడువిధములుగా భావించవలెను.

సూక్ష్మచక్రస్వరూపము.

శ్లో. ఆజ్ఞాంతం సకలా ప్రోక్తం తతస్సుకలనిష్కళం,
ఉన్నన్యంతం పరేస్థానే నిష్కలం చ తథా స్థితం.
దీపాకారార్థమాత్రశ్చ లలాటవృత్త ఇష్యతే,
అర్థమాత్రస్తదాకారః పాదమాత్రస్తదార్థవృత్తః.
జ్యోతస్సాకారో తదర్థాంశో రోధినీ త్ర్యంబవిగ్రహః,
బిందుద్వయాంతరాశ్చ సేవరూపో మణిప్రభః.
కలాంశో ద్విగుణాంశశ్చ నాదాంతో విద్యుదుజ్జ్వలః,
హలాకారస్తు సవ్యస్తబిందుయుక్తో విరాజతే.
శక్తిర్వామస్తబిందూద్యత్సిరాకారా తథాపునః,
వ్యాపికాబిందువిలసత్త్రికోణాకారతాం గతా.
బిందుద్వయాంతరాశ్చ రుజురేఖామయీ పునః.
సమనా బిందువిలసద్బిరుజురేఖా తథోన్నతీ.

శక్త్యాదీనాం వపుస్సూక్ష్మదాద్వాదశాదిత్యసన్నిభం,
చతుష్పత్తిస్తదార్థవ్యం తద్ద్విగుణం ద్విగుణం తతః.
శక్త్యాదీనాం తు మాత్రాంశో మనోస్తన్యాస్తథోన్నతీ.
దేశకాలానవచ్ఛిన్నం తదార్థవ్యం పరమం మహత్,
నిసర్గసుందరం తత్తు పరానందవిఘ్నార్థితమ్.

ఇటుల శ్రీచక్రమును సాధకశరీరమందు త్రిధాగా భావించి నపుడు జీవన్ముక్తుడగును.

శ్రీచక్రప్రతిపాదక శ్లోకయః.

శ్రు. అష్టాచక్రా నవద్వారా దేవానాం పూ రయోధ్యా,
తస్మాగ్ం హిరణ్మయః కోశః స్వర్గో లోకో బోధితిమా వృతతి.

ఁచుము. అష్టాచక్రా = బింద్వాది భూపురాంతము దశారయుగము
 ఁకచక్రముగాన ఎసిమిది చక్రములును, నవద్వారా = నవకోణములును
 కలిగి, దేవానాంపూః = కామేశ్వర్యాది సకలావరణదేవతలకు నివాస
 స్థానము బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వర, ఈశ్వరసదాశివులకును స్థానము చంద్రాగ్ని
 సూర్యులు మండలములుగా నున్నందున వారికిని స్థానమని, అయో
 ధ్యా = భాగ్యహినులకు లభ్యముకానిది అగమ్యమును, తస్యాగ్ం
 హిరణ్మయః కోశః = ఈచక్రవధ్యసన్న బిందువు జ్యోతిర్మయకోశ
 ముగా నున్నదని, స్వర్గలోకో జ్యోతిషావృతః = ఈ బిందుతత్త్వము
 స్వర్గలోకము తేజోమయమని తాత్పర్యము.

ఈశ్రుతి సాధకజనశరీరపరమునందును వర్తించుచున్నది. మూలా
 ధారాది సహస్రారాంత కమలములు 2 ను, లుబికాగ్రమందొక కమల
 మును కలసి ఎసిమిది చక్రములు గలది. నవద్వారములు శ్రోత్రనాసా
 దులు కలది. ఇంద్రియపాలకులగు మిత్రవరుణాది దేవతలకు స్థానము.
 అవిద్యాగ్రస్తులకు అంతర్ముఖత్వమునకు అసాధ్యము. సహస్రార కమ
 లాంతర్గత చంద్రమండలము తేజోమయము. అజ్ఞాచక్రోపరిసహస్ర
 రాంతము జ్యోతిస్సర్వలోకము గాన స్వర్గలోకము. ఇట్లు ఈశ్రుతి
 శ్రీచక్రపరముగను, శరీరపరముగను కూడ వర్తించుచున్నది గాన
 సాధకజనశరీరములకును, శ్రీచక్రమునకును, ఈషద్భేదమును లేదని
 తెలియుచున్నది.

శ్రు. పుత్ర నిర్ఋత్యా వై దేహః, అచేతా యశ్చ చేతనః,
 స తం మణి మవిందత్, సోఽగ్రీవః ప్రత్యముంచత్. సోఽజిహ్వ అసజ్జత
 ఇతి. అ. ఋచోయమధః, పుత్రోనిర్ఋత్యా వై దేహః = లక్ష్మీపుత్రు
 డయిన మన్తభుండు, అచేతాయశ్చచేతనః = ఏ హేతువుచేత శరీరము
 లేనివాఁడో అందువలననే మనస్సును లేనివాఁడు. ఈవాక్యము ఈశ్వర
 పరముగను వర్తించును. సతం మణి మవిందత్, అంధోమణి మవిందత్ =
 శరీరము లేనివాఁడు గాన అంధుండయిన ఆ మన్తభుండు సకలనిగమాగమ
 ప్రసిద్ధమయిన శ్రీవిద్యారూప పంచదశాక్షరి విద్యారత్నమును వేదము
 నుంచి కనిపెట్టినాఁడు. నేత్రములున్నవాఁడు వస్తువులు చూచుట
 ప్రసిద్ధము. ఇచట అప్రసిద్ధమయినను దేవతానుగ్రహరూప భాగ్యసూచ

నగా నున్నది. సోఽగ్రీవః ప్రత్యముంచత్ = మణి సంభవించినపుడు కంతమందు ధరించుట ఫలము లోకధర్మము. అట్లే అతఁడును కంతములేనివాఁడైనను ఆవిద్యారత్నమును కంతమందు ధరించెను. సోఽజిహ్వఃసజ్జత = అజిహ్వఁడయిన అతఁడు ఉపాసించి చంద్రకలాస్వాదన చేసెదనని అందువలన నీవిద్యాభేదములలో ఒక మంత్రమునకు మంత్రభుషిగా ప్రసిద్ధి గలదు.

శ్రు. నైతమృషిం విదిత్వా నగరం ప్రవిశేత్, యది వా ప్రవిశేత్, మిథో చరిత్వా ప్రవిశేత్, తత్సంభవస్య వ్రతం.

అర్థము. సాధకులు శ్రీచక్రమును తమ శరీరమందుఁగల కమలములతో ఐక్యముగ భావించి సహస్రారాంతర్గతబిందుస్థానమందు మనోలయానుసంధానముచేయుట ఫలితముగా నున్నందున, బ్రహ్మ అట్టి అనుసంధానకాలమందు ఋషిన్యాసాదికమును జపసంఖ్యాదులును లేవని ఈశ్రుతి చెప్పుచున్నది. ఆకాలమందు ఋష్యాదిజ్ఞానము వినాగానే శ్రీచక్రమందు ప్రవేశించవలెను. యదివా ప్రవిశేత్ = ఆ అనుసంధానకాలమందు, మిథో చరిత్వా ప్రవిశేత్ = శివశక్త్యాత్మకమైన హంసద్వంద్వసామరస్యమును కనిపెట్టి అందు ప్రవేశించవలెను. ఏతత్సంభవస్య వ్రతం = ఇది మంత్రవ్రతము. మంత్రభుఁడును స్త్రీ పురుషద్వంద్వసామరస్యమును కనిపెట్టి అందు ప్రవేశించుచున్నాఁడు గాన ఆసామ్యముచే మంత్రవ్రతమని చెప్పిరి.

అనంగఃపూర్వం విద్యారత్నం పంచాశద్వర్ణాత్మకం షోడశనిత్యాత్మకం షోడశకలాత్మకం నానావేదేషు నానాస్మృతిషు నానాపురాణేషు నానావిధాగమేషు విప్రక్షిల్లం దృష్టవాన్. పంచాశద్వర్ణాన్ త్రేధా విభజ్య ఖండత్రయం కృత్వా త్రిపురసుందర్యాః షోడశనిత్యాన్ తత్రాంతర్భావ్య ప్రతిపదాది పంచదశతిథీః పంచదశస్వరరూపకలాసు పంచదశనిత్యానంతర్భావ్య షోడశీరూపమహానిత్యా ధ్రువకలాం బిందావంతర్భావ్యపంచాశద్వర్ణాత్మకం మాతృకాచక్రం ఖండత్రయం కృత్వా సోమసూర్యానలాత్మకతయా, బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరాత్మకతయా, సత్వరజస్తమస్తత్త్వి వ్యవస్థితతయా, జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యవస్థాపన్నతయా, సృష్టిస్థితిప్రలయభూతతయా నిశ్చిత్య, శ్రీవిద్యాత్మకే తురీయేపంచదశకలానా

మంతర్భావం విభావ్య, భువనేశ్వరీప్రభృతీనాం నవానాం యోగినీ
విద్యానాం త్రికన్యైకైకప్రాంకారేణాంతర్భావ మంగీకృత్య సర్వ
భూతాత్మకం, సర్వమంత్రాత్మకం, సర్వతత్త్వాత్మకం, సర్వవేదాత్మకం,
సర్వశబ్దాత్మకం, సర్వశక్త్యాత్మకం, త్రిగుణాత్మకం, త్రిఖండం, త్రిగుణా
తీతం, సాదాఖ్యాయాః పరస్యా అయం పంచవింశం శివశక్తిసంపుటా
త్మకం హంసద్వంద్వం నిశ్చిత్త్య, వర్ణపంచదశకేన మూలవిద్యా మనే
వ్యత్. తదనంతరస్యాతం మంత్రరాజం గ్రీవాయాం ధృతవాన్.
తదనంతరం చంద్రకలాస్వాదనం కృతవానితి. సమస్తభోజస్య మంత్రస్య
ఋషిరిత్యర్థః.

అనంగశబ్దశ్శివపరత్వాచ్చాస్యాః కాదివిద్యాయాశ్శివరూపదక్షి
ణామూర్తిఋషిత్వం లోకే ప్రసిద్ధం, వై దేహీ జనయామానేతి శ్రుతా
స్పష్టం.

రుద్రయామలే విశేషః—

శ్లో. పృశ్నయో నామ మునయస్సర్వే చక్రసమాశ్రయాః,
నేవ్యమానాశ్చక్రవిద్యాం దేవగంధర్వపూజితాం.
అగ్నిహోమాత్మకం చక్ర మగ్నిహోమమయం జగత్,
అగ్నావంతర్భభౌ భాను రగ్నిహోమమయం స్తుతమ్.
త్రిఖండం మాతృకాచక్రం సోమసూర్యానలాత్మకం,
త్రికోణం బైందవం సోమ్య మష్టకోణం చ మిశ్రకమ్.
చతుర్దశారం వహ్నేస్తు చతురస్రం చ భానుమత్,
ఏతత్ప్రసాదాదింద్రాద్యా వసవోఽష్టా మరుద్గణాః.
యేయే సమృద్ధా లోకేఽస్తి త్రిపురాచక్రనేవకాః,
పురత్రయం చ చక్రస్య సోమసూర్యానలాత్మకం.
మహాలక్ష్మ్యైః పురం చక్రం తత్రైవాస్తే తయా శివ. ఇతి.
ఇమమేవార్థం శ్రుతిరప్యహః—

అరుణోపనిషన్నామారుణాయా భగవత్యాః ప్రతిపాదికా ఉప
నిషత్, అరుణామేవ ప్రతిపాదయతి. ఇదమర్థం దృష్టవా నరుణకేతు
ర్నామ ఋషిః.

శ్రు. ఇమానుకం భువనా సీషధేమ, ఇంద్రశ్చ విశ్వే చ దేవాః,
యజ్ఞం నస్తన్వం చ ప్రజాం చ, ఆదిత్యై రింద్రస్సహసీషధాతు.

అర్థస్తు. ఇమానుకం భువనా సీషధేమ=పృథ్వీయోనామమునయః
పరస్పరం సంగిరంతే, ఇమాం=చక్రవిద్యాం, నుకం=వితర్కే, భువనా=భువ
నాని, సీషధేమ=అవగచ్ఛామ. ఇమాం చక్రవిద్యా ముచాత్రిత్యైవ భువ
నాన్యవతిష్ఠంత ఇతి వితర్కయామ ఇత్యర్థః. ఇంద్రశ్చ విశ్వే చ దేవాః=
ఇంద్రవిశ్వేదేవాదయశ్చచక్రవిద్యాముచాత్రిత్యైవ వసత ఇతి. యజ్ఞంచ
నస్తన్వంచ ప్రజాంచ, ఆదిత్యై రింద్రస్సహసీషధాతు, యజ్ఞం=ఆగ్ని
షోమాదికం, నః=అస్తాకం, తన్వం=తనూం శరీరార్థం షత్సమితి యావత్,
ప్రజాం=సంతానం, చకారాత్ సర్వాస్సంపదః, ఆదిత్యైః=మరుద్భజైస్సహ,
ఇంద్రః = చక్రవిద్యోపాసనా త్ప్రప్తపరమైశ్వర్యః, ఇంద్రః = చక్ర
విద్యా మస్తాక ముపదిశ్య, నిషధాతు = సంపాదితవాక్.

ఆదిత్యై రింద్రస్సగణో మరుద్భిః, అస్తాకం భూత్వవితా తనూనాం,
మంత్రద్వయస్థాయమన్తః పుత్రమిత్రకళేత్రాదీనాం రక్షకః భవత్వితీ.
ఇంద్రవీవాస్తాకం యోగక్షేమసంపాదక ఇతి.

శ్రుత్యంతరం. అగ్ని మిచ్ఛధ్వం భారతాః రాజ్ఞ సోమస్య
తృప్తాసః, సూర్యేణ సయుజోపసః. అర్థః. పృథ్వీయ శ్చక్రవిద్యానుష్ఠానే
త్వరమాణాః పరస్పరం సంగిరంతే, హేభారతాః - భాయాం = భారూ
పిణ్యాం బోధితిరూపాయాం చక్రవిద్యాయామితి యావత్, రతాః =
ఉపాసనరతాః, ఉత్తిష్ఠ=ఉపాసనోపక్రమంకురుత, మాస్వప్త=అప్రమత్తా
భవత, అగ్నిమిచ్ఛధ్వం = స్వాధిష్ఠానగతాగ్నింప్రజ్వలయత, రాజ్ఞ
సోమస్య=ఉమయా సహితసోమః. చంద్రమండలాంతర్గత భైందవస్థాన
గతత్వాత్ = దేవ్యాః చంద్రస్య సోమశబ్దవాచ్యత్వసిద్ధిః. తస్య =
చంద్రస్య, నిష్క్రందైః, తృప్తాసః = తృప్తాః, సూర్యేణ=అనాహత విశుద్ధ
మధ్యగతసూర్యేణ సయుజాః; చంద్రాగ్నేర్వర్త్యవర్తినేత్యర్థః. ఉపసః=
ఉపః కాలే; తస్మి న్కాల ఏవ భగవతీ నిదిధ్యాసనాదే ర్విహి
తత్వాదిత్యర్థః.

శ్రు. ఆప్లవస్వ ప్లవస్వ ఆండిభవజమా ముహుః, సుఖాదీం
దుఃఖనిధనాం ప్రతిముంచస్వ స్వాం పురం.

అర్థః. పృశ్నయశ్చక్రవిద్యాం స్తువంతి, ఆప్లవస్వ = ఆపాద
మస్తకం ప్లవనం, అమృతనిష్కంధనేచనం కురు, ప్లవస్వ = ప్రకర్షేణ
ప్లవనం ద్విసప్తతినహస్రనాడీమార్గేవా నేచనం కురు, ఆండిభవజమా
ముహుః—ఆండి=పిండాండం బ్రహ్మాండంచ, భవ = పిండాండరూపేణా
స్తదీయేన బ్రహ్మాండరూపేణ బాహ్యేన భవదీయేన, ప్రాప్నుహి =
భవత్సాయుజ్యం దేహీత్యర్థః. సుఖాదీం దుఃఖనిధనాం—సుఖాదీం=సుఖ
ప్రథమాం-సుఖాత్తి కాం, దుఃఖనిధనాం = దుఃఖస్య నిధనో నాశో యత్ర
దుఃఖనిధనాం, అవిజ్ఞాతదుఃఖగంధా మిత్యర్థః. ప్రతిముంచస్వ స్వాం
పురం - స్వాం = భగవతీం, పురం=బిందమండలం; శ్రీచక్రరూపాం వా,
ప్రతిముంచస్వ=అధితిష్ఠస్వ ప్రాపయేత్యర్థః.

ఏతాదృశానేకశ్రుతిస్త్రుతిప్రసిద్ధబ్రహ్మవిద్యాస్వరూప శ్రీవిద్యాం
కేచన బ్రాహ్మణా ఆపి కాలమార్గరతాః. అవిజ్ఞాతశ్రుత్యర్థాః. తాంత్రిక
మితి వదంతః ముహ్యంతి.

శ్లో. శ్రుతితాత్పర్యమఖిలమబుద్ధ్యా భ్రామ్యతే జడః,

వివేకీ త్వఖిలం బుద్ధ్యా తిష్ఠత్వానందవారిధౌ.

ఆఖిలం బుద్ధ్యా ఇత్యనేన కాండప్రయమితి నిష్కుర్వః.

శ్రీదేవ్యాః సాదారవిందమహిమా,

శ్రు. మరీచయస్సన్వయంభువాయేశరీరాణ్యకల్పయః, మాచలే
ఖ్యాస్తతీరిషత్ . అర్థః. యే మయాఖా.=పప్యంత్రత్ర త్రిశతసంఖ్యాకాః,
శరీరాణి కాలాత్త కాని పప్యంత్రత్ర త్రిశతసంఖ్యాకాని 3౬౦ దినాని
తాన్యేన సంవత్సరః, సంవత్సరో వై ప్రజాపతీరితి శ్రుతే, తే దేహం
కల్పయంతు తే మరీచయః తే భగవత్యా దేహం కల్పయంతు = దేహ
మాశ్రయంతు, దేహశబ్దేన దేహవయవశ్చరణ ఉచ్యతే, శ్రీదేవ్యా
శ్చరణోత్పన్నా ఇత్యర్థః. మాచలేఖ్యాస్తతీరిషత్ . తేతవ ఖ్యాతిః జ్ఞానం
మాచతీరిషత్, అస్తా న్న జహాతు, భవద్విషయకం జ్ఞాన మస్తాకం సిద్ధ్య
త్విత్యర్థః.

3౬౦-షష్ఠ్యత్తరత్రిశతకము.

శ్రు. లోకస్య ద్వార మర్చిమత్పవిత్రం జ్యోతిష్ప్రాభజమానం మహాస్వత్, అమృతస్య ధారా బహుధా దోహమానం చరణం నో లోకే సుధితాం దధాతు.

అర్థః. లోకస్య = స్వనివాసస్థానస్య సాయుజ్యస్య వా ప్రహృ లోకాదేర్వా, ద్వారం ద్వారభూతం తత్ప్రక విత్యర్థః. అర్చి మత్=అర్చింపి మయాఖాః అస్య సంతతి అర్చిమత్, షవిత్రం. కిరణాః స్వయ మతిశుద్ధం. జ్యోతిష్ప్రత్ = చంద్రకలాస్వరూపం, మహాస్వత్. సూర్యకలాయుక్తం, ప్రాజమానం=ప్రకాశమానం, అమృతస్య ధారా= సుధాప్రవాహాన్, బహుధా=బహుప్రకారేణ, ద్విసత్తేసహస్రనాడీ మార్గేషు, దోహమానం = కిరత్ చంద్రమండల గళత్సుధాధారా ప్రవాహాన్ స్వనిర్ణేజనపవిత్రితాన్ వస్తీత్యర్థః. చరణం = చరణశబ్దో నపుంసకః. ని. “సదంఘ్రిశ్చరణోఽస్త్రియా” మిత్యమరః. పరాశక్తేః పాదారవిందం, అస్తాకా=సాధకాన్, సుధితాన్ = తృప్తాన్; సంజాతబుద్ధి ప్రకాశకాన్వా, సుధియః కృత్వా దధాతు పుష్టాతు.

అర్చిష్టజ్యోతిష్సహస్వచ్ఛబ్దా అగ్ని చంద్ర సౌరకలారూపాః. యథా.

అర్చిష్టదిత్యనే నాగ్నేయాన్యర్చింపి అష్టోత్తరశతం కథ్యంతే. ౧౦౮

జ్యోతిష్టదిత్యనేన చాంద్రీకలాః షట్త్రింశదుత్తరశతం. ౧౩౬ జ్యోతింపి నిర్దిశ్యంతే.

మహాస్వదిత్యనేన సౌరకలా ష్టాడశోత్తరశతం. ౧౧౬. మహాంసి కిరణాస్సంగృహ్యంతే.

సమష్ట్యా షష్ఠ్యత్తరత్రిశతసంఖ్యాకైర్వయూతైః. 3౬౦. చంద్రాగ్నిసౌరమండలాకారేణ వ్యాప్య బ్రహ్మాండపిండాండా భాతీత్యర్థః. తే కిరణాః తావత్సంఖ్యాదినై ర్దిగద్రూపైః సంనతస్సరనామక ప్రజాపతి రాసీత్. తదుక్తం. మరీచయస్స్వయంభువా ఇతి, పూర్వశ్రుత్యా వివృతం.

తదుక్తం వసిష్ఠసంహితాయాం:—

శ్లో. పావకస్యార్చిషా భానోర్జోతిషా మహాసా విభోః,
దోహమానా స్సుథాథారాః ద్విసప్తతి సహస్రథా!
గుప్తాచారా కుండలినీ తృప్తా నస్తా స్తనోతు నేతి.
కించ. బైందవయామలే చంద్రజ్ఞానవిద్యాయాం గౌరీం ప్రతి

శివేనోక్తం:—

శ్లో. సాధుసాధు మహాభాగే పృష్ఠం త్రైలోక్యసుందరి,
గుహ్యద్గుహ్యతమం జ్ఞానం న కుత్రాపి ప్రకాశితం.
కళావిద్యా పరాశక్తేః శ్రీచక్రాకారరూపిణీ,
తస్య ధ్యే బైందవం స్థానం తత్రాస్తే పరమేశ్వరీ.
సదాశివేన సంపృక్తా సర్వతత్త్వాతిగా సతీ,
చక్రం త్రిపురసుందర్యాః బ్రహ్మాండాకారమీశ్వరీ,
పంచభూతాత్మకం చైవ పంచతన్మాత్ర మేవ చ,
ఇంద్రియాత్మక మేవం చ మనస్తత్త్వాత్మకం తథా.
మాయాదితత్త్వరూపం చ తత్త్వాతీతం చ బైందవం,
బైందవే జగదుత్పత్తిస్థితిసంహారకారిణి.
సదాశివేన సంపృక్తా తత్త్వాతీతా మహేశ్వరీ,
జ్యోతిరూపాపరాకారా యస్యా దేహోద్భవాశ్శివే.
కిరణాశ్చ సహస్రం చ ద్విసహస్రం చ లక్షకం,
కోటి రర్బుద మేతేషాం తథా సంఖ్యా న విద్యతే.
తామేవానుప్రవిశ్యైవ భాతి లోకం చరాచరం,
యస్యాదేవాన్య మహేశాన్యా భానా సర్వం విభాసతే.
తద్భాసా గహితం కించి న్న చ యచ్ఛ ప్రకాశతే,
తస్యాశ్చ శివశక్తేశ్చ చిద్రూపయాశ్చితిం వినా.
అంధ మాపద్యతే సర్వం జగదేతచ్ఛరాచరం,
తేషా మనంతకోటినాం మయాఖానాం మహేశ్వరీ.
మధ్యే షష్ఠ్యుత్తరం చైవ త్రిశతం కిరణాశ్శివే,
బ్రహ్మాండం వ్యశ్మన్ వానాస్తే సోమసూర్యానలాత్తనా.
అగ్నేరప్టోత్తరశతం షోడశోత్తరశతం రవేః,
షట్త్రింశదుత్తరశతం చంద్రస్య కిరణాశ్శివే.

బ్రహ్మాండం భాసయంతస్తే పిండాండమపి శాంకరి,
 దివా సూర్యస్తథా రాత్రే సోమో వహ్నిశ్చ సంధ్యయోః.
 ప్రకాశయంతః కాలాంతే తస్మాత్కాలాత్ప్రకాస్తయః,
 షష్ట్యంతరం తు త్రిశతం దినాన్యేకం తు హయశః.
 హాయనాత్ప్ర మహాదేవః ప్రజాపతి రుదీతః,
 ప్రజాపతి స్లోకకర్తా మరీచిప్రముఖాకా మునిన్.
 ససర్జ లోకపాలాన్వై తే సర్వే లోకరక్షకాః,
 సంహారశ్చ హరాయత్త ముత్పత్తి ర్భవనిర్నితా.
 రక్షా తు మృడసంలగ్నా సృష్టిస్థితిలయే శివః,
 నియుక్తః పరమేశాన్యో జగదేతద్భవ ర్తతేతి.

గ్రంథిత్రియవిభాగము సుప్తము.

గ్రంథిర్నామ సత్యాసత్య వస్తుద్వయస్య అభేద్యం యథా, అన్యో
 న్యతాదాత్త్యావన్నత్వం గ్రంథిః. ధియం స్వప్రకాశవిమర్శశక్తిం గ్రంథతి
 మాయాయావేణాచ్ఛాద్య గృహ్లాతీతి గ్రంథిః.

బ్రహ్మగ్రంథిర్నామః—

స్వాధిష్ఠానమణిపూరయో ర్చధ్యే చాగ్భవమాయాబీజస్థానే
 సర్వాధిష్ఠానరూప చిదాత్మానం అవిద్యారూపేణావృత్య జీవభావ
 మాపాద్య అన్నమయకోశ స్థూలదేహాభిమానీ జాగ్రదవస్థానన్నవిశ్వ
 నామకో జీవః. సత్యరూపరజ్జౌ రజ్జజ్ఞానం నిరస్య, సర్వజ్ఞానవత్ జగత్
 సృత్యత్వోమాపాదయన్, బింబప్రతిబింబోభయాభావకలుష సత్యతమః
 ప్రధాన ప్రకృతిరూపజీవ బ్రహ్మణో రన్యోన్యన్యధ్యాసః, బ్రహ్మగ్రంథి
 పదేనోచ్యతే.

విష్ణుగ్రంథిర్నామః—

అనాహత విశుద్ధకమలయోర్చధ్యే, కామరాజమాయాబీజస్థానే,
 ప్రాణమయ మనోమయ కోశద్వయరూపతేజోమయ సూక్ష్మశరీరాభి
 మానీ స్వప్నావస్థానన్నత్రై జసనామకో జీవః, మిథ్యాప్రపంచానుభవః,
 కలుషరజఃప్రధానప్రకృతిః, భావాభావరూపప్రతిబింబసదృశః జీవ
 బ్రహ్మణో రన్యోన్యన్యతాదాత్త్యాధ్యాసః, విష్ణుగ్రంథిపదేనోచ్యతే.

యదగ్రంథిర్నామః—

అజ్ఞాకమలోపరిశక్తిమాయాబీజస్థానే, విజ్ఞానమయ ఆనందమయ

కోశద్వయదూపసుమస్త్యవస్థాపన్నప్రాజ్ఞనామకోశీవః, ప్రతిబింబానంద
భుక్కులుష సత్వప్రధానప్రకృతికః, స్పష్టప్రతిబింబసద్భుతః జీవబ్రహ్మణో
రనోన్యన్యధాన్యః, రుద్రగ్రంథిపదేనోచ్యతే.

తదపవాదః.

మండకోపనిషది:—

శ్రు. భిద్యతే హృదయగ్రంథి శ్చిద్యంతే సర్వసంశయాః,
క్షీయంతే చాస్య కర్తాణి తస్మిన్ దృష్టే పరావరే.
జ్ఞాత్వా దేవం సాశహానిః క్షీణైః క్షణై ర్న జన్మభాక్,
దేవం మత్వా హర్షశోకా జహత్యత్రైవ ధైర్యవాన్.
చైనకృతాకృతే పుణ్యాపాపే న తాపయతః క్వచిత్,
ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ న బిభేతి కుతశ్చనేతి.
ఏవం విద్వాన్మర్కణీ ద్వే హిత్యాత్మానం స్మరే త్సదా,
కృతే చ కర్మణీ స్వాత్మరూపేణైవ పశ్యతి.
యో వై తాం బ్రహ్మణో వేద అమృతే నావృతాం పురిం,
తస్మై బ్రహ్మ చ బ్రహ్మ చ ఆయుః కీర్తిం ప్రజాం దధుః.

కథనీ:—

శ్రు. నైవ వాచా న మనసా ప్రాప్తం శకోశ్చ న చక్షుషా,
అస్థీతి బృవతోఽన్యత్ర కథం తదుపలభ్యతే.
అస్థిత్యేవోఽలభవ్య స్తత్వభావేన చోభయోః,
అస్థిత్యేవోఽలభవ్య తత్వభావః ప్రసీదతి.
యదా సర్వే ప్రముచ్యంతే కామా యేఽస్య హృదిస్థితాః,
అథ మర్త్యోఽమృతో భవత్యత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతేతి.
యదా సర్వే ప్రముచ్యంతే హృదయస్యేహ గ్రంథయః,
అథ మర్త్యోఽమృతో భవత్యేతావదనుశాసనమితి.
అత్ర ఉభయోః తత్వభావేనోఽలభవ్య ఇత్యుక్తమనేన, జీవ
బ్రహ్మణో రైక్యభావభావనయా అపరోక్షజ్ఞానదార్ధ్యాన్ స్మర్యః అమృ
తో భవతి బ్రహ్మైవ భవతీతి.
అత్ర అస్థిన్నేవ జన్మని జీవన్ముక్తదశాప్రాప్తి ర్భవతీతి.

తరానాడిస్వరూపము.

కఠోపనిత్:—

శ్రు. శతం చై కా చ హృదయస్య నాడ్య స్తాసాం మూర్ధాన
మభినిస్పత్యై కా, త యోర్ధ్వమాయ న్న మృతత్వ మేతి విషజ్ఞాన్యా తత్ర
మణే భవంతీతి.

అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోఽంతరాత్మా సదా జనానాం హృదయే
సన్నివిష్టః, తం స్వాచ్ఛరీరాత్ప్రేవృహేచ్ఛంజాదిషీకాం ఛై ర్ద్యే తం
వింద్యా చుచ్ఛక్ర మమృతం తం వింద్యాచుచ్ఛక్ర మమృతమితి.

యోగ కఠోపనిషది - బ్రహ్మణం ప్రతి పరమేశ్వరః.—

శ్రు. సుషుమ్నాయై కుండలినై సుధాయై చంద్రమండలాత్,
మనోన్మనై నమస్తుభ్యం మహాశక్త్యై చిదాత్మ నే.

ఏకో త్తరం నాడిశతం తాసాం మధ్యే పరా స్మృతా,
సుషుమ్నా తు పరే లీనా విరజా బ్రహ్మరూపిణీ.

ఇడా తిష్ఠతి వామేన పింగళా దక్షిణేన తు,
తయో ర్మధ్యే పరాస్థానం యస్తం వేద స వేదవిత్.

సర్వరహస్యాధ్యః.

యోగిసీహృదయః—

తథా సర్వరహస్యాధ్యో కథయామి తవానఘే,
మూలాధారే తటిద్రూపే వాగ్భవాకారతాం గతే.

అష్టావింశత్కలాయుక్తా పంచాశద్వర్ణవిగ్రహః,
విద్యాకుండలినీరూపా మండలత్రయభేదినీ.

తటితోఽటినీభక్తఖ్యా బిసతంతునిభాకృతిః,
వ్యోమేందుమండలాసక్తా సుధాస్రోతస్స్వరూపిణీ.

ఏషా స్వాత్మేతి బుద్ధిస్తు రహస్యాధ్యో మహేశ్వరితి.

అత్ర బిసతంతుః, కమలనాభాంతరతంతుః, అతికృశాకృతిరితి.

శ్రు. నీవారశూకవత్తన్వీ పీతా భాస్వత్యణూపమేతి.

అష్టావింశత్కలాయుక్తా అష్టావింశత్కలాస్తు:— శ్రీవిద్యా
పోడశాక్షరీ మంత్రాంతగత పంచదశాక్షరీరూపకూటత్రయవర్ణ విభజ
నేన అష్టావింశద్వర్ణాత్తి కా శ్రీవిద్యాపోడశాక్షరీ భవతి, తద్రూపేత్యధ్యః.

పంచాశద్వర్ణవిగ్రహః = అకారాది ఊకారాంత మాతృకావర్ణశరీరేతి
ప్రసిద్ధా. తేవర్ణాః విశుద్ధాది ఆజ్ఞాంతకమదశేషు తత్తద్వ్యోగినీరూపా
విలసంతీతి ప్రసిద్ధం.

శ్రీదేవ్యాః పంచబ్రహ్మసనవివరం.

తదుక్తం త్రిపురారహస్యేః—

నిర్వికేష మపి బ్రహ్మ స్వస్థిన్యాయావిలాసతః,
బ్రహ్మ విష్ణుశ్చ రుద్రశ్చ ఈశ్వరశ్చ సదాశివః.

యజ్ఞవైభవఖండేః—

ఏక ఏవ శివస్సాయోత్సత్వజ్ఞానాదిలక్షణః,

వికారరహితశ్శుద్ధస్వశక్త్యా పంచథా స్థిత ఇతి.

ఏతే బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర ఈశ్వరసదాశివాః, సద్యోజాతాది పంచ
బ్రహ్మమూర్తయః తత్తన్నంత్రేషు ప్రతిపాదితాః. తదుక్తం జ్ఞానార్ణవేః—
శ్లో. పంచప్రేతా న్నహేశాన బ్రూహి తేషాం తు కారణం,

నిర్జీవా అవినాశాస్తే నిత్యరూపాః కథం వదేతి.

దేవ్యాః పృష్టః ఈశ్వర ఉవాచః—

సాధు పృష్టం త్వయా భద్రే పంచప్రేతాసనం కథం,

బ్రహ్మ విష్ణుశ్చ రుద్రశ్చ ఈశ్వరశ్చ సదాశివః.

పంచప్రేతా వరారోహే నిశ్చలా ఏవ తే సదా,

బ్రహ్మణః పరమేశాని కర్తృత్వం సృష్టిరూపకం.

వామాశక్తిస్తు సా జ్ఞేయా బ్రహ్మప్రేతా న సంశయః,

శివస్య కరణం నాస్తి శక్తేస్తు కరణం యతః. ఇత్యాదిభ్యః,

సదాశివో మహాప్రేతః కేవలో నిశ్చలః ప్రియే,

శక్త్యా వినాకృతో దేవి కథంచిదపి న ఊమ ఇతి. పంచబ్రహ్మసన
లక్షణం.

సుధాసింధుస్వరూపము.

నవయోగ్యాత్మక శ్రీచక్రమధ్యబిందు స్సుధాసింధుః. తచ్చక్రం
శ్రీదేవ్యాః విరాట్పురీరేంతర్భావాత్, సహస్రారమధ్యగతకర్ణికా
రూపచంద్రమండలం బిందురూపం, తస్మాత్తదేవ సుధాసింధుః. తదుక్తం.

వామకేశ్వరతంత్రే:

శ్లో. బిందుస్థానం సుధాసింధుః పంచయోగ్యస్సురమ్రమాః,
తత్రైవ నీపశ్రేణీ చ తస్య ధ్యే మణిమండపః.
తత్ర చింతామణికృతం దేవ్యా మంజీరముత్తమం,
శివాత్మకే మహామంచే మహేశానోపబర్హణే.
అతిరమ్యతరే తత్ర కశిపుశ్చ సదాశివః,
భృతకాశ్చ చతుష్పదా మహేంద్రశ్చ పతన్గిహః.
తత్రాస్తే పరమేశానీ మహాత్రిపురసుందరి,
శివార్కమండలం భిత్వా ద్రావయంతీమండలం.
తదుద్భూతామృతస్యంది పరమానందనందితా,
కులయోషిత్కులం త్యక్త్వా పరం వర్ణమేతే సా.

అత్ర శివాకారే మంచ ఇత్యనేన బిందుపరివేష్టితయోనిచక్ర
కోణేషు బిందుత్రయం బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మకం త్రికోణచక్రం ఈశ్వర
స్థానత్వేన తేషాం మంతర్వారోపణం భృతకాః (భృత్యాః) శివార్క
మండలం భిత్వేత్యస్యార్థః.

శివా పరానాడీరూపా కుండలినీ శక్తిః, సర్వసదృశగతివశా
త్కుండలినీ సంజ్ఞాప్రాప్తిః. అర్కమండలం భిత్వేత్యత్ర మూలాధారాది
కమలపట్కు మస్యామేవాధారత్వేన పుష్పమాలాంతర్గతసూత్రవత్
పరాసుషున్నానాడీస్థితివశాత్, బ్రహ్మరంధ్రాదిమూలాధారవ్యంతం,
మూలాధారాదిబ్రహ్మరంధ్రవ్యంతం, హంసయోః యాతాయాత
గతివశాత్ ఏతన్నాడీమార్గేణ స్వాధిష్ఠానాగ్నేః సహస్రారాంతర్గత
బిందుమండలస్య వేధసంభవాత్. బ్రహ్మవిష్ణురుద్రగ్రంథీనాం భేదనం
అర్కమండలరూప అనాహత కమలభేదనం చోక్తం. స్వాధిష్ఠానాగ్ని
వేధయా, ఘనీభూతసుధామండలా స్రవదమృతధారాప్రవాహై
ర్ద్విసప్తతిసహస్రనాడీపంచయం స్పృశతి. తదమృతనేదనేన సర్వే నాడ్య
స్తృప్తాః. తదా దేహినాం స్వస్థావస్థా. అగ్నేరుష్ణాధిక్యం స్రవదమృత
ధారాభి శ్శామ్యతి. అమృతధారాశ్చైత్యాధికం తు స్వాధిష్ఠానాగ్ని
జ్వాలాభిశ్శామ్యతి తయో ర్యదా న్యూనాధికం భవతి, తదా
ప్రాణినాం వ్యాధిరూపేణాస్వస్థతాస్థిః. జౌషధసేవాద్యుపచారై స్తుత్య

భాగస్య సహాయతా చ, అధికభాగస్య శాంతి ర్భవతి. తేన పునః
స్వస్థావస్థా ప్రాప్తిః ప్రలయే అగ్ని శ్శమయతి. అతివృష్టి ర్భవతి. తదా
ప్రలయః. ఏవమాదిశక్తే స్సహజనియామకమితి సమయమతసిద్ధాంతః.
ఏవం చేత్ పామరవివేకినోః కోవా ఘలానుభవభేద ఇతి. పామరః
అవిద్యావశ స్సర్వదా కామై స్సంతప్యమాన స్సుఖేతరమేవానుభవతి.
వివేకిసర్వం బుద్ధ్యా సకలవ్యవహారం మాయాధీనం జ్ఞాత్వా స్వయంధీర
స్వరూపం సమ్యజ్ఞాత్వా నై జసుఖానందే మగ్న స్సుఖం విహరతి.
ఏవం పరస్పరభేదః. ఇత్యం.

31-వ సూత్రము, పాదద్వంద్వస్వరూపము.

మూ. క్రమణం పదవిక్షేపః క్రమోదయస్తేన కథ్యతే ద్వేధా,
ఆవరణం గురుపంక్తిః ద్వయమిదమంబాపదాంబుజప్రసరం.

అర్థః. క్రమణం=క్రమము, పదవిక్షేపః = పాదవిక్షేపమనియు,
క్రమోదయః=క్రమోదయమనియు, తేన = ఆహేతువుచేత, ద్వేధా=
రెండువిధములుగా, కథ్యతే=చెప్పబడుచున్నది. ఆవరణం=చక్రమందున్న
శక్తిసముదాయమును, గురుపంక్తిః = దివ్యాఘ్రసిద్ధాఘ్రమానవౌఘము
లనెడి గురుమండలమును, ఇదంద్వయం = ఈద్వయమును, అంబా
పదాంబుజప్రసరం = త్రిపురసుందరి పాదాంబుజయుగళవిజృంభణగా
నున్నది.

తా. ఇటుల శ్రీచక్రమును నిరూపించి యాచక్రమయిన్న ఆవ
రణశక్తి బృందమును, గురుమండలమున్న పరదేవతా శరీరావయవ
ములపరిణామరూపమేయని నిరూపించుచున్నారు. పదవిక్షేప మనగా,
అగణితగుణాత్తి కానంతశక్తిజననసామర్థ్యము. దివ్యాఘ్ర సిద్ధాఘ్రమాన
వౌఘ రూపానంత ప్రకాశాత్మక శ్రీగురుమండలస్వరూపముగా ప్రస
రించుటయు, నీ ఆవరణదేవతాగురుమండలములు రెండును త్రిపుర
సుందరీపాదారవిందములయందు జనించిన తేజోమయ రశ్మిసముదాయమే
యని భావము.

32-వ సూత్రము, ఆవరణదేవతాస్వరూపము.

మూ. సేయం పరా మహేశీ చక్రాకారేణ పరిణమేత యదా,
తద్దేహవయవానాం పరిణతిరావరణదేవతాస్పర్వాః.

అర్థః. నేయం = ఇదివరకు వర్ణింపబడిన, మహేశీ = సర్వేశ్వరి
యయిన, పరా = పరాశక్తియనే ఆదిశక్తి, యదా = ఏకాలమందు, చక్రా
కారేణ = శ్రీచక్రాకారముగా, పరిణమేత = పరిణమించినదో, తదా =
ఆకాలమందే, తద్దేహీవయవానాం = ఆ పరాశక్తి దేహీవయవముల
యొక్క, పరిణతిః = పరిణామము, సర్వాః = సమస్తమయిన ఆవరణదేవ
తలు, స్యుః = అగుచున్నారు.

తా. నిత్యనిరవధిక తేజోమయానంతకోటి యోగినీబృంద నేవిత
నిరవధికానంద సామ్రాజ్యసంపదభిమానశాలియగు నా పరాభట్టా
రిక ఏకాలమందు శ్రీచక్రాకారముగా పరిణమించినదో, పరిపూర్ణానంద
మయాత్మస్ఫురణావలోకనసమయమందు “స్ఫురత్తా మాత్మనః పశ్యే
త్తదా చక్రస్య సంభవ” ఇతి వచనాత్, అవస్థాంతరముచు పశ్యంతీ -
మధ్యమా - వైఖరీరూపములను, అవ్యక్తమహదహంకారాదితత్త్వరూప
ములను, త్రికోణాది నవచక్రాకారముచు పొందినదో అవ్యవహిత
తత్కాలమందే ఆతేజః పుంజము త్రిపురసుందరీ అవయవములు కిరణ
సముదాయరూపములై, చక్రమందున్న నవావరణదేవతాస్వరూపము
లుగా పరిణమించినవి. చిదానందసముద్రప్రాయమయిన ఆత్మవలననే
తరంగసదృశులైన అనంతకోటిశక్తులును ప్రాదుర్భూతమయినవని
తాత్పర్యము.

32, 33-వ సూత్రములు, కామేశ్వరీద్వంద్వస్వరూపము.

బిందుచక్రము. ప్రథమీవరణము. సృష్టిక్రమము.

మూ. ఆసీనా బిందుమయే చక్రే సా త్రిపురసుందరీ దేవీ,
కామేశ్వరాంకనిలయా కలయా చంద్రస్య కల్పితోత్తంసా.

మూ. పాశాంకుశేక్షుచాపప్రసూనశరపంచకాంచితస్వకరా,
బాలారుణాయణాంగీ శశిభానుకృశానులోచనత్రితయా.

అర్థము. బిందుమయే చక్రే = సర్వానందమయాత్మ విహరణ
స్థాన బిందువీతమందు, ఆసీనా = కూర్చున్న, సా=అపరిచ్ఛిన్న సకలతత్త్వ
స్వరూపిణియగు, త్రిపురసుందరీ = సకలతత్త్వతీతగా ఉపాసింపబడే
పరదేవత, కామేశ్వరాంకనిలయా = ఊర్ధ్వానందనామకాది శ్రీనాథుని

యొక్క వామోరూపరి భాగమందు నివాసస్థానముగాగలదియు, చంద్రస్యకలయా = చంద్రకలచేతను, కల్పితోత్తంసా = రచియింపఁబడిన శిరోభూషణము కలదియు, పాశాంకుశేక్షుచాప ప్రసూనశరపంచ కాంచితస్వకరా = ఇచ్ఛాశక్తి రూపపాశమును, జ్ఞానశక్తిరూపాంకుశమును, మనోరూపపుండ్రేక్షుచాపమును, శబ్దాదితన్మాత్రారూప పుష్ప బాణపంచకమును ధరించిన హస్తచతుష్టయముగలదియు, బాలారుణారుణాంగీ = బాలసూర్యునివంటి ఎఱ్ఱనికాంతిగల శరీరముగలిగి, శశిభాను కృశానులోచన త్రితయా = చంద్రాన్ని సూర్యులు నేత్రత్రయముగా గలిగినదియునగు శ్రీరాజరాజేశ్వరీపరాభట్టారికా మూలదేవి, జయతి : సర్వోత్కర్షగా వర్తించుచున్నది.

తా. ఈ చక్రమందున్న బింద్వాది భూపురాంతమువరకు నున్న తొమ్మిదిచక్రములు నవావరణలుగా నేర్పరచఁబడినవి. అందు బిందువు సృష్టిక్రమానుసారముగా ప్రథమావరణగా నున్నది. నవావరణల యందుఁగల యాయాదేవతలస్వరూపాదులు వివరింపఁదలంచి, సర్వా సంకమయాత్త విహారస్థానమందున్న రాజరాజేశ్వరీ త్రిపురసుందరీ పరాభట్టారికయగు మూలదేవిని వర్ణించుచున్నారు.

ఈ మహామహేశ్వరీ చంద్రకలచే నలంకరింపఁబడిన కిరీటమును, చంద్రాన్ని సూర్యరూప నేత్రత్రయమును, మందస్థితముఖమును, ఇచ్ఛాశక్తియనే పాశమును, జ్ఞానశక్తియనే అంకుశమును, మనస్తత్త్వమనే ఇక్షుకోదండమును, పంచతన్మాత్రలనే పుష్పబాణములను ధరించిన హస్తచతుష్టయము కలిగి, బాలసూర్యునివంటి శరీరకాంతియు గలిగి, దివ్య గంధవస్త్ర మాల్యాభరణాదులచే నలంకృతయయి, స్వసమానవేష భూషాదులుగల నవావరణదేవతలచేత పరినేవితయయి కామేశ్వరీదేవి కామేశ్వరవామోరూపభాగమందు ప్రకాశించుచున్నదని తాత్పర్యము.

ఈ నవావరణలో సాధకులు గ్రహించవలసిన సంకేతములు ౧ ఆవరణసంఖ్య. ౨ చక్రాకృతి. ౩ చక్రనామము. ౪ ప్రకృతి. ౫ తత్త్వము. ౬ పూజాక్రమము. ౭ దేవతానామములు. ౮ యోగినీ నామములు. ౯ చక్రేశ్వరి. ౧౦ ముద్ర. ౧౧ ముద్రాబీజము. ౧౨

స్థాయిభావము. ౧౩ ప్రధానరసము. ఈ ౧౩ సంకేతములును గురుముఖతా తెలిసికొనవలెను.

ఈ బిందుమండలము- ప్రథమావరణము, ఆకృతి, బిందుస్వరూపము, చంద్రమండలాకృతియు, సర్వానందమయచక్రము, ప్రధానవస్తువయినందున సర్వమునకు నిదియే ప్రకృతి. బింబభూత శుద్ధబ్రహ్మస్వరూపము. తక్కినవి శబల బ్రహ్మస్వరూపములు. తత్త్వము పంచబ్రహ్మత్వకము. పూజక్రమము. దేవత శ్రీరాజరాజేశ్వరీ పరాభట్టారికాదేవి, పరాపర రహస్యయోగిని, చక్రేశ్వరి మహాత్రిపురసుందరి, సర్వయోనిముద్ర, త్రిఖండముద్రయు, ఐహైస్సింగి స్థానాంగి ప్రాసాదాస్థాయిభావము, శమము, శాంతరసప్రధానము, సర్వభావ నవరసభరితము. ఈ యంశములు ప్రతిచక్రమందు భేదించునుగాన గ్రహించదగినవి.

ఇక విశేషాంశము. ఈ ప్రకరణమందు సమయాచారము సనకాది ఋషిబృందముచే ననుగ్రహింపబడినది. దీని పర్యవసానము జ్ఞానయోగముగా నున్నది. ఇందు మంత్ర దేవతలకును, దేవతా శ్రీచక్రములకును, చక్రమాతృకకును, చక్ర బ్రహ్మాండపిండాండములకును, తాదాత్మ్యభావన సంపాదించుటయే సమయమతమందు దేవతారాధనగా సనకాదిసంహితలలో నగుపడుచున్నది. సమయైక దేశపక్షమందు ఈ శుభాగమపంచకోక్తప్రకారము కల్పసూత్రము ననుసరించి బాహ్యచక్రాచ్చినాదుల నాచరించుట వేదమార్గ సమ్మతముగానున్నది. గ్రంథాదిని తురీయకూటము కామకలాస్వరూపము నిరూపించినారు. మూలాధారాది ఆజ్ఞాకమలాంతము కూటత్రయముగను, తత్ ప్రకృతి బ్రహ్మరంధ్రాధోభాగమందున్న సహస్రకమల కర్ణికారూప చంద్రమండల పర్యంతము తురీయకూటమని తెలియుచున్నది. “బిందుస్థానం సుధాసింధుః” అనే వామకేశ్వరతంత్రాది వచనములచేత నీ తురీయకూటమందు సుధాసింధువు, నవరత్నద్వీపము, మణిపురము, కల్పకోద్యానము, నీపశ్రేణి, చింతామణిగృహము, పంచబ్రహ్మకార సింహాసనము, సదాశివరూప పర్యంకము, నీ పరికరమంతయు నున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఇది విరుద్ధముగా నగుపడునుగాని, ఆరూపగ్రంథకర్తలు సంకేతరూపముగా వర్ణించినందున నంతయు సత్యముగ నేయున్నది. ఎట్లనినః—

ఈ గ్రంథము నీ ప్రకరణము స్వరూపజ్ఞానసాధనముగా నున్నది. సకలోపనిషత్తులును ఆత్మసాక్షాత్కారముకొఱకే (అపరోక్షజ్ఞానసిద్ధికొరకు) ప్రతిపాదించబడినవి. ఆవిద్యాగ్రస్తులగు ప్రాణులకు ప్రథమమునందు పరోక్షజ్ఞానము కలుగఁజేసిన పిదప అపరోక్షజ్ఞానము బోధించఁదగినదిగాన, నా ఉపనిషదర్థమునే యీ శ్రీవిద్యా శ్రీచక్రము లందు సంకేతముగా పరోక్షజ్ఞానసిద్ధికొఱకు పరమేశ్వరుఁడు ప్రకటించినాఁడు.

శ్రీచక్ర, బ్రహ్మాండ, పిండాండములు సమానధర్మములు కలవయినందున కేవల శారీరమాత్రము కాక నీమూడు వస్తువులందుఁగల ఋదాఢ్యముల నిచట నీ సంకేతములలో గ్రహింపవలెను. సమష్టిపైన అభిలాషార్థము సిద్ధమగును. ఇటులనే శ్రుతులును పరస్పరభేదముగా నగుపడును గాని సమష్టిపైని ఏకీభవించును. బ్రహ్మకాండ అద్వైత వస్తువును ప్రతిపాదించుచున్నది. కర్తృకాండ ఉపాసనాకాండలు ద్వైతమును చూపించుచున్నవి. ఇది పరస్పర విరోధము. ఇక సామరస్యము - వేదము ఉత్తమ మధ్యమ సామాన్యాధికారుల కొఱకు సమష్టిగా నుత్పన్నమయినది. అధికారిభేదము ననుసరించి, ఆయా భాగములు ఉపయోగింపఁబడుచున్నవి. కర్తృకాండోపాసనాకాండలు చిత్తశుద్ధి పాపక్షయార్థమై గ్రహింపఁబడుచున్నవి. ఈ ప్రకరణమందు పుణ్యవాఙ్ములు జ్ఞానాజ్ఞానపరములు. తద్వారా ఆత్మవిచారణకు యోగ్యుడగును. పిదప అపరోక్షసిద్ధి కలుగును గాన పరస్పరసహాయములుగా నున్నవి గాని విరోధములుగా లేవు.

శ్రు. శ్రుతితాత్పర్య మఖిల మబుద్ధ్యా భాగ్యమ్యతే జడః,
వివేకీ త్వఖిలం బుద్ధ్యా తిష్ఠత్యానందవారిధౌ.

సంకేతార్థము తెలిసికొనుట ఆవశ్యకముగా నున్నది. ఈ శ్రీచక్ర శారీరవృత్తాదలు శ్రుతిబోధితమయియున్నవి. “శ్రు. తత్సృష్ట్యా తదేవాసుప్రావిశత్” ఈ శ్రుతివలన ఆత్మపంచభూతాదులను ఇంద్రియాదులను సృజించి శరీరవూర్తి అయిన పైన తానందు ప్రవేశించినట్లు తెలియుచున్నది. ఆ ఆత్మప్రవేశమార్గము బ్రహ్మరంధ్రమని, నాందనమని

శ్రుతులయందు వాడబడుచున్నది. అట్లు ప్రవేశించి, సహస్రకమలాంతర్గత బిందుమండలమందు నివాసస్థానముగానుండి సాక్షియని ఆత్మవ్యవహరింపబడుచున్నది. ఆ సాక్షియనే పరమాత్మకలయే ద్రువకలయని, షోడశీకలయని తెలియుచున్నది. ఈ తురీయకూటమందున్న నాలుగుకలలలో తురీయ తురీయము షోడశకల. అదియే మహానిత్యాకలయని. ఈ కలవలన పంచదశకలలు క్రమముగా ఉత్పన్నములయి, తిరిగి యిందు లయమగుచున్నవి. ఈ కూటమువలన దిగువనున్న మూడుకూటములు క్రమముగా ఉత్పన్నమగుచున్నవి. కాన నీబిందుమండలము ఆత్మకు స్థానముగా నున్నది.

ఇందువల్ల అమృతవృష్టి సర్వదా అగుచున్నందున ఇదియే సుఖాసింధువు. దేహో నవరత్నద్వీపః = దేహమే నవరత్నద్వీపము, ఇంద్రియములే నవరత్నములు. శ్రీచక్రమందున్న ప్రకాశాంశ కోణపంచకము వామాది శక్తులయిదును కల్పకవృక్ష ఉద్యానవనము. కల్పవృక్షముల వలెను సకల కోరికలనిచ్చు ధర్మము వీటియందును గలదు. విమర్శాంశ చతుష్కోణములు, ఉపవనము ప్రాణులకు సుఖము నిచ్చునవి. తురీయ కూటము చింతామణి గృహము. బిందువు నాక్రమించియున్న యోనిచక్రమున్ను, కోణములయందున్న బిందుత్రయము నీనాలుగును బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర, ఈశ్వరాకారములు. మధ్యబిందువు సదాశివతత్త్వము. ఈసమష్టి పంచబ్రహ్మసనము.

శ్రు. శ్రద్ధానురూపా ధీర్దేవతా ఇతి భావనోపనిషత్,

ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ ఇతి వితరేయం,

సచ్చిదానందం బ్రహ్మ ఇతి బహ్వృచోపనిషత్,

సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ ఇతి తైత్తిరీయం,

అయమాత్మా బ్రహ్మ ఇతి బృహదారణ్యకం,

మొదలగు శ్రుతులచే ప్రతిపాదితమయిన సంవిద్రూపిణియగు పరానాడియందు ప్రకాశించుచున్నది. విమర్శశక్తియే రాజరాజేశ్వరీ పరాభట్టారిక. ఇందు కాథారమయిన బిందువే ప్రకాశాంశయయిన సదాశివ పరమ్యముగల కామేశ్వరుడు. ఈ ప్రకాశవిమర్శరూప హంసద్వంద్వము సర్వదా సామరస్యమును పొంది యీసహస్రారకమల మధ్యమందు నిజానందసుఖము ననుభవించుచున్నారు.

ఈసానము మనోన్దనీసానము. ఇందు అహోరాత్రి విభాగము, కాలభేదము, వస్తుభేదము, దేశభేదమును లేదు. సహస్రాదిత్యసంకాశము, కోటిచంద్రశీతలము, విద్యుత్కోటిప్రకాశముగా నున్నది. తైత్తిరీయశ్రుతియందు చెప్పిన మానుషానందాది బ్రహ్మానందపర్యంతమయిన సర్వానందములు నిందు కలిగినందున నీబిందుచక్రము సర్వానందమయమని చెప్పబడుచున్నది. ఇందుకు కల్పసూత్రకారిక:—

మేరుమంత్రాత్మకం చక్రం శ్రీత్విషస్తత్ర దేవతాః,

కామేశ్వరః ప్రకాశాత్తా శ్రీర్విమర్శా తదంకగా.

ఇత్యేతద్వాసనారూపమభేదం చ పరస్పరం,

జ్ఞాత్వా శ్రీగురువక్త్రాబ్జాత్కృతా పూజా మహాఫలా.

బింద్వభిన్నపంచబ్రహ్మాత్మకే బిందుచక్రే పంచబ్రహ్మకారమంచస్థ కామేశ్వరాంకస్థాం ప్రముదితాం అరుణాంబరాదిమహాభరణస్రగాఢ్యాం అంకుశపాశధనుర్బాణై రలంకృతభుజాం మందస్థితాం పరదేవతాం ధ్యాత్వా పూజయేత్. తయోః కామేశ్వరీ సదానందఘనా స్వాత్మైక్య రూపా దేవతా.

౩౯-వ సూత్రము, ద్వితీయావరణము.

మూ. తన్మిథునం గుణభేదాదాస్తే ఓంత్రియోత్తకే త్ర్యశ్రే,

కామేశీ మిత్రేశప్రముఖద్వంద్వత్రియోత్తనా వితతమ్

అ. తన్మిథునం=పూర్వోక్తాది ద్వంద్వము, గుణభేదాత్ = సత్త్వ - రజస్తమోగుణ భేదమువలన, బిందుత్రియోత్తకే = బిందు త్రియ యుక్తమయిన, త్ర్యశ్రే=త్రికోణచక్రమందు, కామేశీ మిత్రేశప్రముఖ ద్వంద్వ త్రియోత్తనా = కామేశీ మొదలగు ద్వంద్వత్రియముచేత, వితతం = వ్యాప్తమయినది.

తా. ద్వితీయావరణ త్రికోణచక్రమందు, కోణత్రయమందు మూడుబిందువులను, మధ్యను ఒకబిందువును ఇట్లు నాలుగు బిందువులున్నవి. ఆమధ్యబిందువే యిదివఱకు ప్రథమావరణగా వర్ణింపబడినది. అందు అనందమయ ఓడాణానీతమందు కామేశ్వరీ కామేశ్వర

రూపదివ్య మిథునము విహరించుచున్నదని వెనుక చెప్పిరి. ఆద్వంద్వమే బ్రహ్మాండస్థిష్ఠ్యాదిని విలాసార్థము సత్త్వాదిగుణభేదము ననుసరించి మూడుద్వంద్వములుగా ప్రకాశించుచున్నారనినందున యోనిచక్ర ఉత్తరకోణస్థబిందువు జాలంధరపీఠము. అందు కామేశీ శ్రీమదూర్ధ్వ దేవనాథాత్మకద్వంద్వమును, వీరు సోమబీజాధిష్ఠాతలుగాను, దక్షిణ కోణబిందువు పూర్ణగిరి పీఠము, కామరాజ బీజాధిష్ఠాతలగు వజ్రేశ్వరి షష్ఠీశదేవనాథాత్మక ద్వంద్వముగాను, స్వాగ్రకోణ బిందువగు కామగిరి పీఠమందు వాగ్భవ బీజాధిపతులగు భగమాలినీ మిత్రేశ దేవనాథాత్మక ద్వంద్వముగా గుణభేదము ననుసరించి, ఉమామహేశ్వర, లక్ష్మీనారాయణ, వాణీహిరణ్యగర్భులయి ద్వంద్వత్రయముగా నావేదాది దంపతులే రూపాంతరములను పొందినారని తాత్పర్యము.

ఈ ద్వితీయావరణము త్రికోణాకృతి, సర్వసిద్ధప్రదాచక్రము, నాదప్రకృతి, తత్త్వము గుణత్రయము, పూజ ప్రదక్షిణక్రమము, కామేశ్వరి వజ్రేశ్వరి భగమాలినీ కోణత్రయ దేవతలు, అతిరహస్య యోగినీలు, త్రిపురాంబ చక్రేశ్వరి, సర్వబీజముద్ర, ముద్రాబీజము, హస్తాంస్థాయీభావము, విస్తయము, అద్భుతరసము ఈసంకేతములు గలది. పరాశక్తియొక్క శారీరవృక్షమందున్న అవ్యక్త మహత్త్వాహంకారములు నీద్వంద్వత్రయముగా నున్నారని రహస్యము.

రం-వ సూత్రము, త్ప. వసుకోణము.

మూ. వసుకోణనివాసినోయో స్తాస్సంధ్యారుణావళిన్యాద్యాః,

పుర్యష్టకమేవేదం చక్రతనోస్సంవిదాత్తనో దేవ్యాః.

అ. వళిన్యాద్యాః = వళిన్యాది దేవతలు, సంధ్యారుణా ఆస్తే = సంధ్యాకాలవర్ణము గలవారై ఉన్నారు. సంవిదాత్తనః = సంవిద్రూపమయిన, చక్రతనోః = చక్రమే శరీరముగాగల, దేవ్యాః = పరదేవతయొక్క, ఇదంపుర్యష్టకమేవ=ఈ అష్టకోణచక్రము అష్టపురములుగానే యున్నది.

తా. ఈ త్రితీయావరణము అష్టకోణములు గలది. సర్వరోగహర చక్రము, కకారప్రకృతికము, అష్టవిధ ప్రకృత్యాత్మకము, పూజ ప్రదక్షిణ క్రమము, దేవతలు వళినీ వాగ్దేవత, కామేశ్వరి వాగ్దేవత,

వర్తము, దేవతలు సర్వజ్ఞాసర్వశక్తి, సర్వైశ్వర్యప్రదాయిని, సర్వజ్ఞానమయీ, సర్వవ్యాధివినాశినీ, సర్వాధారస్వరూపా, సర్వపాపహారి, సర్వానందమయీ, సర్వరతౌస్వరూపిణి, సర్వేష్వరితథలప్రదా, వీరు గర్భయోగిణిలు. త్రిపురమాలినీ చక్రేశ్వరి, సర్వమహాంకుశముద్ర, ముద్రాబీజము, 'క్రో' స్థాయీభాము, క్రోధము రౌద్రరసము, ఋర దేవతయొక్క విషయవృత్తులు పదిన్ని యీ అంతర్దశారచక్రమందు సర్వజ్ఞాదిశక్తిరూపములు ధరించియున్నవి.

౪౨-వ సూత్రము, బహిర్దశారము, పంచమావరణము.

మూ. తద్బాహ్యపజ్జీకోణే యోగిన్యసర్వసిద్ధిదా పూర్వాః,
దేవీధీకర్తేంద్రియవిషయమయా విశదవేషభూషాఢ్యాః.

అర్థము. సర్వసిద్ధిదాపూర్వాః=సర్వసిద్ధిప్రదామొదలగు, యోగిన్యః=యోగినీదశకము, దేవీధీకర్తేంద్రియ విషయమయాః=శ్రీ దేవతయొక్క, జ్ఞానేంద్రియ కర్తేంద్రియ విషయస్వరూపము గలవియై, విశదవేషభూషాఢ్యాః=నిర్మలమయిన నేపథ్యాద్యలంకారములు గలవారై, తద్బాహ్యపజ్జీకోణే=చక్రబహిర్దశారమందు, భాసంతే=ప్రకాశించుచున్నారు.

తా. ఈ పంచమావరణము దశకోణాకృతి, సర్వాస్థానకచక్రము, ఏకారప్రకృతి, దశావతారాత్మకము, పూజ ప్రదక్షిణక్రమము, దేవతలు సర్వసిద్ధిప్రదా, సర్వసంపత్ప్రదా, సర్వప్రియంకరి, సర్వమంగళకరి, సర్వకామప్రదా, సర్వదుఃఖవిమోచనీ, సర్వమృత్యుప్రశమనీ, సర్వవిఘ్ననివారిణి, సర్వాంగసుందరి, సర్వసౌభాగ్యదాయిని, వీరు కులొత్తీర్ణయోగిణిలు. చక్రేశ్వరి త్రిపురా, సర్వోన్మాదినీముద్ర, ముద్రాబీజము, సః స్థాయీభావము, జుగప్సభీభత్సరసము, ఈ సంకేతములు గలది. ఇందు పరదేవతయొక్క జ్ఞానేంద్రియపంచకము, కర్తేంద్రియ పంచకము. ఈపదియు సర్వసిద్ధిదామొదలగు దేవతారూపములను ధరించి నిర్మలమయిన నేపథ్యాద్యలంకారములు కలిగియున్నారని తాత్పర్యము.

౪౩-వ సూత్రము, చతుర్దశారము-షష్ఠమావరణము.

మూ. భువనారచక్రభవనా దేవీమనుకరణవిపరీజస్సురణాః,
సంధ్యాసవర్ణవసనాస్సంచిత్యాస్సంప్రదాయయోగిన్యః.

అ. భువనారచక్ర భవనాః = చతుర్దశారచక్రమే స్థానముగాగల, దేవీమనుకరణ వివరణస్ఫురణాః = పరదేవతయొక్క ఇంద్రియదశకము, అంతఃకరణ చతుష్టయము నీ పదినాలుగును యోగినీరూపములుగలవై, సంధ్యాసవర్ణవసనాః = సంధ్యాకాలవర్ణముతో సమానమైన వస్త్రము ధరించినట్టియు, సంప్రదాయయోగిన్యః = సంప్రదాయయోగినీలు, సంచిత్త్యాః = ధ్యానింపఁదగినవారు.

తా. ఈ షష్టావరణము చతుర్దశారచక్రాకృతి, సర్వసౌభాగ్య చక్రము, ఈంకార ప్రకృతికము, చతుర్దశభువనాత్మకము పూజ వామా వస్త్రము, దేవతలు సర్వసంక్షోభిణీ, సర్వవిద్రావిణీ, సర్వాకర్షిణీ, సర్వాప్లవీణీ, సర్వసంమోహినీ, సర్వస్తంభినీ, సర్వజృంభిణీ, సర్వవశంకరీ, సర్వరంజనీ, సర్వోన్మాదినీ, సర్వార్థసాధినీ, సర్వసంపత్తిపూరణీ, సర్వమంత్రమయీ, సర్వదృష్టాంతయకరీ, ఈ పదునలుగురు యోగినీలు, దాడి మీకునును సమానదేహాచ్ఛాయగలవారై అంకుశ పాశ దర్పణామృత భరితపాత్రలు హస్తములందు గలవారై యున్నారు. వీరు సంప్రదాయ యోగినీలు. చక్రేశ్వరి త్రిపురవాసినీ. సర్వశంకరీ ముద్ర, ముద్రాబీజము, జ్ఞాంస్థాయీభావము, భయము, భయానకరసము. పరదేవతయొక్క ఇంద్రియదశకము, అంతఃకరణచతుష్టయము కలసి యీయోగినీరూపములు ధరించియున్నారని తాత్పర్యము.

౪౪-వ సూత్రము. షష్టదశము, సప్తమావరణము.

మూ. అవ్యక్తమహదహంకృతి తన్మాత్రా స్వీకృతాంగనాకారాః, ద్విరదచ్ఛదనసరోజే జయంతి గుప్తతరయోగిన్యః.

అ. అవ్యక్తమహదహంకృతి తన్మాత్రాః = అవ్యక్త మహత్తత్త్వాహంకారములు, శబ్దస్పర్శాది తన్మాత్రాపంచకము, స్వీకృతాంగనాకారాః స్త్రీరూపమును పొందినవై, ద్విరదచ్ఛదనసరోజే = అష్టదశపద్మమందు, గుప్తతరయోగిన్యః = గుప్తతరయోగినులుగా, లసంతి = ప్రకాశించుచున్నారు.

తా. ఈసప్తమావరణము అష్టదశపద్మాకృతి, సర్వసంక్షోభిణీ చక్రము, హంకార ప్రకృతికము, అష్టమూర్త్యాత్మకము, పూజ సవ్యము.

దేవతలు అనంగకుసుమ, అనంగమేఖలా, అనంగమదనా, అనంగమదనాతురా, అనంగరేఖా, అనంగవేగినీ, అనంగాంకుశా, అనంగమాలినీ, అను నీయైనమండ్రగురును జపాకుసుమ సదృశ దేహకాంతులు గలవారై ఈ అష్టదశపద్మమందు అంకుశ పాశ నవరత్న కలశ నీలోత్పలములను హస్తములందు ధరించి రక్తవస్త్రమాల్యాభరణభూషితలయి ప్రకాశించుచున్నారు. వీరు గుత్తతరయోగినులు. చక్రేశ్వరి త్రిపురసుందరి. సర్వాకర్షణీముక్త, ముద్రాబీజము క్లింసాయీభావము, శోకము, కరుణాకరము. పరాశక్తియొక్క అవ్యక్తమహత్తత్వాహంకారములు, భూతతంత్రాపంచకమును నీ ఎనిమిదియు, ఈ అష్టదశపద్మమందు దేవతారూపమును ధరించియున్నవని తాత్పర్యము.

౪౫ వ సూత్రము, షోడశదశపద్మము, అష్టమావరణము.

మూ. భూతానీంద్రియదశకం మనశ్చ దేవ్యా వికారషోడశకం, కామాకర్షణ్యాదిస్వరూపతష్టోడశార మధ్యాస్తే.

అ. భూతాని ఇంద్రియదశకం మనశ్చ = పంచభూతములు, దశేంద్రియములు, మనస్సు, దేవ్యాః = మిత్రాఖ్య పదేవతయొక్క, వికారషోడశకం = అకారాదిస్వరములు పదియారును, కామాకర్షణ్యాదిస్వరూపతః = కామాకర్షణ్యాది రూపములుగా, షోడశారం = షోడశదశపద్మమును, అధ్యాస్తే = అధిష్టించియున్నవి.

తా. ఈ అష్టమావరణము షోడశదశపద్మాకృతి, సర్వాశాపరిపూరకచక్రము, సకారప్రకృతికము, చంద్రకలాస్వరూపము. పూజప్రదక్షిణక్రమము. దేవతలు కామాకర్షణీ నిత్యాకల, బుధాకర్షణీ నిత్యాకల, అహంకారాకర్షణీ నిత్యాకల, శబ్దాకర్షణీ నిత్యాకల, స్పర్శాకర్షణీ నిత్యాకల, రూపాకర్షణీ నిత్యాకల, రసాకర్షణీ నిత్యాకల, గంధాకర్షణీ నిత్యాకల, చిత్తాకర్షణీ నిత్యాకల, ధైర్యాకర్షణీ నిత్యాకల, స్మృత్యాకర్షణీ నిత్యాకల, నామాకర్షణీ నిత్యాకల, బీజాకర్షణీ నిత్యాకల, ఆత్మాకర్షణీ నిత్యాకల, అమృతాకర్షణీ నిత్యాకల, శరీరాకర్షణీ నిత్యాకల, ఈపదియారుగురు యోగినులును అకారాది పదియారు స్వరములుగానున్న నీషోడశకమలదశములందు గలరు. వీరు గుత్తయోగినులు. చక్రే

శ్వరి త్రిపురసుందరి. సర్వవిద్రావిణీముద్ర ముద్రాబీజము. ద్రిం స్థాయీ భావము. ఉత్సాహము, వీరరసము. ఈ సంకేతములు గలది.

ప్రకాశవిమర్శ మిశ్రభూత పరదేవతాశరీరమందుఁగల పృథి వ్యాది పంచభూతములును, చంద్రమండలాకార పరదేవతయందుఁ గల షోడశకలారూప ఆకారాది ౧౬ షోడశస్వరములు, పంచదశనిత్యలు, మహానిత్యయు సీమాడు విధముల తత్త్వములును కలసి యీ షోడశ దశపద్మమందు యోగినిలుగా నున్నారు. వీరు అంకుశపాశ అమృత పూరితకలశస్ఫటికములను ధరించినవారని తాత్పర్యము.

౧౬, ౪౩-వ నూత్రములు, ప్రథమావరణము, ప్రథమభూపురము.

మూ. ముద్రాస్త్రిఖండయా సహ సంవిన్దయ్యస్సముచ్చితాకారాః, ఆదిమహీగృహవాసా భాసా బాలార్కకాంతిభిస్సదృశాః.

ఆధారనవక మర్యా నవచక్రత్వేన పరిణతం యేన,
నవనాథశక్తయోఽస్తినుద్రాకారేణ పరిణతం తేన.

అ. త్రిఖండయా సహ = త్రిఖండాముద్రతో సహ, ముద్రా స్సర్వాః = పది ముద్రలున్ను, సముచ్చితాకారాః = ఆకారపరిణామ మును పొందినవై, భాసా = కాంతిచేత, బాలార్కకాంతిభిస్సదృశాః = బాలసూర్యకాంతితో సమానమైనవై, ఆదిమహీగృహవాసాః = ప్రథమభూపురమందున్నవి, అస్యాః = ఈపరదేవతయొక్క, ఆధారన వకం = మూలాధారాది సహస్రకమలాంతమయిన నవ కమలములును, యేన = ఏకారణముచేతను, నవచక్రత్వేన పరిణతం = నవచక్రాకారమును పొందినవో, తేన = ఆకారణముచేత, నవనాథశక్తయోఽపి = వామాది నవశక్తులున్ను, ముద్రాకారేణ పరిణతాః = ముద్రాకారముగా పరిణ మించినారు.

తా. పరదేవతా విరాడ్రూపమందుఁగల మూలాధారాది నవ కమలములు, శ్రీచక్రమందున్న నవచక్రములుగా పరిణమించియున్నం దున వామాదిశక్తులు తొమ్మిదియు, సర్వసంక్షోభిణ్యాది నవముద్రా కారమును పొందియున్నారనియు, త్రిఖండాముద్ర శ్రీచక్రసమష్టి రూపమనియు, నీ త్రిఖండాముద్రకు మూలశక్తియగు పరభట్టారిక దేవతగా నున్నదని తాత్పర్యము.

౪౯-వ సూత్రము, ద్వితీయభూపురము.

మూ. అసామ్యస్త్వగాదిసప్తకమాకారశ్చైవ మష్టకం ఛష్టం,
బ్రాహ్మ్యదిమాతృరూపం మధ్యమభూఽంబ మధ్యాస్తే.

అ. అసామ్యః = ఈపరమేశ్వరియొక్క, త్వగాదిసప్తకం = త్వగాది
సప్తధాతువులును, ఆకారః = సమష్టిపూర్వస్వరూపమున్ను, బ్రాహ్మ్యది
మాతృరూపం = బ్రాహ్మ్యది అష్టమాతృకా స్వరూపమయిన, అష్టకం-
అష్టకము, ఏతత్ = పూర్వోక్తమయిన, మధ్యభూఽంబం = మధ్య
భూపురమును, అధి = అధిష్ఠించియున్నది.

తా. రక్తవర్ణముగల మధ్యభూపురమందు బ్రాహ్మీ - మాహే
శ్వరీ-కామారీ-వైష్ణవీ - వారాహీ - మాహేష్ఠీ - చాముండా - మహా
లక్ష్మీ అను నీ యెనమంశ్రు మాతృకలు మధ్యభూపురమందున్నారు.
పరదేవతయొక్క సప్తధాతువులును సమష్టిశరీరము నీ మాతృకారూప
ములను ధరించియున్నారని తాత్పర్యము.

౪౯-వ సూత్రము, ప్రథమభూపురము.

మూ. అణిమాదిసిద్ధయోఽసామ్యః స్వీకృత కమనీయ కామినీ రూపాః,
విద్యాంతరఫలభూతా గుణభావేనాంత్యభూనికేతనగాః.

అర్థము. అసామ్యః = ఈపరమేశ్వరియొక్క, అణిమాదిసిద్ధలు,
విద్యాంతరఫలభూతాః = ఈశ్రీవిద్యకన్న వేరైన సప్తకోటి మంత్ర
ములకును, హటయోగాదులకును ఫలభూతములు, స్వీకృతకమనీయ
కామినీరూపాః=మనోహరమయిన అంగనారూపములను ధరించి, గుణ
భావేన = ప్రభాసభావముచేతను, అంత్యభూనికేతనగాః = సర్వాంత్య
భూపురమును పొందియున్నవి.

తా. ఈభూపురత్రయసమష్టిరూపమయిన ప్రథమావరణము,
చతురస్రాకృతి, త్రైలోక్యమోహన చక్రము, ఆకార స్రాకృతికము,
పృథివీతత్త్వము, పూజాక్రమము, దేవతలు, అణిమాసిద్ధి, లఘిమాసిద్ధి,
మహిమాసిద్ధి, ఈశిత్యసిద్ధి, వశిత్యసిద్ధి, స్రాకామ్యసిద్ధి, గరిమాసిద్ధి,
స్థాప్తిసిద్ధి అను నీ అష్టసిద్ధులును శుక్లవర్ణములు గలిగి ప్రథమభూపుర
మందు సుందరమయిన స్త్రీరూపములను ధరించి, అంకుశము-పాశము-
పద్మద్వయము హస్తములందు ధరించియున్నారు. వీరు ప్రకటయోగినీలు.

శ్రీచక్రమందు నవావరణలలోనున్న సంకేతములు.

౧	౨	౩	౪	౫	౬	౭
ఆవరణ సంఖ్య.	చక్రాకృతి.	చక్రనామములు.	ప్రకృతి.	తత్వం.	పూజాక్రమం.	దేవతానామము.
౯-న.	బిందువు.	సర్వానందమయము.	బిందురూపము.	పంచబ్రహ్మత్వకం.	క్రమము.	శ్రీరాజరాజేశ్వరి.
౧౦-అ.	త్రికోణం.	సర్వసిద్ధిప్రదా.	నాదప్రకృతి.	గుణత్రయము.	పాదక్షిణ్య.	కామేశ్వరదయ.
౧౧-స.	ఆష్టకోణం	సర్వకోగహరం.	కళారప్రకృతి.	ప్రకృత్యష్టకం.	సప్తమార్గము.	వశిష్టాదులు.
౧౨-వ.	అంతరక్షరము.	సర్వరక్షాకరము.	రేఖప్రకృతి.	వైశ్వానరాత్మకం.	వామావర్తం.	సర్వజ్ఞాదులు.
౧౩-పం.	బహిరక్షరం.	సర్వార్థసాధకం.	ఏకారప్రకృతి.	దశావతారాత్మకం.	ప్రదక్షిణ.	సర్వసిద్ధిప్రదాదులు.
౧౪-చ.	చతురక్షరం.	సర్వసౌఖ్యగ్యచక్రం.	ఈశారం.	చతురశ్చక్రవనాత్మకం.	వామావర్తం.	సర్వసంతోషిణిద్యాదులు.
౧౫-త్వ.	ఆష్టదశం.	సర్వసంతోషిణి.	హకారప్రకృతికం.	ఆష్టమూర్త్యాత్మకం.	క్రమం.	అనంగ మనుమాదులు.
౧౬-ద్వి.	బోదశదశం.	సర్వాకారపరిహారకం.	సకారం.	చంద్రాత్మకం.	ప్రదక్షిణం	కామకరిణ్యాదులు.
౧౭-ప్ర.	చతురస్రం.	త్రైలోక్యమోహనం.	అకారముప్ర.	పృథివీరూపం.	క్రమం.	అజీమాదులు.
౧౮-సమష్టి	శ్రీచక్రస్వరూపం.	మహావజ్రాభ్యుచక్రం.	సర్వప్రకృత్యాత్మకం.	సకలతత్వాత్మితం.	సర్వతోముఖం.	సకల దేవతాత్మకం.

ఇది సిద్ధవజ్రమనే యంత్రము.

౯	౯	౧౦	౧౧	౧౨	౧౩
యోగిని నామము.	చక్రేశ్వరి.	ముద్ర.	బీజం.	సాయా భావము.	రసము.
పరాపర రహస్య యోగిని.	త్రిపుర సుందరి.	సర్వయోని ముద్ర	విం.	శమభావము.	శాంతరసము.
అతి రహస్య యోగిని.	త్రిపురాంబ.	సర్వబీజము.	హ్నః.	విస్తయము.	అద్భుత రసము.
రహస్య యోగిని.	త్రిపురాంబ	సర్వభేదరీ.	హ్నిం.	హాసము.	హాస్యరసము.
గర్భ యోగినులు.	త్రిపుర మాలిని.	సర్వమహాం కుళము.	క్రొం.	క్రొధం.	రాద్రరసం.
వల్లీ తీర్థ యోగిని.	త్రిపురా.	సర్వోన్మాదినీ.	సుః.	జుగుప్స.	బీభత్సరసము
సంప్రదాయ యోగినులు.	త్రిపురవాసిని	సర్వవశంకరీ.	బ్లూం.	భయము.	భయానక రసాదులు.
గుప్తతర యోగినులు.	త్రిపుర సుందరీ.	సర్వా కర్ణం.	క్లిం.	శోకం.	కరుణరసం.
గుప్తయోగి నులు.	త్రిపురేశ్వరి.	సర్వవిద్రా విజి.	త్రిం.	ఉత్సాహం.	వీరరసం.
ప్రకటయోగి నులు.	త్రిపురా.	సర్వసంక్షో భిజి.	ద్రాం.	రతి.	శృంగార రసం.
నకల యోగిని రూపం.	కామకలా స్వరూపం.	త్రిఖండా ముద్ర.	హ్నిం హ్నిం	నవభావ యుతము.	నవరస భరితము.

చక్రేశ్వరి. త్రిపురా; సర్వసంక్షోభిణీముద్ర, ముద్రాపీఠముద్రాం; స్థాయీభావము రతి, శృంగారరసము ఈసంకేతములు కలిగియున్నది.

ఈ అణిమాదిసిద్ధులు ఇతర దేవతోపాసకులకు ఫలభూతములుగా చున్నవి. శ్రీవిద్యోపాసకు లాత్తోపాసకులయినందున, పరదేవతా సేయుజ్యమే వారికి ఫలము. అవరోక్షజ్ఞానసిద్ధి వారికి మాయాకల్పితములయిన మహిమాదులు తుచ్ఛములుగానుండును. వారికి జీవన్ముక్తత్వమే ఫలము. ఇది సకలాగమసిద్ధము. దేహధారణపర్యంతము ఐహిక సుఖములు స్వయముగనే లభించునని తాత్పర్యము.

ఈ గ్రంథకర్త యిందు ఆవరణక్రమమును, సృష్ట్యాది ననుసరించి అవరోహణక్రమముగా వర్ణించెను గాని, ఉపాసకులు శ్రీచక్రాచ్చనమందు ఆరోహణక్రమమును గ్రహించవలెను. అపు డీభూపురము ప్రథమావరణగాను, బిందుమండలము నవమావరణగాను అగుచున్నవి.

మధ్యమాధికారులు ఆరంభమందు మంత్రసంకేత, చక్రసంకేత, పూజాసంకేత జ్ఞానముకొనుటకు శుభాగమపంచకోక్త కల్ప సూత్రప్రకారము వేదవిహితాచారముగా శ్రీచక్రనవావరణార్చనాదుల నాచరించవలెను.

ఉత్తమాధికారులకు చతుర్విధైక్య షడ్విధైక్యానుసంధానమే పరదేవతాపూజాకలాపమనియు, ఇదియే అంతర్యాగక్రమమనియు, వీరికి బౌద్ధాపూజాకలాపము లేదనియు సకలాగమసిద్ధము. అనుసంధానక్రమము వెనుక వివరింపబడినది. ఈచక్రసంకేతములు సమష్టిగా తెలిపేచక్రము నిందు చూపింపబడెను.

అంతర్యాగక్రమము.

ఈ గ్రంథకర్త వివరించిన ఆవరణ దేవతాస్వరూపాదులు ఇంచుమించుగా భావనోపనిషత్తు ననుసరించి యున్నందున, మానసిక పూజాదికమందుగల ఆవాహనాదివాక్యములు ఆభావనోపనిషత్తునంచి గ్రహించి ఇచట నిరూపింపబడినవి.

శ్రు. మేరుమంత్రాత్మకం చక్రం శ్రీత్విషస్తత దేవతాః,
కామేశ్వరః ప్రకాశాత్తా శ్రీర్విమర్శం స్తదంకగా,

ఇత్యేతద్వాసనారూపమభేదం చ పరస్పరం,

జ్ఞాత్వా శ్రీగురువక్త్రాబ్జాత్కృతా పూజా మహాఫలా.

తా. శ్రీచక్రము మేరుమంత్రస్వరూపము. అందుగల భూపురాది బిందువలన నవచక్రములును మేరుమంత్రమందున్న లకారాది వర్ణములు ప్రకృతిగా గలవి. ఆబీజమువలన ఆయావరణచక్రముత్పన్నమయినది గాన సమష్టి శ్రీచక్రము మేరుమంత్రస్వరూపము. అందున్న ఆవరణదేవతలు పరదేవతయొక్క శరీరకాంతికిరణముదాయముగా నున్నారు. బిందుమండలమందున్న కామేశ్వరుడు ప్రకాశాంశగాను, అతని వామాంకమందున్న కామేశ్వరీదేవి విమర్శాంశగాను, వీరిరువురకును కించిత్తైనను భేదములేదని, నిత్యయుతములని గురుముఖముగా నీ శ్రుత్యైకమును తెలిసికొని చేసిన శ్రీచక్రార్చన మహాఫలము నిచ్చునని తాత్పర్యము.

మేరుమంత్రస్వరూపము.

ఉద్ధారము: —

భూమిశ్చంద్రశ్శివో మాయా శక్తిః కృష్ణాధ్వమాదనాః,

అర్ధబిందుశ్చ బిందుశ్చ నవావరణముచ్యతే.

భూమిః లకారః, చంద్ర స్సకారః, శివో హకారః, మాయా ఈకారః, శక్తిః ఏకారః, కృష్ణో రకారః, అధ్వమాదనాః కకారః, అర్ధబిందు చిహ్నః, అః బిందుః పూర్ణానుస్వారం మంత్రోచ్ఛార్జితే తు. లం-సం-హం-ఈం-ఏం-రం-కం-అః-అం. స్వాసమష్టి. స్థానాః. ఇతి ఏకాక్షరి మేరుమంత్రం.

శ్రీ దేవీమానసికపూజావిధిః.

ఇచ్ఛాశక్తి ర్మహా త్రిపురసుందరి శ్రద్ధానురూపా ధీదైవతా, తయోః కామేశ్వరీ సదానందఘనా పూర్ణా స్వాత్మైక్యరూపా ధీదైవతా. సలిలమితి సాహిత్యకరణం సత్త్వం, కర్తవ్య మకర్తవ్యమితి వివేక భావనాయుక్త ఉపచారః, అస్తిनाస్తీతి కర్తవ్యతా అనుపచారః, బాహ్యభ్యంతఃకరణానా మేకరూపగ్రహణ యోగ్యతాస్త్విత్యావాహనం, తస్య బాహ్యభ్యంతఃకరణానా మేకరూప విషయగ్రహణ మాననం. రక్తశుక్లపద్మకీరణం పాదద్వి, ఉజ్జ్వలదామోదానుసంధాన

మర్ఘ్యం, స్వచ్ఛం స్వతస్స్థి మిత్యాచమనీయం, చిచ్ఛంద్రమయీ
సర్వాంగప్రవణగ్ స్నానం, చిదగ్నిస్వరూప పరమానందశక్తిస్ఫుర
ణం వస్త్రం, ప్రత్యేకగ్ సప్తవింశతిథా భిన్నత్వే నేచ్ఛాజ్ఞానక్రియా
త్తక బ్రహ్మగంధివ ద్రసతంతు బ్రహ్మనాడీ బ్రహ్మసూత్రం, స్వవ్య
తిరిక్త వస్తుసంగరహితస్తరణం విభూషణం, సత్సంగపరిపూతానుస్థరణం
గంధః, సమస్తవిషయాణాం మనసః స్థైర్యేణానుసంధానం కుసుమం,
తేహమేవ సర్వదా స్వీకరణం ధూపః, పవనావిచ్ఛిన్నోర్ధ్వజ్వలన సచ్చి
దుల్కాకాశదేహే దీపః, సమస్త యాతాయాతవర్జం నైవేద్యం,
అవస్థా త్రయైకీకరణం తాంబూలం, మూలాధారా దాబ్రహ్మరంధ్ర
పర్యంతం, బ్రహ్మగంధాదామూలాధారపర్యంతం గతాగతయాపేణ
ప్రాదక్షిణ్యం, తురీయావస్థా నమస్కారః, దేహశూన్యప్రమాత్మతా
నిమజ్జనం బలిహరణం, సత్త్వమస్తి కర్తవ్యమకర్తవ్య మాదాసీన్య
నిత్యాత్మవిలాపనగ్ం హోమః, స్వయం తత్పాదుకా నిమజ్జనం పరిపూర్ణ
ధ్యానం. ఏవం ముహూర్తత్రయభావనయా యుక్తో భవతి తస్య దేవ
తాతే కన్యసిద్ధిః. చింతితకార్యాణ్యయత్నేన సిద్ధ్యంతి స ఏవ శివయోగీతి
కథ్యతే ఇత్యుపనిషత్. భద్రం కర్ణేభిరితి శాంతిః.

పరాపూజాస్వరూపం.

తదుక్తం నిత్యాతంత్రే శివేన:—

శ్లో. తవ నిత్యోదితా పూజా త్రిభిర్భదైర్వ్యవస్థితా,
పరా చాప్యపరా గౌరీ తృతీయా చ పరాపరా.
ప్రథమా ద్వైతభావస్థా సర్వప్రచయగోచరా,
ద్వితీయా చక్ర పూజా చ సదా నిష్పాద్యతే మయా,
ఏవం జ్ఞానమయే దేవి తృతీయా స్వప్రథామయీతి.

సూతసంహితాయాం:—

శ్లో. పూజాశక్తేః పరాయాస్తు ద్వివిధాసంప్రకీర్తితా,
పూజా యాఽభ్యంతరా సాఽపి ద్వివిధా పరికీర్తితా.
సాధారా చ నిరాధారా నిరాధారా మహాత్తరా,
సాధారా యా తు సాఽఽధారే నిరాధారా తు సంవిది.
ఆధారే వర్ణసంక్షిప్తవిగ్రహే పరమేశ్వరీం,

ఆరాధయేదతిప్రీత్యా గురుణోక్తేన వర్తనా.
ఆధారం నామ శ్రీచక్రం.
యా పూజా సంవిది ప్రోక్తా సా తు తస్మాం మనోలయః.
సంవిదేవ పరాశక్తిర్ణేతరా పరమాస్థితః,
అతస్సంసారనాశాయ సాక్షిణీ మాత్యరూపిణీ,
ఆరాధయే త్పరాశక్తిం ప్రపంచోల్లాసపక్షితాం.
స్వానుభూత్యా స్వయం సాక్షాత్స్వత్కభూతాం మహేశ్వరిం,
పూజయేదాదర్శేణైవ పూజా సా పురుషార్థదా ఇతి.

శ్రు. దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవో దేవస్సనాతనః,
త్యజేదజ్ఞాననిర్ధార్యం సోఽహంభావేన పూజయేదితి.

పరావర్తనము.

స్వతంత్రతంత్రే:—

శ్రీ. వాచ్చాస్త్రిధానా మశేషేణ వేద్యవేత్తవిదాత్తనాం,
స్థితిః పరో భవేద్ధోమ స్సర్వభేదవిలాపనాత్.
స్వాత్మరూపమహోపహ్నిర్జ్వాలారూపేషు సర్వదా,
నిరింధనం చేద్ధరూపే పరమాత్మని సుస్థిరే,
నిర్వ్యున్మదానవిలాపస్తు పరాహోమ స్సమీరితః.

శ్రుత్యంతరం:—

శ్రు. అంతర్నిరంతర నిరంధనమేధమానే
మోహంధకారపరిపంథిని సంవిదగ్నో,
కస్తింశ్చిదద్భుతమరిచి వికాసభూమా
విశ్లం జుహోతి వసుధాదిశివావసానం.

శ్రు. సదాసాంగహణ్యేష్ట్యాశ్చ మేధాంత మంతర్యాగం యజతే,
స మహామఖో మహాయాగః, కృత్స్న మేతచ్చిత్రం కర్తవ్యతీ.

శ్లో. అగ్నౌ వపస్త్వత్రం సర్వ మగ్నిరేవ భవేద్యథా,
విదితం విదితం వేద్యం సంవిదేవ భవేత్తథా,
సంవిదితం సంవిదితం సంవిన్తయమేవ భవతి సంవేద్యం,
అగ్నౌ వాహిత మాహితే మగ్నిమయం కిం న జాయతే కాష్ఠం.
ఉపదేశా దయం వాదః జ్ఞాతే ద్వైతం న విద్యతేతి.

పరానిష్ఠాస్వరూపము.

సూ. నిహితాయాః—

శ్లో. శాస్త్రాచార్యోపదేశేన తర్కైశ్చాస్త్రానుసారిభిః,
స్వసాక్షితయాఽఽత్తానం సమ్యక్స్మిచ్ఛిత్వసుస్థిరః,
స్వాత్మనోఽన్యతయా భాంతం సమస్త మవిశేషతః,
స్వాత్మమాత్రతయా బుద్ధ్యా పునస్సాత్త్వానమద్వయం,
శుద్ధబ్రహ్మేతి నిశ్చిత్వ స్వయం స్వానుభవేన చ.
నిశ్చయం చ స్వచింతాత్రే విలాప్యావిక్రియేద్వయే,
విలాపనం చ చిద్రూపం బుద్ధ్యా కేవలరూపతః,
స్వయం తిస్తేదయం సాక్షాద్భ్రష్టావిత్ప్రవరో మునిః,
ఈదృశీయం పరా నిష్ఠా శ్రోతీ స్వానుభవాత్తికేతి.

౫౦-వ సూత్రము, శ్రీవిద్యాగురుపరంపర.

మూ. పరమానందానుభవః పరమగురుర్నిర్విశేషబింద్వాత్తా,
సపునః క్రమేణ భిన్నఃకామేశత్వం యయావిమర్శాంశ త్.

అర్థము. పరమానందానుభవః = ఉత్కృష్టమయిన పూర్ణాహం
భావ రూపజ్ఞానముగల, నిర్విశేషబింద్వాత్తా = ప్రకాశవిమర్శమిశ్ర
బిందు సమష్టిరూపమయిన, పరమగురుః = సకలగురు మండలస్వరూప
పరమాత్మ, ఆభూత్ = ఆయెను. సపునః=పూర్వోక్త పరమాత్మయే,
క్రమేణ భిన్నః = దివ్యసిద్ధమానవౌఘములను వేరువేరుగా పొంది,
విమర్శాంశాత్ = పూర్వోక్తలక్షణ స్వాత్మశక్తి స్వరూప కామకల
యొక్క అర్థభాగమువలన, కామేశత్వం = కామేశ్వరభావమును
యయా = పొందెను.

తా. ఇంతవరకు అవిద్యాపాదమందు సృష్టిక్రమమును, విద్యా
పాదమందు శ్రీవిద్యామంత్రసంకేత మంత్రార్థాదులును, ఆనందపాద
మందు శ్రీచక్రరహస్యములును, తురియ పాదమందు చిద్బిందువివరము
పరమాత్మ స్వరూపమును వివరించి, ఈ బ్రహ్మవిద్యావతారక్రమము
తెలియనిచో విశ్వాసబుద్ధి కలుగ నేరదని లోకమందనుగ్రహబుద్ధితో
నీగ్రంథకర్తలు పరమశివాది ఓఘుత్రయమును నిరూపించుచున్నారు.

పూర్ణ బిందుస్వరూప పరమాత్మ తనయం దిమిడియున్న బిందు త్రయమును క్రమముగా విభజించి, ప్రకాశాంశ విమర్శాంశలచే కామేశ్వర - కామేశ్వరీ రూపములను ధరించి, తరువాత ఓఘత్రయ రూపమును పొందినారని చెప్పిరి.

౫౧-వ సూత్రము.

మూ. ఆసీనశ్శ్రీపీఠే కృతయుగకాలే గురుశ్శివో విద్యామ్,
తస్యై దదౌ స్వశక్త్యై కామేశ్వర్యై విమర్శరూపిణ్యై.

అర్థము. శ్రీపీఠే=పరమానంద విశ్రాంతబిందురూపాద్యాణాం పీఠ మందు, ఆసీనః = నిత్యసన్నిహితమయినందున కూర్చున్నట్టి, గురుః = ప్రకాశాంశాత్మక ఊర్ధ్వనంద నామకగురురూప పరమాత్మ అయిన కామేశ్వరుడు, తస్యై విమర్శరూపిణ్యై = పూర్వోక్త విమర్శరూప మయిన, స్వశక్త్యై = అనుత్తరాంశభూతమయిన, కామేశ్వర్యై=సర్వా భీష్టపద్రాయనియగు కామేశ్వరికొఱకు, కృతయుగకాలే = జగదుత్పత్త్యనంతరా వ్యవహితకాలమందు, విద్యాం = స్వాత్మైక్యదాయని యగు శ్రీవిద్యను, దదౌ = ఉపదేశించెను.

తా. సృష్ట్యావిర్భావకాలము కృతయుగాదిగాన నాకాలమందు సర్వానందమయోద్యాణమనే బిందుపీఠమందు నిత్యసన్నిహితమయిన పరమాత్మ స్వరూపకామేశ్వరుడు ఊర్ధ్వనందనామమును ధరించి, అనుత్తరానంద విశ్రాంతి స్థానభూతశక్తి స్ఫూరరూపిణియగు స్వాత్మరూప కామేశ్వరికొఱకు నీ శ్రీవిద్యారూపాత్మవిద్యను ఉపదేశించినారని స్వతంత్రతంత్రమనే ఈశ్రీవిద్యాతంత్రమందు కామేశ్వరీ కామేశ్వరులకు సమప్రధాన వర్తిత్వము కలిగినను, సర్వోపనిషత్కారణ భూతమయిన నీరహస్యతంత్రమును లోకమం దనుగ్రహబుద్ధితో ప్రవర్తింప చేయగోరి పరమాత్మయే గురుశిష్యభావమును పొంది స్వశక్తికొఱకు ఉపదేశించెనని భావము.

౫౨, ౫౩ సూత్రములు.

మూ. సేయాయమిత్రసంజ్ఞాం స్థానైశాన్ జ్యేష్ఠమధ్యబాలాఖ్యాన్,
చిత్పాణివిషయభూతాన్ త్రేతాయుగాదికారణత్రిగురూన్.

మూ. బీజత్రయాధిపతీస్పతీక్ష్య విద్యాం ప్రకాశయామాస,
ఏతైరోఘత్రితయం సమనుగృహీతం గురుక్రమో విదితః.

అర్థము. సా = ఆకామేశ్వరీస్వరూప పరాశక్తి, మిత్రసంజ్ఞాం ఇ
యాం=మిత్రేశదేవనాథ సంజ్ఞనుపొంది, చిత్వాగ్రీణవిషయభూతాన్ =
తనయొక్క చిత్వాగ్రీణవిషయస్వరూపులైన, స్థానేశాన్ = మధ్యత్ర్యత్ర
స్వాగ్రకోణ దక్షిణోత్తరకోణాధిపతులయిన, జ్యేష్ఠమధ్య బాలా
ఖ్యాన్=ఉర్ధ్వదేవనాథ, షష్ఠీశదేవనాథ, మిత్రేశదేవనాథులను, త్రేతా
యుగాదికారణ త్రిగురున్ = త్రేతాయుగాది కారణగురువులుగా,
బీజత్రయాధిపతీన్ = వాగ్భవ-కామరాజ-శక్తి బీజత్రయాధిపతులను,
దేశికాన్=గురుస్వరూపులనుగా, పరీక్ష్య = శోధించి, సా=ఆమిత్రేశదేవ
నాథ సంజ్ఞకల కామేశ్వరీ, విద్యాం = పరశివ చరణారవింద నిస్సృత
మయిన శ్రీవిద్యను, ప్రకాశయామాస=ఉపదేశించెను. ఏతైః=ఈయుగ
త్రయగురువులచేతను, ఓఘత్రితయం = దివ్య-సిద్ధమానవౌఘత్రయము,
సమనుగృహీతం=అనుగ్రహింపఁబడినది, గురుక్రమః=ఈ బ్రహ్మవిద్యాగురు
పరంపర, విదితః=తెలియఁబడినది.

తా. పరమాత్మస్వరూప పరశివుఁ డీ శ్రీవిద్యను లోకమందనుగ్ర
హము కలిగి ప్రవర్తింపఁ జేయుఁగోరి తాను ఉర్ధ్వదేవనాథనామమును
ధరించి కామేశ్వరీదేవి కుపదేశించి ఆమెకు మిత్రేశదేవనాథనామ
మొసంగెను. ఆకామేశ్వరీ ఉర్ధ్వదేవనాథ ద్వంద్వము సర్వానందమ
యోద్యాణ పీఠమందు పురాణదంపతులుగా నున్నారు.

ఇదియే విద్యాప్రథమోత్పత్తి. పరమేశ్వరసంకల్పానుసార
ముగా కామకలాస్వరూపిణి యగు నాపరాభట్టారిక ఈచిద్విద్యా
సంప్రదాయరహస్యములను విస్తరింపఁగోరి తాను షష్ఠీశదేవనాథనామ
మును ధరించి తనయొక్క చిత్వాగ్రీణవిషయభూతు లయిన అవ్యక్త
మహత్తత్వాహంకారస్వరూపులును, సత్వరజస్తమోగుణప్రధానులును,
వాగ్భవకామరాజ శక్తిబీజాధిపతులు నగు జ్యేష్ఠ, మధ్య, బాలులను
సంజ్ఞలుగల త్రేతాయుగాదికారణ గురువులయిన ఉమామహేశ్వర,
లక్ష్మీనారాయణ, వాణీపారణ్యగర్భులనే ద్వంద్వత్రయమును, ఈరహస్య
విద్యోపదేశయోగ్యులుగా నెంచి వారి కుపదేశించెను. వారివలన

ఉపదేశపరంపరగా ప్రవర్తించి దివ్యాఘ్న, సిద్ధాఘ్న, మానవాఘ్నరూపగురుమండలక్రమముగా నీవిద్య అవతరించి జగత్తునందు వ్యాపించినది.

బిందుమండలవర్తినియగు నాకామేశ్వరీయోనిచక్రోత్తరకోణమందున్న బిందురూప జాలంధరశీతస్థితశక్తి బీజాత్మక జ్యేష్ఠసంజ్ఞకల ఉమామహేశ్వరద్వంద్వమున కుపదేశించి వారికి ఊర్ధ్వదేవనాథ కామేశ్వర్యంబు నామములను నిర్దేశించెను.

ఆ ఊర్ధ్వదేవనాథ ద్వంద్వము దక్షిణకోణస్థ బిందురూప పూర్ణగిరిపీఠస్థిత కామరాజ బీజాధిపతులయిన లక్ష్మీనారాయణ ద్వంద్వమున కుపదేశించి వారికి షష్ఠీశదేవనాథానంద వశ్రేశ్వర్యంబు నామముల నొసంగెను.

ఆ షష్ఠీశదేవనాథానంద ద్వంద్వము స్వాగ్రకోణమందున్న కామగిరిపీఠస్థ వాగ్భవ బీజాధిపతులయిన వాణీహరణ్యగర్భుల కుపదేశించి వారికి మిత్రేశదేవనాథానంద భగమాలిన్యంబు నామములను నిరూపించెను.

ఆ మిత్రేశదేవనాథానంద ద్వంద్వమువలన ఇంద్రాది దివ్యాఘ్నమునకును, వారివలన సనకాది సిద్ధాఘ్నమునకును, వారివలన మానవాఘ్నమునకును, ఉపదేశపారంపర్యాయముగా స్వస్వగురుపర్యంత మీకాది విద్యాపరంపర ప్రపంచమందు వికసించి ప్రకాశించుచున్నది.

౫౪-వ సూత్రము, గ్రంథోత్పత్తి కథనము.

మూ. ఉదిత. పుణ్యానందాదితి కామకలాంగనావిలాసోఽయం,

ఛరశివభుజంగభావాకర్షణహర్షాయ కల్పతాం నిత్యమ్.

అర్థము. పుణ్యానందాత్ = పుణ్యానందమునీంద్రులవలన, ఉదితః = రచియింపఁబడిన, అయం కామకలాంగనావిలాసః = ఈపరిదృశ్యమానమయిన కామకలావిలాసము, ఛరశివభుజంగభావాకర్షణహర్షాయ = రసికాగ్రేసరుఁడయిన ఛరశివునియొక్క శృంగారరసజనకమయిన ఉత్సాహముకొరకు, నిత్యం = సర్వదా, కల్పతాం = పఠింపఁబడుఁగాక.

తా. ఈగ్రంథము పుణ్యానందమునీంద్ర విరచితమయి కామకలావిలాసమని నామము కలిగియున్నది. వేదాంతప్రకరణమందు పుణ్యపాప

శబ్దములు జ్ఞానాజ్ఞానపరములుగాన ప్రపంచభాగ్యస్వరూపమయిన బ్రహ్మానందస్వరూప పరశివావతార శ్రీదక్షిణామూర్తిగురుముఖావిర్భావమును, పరభట్టారికాముఖ సంకజాయత్న నిస్సారితంబునగు నీగ్రంథమును, శృంగారపీఠకరుణాది నవరసములును, రత్యుత్సాహాది నవభావములును సర్వానంద బిందుమండలవాసులగు కామేశ్వరీద్వంద్వమనే యీ ఆదిదంపతులవలననే కలిగి, లోకమందు విస్తరించినవి గాన పరశివ చిత్తరంజనముకొఱకు నిత్యము నీగ్రంథము పఠింపఁదగినదని చెప్పిరి.

ఈ గ్రంథపఠనమునకును, ఈశ్వరానందమునకు నేమి సంబంధమనినః ఈ గ్రంథము కామకలావిలాసముగానున్నది. ఆ కామకల ప్రకాశ విమర్శాత్మకశివశక్తిసంఘటము. దాని విలాసమనఁగా కార్యవర్గము, శ్రీవిద్య, శ్రీచక్రము, పిండాండము, బ్రహ్మాండము, మాతృక, తత్త్వ సమూహము అనునివి ఆ ఆదిదంపతులవలన కలిగినందున, నీసకలగ్రంథము వారి ప్రభావముగాన, రసికులకు శృంగారరసజనకాంగనా విలాసము లానందకరములుగాన నీగ్రంథపఠనమువలన ఈశ్వరానుగ్రహమును పొందఁగలరు. స్వస్వరూపజ్ఞానము కలిగి పూర్ణానందానుభవమును పొందుదురని తాత్పర్యము.

ఇచట స్వరూపజ్ఞానదార్ఢ్యముకొఱకు కొన్ని ఉపనిషద్రహస్య వాక్యములు నిరూపింపఁబడుచున్నవి:—

ఉపనిషద్వాక్యములు. తత్రాదౌ మహామాయాస్వరూపము.

శ్రు. మాయాం తు ప్రకృతిం విద్యాన్తాయినం తు మహేశ్వరం,
అస్యా అవయవభూతేస్తు వ్యాప్తం సర్వమిదం జగత్.

ఇతి శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్.

ద్వే విద్యే వేదితవ్య ఇతి హస్త యద్భిష్టావిదో వదంతి.

పరా చై వాపరా చ, తత్ర పరా బ్రహ్మవిద్యారూపా, అపరా ప్రపంచాకారా సా మాయా. ఏవ మేవైషా మాయా, స్వవ్యతిరిక్తాని పూర్ణాని తే త్రాణి దర్శయిత్వా జీవేశావాభాసేన కరోతి. మాయా చావిద్యా చ స్వయమేవ భవతి. సైషా చిత్ర సుదృఢా బహ్వాంకురా అంకురేష్వపి గుణభిన్నా ఇతి నృసింహతాపిన్యాం.

- జ్ఞానినామపి చేతాంసి దేవీ భగవతీ హి సా,
బలాదాకృష్య మోక్షోయ మహామాయా ప్రయచ్ఛతీతి. ౧
- అచింత్యరచనారూపం మాయేవ సకలం జగత్,
ఇతి నిశ్చిత్త్య వస్తుత్వ మద్వైతే పరిశేష్యతామ్. ౨
- తుచ్ఛానిర్వచనీయా చ వాస్తవి చేత్యయం త్రిభా,
జ్ఞేయా మాయా త్రిభిరోబ్ధైశ్చైతయా క్షికలాక్షికైః. ౩
- అస్వతంత్రా హి మాయా స్యాదప్రతీతేర్విచింతితం,
స్వతంత్రాపి తథైవ స్యాదంగస్యాన్యథాకృతేః. ౪
- కూటస్థాసంగమాత్తానం జగత్స్వేన కరోతి సా,
చిదాభాసస్వరూపేణ జీవేశావపి నిర్తమే. ౫
- కూటస్థ మనుపదృత్య కరోతి జగదాదికం,
దుర్బలైకవిధాయన్యాగ మాయాయాః కా చమత్కృతిః. ౬
- న వేత్తి లోకా యావత్తం సాక్షాత్తావచ్ఛమత్కృతిం,
ధత్తే మనసి పశ్యాన్తు మామైషేత్యుపశామ్యతి. ౭
- ద్రవత్వముదకే వహ్నివౌష్ణ్యం కఠిన్యమశ్వని,
మాయాయాం దుర్బలత్వం చ స్వతస్సిధ్యతి నాన్యతః. ౮
- ప్రసరంతి హి చోద్యాని జగద్వస్తుత్వవాదిషు,
న చోదనీయం మాయాయాం తస్యాశోషద్యైకరూపతః. ౯
- విస్తయైకశరీరాయా మాయాయాశోషద్యరూపతః,
అన్వేష్య పరిహారస్సన్న్యదుభివద్భిః ప్రయత్నతః. ౧౦
- మాయాం త్వమేవ నిశ్చేయమితి చేత్త్వా నిశ్చిను,
లోక ప్రసిద్ధమాయాయాః లక్షణం యత్తేదీక్ష్యతామ్. ౧౧
- న నిరూపయితుం శక్యా విస్పష్టం భాసతే చ యా,
సా మాయేతీగ్రజాలాదా లోకాస్తం ప్రతిపేదిరే. ౧౨
- నిరూపయితు మారబ్ధై రఖిలైరపి పండితైః,
అజ్ఞానం పురతస్తేషాం భాతి కత్యోసు కాసు చిత్. ౧౩
- దేహేంద్రియాదయో భావా వీర్యేణోత్పదితాః కథం,
కథం వా తత్ర చైతన్య మిత్యుక్తే తే కిముత్తరమ్. ౧౪
- ఏతస్మాత్కిమిహేంద్రజాల మపరం యద్గర్భవానే స్థితం,

రేతశ్చేతలి హస్తమస్తకపదప్రదూభితనానాంకురం,
పర్యాయేణ శిశుత్వయావనజరావేషై రనేకైర్వృతం
పశ్యత్యత్తి శృణోతి జిఘ్రతి తథా గచ్ఛత్యథాగచ్ఛతి. ౧౫
అచింత్యరచనాశక్తిబీజం మాయేతి నిశ్చిను,
మాయాబీజం తదేవైకం సుఖుప్తావనుభూయతే. ౧౬

మాయాపరిహారః, మహాపనిషత్.

సతి దీప ఇవాలోకస్సత్యర్క ఇవ వాసరః,
సతి పుష్ప ఇవామోదశ్చితి సత్యాం జగత్తథా. ౧
ప్రతిభాసత ఏవేదం నజగత్పరమార్థతః,
జ్ఞానదృష్టౌ ప్రసన్నాయాం ప్రబోధవితతోదయే,
యథావజ్ఞాస్యసి స్వస్థో మద్వాగ్ద్వృప్తిబలాబలమ్. ౨
అవిద్యయైవోత్తమయా స్వార్థనాశోద్యమార్థయా,
విద్యా సంపాద్యతే బ్రహ్మ సర్వదోషాపహారిణీ. ౩
శామ్యతి హ్యస్తమస్త్రేణ మలేన తౌశ్యతే మలం,
శమం విషం విషేణైవ రిపుణా హన్యతే రిపుః. ౪
ఈదృశీ భూతమాయేయం యాస్వనాశేన హర్షదా,
న లక్ష్యతే స్వభావోఽస్య వీక్షమాణైవ నశ్యతి. ౫
నాస్త్యేషా పరమార్థేనేత్యేనం భావనయేద్ధయా,
సర్వం బ్రహ్మేతి యస్యాంతర్భావనా సాహి ముక్తిదా. ౬
భేదదృష్టి రవిద్యేయం సర్వథా తాం విసర్జయేత్,
మునే నాపాద్యతే తద్ధి పదమక్షయ్య ముచ్యతే. ౭
కుతో జాతేయమితి తే ద్విజ మాస్తు విచారణా,
ఇమాం కథమహం హస్తిత్యేషా తేస్తు విచారణా. ౮
ఇతి మాయాపరిహారః.

అజ్ఞానాది సప్తావస్థలవివరము.

విద్యారణ్యకృతపంచదశ్యాం.

శ్లో. అజ్ఞానావృతివిక్షేప ద్వివిధజ్ఞానతృప్తయః,
శోకాపగమ ఇత్యేతే యోజనీయాశ్చిదాత్మని. ౧

తా. అజ్ఞానము, ఆవరణము, విక్షేపము, షరోక్షజ్ఞానము, అవరోక్షజ్ఞానము, నిరంకుశమయిన తృప్తి, దుఃఖనివృత్తి అనే ఈసప్తావస్థలును చిదాభాసుడగు జీవునియందు కల్పించ తగినవని, యిందువలన ఆత్మకు నే అవస్థాభేదము లేదని తెలియఁచున్నది.

శ్లో. సంసారాసక్తచిత్తస్సౌ చిదాభాసః కదాచన,

స్వయంప్రకాశ కూటస్థం స్వతత్త్వం నైవ వేత్త్యయమ్.

౨

తా. ఈచిదాభాసుడగు జీవుఁడు సర్వదా సంసారమం దాసక్తిగలవాడై యుండి, ఒకానొకప్పుడయినను స్వతస్సిద్ధమయిన ప్రకాశతగల సాక్షిస్వరూపమయిన కూటస్థుని తన నిజరూపమని తెలిసుకోలేడు. తలంపడని తా.

శ్లో. న భాతి నాస్తి కూటస్థ ఇతి వక్తి ప్రసంగతః,

కర్తా భోక్తా ఒహ మస్తీతి విక్షేపం ప్రతిపద్యతే.

౩

తా. కూటస్థుడే తననిజరూపమని తెలుసుకోలేక పోవడమేగాక నాప్రసంగము కలిగినపుడు కూటస్థుడనే వాడు లేనేలేడు. ఎక్కడను అగుపడడు. నేనే కర్తను. పుణ్యపాపములను చేసెడివాడను. నేనే భోక్తను. ఆయాఫలముల ననుభవించువాడనని విక్షేపమును, విచరితబుద్ధినిశ్చయమును కూడ నాజీవుడు పొందుచున్నాడు.

శ్లో. అస్తి కూటస్థ ఏవాస్తీత్యేవం వేత్తి విచారతః,

కర్తా భోక్తే త్యేవమాది శోకజాలం ప్రముంచతి.

౪

తా. అదృష్టవశముచే తన నిజరూపమును తెలుసుకుందామనే విచారణ (ఆత్మనాత్మవిచారణ) కలిగినపుడు కూటస్థుడు కలడు, అతనే తన నిజరూపమని తెలుసుకొనుచున్నాడు తాను కూటస్థరూపుడనని తెలిసినపుడు నేనే కర్తను భోక్తను అనే దుఃఖసమూహముగల జీవభావము, నానిజరూపము కాదని తెలిసినందున సకలదుఃఖములవలన పూర్తిగా విడువఁబడుచున్నాడు. అవిద్యాముక్తుడగుచున్నాడని తాత్పర్యము.

శ్లో. కృతం కృత్యం ప్రాపణీయం ప్రాప్తమిత్యేవ తుష్యతి.

౫

తా. దుఃఖనివృత్తి మాత్రమేగాక స్వరూపజ్ఞానసాధనమైన ఈమనుష్యజన్మకలిగినందుకు చేయఁదగినపని చేయఁబడినది; పొందఁదగిన

తన నిజరూపమును పొందినానని సంశయవివర్జయరహితమయిన నిశ్చయము కలవాడై సంతోషించుచున్నాడు.

ఆసప్తావస్థవివరము.

శ్లో. అజ్ఞాన మావృతి స్తద్వద్విత్పశ్య పరోక్షభీః,
అపరోక్షమతిశ్శోకమోక్ష స్తప్తిర్నిరంకుశా.

౬

తా. వెనుకచెప్పిన అజ్ఞానాది సప్తావస్థలస్వరూపమును ప్రత్యేకముగా వివరించుచున్నారు. అజ్ఞానము, ఆవరణము, విత్పేషము, పరోక్షజ్ఞానము, అపరోక్షజ్ఞానము, శోకమోక్షము, నిరంకుశమయిన తప్తి ఇవి సప్తావస్థలు.

శ్లో. సప్తావస్థా ఇమాస్సంతి చిదాభాసస్య తాస్త్విమా,
బంధమోక్షౌ స్థితౌ తత్ర తిస్తో బంధకృతః స్మృతాః.

౭

తా. ఈసప్తావస్థలు చిదాభాసుడయిన జీవునికేగాని పరమాత్మకునే అవస్థాభేదమును లేదనియు, నీసప్తావస్థలయందు బంధమోక్షములను నని రెండును ఇమిడియున్నవని చెప్పిరి. ఎట్లనినః ఆదినున్న అజ్ఞానము ఆవృతి, విత్పేషము నీమూడును జీవునికి బంధకారణములుగా నున్నవి. పరోక్షజ్ఞానము, అపరోక్షజ్ఞానము, శోకనివృత్తి, తప్తి ఈనాలుగును జీవునికి మోక్షసాధనములుగా నున్నందున నీసప్తావస్థలందు బంధమోక్షములున్నవని చెప్పిరి. “అసంగోఽయం పురుషః” ఈశ్రుతివలన “పూర్ణ స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరేషు శయతి తిష్ఠతీతి పురుషః” అయం పురుషః=సాక్షిస్వరూప పరమాత్మ, అసంగః=వసంబంధమును లేనివాడు, అని తెలియుచున్నందున అన్ని అవస్థలు జీవునికేగాని ఆత్మకు ఏ అవస్థాభేదమును లేదని తెలియుచున్నది.

౮ అజ్ఞానలక్షణం:—

శ్లో. న జానామీత్యుదాసీనవ్యవహారస్య కారణం,
విచారప్రాగభావేన యుక్తమజ్ఞానమిరితమ్.

తా. అజ్ఞానమనగా వస్తువుయొక్క నిజరూపము తెలియకపోవుట. ఇదియే తమస్సని, మాయాశక్తియని యనఁబడును. స్వరూప విచారణకు పూర్వము బ్రహ్మవస్తువనేది నాకు తెలియదని ఉదాసీనుడుగా నుండుటయే అజ్ఞానమనఁబడును.

౨. ఆవరణలక్షణము:—

శ్లో. అమార్గేణ విచార్యాథ నాస్తి నో భాతి చేత్యసా,
వివరీతవ్యవహృతి రావృతేః కార్య విష్యతే.

తా. ఆవృతి, ఆవరణశక్తి శాస్త్రసజ్జనోపదేశములను విడిచి అమార్గముగా తనకుఁ దోచినట్లు విచారించి, బ్రహ్మవస్తువనునది లేనే లేదు, అది అగుపడలేదనే వివరీతవ్యవహారము కలుగుట ఆవరణ మనబడును. ఇదియును మాయాకార్యముగనే యున్నది.

౩. విక్షేపవివరము:—

శ్లో. దేహద్వయచిదాభాసరూపో విక్షేప ఈరితః,

కర్తృత్వాద్యఖిలశ్చోకస్సంసారాభ్యోఽస్య బంధకః.

౧౦

తా. విక్షేప మనఁగా విక్షేపశక్తి. అహమహమని వ్యవహరించుచున్న తాను స్థూలసూక్ష్మములనే దేహద్వయముకలవాడను, చిదాభాసుడగు జీవస్వరూపుడ ననే జ్ఞానము విక్షేపమనబడును. ౧. అజ్ఞానము తమస్సనే మాయాశక్తి. ౨. ఆవరణశక్తి. ౩. విక్షేపశక్తులు నా మాయాశక్తియొక్క కార్యవర్గములుగా నున్నవి. ఈ అజ్ఞాన, ఆవృతి, విక్షేపములనే మూడవస్థలును జీవునికి బంధకారణములుగా నున్నవి. ఆవరణశక్తి విక్షేపశక్తులు రెండును మాయాకార్యములు.

ఈశక్తిత్రయమావలన జీవునికి కర్తృత్వభోక్తృత్వరూపాభిమానమారోపిత మయినందున సంసారమనే శోకజాలము కలిగినది. ఈ అవస్థాత్రయమునకు దృష్టాంతము. ఇవి రజ్జువందు సర్పభ్రమవంటివి. అంధకారమందు రజ్జువందు రజ్జుజ్ఞానాభావము, అజ్ఞానము, అందు సర్పభ్రమ అవరణశక్తి సర్పత్వనిశ్చయము కలిగి, భయకంపాదులును, పలాయనాదులును కలుగుట విక్షేపశక్తిగా నున్నవి.

దాహంతికమందు స్వయంప్రకాశుడను, సర్వాంతర్యామియునగు సాక్షి ఆత్మస్వరూపుడని తెలియకపోవుట అజ్ఞానము. అంతఃకరణయనే అవిద్యోపాధియందుఁగల నాసాక్షి ప్రతిబింబము చిదాభాసుడు. జీవుడనే వస్తువుగానున్నది. అది తన నిజరూపమనుకొనుట ఆవరణశక్తి ధర్మము. ఆనిశ్చయముతో కులగోత్రవయో రూపములుగల స్థూలశరీ

రము తాననియు, కర్తృత్వభోక్తృత్వములు గలవాడననే ఐహిక సంసారాభిమానమును, జీవత్వముతనదని, పూర్వాపరజన్మలును, జనన మరణాదులును, పుణ్యపాప కర్తృఫలానుసారము స్వర్గ నరకాదిలోకాంతరగమనాదులును, తనకుఁ గలవనే నిశ్చయము విశ్లేషశక్తిధర్మముగా నున్నది.

౪. పరోక్షజ్ఞానలక్షణము:—

శ్లో. ఆత్మా వా ఇదమిత్యాదౌ షరోక్షం బ్రహ్మ దర్శితం,
అథ్యారోపావదాభ్యాం ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ దర్శితం. ౧౧
అవాంతరేణ వాక్యేన షరోక్ష బ్రహ్మధీ ర్భవేత్,

తా. “ఆత్మావా ఇదగ్ సర్పః అస్తి బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్.” ఈ మొదలగు శ్రుతులయందు సకలప్రపంచము ఆత్మ స్వరూపమనియు, బ్రహ్మ వస్తువు కలదనియు, నాబ్రహ్మ వస్తువునందు అథ్యారోపముగానున్న ప్రజ్ఞానము బ్రహ్మయని, ఎచటనో బ్రహ్మ వస్తువనునది కలదని తెలియుట పరోక్షజ్ఞాన మనఁబడును.

౫. అపరోక్షజ్ఞానలక్షణము:—

శ్లో. సర్వత్రైవ మహావాక్యవిచారా దపరోక్షధీః. ౧౨
బ్రహ్మషరోక్షసిద్ధ్యర్థం మహావాక్య మితీరితం,
వాక్యవృత్తా వతో బ్రహ్మషరోక్ష్యే విమతిర్నహి. ౧౩

తా. ఆషరోక్షజ్ఞానమనఁగా, తత్త్వమస్యాది ఆస్తోపదేశములగు మహావాక్యార్థమువలన చిత్స్వరూపుడగు సాక్షియే, తన నిజరూప మనియు, చిదాభాసుడగు జీవత్వము నాసాక్షిప్రతిబింబముగాన విధ్యయని, తానే బ్రహ్మ వస్తువుగా నున్నట్లు చెప్పుచున్న యితర మహావాక్యములవలనను కలిగినజ్ఞానము ఆషరోక్షజ్ఞాన మనఁబడును. మహావాక్యము లందంతటను ఆత్మబ్రహ్మలైకైక్యముగ బ్రహ్మపరోక్షజ్ఞానమే తెలియఁబడుచున్నది.

బ్రహ్మ వస్తువనునది కలదనే పరోక్షజ్ఞానమువలన లేదనే ఆవరణ శక్తి నశించుచున్నది. శబ్ద స్పర్శ రూపాదులను గ్రహించే ప్రజ్ఞానమే బ్రహ్మ వస్తువనే ఆషరోక్షజ్ఞానమువలన బ్రహ్మ వస్తువు అగుఁడదనే విశ్లేషశక్తియు నశించినది. ఇటుల పరోక్షాషరోక్షములనే జ్ఞానద్వయము

చేతను అజ్ఞానము తనకార్యవర్గమయిన ఆవరణ విక్షేపములతో సహా నశించినందున, అవిద్యాకల్పితమయిన జీవత్వభ్రమ నివర్తించి కర్తృత్వాదిశోకజాలము నశించునని చెప్పిరి.

2. శోకనివృత్తి:—

శ్లో. జ్ఞానద్వయేన నష్టేఽస్మిన్నజ్ఞానే తత్కృతావృత్తిః,

న భాతి నాస్తి చేత్యేషా ద్వివిధాఽపి వినశ్యతి. ౧౪

ఎరోక్షజ్ఞానతో నశ్యే దసత్వావృత్తిహేతుతా,

అఎరోక్షజ్ఞాననాశో హ్యభానావృత్తిహేతుతా. ౧౫

అభానావరణే నష్టే జీవత్వారోపసంక్షయాత్,

కర్తృత్వాద్యఖిలశ్శోకః సంసారాభ్యో నివర్తతేతి. ౧౬

తా. ఈఎరోక్షాఎరోక్షజ్ఞానద్వయమువలన ఆవరణవిక్షేప శక్తు

లతోఁ గూడ అజ్ఞానము నశించినందున (జీవత్వారోపణ క్షయించినందున) కర్తృత్వ భోక్తృత్వాది శోకజాలము నశించును.

3. తృప్తితీతము:—

శ్లో. నివృత్తే సర్వసంసారే నిత్యముక్తత్వభాసనాత్,

నిరంకుశా భవేత్తృప్తిః పునశ్శోకాసముద్భవాత్. ౧౭

తా. స్థూలశరీర జీవాదులు తాననియు, జననమరణ పుణ్యపాప కర్మానుగుణ లోకాంతరగమనాది, కర్తృత్వభోక్తృత్వాది సకలసంసార రూపజ్ఞానము నశించినందున, తాను నిత్యముక్తుడననే జ్ఞాన ముదయించినందున నిరంకుశమయిన తృప్తి కలుగుచున్నది. లోకమందుఁ గల తృప్తులు అంతముగలవైనందున నీతృప్తి నిరంకుశముగానున్నది.

శ్లో. ఘోరే చాఎరోక్షేతి విద్యా ద్వేధా విచారజా,

తత్రాఎరోక్షవిద్యాప్తా విచారోఽయం సమాప్యతే. ౧౮

అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద ఎరోక్షజ్ఞానమేవ తత్,

అహం బ్రహ్మేతి చేద్వేద సాక్షాత్కారస్స ఉచ్యతే. ౧౯

యస్మిన్కాలే స్వమాత్మానం యోగీ జానాతి కేవలం,

అస్మాత్కాలాత్సమారభ్య జీవన్ముక్తో భవత్యసౌ. ౨౦

ఐహికాముష్మికవ్రాతసిద్ధ్యై ముక్తేశ్చ సిద్ధయే,

బహు కృత్యం పురాహ్యభూస్తత్సర్వమధునా కృతం. ౨౧

అద్యాస్తమేతు న పురా శశితార మాస్తాం
 కస్తావతాపి మమ చిద్వపుషో విశేషః,
 కుంభే వినశ్యతి చిరం సమవస్థితే వా
 కుంభాంబరస్య స హి కోఽపి విశేషలేశః.

౨౨

ఇది సప్తాశ్వానిరూపణము.

ఈసప్తావస్థలను గురించి మందాధికారుల బోధకొఱకు మరి యొక లోకదృష్టాంత మిం దుదహరింపబడుచున్నది. ఇది దశమదృష్టాంత మని వాడుక గలదు. ఒక గ్రామమునుంచి పదిమంది జనులు కలిసి గ్రామాంతరమును గురించి వెళ్లుచుండఁగా, నామార్గమధ్యమందు చాలా లోతును, వేగమును కలిగి ప్రవహించుచున్న ఒకనది మార్గమున కడ్డముగా నుండెను. అపు డాప్రయాణికు లందఱును నదిలోదిగి, చేతులలో తమతమ శక్తికొలది నీదుకొనుచు క్రమక్రమముగా నావలితీరమునకు చేరినతరువాత, అందఱును చేరిరా లేదాయని సంశయముతో వలయాకారముగా నందఱును ఉండి, నందొకఁడు లెక్కింపసాగెను. తనవామభాగమందున్న వానిని ప్రారంభించి లెక్కింపఁగా కుడిభాగమందున్న వాఁడు తొమ్మిదవవాడైనాఁడు. పదిమందిమి వచ్చితిమి. తొమ్మింద్రుమాత్రము అగుపడుచున్నారని సంశయము కలిగి తిరిగి కుడినుంచి ఎడమకు లెక్కించినను అటులనే తొమ్మింద్రుమాత్ర మగుపడిరి. అపుడు తమతో వచ్చిన దశముఁడు నదిలో మునిగిపోయెనని ఆలెక్కించిన వాఁడు తక్కినవారికిఁ జెప్పఁగా అందఱును దశముఁడు లేడని నిశ్చయించుకొని వానినిగురించి దుఃఖించుచుండిరి.

అపు డామార్గమున నొకబాటసారి వచ్చి విచారగ్రస్తులగు వీరినిచూచి దయాభుండయి దగ్గరచేరి, విచారకారణమును వారివలన విని వీరికి అజ్ఞానమువలన నీశోకజాలము సంప్రాప్తమయినది. వీరిని నీఅజ్ఞానమునుంచి తొలగించి ఆనందింపజేసెదనని తలంచి, ఆదిని లెక్కించిన ప్రకారము వలయాకారముగా నుంచి మీపదవవాఁడు ఉన్నాఁడు; భయపడకుండి యనెను. ఆవార్త అమృతోపమానముగా నున్నందున నందఱును ఆతనిని, అయ్యా మాపదవవాని నెక్కడ చూచితిరి? బ్రతికి యుండెనా? మాకును చూపఁగలరాయని అత్యాదరముగా ప్రార్థించిరి. అపు డతను వెనుకటి వరుసను లెక్కించి క్రమముగా లెక్కించినపుడు

అతను ఆబొటసారి లెక్కించినవానిని నీవే దశముడవని బోధించినందున తమ ఆవివేకమునకును, దశముని గురించిన వెనుకటి విలాపములను తలచుకుని, అందరును సిగ్గుపడుచు నతనికి నమస్కరించి చనిరి.

ఈ ఇతిహాసమందు అజ్ఞానాది సప్తావస్థలు నున్నవి. ఎట్లనిన; దశముడు నదిలోమునిగిపోయినాడని వానినిగురించి విచారించుట అజ్ఞానము. అమూర్తముగా లెక్కించి దశముడు లేడనుట ఆవరణము. వానినిగురించి విలపించుట పితృపము. బొటసారి మీదశముడున్నాడనినందున కొంత సంతసించుట పరోక్షజ్ఞానము. క్రమముగా లెక్కింప చేసి నీవే దశముడవని బోధించినపై ని తానే దశముడనని సంశయ విపర్యయ రహితమయిన నిశ్చయజ్ఞానము కలుగుట అపరోక్షజ్ఞానము. ఈపరోక్షాపరోక్షజ్ఞానస్వయమువలన వెనుకటి విలాపాదులను తలచి సిగ్గుపడుట శోకనివృత్తి. అందరము ఉన్నామని సంతసించుట తృప్తి. ఇటులనే బ్రహ్మవేత్తలగు గురువులచే మహావాక్యార్థ బోధవలన తామే బ్రహ్మస్వరూపులనే జ్ఞానము పరోక్షాపరోక్షజ్ఞానస్వయము కలిగి, అజ్ఞానావృత విక్షేపాదులను వదిలి శోకనివృత్తియు, అఖండతృప్తియు కలిగి జీవన్ముక్తు లగుచున్నారని తెలియుచున్నది.

అథ మోహభూమికా సప్తకమ్.

మహాపనిషత్. ౫. అధ్యాయము. ౮, ౯ మంత్రములు:—

అజ్ఞానభూమికాసప్తకముచ్యతే:—

శ్రు. బీజజాగ్రతథా జాగ్రత్సహజాగ్రత్తథైవ చ,
జాగ్రత్స్వప్నస్తథా స్వప్నః స్వప్నజాగ్రత్సుషుప్తికం.
ఇతి సప్తవిధో మోహః పునరేష పరస్పరం,
శ్లిష్టో భవత్యనేకాగ్ర్యం శృణు లక్షణ మస్య తు.

తా. జ్ఞానభూమికా సప్తకమును చెప్పు నుద్దేశముతో ముందు మోహాలక్షణమును తెలుసుకొనక జ్ఞానము తెలియదు గాన సప్తవిధ మోహమును వివరించుచున్నారు.

౧. బీజజాగ్రత ౨. జాగ్రత ౩. మహాజాగ్రత ౪. జాగ్రత్స్వప్నము ౫. స్వప్నము ౬. స్వప్నజాగ్రత ౭. సుషుప్తి. ఇవి సప్తవిధ

మోహములు. ఈసక్తకము అన్యోన్యమేళనగా అనేక శాఖోపశాఖలుగా పెరిగినది గాన, సీసక్తకము మాత్రము వివరింపఁబడుచున్నది.

౧. బీజజాగ్రతలక్షణం:—

శ్రు. ప్రథమం చేతనం యతస్త్విదనాఖ్యం నిర్మలం చిత్తః,
భవిష్యచ్చిత్తజీవాదినామశబ్దార్థభాజనమ్.

మహాపనివత్. అధ్యా. ౫. పం. ౧౦.

తా. గర్భస్థజంతువునందు గల చిత్కలయనే ప్రథమవస్తువు అతి నిర్మలమయినది. ఇట్టిదని చెప్పుటకు శక్యముకానిది. ముందు కలుగఁబోవు చిత్తము, జీవుఁడు నీమొదలగు నామరూపముల కాస్పదముగా నున్నది. అట్టి వస్తువునందు జాగ్రతయనే ప్రపంచవ్యవహారజ్ఞానము బీజమం దంకురశక్తివలె ఇమిడియున్నందున, నీప్రథమావస్థ బీజజాగ్రతయనఁబడుచున్నది.

౨. జాగ్రతలక్షణం:—

శ్రు. ఏషా జ్ఞప్తేర్న వావస్థా త్వం జాగ్రత్సంస్థితం శృణు,
నవప్రసూతస్య పరా దయం చాహమిదం మమ,
ఇతియః ప్రత్యయస్వచ్ఛస్తజ్జాగ్రత్ప్రగభావనాత్.

తా. శిశువు జననాంతరము తుత్తును, స్తన్యపానానంతరమున ఆనందమును కలిగియుండును. క్రమక్రమముగా ఇది నేను, నాది, ఇతరము, ఈమొదలగు జ్ఞానము స్పష్టముగా తెలియుట జాగ్రతయనఁబడును.

౩. మహాజాగ్రతలక్షణం:—

శ్రు. అయం సోఽహ మిదం తన్నే ఇతి జన్తాంతరోదితః,
వీరః ప్రత్యయః ప్రోక్తో మహాజాగ్రదితి స్ఫుటం.

తా. వెనుక కలిగిన భేదజ్ఞానము వృద్ధినిపొంది, స్థూలశరీరము తాననే అభిమానమును పొంది, నాశరీరమునకు సుఖములను గోరుచు సంపాదించుచు తనది, ఇతరము అనే భేదజ్ఞానము దృఢమయినపుడు మహాజాగ్రతయనఁబడును.

౪. జాగ్రత్స్వప్నలక్షణం:—

శ్రు. ఆరూఢ మథవారూఢం సర్వదా తన్మయాత్మకం,
యజ్ఞగ్రతో మనోరాజ్యం తజ్జాగ్రత్స్వప్న ఉచ్యతే.

తా. తన ప్రవృత్తిలోనున్న అంశమునుగాని, లేని అంశమునుగాని యుద్దేశించి జాగ్రదవస్థలో సర్వదా తన్మయముగా నుండుట జాగ్రత్తస్వప్న మనఁబడును.

౫. స్వప్నలక్షణం:—

శ్రు. ద్విచంద్రశుక్తికారూప్య మృగతృష్ణాదిభేదతః,

అభ్యాసం ప్రాప్య వై జాగ్రత్స్వప్నో నానాఽథో భవేత్.

తా. చంద్రద్వయము రజ్జువునందు సర్పత్వము, శుక్తియందు రజితభ్రమయు, మృగతృష్ణలవలెనే జగత్తును, తానును, సత్యములని తాదాత్మ్యభ్రాంతి నొంది నిరంతరాభ్యాసము నానావిధముగా నున్నందున స్వప్న మనఁబడును. స్వప్నమనఁగా: స్వప్నాంతమందు జాగ్రత కలిగినపుడు కొద్దికాలము నాచే చూడఁబడుచున్నది గాన స్వప్నమందు చూచినచర్య అసత్యమని నిశ్చయించుట.

౬. స్వప్నజాగ్రతలక్షణం:—

శ్రు. చిరం సందర్శభావాద ప్రభుల్లంబ్రహ్మ తద్వచః,

చిరకాలానువృత్తిస్తు స్వప్నో జాగ్రదివోదితః,

స్వప్నజాగ్రదితి ప్రోక్తం జాగ్రత్యపి పరిస్ఫురత్.

తా. బ్రహ్మవస్తువుగాని, ఆశబ్దముగాని వీనికి చూడడము, వినడము అనేక జన్మలక్రందట కలిగినందున విస్తృతి కలిగి, జాగ్రతలో స్వప్నమును ఎట్లు మిథ్యగా నిశ్చయించునో అటులనే బ్రహ్మవస్తువు మిథ్యగాఁ దోచుట స్వప్నజాగ్రత యనఁబడును.

౭. సుషుప్తికలక్షణం:—

శ్రు. షడవస్థాపరిత్యాగే జడా జీవస్య యా స్థితిః,

భవిష్యద్దుఃఖబోధాధ్యా సౌషుప్తిసోప్సితే గతిః.

తా. వెనుక చెప్పిన ఆరు అవస్థలును లేక జీవి షడత్వమును పొంది రాబోవు జ్వరదారిద్ర్యాదులను గురించిగాని, ఉత్తరజన్మాదులను గురించిగాని కలిగెడుదుఃఖబోధతో కూడినది సుషుప్తి యనఁబడును. ఇది సప్తమావస్థ.

శ్రు. జగత్తస్యామవస్థాయా మంతస్థమపి లీయతే,
సప్తావస్థా ఇమాః ప్రోక్తా మయా జ్ఞానస్య వై ద్విజ,
ఏకైకా శతసంఖ్యాఽత్ర నానావిభవరూపిణీతి.

అజ్ఞానభూమికా సప్తకం.

తా. పైనిచెప్పిన సుషుప్తి అను సప్తమావస్థయనే అంధకార మధ్యను జగత్తు లీనమైయున్నది. లోకము నీ అజ్ఞానరూప తమస్సు నందు మునిగియున్నదనుట. ఇది మోహసప్తకం.

జ్ఞానభూమికాసప్తకం.

మహాపనిపత్. అధ్యాయము ౫. మంత్ర, ౨౧-౧౨ వఱకు.

శ్రు. ఇమాం సప్తపదాం జ్ఞానభూమి మాకర్ణయానఘ,
నానయా జ్ఞాతయా భూయో మోహపంకే నిమజ్జతి.
వదంతి బహుభేదేన వాదినో యోగభూమికాః,
మమత్వభిమతా నూన మిమా ఏవ శుభప్రదాః.
అవబోధుంహి దుర్జ్ఞానం తదిదం సాప్తభూమికం,
ముక్తిస్తు జ్ఞేయమిత్యుక్తం భూమికాసప్త కాత్పరమ్.

తా. ఈ ఉపనిషత్కర్తలు, పుణ్యశాలులగు శిష్యులయిన ఋషి కుమారులగు నిదాఘునితో చెప్పుచున్నారు. ఓ ఋషికుమారా! హే నిదాఘా! ఈజ్ఞానభూమికా సప్తకమును వినుము. ఇది తెలుసుకొనిన వారు తిరిగి మోహపంకమందు ముసుంగరు. తిరిగి వారిని అజ్ఞాన మావ రింపలేదనుట. బ్రహ్మవాదులు ఈఅజ్ఞానభూమికాసప్తకమును అనేక విధములుగా చెప్పిరి గాని, నాకు ఈసప్తవిధములే ఇష్టములుగా నున్నవి. ఈ జ్ఞానభూమికాసప్తకము తెలుసుకొనుటకు దుర్లభముగా నున్నది. ఈసప్తభూమికలును ముక్తికి సాధనమయి జ్ఞానాభ్యాసముగా నున్నవి. ముక్తియనేది యీసప్తభూమికలపై నజ్ఞేయరూపముగానున్నది.

శ్రు. జ్ఞానభూమిస్సుఖేచ్ఛాఞ్శ్చాప్రథమా సముదాహృతా,
విచారణా ద్వితీయా తు తృతీయా తనుమానసీ,
సత్వాపత్తి శ్చతుర్థీ న్యాత్తతో సంసక్తీనామికా,
పదార్థభావనా షష్ఠీ సప్తమీ తుర్యగా స్మృతా.

ఆసామంతస్థితా ముక్తిర్యస్యాం భూయో న శోచతి,
ఏతాసాం భూమికానాం త్వమిదం నిర్వచనం శ్రుణు.

తా. ౧. సుఖేచ్ఛ ప్రథమము. ౨. విచారణ ద్వితీయము. ౩. తనుమానసి తృతీయము. ౪. సత్త్వాపత్తి చతుర్థము. ౫. సంసక్తినామిక పంచమము. ౬. పదార్థభావన షష్ఠము. ౭. తుర్వావస్థాప్తి సప్తమము. ముక్తియనేది ఈసప్తావస్థలలో నిమిడియున్నది.

౧. సుఖేచ్ఛాతత్వము:—

శ్రు. స్థితః కిం మూఢ ఏవాస్మి ప్రేక్ష్యేహం శాస్త్రసజ్జనైః,
వైరాగ్యపూర్వ మిచ్ఛేతి సుఖేచ్ఛేత్యుచ్యతే బుద్ధైః.

తా. మూఢునిగా నున్నాను. శాస్త్రముచేతను, సజ్జనులవలనను బ్రహ్మవస్తువును తెలిసికొని యావస్తువును చూడవలెనని ప్రపంచమందు వైరాగ్యము కలిగి జనించిన బుద్ధి సుఖేచ్ఛ యనఁబడును.

౨. విచారణాతత్వము:—

శ్రు. శాస్త్రసజ్జనసంపర్కవైరాగ్యాభ్యాసపూర్వకం,
సదాచార్యప్రవృత్తిర్యా ప్రోచ్యతే సా విచారణా.

తా. వైరాగ్యాభ్యాసము కలిగి గురువులవలనను, శాస్త్రముచేతను ఆత్మనాత్మ విచారణ చేయట రెండవ యవస్థగానున్నది.

౩. తనుమానసి:—

శ్రు. విచారణాసుఖేచ్ఛాభ్యా మింద్రియాఢ్ఢేషు రక్తతా,
యత్ర సా తనుతా మేతి ప్రోచ్యతే తనుమానసి.

తా. వైరాగ్యము, విచారణవలన ఇంద్రియవిషయములందు విరక్తిగలిగి మనోవృత్తి తగ్గుటయే తనుమానసి యనఁబడును.

౪. సత్త్వాపత్తి:—

శ్రు. భూమికాత్రితయాభ్యాసాచ్చిత్తే తు విరతేర్వశాత్,
సత్త్వాత్తని స్థితే శుద్ధే సత్త్వాపత్తి రుదాహృతా.

తా. వెనుకటిభూమికాత్రితయాభ్యాసములన చిత్తము విశ్రాంతిని పొందియుండఁగా, సద్వస్తువు ఆత్మరూపముగా రూఢిజ్ఞానము కలిగి యుండుట సత్త్వాపత్తి యనఁబడును.

౧. సంసక్తినామిక: —

శ్రు. దశాచతుష్టయాభ్యాసా దసంస్కరణా తు యా,
రూఢసత్వచమత్కారా ప్రోక్తా సంసక్తినామికా.

తా. ఈజ్ఞానమువలన ఇంకొక ఫలమున్నదని కోరక, వెనుకటి నాలుగవస్థలబలమున తానే ఆత్మస్వరూపుడననే రూఢిజ్ఞానముకలుగుట సంసక్తి యనిపించుకొనును. సకల సంశయములును వదలి “అహంబ్రహ్మస్మి” నేను బ్రహ్మస్వరూపుడనని తెలియుటయే ఈజ్ఞానమునకు ఫలముగాన యింతకన్న వేరేఫలము లేదు. ఈజ్ఞానము కలుగుటయే అమృతత్వసిద్ధి. ఆ బ్రహ్మవస్తువునకు జనన మరణాదులు లేవు. ఇవి మాయాభాగములు. ఆ బ్రహ్మకు మాయాసంబంధము ఎన్నడును లేదు. అసంగుడని శ్రుతి సిద్ధము. ఈ అవస్థ కలిగినయెడల తిరిగి మాయాసంబంధము కలుగదని తాత్పర్యము.

౨. పదార్థభావన: —

శ్రు. భూమికాపంచకాభ్యాసాత్స్వత్తారామతయా దృఢం,
అభ్యంతరాణాం బాహ్యేనాం పదార్థానా మభావనాత్.
పరప్రయుక్తేన చిరం ప్రయత్నేనావబోధనం,
పదార్థభావనా నామ షష్ఠీ భవతి భూమికా.

తా. వెనుకటి దశాపంచకజ్ఞానమువలన బ్రహ్మస్వరూపమయిన ఆత్మయందు విశ్రాంతిని రూఢిగా పొంది, బాహ్యభ్యంతరపదార్థములను స్మరించక పరులచే బోధింపబడినపుడు మాత్రము వ్యవహారజ్ఞానము కలుగుట పదార్థభావన యనబడును. పదార్థము బ్రహ్మవస్తువు. దానిని మాత్రము భావించుట, తలచుట అంతకన్న వేరుగానున్న బాహ్యములు, పంచభూతమయములు, ఆంతర్యములు, ఇంద్రియాదులు, ఇవన్నియు బ్రహ్మవస్తువునందు లీనమయినవి. మనస్సును వృత్తిశూన్యమయినది గాన తాత్కాలిక దేహధారణమాత్రముకొఱకు పరులచే బోధింపబడి నపుడు లోకజ్ఞానము వీరికిఁ గలుగుచున్నదని తాత్పర్యము.

౩. తుర్యగా: —

శ్రు. భూమిషట్కుచిరాభ్యాసా ద్భేదస్యానుపలంభనాత్,
యత్స్వభావైకనిష్ఠత్వం సా జ్ఞేయా తుర్యగా గతిః.

ఏహా హి జీవన్ముక్తేషు తుర్యావస్థేషు విద్యతే,
విదేహముక్తివిషయం తుర్యాతీత మతఃపరం.

తా. తురీయావస్థాస్థాప్తి బ్రహ్మకారమయిన ఆత్మానుభవము కలిగి జాగ్రతలో ప్రపంచజ్ఞాన విస్తృతియు, బ్రహ్మవస్తువునందు తాదాత్మ్యమును కలిగి బ్రహ్మనందరసమగ్నఁడయి యుండుట తురీయపద స్థాప్తియనఁబడును. తురీయదార్ధ్యమే తుర్యాతీత మనఁబడును. ఈ అవస్థ ముందు విరళమగును. ఈయవస్థ జీవన్ముక్తులయందు, తుర్యావస్థను పొందినవారియం దగుపడును. దేహము తాననే జ్ఞానము వదలుటయే విదేహముక్తి. ఇదే తుర్యాతీత మనఁబడును.

శ్రు. యే నిదాఘ మహాభాగస్సప్తమీం భూమిమాగతాః,
ఆత్మారామా మహాత్మానస్తే మహాపద మాగతాః.
జీవన్ముక్తా న జీవంతి సుఖదుఃఖరసస్థితే,
ప్రకృతేనాథ కార్యేణ కించిత్కుర్వంతి వా న వా.
పార్శ్వస్థబోధితాస్సంతః పూర్వాచారక్రమాగతం,
ఆచారమాచరంత్యేవ సుప్తబుద్ధవదుత్థితాః.

తా. ఓ నిదాఘముషీ! ఏ మహానుభావులు ఈ సప్తమభూమికను పొందినారో వారు ఆత్మారాములు, మహాత్ములు, ఉత్తమస్థానమును పొందినవారు. వారే జీవన్ముక్తులు. వారి జీవితకాలమంతయు బ్రహ్మకారముగనే యుండును గాని సుఖదుఃఖరూపసంసారమం దెంతమాత్రములేదు. దేహధారణమాత్రము కొఱకు పార్శ్వమందున్న వారిచే బోధితులయి నిద్రావస్థలో నున్నవారు మేల్కొనురీతిని, తురీయము నుంచి జాగ్రతలోకి వచ్చి లోకానుసరణముగా కార్యములను చేసిన చేయవచ్చును గాని, అంతమాత్రమున వారికి మాయాతాదాత్మ్యము కలుగనేరదు.

శ్రు. భూమికాసప్తకం చైతధీమతామేవ గోచరం,
ప్రాప్య జ్ఞానదశామేతాం పశుష్లేచ్ఛాదయోఽపియే.
సదేహో వాప్యదేహో వా తే ముక్తా నాత్ర సంశయః,
జ్ఞాపిర్హి గ్రంథివిచ్ఛేద స్తస్మి న్నతి విముక్తతా.
మృగతృష్ణాంబుబుద్ధ్యాదిశాంతమాత్రాత్మక స్వస్థా.

తా. ఈ భూమికాసప్తకము బుద్ధిమంతులకే తెలియును. పశు
తుల్యులయినను, స్లేచ్ఛాచ్ఛదులయినను ఈసప్తభూమికాక్రమమును
తెలిసికొని జ్ఞానావస్థనుపొందినపుడు వారు దేహధారణకాలమందును,
దేహాంతమందును గూడ ముక్తులనే చెప్పబడుదురు. ఎంతమాత్రమును
సంశయములేదు. గ్రంథివిచ్ఛేదమే జ్ఞానము. దేహజీవాదులును, ప్రపం
చమును సత్యములని నమ్ముటయే గ్రంథి. అవి మాయామయములనియు,
అస్వతంత్రములనియు, అం దిమిడియున్నవానికి సత్తాను కలుగఁజేయు
సచ్చిదానందస్వరూప బ్రహ్మవస్తువు నిజమైనదనియు, అదియే తానని
తెలుసుకొనుటయే గ్రంథివిచ్ఛేద మనఁబడుచు. ఈజ్ఞానము అతికష్టమని
తోచును. కాని అతీసులభము. ఎడమాపు లుదకములవలె నగు
పడును. అది భ్రమగాన నాభ్రమనివృత్తియే నిజస్థితిగానున్నది గాన
మనోవృత్తిశాంతియే జ్ఞానదశగా నున్నదని తాత్పర్యము.

ఇది జ్ఞానభూమికాసప్తకము సంపూర్ణము.

భూమాస్వరూపః.

ఛాందోగ్యః—

శ్రు. యో వై భూమా తత్సుఖం నాలేపి సుఖ మస్తి భూమైవ సుఖం,
భూమాత్వేన విజిజ్ఞాసితవ్య ఇతి. భూమానాం భగవోవిజిజ్ఞాస ఇతి.
యత్ర నాన్యశ్చైత్యతీ నాన్యచ్ఛ్రుణోతి నాన్యద్విజానాతి సభూమా
న్యత్యత్యత్యన్యచ్ఛ్రుణోత్యన్యద్విజానాతి తదల్పం, యా వై
భూమా తదమృత మథ యదల్పం తన్తర్జ్యగ్ం స భగవః కస్మి
న్పత్రిష్ఠితమితి స్వే మహిమ్నీ యది వా న మహిమ్నీతి.

శ్లో. భూతోత్పత్తేః పురా భూమా త్రిపుటీద్వైతవర్జనాత్,
జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయరూపా త్రిపుటీ ప్రలయేఽపి నో.

తా. అరుణపుత్రుడయిన ఉద్దాలకుడనే మహాబుషి తన శిష్యుఁ
డయిన శ్వేతకేతువనే బుషికుమారునకు అనేక లోకదృష్టాంతములతో
బ్రహ్మోపదేశమును చేసిన ప్రకరణము ఛాందోగ్యమనే ఉపనిషత్
ప్రసిద్ధముగ నున్నది.

అందు బ్రహ్మవస్తువును భూమాస్వరూపముగా నిర్దేశించి ఉప
దేశించినారు. ఏది భూమి యనునదో అదియే సుఖస్వరూపము. భూమి
కానిది అల్పము. అట్టి అల్పముందు సుఖములేదు గాన నా బ్రహ్మవస్తువు
భూమాస్వరూపముగా భావింపఁదగినది అనిచెప్పఁగా నీ భూమాస్వరూప
మెట్టిదని ప్రశ్నించెను. సమాధానము:—తాను జాగ్రతలోనుండఁగా
ఏ అవస్థయందున్నపుడు ఏరూపము అగుపడదో, ఏశబ్దము వినఁబడదో,
ఏదియు మనస్సునకు గోచరముకాదో, అది, ఆయవస్థయే భూమావస్థ
యనఁబడును. ఇదియే తురీయ తురీయాతీత మనఁబడును. ఏరూప మగు
పడినను, ఏశబ్దము వినఁబడినను, ఏవస్తువు స్ఫురించినను, ఆ అవస్థ అల్పము.
భూమావస్థ అమృతము జననమరణరహిత బ్రహ్మకారము రెండవది,
జననమరణములు గల మాయాస్వరూపముగా నున్నది. జాగ్రతలో
తానుండి మనస్సును లయింపఁజేసినపుడు వృత్తి శూన్యమగును.

పర్యవసానమునకు మనోలయము కానిది తురీయ మనఁబడదు
గాన, మనోలయము బ్రహ్మవస్థ. అపుడు ఏరూపము, ఏశబ్దము, ఏవస్తువు
లేవు. ఇవి కలిగినపుడు మనోలయము లేదని స్పష్టమగుచున్నది గాన
భూమావస్థయు తురీయముగానే యున్నది. అపుడు బుద్ధిమాత్రము
నిలుచును.

ఈ సృష్ట్యాదిని, సృష్ట్యంతమందును జ్ఞాతా, జ్ఞానము, జ్ఞేయము
లనే త్రిపుటి లేనందున నాకాలము భూమాకారముగా నున్నదని,
యదే నిజమగు బ్రహ్మవస్తువని చెప్పిరి.

స్వస్వరూపం.

మహాపనిషత్:—

శ్రు. ఋతమాత్మా పరం బ్రహ్మ సత్యమిత్యాదికా బుధైః,

కల్పితా వ్యవహారాం యస్య సంజ్ఞా మహాత్మనః.

౧

తద్భ్రహ్మనంద మద్వంద్వం నిర్గుణం నిత్యచిద్భవం,

విదిత్వా స్వాత్మనో రూపం న బిభేతి కదాచన.

౨

స్వరూపావస్థితిర్ముక్తిః తద్భ్రహ్మేశో హంతృవేదనం,

శుద్ధసత్తాత్ర సంవిత్తే స్వరూపాన్న చలంతి యే,

రాగద్వేషాదయో భావా తేషాం నాజ్ఞత్వసంభవాః.

3

యత్స్వరూపపరిభ్రంశశ్చైవ త్యాధే చితి మజ్జనం,

ఏతస్మాదపరో మోహో న భూతో న భవిష్యతి. ౪
 అర్థా దర్థాంతరం చిత్తే యాతి మధ్యే తు యా స్థితిః,
 సార్థస్వస్థమననాకారా స్వరూపస్థితి రుచ్యతే. ౫
 సంశాంతసర్వసంకల్పా యా శిలావ దవస్థితిః,
 జాగ్రన్నిద్రావినిర్ముక్తా సా స్వరూపస్థితిః పరా. ౬
 అహంతాం శేషతే శాంతే భేదనిష్పందచిత్తతా,
 అజడా యా ప్రచరతి తత్స్వరూప మితిరితమ్. ౭
 బింబభూతో య ఆనంద ఆత్మానసౌ సర్వదా స్థితేః,
 పంచకోశ పరిత్యాగే సాక్షిబోధావశేషతః,
 స్వస్వరూపం స ఏవ స్యాచ్ఛాన్త్యత్యంతం తస్య దుర్ఘటమ్. ౮

వరాహోపనిషది:—

శ్రు. స్వస్వరూపం తు చిన్మాత్రం సర్వదా సర్వదేహినాం,
 నైవ దేహాదిసంఘాతో ఘటవద్దృశి గోచరః. ౯
 స్వాత్మనోఽన్యతయా భాంతం చరాచరమిదం జగత్,
 స్వాత్మమాత్రతయా బుధ్వా తదస్థితి విభావయ. ౧౦
 స్వస్వరూపం స్వయం భుక్తే నాస్తి భోజ్యం పృథక్స్వతః,
 అస్తిచే దస్తితా రూపం బహ్వైవాస్తిత్వలక్షణమ్. ౧౧
 బ్రహ్మవిజ్ఞానసంపన్నః ప్రతీతే మఖిలం జగత్,
 పశ్యన్నపి సదా నైవ పశ్యతి స్వాత్మనః పృథక్. ౧౨
 స్వస్వరూపానుసంధానా నృత్యంతం సర్వసాక్షిణం,
 ముహూర్తం చింతయే న్నాం యస్సర్వబంధైః ప్రముచ్యతే. ౧౩

ఇతి స్వస్వరూపజ్ఞానకథనం.

చిత్స్వరూపం. తత్రైవ.

శ్రు. నానందం న నిరానందం న చలం నాచలం స్థిరం,
 నస న్నాస న్న చైతేషాం మధ్యం జ్ఞానిమనో విదుః. ౧
 యథా సోక్త్యా చ్చిదాభాస్య ఆకాశో నోపలభ్యతే,
 తథా నిరంశ శ్చిద్భావ స్సర్వగోఽపి న లక్ష్యతే. ౨
 సర్వసంకల్పరహితా సర్వసంజ్ఞావివర్జితా,
 నైషా చిదవినాశాత్తా స్వాత్మేత్యాదికృతాభిధా. ౩

ఆకాశశతభాగాచ్ఛా జ్ఞేషు నిష్కుశరూపిణీ,
సకలామలసంసారస్వయావైకాత్మదర్శనీ.

౪

నాస్తమేతి న చోదేతి నోత్తిష్ఠతి న తిష్ఠతి,
న చ యాతి న చాయాతి న చ నేహ న చేహచిత్.
నైషా చిదమలాకారా నిర్వికల్పా నిరాస్పదా.

౫

ఇతి చిత్స్వరూపం.

సాక్షిస్వరూపం.

బ్రహ్మోపనిషత్:—

శ్రు. కర్తారం చ క్రియాం తద్వద్వాద్యవృత్తవిషయానపి,
స్ఫోరయేదేకయత్నేన యోఽసౌ సాక్ష్యత్త చిద్వపుః. ౧
ఏకో దేవస్సర్వభూతేషు గూఢః సర్వవాన్యపీసర్వభూతాంతరాత్మా,
కర్తాధ్యక్షస్సర్వభూతాధివాస సాక్షీ చేతా కేవలో నిర్గుణశ్చ. ౨
ఏకో వశీ సర్వభూతాంతరాత్మై కం రూపం బహుధాయః కరోతి,
తమాత్మస్థయేఽనుషశ్యంతిధీర్వాస్తేషాంసుఖంశాశ్వతంనేతరేషాం.

కైవల్యాపనిషత్:—

శ్రు. త్రిషు ధామసు యదోఽభ్యంత్రం భోక్తా భోగశ్చ యద్భవేత్,
తేభ్యో విలక్షణసాక్షీ చింతాత్రోఽహం సదాశివః. ౪
సాక్షిభూతే సమే స్వచ్ఛే నిర్వికల్పే చిదాత్మని,
విరిచ్ఛం ప్రతిబింబంతి జగంతి ముకురే యథా. ౫
ఏకం బ్రహ్మ చిదాకాశం సర్వాత్మకమఖం స్థితం,
ఇతి భావయ యత్నేన చేతశ్చాంచల్యశాంతయే. ౬
సర్వసాక్షీణ మాత్మానం వర్ణాశ్రమవివర్జితం,
బ్రహ్మరూపతయా పశ్యత్ బ్రహ్మైవ భవతి స్వయమ్. ౭
అజ్ఞానాంధతమోరూపం కర్తృధర్మాదిలక్షణం,
స్వయం ప్రకాశమాత్మానం నైవ మాం స్పృష్టుమర్హతి. ౮
భాసమాన మిదం సర్వం భాసరూపం పరంపదం,
పశ్యన్వేదాంతమానేన సద్య ఏవ విముచ్యతే. ౯
త్రి ధామసాక్షీణం సత్యజ్ఞానానందాదిలక్షణం,
త్వమహం శబ్దలక్ష్యాధిగమసక్తం సర్వదోషతః. ౧౦

సర్వగం సచ్చిదానందం జ్ఞానచతుర్విరీక్షతే,
 అజ్ఞానచతుర్వేక్షేత భాస్వంతం భానుమంధవత్. ౧౧
 ప్రజ్ఞానమేవ తద్భ్రష్టా సత్యప్రజ్ఞానలక్షణః,
 ఏవం బ్రహ్మపరిజ్ఞానాదేవ మర్త్యోఽమృతో భవేత్. ౧౨
 నిస్తత్వే నామరూపే ద్వే జన్తనాశయుతే చ తే,
 బుద్ధ్యా బ్రహ్మణి వీక్షస్వ సముద్రే బుద్బుదాదివత్. ౧౩
 సచ్చిదానందరూపేఽస్మిన్నుల్లే బ్రహ్మణి వీక్షితే,
 స్వయమేవావజానంతి నామరూపే శనైశ్శనైః. ౧౪
 ఉపేక్ష్య నామరూపే ద్వే సచ్చిదానందధీర్భవేత్,
 అమత్వా సచ్చిదానందం కథం ముక్తో భవిష్యతీతి. ౧౫
 సాక్షిస్థానవివరము.

బ్రహ్మోపనిషది:—

శ్రు. నేత్రస్థం జాగరితం వింద్యాత్కంఠే స్వప్నం సమావిశేత్,
 సుషుప్తం హృదయస్థం తు తురీయం మూర్ధ్ని సంస్థితం,
 తురీయం నామ తదవస్థాపన్నస్సాక్షీతి యావత్.

పంచపాదబ్రహ్మణో న కించన చతుష్పాదాంతర్వర్తినోఽస్తర్జీవ
 బ్రహ్మణ శ్చత్వారిస్థానాని, నాభి హృదయ కంఠ మూర్ధసు, జాగ్ర
 తస్వప్న సుషుప్తిః తురీయావస్థాః. ఆహవనీయ గార్హపత్య దక్షిణా
 సభ్యావసభ్యాగ్నిషు, విశ్వతైజస ప్రాజ్ఞ, సాక్షిణః తత్తదధ్యాసవశాదితి.
 తురీయపాదస్వరూపము.

మాండూక్యోపనిషది:—

శ్రు. నాంతఃప్రజ్ఞం న బహిఃప్రజ్ఞం నోభయతఃప్రజ్ఞం న ప్రజ్ఞానఘనం న
 ప్రజ్ఞం నాప్రజ్ఞం, ఆదృష్ట మవ్యవహర్య మగ్రాహ్య మలక్షణ మచింత్య
 మవ్యవదేశ్య మైకాత్మ్యప్రత్యయసారం ప్రపంచోపశమం శాంతం శివ
 మద్వైతం చతుర్థం మన్యంతే స ఆత్మా స విజ్ఞేయః.

అర్థస్తు. నాంతఃప్రజ్ఞం = స్వప్నావస్థలోనున్న జ్ఞానము తురీయ
 జ్ఞానముకాదు, న బహిఃప్రజ్ఞం=జాగ్రదవస్థలోనున్న జ్ఞానమును కాదు,
 నోభయతః ప్రజ్ఞం = నిద్రావస్థలో నున్న జ్ఞానమును కాదు, న ప్రజ్ఞాన

ఘనం = ప్రజ్ఞానఘనస్వరూపమును కాదు, న ప్రజ్ఞం = జ్ఞానముకాదు, నాప్రజ్ఞం = జ్ఞానములేనిదీ కాదు, మరి ఎట్టిదనిన, అదృష్టం = అగుపడనిది, అవ్యవహార్యం = వ్యవహారింపదగినదికాదు, అగ్రాహ్యం = గ్రహింపదగినదికాదు, అలక్షణం = ఏచిహ్నులును లేనిది, అచింత్యం = మనస్సుచే నూహింపశక్యము కానిది, అవ్యవదేశ్యం = చెప్ప శక్యముకానిది, ఐకాత్మ్య ప్రత్యయసారం = ఏకాకారమయిన ఆత్మయను శబ్దముయొక్కసారముగా నున్నది. పంచభూతవికారము లన్నియు శాంతించినపై నున్నది. శాంతం = నిస్తరంగసముద్రమువలె స్వయం శాంతస్వరూపము, శివం = ఆనందస్వరూపము, అద్వైతం = ద్వితీయవస్తురహితము, చతుర్థం మన్యంతే డి బ్రహ్మవేత్తలు ఈధర్మములుగల వస్తువును తురీయపాదమని తలంచుచున్నారు. స ఆత్మా = ఆతురీయవస్తువే ఆత్మగానున్నది. స విజ్ఞేయః = అదియే సకల నిగమాగమములచేతను సర్వోపనిషత్తులచేతను తెలుసుకొనదగినదిగా నున్నది.

అథ జాగ్రదాద్యవస్థాచతుష్టయవివరణమ్.

తత్రాదౌ జాగ్రదవస్థాలక్షణం. తంత్రరాజే:—

శ్లో. సర్వాక్షుగోచరత్వేన యా తు బాహ్యతయా స్థితా,

సృష్టిసాధారణీ సర్వప్రియాత్మాయం స జాగరః.

తా. మనోబుద్ధులు దశేంద్రియములయందును పూర్ణవికాసతే కలిగియున్నది జాగ్రదవస్థ యనఁబడును. ఇందు స్థూలదేహాభిమానియగు జీవుఁడు విశ్వుఁ డనిపించుకొనును.

స్వప్నలక్షణం:—

శ్లో. మనోమాత్రపథేఽధ్యక్షవిషయత్వేన విశ్రమాత్,

స్పష్టావభాసభావానాం సృష్టిస్వప్నపదం మతమ్. ఇతి.

తా. ఆ మనోబుద్ధులు, ఇంద్రియదశకముయొక్క స్థూలనా = సంచారమును విడిచి, సూక్ష్మానాడులయందు మాత్రము సంచరించు నపుడు జాగ్రత సుషుప్తలమధ్యగా నున్న స్వప్నావస్థ కలుగును. అందు సూక్ష్మశరీరాభిమానియగు జీవుఁడు తైజసుఁ డనఁబడును.

సుప్తావస్థాంతరము:—

ఇది సంప్రసాదావస్థయని కూడ చెప్పబడుచున్నది. తల్లీతీణం చ శివసూత్రే:—

అవివేకో మాయా సౌఖ్య మితి. సుఖ మహా మస్వాప్స్వం న కించి దవేదిషమితి స్మరణాత్.

తా. మనోబుద్ధులు రెండును స్థూలసూక్ష్మ నాడీసంచారమును విడిచి అంతఃకరణయనే తమస్సునందు లీనమయియున్నపుడు సుప్తాముగా నున్నది. అపుడు మనస్సు వృత్తిశూన్యముగను, బుద్ధి తమోలీన వస్థగ నున్నందున సుఖదుఃఖభావముగా నున్నది. సుఖజ్ఞానము లేక పోయినను దుఃఖభావముచేత జాగ్రత్త కలిగినపుడు సుఖముగా నిద్రించితి నని తలంచును. సుఖదుఃఖభావముచే సంప్రసాదావస్థ యనఁబడుచున్నది. ఇందు కారణదేహభిమానియగు జీవుఁడు ప్రాజ్ఞుఁడనఁబడును. కారణమనఁగా: అవిద్యోపాధి.

శ్రు. యదజ్ఞానం తత్ర లీనా తా విజ్ఞానమనోమయా,

తయోహ్ని విలయావస్థా నిద్రా జ్ఞానం చ సైవ. ఇతి.

తుర్యావస్థాంతరము:—

ఏతదవస్థాత్రయస్య తదోభ్యేక్షాణాం చ వివిచ్య జ్ఞానజన్య శుద్ధవిద్యోదయాఖ్య శ్చమత్కార స్తుర్యావస్థా. తదుక్తం బ్రహ్మోప నిషది:—

శ్రు. త్రిషు ధామసు యదోభ్యజ్యం భోక్తా యశ్చ ప్రకీర్తితః,

విద్యా త్తదుభయం యస్తు స భుంజానో న లిప్యత. ఇతి.

వరదరాజేనాపి:—

శ్లో. తుర్యం నామ పరం ధామ తథా భోగశ్చమత్క్రియా,

భేదేపి జాగ్రదాదీనాం యోగినస్తస్య సంభవేదితి.

శివసూత్రమపి:—జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి భేదేపి తుర్యాభోగ సంభవ ఇతి. త్రిషు చతుర్థం త్రైలవ దానేచ్యమితి. మహాకారణశరీరాభిమానీ జీవః. సాక్షీ స ఏవ తుర్యః.

తా. ఈతురీయ తుర్యాతీతావస్థలు రెండును ముందు తురీయా భ్యాసకథనమందు విస్తరింపబడును గాన నిచట సంక్షేపముగా చెప్పడ మయినది.

తుర్యాతీతావస్థాత్మకం.

సా చ తుర్యావస్థా దార్థ్యాద్భవతి.

తుర్యావప్టంభతో లభ్యం తుర్యాతీతం పరంపద మితి వచనాత్.

పదరూపః—

తుర్యాభాసప్రకరణే తుర్యాతీతాత్మకం పదం,

సంప్రాప్తసాధకసాక్షాత్సర్వలోకాంతరాత్మనా,

తుల్యశ్చివేన తంత్రస్వచ్ఛదానందశాలినేతి.

పంచమదశాపన్నస్య స్వరూపకథనాయ సూత్రత్రయముక్తం. శివ సూత్రం. శరీరవృత్తివృత్తం. కథాజపః. దానమాత్మజ్ఞానం. ఇతి స్వాత్మా నుసంధానరూపశివపూజాసాధనత్వాచ్ఛరీరధారణం వ్రతరూపం, న తుచ్ఛం. అంతరుల్లసితస్వచ్ఛశక్తిపీయూషతోపితం, భవత్పూజోప భోగాయ శరీర మిద మస్తు వ ఇతి. తచ్చిత్తస్య సత్యగ్రాహిత్యాత్. యోగసూత్రం. నిర్వికార వైశద్యేఽధ్యాత్మప్రసాదః. ఋతంభరా తత్ర ప్రజ్ఞేతి. యద్ధి మనసా ధ్యాయతి తద్వాచా వదతీతి శ్రుత్యా తదుక్తే సర్వస్యాపి యథార్థత్వేన మంత్రరూపత్వాత్.

యోగవాసిష్ఠేః—

సదా సంతోఽభిగంతవ్యా యద్యపుపదిశంతి నో,

యా హి నైర్విరకథాస్తేషాముపదేశా భవంతి తా ఇతి.

దానమాత్మజ్ఞానమితి సూత్రస్య పరేభ్యః ఆత్మోపదేశం దానమితి

కృష్ణదానేనోక్తం:—

ప్రోక్తచైతన్యరూపస్య సాక్షాత్కరణమాత్మనః,

యత్తద్దానం తదేవాస్య దానం యత్నేన దీయతామితి.

శ్లో. ఇతి ప్రోక్తం వ్రతం కుర్వ స్వపంశ్చ ప్రతిపాలయన్,

శివతుల్యస్సదా స్వాత్మా శివారాధనతత్పరః.

అయమేవ మహాయోగీ మహామంత్ర ధురంధరః,

అంతేవాసిజనస్యాస్త్యస్తత్వత స్తత్వబంధకః.

ఇతి తుర్యాతీతలక్షణం.

బ్రహ్మనందానుగమార్థము ముందు సుప్త్యానందము నిరూపింపఁ
బడుచున్నది:—

సుఖప్త్యానందస్వరూపము.

- శ్లో. అంధస్సన్న ప్యనంధస్యాద్విద్ధో విద్ధోత్థరోగ్యపి,
అరోగీతి శ్రుతిః ప్రాహ తచ్చ సర్వజనా విదుః. ౧
- న దుఃఖాభావమాత్రేణ సుఖం లోప్తశిలాదిషు,
ద్వయాభావస్య దృష్టత్వాదితి చేద్విషమం వచః. ౨
- ముఖదై న్యవికాసాభ్యాం పరదుఃఖసుఖోహనం,
దైన్యాద్యభావతో లోప్తే దుఃఖాద్యూహా న సంభవేదితి. ౩
- దృష్టాంతాశ్శకునిశ్చేదనః కుమారశ్చ మహానృపః,
మహాబ్రాహ్మణ ఇత్యేతే సుప్త్యానందే శ్రుతీరితాః. ౪
- శకునిసూక్ష్మత్ర బద్ధస్క దిక్షు వ్యావృత్య విశ్రమం,
అలభ్యా బంధనం స్థానం హస్తస్తంభాద్యుపాశ్రయేత్. ౫
- జీవోపాధిమనస్తద్విధ్రాధర్త ఫలాప్తయే,
స్వప్నే జాగ్రతి చ భ్రాంత్యా క్షీణే కర్తవీ లీయతే. ౬
- శ్మేదో వేగేన నీడై కలంపటశ్శయితుం వ్రజేత్,
జీవస్సుప్త్యే తథా ధావేష్ట్యనందై కలంపటః. ౭
- అతిబాలస్తనం పీత్వా మృదుశయ్యాగతో హసన్,
రాగ ద్వేషాద్యనుత్పత్తే రానందై కస్వభావభాక్. ౮
- మహారాజస్సర్వభౌమస్సంతృప్తస్సర్వభోగతః,
మానుషానందసీమానం ప్రాప్త్యానందై కమూర్తిభాక్. ౯
- మహావిప్రో బ్రహ్మవేదీ కృతకృత్యత్వలక్షణాం,
విద్యానందస్య పరమాం కాష్ఠాం ప్రాప్త్యావతిష్ఠతే. ౧౦
- ముగ్ధబుద్ధాతిబుద్ధానాం లోకే సత్యాసుఖాత్తతా,
ఉదాహృతానా మన్యేతు దుఃఖినో న సుఖాత్తకాః. ౧౧
- కుమారాదివదేవాయం బ్రహ్మనందై కతత్పరః,

స్త్రీపరిష్కృతవ ద్వేద న బాహ్యం నాపి చాంతరమ్. ౧౨
 బాహ్యం రథ్యాదికం వృత్తం గృహకృత్యం తథాంతరం,
 తథా జాగరణం బాహ్యం నాదీప్తస్వమ్ ఆంతరః. ౧౩
 పీతాఽపి సుప్తావపితేశ్యాదా జీవత్వవారణాత్,
 సుప్తా బ్రహ్మైవ నో జీవస్సంసారిత్యాసమీక్షణాత్. ౧౪
 పితృత్వాద్యభిమానో య స్సుఖదుఃఖాకరస్యహి,
 తస్మిన్నపగతే తీర్థస్సర్వానోక్తా భవత్స్యయమ్. ౧౫
 సుషుప్తికాలే సకలే విలీనే తమసా వృతః,
 సుఖరూపముపై తీతి బ్రూతేత్యాధర్వణీ శ్రుతిః. ౧౬
 సుఖమస్వాప్స్వ మత్రాహం నైవ కించిదవేదిషం,
 ఇతి సుప్తసుఖాజ్ఞానే పరామృశతి చోత్థితః. ౧౭
 పరామర్శోఽనుభూతేఽస్తీత్యాసీదనుభవస్తథా,
 చిదాత్మత్వాత్స్వతో భాతి సుఖమజ్ఞానధీస్తతః. ౧౮
 బ్రహ్మవిజ్ఞానమానందమితి వాజసనేయినః,
 వ్రతంత్యతస్స్వప్రకాశం సుఖం బ్రహ్మైవ నేతరమ్. ౧౯
 యదజ్ఞానం తత్ర లీనా తా విజ్ఞానమనోమయకా,
 తయోర్హివిలయావస్థా నిద్రాజ్ఞానం చ సైవహి. ౨౦
 ఇతి సుషుప్త్యానందః.

అథ బ్రహ్మనందకథనం.

తైత్తిరీయః—

శ్రు. ఆనందో బ్రహ్మైతి వ్యజానాత్.
 సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ, యో వేద నిహితం గుహాయాం
 పరమే వ్యోమన్, సోఽశ్నుతే సర్వా న్నామాకృత్యహ.
 రసో వై సః, రసగ్ధో హ్యేవానందం లభ్యానందం భవతి.
 శ్లో. బ్రహ్మనందో వాసనా చ ప్రతిబింబ ఇతి త్రయం,
 అంతరేణ జగత్యస్మిన్నానందో నాస్తి కశ్చన. ౧
 తథా చ విషయానందో వాసనానంద ఇత్యమూ,
 ఆనందో జనయన్నాస్తే బ్రహ్మనందస్స్వయంప్రభః. ౨
 శ్రుతియుక్త్యనుభూతిభ్యః స్వప్రకాశచిదాత్మకే,
 బ్రహ్మనందే సుప్తికాలే సిద్ధే సత్యస్యథా శ్రుణు. ౩

అన్యథేత్యత్ర జాగ్రదవస్థాయాం బ్రహ్మనందం శృణ్వతి.
వాసనానందస్వరూపం:—

శ్లో. ఆస్తామేతద్యత్ర యత్ర సుఖం స్యాద్విషయైర్విना,
తత్ర సర్వత్ర విధేతాం బ్రహ్మనందస్వ వాసనామ్. ౪
సుఖి-దుఃఖి-ఉదాసీన ఇత్యవస్థాత్ర యమేఽలోకే సర్వానుభవసిద్ధం.
నాన్యత్ సుఖదుఃఖాభావకాలే తూష్ణిం శితౌ ద్యోతమానః వాసనా
నందః,

అహం సుఖిత్యహంకారతాదాత్మ్యా న్న నిజానందః.

ప్రతిబింబానందలక్షణం:—

శ్లో. విషయేష్వపి లభేషు తదిచ్ఛోపరమే సతి,
అంతర్ముఖమనోవృత్తావానందః ప్రతిబింబతి. ౫
ప్రతిబింబం తు మిథ్యాభూతమేవ న నిజానందః.

మాఖ్యానందలక్షణం:—

శ్లో. యావద్యావదహంకారో విస్తృతోఽభ్యాసయోగతః,
తావత్తావత్సుత్తుదృష్టేర్ని జానందోఽనుమియతే. ౬
యావద్యావదిత్యత్ర పూర్వకణావేతయా ఉత్తరక్షణంగ్రాహ్యం.
సర్వాత్తనా విస్తృతస్సౌ సూక్ష్మతాం పరమాం ప్రజేత్,
అలీనత్వాన్న నిద్రైవా తతో దేహోఽపి నోపతేత్. ౭
న ద్వైతం భాసతే నాపి నిద్రా తత్రాస్తి యత్సుఖం,
స బ్రహ్మనంద ఇత్యుక్త స్సకలాగమవేదిభిః. ౮
యద్యప్యసౌ చిరం కాలం సమాధి ద్ధర్మభో నృణాం,
తథాఽపి క్షణికో బ్రహ్మనందో నిశ్చయయత్యసౌ. ౯
శ్రద్ధాభుర్వ్యసనీయోఽత్ర నిశ్చినోత్యేవ సర్వథా,
నిశ్చితే తు సకృత్తస్మిన్ విశ్వసత్యస్యథాప్యయం. ౧౦
తాదృక్కుమా నుదాసీనకాలేఽప్యానందవాసనాం,
ఉపేక్ష్య ముఖ్య మానందం భావయత్యేవ తత్పరః. ౧౧
ఏవం తత్వే పరే శుద్ధే ధీరో విశ్రాంతి మాగతః,
తదేవాస్వాదయత్యంతర్బహిర్వ్యవహరన్నపి. ౧౨
యుంజన్నేవం సదాఽఽత్మానం యోగీ విగతకల్మషః,

సుఖేన బ్రహ్మసంస్పర్శ మత్యంతం సుఖ మశ్నుతే. ౧౩
 యథా నిరింధనో వహ్నిస్స్వయమేవోఽశామ్యతి,
 తథా వృత్తిక్షయచ్చిత్తం స్వయోనావృపశామ్యతి. ౧౪
 సమాసక్తం యథాచిత్తం జంతోర్విషయగోచరే,
 యద్యేవం బ్రహ్మణి స్యాత్తతో న ముచ్యేత బంధనాత్. ౧౫
 ఇతి బ్రహ్మనందకథనం.

అతివర్ణాశ్రమలక్షణం.

శ్రు. అగ్నిమత్వాద్వరేణ్యత్వాద్ధూతసంసారబంధనాత్,
 తత్త్వమస్యాదివాక్యార్థా దవధూత ఇతీరితః. ౧
 యశ్శరీరేంద్రియాదిభ్యో విహీనం సర్వసాక్షిణం,
 పారమార్థికవిజ్ఞానం సుఖాత్మానం స్వయంప్రభం,
 పరతత్త్వం విజానాతి సోఽతివర్ణాశ్రమీ భవేత్. ౨
 సర్వాశ్రమాదయో దేహే మాయయా పరికల్పితాః,
 ఆత్మనో బోధరూపస్య మమత్వే సతి సర్వదా,
 ఇతియో వేద వేదాంతైస్సోఽతివర్ణాశ్రమీ భవేత్. ౩
 యస్య వర్ణాశ్రమాచారో గణితస్సాన్నిత్యదర్శనాత్,
 స వర్ణా నాశ్రమా స్సర్వా నతీత్య స్యాత్తని స్థితః. ౪
 యోఽతీత్య స్యాశ్రమాత్సర్వా నాత్మన్యేవ స్థితః పుమాన్,
 సోఽతివర్ణాశ్రమీ ప్రోక్త స్సర్వవేదార్థవేదిభిః. ౫
 తస్మా దన్యగతా వర్ణా ఆశ్రమా అపి నారద,
 ఆత్మన్యారోపితాస్సర్వే భాగీంత్యా తేనాత్మవేదినా,
 న విధిర్న నిషేధశ్చ న వర్జ్యావర్జ్యకల్పనా. ౬
 కృశోఽహం దుఃఖబద్ధోఽహం హస్తపాదాదిమానహం,
 ఇతిభావానురూపేణ వ్యవహారేణ బధ్యతే. ౭
 నాహం దుఃఖీ న మే దేహో బంధః కోస్యాత్మని స్థితః,
 ఇతి భావానురూపేణ వ్యవహారేణ ముచ్యతే. ౮
 నాహం బ్రహ్మేతి సంకల్పాత్సద్బ్రహ్మధ్యతే మనః,
 సర్వం బ్రహ్మేతి సంకల్పాత్సద్బ్రహ్మధ్యతే మనః. ౯
 అజాగ్రత్సప్ననిద్రస్య యత్తే రూపం సనాతనం,

అచేతనం చాజడం చ తన్నయో భవ సర్వదా,
 న నిరోధో న చోత్పత్తిర్న బంధో న చ సాధనం,
 న ముముక్షుర్న వై ముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా. ౧౦
 ఇతి శివం.

మానలక్షణం-వరాహోపనిషది.

శ్రు. సత్యచిద్వన మఖండమద్వయం
 సర్వదృశ్యరహితం నిరామయం,
 యత్పదం విమలమద్వయం శివం
 తత్సదాహమితి మానమాశ్రయ. ౧
 జన్మమృత్యుసుఖదుఃఖవర్జితం
 జాతినీతి కులగోత్రదూరగం,
 చిద్వివర్తజగతోఽస్య కారణం తత్సదాహమితి మానమాశ్రయ.
 పూర్ణ మద్వయ మఖండచేతనం విశ్వభేదకలనాదివర్జితం,
 అద్వితీయపరసచ్చిదంశకం తత్సదాహమితి మాన మాశ్రయ. ౩
 కేనాప్యబాధితత్వేన త్రికాలేఽప్యేకరూపతః,
 విద్యమానత్వమన్యేతత్సద్రూపత్వం సదా మమ. ౪
 జితే తస్మిన్స్వత్తిశూన్యం మనో తిష్ఠతి మూకవత్,
 ఏతత్పదం వసిష్ఠేన రామాయ బహుధేరితమ్. ౫
 దృశ్యం నాస్తీతి బోధేన మనసో దృశ్యమార్జవం,
 సంపన్నం చేత్తదత్పన్నా పరా నిర్వాణనిర్వృతిః. ౬
 విచారితమలం శాస్త్రం చిరముద్ఘోషితం మిథః,
 సంత్యక్తవాసనాన్తానా దృతే నాస్తుత్తమం పదం. ౭
 అపదం పదమాపన్నం పదం చాప్యపదం భవేత్,
 పదాపదవిభాగజ్ఞో పరమం పద మశ్నుతేతి. ౮

భక్తిలక్షణం-భక్తిమీమాంసాయాం.

భక్తిర్ద్వివిధా గౌణా ముఖ్యాచేతి. తత్ర ఈశ్వరవిషయకాను
 రాగాఖ్యచిత్తవృత్తివిరోధో ముఖ్యాభక్తిః. తథా చోక్తం. భక్తిమీ
 మాంసాసూత్రం:— సాపరానురక్తిశ్వర ఇతి,
 పరం ముఖ్యమిత్యర్థః; గౌణీభక్తిస్సేవాయాపాకధితా.

దేవభాగవతే: —

భజ ఇత్యేష వై ధాతుస్సేవాయాం పరికిరీతః,
తస్మాత్సేవా బుధైః ప్రాక్తా భక్తిస్సాధనభూయసీతే.
తద్భేదాః స్మరణకీర్తనాదయో బహవః.
భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మేచ్ఛేఽపి వర్తతే,
స విప్రేంద్రో యతీ శ్రీమాన్సమునిస్సచ పండితః.
ఇత్యాదిత్యపురాణవచనం.
భక్తిర్నవవిధేతి భాగవతవచనం.
భక్తిర్దశవిధాజ్ఞేయా పాపారణ్యదవోపమేతి చ.

తా. భక్తి ముఖ్యము, గౌణము అని రెండువిధములుగా నున్నది. అందు ముఖ్యము ఈశ్వరునియం దనురాగయుక్తమయిన చిత్తవృత్తి విశేషము. గౌణమనఁగా సేవాదిరూపము. ఈగౌణము స్మరణ కీర్తనా ద్యనేక భేదములు కలిగియున్నది.

ఈభక్తి అష్టవిధమనియు, నవవిధమనియు, దశవిధమనియు అనేక భేదములుగా వచనములున్నవి. ఈగౌణభక్తి ముఖ్యభక్తికి ద్వారభూతముగా నున్నది.

ఇక ముఖ్యపక్షము. భక్తిరనుసంధానవిషయమితి.

శు. కశ్చిద్ధీరః ప్రత్యగాత్మాన మైత దావృత్తచక్షు రమృతత్వ మిచ్ఛన్నతి.

శ్లో. యోగినస్తం ప్రవశ్యంతి భగవంతం సనాతనమితి.

ఈశ్వరప్రణిధానాద్వేతి యోగసూత్రం.

ప్రణిధానపదస్య భక్తిపరతయా.

బ్రహ్మసూత్రమపి:—

అపి సంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యామితి.

అవ్యక్తమపి బ్రహ్మ - భక్త్యా ప్రత్యక్షం భవతీత్యర్థః.

శ్రు. బ్రహ్మసంస్థోఽమృతత్వ మేతీతి.

నిష్ఠాపదవాచ్యం భక్తిమీమాంసాయాం:—

తత్సంస్థస్యామృతత్వోపదేశాదితీయాత్రం.

బ్రహ్మమీమాంసా

సూత్రం తు:—తన్నిష్ఠస్య మోక్షోపదేశాదితి.

తా. వైని చెప్పిన ప్రమాణములచే ఆత్మయం దనురాగరూప చిత్తవృత్తివిశేషము ముఖ్యభక్తిగానున్నది. ఇదియు అపరోక్షజ్ఞాన సాధనముగానున్నది. గౌణరూపనేవాదులు పరోక్షజ్ఞానజనకములు. అంతకు పూర్వావస్థకన్న శ్రేష్ఠముగాన పరోక్షజ్ఞానము వినాగా అప రోక్షజ్ఞానము సిద్ధించదు. కాన నీద్వివిధభక్తియు అవిద్యావిముక్తికి ద్వారభూతముగానున్నదని తాత్పర్యము.

వైరాగ్యలక్షణం.

శ్రు. వైరాగ్యబోధోపరమాస్పహాయాస్తే పరస్పరం,
ప్రాయేణ సహ వర్తంతే వియజ్యంతే క్వచిత్క్వచిత్.
తత్త్వబోధః ప్రధానం స్యాత్సాక్షాత్తోక్షప్రదత్వతః,
బోధోపకారిణావేతా వైరాగ్యోపరమావృథా.

తా. వైరాగ్యము, బోధ, ఉపరమము ఈమూడును అన్యోన్య సహాయములుగా నున్నవి. తఱుచుగా నీమూడును కలిసియేయుండును. ఒక్కొక్కచోటను విడిపోవడమును కలదు. రెండు ధర్మములుండి ఏదో ఒకటి లోపించుటయును, రెండు లోపించుటయును కలదు. ఆమూటిలో తత్త్వబోధ ప్రధానమయినది. తప్పక ఉండఁదగినది. అది మాత్రమున్నపుడు మోక్షము కలుగును. తక్కిన వైరాగ్యోపరమములు రెండును ఈతత్త్వబోధకు సహాయములు. ఉపకారులుగా నున్నవని.

శ్రు. త్రయోఽవ్యత్యంతమక్వాశ్చే న్నహతస్తవసః ఫలం,
దురితేన క్వచిత్కుశ్చి త్కదాచి త్ప్రతిబధ్యతే.

తా. ఈమూడును సంపూర్ణముగా కలిగిన యెడల గొప్ప తపో ఫలమని చెప్పతగ్గది. జన్తాంతరదురిత ప్రతిబంధముచేత ఒకానొకనికి ఒకానొకటి ఒకానొకప్పుడు లోపించును.

శ్రు. వైరాగ్యోపరతీ పూర్ణే బోధస్తు ప్రతిబధ్యతే,
యస్య తస్య న మోక్షోఽస్తి పుణ్యలోకస్తపోబలాత్.
పూర్ణే బోధే తదన్యో ద్వాప్రతిబంధో యదాతదా,
మోక్షో వినిశ్చితః కింతు దృష్టదుగళం న నశ్యతి.

తా. ఎవరికి వైరాగ్యోపరతులు పూర్ణములుగా నుండి బోధ లోపించియుండునో, వారికి మోక్షములేదు గాని తపోబలమున పుణ్య లోకములు కలుగును. బోధమాత్రముండి వైరాగ్యోపరమములు లేనపుడు మోక్షము నిశ్చయముగాని జీవన్ముక్తి లేదు. శరీరధారణ మున్నవరకు సుఖదుఃఖానుభవ మున్నదని.

శ్రు. బ్రహ్మలోకతృణీకారో వైరాగ్యస్యావధి ర్మతః,
దేహోత్తవ త్వరాత్తత్వదార్ఢ్యే బోధ సమాప్యతే.
సుప్తివ ద్విస్తృతి స్సీమా భవేదుపరమస్య హి,
ధియా స్వయా వినిశ్చేయం తారతమ్య మవాంతర మితి.

తా. బ్రహ్మలోకము నిచ్చెద ననిన తృణప్రాయముగా నిరాక రించుట, మోక్షమునే కోరుట వైరాగ్యమున కవధిగా నున్నది. దేహ జీవాదులు తాననే జ్ఞానము ఎటుల నిశ్చయముగానున్నదో, అటులనే నీదేహజీవాదులు అవిద్యాకల్పితములు గాన విధ్యులని తెలిసికొని, సాక్షి తానని నిశ్చయబుద్ధి కలుగుట బోధకు అవధి. నిద్రయందు ప్రపంచ విస్తృతి యెటుల కలుగునో అటులనే జాగ్రత్తలో నున్నపుడును సాక్షి స్వరూపాత్మయందు మనోబుద్ధులుంచి బాహ్యప్రపంచవిస్తృతి కలుగుట ఉపరతికి సమాప్తి.

శ్రు త్యంతరం:—

దేహోత్తజ్ఞానవ జ్ఞానం దేహోత్తజ్ఞానబాధకం,
ఆత్మనేయ భవేద్యస్య స నేచ్ఛన్నపి ముచ్యతేతి.

ఈవైరాగ్యబోధ ఉపరమముల స్వరూప మెట్టిదనిన: ఇంద్రియ విషయములగు పదార్థములయందును, ఆసుఖములయందును ఆసక్తియు, కోరికయు లేకయుండుట, వానియందు నిరసనబుద్ధి కలుగుట వైరాగ్య మనఁబడును.

బోధ యనఁగా: శాస్త్రసజ్జనోపదేశములవలన ఆత్మానాత్మ విచారణ కలిగి, అందువలన “బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్య” యనే సంశయవివర్జయ రహితమయిన మనోబుద్ధుల దృఢనిశ్చయము బోధ యనఁబడును. ఉప రతి యన లోకమందు పరాద్వైతి, ప్రత్యద్వైతి యని రెండు విధములు.

అందు ఆంతర్యదృష్టి, బాహ్యదృష్టి అనియు; బాహ్యము చతురింద్రయ
గోచరము, ఆంతర్యము మానసికము నిది బాహ్యదృష్టి కాధారము. ఈ
ఉభయేంద్రియములును తనకన్న పేరుగానున్న ప్రపంచమందు
వ్యాపించి వాటిని నాయా వస్తురూపములను గ్రహించుట మామూలుగా
నున్నది. ఇది సహజముగాన పరాద్దృష్టి యనఁబడును.

ఇక ప్రత్యద్దృష్టి యనఁగా ప్రపంచమందును లోకాంతరమందు
ప్రసరించే మానసికదృష్టిని స్వాభిముఖముగా త్రప్పి తనయందుఁగల
ఆంతరంగవస్తువిచారణచేయుటయు, అందు నిజానిజముల నేర్పరచు
టయు ప్రత్యద్దృష్టి యనఁబడును.

శ్రు. కశ్చిద్ధీరః ప్రత్యగాత్తాన మైశ్చ దావృత్తచక్షు రమృతత్వ
మాయన్.

తా. వేలకొలది సంఖ్యగలవారిలో పరాద్దృష్టిగల మనుష్యులలో
ఒకానొకడై ర్యశాలి జననమరణ ధర్మరహితమయిన మోక్షమును గోరి,
తన మానసికదృష్టిని ఆంతర్యమునకు మళ్లించి, తనయందుఁగల ప్రత్య
గాత్తను (సాక్షిని) చూచి అది తన నిజరూపమని గ్రహించును. ఆ
జ్ఞానము కలిగినందున తనదికాని శరీరప్రపంచాదులం దాసక్తిని వదిలి
తనను తాను మరువకుండ ఆధికప్రేమతో చూచి సంతసించుచు నుండు
టయే ఉపరమ మనఁబడును.

వైరాగ్య మనునది మూఁడువిధములుగా నున్నది. అభావవైరా
గ్యము, నిర్బంధవైరాగ్యము, సహజవైరాగ్యము అని. అందు అభావ
మనఁగా: సామాన్య సంసారికి గజారోహణము, ఇంద్రాధిపత్యము మొద
లగు కోరికలయందుఁగల వైరాగ్యము అభావవైరాగ్యము. నిర్బంధ
మనఁగా: వస్తువు సంభవించి, తనకు కోరిక యుండి, శాస్త్రనిబంధనలు లోక
నింద్యము వీనికి లోఁబడి ఆయాకోరికలయందు విరక్తినిొందుట, ఏకా
దశినాఁ డుపవాసము, పరశ్రీగమనాదులు, ఇవి నిర్బంధ వైరాగ్యము
లనఁబడును. ఇక సహజవైరాగ్యము: ఉత్కృష్టవస్తువు సిద్ధముగా నున్నం
దను నికృష్టములందుఁగల వైరాగ్యము సహజము. అది కలిగినపుడు
తిరుగు లేదు. శాశ్వతమయిన ఆత్మవస్తువు లభించినపుడు అశాశ్వత
ప్రపంచాదులందు గలది సహజవైరాగ్యము. అది కలుగవలెను.

వెనుక వివరించిన భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యబోధోపరమముల వలనను వానివాని అంతర్భేదములు తెలిసినందున నేమి సార్థక మనినః లోక మందు దేవునియొక్క నిజమును తెలిసికొందమనియు, నిత్యసుఖమును సంపాదించెదమనియు, ముక్త్యపేక్షయు నీరెండును సర్వజన సామాన్య భర్తములుగా నున్నవి. జనులు వీనిని తెలుసుకొనుటకు రెండు సాధనములు కలవు. ఒకటి గురువులు, రెండవది గ్రంథములు. ప్రకృతకాలమందు నీ రెండును అతివృద్ధిని పొందినందున నిశ్చయము తెలియుటకు మారుగా సంశయము లధికమగుచున్నవి. ఇందుకు కారణము.

సృష్ట్యాదిని విద్య అవిద్య, జ్ఞానము అజ్ఞానము, దేవుడు ప్రపంచము. ఇటుల రెండే వస్తువులు వాడుకలో నున్నవి. ఇటీవల క్రమక్రమముగా అనేక మతములు, అనేక గ్రంథములు, వానిని బోధించే అనేక గురువులు వృద్ధిఅయినందున, ఆదినున్న మతమును నిజమును ఈసముదాయమందు మునిగియున్నందున నిపుడు భ్రమకు హేతువయినది. నిజము పూర్ణముగా తెలియనివారు, స్వానుభవము లేనివారు చేసిన గ్రంథములును, అట్టిగురువులును లోకమున కుపకారమునకు బదులుగా అపకారులుగా నున్నారు. ఎట్లనినః

శ్రు. అంధేనైవ నీయమానా యథాంథాః.

లోకమందు ఒక అంధుడు మరియుక అంధునిసహాయమును నమ్మినపుడు ఇద్దరికిని మోసము సంభవించును.

కాన లోకమందు భక్తియే ప్రధానమని కొందఱును, వైరాగ్యమే ప్రధానమని కొందఱును, యోగము, కర్మలు, దానములు, యాత్రలు ప్రధానములని కొందఱును గ్రంథములను చూపుచు జనులను మోసపుచ్చుచున్నారు. ఎట్లనినః వస్తునిజమును తెలిసికొనుటకు పైన చెప్పిన అయిదుసాధనములలో బోధ ప్రధానముగా నున్నది నిజమగు బోధ కలిగినపుడు గాని అందు భక్తి కుదరదు. ఇక వైరాగ్యమును గుఱించి అనుభవములోనున్న ప్రపంచ సుఖములకన్న అధిక సుఖమును, ఇంతకన్న గుణాధికము బ్రహ్మమందున్నట్లు తెలిసినపుడుగాని ప్రపంచ సుఖములందు వైరాగ్యము కలుగనేరదు.

ఇట్టిస్థితిలో ఆత్మానాత్మ విచారణవలనఁగాని బోధయనే బుద్ధి నిశ్చయము కలుగదు. అది కలిగినపైని దాని సంరక్షణకొఱకు భక్తి వైరాగ్యము ఉపరమమును సంపాదించవలెను. బోధ కలిగినపైని జనించినభక్తికి చలనములేదు. బ్రహ్మవస్తువును తెలిసికొన్నపుడు ప్రపంచమందు వైరాగ్యము సహజముగనే కలుగును. ఆవైరాగ్యమునకు తిరుగులేదు గాన, అన్నియు విచారించగా ముందు బోధను సంపాదించుట ప్రధానముగా నున్నది. ఆబోధ విచారణాధీనము. అట్టిబోధ కలిగినపైని భక్తి వైరాగ్యము ఉపరమము కలుగవలెను. ఇవి సహజముగనే తటస్థించునని తెలియుచున్నది గాన జ్ఞానపూర్వమయిన భక్తియు, సహజ వైరాగ్యమును కలుగవలెను.

తురీయాభ్యాసము.

శ్రు. నిత్యానందం పరమసుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
విశ్వాతీతం గగనసదృశం తత్త్వమస్యాదిలక్ష్యం,
ఏకం నిత్యం విమల మచలం సర్వధీసాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం సద్గురుం తం నమామి.

బైందవయామలే:—

ప్రాణాయామాదికం త్యక్త్వా స్థూలోపాయం వికల్పికం,
అవికల్పకరూపేణ స్వచిత్తేన స్వసంవిదా.

మనస్త్యరనేనాత్మ స్వదేహాదిప్రమాతృతాం,
మజ్జనేన ప్రశమయన్ ప్రవిశేత్తత్సమావిశేదితి.

తా. ఈతురీయావస్థారక్షణము వెనుక నిరూపింపఁబడినది. ఆయ వస్థను పొందఁగోరువారికి అభ్యాసలక్షణము ఇచ్చట చూపింపఁబడును. ఈతురీయశబ్ద మిస్వరూపవిచారణలో అనేకస్థలములందుఁ గలదు గాన, నీతురీయసంజ్ఞ ఎచటనున్నను బ్రహ్మవస్తువును తెలుపుచున్నది.

బ్రహ్మజ్ఞానమును తెలుసుకొనుటకు కొన్ని సాధనములు గలవు. అందు ౧. బ్రహ్మాండము. ౨. పిండాండము. ౩. శ్రీచక్రము. ౪. మాతృక. ౫. అవస్థాచతుష్టయము. ౬. మంత్రము. ఈయారును తురీయ పదములుగలవి. ఇందు దేనిని విచారించినను తక్కినవి స్థిరపడుచున్నవి.

౧. బ్రహ్మాండమందు భూర్భువస్సువర్లోకత్రయము, తదుపరి తురీయస్థానమును గలది. ౨. శరీరము మూలాధారాది అజ్ఞాంతము. భూమధ్యాంతమువరకు కూటత్రయము. తదుపరి ద్వాదశాంతము వరకు తురీయకూటము. ౩. శ్రీచక్రము భూపురాదియోనిచక్ర పర్యంతము కూట త్రయము. బిందుమండలము తురీయకూటము. ౪. మాతృక అవ్యక్తమనే నాదబిందువు మొదలు వైఖరీయావత్తు మండల త్రయము. సర్వకారణబిందువు తురీయము. ౫. అవస్థాచతుష్టయము. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తులు మూడును ప్రకృతిమయములు. తురీయము స్వస్వరూపము. ఇదే బ్రహ్మవస్థ యనబడును. విశ్వతైజసప్రాజ్ఞులు ప్రాకృతులు సాక్షి తురీయావస్థాభిమాని గాయత్రీమంత్రము తురీయ పాదముగలది. పంచదశి, కూటత్రయము, శ్రీవిద్య, తురీయము ఇటుల తురీయపదము అంతటను ఆత్మవస్తువునే తెలుపుచున్నది. దేనిని ఆద్యంతములుగా విచారించినను తురీయము స్థిరపడును. ఇదియే జీవన్ముక్త వస్థ యనబడును.

లోకమునందు జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తులనే అవస్థాత్రయము సర్వానుభవ సిద్ధముగా నున్నది. ఇక సీతురీయావస్థ స్వరూపనిష్ఠులగు బ్రహ్మ వేత్తల అనుభవములో నున్నది. ఈ అవస్థకు కాలమేది? అనుభవ మెట్టిది? ఏమి ఫలము? అని సంశయముకలుగవచ్చును. దిగువచసముల వలన స్వస్వసంశయములు వదలును.

అభ్యాసలక్షణము:—

విజనప్రదేశమందు జాగ్రత్తలో స్వస్థచిత్తతతో ఉదన్ముఖ ప్రాజ్ఞుఖముగా పద్మాసనాసీనుడయి స్వస్వరూపానుసంధానమును చేయవలెను. తురీయావస్థను పొందవలెనని ప్రాణాయామము, ఖేచర్యాది ముద్రలు, ఆసనభేదములు, ఓధ్యాణాదిబంధములు గల హతయోగాదులును, స్థూలశరీరవికారాదులను విడచి, వికారరహితమయిన నిశ్చలమయిన స్థూలశరీరస్థితితో పార్శ్వమిదృష్టికలిగి, తన మనోబుద్ధులను అంతర్ముఖమును పొందించి, అందువలన కలిగిన విచిత్రమయిన ఆనందరసపరిజ్ఞానము మాత్రము కలిగియుండవలెను. ఆ తురీయావస్థలో తన మనస్సును, దేహేంద్రియాదులును, ప్రపంచమును లయింపజేసి, జలమధ్యమందున్న మత్స్యమువలె బ్రహ్మతేజస్సులో సకలమును మునిగి

యున్నదని భావించి, అందు తానును బ్రవేశింపవలెను. అప్పుడు సముద్రమందు కలిసిన లవణమువలె దేహజీవాదులును, బాహ్యజగత్తును ఆ బ్రహ్మతేజోమయమగును. అప్పుడు నిరుపమానసుఖానుభవము ఎంత వరకు చలనము లేకుండునో, బాహ్య ప్రపంచజ్ఞానము కలుగువరకు నామ ధ్యావస్థ తురీయావస్థ యనబడును.

శ్రీ. యదజ్ఞానం తత్ర లీనౌ తౌ విజ్ఞానమనోమయా,

తయోర్హి విలయావస్థా నిద్రాజ్ఞానం చ సైవ హి.

తా. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తలు సర్వజనులకు తమ తమ మనోబుద్ధులవలన కలుగుచున్నవి. మనస్సు, బుద్ధి, ఆననవి ఒక వస్తువుయొక్క వృత్తిభేదము. సంకల్పవికల్పములు మనోధర్మములు. నిశ్చయానుభవము బుద్ధిధర్మము. ఈ మనోబుద్ధులు రెండును అనపాయిలుగా నుండును. మనోబుద్ధులు రెండును స్థూలనాడులయందు సంచరింపుచు నేత్రగతములయి పూర్ణవికాసత కలిగియున్నపుడు జాగ్రదవస్థ యనబడును.

మనోబుద్ధులు రెండును సూక్ష్మానాడీగతమయి ఇంద్రియ సంచారమును వదలినపుడు (కంతగతమయినపుడు) స్వప్నావస్థ కలుగును.

ఈ రెండును స్థూలసూక్ష్మానాడీసంచారమును పూర్ణముగా విడిచి హృదయగతములయి ఆజ్ఞానమనే తమస్సునందు లీనమయినపుడు సుషుప్తి యనే నిద్రావస్థ కలుగును. దీనినే అజ్ఞానమని కూడ అందురు.

శ్రీ. యావద్యావదహంకారో విస్తృతోఽభ్యాసయోగతః,

తావత్తావత్సుత్తదృష్టేర్ని జానందోఽనుమియతే.

సర్వాత్తనా విస్తృతస్సన్మాత్మతాం పరమాం వ్రజేత్,

అలీనత్వా న్న నిద్రైషా తతో దేహాఽపి నోపతేత్.

న దైవితం భాసతే నాపి నిద్రా తత్రాస్తి యత్సుఖం,

స బ్రహ్మానంద ఇత్యుక్తం సకలాగమవేదిభిః.

ఇక తురీయావస్థ లక్షణమును చెప్పుచున్నారు. వెనుక చెప్పిన సుషుప్త్యవస్థను సంప్రసాదావస్థగా చెప్పిరి. అందులకు కారణము జాగ్రదవస్థలో కలిగెడి సుఖదుఃఖములు మనోబుద్ధులవలన జనించడము అనుభవము కలుగుచున్నది. నిద్రావస్థలో ఆ మనస్సు తమస్సులో

లయించినందున (వృత్తిశూన్యమయినందున) ఏ దుగ్గమును కలుగ లేదు గనుక అది సంప్రసాదావస్థ అని చెప్పిరి. అంతమాత్రముచే లాభము లేదు. దుగ్గభావమాత్రము కలిగియున్నది గాని బుద్ధియును మనస్సుతోపాటు తమస్సులో లయమయినందున సుఖానుభవము లేక పోయినది. కాన నా సుషుప్త్యవస్థ కేవల అజ్ఞాన మనఃబడుచున్నది.

ఇక తురీయావస్థ అనోన్యన్యనపాయులుగానున్న మనోబుద్ధులను, సహస్రారమందుగల చిత్తలను విమర్శించుటయందు నియమింపవలెను. ఇందువలన అంతర్దుఖత్వము సిద్ధించును. పిమ్మట మనోబుద్ధులను విభజించి, మనస్సును అచటంగల తేజఃపుంజములో లయింపజేసి, బుద్ధిని లయము కాకుండ నిలబెట్టవలెను. అందువలన మనోలయమువలన వృత్తి శూన్య మగును. అపుడు నిద్రావస్థతో తుల్యముగా బాహ్యజ్ఞానము శూన్యమగును. బుద్ధి నిలబడియున్నందున వృత్తిశూన్య కాలమందున్న సుఖము అనుభవగోచరమగును. బుద్ధి లయించక నిలబడియున్నందున నిద్రావస్థ కాదు. మనస్సు వృత్తిశూన్యమయినందున, ప్రపంచజ్ఞానము లేనందున జాగ్రదవస్థయును కాదు. కనుక నిద్రావస్థ జాగ్రదవస్థల మధ్యావస్థ తురీయావస్థగా నున్నది. కాని జాగ్రత్తునుంచియే నీ తురీయము సంపాదించవలెను. ఇందుగల సుఖానుభవము బ్రహ్మనందసుఖ మనిపించుకొనును. ఇది శ్రద్ధకలవారికి అచిరకాలములోనే దొరకును. అభ్యాసపాటవముకొలది యామములకొలది నిలుచును. పిమ్మట,

శ్రు. తుర్యం నామ పరంథామ తథా భోగశ్చమత్క్రియా,
భేదేఽపి జాగ్రదాదీనాం యోగినస్తస్య సంభవేదితి.

జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి భేదేఽపి తుర్యాభోగసంభవ ఇతి. త్రిషు చతుర్థం తైలవ దాసేచ్ఛం.

తా. అభ్యాసపాటవముకొలది జాగ్రదాద్యవస్థాత్రయములో నున్నను, ప్రపంచవ్యవహారములో నున్నను బుద్ధి సర్వదా ఆ తురీయ రసమునే అనుభవించుచుండును అపుడు సర్వదా తురీయావస్థయే అట్టి పుణ్యాత్ములకు గోచరముగా నుండును. గాన తుర్యావస్థ జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులనే అవస్థాత్రయమందు లీనమయియున్నది. ప్రాకృతులకు నీ అవస్థాత్రయము మాత్రము గోచరముగా నున్నది. తురీయజ్ఞానము

గల స్వరూపవేత్తలకు నీ అవస్థాత్మయము తురీయములో లీనమయి తుర్యావస్థ మాత్రము సర్వదా వారికి గోచరముగా నుండును. ఇటుల తురీయోపస్థాభ్యాసలక్షణము.

ఈతురీయాభ్యాసపాటవమే తురీయాతీత మనబడును.

శ్రు. తుర్యాభ్యాసప్రకర్షణ తుర్యాతీతాత్మకం పదం,
సంప్రాప్తస్సాధకస్సత్తా తస్యలోకాంతరాత్మనా,
తుల్యశ్చివేన తన్మాత్రస్వచ్ఛందానందశాలినేతి.

ఈతురీయ తురీయాతీత పదములను పొందినవారు జీవన్ముక్తులు, విదేహముక్తులు ననిపించుకొందురు. వీరిస్థితి రెండు విధములుగా నున్నది. ౧ అజగరవృత్తిగా నుండుట, ౨ “బాలోన్మత్త పిశాచవత్” ప్రపంచజ్ఞానశూన్యముగా నేవ్విచ్చాసంచారము కలవారై యుండుట. ఈ రెండువిధముల వారును జీవన్ముక్తులనే చెప్పబడుదురు. ఈ నిత్య సుఖరూపమయిన స్వస్వరూపజ్ఞానము శ్రద్ధానుసారముగా ఫలించుచున్నది. ఇం దెంతమాత్రమును సంశయము లేదు. ఈ సుఖమును సంపాదించుటకు ఇంతకన్న సులభోపాయము ఎందును అగుపడదు. ఇటుల తురీయాభ్యాసలక్షణము వివరింపబడినది.

అపరోక్షస్వరణఫలము.

శ్రు. ఆనుభూతిరభావేఽపి బ్రహ్మస్తీత్యేవ చింత్యతాం,
అప్యసత్ప్రప్యతే ధ్యానాన్నిత్యాప్తం బ్రహ్మ కిం పునః. ౧
అనాత్మబుద్ధిః కిల్యం ఫలం ధ్యానాద్ధిగమనీ,
పశ్యన్నపి న చేద్ధ్యాయేత్కోఽపరోఽస్తాత్పశుర్వద. ౨
దేహాభిమానం విధ్వస్య ధ్యానాదాత్మాన మద్వయం,
పశ్యన్నర్హ్యేఽమృతో భూత్వా హ్యత్ర బ్రహ్మ సమశ్చ తేతి. ౩
తచ్చింతనం తత్కథన మన్యోన్యం తత్ప్రబోధనం,
ఏతదేకపరత్వం చ బ్రహ్మాభ్యాస స్స ఉచ్యతే. ౪

౫౫-వ సూత్రము, గ్రంథపూర్తిమంగళం.

మూ. చింతాతరంగతరళ స్పృష్టాసలిలః ప్రపంచవారాళిః,
యదనుగ్రహేణ తీర్ణస్తస్మై శ్రీనాథనావికాయ నమః.

ఇతి శ్రీపరాభట్టారికాముఖపంకజాయత్ననిస్సారితకామకలా
విలాససూత్రాణాం పంచపంచాశత్సంపూర్ణం.

సూత్రార్థః. చింతితరంగతరళః=సంకల్పములనెడి తరంగములచే
చంచల మయినదియు, తృప్త్యాసలిలః=తృప్త్య యనెడి ఉదకముగల, ప్రపంచ
వారాజః = అపారమయిన పంచభూతమయసంసారసముద్రము, యదను
గ్రహేణ = ఎవరి అనుగ్రహముచేత, తీర్ణః=దాటబడినదో, తస్యై =
ప్రకాశవిమర్శాత్మకమయిన, శ్రీనాథనావికాయ=పరశివుడను కర్ణధారి
కొరకు, నమః=నమస్కారము.

తా. పుణ్యానందమునీంద్రులు గిగి సూత్రములచేత శ్రీవిద్య
యందుగల కూటచతుష్టయ సంకేతరూపమయిన కామకలాంగనా
విలాసమును రచించి ప్రథమసూత్రమందు నిరూపించిన సర్వకారణ
బిందుస్వరూప పరమాత్మను గురించి గ్రంథాంతమందు నమస్కరించు
చున్నాడు:—పరమేశ్వరుడు ప్రపంచరూపమయిన ఆవిద్యాసముద్ర
మందు పుణ్యపురుషులు తరించుటకై యీ శ్రీవిద్యాతంత్రమును సిద్ధ
పజ్జమనే శ్రీచక్రరూపమయిన నౌకను స్థాపించి తాను కర్ణధారిగా
నున్నాడు.

శ్లో. శ్రీవిద్యోపాసకానాం చ యథా దేవః పరశ్శివః.

శ్రీవిద్యకు నధిదేవత పరమేశ్వరుడుగా నున్నాడని. ఇదిగాక,

శ్రు. యోఽపాం పుష్పం వేద పుష్పవాక్ ప్రజావాక్ పశు
మాక్ భవతి.

ఈ అనువాక్యమందును “తం వో గృహ్యమ్యుత్తమ మితి” అను
నీశ్రుతివలనను మణిపూరస్వరూపమయిన ఉదకములను స్తుతించుచు
ఉదకములవలననే సహస్రారగతచంద్రుడు, అగ్ని, సూర్యుడు,
వాయువు, ఆజ్ఞోపరిచంద్రుడు సంవత్సరము ఉత్పన్నమయినవనియు
తిరిగి యీఅగ్నిమొదలగునవియే ఉదకములకు స్థానములుగా నున్న
వని చెప్పిరి. ఇందువలన ఆత్మవలన నివన్నియు కలిగి ఆ యాత్మయందు
లయించుచున్నవని తెలియుచున్నది. ఉదకములకు పుష్పముగానున్న
నీ ఉత్తమచంద్రు నెవరు తెలుసుకొనుచున్నారో, వారు కళత్రపుత్రాది
సకలసంపత్తియు కలిగి సుఖమును పొందుదురని యీశ్రుతి అను

వాక్యాంతమందు శ్రు. యోగపున నావం ప్రతిష్ఠితాం వేద ప్రత్యేవ
తిష్ఠతి ఇతి. ఎవరు నీ యుదకములందు ప్రతిష్ఠించిన నౌకను (ఓడను)
తెలుసుకొనుచున్నారో, వారు దేహదులకన్న వేరైన ప్రత్యేగాత్మ
స్వరూపు లగుచున్నారని చెప్పిరి. కాన శ్రీవిద్యా శ్రీచక్రాదులు నాకా
రూపముగా నున్నవి. అందు పరమేశ్వరుఁడు కర్ణధారిగా నున్నాఁడు
గాన “శ్రీనాథనావికాయ నమః” అని పరమేశ్వరునికి నమస్కరించిరి.

శుకవామదేవమార్గద్వయవివరము.

పరాహోపనిషత్:—

శ్రు. శుకో ముక్తో వామదేవోఽపి ముక్త
స్తాభ్యాం వినా ముక్తిభాజో న సంతి,
శుకం మార్గం యేన సుసంతి ధీరా
స్సద్యో ముక్తాస్తే భవంతీహ లోకే.
వామదేవం యేన సుసంతి నిత్యం
మృత్వా జనిత్వా చ పునః పునస్తత్,
తే వై లోకే క్రమముక్తా భవంతి
యోగైస్సాంఖ్యైః కర్తభిస్సత్వయుక్తైః.
శుకశ్చ వామదేవశ్చ ద్వే సృతీ దేవనిర్మితే,
శుకో విహంగమః ప్రోక్తో వామదేవః షిషీలికా.
అతద్వ్యావృత్తిరూపేణ సాక్షాద్విధిముఖేన వా,
మహావాక్యవిచారేణ సాంఖ్యయోగసమాధినా.
విదిత్వా స్వాత్మనో రూప మసంప్రజ్ఞాసమాధితః,
శుకమార్గేణ విరజాః ప్రయాంతి పరమం పరమ్.

ఇతి ప్రథమ ముత్తమం.

యమాద్యాససజాయాసహతాభ్యాసాత్పునః పునః,
విఘ్నబాహుశ్యసంజాత అణిమాదివశాదిహ.
అలభ్యా విఫలం సమ్యక్ పునర్భూత్వా మహాకులే,
పూర్వవాసనయైవాయం యోగాభ్యాసం పునశ్చరత్.
అనేకజన్తాభ్యాసేన వామదేవేన వై తథా,
సోఽపి ముక్తిం సమాప్నోతి తద్విష్టోః పరమం పదం.

ద్వావిమావధ పంథానౌ బ్రహ్మప్రాప్తికరా శివా,
సద్యోముక్తిప్రదశ్చైవ క్రమముక్తిప్రదః పః.
అత్ర కోమోహః కశోక ఏకత్వ మనుపశ్యతః,
యస్యానుభవపర్యంతా బుద్ధిస్తత్వే ప్రవర్తతే.
తద్బ్రహ్మిగోచరా స్పర్శే ముచ్యంతే సర్వపాతకైః.
భేదరా భూచరాస్పర్శే బ్రహ్మవిద్బ్రహ్మిగోచరాః,
సద్య ఏవ విముచ్యంతే కోటిజన్తారిజైరఘైః.

ఇత్యుపనిషత్.

తా. ముక్తికి వామదేవమార్గమని శుకమార్గమని రెండు మార్గములు దేవనిర్మితములు. శుకవామదేవమార్గముల నవలంబించినవారును ముక్తిని బొందుచున్నారు గాని వారిలో శుకమార్గము సద్యోముక్తిప్రదము. వామదేవమార్గము క్రమముక్తిగా నున్నది. శుకమార్గము జ్ఞానయోగము. వామదేవమార్గము కర్మయోగము. వాయుధారణాది హతయోగము మొదలగునవి నీ యోగాదులవలన విఘ్నబాహుళ్యమునుపొందుచు జననమరణములు కలవారై అనేక జన్తాభ్యాస పుణ్యము వలన క్రమముగా వీరున్ను ముక్తులగుదురు.

శుకమనఁగా పక్షి (విహంగము). ఇది ఒక వృక్షశాఖాగ్రమందున్న ఫలమును చూచిన తత్క్షణమే యందు ప్రవేశించి ఆఫలము ననుభవించును కాన, నటులనే జ్ఞానయోగి తురీయస్వరూప బ్రహ్మతత్త్వము తెలిసినపుడే తత్స్వరూపుడయి అవిద్యావిముక్తుడగును గాన నీజ్ఞానయోగము శుకమార్గమని చెప్పిరి.

వామదేవమనఁగా పిపీలికము. అది వృక్షాగ్రమందున్న ఫలాస్వాదనకలదై నాఫలమును కోరి నావృక్షారోహణముచేయును. మధ్యను శాఖాంతరములు వినిపాతకములు కలుగుచు చిరకాలమునకు నాఫలము సిద్ధించును. కాన నిష్కామకర్మ హతయోగాదులకు పిపీలికా సదృశముగానున్నందున వామదేవమార్గమని చెప్పిరి. అందువలన జ్ఞానయోగ మావశ్యకముగా నున్నది.

శ్రు. ముక్తిస్తు బ్రహ్మతత్త్వజ్ఞానాదేవ స చాన్యథా,
స్వప్రశోధం వినా నైవ స్వస్వప్నో హీయతే యథా.

వేదాంతగ్రంథములు

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

అదైవ్యతవేదాంతపరిభాషా, సవ్యాఖ్యానము (సంస్కృతము)	3	8
అపరోక్షానుభూతి, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0 8
అష్టావక్రసంహిత, శ్లోకబద్ధానువాదసహితము	...	1 0
అవధూతగీత, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	1 0
ఆత్మబోధము, సాంధ్రటీక	...	0 8
ఆనందలహరి, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0 6
ఆత్మవిద్యావిలాసము	,,	0 12
ఆత్మనాత్మవివేకము	,,	0 8
ఉత్తరగీత, సటీక, చిన్నసైజు	...	1 0
ఋభుగీత, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	1 0
కామకలావిలాసము	,,	4 0
జ్ఞానవాసిష్ఠము, తెనుగువచనము	...	10 0
జీవన్ముక్తిప్రకాశిక, విద్యారణ్యకృతము	...	3 0
తత్వానుసంధానము, శ్రీస్వామిచిహ్ననానంద స్వామివారి		
హిందీగ్రంథమున కనువాదము	...	5 0
దేవీగీత, శ్లోకతాత్పర్యసహితము	...	1 8
నైషకర్మసిద్ధి, సురేశ్వరాచార్యకృతము, ఆంధ్రటీకా		
తాత్పర్యసహితము	...	5 0
స్వారాజ్యసిద్ధి-ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము	...	5 0
ప్రశ్నోత్తరరత్నమాల, ఆంధ్రతాత్పర్యము	...	0 12
బ్రహ్మసూత్రార్థచంద్రిక, తెనుగువచనము 1, 2-సంపుటములు		15 0
బ్రహ్మసూత్ర శంకరభాష్యము (సంస్కృతము)	...	15 0
భగవద్గీతలు, శొంఠి శ్రీపతిశాస్త్రివిరచితం	...	3 0
భగవద్గీతలు, ద్వైతమతానుసారమైనవివరణము శ్రీ, హుండి		
రామరావుగారిది	...	1 0
భగవద్గీతలు, శ్రీరామచంద్రసరస్వతీకృత ఆంధ్రటీకాతాత్పర్య		
సహితము త్రిమతభాష్యానుసారము	...	6 0

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

వేదాంత గ్రంథములు

	ప్రతి 1-కి రూ. పైస.	
అద్వైతవేదాంతపరిభాష, సమ్మేళనము (సంస్కృతము)	...	4 00
అద్వైతానుమాది, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0 20
అద్వైతపంచరత్నములు	...	0 20
అద్వైతోపదేశపంచరత్నములు	...	0 20
అవరోహానుభూతి	...	0 50
అష్టావక్రసంహిత, శ్లోకవద్యానువాదము	...	1 00
అవధూతీక, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	1 00
ఆత్మబోధము, సాంధ్రటిక	...	0 60
ఆనందహారి, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0 50
ఆత్మపూజ	...	0 12
ఆత్మవిద్యావిలాసము	...	0 75
ఆత్మనాత్మవివేకము	...	0 50
ఆత్మరసీక, శ్రీక చిన్ననైజా	...	1 50
ఋగ్వేద, సాంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	1 00
కామకలావిలాసము	...	1 00
గణేశ, తాత్పర్యసహితము	...	1 00
జీవన్ముక్తిప్రసంగిక, విద్యావ్యూహము, తెలుగువాచము	...	4 00
తత్వవివేచనము, శ్రీసామిగిద్ద నాథుల సామిగిద్ద	...	5 00
హిందూగ్రంథమునకు నువాదము	...	1 50
దేవీగీత, శ్లోకతాత్పర్యసహితము	...	0 20
నారదపురుషోత్తమసంవాదము, పద్యము	...	0 20
నైషధ్యర్థసిద్ధి, సురేశ్వరాచార్యులచే, ఆంధ్రటికా తాత్పర్యము	...	6 00
నాగరాజ్యసిద్ధి, ఆంధ్రటికాతాత్పర్య సహితము	...	5 00
పంచీకరణము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0 20
పంచరత్నములు	...	0 20
ప్రశ్నోత్తరతత్వముల, ఆంధ్రటికాతాత్పర్య సహితము	...	(అచ్చు)
ప్రహ్లాదాశ్రమములు, మూలము	...	0 25
తెలుగువచనములు, 1-2 సంపుటములు	...	15 00
శంకరభాష్యము (సంస్కృతము)	...	15 00
శివవక్త్రతాసారపరిశీలనలు	...	0 25

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

రామస్వామి 1972.

292, ఎస్.కె. రోడ్, చెన్నై 4.

